

ឯកសារតម្ពីព្រះឥ៍ត្របិដកស្កាននេះ ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះឥ៍ត្របិដកដប៉ុន។

ឯកសារតម្ពីរព្រះឥត្របិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០ ត្រូវបានទេវបចំធ្វើទេ្បីឯដោយ គេ៣ទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ បូដា ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ដាធម្មទាន ។

គ្រប់គ្រងតម្រោង (ទូទៅ និងដីផ្នែកបច្ចេកទេស) ដោយ ឧបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ។

> ត្រួតពិនិត្យទេក្តីឯវិញ ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ។

ថតស្កាន់ដោយ ឬឧប្រុស ម៉ាន់ សាទេវិត

ក្រោមការឧបត្តម្ភយ៉ាងក៏ក្រ វិលឯអំពី៖

- ឧុបាសិកា កាំង ហ្គិច ព័ណ (ភ្នំ ពេញ)
- ឧបាសក ដុត លីស្រុង និង ឧបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស៖ ចន និង ឧបាសិកា អ៊ូច សាទេវុង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង)
- ឧបាសក ដា ស៊ុំ៖ត្លានា និងឧបាសិកា ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ដា សុ មេធាធីតា (ស.ร.អ)
- លោក ជីម-ដា និងលោកស្រី វតន់ ស្រីមុំ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ៥ផង ឃើវិន (កូតវ៉)
- លោក ល៊ុក ចាន់សេទី (បន្ទាយមានដ័យ)
- -ឧុបាសិកា យ៉ា វាំទី (បន្ទាយទានជ័យ)
- ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ: (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧុ៍បាសិកា កោ សេង (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ប៊ាន សុគន្ធានីន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស្រុង ចាន់ណា និង ឧបាសិកា ចន ស្រីស្រស់ ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធាននីរាដ, ចាន់ណា សុធាននិះរាធ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ស្រុង ចាន់វស្ថី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- កញ្ញា ស្រុង ចាន់វតនា (ភ្នំពេញ)
- លោក ស្រុង យូបោង (ភ្នំពេញ)
- លោក នង សុផល (កូទវ៉)
- ប្អូនស្រី សុខ អេង (កំពង់ចាម)
- កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង)
- លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទួត សេទីស់ក ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោក ចន ៩ចនា (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា វ័ស សុផាទី (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា យឿម សុផានី (បាត់ដំបង)
- លោក ម៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធ្យៅង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង)
- លោក សៅ សាទ៉ីម (បាត់ដំបង)
- ព្រះតេជព្រះគុណ ដុំ សារ: (ព្រះចៅអធិការវត្ត សម សាន្ត ខេត្តបាត់ដំបង)

গো: গ্রৈণ্ডীর সহারট রিভ জেণ্ডান্থীগ্রেণ্ডানাক্য

හසුසුපිනිස

ទុន្ធអភិកាយ បដិសន្ធិនានគ្គ

धर्धकाक

විදේ

ពុទ្ធសសនប្ណាំត្យ ស. ២**៥០**៥

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ ស្ងមផ្គង់ស្មារតីស្ងត្រព្រះធមិនទ្គិសជ្ជនជនជាតិខ្មែរ ។ ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។ ព្រះធមិនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានស្ងត្រចេញពីជម្រៅដូងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជនជាតិជប៉ុន ។

> このカンボジア版南伝大蔵経を カンボジアの佛教徒へ 贈ることができることに感謝します。 これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន ! ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

កម្លីរព្រះថ្ងៃចិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃចិដក នៃពុទ្ធសាសនបណ្តិត្យ នៅភ្នំពេញ បកប្រៃពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គីត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធមិរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធមិខាងផ្នែកបោះពុម្ពរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគីជាអំណោយពីជម្រៅដូងចិត្ត ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទ្ធទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងឲ្យេត ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី ទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគ្លួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជូនឥម្ពីរព្រះត្រៃបិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្កត្តប្តក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara អ្នកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん! 敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん!

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球 上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の 時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、瞋りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓うしるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

世話人代表 無着 成恭 事務局長 篠原 鋭一

世話人 松永 然道

有馬 実成

 伊藤
 佳通
 渡井
 奎一

 杉谷
 義純
 茂田
 真澄

前田 利勝 中島 教之

永 六輔

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commisson of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace-loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence. July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager: The Rev. Seikyo Muchaku Secretary General: The Rev. Eiitsu Shinohara

Management Team:

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

ស្តន្តិដក

ទុធ្គង**់**កាយ **បដិសទ្**ធមត្ត

បឋមភាគ

p &

೯. ನಾ. ೬೮೦೮

សុត្តន្តបិជិកេ ទុទ្ធកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្គោ

បឋមោ ភាគោ

ឧមោ តស្បូកក់តោ អហេតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្បូ។ មាពិ៣

សោតាវភា នេ មញ្ញា សុគម មេ ញា ណ សុត្វាន ស់វេរ បញ្ញា ស៊ីលមយេ ញាណ ស់វវិត្តា សមានមានេ ឧណ្ឌ សមាន្ទុយនេស ឈាល ឧឧិភាស្តេស ឧណ ខេត្តក្នុង ឈិហ អន្តមានឧឧជិនិជិញ ប ឈ្នាល ឧឧឧនិធិច ឧឌិច រួនរួយរស់ខែអវិទេ ရားက နဲ့ အောင်္ခရာက အောင်္က အေ စရ္ကန္း အထ္လိုင္ရရက္သိုင္ေရးမ်ား အသည္တိုင္ေရးကို အေျပာက္ ក្ខាខេ ឧយ្យា មន្ត្រ **ណិហ្ ន**យំ នៃ អង្សេសត្តិដួល ចញ្ញា សង្ខារុបេក្ខាសុ က္သက္ စည္းသြားသည္ကို ေရးမ်ား မေတာ့ မောင္သြားမ်ား ဟ

សុត្តត្លបំដក

ទុទ្កនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

បឋមភាគ

សុមនមសាវព្រះមានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសមុទ្ធ អង្គនោះ ។

មាតិកា

បញ្ញា (ការដឹងច្បាស់) ក្នុងការប្រុងគ្រចៀក ឈ្មោះថា សុគម-បញ្ជាក្នុងការស្ដាប់ហើយសង្គ្រឹម ឈ្មោះថា សីលម_ យញ្ញាណ បញ្ញាក្នុងការសង្គ្រីមហើយតិកល់ខុក ឈ្មោះថា សមាធិ-ភាវនាមយញ្ញាណ បញ្ជាក្នុងការកណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះថា ធម្មដ្ឋិតិ_ ញ្ចាណ បញ្ជាក្នុងការបប្រញន្តវីពួកធម៌ជាអតីត អនាគត នឹងបច្ចុប្បន្ន ហើយកំណត់ទុក ឈ្មោះថា សម្មសនញាណ បញ្ជាក្នុងការឃើញនូវការ ស្រែត្រហ្សេខ ឃឹមធត្ថជាភ្នំជាវិទី ហើល៖ សុ ៩ ៩ ៣ ជិញ ខំភ្នំ ស្មានា ឃា ហ ជយា មីខ្មុសរ ក្មេញ និងមកគិហុស ស្រុមិាក ហើរៈស រួជមាវិ បញ្ញាក្នុងការស្រុកដទ្បើងថាជាក់យ ឈ្មោះថា **អា**ទីន**ែ** ញ្ញាណ បញ្ជាគិសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីរួច ឬការពិចារណា ឬការព្រងើយ កន្តេយ ឈ្មោះថា សង្ខាវុបេក្ខាញាណ បញ្ជាក្នុងការចេញនិងការ ញ ៉ា វិលត្រឡប់ ចាតសង្គារនិមិត្តទាជក្រៅ ឈ្មោះថា គោត្រកុញ្ញាណ

សុត្តន្តបំដីពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ប បដិសម្តិទាមគ្នោ

ឧតវិត្តតរិមវិទ្ធិតរិយ្យ ឧហេ ឈ្មិហ្ ខ្ទុទិឧចឧមវិ-នេ ១៣ វិទុត្តិញាណ នធា សមុខាន់នេ នម្មេ ត្តមារីខេ (p) និយ្យ ឧជិវុឌ្ឌិហេ ឃិហ អឡីឌីវិ-វត្ថា ខេ ខណា វត្ថិសេខ ខែ ណិហ្ មស្និរវស្ថិខេ តឈា មេខោះឃុខ នៃ ឈាហ្ ខរុការុង្សេះ ឧឈា <u>ឧ. លោយខយ្ដេ ឈាហ</u> ឧឌុឌិគីរស្រីខេ ឧឈា ង់គួលខ ខេត្ត ឈិហ្ ខានគាំរុះ ខែ ខេត្ត នគឺ ខេ ទ <u>းရီ ကောက္ မမ္းကာ</u> ရည္သာ သေဆး ေရ သောက္ $\mathfrak{sim}$ $\mathfrak{sim}$ $\mathfrak{sim}$ $\mathfrak{sim}$ $\mathfrak{sim}$ $\mathfrak{sim}$ $\mathfrak{sim}$ $\mathfrak{sim}$ ត្តរថ្ងៃឧដ្ដេ ឈិហុ មនុស នយា វាមកកុឌុី ឈិហុ សច្ចិត្តរិយា ខត្តា ដស្បិនដើ_(w) ឈិឃ រួនសារិ ឈ្មិញ អង្គិលខ នើ ឧយា អង្គិធិន្ត្រម្គិច ឈិយ ឌតិសេខ នេី ឧណី ឌតិជានុក្សិខេ ឈិហ្ ភូរ៉េឌូ-ជាឧត្តេ ខញ្ញា ឧរុត្តប្បដិសម៌នេ ញាណ ខដិកា-សាសន ្តេ ឧញ្ញា ឧត្តមាហាជាន្នែកដ្ឋី ខេ ឈាហ

ម. ជំនួវគុមតុបស្បាន ។ 🖢 ន.ម.សមុទាគគេ ធម្មេ វិបស្សាន ។ ៣ ន.ម.ផុស្សូនផ្នេះ

សុត្តនូបិដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

បញ្ហាក្នុង**កា**រចេញ និងការវិលត្រឡប់ពាកសភាវៈទាងពីរ ជញ្ញាដែលសម្រាប់រម្វាប់នូវព្យាយាម ឈ្មោះថាផលញ្ហាណ មគ្គុំ ព្រា ណ គ្គុំ ព្យ បញ្ជាក្នុងការឃើញនូវកលេសដែលដាច់ ឈ្មោះថា វិមុត្តញ្ញាណ បញ្ជា ញ ្ ខ្លុវធម៌ដែលតាន៍ ឡើងក្នុង 2 ណៈមគ្គផលនោះ មចូវេត្តណញ្ញាណ មញ្ញាក្នុងការតណត់នូវតាយគនៈ វាងក្នុង ឈ្មោះថាវត្ត-នានត្តញា ណ បញ្ជាក្នុងការកំណត់នូវការម្មណ៍ វាងក្រៅ ឈ្មោះថាគោចវ_ នានត្តញ្ញា ណ បញ្ញាក្នុងការកណត្នវិការគ្រាចទៅ(នៃវិញ្ញា ណ) ឈ្មោះថា បញ្ជាក្នុងការកណត់ខ្លាំធម ៤ ឈ្មោះថា ភូមិនានត្ត្ ^{ច្}្រា ខានគ្នា ណ ញាណ បញ្ជាក្នុងការកណ្ដន្ទវធម ៩ ឈ្មោះថា ធម្មនានត្តញាណ បញ្ជា ដែលជាគ្រឿងជីងជីប្រសើរ ឈ្មោះថា ញា គដ្គញ្ញា ណ បញ្ជាដែលជាគ្រឿង ដឹងដ្រត់ព្រះ ឈ្មោះថា គឺវណដ្ឋញ្ញាណ បញ្ជាដែលជាគ្រឿន៍លះ បញ្ហា ជាគ្រឿងអប់វ ឋវ**ភ្ជាគដ្ឋញ្ជា** ណ *ឃើ*លះស ឯករសដ្ឋា ណ មញ្ញាជាគ្រឿងធ្វើឱ្យជាកច្បាស់ ឈ្មោះមា បញ្ហាក្នុង ញ ផស្សនដ្ឋញ្ញា ណ បញ្ហាក្នុងធម្មផ្សេង េរណីះណ អត្តប្បដសម្ភទា ញា ណ ឈ្មោះថា ធម្មប្បដសម្ភភាញាណ បញ្ជាក្នុងនិវត្តផ្សេង ។ ឈ្មោះថានិវត្តប្ប_ បញ្ហាក្នុង៍បដ[ិ]កាណផ្សេង៍ៗ ដសម្ភូនាញាណ ឈ្មោះថា បដកាណប្ប**ដ**្ សម្ភពញាណ បញ្ញាក្នុងវិបស្សនាហោរផ្សេង ១ ឈ្មោះថាវិហារដ្ឋញ្ញាណ

សមាជន្លឺខាន ខេត្ត ជួញ សមាជន្ត ដើ ញា ហា វិហារ-សមាបត្តិភានត្តេ បញ្ជា វិហារសមាបត្តដ្ឋេ ញាណ អាំក្មេចចរិសុន្ធតា អាសរសេទុខ្មេខ បញ្ហា អានន្ត្រ-កសេខាជុំ ញាណ់ ឧស្សានជំប គេយៅ សុ ្តោ ខ វិសារាជិតមោ បណ៌តាជិមុត្តតា បញ្ញា អរណវិសារៈ ញ្ជាណ់ ធ្វីហិ ពលេហិ សមញ្ញាក់ឥត្តា នយោ ច សង្ខារាន ខុឌិឌ្យស្បន្និយា សេខ្យស់ ញាណខរិ យាទាំ នៃវេទា សមានិទ្ធិយាទាំវេសីភាវេតា ខ្ញុំការ និកេរ ឧភាសាឧឌ្ឌ័ណ ឈាហ់ ភាគាំជាខុភាព ឧវឌ្ឌ័ឧរ្ថប ឧភ a ေးမည္က မႏၱာက္ႏ ကြာလက္ ေကာင္းမွာ ေကာင္းက ျ មុខ្លេន និរោឌ ៩ អនុខដ្ឋានតា ខញ្ញា សមសិសដ្ឋ ញ្ហាណ ជំជុំឃខ ខេង្គ នៃ ខេត្ត ពេល ខេ ខេ ខេ ខេ ខេ សហ្វេទដ្ឋេ ញាណំ អសហ្វិជន្តមហិនន្តមក្តុមដ្រ ឧយ្យា រួក្យារ ដេ ណិហ្ ឃឃឌគីជិយ្**មាទខ**ុខ ឧណ្ឌ អគ្គសន្ទស្ស េខ ឈ្នាស សព្ទខម្មាន ឯកសត្ត-សសាខាន់ខ្មែន ខ្មែរ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខ

១ ខ.ម. បុប៉ុនានតេកត្តតេដប្រយោទនេ្ទ ។

បញ្ជាក្នុងផលសមាបត្តផ្សេង។ <u>ឈ្មោះ</u>ថាសមាបត្តដ្ឋញ្ញា ណ វិហារសមាបគ្គិដ្យេង។ ឈ្មោះថាវិហារសមាបគ្គដ្ឋញាណ ព្រោះសេចក្តុបរសុទ្ធ ដោយសេចក្ដុមនរាយមាយ ផ្តាចបង់នូវមាសវៈ **ឈ្មោះ**ថាអានន្តរកសមាធញ្ញាណ បញ្ជាគិទស្សនាធិបតេយ្យ^{ដង} នូវវិហារដ៏ស្ងប់ផង សេចក្តីចុះចិត្តស៊ីប់ក្នុងធមដ៍ទុត្តមផង ឈ្មោះថាអវណ... វិហារញ្ញាណ បញ្ញាដែលមានភាពស្ងាត់ជំនាញ ព្រោះហេតុប្រភបដោយ កម្មាំងសមឋៈ នឹងវិបស្សនាទាន់ ៤ ផង ព្រោះការរម្វាប់នូវសង្គារទាំង ៣ ង្**ឌ ព្រោះយោហា**ឲរយា ១១ ង្ឌ ព្រោះភេសដឧល្លាម្គម ហើលះល នរោធសមាបត្តញ្ញាណ បញ្ញាក្នុងការបង្គស់នូវការប្រព្រឹត្តទៅ (នៃកំលេស និងខន្ធ) របស់បុគ្គលអ្នកជំងឺខ្លួន ឈ្មោះថា មរន់ពានញាណ ដែលមិនក្រុកដក្នុងការផ្ដាចផ្ដល់ដោយប្រពៃ នូវធម៌ទាំងពួងផង វលត់ផង ឈ្មោះថា សមសីសដ្ឋញាណ បញ្ជាក្នុងការវិលត់នូវក្នុងដ៏ក្រាស មា**ន**ភាព ម**េជ្រ**១ និ^{ត្ត}មានភាព តែមួយ ហើលនណ សល្វេ១ដ្ឋញ្ញា ណ និងបុគ្គ**ល**មាន**ទូ**ន បញ្ហាក្នុងការផង វបស់បុគ្គលមានចត្តមនវ<u>ុញ</u>្ញា វិវិយាវម្ភុញា ណ បញ្ជាគិ**ការប្រុ**កាស ញ **ជ**យឺខស្សេល្មេ ! फ्लांश បញ្ហាក្§ការ[តាស ញ ន់**រុ**ឌឝដៀត្ត រ ឃើះជា អត្តសន្ទស្សនញ្ញា ណ នឹងក លេសមានភាព ដឹង នូវការសង្គ្រោះធម៌ទាំងីពួងឲ្យមានតែមួយ ទស្សនវិសុទ្ធិញា ណ ដេវ្រីៗទាំងីគុណធម៌មានសភាពតែមួយ ឈ្មោះថា

វិឧិតត្តា បញ្ជា ១<u>ភ្និញា</u>ណ ដុដ្ឋតា បញ្ជា ប^{រិ}យោ**ក**-ស ខេ 🎳 ឃុំ មានស ខេ ខេ ខេស្ស ស ខេ ឈ្មាល អគ្គឧឌឌ្ឌ ឧឈ្មា សយារួរជើ ឈ្មាល ១១ ខ-នេី ឧឈា ខេខេស្សនេី ឈាហ អគ្គេីរេខ ឧឈា ្រេស្តីខេត្ត $\mathfrak{g}_{\mathfrak{m}}$ រួមេទិ្ស ខេ $\mathfrak{g}_{\mathfrak{m}}$ $\mathfrak{g}_{\mathfrak{m}}$ $\mathfrak{g}_{\mathfrak{m}}$ $\mathfrak{g}_{\mathfrak{m}}$ $\mathfrak{g}_{\mathfrak{m}}$ បញ្ហា សច្ចុះ<u>រដ្ឋ ញាណ</u> ភាយម្បី ចិត្តម្បី ឯភវ-វត្ថានតា សុខសញ្ញហ្សសញ្ញា អធ៌ដ្ឋាន!ស្រន មុខ្សាខ គើ ឧណី មុខិរ្ទ ឈល់ រួមយ៍រួមរប្រទ ជាឧត្តេកាត្តសុខ្ទុធិ**មិត្តាធំ** ២៤៤៣ភាមានេ ២ញា សោតជាតុវិសុទ្ធិញ្ញាណ៍ តិណ្ណុំ ចិត្តាធំ វិទ្ធាវត្តា ឥៗខ្លឹ-យានំ ខុសខេះសេខ យខ ខ្លែងខ្សួញ ហេខរិក $oldsymbol{cont}$ ကောက် အသည်။ အသည វត្ថានំ ឧញ្ទំ ជាឧត្តេកត្តកម្មវិទ្វាវសេន ប្រ យោតាមានេ ខញ្ញា មុគ្វេធិវាសានុស្សភិញ្ញាលាំ

១ម. បញ្ជាធិមេាក្វីវង្គេ ។

សុត្តនូបិដិក ទុទ្ធកនិកាយ បដិសម្តិទាមក្នុ

បញ្ហាព្រោះការដឹង ឈ្មោះថា ១ន្តិញ្ញាណ បញ្ហាព្រោះការពាលត្រtបរយោគាហនញាណ បញ្ជាក្នុង**ក**រប្រមូល ញ ញ ម ទេសវិហារញ្ញាណ មញ្ញាក្រោះ**ភា**ពជាអធិបត្ត ឈ្មោះថា សញ្ញា<u>រិ</u> បញ្ជាក្នុងភាពផ្សេង។ ឈ្មោះថា ចេតៅវិជ្ជញ្ជាណ បញ្ជា ក្នុ**ត្តកា**រអធិដ្ឋាន ចិត្តវិវដ្ឋញ្ញា ណ បញ្ជាក្នុងសភាវៈសូន្យ **ឃ្មោះ**ថា ញា ណវិវដ្ត ញា ណ បញ្ជា ភ្នង ការលះបង់ វិទេវ្ជវិជ្ជញ្ញាណ បញ្ជាក្នុងសេចក្ដីពិត ឈ្មោះថា សច្ចវិវិជ្ជញ្ញាណ បញ្ហាក្នុងអត្តថាសម្រេចដោយអំណាចខែការអធិដ្ឋាន នូវសុ១សញ្ញា ខឹង ញ កុ ្រោះកំណត់នូវកាយនិងចិត្តថាតែមួយ ឈ្មោះថា ឥទ្ធ-វិធញ្ញាណ បញ្ញាក្នុងការសួង់នូវសុខ្ទុនិមិត្ត មានភាពផ្សេងៗ ទាំងមានភាព តែមួយ ដោយអំណាចនៃករិយាផ្សាយទៅនៃវិតក្តុះ ឈ្មោះថា សោគ-ជាគុរិសុទ្ធិញា ណ បញ្ជាក្នុងការស្ទង់នូវការគ្រាច់ទៅ នៃវិញ្ញា ណដែលមាន សភាព ផ្សេង ៗ ទាំងមានសភាពតែមួយ ដោយអំណាចនៃបសាទវបស់ ឥន្ទ្រ័យទាងទ្បាយព្រោះផ្សាយទៅនៃចិត្តទាំង៣ ឈ្មោះថា បញ្ហាក្នុងការស្ទង់នូវពួកធម៌ ដែលប្រព្រឹត្តទៅបាន យញ្ញា ណ **បច្ចុយ**ដោយអណាចនៃករិយាផ្សាយទៅនៃកម្ម ដែលមានសភាពផ្សេងី ១ ទាំងមានសភាពតែមួយ ឈ្មោះថា បុគ្វេន់វាសានុ**ស្ស**តញាណ គា

វិសាសាសេន នាន់ត្រេកត្តិរូបនិមិត្តាន ឧស្បនដ្រ ខញ្ញា និត្តខត្តត្តាណ ខត្តស្បដ្ឌិយា អាការេមាំ ត្លាំ វុទ្ធិយាខ្ងស់ភាវតា ខញ្ញា អសក្ខ ១យោ ကြားက္ ရွာ္မ်ားရီ ရီယာ ဗ်မန္တီ ယာက္ ရည္သမႈရီ ဗဏ္ဏ សមុខ យេ ញាល់ សច្ចិក់បែ<u>ង</u> មេញា ធំរោ ေញာ လ်ာ ភាវា ខេដ្ឋ ខញ្ញា មក្តេ ញា လ်ာ ឧក្រទួ ကြားကံ ဒုတ္ချသမႈေလး ကြာလ်ာ ဒုတ္ခါ ေဂးမႉး ကြာလံ ឧុក្ខាធិក្រេ**តតាមិធិយា ខដិ**ខនាយ ញាណ៎ អត្តប្បដិ_ សម្ភិនេ ញាណំ ឧ**ဋ**ဌ និសម្ភិនេ ញាណំ ធំរុត្តិឡូនិ_ មាដ្ឋីនេ ឈាហ្ម ឧត្តមាហាលីត្នមាដ្ឋីនេ ឈាហ្ម ឌុវិទ្ធី-យមរោមវិយត្តេ ញាណ៍ សត្តានំ អាសយានុសយោ ကြောက် လေမာကဈေးဆိုတ်၊ ကြောက် မေဘာကားကျော လ-មាខត្តិយា ញាហេ សត្តាត្តាហេ អនាវេណញាល់ ន់មាន នេសត្តត៍ ញាណាន់ ន់មេស នេសត្តត៍ហា (0) ញ្ចាណាន់ សត្តសដ្ឋី ញ្ចាណាន់ សាវគេសជារណាន់ ញ្ជាល់ អភាជាយោធំ ភាវគេស័ត ។ មាតិកា និដ្ឋិតា ។

១ ទ. តេលត្តនំ ។

បញ្ហាក្នុងអត្ថម ឃើញនូវរូបនិមត្ត មានសភាវៈ ផ្សេងៗ ពុំងមានសភាពតែ ទិព្រក្សាណ មញ្ញាដែលស្កាត់ ដោយអាការ ៦៤ ឈ្មោះថា អាសវត្ថុយញ្ញាណ ជនាញ នៃឥវុទ្ធិយ ៣ បញ្ហាក្នុងអត្តឋាត៌ណត់ដឹង ឈ្មោះថា ញ ុ ទុក្ខញ្ញា ណ ទេញ សមុខយញ្ញាណ បញ្ញា ក្នុងអត្តថាធ្វេច្បជាក់ច្បាស បញ្ហាក្នុងអត្តថា នរវាធិញ្ញា ណ ប់វេន ទុក្ខសម្*ទំ យញ្ជា ណ*ៈ ទុក្ខ៩រវាជ្**ញា** ណ ព ទុក្ខនរោធតាមន_ បដឋទាញាណ អគ្គប្បដសម្ភទាញាណ ធម្មប្បដែសម្ភនាញាណ ត្តិប្បដិសម្ភិតាញាណ បង់កាណប្បដិសម្ភិតាញាណ ឌុវិន័យលយេលក្រោ ត្តុញាណ សភ្នាសយានុសយញ្ជាណ យមកហ្វាដហរញ្ជាណ ត្រា ករុណាសមាបត្**ញា** ណ ព្យា អនាវរណ**ញ្ញា** ណ សព្ទាត្**ញា** ណ វិញ ញ 185 ញាណជា១ បណ្តាញាណ ជា៣ នេះ ពោ្ណ ៦៧ ជាភាជាណៈ ដល់ពួកសាវិត ញាណ ៦ មិនសាធារណៈដល់ពួកសាវិកទេ ។

០៤មាតិកា •

មហាវិគ្គេ ញាណកប៉ា

(១) កេខំ សោតាវជា ខេ ខ្មា សុនមយេ ញាណ់ ៩ មេ ខម្មា អភិ ព្រេះ ប្រេតិ សេតាវេឌាន់ តំ_ ရောဗ္ဗာ ရေးယာ မည်းနေးက သော်ဟာ ရှနေ ဆေးဆီ ရ^{ှား} ញ្ញេច្រត់ សេតាជោនំ តំបជានភា បញ្ហា សុត-ន្តែឧប្ទេស ឧស ទុស្ស ស្នេស ស្នា សុស ខេត្ត ភាប់តញ្ជាត់ សោតាវជាជំ តំបជាជនា បញ្ហា សុគ_ ត េ ឈាហ ។ នេ ខេស មន្ទឹមនេខាន្ទ មេខា-រុយខ្ ឌុពុធ្យា សង្គេង ណើ ឃុំ ។ គេ ឧញ្ញ សានភាគិយាគ៌ សោតាជាធំ តំបជានភា ឧណ្ឌ សុខឧណេ ឈិយ ។ នេះ នេះ ភូម្នាយម្ន សោតាវជានំ និបជានភា បញ្ញា សុនមយេ ញា-ណ៍ ៩មេ ខេញ វិសេសភាគិយាតិ សោតាវជានំ តំបស់ខេស បញ្ជា សុនមយេ ញាណំ

មហាវគ្គ ញាណកឋា

(១) បញ្ញាក្នុងការប្រុងត្រចៀក ឈ្មោះថា សុគមយញ្ញាណ គេ ដ្ចមន្ត្រ ការប្រុងត្រចៀតថា ធម៌ទាំងនេះ បុគ្គលគួរដឹងច្បាស់ បញ្ញាជា គ្រឿងជឹងនូវការប្រុងត្រចៀកនោះ ឈ្មោះថា សុគមយញ្ញាណ ការប្រុង គ្របៀកថា ធម៌ទាំងនេះ បុគ្គលគួរកំណត់ដឹង បញ្ញាជាគ្រឿងដឹង នូវការ ប្រុន្ធត្រចៀតនោះ ឈ្មោះថា សុគមយញ្ញាណ ការប្រុន្ធត្រចៀតថា ធម៌ ទាំងនេះ បុគ្គលគូរលះ បញ្ញា ជាគ្រឿងដឹងនូវការប្រុងគ្រចៀកនោះ ឈ្មោះ ឋា សុតមយញ្ញាណ ការប្រុងត្រចៀកថា ធម៌ហំងនេះ បុគ្គលគួរចំរើន បញ្ញាជាគ្រឿងដឹងនូវការប្រុងត្រចៀកនោះ ឈ្មោះថា សុគមយញ្ញាណ ការប្រុន្ធត្រចៀកថា ធម៌ទាំន្ធនេះ បុគ្គលគូរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ បញ្ញា ជាគ្រឿន ដឹងខ្លួវការប្រុងគ្រចៀតនោះ ឈ្មោះថា សុគមយញ្ញាណ ការប្រុងគ្រចៀត ថា ធម៌ទាំងនេះគប់រកនូវសេចក្តីសាបសូន្យ បញ្ញាជាគ្រឿងជំងនូវការប្រុង ត្រចៀតនោះ ឈ្មោះថា សុតមយញ្ញាណ ការប្រុងត្រចៀតថា ធម៌ទាំង នេះ គប់គេឡូវការតាំងស្រ បញ្ញាជាគ្រឿងដឹង នូវការប្រុងត្រចៀតនោះ ឈ្មោះថា សុតមយញ្ញាណ ការប្រុងត្រចៀកថា ធម៌ទាំងនេះ គប់កេន្ទវ គុណវិសេស (ដោយអំណាចនៃការគ្រាស់ជំងនូវគុណវិសេស វាងលើ) បញ្ញា ជាគ្រឿនដឹនខូវការប្រុន្ធគ្រចៀកនោះ ឈ្មោះថា សុគមយញ្ញាណ

មហាវេឌ្ឌ ញ្ជាណពជា

៩ ខេ ខេ ខ្មាំ ខ ខេត្ត ខេត្ ខ្សាននា ខ្មាញ សុខ្មាយ ញាណំ សុគ្វេ សង្ខា<u>-</u> n អនិញ្ចាំ សោតាវជានំ តំបជានេល បញ្ហា-សុនមយេ ញាលាំ សព្វេ សញ្ជា ឧុក្ខាន់ សោ-តាវជានំ នំបជានភា បញ្ញា សុនម**យេ** ញាណ ស ្វេ នញ្ញា អនត្តាត់ សោតាវជាធំ តំបជាធនា បញ្ញា សុតមេយ ញាលា ៩៩ ឧុគ្គា អរិយសច្ចន្តិ សោតាវជាជំ នំបជាជធា បញ្ជា សុនមយេ ញាសាំ ៩៩ ឧុក្សមុខលោ^(១) អាយសច្ចុំ សោតាវៈជានំ ន្តែល្បានស ឧយ្យ សុខឧលេ ឃើយ មុខ ខំយុងៗ។ ពេយ (m) អ្នះ ស្រែសាជ្ធ និយ្យាទីស បញ្ហា សុនមយេ ញាណ ឥន៌ ឧុក្ខានិរោជតាមិន បដ្ឋធន្លា អរិយសេច្ចឆ្លំ សោតាវេខាធំ តំប**ជា**ធនា មញ្ញា សុគមយេ ញាណាំ ។

គ្រោះ នុខជាខា ឧណី មម្ពេញ**ណ**ាន មោម។ ព្រៃ នុខជាខា ឧណី មន្តពោ ឈាយ

o a.ម. <ព្លួសមុខយំ ។ lo a.ម. <ព្លួនិរោធំ ។

ការប្រុងត្រចៀតថា ធម៌ទាំងនេះគប់នូវការទំលាយនូវកិលេស បញ្ញាជា គ្រឿងដឹងនូវការប្រុងត្រចៀកនោះ ឈ្មោះថា សុគមយញ្ញាណ ការប្រុង គ្របៀកថា សង្ខារទាំនពួនមិនទៀន បញ្ហាជាគ្រឿនជំនំនូវការប្រុន្ធគ្រ-ចៀកនោះ ឈ្មោះថា សុតមយញ្ញាណ ការប្រុងត្រចៀកថា សង្គារ ទាំងពួងជាទុត្ខ បញ្ញាជាគ្រឿងដឹង នូវការប្រុងត្រចៀកនោះ ឈ្មោះថា សុតមយញ្ជាណ ការប្រុងត្រចៀតថា ធម៌ទាំងពួងជាអនត្តា បញ្ជាជា គ្រឿនដឹងនូវការប្រុងត្រចៀតនោះ ឈ្មោះថា សុតមយញ្ញាណ ការប្រុង គ្រចៀកថា នេះ ទុក្ខអរិយសច្ច បញ្ញាជាគ្រឿនដឹងនូវការប្រុងគ្រចៀក នោះ ឈ្មោះថា សុគមយញ្ជាណ ការប្រុងត្រចៀតថា នេះ ទុក្ខ សមុខយអរិយសច្ច បញ្ញាជាគ្រឿនដឹង នូវការប្រុងត្រចៀកនោះ ឈ្មោះ ឋា សុតមយញ្ញាណ ការប្រុងត្រចៀកថា នេះ ទុក្ខនិរោធអរិយសច្ច បញ្ហាជាគ្រឿនដឹន នូវការប្រុន្ធត្រចៀកនោះ ឈ្មោះថា សុគមយញ្ញាណ ការប្រុងត្របៀកថា នេះ ទុក្ខនិរោធគាមិនីបដិប្សាអរិយសច្ច បញ្ជាជា គ្រឿនដឹងetaវការប្រុងត្រចៀកនោះ ឈ្មោះថា សុគមយញ្ញា ω ។

(៤) ការប្រុងគ្រចៀតថា ធមិត្តង់នេះបុគ្គលគូរដឹងច្បាស់ បញ្ញាជា គ្រឿងដឹងខូវការប្រុងគ្រចៀតនោះ ឈ្មោះថាសុតមយញ្ញាណ តើដូចម្ដេច ស្ត្រា ខម្មោ អ**ភិ**ញ្ជា<mark>យ</mark>្យា សត្វេ សត្វា ភាយារ-

ឌ្នីត្តសា ខ្លេ ជូ ជា អភិញ្ញេញ ខ្លេ ជាតុយោ តយោ

ឧត្តា អង្គ ញេញ ន្គ្រាស្សា នានុយោ ឧត្តាកោ ឧម្មា

អភិញ្ញេយ្យ ចិត្តារំ អរិយសច្ចាន់ ចញ្ នម្មា អភិ-

ញេ**យ** ប្រ វិទុត្តាយនភាធិ ន ឧទ្មា អភិញ្ញេយ្យា

ជ អនុត្តិយាធិ សត្ត ជម្មា អភិញ្ញេយ្យា សត្ត ជំនួ-

សវត្តន៍ អដ្ឋ នម្មា អភិញ្ញេយ្យា អដ្ឋ អភិសាយន-

သင့္ င႑ ဆမ္သာ္ မန္းက ယာပ္ င႑ မင္ဂပ္ခံနည္း ကေလ

សុត្តនូមិដក ខុទ្ទកនិកាយ ម**ដិសម្លិទា**មគ្គ

ធម៌ ១ ដែលបុគ្គលត្រវដ៏ងច្បាស់ បានដល់ពួកសត្វទាំងអស់ ដែលបិត នៅបានដោយអាហារ ធម៌ ៤ ត្រវដឹងច្បាស់ បានដល់ពាតុ ៤ គឺ សង្គតពាតុ អសង្គតពាតុ ធម៌ ៣ ត្រវដឹងច្បាស់ បានដល់ពាតុ ៣ គឺ កាមពាតុ រូបពាតុ អរូបពាតុ ធម៌ ៤ ត្រវដឹងច្បាស់ បានដល់ អរិយសច្ច ៤ ធម៌ ៤ ត្រវដឹងច្បាស់ បានដល់វិមុត្តាយតនៈ ៤ ធម៌ ៦ ត្រវដឹងច្បាស់ បានដល់អនុត្តយៃៈ ៦ ធម៌ ៧ ត្រវដឹងច្បាស់ បាន ដល់ន់ ទេសវត្ត (១) ៧ ធម៌ ៤ ត្រវដឹងច្បាស់ បានដល់អភិកាយ-តនៈ ៤ ធម៌ ៤ ត្រវដឹងច្បាស់ បានដល់អនុបុព្វវិហារធម៌ (២) ៤

ហេតុនៃសភាវៈមិនដល់ ១០ នោះមាន ថា យ៉ាង គឺវិច្ចុមានសេចក្តីប៉ុនប៉ង់ងំព្យៀវភ្ជាក្នុង ការសមាទាននូវសិត្តាបទ ហើយមិនប្រាស់បាកសេចក្តីស្រឡាញ់ ក្នុងការសមាទាននូវសិត្តាបទ គេទៅទៀត ១ មានសេចក្តីប៉ុនប៉ង់ងំព្វៀវភ្ជាក្នុងធម៌ជាគ្រឿងសូបរមាប់ ហើយមិនប្រាស់បាកសេចក្តីស្រឡាញ់ ក្នុងការសមាទាននូវសិត្តាបទ គេទៅទៀត ១ មានសេចក្តីប៉ុនប៉ង់ងំព្យៀវភ្ជាក្នុងធម៌ជាគ្រឿងសូបរមាប់ គេទៅស្បើនប៉ង់ងំព្យៀវភ្ជាក្នុងការបន្ទេបបង់នូវឥស្សាតទៅទៀត ១ មានសេចក្តីប៉ុនបង់ងំព្រៀវភ្ជាក្នុងការបន្ទេបបង់នូវឥស្សាតទៅ ទៀត ១ មានសេចក្តីប៉ុនបង់ងំព្រៀវភ្ជាក្នុងការសម៉ូនៅក្នុងកម្មដ្ឋានតទៅទៀត មានសេចក្តីប៉ុនប៉ង់ងំព្រៀវភ្ជាក្នុងការបញ្ចេញ ក្នុងការសម៉ូនៅក្នុងកម្មដ្ឋានតទៅទៀត មានសេចក្តីប៉ុនប៉ង់ងំព្រៀវភ្ជាក្នុងការប្រាប់អំពីងដោយទិន្និ ហើយ មិនប្រាស់បាសសេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងការប្រាស់ដឹងដោយទិន្និតទៅទៀត ១ អង្គក់ថា។ ៤ ដឹបបមនិត្តសាសចាសសេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងការប្រាស់ដឹងដោយទិន្និតទៅទៀត ១ អង្គក់ថា។ ៤ ដឹបបមនិត្តសាសចាសសេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងការប្រាស់ដឹងដោយទិន្និតទៅទៀត ១ អង្គក់ថា។ ៤ ដើបមនិត្តសាសចាសសេចក្តីស្រឡាន គេតំយន្នាន ចត្តក្នុងពួន អាកិច្បាញាយតនដ្ឋាន វិច្ឆាស់ការប្រាស់ដឹងដោយទិន្និតទៅស្បិន ១ អាតិច្បាស់ការប្រាស់ដីង្គាន កាតិសិត្តសាសចាស់អាចិត្តសាសចាស់អាចិត្តសាសចាស់ក្តីស្រីក្រើ បាសកាសនិត្តសាសការប្រាស់ដីងនៅសាសការប្រាស់ដីងានសាសការបទិត្តសាសការបទិត្ត សាសការបទិត្តសាសការបទិត្តសាសការបទិត្ត សាសការបទិត្តសាសការបទិត្ត បាសការបទិត្តសាសការបទិត្ត សាសការបទិត្ត សាសការបទិត្ត បាសការបទិត្ត បាសការបស្សការបទិត្ត បាសការបស្បាសការបសិតបាសការបស់ការបស់ការបស់ការបសិតបាសការបសិតបសិតបសិតបសិសការបសិស្សការបសិសការបស់ការបសិសការបសិស្សការបសិសការបសិសការបសិសការបសិសការបសិសការបសិសការបសិស្សការបសិសការបសិសការបសិសការបសិសការបសិសការបសិសការបសិសកា

ឧស ឧទ្ទា អភិព្យាយ្យា ឧស ជំជួកត្តូធ ។

(៣) សត្វ ភិក្ខុវេ អភិព្រោយ គ្រិត្ត្រវេ សត្វ អភិញ្ញេយ្យ ចត្តុំ ភិក្ខាវ អភិញ្ញេយ្យ រូទ្ធា អង្គ យោကါ **ဥယ္**မည္သာ က អង្គ យ<mark>ေက</mark>ါ ဥ‱ មន៍ មេរិ អក្សាយោ ကျေးနွာ့ $\epsilon^{(0)}$ ငာက္ခေလးမွာလျပ္ခင္မဟာ အျပန္ျ ជួត បានយាត់ សុខ ក ឧុគ្គ ក អឧុគ្គូមសុខ ក នទៀ អភិញ្ញេយ សោត អភិញ្ញេយ សន្ទា អភិ-ញ្ញេយ**ា ។ ខេ ។ ឃា**ធំ អភិញ្ញេយ្យ កន្ទា អភិ_ း္လာက္ပါ ဒ္ႏွိပ္က မန္းး္လာကါ ၤမာ မန္းသို**ကါ မာ**-យោ អភិញ្ញេយ្យា ដោដ្ឋញ្វា អភិញ្ញេយ្យា មនោ អភិញ្ញេយ្យ ឧញ្ញា អភិញ្ញេយ្យ ខណៈវិញ្ញាណ អ_ ခ်ိုးက္သူယ႑ိ မႏၵသမွဴးလဂ္က မခ်ိုးက္လူယ႐ု ယမျှိန် ម នោសមួស្បូប្បច្ចូល ឧប្បដ្ឈិត ជនចោំតំ សុខំ វា ឧុក្ខ្ វា អឧុក្ខមសុទ វា តម្បី អភិព្យាយ ។ (៤) រុខ អភិញ្ញេយ្យ វេខនា អភិញ្ញេយ្យា សញ្ញា អភិញ្ញេ**យ្យា** សង្ខាត អភិញ្ញេ**យ្យា** វិញ្ញា សភិ សភិ ព្យាយ ទី នេះ សភិ សភិ ព្យាយ ទី នេះ ស្វា សភិ ព្យាយ ទី នេះ សភិ សភិ ព្យាយ ទី នេះ សភិ សភិ ព្យាយ ទី ន

ធម៌ ១០ ត្រាវជ័ងប្បាស់ ទានដល់ខិដ្ឋវគ្គ^(១) ១០ យ៉ាង ។

- (៣) ម្នាលក់ក្នុទាំឥទ្យាយ អាយតនៈទាំឥអស់ បុគ្គលត្រូវដឹង ច្បាស់ ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ទ្បាយ អាយតនៈទាំងអស់ បុគ្គលគ្រវដឹងច្បាស់ តើ ដូចម្ដេច ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ចក្ខុ បុគ្គលគ្រវដ៏ងច្បាស់ រូបគ្រវដឹងច្បាស់ ចត្ថាញាណត្រូវដឹងច្បាស់ ចត្ថសម្ពីស្សត្រូវដឹងច្បាស់ ការទទួលអារម្មណ៍ ណាជាសុខភ្នំ ជាខុត្តភ្នំ មិនជាខុត្តមិនជាសុខភ្នំ កើតឡើងក្រោះបក្ខុសម្ដីស្វ ជាបច្ច័យ ការទទួលអារម្មណ៍នោះ គ្រាវដឹងច្បាស់ សោគៈគ្រវដឹងច្បាស់ សទូ: គ្រាដៃឥច្បាស់ ។ ថេ ។ ឃានៈ គ្រាដៃឥច្បាស់ គន្នៈ គ្រាដៃឥ ច្បាស់ ជីវ្ហ ត្រូវដ៏និច្បាស់ រសៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ កាយ ត្រូវដឹនិច្បាស់ នៅដូញ:ត្រូវដឹងច្បាស់ មនោត្រវដឹងច្បាស់ ធម៌ត្រូវដឹងច្បាស់ មនោ<u>-</u> វិញ្ញា ណត្រវដឹងច្បាស់ មនោសម្ផ័សត្រវដឹងច្បាស់ ការទទួលអារម្មណ៍ ណា ជាសុខក្ដី ជាខុក្ខក្ដី មិនជាខុក្ខមិនជាសុខក្ដី កើតឡើងព្រោះ មនោសម្ពីស្សជាបច្ច័យ ការទទួលអារម្មណ៍នោះ គ្រវជឹងច្បាស់ ។
- (៤) រូបត្រវដ៏ឥច្បាស់ វេទនាត្រវដ៏ឥច្បាស់ សញ្ញាត្រវដ៏ឥច្បាស់ សង្ខារទាំឥទ្បាយត្រវដ៏ឥច្បាស់ វិញ្ញាណត្រវដ៏ឥច្បាស់ ចក្ខុត្រវដ៏ឥច្បាស់

០ ហេតុដែលធ្វើឲ្យវិទាស ពី សេញ្ទិដ្ឋិ ធ្វើមិញ្ទិដ្ឋិឲ្យ វិទាស ។ ល ។ សម្មាវិមុត្តិ ធ្វើមិញ្ញ_ វិមុ**ត្តិឲ្**វិទាល ត្រូវជា ១០ ។ អង្គិកយ៉ា ។

សុត្តស្ថិងពេ ខុទ្ធកនិកាយស្ស បដិសម្ពិទាមគ្នោ

សោធ អភិញ្ញេយ្យ ឃាន់ អភិញ្ញេយ្យ និក្ខ អភិញ្ញេ-ဏ္ပာ ကေးကာ မည္းဆီးကေါ့ ရေးသ မည္းဆီးကေါက္ပါ វិទ ឧទ្ធរយ៍ណាំ មាន់ ឧទ្ធរ ឧទ្ធរ ឧទ្ធរ ឧទ្ធរ ញ្ញេ រស អភិញ្ញេ**យ្យា ដេដ្ឋ**ត្វា អភិញ្ញេ**យ្យា** ឌញ្ អភ្មំ ញោយ្យ ខត្តាញាំ សាំ អភ្មំ ញួយវ្ធំ សោន-វិញ្ញា លំ អភិញ្ញាយៗំ ឃានវិញ្ញា លំ អភិញ្ញាយៗំ និក្ហា_ ါ်က္ကာလံ မန်းကေယ**် ကေ**ယါက္ကာလံ မန်းကေယြ យៀ សោឌសគួស្សា អក់ពោយៀ ឃានសគួ-ေလး႐ုံ မည္မယ္သို႔ အညီလည္းလ႐ုံ မည္းထားျပားျ ស្នាយសម្មស្សោ អភិញ្ញាយោព្រ មព្ទេសមួស្សោ អភិ_ យោ លៀ ខ្លុំសតិសា ម្នាញ មម្រាញ មេ»-នសត្តសុុក្សា វេឌនា អភិញ្ញា ឃានសត្តសុុក្សា វេខស អភិញ្ញេយ្យ ជិវ្ជសម្ផស្សុជា វេខស អភិញ្ញេ-យៀ សាយសម្ផស្សជា វេខនា អភិញ្ញេយ្យ មនោ-យ ស្រួសញា អភិញ្ញេយ ក្រសួសញា អភិញ្ញេយ

សោត ត្រៅដឹងច្បាស់ ឃាន ត្រៅដឹងច្បាស់ ជក្កគ្រៅដឹងច្បាស់ ត្រវដឹងច្បាស់ មនោត្រវដឹងច្បាស់ រូបត្រវដឹងច្បាស់ សទ្ធ:ត្រវដឹងច្បាស់ គន្លះត្រូវជំងឺច្បាស់ សេះត្រូវជំងឺច្បាស់ ផោដ្ឋឲ្យៈត្រូវជំងឺច្បាស់ ធម៌ត្រូវជំងឺ ច្បាស់ ចក្ខុវិញ្ញា ណត្រូវដឹងច្បាស់ សេតវិញ្ញា ណត្រូវដឹងច្បាស់ ឃាន_ វិញ្ញា ណត្រវដឹនច្បាស់ ដិវ្ភវិញ្ញា ណ**ត្រវដឹនច្បាស់ កាយវិញ្ញា ណ** ត្រវដឹន ច្បាស់ មនៅវិញ្ញាណត្រូវជីនច្បាស់ ចក្ខុសម្ពីសុក្រុវជីនច្បាស់ សោក-សម្ផីស្សត្រវដ៏នច្បាស់ យានសម្ផ័ស្សត្រវដឹនច្បាស់ ដិក្ខសម្ផ័ស្ស ត្រវដឹន ច្បាស់ កាយសម្ព័ស្សត្រដឹងច្បាស់ មនោសម្ព័ស្សត្រដឹងច្បាស់ វេទនា ដែលកើតអំពីបក្ខុសម្តីស្ស ត្រូវដឹងប្បាស់ វេទនាដែលកើតអំពីសោគស-ម្តីស្សត្រវដ៏និច្បាស់ វេទនាដែលគេតអំពីឃានសម្ពីស្ស ត្រូវដ៏និច្បាស់ វេ... ទនាដែលកើតអំពីជីវ៉ាសម្ផុស្ស ត្រូវដឹងច្បាស់ វេទនាដែលកើតអំពីកាយ_ សម្ពីស្បត្រវដ៏និច្បាស់ វេទនាដែលកើតអំពីមនោសម្ពីស្បត្រវដ៏និច្បាស់ រួមសញ្ញាត្រូវដឹងច្បាស់សទួសញ្ញាត្រូវដឹងច្បាស់ គន្ធសញ្ញាត្រូវដឹងច្បាស់

រសសញ្ញា អភិញ្ញាប្បា ដោឌ្ឌឲូសញ្ញា អភិញ្ញា**ប្បា** ឌតិវា អង្គ ដែល វិធ្យា ខេត្ត អង្គ ដែល វិធ្យា ខេត្ត សន្ទសញ្ចេននា អភិញ្ញេយ្យ កន្ទសញ្ចេននា អភិrm တာ၂ နေ႔ မလည္း အေသ အခ်ိဳး အေတြ ျပည္သည့္သည္ မ នយ អភិញ្ញេ**យ្យ ជម្**សញ្ចេនស អភិញ្ញេ**យ្យ** វូប-နေလာ့ မxေရွာဏ္ပာ လုဒ္ဓန္လေက မန္းရွာဏျာ နာ္မိ-នឈ្លា អភិញ្ញេយ្យ សេនឈ្លា អភិញ្ញេយ្យ ដោដ្-စီၾကိဳ မမ္းယေကါ အခ်ိန္မကိဳ မမ္းယေကါ ^{1} ေ វិតក្ដោ អភិញ្ជាយ្យា សន្ទវិតក្ដោ អភិញ្ជាយ្យា តន្ធវិតក្ដោ អភិញ្ជាយ្យា សេវិតក្ដោ អភិញ្ញាយ្យា ដោដ្តព្ទិតក្ដោ អភិញ្ញាយ្យោ ជញ្ជូនក្ដោ អភិញ្ញេ-យៀ រិត្សសប្រ **ងមួយពេល្យ ស**ទិ្សសប្រ ងមួយើ-យោ្យ គន្ធវិចារេ អភិញ្ញេយោ្យ រសវិចារេ អភិញ្ញេ-អក់ញេយ្យេ ។

(៩) ខេណ្ឌន់ ងមួយើលៀ មាខោយន់ ងមួយែលៀ ខេព្យាយនៃ មន្ទ្រិយ

រសសញ្ញា ត្រូវដឹងច្បាស់ ដោដ្ឋពូសញ្ញា ត្រូវដឹងច្បាស់ ធម្មសញ្ញា ត្រូវ ជីនច្បាស់ រួមសញ្ចេតនា ត្រវដ៏ន៍ច្បាស់ សទួសញ្ចេតនា ត្រូវដ៏ន៍ច្បាស់ គន្ធសញ្ចេតនា ត្រូវដឹងច្បាស់ សេសញ្ចេតននា ត្រូវដឹងច្បាស់ ផោដ្ឋព្-សញ្ចេតនាត្រុះដឹងច្បាស់ ធម្មសញ្ចេតនា ត្រុះដឹងច្បាស់ រូបគណ្ណា ត្រូវ ដឹងច្បាស់ សទូតណ្ដាត្រវដឹងច្បាស់ គន្ធតណ្ដាត្រវដឹងច្បាស់ សេតណ្ដា ត្រវដ្ដីនិច្បាស់ នៅដ្ឋព្វស្ណាត្រវដ្ដីនិច្បាស់ ធម្មត្តណ្តាត្រវដ្ដីនិច្បាស់ រូប_ វិតក្កៈត្រូវដឹងច្បាស់ សខ្មវិតក្កៈត្រូវដឹងច្បាស់ គន្ធវិតក្កៈត្រូវដឹងច្បាស់ វស្-វិតត្ត:ត្រូវជំនិច្បាស់ ដោដ្ឋព្យិតត្ត:ត្រូវជំនិច្បាស់ ធម្មវិតត្ត: ត្រូវជំនិច្បាស់ រួមវិហរៈត្រូវដឹងច្បាស់ សទ្ទវិហរៈត្រូវដឹងច្បាស់ គន្ធវិហរៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ រសវិတា: ត្រូវដ៏ឥច្បាស់ ដោដ្ឋព្វវិတារៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ ធម្មវិចារ: ត្រូវដឹងច្បាស់ ។

(៥) បឋវិណតុ បុគ្គលគ្រវដឹងច្បាស់ អាបោយគុ គ្រវដឹង ច្បាស់ គេជោណតុ ត្រវដឹងច្បាស់ វាយោធាត គ្រវដឹងច្បាស់ អតាសភាតុ អភិញ្ញេយ្យ វិញ្ញាណភាតុ អភិញ្ញេយ្យា បឋិតសំណំ អភិញ្ញេយ្យំ អាចោកសំណំ អភិញ្ញេ យ្យំ នេះជាកសំណំ អភិញ្ញេយ្យំ វិយោកសំណំ អភិញ្ញេយ្យំ ជីលកសំណំ អភិញ្ញេយ្យំ បីនកសំណំ អភិញ្ញេយ្យំ លោសនកសំណំ អភិញ្ញេយ្យំ និធាន-គេសំណំ អភិញ្ញេយ្យំ អាតាសកសំណំ អភិញ្ញេ-យ្យំ វិញ្ញាណកសំណំ អភិញ្ញេយ្យំ ។

(៦) គេសា អភិញ្ញេញ លោខា អភិញ្ញេញ នេទា អភិញ្ញេញ នន្ទា អភិញ្ញេញ នេទា អភិញ្ញេញ នំស អភិញ្ញេញ នេទា អភិញ្ញេញ នំស អភិញ្ញេញ និទ្ធា អភិញ្ញេញ សភិញ្ញា អភិញ្ញេញ សភិញ្ញាញ សភិញ សភិញ្ញាញ សភិញ សភិញ សភិញ្ញាញ សភិញ្ញាញ សភិញ្ញាញ សភិញ្ញាញ សភិញ្ញាញ សភិញ្ញាញ សភិញ សភិញ្ញាញ សភិញ សភិញ្ញាញ សភិញ្ញាញ សភិញ្ញាញ សភិញ្ញាញ សភិញ្ញាញ សភិញ្ញាញ សភិញ្ញាញ

សុត្តនូបិដក ទុទ្ធអនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

អាកាសតាតុ ត្រូវជីន៍ច្បាស់ វិញ្ញា ណេណតុ ត្រូវជីន៍ច្បាស់ បឋិតសំណ ត្រូវជីន៍ច្បាស់ អាយុកសំណត្រូវជីន៍ច្បាស់ គេដោតសំណត្រូវជីន៍ច្បាស់ វាយោកសំណត្រូវជីន៍ច្បាស់ នីលកសំណត្រូវជីន៍ច្បាស់ ប៉ុត្តកសំណត្រូវ ជីន៍ច្បាស់ លោហិតកសំណត្រូវជីន៍ច្បាស់ ខ្ពាតកសំណត្រូវជីន៍ច្បាស់ អាកាសកសំណត្រូវជីន៍ច្បាស់ វិញ្ញា ណតសំណត្រូវជីន៍ច្បាស់ ។

(៦) សក់ បុគ្គលត្រាវដ៏នច្បាស់ ពោមត្រាវដ៏នច្បាស់ ក្រចកត្រាវ
ដឹនច្បាស់ ច្នេញត្រាវដ៏នច្បាស់ ស្បែកគ្រាវដ៏នច្បាស់ សាច់ត្រាវដ៏នច្បាស់
សរសៃត្រាវដ៏នច្បាស់ ធ្លឹនត្រាវដ៏នច្បាស់ ទូរក្នុនធ្លឹនត្រាវដ៏នច្បាស់ តម្រន់
បស្សាវៈ ត្រាវដ៏នច្បាស់ បេះដូនត្រាវដ៏នច្បាស់ ថ្ងើមត្រាវដ៏នច្បាស់ វាវ
ត្រាវដ៏នច្បាស់ ក្រពះត្រាវដ៏នច្បាស់ សូតត្រាវជីនច្បាស់ ពោះរៀនធំត្រាវ
ដឹងច្បាស់ តោះរៀនតូចត្រាវដ៏នច្បាស់ អាហារថ្មីត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ អាហារ
ចាស់ ត្រាវដឹងច្បាស់ ប្រមាត់ ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ សេស្ត ត្រាវដឹងច្បាស់
១៖ ត្រាវដឹងច្បាស់ ឈាម ត្រាវដឹងច្បាស់ ញើស ត្រាវដឹងច្បាស់
១៖ ត្រាវដឹងច្បាស់ ឈាម ត្រាវដឹងច្បាស់ ញើស ត្រាវដឹងច្បាស់

មេ នេះ អភិ ញ្ញេ អស្ប អភិ ព្យា យ្យំ វេស អភិ ព្យា យ្យា ខេន្យ អភិ ញ្ញេ យ្យា សំឃាន់ កា អភិ ព្យា យ្យា ខុត្ត អភិ ញ្ញេ យ្យំ មន្ត្ អភិ ញ្ញេ ឃ្យំ មន្ត្ មន្ត្ត មន្ត្ មន្ត្ មន្ត្ មន្ត្ត មន្ត្តិ មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្តិ មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្តិ មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្តិ មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្តិ មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្តិ មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្តិ មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្តិ មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្តិ មន្ត្ត មន្ត្ត មន្ត្តិ មន្ត្តិ

(៧) ខគ្គាយត់ អភិព្យាយ្យំ ទ្រាយត់ អភិ-ញ្ញេញ ក្រោយនត្ថ អភិញ្ញេញ **ស**ន្ទាយភ្ជំ អភិញ្ញាយ្យំ ឃាណយនៈ អភិញ្ញាយ្យំ កញ្ហាយឥជំ អភិញ្ញេយ្យ ដិក្លួយតន់ អភិញ្ញេយ្យ រសាយតន់ អភិ-ញ្ញេយ្យំ ភាយាយនធំ អភិញ្ញេយ្យំ ដោដ្ឋញ្ជូយនធំ អភិ ញ្ញេយ ្យុំ មភយេឌជំ អភិ ញេយ ្យុំ ជម្លាយ គជំ អភិ _ ញ្ញេញ ។ ខេត្ត**ភា**តុ អភិញ្ញេញ រូបភេតុ អភិញ្ញេ<u></u> យ្យា ខេត្តវិញ្ញាណសតុ អភិញ្ញេយ្យា សោតសេតុ អភិ_ ញ្ញេយ] សន្ទជាតុ អភិញ្ញេយ_] សោ**តវិញ្ញា សា**ជាតុ អភិញ្ញា ឃានជាតុ អភិញ្ញា កន្លាតុ អភិ-ေရွာလာျာ လာဓ**ို့ရွာက**ေတာ့ရ အန်ိဳးရွာလာ**ျာ စို့**ကိုဆန္ អភិញ្ញេយ] សេខាតុ អភិញ្ញេយ] ជំរួវវិញ្ហាណភាតុ អភិញ្ញេយ ្យា ភាយភាគុ អភិញ្ញេយ្យា ដោដ្ឋព្ទភាគុ អភិញ្ញេយ្យា កាយវិញ្ញាណಐតុ អភិញ្ញេយ្យា

ទ្ធាញ់ទាប់ត្រូវដឹងច្បាស់ ទឹកក្មែកត្រូវដឹងច្បាស់ ទ្ធាញ់រាវគ្រវដឹងច្បាស់ ទឹកអាល ត្រូវដឹង ទឹកមាត់ត្រូវដឹងច្បាស់ ទឹកសម្បោរ គ្រវដឹងច្បាស់ ទឹករំអាល ត្រូវដឹង ច្បាស់ ទឹកមុត្រ ត្រូវច្បាស់ ទូរក្នុងក្បាល ត្រូវដឹងច្បាស់ ។

(៧) ចក្ខាយតនៈ បុគ្គលត្រូវដឹងច្បាស់ រូប្រយតនៈ គ្រវដឹង ច្បាស់ សោតាយគនៈត្រូវដឹងច្បាស់ សទ្ទាយគនៈត្រូវដឹងច្បាស់ ឃា_ នាយតនៈត្រូវដឹងច្បាស់ គន្ធាយតនៈត្រូវដឹងច្បាស់ ជិវាយតនៈត្រូវ ដឹងច្បាស់ សោយគនៈគ្រវដឹងច្បាស់ កាយាយគនៈគ្រវដឹងច្បាស់ ដោ_ ដ្ឋពាយតនៈត្រូវដ៏ងច្បាស់ មនាយគនៈត្រូវដឹងច្បាស់ ធម្មាយគនៈត្រូវ ដឹ**ន**ច្បាស់ ។ ចក្ខុណតុត្រូវដឹនច្បាស់ រូបណតុត្រូវដឹនច្បាស់ ចក្ខុវិញ្ញា_ ណជាតុត្រវដឹងច្បាស់ សោតជាតុត្រវដឹងច្បាស់ សទួជាតុត្រវដឹងច្បាស់ សោតវិញ្ញា ណ៣គុត្រវដ៏ងីច្បាស់ យាន៣គុត្រវដឹងច្បាស់ គន្ធ៣គុត្រវ ដីឥច្បាស់ ឃានវិញ្ញា ណធាតុត្រូវដ៏ឥច្បាស់ ដំពូធាតុត្រូវដ៏ឥច្បាស់ វស_ តាតុត្រវដ៏នច្បាស់ ជិអ្វវិញ្ញា ណធាតុត្រវដ៏នីច្បាស់ កាយធាតុត្រវដ៏នី ច្បាស់ ដោដ្ឋព្ធភាគុត្រវដឹងច្បាស់ កាយវិញ្ញាណធាគុត្រវដឹងច្បាស់

មយោជាត្ន អភិញ្ញាយ្យា ជញ្ញាន្ទ អភិព្<mark>តាយ្យា ម</mark>នោ-វិញ្ញាណសត្ត អភិញ្ញេយ្យា ។ ខេត្តទុំខ្លុំយំ អភិញ្ញេយ្យ័ ေလာင်္ခန္တဲ့ ဖ် မည္မေတြ ကို ကာ ခဲ့ခန္တဲ့ ဖွဲ့ မည္မေတြ အိုန္တဲ့ ၄န္နီဏံ អភិញ្ញេយ្យំ កាយិទ្ធន្និយ្យំ អភិញ្ញេយ្យំ មនិទ្ធន្និយំ អភាញ្ញាយ្យំ ជីវិតិកុច្ចិយ៍ អភាញ្ញាយ្យំ ឥត្តិកុច្ចិយ៍ អភាញា-យ្យំ ខ្យុំសិទ្ធ្គិយ៍ អភិញ្ញេយ្យំ សុទិទ្ធ្គិយ៍ អភិញ្ញេ-យ្យំ ឧក្ខិទ្ធិយ៍ អភិញ្ញេយ្យំ សោមជស្សិទ្ធិយ៍ អភិ-ញ្ញេយ្យំ នោមឧសរ្មិទ្ធ័យ អភិញ្ញេយ្យំ ឧបេត្តិទ្ធ័យ អភិញ្ញេយ្យំ សន្និទ្ធ្ជិយំ អភិញ្ញេយ្យំ រ៉ៃយ៍ទ្រ្ជ័យ អភិ_ ញ្ចេញ សតិទ្ធ្លិយ អភិញ្ញេញ សមាធិទ្ធ្លិយ អភិ-ញ្ចេញ បញ្ជាំ បញ្ជាំ ម្នាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្ធាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្ធាំ មន្ទ្រាំ មន្ច្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្ធាំ មន្ទ្រាំ មន្ ဆွဲင်စို့ ကောင်း၏ ကျော် မည်းခို့တဲ့ မည္း၏ ကျော် မည်းမှာ តាវិទ្ធិយ អភិញ្ញេយ្យំ ។

សញ្ញាឧប្ស អង្គ ញើញៀ អសញ្ញាឧប្ស អង្គ ញើញៀ លៀ ខែឧប្ស អង្គ ញើញៀ អនៃឧប្ស អង្គ ញើញៀ ញើញៀ អនៃយន់ អង្គ ញើញៀ សាធមប្រ អង្គ ញើ (៨) សាធយន់ អង្គ ញើញៀ ខែយន់ អង្-

សុត្តផ្តល់ដែក ។ទូកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ម នោណគុត្រវជីងច្បាស់ ធម្មភាគុត្រវជ៏ងច្បាស់ ម នៅព្រា ណណគុត្រវ ជំនួចព្រស់ ។ ចក្ខុន្ទ្រិយត្រូវជំនួចព្រស់ សោកខ្លែយត្រូវជំនួចព្រស់ ឃាន់**ន្ទ្រិយត្រូវដ៏ងច**្បាស់ ដូវិទ្រួយត្រូវដឹងច្បាស់ កាយន្ទ្រិយត្រូវដឹងច្បាស់ មទិន្ត្រិយត្រវដ៏និច្បាស់ ដីវិតិវុទ្ធិយត្រវដ៏និច្បាស់ ឥត្តិវុទ្ធិយត្រវដ៏និច្បាស់ ហ៊ុសន្ទ្រិយត្រដើនច្បាស់ សុ**ទិ**ទ្រិយត្រដើនច្បាស់ ខុត្តិខ្លិយត្រដឹងច្បាស់ សោមនស្ស៊ីន្ទ្រិយត្រវដឹងច្បាស់ ពោមនស្ស៊ីន្ទិយត្រវដឹងច្បាស់ ទល់ក្នុ ន្ទ្រិយត្រវដឹងច្បាស់ សទ្ធិន្ទ្រិយត្រវដឹងច្បាស់ វីវិយិន្ទ្រិយត្រវដឹងច្បាស់ សតន្ត្រិយត្រវដឹងច្បាស់ សមាធិន្ត្រិយត្រវដឹងច្បាស់ បញ្ជាន្ទ្រិយត្រវដឹង ច្បាស់ អនញ្ជាស្យាមតិន្ទ្រិយត្រវិជីជច្បាស់ អញ្ជាទ្ទិយត្រវិជីជច្បាស់ អញ្ញាតាវិន្ទ្រិយ ត្រូវដឹងច្បាស់ ។

(៨) កាមធាតុត្រូវជំងឺច្បាស់ រូបធាតុត្រូវជំងឺច្បាស់ អរូបធាតុត្រូវជំងឺច្បាស់ កាមតពត្រូវជំងឺច្បាស់ រូបភពត្រូវជំងឺច្បាស់ អរូបភព
ត្រូវជំងឺច្បាស់ សញ្ញាតព ត្រូវជំងឺច្បាស់ អសញ្ញាតព ត្រូវជំងឺច្បាស់

នៅសញ្ញានាសញ្ញាត់ អភិញ្ញាយ្យ ឯកក្រោះ ក្រោ អភិញ្ញាយ្យ ខតុកេតាកេក អភិញ្ញាយ្យ ខញ្ចាក់ការកកេ អភិញ្ញាយ្យ ។ ខមមជ្ឈាន់ អភិ-ញ្ញាយ្យំ ឧតិយជ្ឈាន់ អភិញ្ញាយ្យំ គតិយជ្ឈាន់ អភិ-ញ្ញោយ្យំ ឧតិត្តជ្ឈាន់ អភិញ្ញាយ្យំ ។

(៤) គេឃ ខេខ្សេរ្ធន៍ អម្ពេញ ល្បា មាវេហា ចេត្រាវិមុត្តិ អភិញ្ញេយ្យា មុខិតា ចេត្រាវិមុត្តិ អភិ-ដោល្លា ឧ ខេត្តា ខេត្សេរុត្ត អង្គ ដោល្លា អា**សា**-សានញ្ហាយនេះសមាជន្តិ អភិញ្ញេប្បា វិញ្ញាសាញ្ហា_ យភពសមាបត្តិ អភិញ្ញេយ្យា អាកាញ្ញាយភពស_ មាបត្ត អភិព្យាយាព្រះស្រាញ្ញាសញ្ញាយភាស្សា បត្តិ អភិញ្ញេប្ប ។ អវិជ្ជា អភិញ្ញេយ្យ សង្ខារា អភិញ្ញេយ្យ រិញ្ញាណ៍ អភិញ្ញេយ្យំ នាមរួច អភិញ្ញេ-យ្យំ សឱ្យយន់ អភិញ្ញាយ្យំ ៩ស្បា អភិញ្ញាយ្យា វេខ៣ អភិញ្ញេយ្យ នណ្ឌា អភិញ្ញេយ្យ ខុសសន អភិញ្ញេយ្យំ គរេស អភិញ្ញេយ្យោ ជាតិ អភិញ្ញេយ្យា ជហឧប្ទេស អង្គ យេល្វ ។

នៅសញ្ញា នាសញ្ញាកពត្រាវម៉ឺន៍ឲ្យាស់ ឯករៅការកព ិ ត្រាវជីន៍ឲ្យាស់ ចតុរៅការកព ិត្រាវជីន៍ឲ្យាស់ ចញ្ជាវាការកព ិត្រាវជីន៍ឲ្យាស់ ចញ្ជាវាការកព ិត្រាវជីន៍ឲ្យាស់ ចត់យដ្ឋាន ត្រាវជីន៍ឲ្យាស់ គត់យដ្ឋាន ត្រាវជីន៍ឲ្យាស់ គត់យដ្ឋាន ត្រាវជីន៍ច្បាស់ គត់យដ្ឋាន

(៧) មេត្តបេតាវិមុត្តត្រូវជំនិញស់ សុណាចេ តាវិមត្តត្រូវជំនិញស់ មុខតាចេតាវិមុត្តត្រូវជំនិញស់ ខុបេត្តចេតាវិមុត្តត្រូវជំនិញស់ ខុបេត្តចេតាវិមុត្តត្រូវជំនិញស់ សាកាសានញាយតនសមាបត្តិត្រូវជំនិញស់ វិញ្ញាណញាយតនសមាបត្តិត្រូវជំនិញស់ សេញ្ញាយតនសមាបត្តិត្រូវជំនិញស់ ខេវសញ្ញានាសញ្ញាយតនសមាបត្តិត្រូវជំនិញស់ ។ អវិជ្ជាត្រូវជំនិញស់ សង្ខារ
ចាំនិត្យយត្រូវជំនិញស់ វិញ្ញាណត្រូវជំនិញស់ នាមរូបត្រូវជំនិញស់ សូត្រារ
សុណ្យាយតនៈត្រូវជំនិញស់ ផស្សៈត្រូវជំនិញស់ ខាមរូបត្រូវជំនិញស់ សូត្រារ
ត្រូវជំនិញស់ ឧបុខាន្ត្រេវជំនិញស់ គេត្រូវជំនិញស់ ជាតិ

[ា]រាពមានទន្ធមួយគឺ រូបទន្ធ បានដល់អសញ្ញារាព ។ ៤ ភាពមានខន្ធបួនដី ៤៤ភាខន្ធ សញ្ញាខន្ធ សង្ហារក្នុន្ធ វិញ្ញាណក្នុន្ធ បានដល់អរូបរាព ។ ៣ ភាពមានខន្ធ្ម គឺ រូប ៤៤នា សញ្ញា សង្ហារ វិញ្ញាណ បានដល់កាមរាព និង រូបរាព ។ អដ្ឋកថា ។

រុខសេល 1 ខេ 1 មារិយាល មាស៊ីបន រូរ៉ិយាមបមារិ នៃក្ខប្រខម្មាធ្ងចូល ឧត្តជនាលា មារុខជើប មម្ពាញ់ នៅ យើលៀ នៃក្ខប្រខម្មាធិត្ត មេ មេ បើលោ ប្រាស្បា ប្រាសា នេះ មម្ពាញ់ នៃមាន នោះ មេ បើលោ ប្រាសា ប្រាសា នេះ មម្ពាញ់ នៃមាន នេះ បើលោ ប្រាសា ប្រាសា ប្រាសា នេះ មម្ពាញ់ នៃមាន បើលោ ប្រាសា ប្រាសា ប្រាសា នេះ មម្ពាញ់ នេះ មម្ពាញ់ នៅ មម្ពាញ់ នៅ មម្ពាញ់ ប្រាសា មារិស្សា ប្រាសា ប្រាសា ប្រាសា ប្រាសា ប្រាសា ប្រាសា សារី មាន ប្រាសា ប្រាសា ប្រាសា ប្រាសា ប្រាសា ប្រាសា សារី មាន ប្រាសា ប្រាសា ប្រាសា ប្រាសា ប្រាសា ប្រាសា ប្រាសា សារី មាន ប្រាសា ប្រសា ប្រាសា ប្រាសា

សុត្តនូបិដក ខុទ្ទកនិកាយ បងិសម្ភិទាមគ្គ

- (๑๐) ខុត្ខ បុគ្គលគ្រវដ៏ជច្បាស់ ខុត្ខសមុខ័យ គ្រូវដ៏ជច្បាស់
  ខុត្ខនិរោធ គ្រវដ៏ជច្បាស់ ខុត្ខនិរោធគាមិនីបដិបទគ្រេវដ៏ជីច្បាស់ រូបគ្រវ
  ដឹងច្បាស់ រូបសមុខ័យត្រូវដឹងច្បាស់ រូបនិរោធគ្រវដ៏ជីច្បាស់ រូបនិរោធ
  តាមិនីបដិបទគ្រេវដ៏ជីច្បាស់ វេទនាគ្រវដ៏ជីច្បាស់ ។ បេ។ សញ្ញាត្រូវដឹង
  ច្បាស់ សង្ខារទាំងឲ្យាយគ្រវដឹងច្បាស់ វិញ្ញាណត្រវដឹងច្បាស់ ចត្តុគ្រវ
  ជីងច្បាស់ ។ បេ។ ដាមរណៈគ្រេវដឹងច្បាស់ ដាមរណសមុខ័យគ្រវ
  ជីងច្បាស់ ជាមរណនិរោធគ្រាវដឹងច្បាស់ ដាមរណនិរោធគាមិនីបដិបទា
  គ្រាវដឹងច្បាស់ ។
- (១១) អត្តនៃការកំណត់ដឹងនូវខុត្ បុគ្គលត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការ
  លះបង់នូវខុត្តសមុខយ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវខុត្ត
  និរោធ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការចំរើននូវខុត្តនិរោធគាមិនិបដិបទា ត្រូវដឹង
  ច្បាស់ ។ អត្តនៃការកំណត់ដឹងនូវរូបត្រូវជឹងច្បាស់ អត្តនៃការលះបង់
  នូវរូបសមុខយ ត្រូវជីងច្បាស់ អត្តនៃការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវរូបនិរោធ
  ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការចំរើននូវខុត្តនិរោធគាមិនិបដិបទា ត្រូវដឹង
  ច្បាស់ ។ អត្តនៃការកំណត់ដឹងនូវរូប ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការលះ
  បង់នូវរូបសមុខយ ត្រូវជីងច្បាស់ អត្តនៃការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវរូបនិរោធ
  ចំរឹងនី ប្រាស់ ។ អត្តនៃការកំណត់ដឹងនូវរូប ត្រូវជីងច្បាស់ អត្តនៃការលះ
  បង់នូវរូបសមុខយ ត្រូវជីងច្បាស់ អត្តនៃការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវរូប
  និរោធ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការចំរើននូវរូបនិរោធគាមិនិបដិបទា
  ត្រូវងីជីច្បាស់ នូវអំទនា ។ បេ ។ នូវសញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ
  ត្រូវងីជីច្បាស់ នូវអំទនា ។ បេ ។ នូវសញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ

ចក្ខុស្ស ។ បេ ។ ៩ភេមលេស្ស បញ្ជាឡោ អភិ-ញ្ញោយ្យ ៩ភេមលេសមុខយុស្ស បញ្ជាំ អភិ-ញ្ញោយ្យ ៩ភមលេខភេ**ដស្ស សច្ចិក្**រិយឡោ អភិ-ញ្ញោយ្យ ៩ភមលេខភេ**ដស្ស សច្ចិក្**រិយឡោ អភិ-ញ្ញាយ្យ ៩ភមលេខភេ**ដ**សាធិធិយា បន្ទិបនាយ ភាពខ្មោ អភិញ្ញាយ្យ ។

(១៤) ខុត្តិស្បី ឧរ្មាំខេត្ត មេខក្ដេំ មម្រើកោក ឧុត្តាសមុឧយស្ប ខណៈខេញដំពេញដោ អភិញ្ញេញ ឧទ្ធាធិរោធស្ប សច្ចិតារិយាជធូរេង ដោះ មាន យោបា ឧុត្តាធិរោជតាមិធិយា ខដិខនាយ ភាវនាខដិវេជ្ជដ្រ អភ្មាញ យោ ។ រុបសា បរិញ្ញាប់ជំរង់ជា អភ្មាញ -អភ្មាយ្យ ។ រុខស្ម មរិញ្ញាមវេឌរដ្ឋា អភ្មាញ-យៀ រូបនិរោជសរ្ន សច្ចិក្សាហេបដំរោជដ្ឋា អភិវត្តោ-យ្យា រូបនិរោនតាមិនិយា បដិបនាយ ភាវតាបដិវេ... ឧដ្ឋោ អភិញ្ញា ប់ខេស្ល ។ បេ ។ សញ្ញាយ សង្ខារាធ៌ វិញ្ញា សស្បី ឧយៈស្បី ឯ ខេ ឯ ឧបឧរ។ လာနာ္ ဦးက္သားမွဳ (နေးမွာ နည္းကားတာ) ရသနားလာ-សមុខយុស្ស ឧសាធប្បីធំរេងដ្ឋោ អភិញ្ញេរយ្យា

ចក្នុ ។ បេ ។ អត្តនៃការកំណត់ដឹងនូវជ៣មរណៈ គ្រាវដឹងច្បាស់ អត្តនៃ
ការលះបង់នូវជ៣មរណសមុខ័យ គ្រាវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការធ្វើឲ្យជាក់
ច្បាស់នូវជ៣មរណន់រោធ ត្រាវដឹងច្បាស់ អគ្គនៃការចម្រើននូវជ៣មរណៈ
នំរោធគាមិនីបដិប្តា ត្រាវដឹងច្បាស់ ។

(១៤) អត្តនៃការចាក់ធ្លុះនូវការកំណត់ដឹងខុត្ បុគ្គលត្រវដឹងច្បាស់ អត្ថនៃការ**ចាក់ច្នុះ**នូវការលះបង់ខុត្តសម្**ខ័**យ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្ថនៃការ ញក់ធ្លះ នូវការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខុត្តនិរោធ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការចាក់ធ្វះ នូវសេចក្តីចម្រើនទុក្ខនិពេធគាមិនីបដិច្ច៣ ត្រូវជឹងច្បាស់ ។ អត្តនៃការចាក់ ធ្ងះនូវការកំណត់ដឹងរូប ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការចាត់ធ្ងះនូវកាលេះបង់រូប_ សម្ទេយ ត្រូវជីងច្បាស់ អត្ថនៃការចាក់ធ្ងុះខ្លាការធ្វេច្យជាក់ច្បាស់នូវរូបនិ រោធ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការចាក់ចុះ នូវការចម្រើនរូបនិរោជគាមិនិបដិ បទ ត្រៅដឹងច្បាស់ នូវ៧ទនា ១៧១ នូវសញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ចក្ខុ ។ បេ ។ អត្តនៃការចាក់ធ្នះ នូវ ។រកំណត់ដឹងដរាមរណៈ ត្រវដឹងច្បាស មត្ថនៃការ**ហក់**ចុះ នូវ**ការលះ**បង់ជាមរណសមុខ័យ ត្រូវដឹងច្បាស់

៩ភមសោធិសេធស្ប សច្ចិក្សិយាបដិឋេខដ្ឋោ អភិញ្ញេ យោ ៩ភមសាធិសេធកាមិធិយា បដិស្គាយ ភាវៈ សេបដិវេឌដ្ឋោ អភិញ្ញា<mark>យោ្យ ។</mark>

(០៣) ខុត្តូំ មក់ ព្រេញ ខ្ំតុងមុខ យោ អ. ភំពោ្យ ខេត្តនិកោ**ល អភិព្រោយ្យ ខុត្តស្បី ស.** មុខយៈ ពេល អភិញ្ញា ខេត្តស្បី ជន្ទឹកគរិបា-តោ អភិគ្<mark>រោយ្យា ឧុក្ខស្ម អស</mark>្ជានោ អភិគ្<mark>រោយ្យា</mark> ឧយ្តសរ្ន អន្តពង្គ អន្តពោយ្យា ឧយ្តស្ប ខ្ទុស្បាស់ អភិត្តោយ្យំ រុខ អភិត្តោយ្យំ រុខសមុខយោ អភិត្តោ-យៀ រិតតួបោយ អង្គ ឃើញ លៀ រិតសុរី ស្និត្តិ ។ ត្សោយ អភិញ្ញា ប្រុស្ស ជន្ត្រភគិព្រេ**ជា អ**្ ភ្នំពោយ្យ រុបស**្ន អស្**ព្រះ អភិព្<mark>រោយ្យ រុបស</mark>្ជ អន្តេរ អភ្ជុញ្ញេញ រួបស្បី និស្សាលា អភ្ជុញ្ញា-យ្យំ វេខភា អភិញ្ញា ហា បេ ។ សញ្ញា អភិញ្ញាយ្យា សង្ខារ អភិញ្ញេ**ច្យា វិញ្ញាណ៎ អភិ**ញ្ញេ**ប្យ ខេត្ត្** ។ ខេ ។ ជីកមរណ៍ អភិញ្ញេយ្យំ ជីកមរណសមុន_ ເထာ မန္းယေးကြ ရသန္မေတာင္မႈမႈေတာ့ အေႏိုင္သည္။

អត្ថនៃការចាក់ធ្លះ នូវការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់**ជពមរណនិរោធ ត្រូវដឹង** ច្បាស់ អត្តនៃការចាក់ធ្លះ នូវការចម្រើន**ជ**រាមរណនិរោធគាមិនីបដិប**ព** ត្រូវដឹងីច្បាស់ ។

(១៣) ទុក្ខ បុគ្គលត្រូវដ៏ងច្បាស់ ទុក្ខស**ទុខយ ត្រូវដ៏ច្បាស់ ទុក្ខ**_ និរោធ ត្រូវដ៏ង៍ហ្យាស់ ខុត្តសមុខយនិរោធ ត្រូវដឹងហ្យាស់ ខុត្តធន្ត្**រាគ**_ " និរោធ ត្រូវដ៏នច្បាស់ ទុក្ខស្សាទ:ត្រូវដ៏នច្បាស់ ទុក្ខាទី**នវៈ ត្រូវដឹន** " ច្បាស់ ទុត្តនិស្សរណៈ ត្រវដឹងច្បាស់ រួមត្រវដឹងច្បាស់ រួមសមុខ័យ ត្រវដ៏ងច្បាស់ រូបខិរោធ ត្រវដឹងច្បាស់ រូបសមុទ**យនិរោធ ត្រវដឹង** ច្បាស់ រូបធន្ទូវាគនិរោធ ត្រូវដឹងីច្បាស់ រូបស្សទៈ ត្រូវដឹងីច្បាស់ រូជ្ ទី៩វៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ រូបខិស្សាណៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ វេទនា ត្រូវដឹង ច្បាស់ ។ ចេ ។ សញ្ញា ត្រូវដឹងច្បាស់ សង្គារទាំ**ងឡាយ ត្**រូវដឹង**ច្បាស់** វិញាណ គ្រូវដ៏និញ្ជស់ ចក្ខុ ។ បេ ។ ដពមរណ: ត្រូវដ៏ងិ**ច្បាស់** ញ ជរាមរណសមុខ័យ ត្រូវដឹង់ៗក្រ**់ ជរាមរណន់រោធ ត្រូវដឹងច្បាស់** ដ្ឋបានលោមរិ មាន នេះ ម

(១៤) ឧទ្ទំ អភិញ្ញេយ្យ ឧទ្ទិស្សីគនលោ ម ភ ញា យោ ខុទ្ធ ម ពេល អភិ ញា យោ ខុទ្ធ ម ពេល -តាម់ ខែជំ១៩ អភិញ្ញេស្យា ឧុក្ខម្ស អស្សានោ ងម្នាណ្យ ខង្សិស្សី មាន្តព្រ ងម្នាណ្យ ៩-ត្តស្ប និស្បាល់ អភិញ្ញេញ ។ រុខ អភិញ្ញេញ វិតមាត់ខយោ ងមួយ៉េណៀ វិតក្បាយ ងមួយ៉េណៀ រុខន៍ក្រេតតាមិន ១៩៦៩ អភិញ្ញេយ្យ រុខស្បូ អស្បា.. យោ អភ្ជុំ យោ ខែស្ពី អន្ទទុះ អង្គ យោយៀ វុខសុរី ខ្ទុសវីលេ អង្គ ដែល ព្រះ មេខា អង្គ ដែល នៅ ។ បេ ។ សញ្ញា អភិញ្ញាយ្យ សង្ខាត អភិញ្ញាយ្យា វិញ្ញាល់ អភ:ញ្ញាល្ស ខេត្ត ។ ខេ ។ ជភមរណៈ អភ្មេញ ឃ្យុំ ជួបឧរហេសឧន លោ អង្គ ឃោ ហៀ ដកមរណសមុខឃនិរោធ ត្រូវដឹងច្បាស់ ដកមរណៈធន្ទរាគនិរោធ ត្រូវ ដឹងច្បាស់ ដកមរណសព្វ៖ ត្រូវដឹងច្បាស់ ដកមរណាទីនវៈ ត្រូវដឹង ច្បាស់ ដកមរណៈនិស្សរណៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ ។

(១៤) ខុត្ត បុគ្គលត្រវដ៏៩០្បាស់ ខុត្តសមុខ័យ ត្រវដឹងច្បាស់ ខុត្តនិ កោធ ត្រូវដឹងច្បាស់ ខុក្ខនិរោធគាមិខែដិចថា គ្រវដឹងច្បាស់ ខុក្ខស្វe: ត្រវដឹងច្បាស់ ខុត្ខារិខវៈ ត្រវដឹងច្បាស់ ខុត្ខនិស្សណេៈ ត្រវដឹង ច្បាស់ ។ រួច ត្រូវដឹងច្បាស់ រួចសមុខ័យ ត្រូវដឹងច្បាស់ រួចនិពោធ ត្រវដឹងច្បាស់ រួចនិពេធគាមិនឹចដិចទា ត្រវដឹងច្បាស់ រួចស្ស្ទៈ ត្រូវ ជីនច្បាស់ រូច្នាទីនវៈ ត្រូវដឹនច្បាស់ រូបទិស្សរណៈ ត្រូវដឹនច្បាស់ វេទនា ត្រូវដឹងច្បាប់ ។ មេ ។ សញ្ញា ត្រូវដឹងច្បាស់ សង្ខាវ ទាំងទ្វាយ ត្រូវដឹងច្បាស់ វិញ្ញាណ ត្រូវដឹងច្បាស់ ចក្ខុ ។ ២ ។ **៨៣មរណៈ** ត្រូវដឹនច្បាស់ **៨៣មរណសមុទ័យ** ត្រូវដឹនច្បាស់

សុគ្គន្តបិដិកេ ខុទ្ធកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ជីវាមាលាស្ទី និស្សាលាំ អភិញ្ញាល្យំ ។ ជីវាមាលាស្ស និស្សាលាំ អភិញ្ញាល្យំ ។ ជីវាមាលាស្ស និស្សាលាំ អភិញ្ញាល្យំ ។

ជពមណេនិកោធ ត្រូវដ៏ជច្បាស់ ជពមរណនិរោធគាមិនិបដិបទ ត្រូវ ដឹងច្បាស់ ជពមរណស្យាទ: ត្រូវដឹងច្បាស់ ជពមរណាទីនវ: ត្រូវ ដឹងច្បាស់ ជពមរណនិស្សរណៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ ។

(១៥) អនិក្ខានុបស្សនា (ការពិការណ៍ញបឿយ ១ ឋាមិនទៀវ) បុគ្គលត្រវដឹងច្បាស់ ខុត្ខានុបស្សនា (ការពិចារណា ឃើញរឿយ ។ ថា ជាខុត្ត) ត្រូវដឹងច្បាស់ អនត្តានុបស្សនា (ការពិចារណាឃើញរៀយ ៗ ថា មិនមែនរបស់ខ្លួន) ត្រូវដឹងច្បាស់ និព្វិតានុបស្សនា (ការពិហរណា ឃើញរឿយ ។ នូវសេចក្តីនឿយណាយ) ត្រូវដឹងច្បាស់ វិវាគានុបស្ប-**តា (ការពិលរណៈឃើញរឿយ** ១ នូវសេចក្តីព្រសពកតម្រេក) ត្រូវ ដង់ច្បាស់ និរោធានុចស្សខា (ការពិបារណាឃើញរឿយ ។ នូវ សេចក្តីលេត់) ត្រូវដឹងច្បាស់ មដ់និស្សគ្គានុបស្សនា (ការពិហរណា ឃើញរឿយៗ នូវសេចក្តីលះថន់) គ្រវដឹងច្បាស់ ។ ការពិហរណា ឃើញរឿយៗ ភ្នុងរូបថាមិនទៀន ត្រូវដឹងច្បាស់ ការពិចារណាឃើញ រឿយ។ ក្នុងរួមថាជាខុត្ខ ត្រូវដឹងច្បាស់ ការពិចារណា ឃើញរឿយ ។ ក្នុងរួមថាមិនមែនខ្លួន ត្រូវដឹងឡាស់ ការពិលារណា ឃើញរឿយ ១ នុវសេចក្តីនឿយណាយក្នុងរូប ត្រូវដឹងច្បាស់ ការពិចារណា **ឃើញរឿយ។ នូវសេ**ចក្តីប្រាស**ហកតម្រេកក្**ងីរូប ត្រូវដឹងច្បាស់

(၈) နေးျက္သတ္၊ ရာင် မန္းက္ဆတ္၊ တြင္ခဲ့ မန္းက္ဆတ္၊ နေန မန္းက္ဆတ္၊ ငံ့စိန္နီ မန္းက္ဆတ္၊ နေင့္တို့ မန္းက္ဆတ္၊ နေန့္ မန္းက္ဆတ္၊ မန္းက္ဆတ္၊ နေင့္တို့ မန္းက္ဆတ္၊ ရာင္ မန္းက္ဆတ္၊ ကို ငံ့စိန္နဲ့ မန္းက္ဆတ္၊ မေန့္တဲ့ မန္းက္ဆတ္၊ ကို ငံ့စိန္နဲ့ မန္းက္ဆတ္၊ ရာင္ မန္းက္ဆတ္၊ ကို ငံ့စိန္နဲ့ မန္းက္ဆတ္၊ ရာင္ မန္းက္ဆတ္၊

ការពិលរណាឃើញរឿយ១ នូវសេចក្តីរល់គំក្នុងរូប គ្រុវដឹងច្បាស់ ការ ពិចារណាឃើញរឿយ ១ នូវសេចក្តីលះបង់ក្នុង៍រូប គ្រវដឹងច្បាស់ ក្នុង វេទនា ។ បេ ។ ក្នុងសញា សង្ខាវ វិញាណ បក្ខុ ។ បេ ។ ការ ពិចារណា ឃើញរៀយ ៗ ក្នុងដរាមរណៈថាមិនទៀង ត្រូវដឹងឡាស់ ការ ពិល ណេយើញរឿយ ។ ក្នុងជរាម ណេះថាជាខុត្ត ត្រូវដឹងច្បាស ការពិហរណាឃើញរឿយ ១ ក្នុងដ្ឋាមរណៈថា មិនមែនទុន ត្រាវដឹង ច្បាស់ ការពិលណោយើញរឿយ ១ ក្នុងដរាមរណៈថាជាសេចក្តីនឿយ ណាយ ត្រូវជំន័ញ្ជាស់ ការពិចារណាយើញរឿយ ១ ក្នុន៍ដរាមរណៈ ឋាជាសេចក្តីប្រាស**ាកតម្រេក ត្រូវដ៏ឪច្បាស់ កា**រពិចារណាឃើញ រឿយៗ ក្នុងជាមណេៈថាជាសេចក្តីរលត់ ត្រូវដឹងច្បាស់ ការពិចារណា ឃើញរឿយ ១ ភ្នូន៍ដពមរណៈថាជាសេចក្តីលះបង់ គ្រវដឹងច្បាស់ ។ (១៦) ការកើតឡើង (ក្រោះកម្មអំពីមុន្ដាបច្ច័យ) គ្រវដឹងីឡាស ការប្រព្រឹត្តទៅ (បេសព្ទុកសត្វ) ត្រូវដឹងច្បាស់ ការកំណត់ (នូវសង្គារ) ត្រូវដឹងច្បាស់ កាច្រេមូលមក គឺកម្មដែលជាហេតុខែបដិសន្និ តទៅទៀត ត្រូវជំនិញស្រ បដ្ឋសន្ធិ ត្រូវជំនិច្បាស់ គតិ ត្រូវជំនិច្បាស់ ការ **គត** (នៃ១ន្នទាំងទ្បាយ) ត្រូវដឹងច្បាស់ ការប្រព្រឹត្តទៅនៃវិហុក ត្រូវដឹង ច្បាស់ ជាតិ ត្រូវជំងឺច្បាស់ ជា ត្រូវជំងឺច្បាស់ ព្យាធិ ត្រូវជំងឺច្បាស់

សុត្តន្ត្របំដែក ខុទ្ធកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគោ

មរណ៍ អភិញ្ញេយ្យំ សេត្រោ អភិញ្ញេញ ១ ខែ នេះ សំ អភិញ្ញេញ ឧទ្ធល្លាស អភិញ្ញេញ ។ អនុច្ញា មនុទ្ធ អភិញ្ញេញ អនុច្ញា មនុទ្ធ អភិញ្ញេញ អនុច្ញា មនុទ្ធ អភិញ្ញេញ អនុច្ញា មនុទ្ធ អភិញ្ញេញ អនុច្ញា អភិញ្ញេញ អភិញ្ញេញ អភិទ្ធ អភិញ្ញេញ អភិទ្ធ អភិញ្ញេញ អភិទ្ធ អភិញ្ញេញ អភិទ្ធ អភិញ្ញេញ អភិទ្ធ អភិញ្ញេញ អជានិ អភិញ្ញាយ្យា អជានិ អភិបាល អជានិ ស្លាយ អជ្ញាយ្យា អជានិ ស្លាយ អភិបាល អជានិ ស្លាយ អជ្ញាយ្យា អជានិ ស្លាយ អជ្ញាយ្យា អជ្ញាយ អជ្ញាយ្យា អជ្ញាយ្

ប្បា អនុន អភិញ្ញាយ្យ អភិប្បាយ្យ អភិប្បាយ្យ និមិន្តិ អភិប្បាយ្យ អជិមិន្តិ អភិប្បាយ្យ អយុសនា អភិប្បាយ្យ អញ្ជនិសន្ធិ អភិប្បាយ្យ សនិសន្ធិ អ ភិប្បាយ្យ អញ្ជនិសន្ធិ អភិប្បាយ្យ សនិសន្ធិ អ ភិប្បាយ្យ អញ្ជនិសន្ធិ អភិប្បាយ្យ សនិ អភិប្បា ភិប្បាយ្យ អភិប្បាយ្យ ចំពុំន្តិ អភិប្បាយ្យ ភិប្បាយ្យ អភិប្បាយ្យ ចំពុំន្តិ អភិប្បាយ្យ ភិប្បាយ្យ អភិប្បាយ្យ ចំពុំន្តិ អភិប្បាយ្យ

សុគ្គន្គប់ដែក ខុទ្ធកនិកាយ បង្គិសម្តិទាមគ្គ

មរណៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ សេចក្តីសោក ត្រូវដឹងច្បាស់ សេចក្តីៗកែទ្បូល
ត្រូវដឹងច្បាស់ សេចក្តីតានគឺង ត្រូវដឹងច្បាស់ ។ ការមិនកើតឡើង ត្រូវ
ដឹងច្បាស់ ការមិនប្រព្រឹត្តិ ៧ ត្រូវដឹងច្បាស់ ។ ការមិនកំណត់ ត្រូវដឹង
ច្បាស់ ការមិនប្រព្រឹត្តិ ៧ ត្រូវដឹងច្បាស់ ការមិនកំណត់ ត្រូវដឹង
ច្បាស់ ការមិនប្រពូលមក គឺកម្មដែលមិនមែនជាហេតុខែបដិសន្និត្ត ៧
ទៀត ត្រូវដឹងច្បាស់ ការមិនមានបដិសន្និ ត្រូវដឹងច្បាស់ ការមិនមានគត់
ត្រូវដឹងច្បាស់ ការមិនកើតឡើង ត្រូវដឹងច្បាស់ ការមិនមានគត់
ត្រូវដឹងច្បាស់ ការមិនមានជាតិ ត្រូវដឹងច្បាស់ ការមិនមាន
ជា ត្រូវដឹងច្បាស់ ការមិនមានព្យាធិ ត្រូវដឹងច្បាស់ ការមិនស្លាប់ ត្រូវ
ជីងច្បាស់ ការមិនមានព្យាធិ ត្រូវដឹងច្បាស់ ការមិនស្លាប់ ត្រូវ
ជីងច្បាស់ ការមិនមានព្យាធិ ត្រូវដឹងច្បាស់ ការមិនស្លាប់ ត្រូវ
ជីងច្បាស់ ការមិនអានគឺង ត្រូវដឹងច្បាស់ ការមិនទីក្រឡូល ត្រូវដឹង

(១៧) ការកើតទៀត បុគ្គលគ្រវិជីនច្បាស់ ការមិនកើតទៀត
គ្រវិជីនច្បាស់ ការប្រព្រឹត្តទៅ គ្រវិជីនច្បាស់ ការមិនប្រព្រឹត្តទៅ គ្រវិជីនច្បាស់ ការចេនប្រព្រឹត្តទៅ គ្រវិជីនច្បាស់ ការប្រព្យឹត្តទៅ គ្រវិជីនច្បាស់ ការប្រចូលមក គឺកម្មដែលជា ហេតុនៃបដិសន្និតទៅទៀត គ្រវិជីនច្បាស់ ការមិនប្រមូលមក គឺកម្មដែលជា ដែលមិនមែនជាហេតុ នៃបដិសន្និតទៅទៀត គ្រវិជីនច្បាស់ បដិសន្ធិត្តទៅទើត គ្រវិជីនច្បាស់ គតិ គ្រវិជីន្ធ ប្រាស់ ការមិនមានបដិសន្ធិ គ្រវិជីន្ច ប្រាស់ គតិ គ្រវិជីន្ធ ប្រាស់ ការមិនមានគតិ គ្រវិជីន្ធ ប្រាស់ ការមិនមានគតិ គ្រវិជីន្ធ ប្រាស់ ការកើតឡើន គ្រវិជីន្ធ ប្រាស់ ការមិនមានគតិ គ្រវិជីន្ធ ប្រាស់ ការកើតទៀត គ្រវិជីន្ធ ប្រាស់ ការមិនមានគតិ គ្រវិជីន្ធ ប្រាស់ ការកើតទៀត គ្រវិជីនិច្បាស់ ការកើតទេច្រើន គ្រវិជីនិច្បាស់ ការកើតទេច្រើន គ្រង ចំពីនិច្បាស់ ការកំពុំ ក្រាសិន្ធ ការបានសំពីនិច្ច ការបានសំពីនិច្ច ការបានមានសំពីនិច្ច ការបានសំពីនិច្ច ការបានសំពី

(១៨) ឧប្បានោ ឧុក្ខន្នំ អភិញ្ញេយ្យំ បវត្តិ ឧុក្ខន្នំ
អភិញ្ញេយ្យំ និម៌ត្តិ ឧុក្ខន្នំ អភិញ្ញេយ្យំ អយុសភា
ឧុក្ខន្នំ អភិញ្ញេយ្យំ និងសន្ធិ ឧុក្ខន្នំ អភិញ្ញេយ្យំ កទិ
ឧុក្ខន្ធំ អភិញ្ញេយ្យំ និងសន្ធិ ឧុក្ខន្ធំ អភិញ្ញេយ្យំ ស្ងាត់ ឧុក្ខន្ធំ អភិញ្ញេយ្យំ សាត់ ឧុក្ខន្ធំ អភិញ្ញេយ្យំ មាស់ ឧុក្ខន្ធំ អភិញ្ញេយ្យំ សាត់ ឧុក្ខន្ធំ អភិញ្ញេយ្យំ មាស់ ឧុក្ខន្ធំ អភិញ្ញេយ្យំ សាត់ ឧុក្ខន្ធំ អភិញ្ញេយ្យំ សាត់ ឧុក្ខន្ធំ អភិញ្ញេយ្យំ សាត់ ឧក្ខន្ធំ អភិញ្ញេញ សាត់ ឧក្ខន្ធំ អភិញ្ញេយ្យំ សាត់ ឧក្ខន្ធំ អភិញ្ញេយ្យំ សាត់ ឧក្ខន្ធំ អភិញ្ញេយ្យំ សាត់ ឧក្ខន្ធំ អភិញ្ញេយ្យំ សាត់ ឧក្ខន្ធំ អភិញ្ញាយ្យំ សាត់ ឧក្ខន្ធំ អភិស្ញាយ្យំ សាត់ ឧក្ខន្ធំ អភិស្ញាយ ឧក្ខន្ធំ អភិស្ញាយ ឧក្ខន្ធំ អភិស្ញាយ ឧក្ខន្ធំ អភិស្ញាយ្យំ សាត់ ឧក្ខន្ធំ អភិស្សាយ ឧក្ខន្ធំ អភិស្សាយ្យំ សាត់ ឧក្ខស្មំ សាត់ ឧក្ខស្មំ សាត់ ឧក្ខស្មំ សាត់ ឧក្ខស្មំ សាត់ ឧក្ខស្មំ សាត់ ឧក្ខស្មំ

តារមិនកើតទ្បើង ត្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ ការប្រក្រឹត្តទៅនែវិបាក ត្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ ការមិនប្រកិត្តទៅ (នៃវិបាក) ត្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ ជាតិ ត្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ ការ មិនមានជាតិ ត្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ ជា ត្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ ការមិនមានជា ត្រូវដ៏ង៍ ច្បាស់ ការមិនមានព្យាធិ ត្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ ការមិនមានព្យាធិ ត្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ ការមិនមានព្យាធិ ត្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ ការមិនមានមរណៈ ត្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ សេចក្តីសោក ត្រូវដ៏ង៍ ច្បាស់ សេចក្តី ស្រាក់ ត្រូវដ៏ង៍ ច្បាស់ សេចក្តី ស្បាស់ សេចក្តី ស្បាស់ សេចក្តី ស្បាស់ សេចក្តី ស្បាស់ សេចក្តី ស្បាស់ សេចក្តី ស្បាស់ ត្រូវដ៏ង៍ ច្បាស់ សេចក្តី ស្បាស់ ស្បាស់ សេចក្តី ស្បាស់ សេចក្តី ស្បាស់ សេចក្តី ស្បាស់ សេចក្តី ស្បាស់ ស្បាស់ សេចក្តី ស្បាស់ ស្បាស់ សេចក្តី ស្បាស់ ស្បាស់ សេចក្តី ស្បាស់ ស

(១៤) បុគ្គល ត្រូវដ៏ធ៍ច្បាស់ថា ការកើតឡើជជាខុត្ត ត្រូវដ៏ធ៍
ច្បាស់ថា ការប្រព្រឹត្តិខៅជាខុត្ត ត្រូវដ៏ធ៍ច្បាស់ថា ការកំណត់ (នូវ
សង្ហារ)ជាខុត្ត ត្រូវដ៏ធ៍ច្បាស់ថា ការប្រមូលមក គឺកម្មដែលជាហេតុ
នៃបដិសន្និតទៅទៀតជាខុត្ត ត្រូវដ៏ធីច្បាស់ថា បដិសន្នជាខុត្ត ត្រូវដ៏ធី
ច្បាស់ថា គត់ជាខុត្ត ត្រូវដ៏ធីច្បាស់ថា ការកើតឡើជជាខុត្ត ត្រូវដ៏ធី
ច្បាស់ថា ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃវិទ្យាស់ថា ការកើតឡើជជាខុត្ត ត្រូវដ៏ធី
ច្បាស់ថា ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃវិទ្យាស់ថា ការកើតឡើជជាខុត្ ត្រូវដ៏ធី
ច្បាស់ថា ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃវិទ្យាស់ថា ព្យាធំជាខុត្ ត្រូវដ៏ធី
ច្បាស់ថា មរណៈជាខុត្ត ត្រូវដ៏ធីច្បាស់ថា សេចក្តីសោកជាខុត្ ត្រូវដ៏ធី
ច្បាស់ថា មរណៈជាខុត្ត ត្រូវដ៏ធីច្បាស់ថា សេចក្តីសោកជាខុត្ ត្រូវដ៏ធីច្បាស់ថា សេចក្តីកាន
គឺងីជាខុត្ត ។

សុត្តន្ត្រីដីកេ ខុទ្ទកនិកាយស្យូ បដឹសម្តិទាមគ្នោ

(១៤) អនុច្បានោ សុទន្តិ អភិប្រាយ្យំ អច្បារត្តិ សុខធ្លាំ អភិទោយ អនិមិត្ត សុខធ្លាំ អភិទ្យោយ អ្ន ជាយុសាណ សុខន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អប្បឌិសឆ្នំ សុខន្តិ មភិព្យេយ្យំ អត្តតំ សុខន្តិ អភិព្យេយ្យំ អនិត្តតំ សុ-ទន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អនុ**ប**បត្តិ សុទន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អជាតិ សុខន្តិ អភិព្យាយ ្យំ អជាវ សុខន្តិ អភិព្យាយ្យំ អព្យាធិ សុខឆ្និ អភិព្យោយៗ អមទ សុខឆ្និ អភិព្យោ-យ្យំ អសោកោ សុទន្តំ អភិញ្ញេយ្យំ អចវិធេរេវ សុ-စ္ရွိ မႏၵ္ကယ္ျိ မရ္တယားနဲ႔ လုစ္ရွိ မႏၵ္ကေတာ္ပို **ာ** (២០) ឧ႐ော၊သော ឧုန္တာ့ អដុប្បាល សុខឆ្នំ អ-ភ្នំ ស្នាំ ស្នាំ ស្នាំ ស្នាំ ស្នាំ អភិស្លាយ្យ័ ជំមិត្ត ឧុត្តិ អធិមិត្ត សុខនិត្តិ អភិព្រាយ្យំ អាយុសនា ឧុក្ខំ អនាយុស១ សុខន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ បដិសន្និ ឧុក្ខិ

- (១៩) បុគ្គល ត្រវិជីជញ្ជាស់ថា ការមិនកើតឡើងជាសុខ ត្រវិជីជញ្ជាស់ថា ការមិនប្រព័ត្តិទៅជាសុខ ត្រវិជីជញ្ជាស់ថា ការមិនប្រព័ត្តិទៅជាសុខ ត្រវិជីជញ្ជាស់ថា ការមិនប្រមូលមក គឺ កម្មវិជលមិនមែនជាហេតុនៃបដិសន្និតទៅទៀតជាសុខ ត្រវិជីជញ្ជាស់ថា ការមិនមានគត់ជាសុខ ការមិនមានមានគត់ជាសុខ ត្រវិជីជញ្ជាស់ថា ការមិនមានគត់ជាសុខ ត្រវិជីជញ្ជាស់ថា ការមិនមានគត់ជាសុខ ត្រវិជីជញ្ជាស់ថា ការមិនមានគត់ជាសុខ ត្រវិជីជញ្ជាស់ថា ការមិនមានជាត់ជាសុខ ត្រវិជីជញ្ជាស់ថា ការមិនមានជាត់ជាសុខ ត្រវិជីជញ្ជាស់ថា ការមិនមាន ជាជាសុខ ត្រវិជីជញ្ជាស់ថា ការមិនមាន ជាជាសុខ ត្រវិជីជញ្ជាស់ថា ការមិនមាន ព្យាធំជាសុខ ត្រវិជីជញ្ជាស់ថា ការមិនមាន ស្បាប់ជាសុខ ត្រវិជីជញ្ជាស់ថា ការមិនមាន សេចក្តី សាមិនមាន សេចក្តី សាមិន មាន សេចក្តី សាមិនមាន សេចក្តី សាមិនមាន សេចក្តី សាមិនមាន សេចក្តី សាមិនមាន សេចក្តី សាមិនមាន សេចក្តី សាមិនមាន សេចក្តី សាមិន មាន សាមិន មាន សាមិន មាន សេចក្តី សាមិន មាន សាមិន សាមិន មាន សាមិន ស
- (৬0) បុគ្គលត្រវិជីន៍ច្បាស់ថា ការកើតឡើនជាខុត្ត ការមិនកើត
  ឡើនជាសុខ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ថា ការប្រព្រឹត្តិទៅជាខុត្ត ការមិនប្រព្រឹត្តិទៅ
  ជាសុខ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ថា ការកំណត់ (នូវសន្ធារ) ជាខុត្ត ការមិនកំណត់
  (នូវសង្ខារ) ជាសុខ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ថា ការប្រមូលមក គឺកម្មដែលជា
  ហេតុនៃបជិសន្ធិតទៅទៀតជាខុត្ត ការមិនប្រមូលមក គឺកម្មដែលមិនមែន
  ជាហេតុនៃបជិសន្ធិតទៅទៀតជាខុត្ ការមិនប្រមូលមក គឺកម្មដែលមិនមែន

អប្បដិសដ្ឋ សុខដ្ឋ អភិញ្ញេយ្យំ គត់ ឧុក្ខំ អត់ សុខដ្ឋ អភិញ្ញេយ្យំ ជំពុទ្ធ ឧុក្ខំ អជិញ្ជ្រួស សុខដ្ឋ អភិញ្ញេយ្យំ ឧបបត្តិ ឧុក្ខំ អជិបបត្តិ សុខដ្ឋ អភិញ្ញេយ្យំ ជា ឧុក្ខំ អជិរ សុខដ្ឋ អភិញ្ញេយ្យំ ត្បាន់ ឧុក្ខំ អត្យោយំ ជា ឧុក្ខំ អជិរ សុខដ្ឋ អភិញ្ញេយ្យំ ត្បាន់ ឧុក្ខំ អត្បាន់ សុខដ្ឋ អភិញ្ញេយ្យំ មេស គេ ឧុក្ខំ អជិញ្ញេយ្យំ ត្បាន់ ឧុក្ខំ អត្បាន់ អភិញ្ញេយ្យំ សេក្រោ ឧុក្ខំ អប់នេះក សុខដ្ឋ អភិ អភិញ្ញេយ្យំ សេក្រា ឧុក្ខំ អប់នេះក សុខដ្ឋ អភិ អភិញ្ញេយ្យំ សាក្រា ឧុក្ខំ អប់នេះក សុខដ្ឋ អភិញ្ញេជ អភិញ្ញេយ្យំ ខ្លាំ សាក្រា ឧុក្ខំ អប់នេះក សុខដ្ឋ អភិញ្ញាជា

(២០) ឧទ្យានោះ ភយន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ ទវត្តិ ភយន្តិ
អភិញ្ញេយ្យំ និមិត្តិ ភយន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អាយុសនា
ភយន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ ទដិសន្និ ភយន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ គន់
ភយន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ និត្តិត្តិ ភយន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ ឧខទត្តិ ភយន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ សាតិ ភយន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ
ជារ ភយន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ សាតិ ភយន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ
ជារ ភយន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ សាតិ ភយន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ
មាលា ភយន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ សោតា ភយន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ
មាលា ភយន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ សោតា ភយន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ

ម.ឯត្តន្តរេ ទោមនស្សំ ទុក្ខំ អទោមនស្សំ សុ១ន្តិ អភិញ្ញេយ្យន្តិ ទិស្សតិ ។

ការមិនមានបដិសន្និជាសុខ ត្រូវដ៏ឥញ្ជាស់ថា គត់ជាខុត្ត ការមិនមានគត់
ជាសុខ ត្រូវដ៏ឥញ្ជាស់ថា ការកើតឡើនជាខុត្ត ការមិនកើតឡើនជាសុខ
ត្រូវជីឥញ្ជាស់ថា ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃវិហុកជាខុត្ត ការមិនប្រព្រឹត្តិទៅនៃ
វិហុកជាសុខ ត្រូវដ៏ឥញ្ជាស់ថា ជាតំជាខុត្ត ការមិនមានជាត់ជាសុខ ត្រូវជីឥញ្ជាស់ថា ជាជាខុត្ត ការមិនមានជាជាសុខ ត្រូវជីឥញ្ជាស់ថា ព្យាធំ
ជាខុត្ត ការមិនមានព្យាធំជាសុខ ត្រូវជីនច្បាស់ថា មរណៈជាខុត្ត ការមិនមានមរណៈជាសុខ ត្រូវជីនច្បាស់ថា សេចក្តីសោកជាខេត្ត ការមិន
មានសេចក្តីសោកជាសុខ ត្រូវជីនច្បាស់ថា សេចក្តីសោកជាខេត្ត ការមិន
មានសេចក្តីសោកជាសុខ ត្រូវជីនច្បាស់ថា សេចក្តីសាកជាខេត្ត ការមិន
ជាខេត្ត ការមិនមានសេចក្តីគិន្ត្រលដាសុខ ត្រូវជីនច្បាស់ថា សេចក្តីគិន្ត្រាស់តានគឺន
ជាខុត្ត ការមិនមានសេចក្តីគិន្ត្រាស់តានគឺន៍ជាសុខ ។

(២១) បុគ្គលត្រូវជំនិញស់ថា ការកើតឡើនជាក់យ ត្រូវជំនិញសំ ថា ការប្រព្រឹត្តិ ទៅជាក់យ ត្រូវជំនិញស់ថា ការកំណត់ (នូវសង្ហារ) ជាក់យ ត្រូវជំនិញស់ថា ការប្រមូលមក គឺកម្មដែលជាហេតុនៃបជិសន្និ តទៅទៀតជាក់យ ត្រូវជំនិញស់ថា បជិសន្និជាក់យ ត្រូវជំនិញស់ថា គិតជាក់យ ត្រូវជំនិញស់ថា ការកើតឡើនជាក់យ ត្រូវជំនិញស់ថា ការប្រព្រឹត្តិ ទៅ នៃវិទាក់ជាក់យ ត្រូវជំនិញស់ថា ជាតិជាក់យ ត្រូវជំនិ ច្បាស់ថា ជរាជាក់យ ត្រូវជំនិញស់ថា ព្យាធិជាក់យ ត្រូវជំនិច្បាស់ថា មរណៈជាក់យ ត្រូវជំនិញស់ថា សេចក្តីសេកជាក់យ ត្រូវជំនិច្បាស់ថា សុត្តន្តបំដីពេ 🤫 ពន៌កាយស្ស បដិសម្ភិទាមក្ដោ

មរិខេរេ ភយន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ ឧទាយរេស ភយន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ ។

(២៤) មក់ណីយោ ខេតខ្លំ មម្រោញ មក្សិន្ត ខេមន្តិ អភិញ្ញេយ្យ អនិមត្តិ ខេមន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អយ្តល់ស្នា ខេត្ត អម្ពាណ្ឌ អព្យុជ្ជក្និ ខេត្ត អភិញ្ញេយ្យ អភិត ខេមត្តិ អភិញ្ញេយ្យ អនិត្តត្តិ ខេ-អជាតិ ខេមត្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អជា ខេមត្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អត្យា ជ ខេមត្ត អភិ ញេយ្យ អមត ខេមត្ត អភិ ញេយ្យ អសោត្តោ ខេមត្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អចវិធេរ ខេមត្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អនុទាយាសោ ខេមត្តិ អភិញ្ញេយ្យំ ។

(မှက) နောင်္ကို မောင်္ကို မောင်္ကိ

សេចក្តី១ កែខ្យល់ជាក់យ ត្រដៃន៍ច្បាស់ថា សេចក្តីតានគឺន៍ជាក់យ ។ (66) បុគ្គលគ្រវដ៏ឥញ្ជាស់ថា ការមិន:កិត្តឡើងជាទីក្រេម ត្រវដឹង ច្បាស់ថា ការមិនប្រព្រឹត្តិទៅជាទីក្សេម ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ការមិនកំណត់ (នូវសង្ខារ) ជាទីកេទ្រ ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ការមិនប្រមូលមកគឹកម្មដែលមិន មែនជាហេតុ នៃបដិសន្និត **៧** ទៀតជាទី កេទ្រ ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ការមិន មានបដ្ឋសន្និជាទីក្យេម ត្រូវជំងឺច្បាស់ថា ការមិនមានគគ៌ជាទីក្សេម ត្រូវ ដឹងច្បាស់ថា ការមិនកើតឡើ**ងជា**ទីកេ**ទ្រ** ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ការមិន ប្រព្រឹត្ត ទៅនៃវិយុកជាទីក្សេម ត្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ថា ការមិនមានជាតិជាទី ក្សេម ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ការមិនមានដរាជាទីក្សេម ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ការ មិនមានព្យាធិជាទីក្សេម ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ការមិនមានមរណៈជា**ទីក្សេម** ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ការមិនមានសេចក្ដីសេកជាទីក្សេម ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ការមិនមានសេចក្តីទ្វឹកទ្យល់ជាទីក្សេម ត្រូវជីធិច្បាស់ថា ការមិន**មាន**

(៩ភា) បុគ្គលត្រូវដ៏នីច្បាស់ថា ការកើតឡើនជាក់យ ការមិន
កើតឡើនជាទីក្សេម ត្រូវដ៏នីច្បាស់ថា ការប្រព្រឹត្តិទៅជាក់យ ការ
មិនប្រព្រឹត្តិទៅ ជាទីក្សេម ត្រូវដ៏នីច្បាស់ថា ការកំណត់ (នូវ
សង្ខារ) ជាក់យ ការមិនកំណត់ (នូវសង្ខារ) ជាទីក្សេម ត្រូវដឹង
ច្បាស់ថា ការប្រមូលមក គឺកម្មដែលជាហេតនៃបដិសន្ធិ តទៅទៀត

សេចក្តីតានតិងជាទីកេរុម ។

មហាវិគ្គេ ញាណពប៉ា

ភយ់ អណយុសភា ខេមឆ្គំ អភិញ្ញេយ្យំ បដិសឆ្និ កយ់ អប្បឌ៌សគ្និ ខេមត្តិ អភិព្រោយ្យំ កគិ ភយ់ អត់ត ខេមត្ត អភិប្រាយ្យ តិពុត្ត ភយ អត់ពុត្ត ខេមត្ត មភ្យោល្សំ ឧ្មបត្ត ភល់ មនុប្បត្តិ ខេមន្តិ អភិញ្ញេ-យ្យំ ជាតិ គយ់ អជាតិ ខេមត្តិ អភិញ្ញេយ្យំ ជាក កយ់ អ៩១ ខេមឆ្នំ អភិញ្ញេយៗ ត្យូច កយ់ អត្យូច ខេមឆ្លំ អភិ ព្រេយ្យំ មរណ៍ ភ**យំ អមភ** ខេមឆ្លំ អភិ-ព្រោយៗ សេកោ ភយ អសោកោ ខេមឆ្នំ អភិ-ញ្ញេយ្យំ បរិនេ**កេ ភយ** អប្សនេះក ខេម**ន្តំ** អភិញ្ញេ យ្យុំ ឧទេយោ កោ អធ្មាយាកោ ខេមខ្ពុំ អភិព្រោយវ្រំ ។

(៧៧) ឧប្បានោះ សមិសន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ បវេត្តិ សានិសន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ និមិត្តិ សាមិសន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អា-យុសាភា សាមិសន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ បឌិសន្ធិ សាមិសន្តិ

ជាក័យ ការមិនប្រមូលមកគឹកម្មដែលមិនមែនជាហេតុនៃបដិសន្និ គរ**៧** ទៀត ជាទីកេទ្រ ត្រវជីងច្បាស់ថា បជិសន្និជាក័យ ការមិនមានបជិ សន្និជាទីកេទ្រ ត្រាវជំងឺច្បាស់ថា គតិជាក៍យ ការមិនមានគត់ជាទីកេទ្រ ត្រូវជីងច្បាស់ថា ការកើតឡើងជាក់យ ការមិនកើតឡើងជាទីក្សេម ត្រូវ ដឹងច្បាស់ថា ការប្រព្រឹត្ត ៧នៃវិហុកជាភ័យ ការមិនប្រព្រឹត្ត ៧នៃវិហុ**ក** ជាទីក្សេម ត្រូវជំងឺច្បាស់ថា ជាតិជាតិយ ការមិនមានជាតិជាទីក្សេម ត្រុវដឹងច្បាស់ថា ជរាជាត័យ ការមិនមានដរា ជាទីក្សេម គ្រុវដឹងច្បាស់ ថា ព្យធ៌ជាភ័យ ការមិនមានព្យធ៌ជាទីក្សេម ត្រូវដឹងច្បាស់ថា មណេះ ជាក័យ ការមិនមានមរណៈជាទីត្សេម គ្រាដៃដ៏ចព្វស់ថា សេចក្តីសេក ជាភ័យ ការមិនមានសេចក្តីសេកជាទីក្សេម ត្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ថា សេចក្តី **១ ្រីការ្យ**លជាតិយ ការមិនមានសេចក្តី១ ្វឹក១**រួ**លជា «ក្សេម គ្រុវដឹងច្បាស់ ថា សេចក្តានតិង៍ជាភ័យ ការមិនមានសេចក្តានតិង៍ជាទីក្សេ**ម ។**

(៤៤) បុគ្គលត្រូវដ៏ងច្បាស់ថា ការកើតឡើងប្រកបដោយអាមិសៈ
ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ការប្រព្រឹត្តិទៅ ប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រូវដឹង
ច្បាស់ថា ការកំណត់ (នូវសង្ខារ) ប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រូវដឹង
ច្បាស់ថា ការប្រមូលមក គឺកម្មដែលជាហេតុនៃបដិសន្ធិ តទៅទៀត
ប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ថា បដិសន្ធិ ប្រកបដោយអាមិសៈ

សុគ្គន្តបំដីកេ ខុទ្ទកនិកាយស្យូ បតិសម្ភទាមគ្នោ

អភិ ញ យ ត្រៃ ស មិស ខ្លំ អភិ ញ យ ខ្លំ ខ្លំ ស ស មិស ខ្លំ អភិ ញ យ ខ្លំ ខេត្ត ស មិស ខ្លំ អភិ ញ យ ខ្លំ ខេត្ត ស មិស ខ្លំ អភិ ញ យ ខេត្ត ស មិស ខ្លំ អភិ ញ យ ខេត្ត ស មិស ខ្លំ អភិ ញ យ ខេត្ត ស មិស ខ្លំ ម ខិត្ត ម ខិត្ត

(២៥) អនុប្បានោះ និកមិសន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អប្បា វត្តិ និកមិសន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អនិមិត្តិ និកមិសន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អនាយុសនា និកមិសន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អប្បនិសន្តិ និកមិសន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អភិតិ និកមិសន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អនិទ្ធិតិ និកមិសន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អនុ-បបត្តិ និកមិសន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អសាតិ និកមិសន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អន្តា និកមិសន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ ត្រូវដឹងច្បាស់ថា គតិ ប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ការ
កើតឡើង ប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ការប្រព្រឹត្តទៅនៃ
វិបាក ប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ជាតិ ប្រកបដោយអាមិសៈ
ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ជា ប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ជាពិ
ប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ថា មរណៈ ប្រកបដោយអាមិសៈ
ត្រូវដឹងច្បាស់ថា សេចក្តីសោក ប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ថា សេចក្តី
ថា សេចក្តីទីក្រឡូល ប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ថា សេចក្តី
តានតឹង ប្រកបដោយអាមិសៈ ។

(២៥) បុគ្គលត្រវិជន៍ច្បាស់ថា ការមិនបានកើតឡើងមិនប្រកប
ដោយអាមិសៈ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ថា ការមិនបានប្រព្រឹត្តិទៅ មិនប្រកប
ដោយអាមិសៈ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ថា ការមិនបានកំណត់ (នូវសង្ហារ) មិន
ប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ថា ការមិនប្រមលមក គឺកម្មដែល
មិនមែនជាហេតុនៃបដិសន្ធិតទៅទៀត មិនប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រវិជីន៍
ច្បាស់ថា ការមិនមានបដិសន្ធិមិនប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រវិជីន៍
ច្បាស់ថា ការមិនមានបដិសន្ធិមិនប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ថា
ការមិនមានគត៌មិនប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ថា ការមិនមានគត៌មិនប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ថា ការមិនមានជាតិមិនប្រកប
អាយអាមិសៈ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ថា ការមិនមានជាតិមិនប្រកប
ដោយអាមិសៈ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ថា ការមិនមានជាតិមិនប្រកប
ដោយអាមិសៈ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ថា ការមិនមានជាតិមិនប្រកប
ដោយអាមិសៈ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ថា ការមិនមានជាតិមិនប្រកប
ដោយអាមិសៈ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ថា ការមិនមានជាចិនប្រកប

មហាវិគ្គេ ញាណពថា

អត្យា និ និកមិសន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អមទំ និកមិសន្តិ
អភិញ្ញេយ្យំ អសោតោ និកមិសន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ
អប់នេះក និកមិសន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អនុទាយាសោ

(២៦) នុហ្វានោ សាមិសំ អនុហ្វានោ និកមិសន្តិ អភិញ្ញាយ្យំ បវត្តិ សាមិសំ អប្បវត្តិ និកមិសន្តិ អភិញ្ញាយ្យំ និមិត្តិ សាមិសំ អនិមិត្តិ និកមិសន្តិ អភិញ្ញាយ្យំ និមិត្តិ សាមិសំ អនិមិត្តិ និកមិសន្តិ អភិញ្ញាយ្យំ អាយុហនា សាមិសំ អនាយុហនា និកមិសន្តិ អភិញ្ញាយ្យំ បដិសន្ធិ សាមិសំ
អប្បដិសន្ធិ និកមិសន្តិ អភិញ្ញាយ្យំ គនិ សាមិសំ
អនុតិ និកមិសន្តិ អភិញ្ញាយ្យំ គនិ សាមិសំ

ត្រូវដឹងច្បាស់ថា មិនមានព្យាធិ ការមិនប្រកបដោយអាមិស: ត្រូវដឹង ច្បាស់ថា ការមិនមានមរណៈ មិនប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ ថា ការមិនមានសេចក្តីសោក មិនប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ការមិនមានសេចក្តីទីក្រឡូល ប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ការមិនមានសេចក្តីទីក្រឡូល ប្រកបដោយអាមិសៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ថា

(៤೬) បុគ្គលត្រវដ៏ង៍ច្បាស់ថា ការកើតឡើង ប្រកបដោយ អាមសៈ ការមិនកើតឡើង មិនប្រកបដោយអាមិសៈ គ្រវដឹងច្បាស់ថា កាច្រេត្រឹត្តទៅ ប្រកបដោយអាមិសៈ ការមិនប្រត្រឹត្តទៅ មិនប្រកប ដោយអាមិសៈ ត្រូវជីន៍ច្បាស់ថា ការកំណត់ (នូវសង្គារ) ប្រកប ដោយអាមិស: ការមិនកំណត់ (នូវសង្គារ) មិនប្រកបដោយអា-មិស: ត្រូវដ៏ងិច្បាស់ថា ការប្រមូលមក គិតម្បីដែលជាលេតុនៃមដិសន្ធិ តទៅទៀត ប្រកបដោយអាមិសៈ ការមិនប្រមូលមក គឺកម្មដែលមិន មែនជាហេតុនៃបជិសន្និតទៅទៀត ប្រកបដោយអាមិស: ត្រូវដឹងច្បាស់ ថា បដ់សន្និ ប្រកបដោយអាមិសៈ ការមិនមានបដ់សន្និមិនប្រកបដោយ អាមិស: ត្រូវជីងច្បាស់ថា គតិ ប្រកបដោយអាមិស: ការមិនមានគតិមិន ប្រកបដោយអាមិស: គ្រុវដ៏ន៍ច្បាស់ថា ការកើត ប្រកបដោយអាមិស:

សុត្តតូបិជពេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

អន់ពុត្ត និវាមិសន្តិ អភិប្រាយ្យំ ឧបបត្តិ សាមិស អនុបពត្ត ជំរាមសន្តិ អភិត្តោយ្យំ ជាតិ សាមិសំ អជាតិ ជិវាមិសជ្ជិ អភិត្តោយ ជិវា សាមិស អជ្ជា តិកាទិសន្តិ អភិញ្ញេយ្យ ត្បាតិ សាទិស អត្បាតិ ជំរាមសន្តិ អភិញ្ញេយ្យ មរណ៍ សាមសំ អមត ជិកមិសន្តិ អភិព្រោយ្យ សោកោ សាមិស អសោកោ និក្សសន្តិ អភិត្ត្រាយ្យ ខានេះក សាមសំ អខានេ-រោ និកទិសន្តិ អភិព្រាយ្យំ នុទាយាសោ សាទិសំ អនុទាយា សោ និពទិសន្តិ អភិព្រោយ្យ ។ (២៧) ឧញ្យានោ សង្ខារាត់ អភិញ្ញេយ្យំ ខវត្ត សង្ខារាត់ អភិញ្ញេញ និមិត្ត សង្ខារាតិ អភិញ្ញេយ្យំ អាយុសនា ស់ផ្ទារាត់ អភិញ្ញេយ្យ មេឌិស់ នៃ សង្ខារាត់ អភិញ្ញេយ្យំ ម. អយំ សព្វសទ្ចោ អភិញ្ញេយ្យាតិ ទិស្សតិ ។

សុគ្គន្តប់ដែក ខុទ្ទកនិកាយ បត្តិសម្ព័ទាមគ្គ

ការមិនកើត មិនប្រុកបដោយគាមិសៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ការប្រព្រឹត្តទៅ នៃវិទាត ប្រកបដោយអាមិស: ការមិនប្រព្រឹត្តទៅ នៅទាក់ មិនប្រកប ដោយអាមិស: គ្រវដឹងច្បាស់ថា ជាតិ ប្រកបដោយអាមិស: ការមិនមាន ជាតិមិនប្រកបដោយអាមិស: ត្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ថា ដ្រាប្រកបដោយអាមិស: ការមិនមានជា មិនប្រកបដោយអាមិស: គ្រាវិជីងច្បាស់ថា ព្យាធិ ប្រកប ដោយអាមិស: មិនមានព្យាធិ ការមិនប្រកបដោយអាមិស: ត្រូវដឹង ច្បាស់ថា មរណៈ ប្រគបដោយអាមិសៈ ការមិនមានមរណៈ មិនប្រគប ដោយអាមិសៈ ត្រូវដ៏ន៍ច្បាស់ថា សេចក្តីសោក ច្រកបដោយអាមិសៈ ការមិនមានសេចក្តីសោក មិនប្រកបដោយអាមិសៈ គ្រឹវដឹងច្បាស់ថា សេចក្តីទ្វឹកទ្យល់ ប្រកបដោយអាមិសៈ ការមិនមានសេចក្តីទ្វឹកទ្បូល មិនប្រកបដោយអាមិសៈ គ្រវដ៏ង៍ច្បាស់ថា សេចក្តីតានគឺង៍ ប្រកប ដោយអាមិស: ការមិនមានស្រេចក្តីតានតិង៍ មិនប្រកបដោយអាមិស: ។ (៤៧) បុគ្គលត្រូវដ៏ន៍ច្បាស់ថា ការកើតឡើន ឈ្មោះថាសង្ខារ ត្រូវដ៏ន៍ ច្បាស់ថា ការប្រព្រឹត្តិខៅ ឈ្មោះថា**ស**ង្ខារ គ្រុវដ៏ងីឡាស់ថា ការកំណត់ រឈ្មាះថាសង្ខារ ត្រវដ៏ន៍ច្បាស់ថា កា**រប្រមូលមក គឺកម្**ដែលជាលេតុនៃបដិ $\mathcal{N}$ ន្ទិត ទៅ ទៀត ឈ្មោះថា $\mathcal{N}$ ង្ខារ ត្រូវដឹងច្បាស់ថា បដិសន្និ ឈ្មោះថា $\mathcal{N}$ ង្ខារ

មហាវិធ្លេ ញាណពប៉ា

កត់ សង្ខាត់ត អភិ(ញ្**ឃ**្យុំ ធិត្ត្តិ សង្ខាត់ត អភិ-ញេញ ជា ជា មេ គ្នា មេ គ្ ກຮ អភិ ព្រួយ ជិស សង្ខាស់ អភិ ព្រួ**យ** ព្រំ សេឡាកេតិ អភិញ្ញេយ ម្រាល់ សេឡាកេតិ អភិញ្ញេយ ្រំ សោកោ សង្ខាត់ អភិព្យាយ្យ បរិធេរា សង្ខាត់ អភិញ្ញេយ] ខ្ទេលស្រ សង្ខាភេទ អភិញ្ញេយ] ។ (២៨) អនុច្បានោះ ចំពានខ្លំ អភិញ្ញេយ្យ អច្ប-វត្ត ជញ្ជន្ត អភិបោយ អជិមត្ត ជញ្ជន្ត អភិបោ យ្យុំ អនាយុសនា និត្យានន្តិ អភិក្សាយ្យ អច្បន្និសន្និ ន់ញាន់ខ្លុំ អភិញ្ញេ**យ**្យ អភិត្តិ និញ្ជន់ខ្លួំ អភិញ្ញេ**យ្យ** អនិត្ត និត្យនន្ត អភិប្រាយ្យំ អនុមមត្ត និត្យនន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អស់ទាំ ចិញ្ច្ចិ អភិញ្ញេយ្យំ អស់វា ត៌ព្រានន្តិ អភិញ្ញាយ_{្យ}ំ អត្យានិ តិព្យានន្តិ អភិញ្ញោយ**្យំ** អមត និញ្ចន្តិ អភាញ្ញេហ្សំ អសោកោ និញ្ចន្តិ

គ្រវជីនច្បាស់ថា គត់ ឈ្មោះថាសង្ហារ គ្រវជីនច្បាស់ថា ការកើត ឈ្មោះ ថាសង្ហារ គ្រវជីនច្បាស់ថា ការប្រព្រឹត្តិទៅនៃវិបាត ឈ្មោះថាសង្ហារ ត្រវជីនច្បាស់ថា ជាត់ ឈ្មោះថាសង្ហារ ត្រវជីនច្បាស់ថា ជា ឈ្មោះ ថាសង្ហារ ត្រវជីនច្បាស់ថា ព្យាធំ ឈ្មោះថាសង្ហារ ត្រវជីនច្បាស់ថា មរណៈ ឈ្មោះថាសង្ហារ ត្រវជីនច្បាស់ថា សេចក្ដីសោក ឈ្មោះថា សង្ហារ ត្រវជីនច្បាស់ថា សេចក្ដីទីព្រស្មា ឈ្មោះថាសង្ហារ ត្រវជីន ច្បាស់ថា សេចក្ដីតានតិន៍ ឈ្មោះថា សង្ហារ ។

(២៨) បុគ្គលត្រវជីងច្បាស់ថា ការមិនកើតឡើង ឈ្មោះថានិញាន
គ្រវជីងច្បាស់ថា ការមិនប្រព្រឹត្តិទៅ ឈ្មោះថា និញាន ត្រវជីងច្បាស់
ថា ការមិនបានកំណត់ ឈ្មោះថា និញាន ត្រវជីងច្បាស់ថា ការមិនប្រមូលមកគិតម្មដែលមិនមែនជាហេតុនៃបដិសន្ឋិតទៅទៀត ឈ្មោះថានិញាន
ត្រវជីងច្បាស់ថា ការមិនមានបដិសន្ធិ ឈ្មោះថានិញាន ត្រវជីងច្បាស់ថា
ការមិនមានគត់ ឈ្មោះថានិញាន ត្រវជីងច្បាស់ថា ការមិនមានគត់ ឈ្មោះថានិញាន
ត្រវជីងច្បាស់ថា ការមិនមានជាតិ ឈ្មោះថានិញាន
ត្រវជីងច្បាស់ថា ការមិនមានអាច ត្រវជីងច្បាស់ថា ការមិនមាន
ត្បាន ត្រវជីងច្បាស់ថា ការមិនមានសេចក្ដីសេក ឈ្មោះថានិញាន
និញាន ត្រវជីងច្បាស់ថា ការមិនមានសេចក្ដីសេក ឈ្មោះថានិញាន

សុត្តត្តបំដីពេ ១,ទូពនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

អភិញ្ញេយ្យំ អចវិធេស ឧិទ្ធាឧទ្តិ អភិញ្ញេយ្យំ អនុ-ទាយាសោ ឧិទ្ធាឧទ្តិ អភិញ្ញេយ្យំ ។

(၉५) ៩ឦលេ មាឌុំារ អដ់ណ៍យេ ចូណិចខ្ញុំ អភ្មេញយ្យ មវត្ត សង្ខាក អប្បវត្ត ធំពាធធ្លំ អភ្-ពេញប្រាំ ជំមិត្ត សង្ខាត អធិមិត្ត ជិញ្ជាធិ អភិពោះ យ| អាយុស៩ សង្ខាក អ**ជាយុ**ស៩ ខិញ្ចែខ្លិ អក់ ញេ បញ្ជុំ បន្ទស្នំ សង្ខាក អប្បនិសន្និ និញ្ចន្តិ អភាព្យាយ ក្នុំ កត់ សង្ខាត អភិ ជិញ្ជន្តិ អភិព្យោ_ យ្យំ ធិត្តត្តិ សង្ខាត អធិត្តត្តិ ធិត្តាធត្តិ អភិក្តេយ្យំ ឧុមមត្ត សង្ខារ អនុមមត្ត ធិញ្ចធ្តិ អភិញ្ញេយ្យឹ ជាតិ សង្ខារ អជាតិ និញ្ចន្តិ អកិញ្ញេយ∫ំ ជារា សេខ្ខារ អ៩១ ខិញ្ចន្ត្ អភិ ្ញេយៗ ត្បានិ សង្ខាភ អព្យាធិ ឧិញ្ជឧត្តិ អភិញ្ញេយ្យ មរណ៍ សង្ខាភ

សុត្តនូបិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ត្រវដ៏ង៍ច្បាស់ថា ការមិនមានសេចក្តី១វិត១ស្រ ឈ្មោះថានិញាន គ្រវដ៏ង៍ ច្បាស់ថា ការមិនមានសេចក្តីតានតឹង ឈ្មោះថានិញាន ។

(៤៧) បុគ្គលត្រវជ៏ន៍ច្បាស់ថា ការកើតឡើន ឈ្មោះថាសង្ខាវ ការមិនកើតឡើង ឈ្មោះថានិព្វាន ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ការប្រព្រឹត្តិទៅ ឈ្មោះថាសង្ខារ ការមន្ទ្រប្រព័ត្តទៅ ឈ្មោះថានិពាន ត្រូវជឹងច្បាស់ថា ការកំណត់ ឈ្មោះថាសង្ខារ ការមិនកំណត់ ឈ្មោះថានិព្វាន ត្រូវដឹង ច្បាស់ថា ការប្រមូលមកគិតម្ម ដែលជាហេតុនៃបដិសន្ធិតទៅទៀត ឈ្មោះ ឋាសង្ខារ ការមិនប្រមូលមកគិតម្មដែលមិនមែន**ជា**ហេតុនៃបដិសន្និតទៅ ទៀត ឈ្មោះថានិពាន ត្រូវដឹងច្បាស់ថា បដិសន្និ ឈ្មោះថាសង្ខារ ការមិនមានបដ្ឋសន្និ ឈ្មោះថានិញាន ត្រូវដឹងច្បាស់ថា គត់ ឈ្មោះថា សង្ខារ ការមិនមានគតិ ឈ្មោះថានិពាន ត្រូវជំងឺច្បាស់ថា ការកើត ឈ្មោះថាសង្ខារ ការមិនកើត ឈ្មោះថានិញ្ជន គ្រវដឹងីច្បាស់ថា ការប្រ_ ព្រឹត្តទៅនៃវិជាក ឈ្មោះថាសង្ខារ ការមិនប្រព្រឹត្តទៅនៃវិជាក ឈ្មោះ ឋានិពាន ត្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ថា ជាត ឈ្មោះថាសង្ខាវ ការមិនមានជាតិ ឈ្មោះថានិញ្ជា ត្រូវដឹងច្បាស់ថា ដរា ឈ្មោះថាសង្ខារ ការមិនមានដរា ឈ្មោះថានិព្វាន ត្រូវជំងឺច្បាស់ថា ព្យាធិ ឈ្មោះថាសង្ខារ ការមិនមាន **ព្យាធ ឈ្មោះថានិញាន ត្រុវដឹងច្បាស់ថា មរណៈ ឈ្មោះថាសង្ខាវ**

មហាវិគ្គេ ញាណពថា

អមតំ និញ្ចនន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ សេក្រោ ស**វ្**វាវា អសោកោ និញ្ចនន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ បរិនេវេ សវ្វាវា អបរិនេវេ និញ្ចនន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ ឧទាយាសោ សវវ្វាវា អនុទា**យាសោ** និញ្ចនន្តិ អភិញ្ញេយ្យំ ។ បឋមភាលាវារំ^(១) ។

១ 🕯 . ម . បឋមកាណវារំ និដ្ឋិតំ ។ 🔈 ម . សន្ដេញ ។

មហាវគ្គ ញាណកដា

មិនមានមរណៈ ឈ្មោះថានិញាន ត្រូវជីងច្បាស់ថា សេចក្តីសោក ឈ្មោះថាសង្ហារ ការមិនមានសេចក្តីសោក ឈ្មោះថានិញាន ត្រូវជីងិច្បាស់ ថា សេចក្តីទ្បីកឡូល ឈ្មោះថាសង្ហារ ការមិនមានសេចក្តីទ្បីកឡូល ឈ្មោះថានិញាន ត្រូវជីងីច្បាស់ថា សេចក្តីតានគឺង ឈ្មោះថាសង្ហារ ការ មិនមានសេចក្តីតានគឺង៍ ឈ្មោះថានិញាន ។

ចច់ ចឋមភាណវិរៈ ។

(៣០) អត្តនៃធម៌ដែលគួរកំណត់កាន់យក បុគ្គលត្រូវដ៏និច្បាស់
អត្តនៃធម៌ដាល់រារ ត្រូវដ៏និច្បាស់ អត្តនៃធម៌ដែលគួរបំពេញ ត្រូវដ៏និច្បាស់
អត្តនៃធម៌ដែលតាំង៍នៅ ក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រូវដ៏និច្បាស់ អត្តនៃការ
មិនរាយមាយ ត្រូវដ៏និច្បាស់ អត្តនៃការផ្គង់ ទ្បើង ត្រូវដ៏និច្បាស់ អត្តនៃ
ការមិនរាត់រាយ ត្រូវដ៏និច្បាស់ អត្តនៃការមិនកករល្អក់ ត្រូវដ៏និច្បាស់
អត្តនៃការមិនញាប់ញ៉ាំ ត្រូវដ៏និច្បាស់ អត្តនៃការមិនកករល្អក់ ត្រូវដ៏និច្បាស់
អត្តនៃការមិនញាប់ញ៉ាំ ត្រូវជីនិច្បាស់ អត្តនៃការតាំងស៊ប់របស់ចិត្ត ដោយ
អំណាចនៃការតាំងនៅក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រូវដ៏និច្បាស់ អត្តនៃការម្មណ៍
ត្រូវដ៏និច្បាស់ អត្តនៃការគ្រាច់ទៅរបស់អារម្មណ៍ ត្រូវជីនិច្បាស់ អត្តនៃការ
បញ្ចេញកក់លេស ត្រូវដ៏និច្បាស់ អត្តនៃការប្រែត្រទ្បប់ ត្រូវដ៏និច្បាស់
អត្តនៃការសូប់ច្បប់ ត្រូវដ៏និច្បាស់ អត្តនៃការប្រែត្រទ្បប់ ត្រូវដ៏និច្បាស់
អត្តនៃការសូប់ច្បប់ ត្រូវដ៏និច្បាស់ អត្តនៃការប្រែត្រទ្បប់ ត្រូវដ៏និច្បាស់
អត្តនៃការសូប់ច្បប់ ត្រូវដ៏និច្បាស់ អត្តនៃការប្រែត្រទ្បប់ ត្រូវដ៏និច្បាស់

សុត្តត្រូវជំនាក រុទ្ធកនិកាយស្ប ប្រតិសម្ព័ទាមគ្នោ

អង្គ ញើន នៅ អង្គ ច្លើន នៅ ស្គាន់ នៅ ស្គាន់ នៅ អង្គ ច្លើន នៅ អង្គ ច្លាន នៅ អង្គ ច្លើន នៅ អង្គ ច្ង នៅ អង្គ ច្លើន នៅ អង្គ ច្លើន នៅ អង្គ ប្រឹង ស្គ ប

ដោះ អត្តញ្ញាយៀ រូបភេសក្នុខធដោះ អត្តញ្ញាយៀ រួតសើងល ដឋស្សើបដោះ អង្គយើយៀ សង់ស្នើន អង្គយើញៀ សង់នុំរួនមាន អង្គយើញៀ សង់នេះ អង្គយើញៀ សង់នេះ អង្គយើញៀ សង់នេះ អង្គយើញៀ សង់នេះ អង្គយើញៀ ស្នង់ស្នើ អង្គយើញៀ សង់នេះ អង្គយើញៀ ស្នង់ស្នើ អង្គយើញ សង្គ្រាំ អង្គ យើញ សង្គ្រាំ សង្គ្រាំ

១ ន. យុគនន្ធង្ហោ ។ ម. យុគនន្ទុនង្ហោ ។ ៤ ន. ម. ហេតុង្ហោ ។

អត្ថនៃការផុតស្រឲ្យ: លកអារម្មណ៍ ត្រូវដ៏និញស់ អត្ថនៃការមិនមាន
អាសារៈ ត្រូវដ៏និញស់ អត្ថនៃការធ្ង ត្រូវដ៏និញស់ អត្ថនៃការមិនមាន
សង្ហានេមិត្ត ត្រូវដ៏និញស់ អត្ថនៃការមិនឥម្គល់ខុកនូវតណា ត្រូវដ៏និញស់
អត្ថនៃសភាពសោះសុខ្យ ត្រូវដ៏និញស់ អត្ថនៃសភាពមានរស់តែមួយ
ត្រូវដ៏និញស់ អត្ថនៃការមិនប្រព្រឹត្តិកន្ង (ទៅវិញទៅមករបស់សមបៈ
ខ្លឹងវិបស្សនា) ត្រូវដ៏និញស់ អត្ថនៃធម៌ដែលជាប់គ្នាជាគូ ត្រូវដ៏និញស់
អត្ថនៃការចេញ (លកសង្ហារ) ត្រូវដ៏និញស់ អត្ថនៃការញ៉ាំងសត្ឲ្យដល់
(នូវព្រះនិញន) ត្រូវដ៏និញស់ អត្ថនៃការឃើញជាក់ស្ដែន (ខ្មុំព្រះនិញន)
ត្រូវដ៏និច្បាស់ អត្ថនៃធម៌ជាអធិបតី ត្រូវដ៏និច្បាស់ ។

(៣០) អត្តនៃការមិនពយមាយបេសសមបៈ គ្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ អត្តនៃ
ការឃើញរឿយៗ របស់វិបស្សនា គ្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ អត្តនៃរស់តែមួយរបស់
សមបៈនឹងវិបស្សនា គ្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ អត្តនៃការមិនប្រព្រឹត្តិកន្ទង់របស់ធម៌
ដែលជាប់គ្នាជាគូ គ្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ អត្តនៃការសមាទានក្នុងសិក្ខា ត្រូវដឹង
ច្បាស់ អត្តនៃគោចររបស់អារម្មណ៍ គ្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ អត្តនៃការផ្គង់ឡើងរបស់
ចិត្តដែលរួញរា គ្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ អត្តនៃការស្ងប់សៀមរបស់ចិត្តដែលអណ្តែត
អណ្តូង គ្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ អត្តនៃការព្រះជ័យកន្តើយរបស់ចិត្តដែលអណ្តែត
ចំណែកទាំង៍ពីរ គ្រូវដ៏ង៍ច្បាស់ អត្តនៃការគ្រាស់ដឹង៍នូវគុណវិសេស គ្រូវដឹង៍

នុត្តវិញ្ជដំវេជដ្រោ អភិញ្ញេយោ សច្ចាភិសមយដ្ឋោ អភិញ្ញេយោ និរោធ ខតិដ្ឋាខភាដោ អភិញ្ញេយោ ។

អយ្ជពិលដោ មម្ពាណិ សាល្ខេះ មេខាំលា ស្រុក មុខ្លាំលាំ មន្ទិលេខ មេខាំ-ស្រុក មុខ្លាំលៅ មន្ទិលេខ មេខាំ-ស្រុក មុខ្លាំលៅ មុខ្លាំលា សាល្ខិ ស្រុក មុខ្លាំលាំ មន្ទិលេខ មេខាំ-ស្រុក មុខ្លាំលាំ មុខ្លាំលាំ សាល្ខិ ស្រុក មុខ្លាំលាំ មុខ្លាំលាំ សាល្ខិ ស្រុក មុខ្លាំលាំ សាល្ខិ សារស្ពិល សេល្ខិ ស្រុក មុខ្លាំលាំ សាល្ខិ សារស្ពិល សេល្ខិ ស្រុក មុខ្លាំលាំ សាល្ខិ សារស្ពិល សេល្ខិ សារស្ពិល សេល្ខិ

ត្រាំ ក្នុង គ្រេះ ព្រឹទ្តិស្សិ និត្ត ក្នុង ដែល ដែល ក្នុង ក្រិ ក្រឹង្គិស្សិ និត្ត ក្រុង ក្

ច្បាស់ អត្ថនៃការចាត់ធ្ងះនូវធម៌ជ៏ក្រៃលែង ត្រូវជឹងច្បាស់ អត្ថនៃការ ក្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ ៤ ត្រូវជីងច្បាស់ អត្ថនៃការង៍ញ៉ាំចិត្តឲ្យបិតនៅ ក្នុងនិរោធ ត្រូវជីងច្បាស់ ។

(៣៤) អត្ថនៃការដឿលិបរបស់សទ្ធិវន្ទិយ បុគ្គលត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការផ្គង់ទ្បើងរបស់វិរិយ៌វិទិយ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការប្រុងប្រយ័ត្ន របស់សតិវន្ទិយ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការមិខរាយមាយរបស់សមាធិវន្ទិយ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការឃើញរបស់បញ្ជាំវន្ទិយ ត្រវដឹងច្បាស់ ។

(៣៣) អត្តនៃការមិនញាប់ញុះដោយការមិនដៀ របស់សន្ទាពលៈ
បុគ្គលត្រវិជីន៍ច្បាស់ អត្តនៃការមិនញាប់ញុះដោយសេចក្តីខ្លួលច្រអូសរបស់
វិរិយពលៈ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ អត្តនៃការមិនញាប់ញុះដោយសេចក្តីប្រមាទ
របស់សត់ពលៈ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ អត្តនៃការមិនញាប់ញុះដោយការអណ្តែត
អណ្តូនរបស់សមាធិពលៈ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ អត្តនៃការមិនញាប់ញុំរដោយការអណ្តែត
របស់សត់ពល់ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ អត្តនៃការមិនញាប់ញុំរដោយការអណ្តែត
រស់ក្តីល្អន៍របស់បញ្ហាពលៈ ត្រវិជីន៍ច្បាស់ ។

(ភា៤) អត្តនៃការប្រុន្ធប្រយ័ត្ន របស់សតិសម្ពោជ្យន្ន៍ បុគ្គល ត្រាវជំនិច្បាស់ អត្តនៃការពិចារណា របស់ធម្មវិចយសម្ពោជ្យន៍ ត្រាវ ជំនិច្បាស់ អត្តនៃការថ្ពង ឡើន របស់វិរិយសម្ពោជ្យន្ន៍ ត្រាវជំនិ ច្បាស់ សភាពថ្យព្វផ្សាយ របស់ប៊ីតិសម្ពោជ្យន្ន៍ ត្រាវជំនិច្បាស់ អត្ថនៃការស្ចប់ម្ចាប់ របស់បសុទ្ធិសម្ពោជ្យន្ន៍ ត្រាវជំនិច្បាស់ សមាធិសម្ពោជ្ឈន្ត័ស្ប អរិក្ខេចដោ្ត អភិញ្ញាយោ្យ ឧបត្តោសម្ពោជ្ឈន្ត័ស្ប បដិសផ្ខានដោ្ហ អភិញ្ញាយ្យា។

មាតិ មាន ទូកា ដុំ មេ ខេត្ត ដង មេ ខេត្ត ខេត្ត ដង ខេត្ត ខេត្ត មុខ ខេត្ត ខេត្ត មុខ ខេត្ត មេច្ត មុខ ខេត្ត មុខ

១ ម. មត្តានំ ។

អត្ថនៃការមិនរាយមាយរបស់សមាធិស ឡោដ្ឋាធ្នី ត្រវដឹងច្បាស់ អត្ថនៃ ការគ្រួតត្រា របស់ទលក្ខាស ឡេដ្យាធ្នី ត្រវដឹងច្បាស់ ។

(៣៥) អត្តនៃការឃើញបេសសម្នាធិដ្ឋិ បុគ្គលគ្រវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការលើកចិត្ត ឡើងរបស់សម្មាសង្គប្បៈ ត្រូវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការកំណត់

ខ្មែរចើសំវរៈ ៤ របស់សម្មាវាថា ត្រវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការតាំង ឡើងរបស់
សម្មាកម្មន្នៈ ត្រូវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការផ្សផង់របស់សម្អាអដ់វៈ ត្រូវជំងឺ
ច្បាស់ អត្តនៃការផ្គង់ ទ្បើងរបស់សម្មាវាយាមៈ ត្រូវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការ
ប្រងិប្រយ័ត្នរបស់សម្មាសត់ ត្រូវជំងឺច្បាស់ថា អត្តនៃការមិនជាយមាយ
របស់សម្មាសមាធិ ត្រូវជំងឺច្បាស់ ។

(៣៦) អត្តនៃភាពជាធំរបស់ឥន្ទ្រិយទាំងទ្បាយ បុគ្គលត្រូវជំងឺច្បាស់
អត្តនៃការមិនញាប់ញីរបស់ពលៈទាំងទ្បាយ ត្រូវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការ
ចេញថាកធម៌ជាសត្រវបស់ពេកវេជ្គ ទាំងទ្បាយ ត្រូវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការ
ញាត់សត្តឲ្យដល់(នូវប្រះនិញ្ជាន)របស់មគ្គ ត្រូវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការប្រងិ
ប្រយ័ត្នរបស់សតិប្បជ្ជានទាំងឡាយ ត្រូវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការតម្កល់ទុក
របស់សម្មប្បធានទាំងឡាយ ត្រូវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការតម្កល់ទុក
បបស់សម្មប្បធានទាំងឡាយ ត្រូវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការសម្រេចរបស់ឥទ្ធិចុចទាំងឡាយ ត្រូវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការស្រប់ម្ចាប់ របស់បយោគទាំងឡាយគឺអំយមគ្គ ត្រូវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការស្រប់ម្ចាប់ របស់បយោគទាំងឡាយគឺអំយមគ្គ ត្រូវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការស្រប់ម្ចាប់ របស់បយោគទាំងឡាយ ត្រូវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការស្បារម្ចាប់ របស់បយោគទាំងឡាយ ត្រូវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការស្បារម្ចាប់ របស់បយោគទាំងឡាយ ត្រូវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការស្បារម្ចាប់ របស់បយោគទាំងឡាយ ត្រូវជំងឺច្បាស់

មហាវិគ្គេ ញ្ជាណកថា

អេកខ្ញុំនដោះ អក្ខញ្ញាយៀ ។

(៣៧) អក្ខញ្ញាយ ញាតេញ អក្ខញ្ញាយៀ អក្ខខ្លែសប្ប

សង្គិតាន់ សង្គិតដោះ អក្ខញ្ញាយៀ សាធនេដ្ឋា អក្ខញ្ញាយៀ

អក្ខត្តាយៀ សង្គិតក្ខិយាយ ដស្បិនដោំ អក្ខញ្ញាយៀ

សង្គិតាន់ សង្គិតដោំ អក្ខញ្ញាយៀ សាធនេដៅ អក្ខញ្ញាយៀ

អក្ខត្តាយៀ សង្គិតដោំ អក្ខញ្ញាយៀ សាធនេដ្ឋា អក្ខញ្ញាយៀ

អក្ខត្តាយៀ សង្គិតដោំ អក្ខញ្ញាយៀ សាធនេដដាំ អក្ខញ្ញាយៀ

អក្ខត្តិតាន់ សង្គិតដោំ អក្ខញ្ញាយៀ សាធនេដ្ឋា អក្ខញ្ញាយៀ

អក្ខត្តិតាន់ សង្គិតដោំ អក្ខញ្ញាយៀ ។

សង្គិតនេដ្ឋា អក្ខញ្ញាយៀ ។

១ ន. ម. វិជាន៩ដ្ឋោ ។ ៤ ម. ឯករសដ្ឋោ ។ ៣ ន. ម. ធាតុដ្ឋោ ។

(៣៧) អត្តនៃការដ៏ផរបស់អភិញ្ញា បុគ្គលត្រវដ៏ផញាស់ អត្តនៃការ
ត្រះរិះរបស់បរិញ្ញា ត្រូវដ៏ធីប្បាស់ អត្តនៃការលេះរបស់បហានៈ ត្រូវដ៏ធី
ប្បាស់ អត្តនៃរស់តមួយ របស់ការិតា ត្រូវដ៏ធីប្បាស់ អត្តនៃការពាល់
ត្រូវរបស់សច្ចិតិយោ ត្រូវដ៏ធីប្បាស់ អត្តនៃការឲ្យឲ្ធធំ នូវអវយវៈ
(ដោយតិច្ចទាំងទ្បាយមាននាំមកនូវការៈដ៏លំបាកជាដើម) របស់ទន្ធទាំង
ទ្បាយត្រដៃធីប្បាស់ អត្តនៃការទ្រឲ្រធំ (ដោយតិចមានសោះសូន្យជាដើម)
របស់ពួកធាតុ ត្រូវដ៏ធីប្បាស់ អត្តនៃអណ្តូធរបស់ពួកអាយតនៈ ត្រូវដ៏ធី
ប្បាស់ អត្តនៃបច្ច័យតាត់តែធីរបស់ពួកសង្គតធម៌ ត្រូវដ៏ធីប្បាស់ អត្តនៃ
បច្ច័យមិនតាត់តែធី របស់អសង្គតធម៌ ត្រូវដ៏ធីប្បាស់ ។

សុត្តន្ត្រប់ដីកេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តីទាមគ្នោ

(៣៨) ចំនួ ដ្យោ អភិ ញ្ញាយោ ចំនួន ខ្លាំ កែ ដោ អភិ ញ្ញាយោ ចំនួន បា អភិ ញ្ញាយោ ចំនួន បា កំពញាយោ បា កំពញាយ បា កំពញាយោ បា កំពញាយ បា កំពញាយោ បា កំពញាយោ បា កំពញាយោ បា កំពញាយោ បា កំពញាយោ បា កំពញាយោ បា កំពញាយ បា កំពញាយ បា កំពញាយ បា កំពញាយោ បា កំពញាយ បា កំពញាយ បា កំពញាយ បា កំពញាយ បា កំពញាយោ បា កំពញាយ បា កំពេង បា កំពញាយ បា កំពញាយ បា កំពញាយ បា កំពញាយ បា កំពញាយ បា កំពញាយ ប

មម្ពុរំព្រៃ ស្ទុះ នេះ នេះ មម្ពុខ្ពះ មម្ពុរំ ក្រុង នេះ នេះ នេះ មម្ពុរំ ក្រុង នេះ នេះ មម្ពុរំ ក្រុង នេះ នេះ មម្ពុរំ ក្រុង នេះ នេះ មម្ពុរំ ក្រុង នេះ នេះ មម្ពុរំ កម្ពុរំ កម្ពុរកម្ពុរំ កម្ពុរំ កម្ពុរ កម្ពុរំ កម្ពុរ ក្រាំ ក្ពុរំ ក្រាំ ក្រា

o ម. ចិត្តាននូវិយ ដ្ឋោ ។ ៤ ន. ម. វត្តុដ្ឋោ ។ ៣ ឧ. ភាពដ្ឋោ ។

សុគ្គន្តបំដែក ខុទ្ទកាត់កាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

(ភា៨) អត្ថនៃការគិតនូវអាវម្មណ៍ បុគ្គលត្រវិជីងច្បាស់ អត្ថនៃចិត្ត មិនមានចន្ទោះ ត្រូវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការចេញរបស់ចិត្ត ត្រូវជំងឺច្បាស់ អត្តនៃការវិលត្រឡប់របស់ចិត្ត ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃហេតុរបស់ចិត្ត គ្រវ นี้สอาก អត្តនៃចច្ច័យរចស់ចិត្ត ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃវត្តរបស់ចិត្ត ត្រវដ៏និច្បាស់ អគ្គនៃភូមិមេស់ចិត្ត ត្រវដ៏និច្បាស់ អគ្គនៃអាវម្មណ៍មេស់ចិត្ត ุธุเน็สอาง หลุโลเลาอนของอัล ธุเน็สอาง หลุโลกบุลาอ เฟเชมชิล ลู เล่น็มชาม ผลเลน็เก็บชมชิล ครุ่น็มชาม អត្តនៃការប្រមូលរបស់ចិត្ត ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការ ចេញថាកវដ្ត:វបស់ ចិត្ត គ្រវដឹងច្បាស់ អគ្គនៃការេណស់ចេញបេសចិត្ត គ្រវដឹងច្បាស់ ។ (៣៧) អត្តនៃការរពឹងក្នុងអា**រម្មណ៍តែមួយ** បុគ្គលត្រវជឹងច្បាស់ អត្តនៃការដឹងច្បាស់ក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការដឹងសព្វ ត្នង៍អាវម្មណ៍តែមួយ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការដឹងព្រមក្នុងអាវម្មណ៍តែ មួយ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការទួសឯកក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការចងក្រៀកទុកក្នុន៍អារម្មណ៍តែមួយ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការស្ទុះ ទៅក្នុងអាវម្មណ៍តែមួយត្រវិជីនិច្បាស់ អគ្គនៃការដ្រះថ្នាក្នុងអាវម្មណ៍តែមួយ

មហាវិគ្គេ ញាណាយា

រាយស្នេ មន្ត្រីពង្រើ មម្រោក្រៀ រាយ្សែ រួត ខ្មែកិ-ខដ្ដោ អភ្មំពោ្យៀ វាយ ខេត្ត វាង សន្ទិ ឧស្ស-ខដោ មក្ខណៈលៀ វាយខេត្ត លាច្នេសនុងោ មង្-យោ លៀ វាយ ខេ រួម ខេត្ត ក្នុង ក្នុង មេ ខេត្ត លៀ វាយ-នេះ អត់ជូនដោ អង្គលោញ វាយ្យ វាយខេត្ត ស្នេ អភិញ្ញេយ្យ ឯកត្តេ សុសមារន្ធដ្ឋោ អភិញ្ញេយ្យោ ស្ត្រ ស្ត្រស្ត្រោ អង្គ ម៉ោ លៀប ស្ត្រ ស្នេ~~ប~~្រ ស្ទា សមោទានដ្ឋោ អភិព្រោយព្រ ស្គ្រា អភិ_ ដ្ឋានដ្ឋោ អភិញ្ញេយ្យា ឯកត្តេ អាសេវនដ្ឋោ អភិ-យោ លៀ ភាម ខែ សង្ខ ដោ មម យោ លៀ ភាម ខេ ពេលប្រទេស គ្នេ ខេត្ត ស្មេត្ត សុសទុត្**ត**្ ដោ អភ្ជុំ អភ្ជុំ នៅ ស្នាំមន្ត្រ អភ្ជុំ មន្ត្រា អភ្ជុំ មន្ត្រា ស្ត្រាស្ត្រ មន្ត្រាស្ត្រ ស្ត្រាស្ត្រ ស្ត្រា អនុ<u>-</u> ស់ឡើយដោ អង្គ លោកៀ ភូមានើ ឧត្តមាំឡឹយដោ

មហាវិ**ធ្គ ញាណក**ជា

ត្រវដ៏ង៍ច្បាស់ អគ្គនៃការតាំងនៅព្រម ក្នុងអរម្មណ៍តែមួយ ត្រវដឹង ច្បាស់ អត្តនៃការផុតស្រឡះ ក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រូវជំងឺចក្នុស អត្តនៃការឃើញច្បាស់ ក្នុងអារម្មណ៍តែមួយថា នុំះជាទីសូបរមាប់ ត្រូវ ជំងឺច្បាស់ អគ្គនៃការធ្វើដូចជាយាន ក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រវដឹង ច្បាស់ អត្ថនៃការធ្វើដូចជាវត្ថុ ជាទីតាំង ក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រូវដឹង ច្បាស់ អត្ថនៃការតាំងនៅសិចក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រវជឹងច្បាស់ អត្ថនៃ ការសន្យិត្តឥតារម្មណ៍តែមួយ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការប្រារព្ធព្យាយាម លក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្ថខែការកំណត់កាន់យកក្នុង មារតិហ្សាមគិណ ខ្សេរក្នុងឧប្សាស អនុនេឌត្ថជាស្សារ មិមារគិហ្សុមគិណ ត្រវដ្ដីនច្បាស់ អត្តនៃធម៌ដែលត្រវប់ពេញក្នុងអាវម្មណ៍តែមួយ ត្រវដ្ដីន៍ច្បាស់ អត្ថនៃការប្រដុំចុះក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្ថនៃការតាំងចិត្ត មាំក្នុងអាវម្មណ៍តែមួយ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃកាវថ្មីកក្នុងអាវម្មណ៍តែមួយ ត្រវដ្ដីនិច្បាស់ អត្ថនៃការចម្រើនត្នង៍មារម្មណ៍តែមួយ ត្រវដ្ដឹងច្បាស់ អត្ថ នៃការធ្វើឲ្យច្រើនក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការអណ្តែត ទ្បើងក្នុងអារម្មណ៍នៃមួយ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការផុតស្រឡះ ក្នុង អារម្មណ៍តែមួយ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការគ្រាស់ជំងឺក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រូវដឹងច្បាស់ អគ្គនៃការគ្រាស់ដឹងរឿយ១ ក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រូវដឹង ច្បាស់ អត្តនៃការគ្រាស់ជំងឺចំពោះ ក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រូវជំងឺច្បាស់

សុត្តន្តបំពីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

អភ្ជុំព្រោយ្យ វាយខេត្ត សត្តព្លានដោ អភ្ជុំពោយ្យា ខុ ដោ អភ្មុំ អភ្មុំ ស្ពាល្រ ស្ត្រា ខេត្ត ខេត្ត អភ្មុំ មេត្ត ខេត្ត អភ្មុំ មេត្ត ខេត្ត អភ្មុំ មេត្ត ខេត្ត អភ្មុំ មេត្ត ខេត្ត អភ្មុំ មេតុ ខេត្ត ខេត្ត អភ្មុំ មេតុ ខេត្ត ខេត្ត អភ្មុំ ខេត្ត ខេ យៀ វាយខើ មាសី ខេត្ត មន្ត្រា មន្ត្រា ប្រៀ វាយខែ **ကောင်စက္ခ်က**ြေး អភិញ្ញា ហៀ ស្គាត្ត អនុពោធិ-**ខ**ស្និយដ្ឋោ អភិញ្ញាយៀ រាយខេត្ត ឧត្តពេត្តឧស្និយ-ដោ អត្តយោពៀ វាយខេម្ម មម្រើត្រង់ពេះជា អភ្ជុំ ព្រោះ មន្ត្រី ដោលបង្កើ អភ្ជុំ មន្ត្រិ មន្ត្រិ រាយ នេះ នំញើនខុចក្នុង អង្គ លោក នេះ អង្-ដោនខេដ្ឋោ អភិញ្ញេយ្យា ឯកគ្រេ ខជុំដោនខេដ្ឋោ អភ្មាញ យៀ ស្យ ្ដេស សញ្ជាេនខដ្ឋោ អភ្មាញ យៀ ។ (៤០) ខតាខជដ្ឋា^(១) អភិក្សាយ្យេ វិភេខ១-ដោ មម្លាក្សា ឧស្សាធម្រា នេះ លេខ មេ អភិញ្ញេយ្យា អមលដ្តោ អភិញ្ញេយ្យា វិមលដ្ឋោ អភ្ជុញ្ញា ជំនួលដ្ឋោ អភ្ជុញ្ញាយ្យា

១ និ. ម. បកាស៩ដ្ឋោ ។ 🖢 ម. ភេច៩ដ្ឋោ ។

អគ្គនៃការគ្រាស់ដឹងិព្រម ក្នុងីអារម្មណ៍តែមួយ ត្រូវដឹងិច្បាស់ អត្តនៃការ ញ៉ាំងដនឲ្យគ្រាស់ដឹង ក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រវដឹងច្បាស់ អគ្គនៃ ការញ៉ាំងដនឲ្យគ្រាស់ជំងឺររៀយ ។ ក្នុងការម្មណ៍តែមួយ ត្រូវជំងឺចក្នាស់ អត្ថនៃការញ៉ាំងដនឲ្យត្រាស់ជំងឺចំពោះ ក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រវជំងឺ ច្បាស់ អគ្គនៃការញ៉ាំផដនឲ្យគ្រាស់ដឹងព្រមក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រវដឹង ច្បាស់ អគ្គនៃធម៌ជាចំណែកកាក្រោស់ដឹង ក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រូវដឹង ច្បាស់ អត្តនៃធម៌ជាចំណែកការគ្រាស់ជំងឺរឿយៗ ក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃធម៌ជាចំណែកការគ្រាស់ដឹងចំពោះ ក្នុងអារម្មណ៍ តែមួយ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្ថនៃធម៌ជាចំណែកនៃការគ្រាស់ដឹងព្រម ក្នុង អារម្មណ៍តែមួយ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការបំភ្វឹក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រូវ ជីជច្បាស់ អគ្គនៃការព្រោលចំភ្លឺ ក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រូវជីងច្បាស់ អត្តនៃការបំភ្លឺរឿយ ។ ក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការបំភ្លឺ ចំពោះ ក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការបំភ្វ័ព្រម ក្នុង អាវម្មណ៍តែមួយ ត្រវិដឹងច្បាស់ ។

(៤០) អត្តនៃការញ៉ាំងដនឲ្យក្វឹច្បាស់ បុគ្គលត្រូវដឹងច្បាស់
អត្តនៃការរុងរឿង ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការញ៉ាំងកំលេសឲ្យក្ដៅសព្វ
ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃធម៌មិនមានមន្ទិល ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃធម៌ប្រាស ភាកមន្ទិល ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃធម៌ដែលគ្មានមន្ទិល ត្រូវដឹងច្បាស់

មហាវិគ្គេ ញាណពថា

អភពញ្ញាយ្យ ។

អភពញ្ញាយ្យ អភិព្យាយ្យ អភពញ្ញាយ្យ អភិព្យាយ្យេ

អភពញ្ញាយ្យ អភិព្យាយ្យ អភិព្យាយ្យេ អភិព្យាយ្យេ

សេខយេដ្ឋ អភិព្យាយ្យេ សៃកឧតិយយេដ្ឋ អភិព្យោយ្យេ

សេខយេដ្ឋ អភិព្យោយ្យេ សំភេខចិយយេដ្ឋ អភិព្យោយ្យេ

អភិព្យាយ្យេ សំកន្លេយ អភិព្យាយ្យេ សំភេខចិយយេដ្ឋ អភិព្យោៈ

អភិព្យាយ្យេ វិមុត្តដេ្ឋ អភិព្យាយ្យេ សំភេខចិយយេដ្ឋ អភិព្យាៈ

អភិព្យាយ្យេ វិមុត្តដេ្ឋ អភិព្យាយ្យេ វិមុត្តចិបយេដ្ឋា អភិព្យាៈ

អភិព្យាយ្យេ វិមុត្តដេ្ឋ អភិព្យាយ្យេ វិមុត្តចិបយេដ្ឋា អភិព្យាៈ

អភិព្យាយ្យេ ។

(၉၅) ឬ (၁) မွာ (၁) ရှိတော် (၁) ရှိတော်

អត្តនៃសភាពស្មើ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការលះតំលេស ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្ត នៃការស្ទប់ស្ងាត់ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការប្រព្រឹត្តទៅក្នុងការស្ទប់ស្ងាត់ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការប្រាសចាក់ពត់ៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការប្រព្រឹត្ត ច្បាស់ អត្តនៃការប្រព្រឹត្តទៅក្នុងការរំលត់ទុក្ខ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការ លះតំលេស ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការប្រព្រឹត្តទៅក្នុងការលះតំលេស ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការប្រចាំតិតទៅក្នុងការបេស ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងការរួចចាក់តំលេស ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការ ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងការរួចចាក់តំលេស ត្រូវដឹងច្បាស់ មត្តនៃការ

- (៤១) អត្តនៃតន្ទ: ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃមូលរបស់តន្ទ: ត្រូវដឹង
  ច្បាស់ អត្តនៃគ្រឿងទ្ររបស់តន្ទ: ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃគ្រឿងគម្ពល់
  របស់តន្ទ: ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការសម្រេចរបស់តន្ទ: ត្រូវដឹងច្បាស់
  អត្តនៃការដឿសិចរបស់តន្ទ: ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការផ្គងទ្បើងរបស់
  តន្ទ: ត្រូវជឹងច្បាស់ អត្តនៃការតម្កល់របស់តន្ទ: ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃ
  ការមិនពយមាយរបស់តន្ទ: ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការឃើញច្បាស់របស់
  តន្ទ: ត្រូវជឹងច្បាស់ ។
- (66) หลุโยทีเพ: บุลุณ(สเน็ธบูกม์ หลุโยยุณเบม์ ที่เพโล็พ (สเน็ธบูกม์ หลุโยเ(สโธเยเบม์ทีเพ: (สเน็ธบูกม์

សុត្តន្តបិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

អុច្ឆាំ នេា រួច្នាទាំ នេះ នេះ ក្នុច្ឆាំ នេះ ក្នុច នេះ ក្នុច្ឆាំ នេះ ក្នុច្ឆាំ នេះ ក្នុច្ឆាំ នេះ ក្នុច្ឆាំ នេះ ក្នុច នេះ ក្នុច្ឆាំ នេះ ក្នុច្ឆាំ នេះ ក្នុច នេះ ក្នុច នេះ ក្នុច នេះ ក្នុច្ឆាំ នេះ ក្នុច នេះ ក្នុច នេះ ក្នុច នេះ ក្នុច្ឆាំ នេះ ក្នុច្ឆាំ នេះ ក្នុច នេះ ក្នុច នេះ ក្រស្មាំ នេះ ក្នុច្ឆាំ នេះ ក្នុច នេះ ក្នុច នេះ ក្នុច នេះ ក្នុច នេះ ក្នុច នេះ ក្នុច នេះ ក្រស្មាំ នេះ ក្រស្សាំ នេះ ក្រស្មាំ នេះ ក្រស្មាំ នេះ ក្រស្មាំ នេះ ក្រស្មាំ នេះ ក្រស្មាំ នេះ ក្រស្មាំ នេះ ក្រស្សាំ នេះ ក្រស្មាំ នេះ ក្រស្សាំ នេះ ក្រស្សាំ នេះ ក្រស្មាំ នេះ ក្រស្មាំ នេះ ក្រស្សាំ នេះ ក្រស្សា

(៤៣) ចិត្តដ្ឋោ អភិញ្ញេយ្យោ ចិត្តស្ប ឲ្យលដ្ឋោ
អភិញ្ញេយ្យា ចិត្តស្ប ខានដ្ឋោ អភិញ្ញេយ្យោ ចិត្តស្ប ខធានដ្ឋោ អភិញ្ញេយ្យោ ចិត្តស្ប ឥជ្ឈិនដ្ឋោ
អភិញ្ញេយ្យា ចិត្តស្ប អធិច្ឆោយ្យា ចិត្តស្ប ឥជ្ឈិនដ្ឋោ
ចិត្តស្ប ឧត្តមដ្ឋោ អភិញ្ញេយ្យា ចិត្តស្ប ឧម្ហានដ្ឋោ អភិញ្ញេយ្យា ចិត្តស្ប អវិក្សេចដ្ឋោ អភិញ្ញេយោ ចិត្តស្ប ឧស្សិនដ្ឋោ អភិញ្ញេយ្យា ។

អត្តនៃគ្រឿតតម្កល់របស់វិរិយៈ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការសម្រេចរបស់ វិរិយៈ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការដឿសិចរបស់វិរិយៈ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការដឿសិចរបស់វិរិយៈ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការតាំងខ្លាប់របស់ វិរិយៈ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការតាំងខ្លាប់របស់ វិរិយៈ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការចេនរាយមាយរបស់វិរិយៈ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការចេនរាយមាយរបស់វិរិយៈ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការចេនរាយមាយរបស់វិរិយៈ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការចេនរាយមាយរបស់វិរិយៈ ត្រវដឹងច្បាស់

- (៤៣) អត្តនៃចិត្ត (ការគិតនូវអារម្មណ៍) ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្ត នៃមូលរបស់ចិត្ត ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃគ្រឿងទ្ររបស់ចិត្ត ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃគ្រឿងតម្កល់របស់ចិត្ត ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការសម្រេចរបស់ ចិត្ត ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការចុះចិត្តសិបរបស់ចិត្ត ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្ត នៃការផ្លង់ ឡើងរបស់ចិត្ត ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការគាំងឡប់របស់ចិត ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការមិន៣យមាយរបស់ចិត្ត ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្ត ការឃើញច្បាស់របស់ចិត្ត ត្រូវដឹងច្បាស់ ។
- (៤៤) អត្តនៃវិម៌សា ត្រូវដឹងច្បាស អត្តនៃមូលបេសមេសា ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃ:គ្រឿងទេ បេសវិម៌សា ត្រូវជឹងច្បាស់ អត្ត នៃគ្រឿងតម្កល់ បេសវិម៌សា ត្រូវជឹងច្បាស់ អត្តនៃគ្រឿង សម្រេចបេសវិម៌សា ត្រូវជឹងច្បាស់ អត្តនៃការចុះចិត្តស៊ិប់ បេស វិម៌សា ត្រូវជឹងច្បាស់ អត្តនៃការផ្គង់ ឡើងបេសវិម៌សា ត្រូវជឹងច្បាស់

មហាវិគ្គេ ញាណពវា

(៤६) ខ់យ៉ំដើរ ងម្ហាញៀ ខ់យ៉ុសរី តួខាខែដើរ អភ្មាញ យៀ ឧុក្ខស្សី សន្ន័សដោ អភ្មាញ យៀ ឧុក្ខិ-ស្សី សង្ខាឧដ្ដោ អង្គ ពោល្រា ខង្គិស្សី រួតរួយមាត ដ្តោ អភិញ្ញេយ្យ សមុនយដ្តោ អភិញ្ញេយ្យ ស_ ត់ខណ្ឌារី មាល់សេខដើរ អង្គ ឃើញ លារ មាត់ខណ្ឌាវិ និនានដ្ឋោ អភិញ្ញេ សេខុនយស្ប សញ្~~រោ~~កដ្ឋោ អភ្ពោយ្យ សមុខយស្ស ខណៈពោខ្លៀ អភ្មា យោ្យ និរោនដ្ឋោ អភិញ្ញា យើ្យ និរោជសរ្ជ និស្សា-សង្គោ អភិញ្ញា លោខស្ស វិវេត្សង្គា អភិ ច្ចប្រភព្ជ អធនដោ អភ្មណ្ឌលៀ ធន្តដោ អភ្ ញ្ញេល្យា ឧទ្តស្ស <u>ន</u>ំយ្យានដ្ឋោ អភិញ្ញេយ្យា ឧទ្តស្ស សេនដោំ អង្គ លោ នៅ នង្សី ខេស្សី នេះ អង្គ លោក ណៀ ឧដ្ឋភារី មាត្តនេះជាន្ទ្រា មម្ពាណិ ។

អត្ថនៃការតាំន៍ឡាប់បេសវីមំសា ត្រូវដ៏ន៍ច្បាស់ អត្ថនៃការមិនវាយមាយ របស់វីមំសា ត្រូវដ៏ន៍ច្បាស់ អត្ថនៃការ ឃើញច្បាស់ របស់វីមំសា ត្រូវ ដឹងច្បាស់ ។

(៤៥) អត្ថនៃខុត្ត ត្រវដឹងច្បាស់ អត្ថនៃការបៀនបៀនរបស់ខុត្ត ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការតាក់តែងរបស់ខុត្ត ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការក្ដៅ សព្វបស់ខុត្ខ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃការប្រែប្រួលរបស់ខុត្ខ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្ថនៃសមុខ័យ ត្រវដឹងីច្បាស់ អត្ថនៃការប្រមូលមក របស់សមុខ័យ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃ ហេតុរបស់សមុខ័យ ត្រវដឹងច្បាស់ អត្តនៃកាវ ប្រភបព្រម របស់សមុខ័យ ត្រូវដ៏និច្បាស់ អត្តនៃកង្គល់របស់សមុខ័យ ត្រវដ៏ន៍ច្បាស់ អត្តនៃនិរោធ ត្រវដ៏ន៍ច្បាស់ អត្តនៃការេលាស់ចេញរបស់ និរោធ ត្រវដ៏និច្បាស់ អត្ថនៃវិវេកវបស់និរោធ ត្រវដ៏និច្បាស់ អត្ថនៃកាវ មិនតាក់តែងរបស់និរោធ ត្រូវដឹងច្បាស់ អគ្គនៃការមិនស្លាប់របស់និរោធ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្ថនៃមគ្គ ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្ថនៃការទាំ ចេញទៅរបស់មគ្គ ត្រវដឹងច្បាស់ អគ្គនៃហេតុរបស់មគ្គ ត្រវដឹងច្បាស់ អគ្គនៃការឃើញច្បាស់ របស់មគ្គ ត្រូវជំងឺច្បាស់ អត្ថនៃភាពជាអធិបតីរបស់មគ្គ ត្រូវជំងឺច្បាស់ ។

សុត្តនូបិនពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បនិសម្តិទាមគ្នោ

មាត្តការដ្ឋា មុខ្មាំ ក្រៀ ។

ក្រៀ មុខ មេន្តិ មេនិង មេន្តិ មេន្តិ មេនិង មេនិងិ មេនិង ម

សុត្តសំងា ខុទ្ទពនិកាយ បងិសអ្និទាមគ្ន

(៤៦) អត្តនៃសភាពទៀន ត្រូវដឹនច្បាស់ អត្តនៃសភាពមិនមែន
ខ្លួន ត្រូវដឹនច្បាស់ អត្តនៃសភាពពិត ត្រូវដឹនច្បាស់ អត្តនៃការត្រាស់
ជំនំ ត្រូវដឹនច្បាស់ អត្តនៃការជំនំច្បាស់ ត្រូវជំនំច្បាស់ អត្តនៃការកំណត់ដឹង ត្រូវដឹងច្បាស់ អត្តនៃធម៌ ត្រូវជំនំច្បាស់ អត្តនៃធាតុ ត្រូវជំនំ
ច្បាស់ អត្តនៃការដឹង ត្រូវជំនំច្បាស់ អត្តនៃគារធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ត្រូវ
ជំនំច្បាស់ អត្តនៃការជំនំ ត្រូវជំនំច្បាស់ អត្តនៃការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ត្រូវ
ជំនំច្បាស់ អត្តនៃការចុះពាល់ ត្រូវជំនំច្បាស់ អត្តនៃការគ្រាស់ជំនំ
ត្រូវដឹងច្បាស់ ។

(៤៧) នេត្តម្នះ ត្រាវដ៏នច្បាស់ អព្យាបាទ: ត្រាវដ៏នច្បាស់
អាលោកសញ្ញា ត្រាវដ៏នច្បាស់ ការមិនរាយមាយ ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ ការកំណត់នូវធម៌ ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ ញាណ ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ ប្រមុជ្ជ: ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់
បឋមដ្ឋាន ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ ខុត៌យដ្ឋាន ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ គត៌យដ្ឋាន ត្រាវ
ដ៏ន៍ច្បាស់ ចតុត្តដ្ឋាន ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ អាកាសានញ្ចាយតនសមាបត្តិ
ប្រជំង់ច្បាស់ វិញ្ញាណញ្ចាយតនសមាបត្តិ ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ អាក់ញ្ចូ
ញ្ញាយតនសមាបត្តិ ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ នៅសញ្ញានាសញ្ញាយតនសមាបត្តិ
ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ ។

(៤៤) អនិច្ចានុបស្សនា ត្រូវដឹងច្បាស់ ទុក្ខានុបស្សនា

អភិញ្ញេញ អនត្តានុខស្សួយ អភិញ្ញេញ និត្តិនោះ
នុខស្សួយ អភិញ្ញេញ វិវាតានុខស្សួយ អភិញ្ញេញ
និរោជានុខស្សួយ អភិញ្ញេញ បន់និស្សួត្តានុខស្សួយ
អភិញ្ញេញ ១ ហានុខស្សួយ អភិញ្ញេញ វេហានុ
ស្សួយ អភិញ្ញេញ វិបរិណាមានុខស្សួយ អភិញ្ញេញ
ហ្សា អនិម័ត្តានុខស្សួយ អភិញ្ញេញ អប្បណ៌ហិង
កញ្ញាយ្យ អនិប្បញ្ញានម្មវិបស្សួយ អភិញ្ញេញ អប្បណ៌ហិង
ក្រុតញ្ញាណនស្សន់ អភិញ្ញេញ សញ្ញាតានុខស្សួយ អភិ
ញ្ញេញ អនិប្បញ្ញានម្មវិបស្សួយ អភិញ្ញេញ
ក្នុតញ្ញាណនស្សន់ អភិញ្ញេញ
អភិពញ្ញេញ
បន់សង្ខានុខស្សួយ អភិញ្ញេញ
អភិពញ្ញេញ
បន់សង្ខានុខស្សួយ
អភិពញ្ញេញ
បន់សង្ខានុខស្សួយ
អភិពញ្ញេញ
អភិពញ្ញាញ
អភិពញ្ញេញ
អភិពញ្ញាញ
អភិពញ្ញ
អភិពញ្ញាញ
អភិពញ្ញាញ
អភិពញ្ញេញ
អភិពញ្ញេញ
អភិពញ្ញាញ
អភិពញាញ
អភិពញ្ញាញ
អភិពញ្ញាញ
អភិពញ្ញ
អភិពញ្ញ
អភិពញ្ញ
អភិពញ្ញ
អភិពញាញ
អភិពញាញ

(៤៤) សេត្តខេត្តមត្តេ អភិញ្ញេយ្យ សេត្ បត្តិដល់សមាបត្តិ អភិញ្ញេយ្យ សភាពមិនត្តេ អភិញ្ញេយ្យ សភាពាមិដល់សមាបត្តិ អភិញ្ញេយ្យ អភាពមិនត្តោ អភិញ្ញេយ្យ អភាពមិដល់សមាបត្តិ អភិញ្ញេយ្យ អហេត្តមត្តោ អភិញ្ញេយ្យ អវេលត្តិដ សសមាបត្តិ អភិញ្ញេយ្យ ។ គ្រូវដឹងច្បាស់ អនត្តានុបស្សនា គ្រូវដឹងច្បាស់ និព្វិពនុបស្សនា គ្រូវ
ជឹងច្បាស់ វិពតានុបស្សនា គ្រូវដឹងច្បាស់ និពេធានុបស្សនា គ្រូវដឹង
ច្បាស់ បដិនិស្សគ្គានុបស្សនា គ្រូវដឹងច្បាស់ ១យានុបស្សនា គ្រូវដឹង
ច្បាស់ វិយានុបស្សនា គ្រូវដឹងច្បាស់ វិបរិណាមានុបស្សនា គ្រូវដឹង
ច្បាស់ អនិមត្តានុបស្សនា គ្រូវដឹងច្បាស់ អិបរិណាមានុបស្សនា គ្រូវដឹង
ច្បាស់ អនិមត្តានុបស្សនា គ្រូវដឹងច្បាស់ អប្បណ្យិលតានុបស្សនា
គ្រូវដឹងច្បាស់ សុញ្ញាតានុបស្សនា គ្រូវដឹងច្បាស់ អធិប្បញ្ញាធម្មវិបស្សៈ
នា គ្រូវដឹងច្បាស់ យុមាតុតញ្ញាណ ស្សនៈ គ្រូវដឹងច្បាស់ អាធិប្បញ្ញាធម្មវិបស្សៈ
ឧបស្សនា គ្រូវដឹងច្បាស់ បដិសង្គានុបស្សនា គ្រូវដឹងច្បាស់ វិវដ្ដនា្ចនា
ឧបស្សនា គ្រូវដឹងច្បាស់ បដិសង្គានុបស្សនា គ្រូវដឹងច្បាស់ វិវដ្ដនា្ចនា
ឧបស្សនា គ្រូវដឹងច្បាស់ ។

(៤៩) សោតាបត្តិមគ្គ គ្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ សោតាបត្តិផលសមាបត្តិ
ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ សភទាគាមិមគ្គ ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ សភទាគាមិផលសមាបត្តិ
ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ អនាគាមិមគ្គ ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ អនាគាមិផលសមាបត្តិ
ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ អនាគាមិមគ្គ ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ អនាគាមិផលសមាបត្តិ
ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ អរហត្តមគ្គ ត្រាវដ៏ន៍ច្បាស់ អរហត្តផលសមាបត្តិ
ត្រាវ

សុគ្គនូបិដិកេ ១,ទូពនិកាយស្យ បដិសម្តិភាមគ្នោ

(៥០) អគ្គមោត្តដ្ឋេន សន្ធិទ្រ្តិយ៍ អភិញ្ញេយ្យឹ បត្តសដ្ឋេន រ៉ាំយិទ្ធ្ជិយ អភិញ្ញេយ្យំ នុបដ្ឋានដ្ឋេន សតិទ្ធិយ អភិញ្ញេញ អវិត្តេចដ្ឋេ សមាធិទ្ធិយ អភិញ្ញេយ ន្តែ នេះ ខេត្ត អស្បន្និយេ អភាទ្បិយដ្ឋេន សន្ធាពល់ អភិវត្តាយ្យំ កោសជ្លេ អភាទ្បិយដ្ឋេន វ៉ាយពល់ អភិញ្ញេយ្យំ ចមានេ អកម្បិយដ្ឋេន សភិពលំ អភិត្តោ**យ្យឹ** នុឌ្ធឲ្វេ អភាទ្បីយដ្ឋេន សមាជិតលំ អភិញ្ញេយ្យំ អវិជ្ជាយ អភាម្បីបេដ្ឋេន បញ្ហាពលំ អភិរុញ្ញាយ្យំ ។ (៤០) ឧជជាខុឌេ១ សុខ្មម ជា ស្ដែ មុខ មា ណៀ ឧុទ្ធលផ្ទេច ឧធិ្ស្រសងេសើងឡើស្ដេ ងមួយ។ ကြေါ ရမိုလုံးရီ ညီကနားဆီးရီး နည္းဆီးကြားကြာါ ៩វេណឌ្លេ ប៊ុនសម្ពោជ្ឈស្តែ អភិញ្ជេប្រា ឧបស_ មដ្ឋេន បស្សន្និសម្ពោជ្ឈខ្មែរ អភិញ្ញេយ្យា អវិក្គោ-បដ្ដេន សមាជ៌សម្ពោជ្ឈស្តែ អភិញ្ញាយ្យា បដ្ចិ សង្ខានដ្ឋេន ។ ខេត្តាសម្ពោជ្ឈស្តែ អភិព្រោយ្យា ។

សុត្តនូបំដាក ខុទ្ធកតិកាយ បតិសម្ភិទាមគ្ន

(១០) សទ្ធិខ្លួយដោយអត្តថាដៀសិប ត្រូវដឹងច្បាស់ វិរិយិទ្រួយ ដោយអត្តថាផ្គង់ ទៀង ត្រូវដឹងច្បាស់ សតិទ្រួយ ដោយអត្តថាប្បងិប្រយ័ត្ន ត្រូវដឹងច្បាស់ សតិទ្រួយ ដោយអត្តថាប្បងិប្រយ័ត្ន ត្រូវដឹងច្បាស់ សមាធិខ្លួយ ដោយអត្តថាមិនរាយមាយ ត្រូវដឹងច្បាស់ បញ្ញាទ្រួយ ដោយអត្តថា ស្វីដឹងច្បាស់ សទ្ធាពលៈ ដោយអត្តថា មិនកម្រើក ព្រោះការមិន ដៀ ត្រូវដឹងច្បាស់ វិរិយៈពលៈ ដោយអត្តថា មិនកម្រើក ព្រោះការទំន ដៀ ត្រូវដឹងច្បាស់ វិរិយៈពលៈ ដោយអត្តថា មិនកម្រើក ព្រោះការចំន ដៀ ត្រូវដឹងច្បាស់ សភិពលៈ ដោយ អត្តថាមិនកម្រើក ព្រោះការប្រមាទ ត្រូវដឹងច្បាស់ សមាធិពលៈ ដោយ អត្តថាមិនកម្រើក ព្រោះការអណ្តែតអណ្តូង ត្រូវដឹងច្បាស់ បញ្ញាពលៈ ដោយអត្តថាមិនកម្រើក ព្រោះការអណ្តែតអណ្តូង ត្រូវដឹងច្បាស់ បញ្ញាពលៈ ដោយអត្តថាមិនកម្រើក ព្រោះការអណ្តែតអណ្តូង ត្រូវដឹងច្បាស់ បញ្ញាពលៈ ដោយអត្តថាមិនកម្រើក ព្រោះការអណ្តិតអណ្តូង ស្វីដឹងច្បាស់ បញ្ញាពលៈ

(៥១) សតិសម្ពេះជូត្តិដោយអត្តថាប្រុនិប្រយ័ត្ន ត្រូវដឹងច្បាស់ ជីវិយ ដម្លាំចយសម្ពេះជូត្តិ ដោយអត្តថាពិចារណា ត្រូវដឹងច្បាស់ ជីវិយ សម្ពេះជូត្តិ ដោយអត្តថាផ្គង់ខៀង ត្រូវដឹងច្បាស់ បីតិសម្ពេះជូត្តិ ដោយអត្តថាផ្គង់ខៀង ត្រូវដឹងច្បាស់ បីតិសម្ពេះជូត្តិ ដោយអត្តថា ស្វេះជីងច្បាស់ បសុទ្ធិសម្ពេះជូត្តិ ដោយអត្តថា ស្វេះជីងច្បាស់ បសុទ្ធិសម្ពេះជូត្តិ ដោយអត្តថា ស្វេះជើងច្បាស់ សមាធិសម្ពេជ្យត្តិ ដោយអត្តថាមិនរាយមាយ ត្រូវដឹងច្បាស់ សមាធិសម្ពេជ្យត្តិ ដោយអត្តថាមិនរាយមាយ ត្រូវដឹងច្បាស់ ទេបក្ខាសម្ពេជ្យត្តិ ដោយអត្តថាត្រគត្រា ត្រូវដឹងច្បាស់ ទ

មហាវិធ្មេ ញាណកប៉ា

(៩៤) សម្មាធិដ្ឋិដោយអត្តថាឃើញច្បាស់ គ្រវដឹងច្បាស់ សម្មាសង្គប្បៈ ដោយអត្តថាលើកចិត្តទ្បើង គ្រវដឹងច្បាស់ សម្មាវាថា ដោយ
អត្តថាកំណត់ (នូវវចីសំវៈ ៤) គ្រវដឹងច្បាស់ សម្មាកម្មន្តៈ ដោយអត្ត
ថាតាំងឡើង ត្រូវដឹងច្បាស់ សម្មាគាជីវៈ ដោយអត្តថាផ្សផង់ ត្រូវដឹង
ច្បាស់ សម្មាវាយាមៈ ដោយអត្តថាផងឡើង ត្រូវដឹងច្បាស់ សម្មាសតិ
ដោយអត្តថាប្រុងប្រយ័ត្ន ត្រូវដឹងច្បាស់ សម្មាសមាធិដោយអត្តថាមិន
វាយមាយ ត្រូវដឹងច្បាស់ ។

(៤៣) ដទ្រិយទាំងទ្បាយ ដោយអត្តថាជាធំ ត្រូវដឹង

ច្បាស់ ពលៈទាំងទ្បាយ ដោយអត្តថាមិនកម្រើក ត្រូវដឹងច្បាស់

ដើងច្បាស់ មគ្គ ដោយអត្តថាចេញចាកធម៌ជាសត្រូវ ត្រូវ
ដឹងច្បាស់ មគ្គ ដោយអត្តថាញាំងសត្វឲ្យដល់ (នូវព្រះនិត្វាន)

ត្រូវដឹងច្បាស់ សត់ប្បដ្ឋាន ដោយអត្តថាប្រុងប្រយ័ត្ន ត្រូវដឹងច្បាស់
សម្បញ្ជូនទាំងទ្បាយ ដោយអត្តថាតម្កល់ខុក ត្រូវដឹងច្បាស់ ឥទ្ធិជ្ ជាយមានទាំងទ្បាយ ដោយអត្តថាសម្រេច ត្រូវដឹងច្បាស់ សច្ចៈទាំង ទ្បាយ ដោយអត្តថាសម្រេច ត្រូវដឹងច្បាស់ សច្ចៈទាំង ទ្បាយ ដោយអត្តថាសម្រេច ត្រូវដឹងច្បាស់ សច្ចៈទាំង ទ្បាយ ដោយអត្តថាទៀង ត្រូវដឹងច្បាស់ សមថៈ ដោយអត្តថាមិន ព្យាយ ដោយអត្តថាទៀង ត្រូវដឹងច្បាស់ សមថៈ ដោយអត្តថាមិន ព្យាយ សម្រេចនៃងីជីច្បាស់ វិបស្សនា ដោយអត្តថា ពិចារណារឿយៗ

ត្រូវដឹងច្បាស់ សមថៈនឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថាមានសៅតមួយ

សុគ្គន្តបិនិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បនិសម្តិខាមគ្នោ

អភិញ្ញេយ្យ អនតវត្តឧដ្ឋេន យុគឧទ្ធំ អភិញ្ញេយ្យំ។ (៥៤) សំរាន្តេន ស៊ីលសៃខ្លំ អភិព្រេយ្យ អាំ ្តេចដេច ចូនរូសនៃ អម្ពេញល្បា ខហាខែដេច ចូនី្រា រុសនិ ងម្លាញ ត្តន់ដីខ រួសេយ៉ា ងម្លាញវិ អភ្មំពេញយ្យ សមុខ្លេខខេត្ត ១យេ ញាណ៍ អភ្-(၏ ကျွန္းသို့ ခဲ့လက္ရွင္ အခ်ိဳး(၏ ကြေါ့ မင္မလိုကာ<u>-</u> រោ សមុដ្ហានដ្ឋេន អភិញ្ញាយ្យា ដស្សា សមានា-ឧដ្ដេខ អភិញ្ញា ប៉ានេយា សម្រាស់រណេដ្ឋេខ អភិ_ ញ្ញេ សមាជ៌ បម្**១**ដ្ដេន អភិញ្ញេ**យ្យា សត៌** អាច្ចនេះ ហៅដើច អង្គេញ ហើ ចេញ ខេន់ខំពង្កេ $\epsilon_{(0)}$ អភ្ជុំព្រាយ្យា ម៉ឺងគ្នា សារដ្ឋេន អភិវុញ្ជាយ្យា អមត្រោះ ក្ស ខ្ញុំ ខ្យុំ ហេសន ដូខ អភិ ញ្ញេហ្សំ ។

១ ខ. ម. តតុត្ត្រឡើន ។

សុត្តតួជំងក ខុទ្ទកនិកាយ បង្គីសម្តិទាមគ្គ

ត្រវដឹងច្បាស់ ធម៌ដែលជាបគ្នាជាគូ ដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង ត្រវដឹងច្បាស់ ។

(៥៤) សីលវិសុទ្ធិ ដោយអគ្គថាសង្គ្រម ត្រូវជីងច្បាស់ ចត្តវិសុទ្ធ ដោយអត្តថាមិខ្សាយមាយ ត្រូវដឹងច្បាស់ ទិដ្ឋវិសុទ្ធិ ដោយ អត្តថា ឃើញ គ្រុវជំងីច្បាស់ វិមោត្ត ដោយអត្តថារួចស្រឡះ គ្រុវ ដឹងច្បាស់ វិជ្ជាដោយអត្ថថាគ្រាស់ដឹង ត្រូវដឹងច្បាស់ វិមុត្តិ ដោយ អត្តថាលះបង់ ត្រូវដឹងច្បាស់ ខយញ្ញាណ ដោយអត្តថាផ្តួលផ្តាច គ្រវដឹងច្បាស់ អនុហ្សាទញ្ញាណ ដោយអត្តថាស្ងប់រម្ងាប់ ត្រវដឹងច្បាស់ នន្ទៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ ដោយអត្តថាជាមូល **ម**នសិការៈ ត្រូវដឹងច្បាស់ ដោយអត្តថាតាំង ទឿងត្រម ផស្សៈ ត្រាវដឹងច្បាស់ ដោយអត្តថាប្រមូល មក វេទនា គ្រវដឹងច្បាស់ ដោយអគ្គថាប្រជុំចុះ សមាធិ គ្រវដឹងច្បាស់ ដោយអត្តថាជាច្រធាន សតិត្រវដឹងច្បាស់ដោយអត្តថាជាធំ បញ្ហាត្រវ ជំងឺច្បាស់ ដោយអត្តថាដ៏ប្រសើរជាងពួកកុសលធម៌នោះ វិមុត្តិ គ្រវដឹង ច្បាស់ ដោយអត្ថថាជាទ្វឹមសាវ និព្វានជាគុណជាគមនិស្វបជាទីពឹង (របស់សត្វ) ត្រវដឹងច្បាស់ដោយអត្តថាចប់ស្រេច (នៃសាស**នា) ។**

មហាវិគ្គេ ញាណកជា

ក់ខេតកោ ឈិហុ ឯ

ឧមាខតដើត តិយ៉ា ខេត ដៃខំ មុខមាចមា តិយ៉ា

ឧមាខតដើត តិយ៉ា ខេត ដៃខំ មុខមាចមា តិយ៉ា

ខេត ខេ តិស៊ី ឈិម ហេទូ ខូ ខ្លាមនេះ ចិស្តា

ខេត ខេត្ត ឈិម ហេមាន្តិ

ខេត្ត មុខមាន ចិស្តា

ខេត្ត ប្រាស្តិ

ខែក្រុម ខេត្ត ប្រាស់

ខែក្រុម ខេត្ត ប្រាស់

ខេត្ត ប្រសេស ប្រាស់

ខេត្ត ប្រាស់

ខេត្ត ប្រាស់

ខេត្ត ប្រាស់

ខេត្ត បាស់

ប្រាស់

ទុតិយភាណវារំ ។

មហាវគ្គ ញាណកប៉ា

(៩៩) ពួកធម៌ណា ។ ដែលបុគលចេះប្រាកដលើយ ពួកធម៌
នោះ ។ ឈ្មោះថាបុគ្គលដឹងហើយ ឈ្មោះថាញាណ ដោយអគ្គថាដឹង
ខ្លាំធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអគ្គថាជាគ្រឿងដឹងសត្វ ខ្លាំធម៌នោះ
ហេតុនោះ លោកពោលថា ការប្រុងត្រចៀកថា ពួកធម៌នេះ បុគ្គល
ត្រាដឹងច្បាស់ បញ្ញាជាគ្រឿងដឹងខ្លាំការប្រុងត្រចៀកនោះ ឈ្មោះថា
សុគមយញ្ញាណ ។

០៥ ទុតិយកាណវារៈ ។

(១៦) ការប្រជីត្របៀកថា ធមិលំង់ ឲ្យាយ នេះ បុគ្គលត្រូវកំណត់
ជំងឺ បញ្ញា ជាគ្រឿនជំងឺននូវការប្រុងត្របៀកនោះ ឈ្មោះថា សុគមយញ្ញា ណ
តើដូចម្ដេច ធម៌ ១ បុគ្គលត្រវកំណត់ជំងឺ គឺផស្សៈប្រកបដោយអាសវៈ
ដែលជាប្រយោជន៍ដល់ «បាលន ពួកធម៌ ៤ ត្រូវកំណត់ជំងឺ គឺ នាម ១
រូប ១ ពួកធម៌ ៣ ត្រូវកំណត់ជំងឺ គឺវេខនា ៣ ពួកធម៌ ៤ ត្រូវកំណត់
ជំងឺ គឺ អាហារ ៤ ពួកធម៌ ៤ ត្រូវកំណត់ជំងឺ គឺ «បាលនក្ខន្ធ ៤ ពួក
ធម៌ ៦ ត្រូវកំណត់ជំងឺ គឺ អាយតនៈ វាងក្នុង ៦ ពួកធម៌ ៧ ត្រូវ
កំណត់ជំងឺ គឺវិញ្ញា ណដ្ឋិតិ ៧ ពួកធម៌ ៤ ត្រូវកំណត់ជំងឺ គឺ លោក ធម៌ ៤ ពេកធម៌ ៤ ត្រូវកំណត់ជំងឺ គឺសភាវាស ៤ ពួកធម៌ ១០ ត្រូវ
កំណត់ជំងឺ គឺអាយតនៈ ១០ ។

សុត្តនូបិនពេ ខុទ្ទពនិកាយស្យូ បតិសម្ភិទាមគ្នោ

(៩៧) សេព្វំ ភិក្ខាវេ មរិញ្ញេយ្យំ ភិញ្ជាវ လာခံ စားရွာေတာ္ စက္ဆံု အက္ဆား စားရွာေတာ္မွာ စား-ရောက**ါ ေလ်းနယ္သာက္ ရွင္းေတြကို ေလ်းနာ**မ်ားေတြဦ ဥေး ယေး ကေါ့ ကေရာင္_(☉) ငေ‱ ဟခ်ိဳ ဟ႑ီဥါင္ငံကေ**ာ** စစ**ို**-ជី្ញ ប្រេយ្ឌ សុខ្ធំ ប្ ឧុគ្គិ ប្ អុខុគ្គិត្តិ ប្ នទ្ធ ខ្សាញ (សាន់ ខ្សាញ (សាន្ត ខ្សាញ – န္မီကို စပ္ပဏ္ဏယ္ပု နေက စပ္ပဏ္ဏယ္ပု ကေးဟာ စပ္-း ထားကါ ၊ ၾာနီး သို့ ဆိုး ထားက**ါ အ**မေ ဆွဲး ထားကြါ ငးဆံ ရေးယောကါ ရေးသည္မသူဟာ ရည္းယေကါ ရေးသ-နာရီးများ စားကေးကေါ ကေရာ်င္ပံ မေးသေနာမ္မွားျပ ${f 1}$ – ជិលា ៩ជីជីខ្មុំ មេខកានុ មាខ្មុំ ម អεុក្ខាមសុខ វា គម្បី ប ញ្ញេយ វា

(နေရ) နဲ့စ္ ရွားေဆာက္ရွိ ၾကေ ရွားေဆာက္ပါ လဏ္ကာ မႏိုင္သေတြ၊ လန္အာ့ဂ မႏိုင္သေတြ၊ ႏိုင္သာ လဂံ បរិញ្ញេយ្យ ចក្ខុំ ។ បេ ។ ជាមានណ៍ ។ បេ ។

សុត្តនូបំដាក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមក្នុ

(៥៧) ម្នាលក់ត្តទាំងទ្បាយ អាយតនៈទាំងពួង បុគ្គលត្រូវកំណត់ ជំងឺ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះអាយតន:ទាំងពួង ដែលត្រូវកំណត់ ជីង តេដូចម្ដេច ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ចក្ខុ ត្រវកំណត់ជីង រូប ត្រូវ កំណត់ដឹង ចក្ខុវិញ្ញាណ ត្រូវកំណត់ដឹង ចក្ខុសម្ពុស្ស ត្រូវកំណត់ដឹង ការទទួលអាវម្មណ៍ណា នោះជាសុខក្ដី ជាទុក្ខក់ មិនជាខុត្តមិនជាក្នុង ដែលកើតឡើង ព្រោះចត្តុសម្ពីស្សជាបច្ច័យ **កា**វទទួលអាវម្មណ៍នោះឯន៍ ក៏ត្រវិត៌ណត់ជំងឺ សោត: ត្រវិត៌ណត់ជំងឺ សច្ច: ត្រវិត៌ណត់ជំងឺ ៗបេៗ ឃាន: ត្រូវកំណត់ជំងឺ គន្ធ: ត្រូវកំណត់ជំងឺ ជិញ ត្រូវកំណត់ជំងឺ រសៈ ត្រូវតំណត់ដឹង កាយ ត្រូវតំណត់ដឹង ដោដ្ឋព្វៈ ត្រូវតំណត់ដឹង មន: ត្រូវកំណត់ជំងឺ ធម្មាវម្មណ៍ ត្រូវកំណត់ជំងឺ មនោវិញ្ញាណ ត្រូវ កំណត់ដឹង មានាសម្ពស្ស ត្រូវកំណត់ដឹង ការទទួលអាវម្មណ៍ណា ទោះជាសុទត្ត ជាទុត្តត្តិ មិនជាទុត្តមិនជាសុទត្តិ ដែលកើតឡើង ព្រោះ មនោសម្តីស្បជាបច្ច័យ ការទទួលអារម្មណ៍នោះឯង ក៏ត្រូវកំណត់ដឹង ។ (៤៨) រូប បុគ្គលត្រវកំណត់ដឹង វេទនា ត្រវកំណត់ដឹង សញ្ញា ត្រូវកំណត់ជីង សង្ខារទាំងទ្បាយ ត្រូវកំណត់ជីង វិញ្ញាណ ត្រវត៌ណត់ដឹង ចត្ ។ បេ ។ ជ៣មរណៈ ។ បេ ។

មហាវគ្គេ ញាណពជា

អន នេះ ខេតិ ឧទ្ធា ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខ

(៤៩) ខេយ្តិ៍ ឧត្តលម្យិក មុកឧទី។ [er មោត តរិតោ ៩ អត្យាទាន់ មឌិលាភត្ថាយ ្សាល្ខេស្តី អស្សាស្ទេស ឧត្ទហ្សេស មេនុស្ស មេសា ភូមិស្រាស់ ទេស្សាស្ត្រ នេស្សា មេសាស្ត្រ ទេសាស្ត្រ ទេសាស្ត្រ ទេសាស្ត្រ ទេសាស្ត្រ ទេសាស្ត្រ ទេសាស្ត្រ ទេសាស្ត្រ ជម្មោ បរិញ្ញាតោ ចេវ ហោតិ គឺរ៉ាតោ ច អាលោក-សញ្ បឌ៌លាភត្ថាយ វាយមត្តសុក្រ អ លោកសេញា ឧត្តលទី ពេលខ្ញុំ ម្នេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត យោត៌ តរ៉ាតោ ច អវិក្គេច ចដិលាភត្តាយ វាយម និស្សី អរ្មនៃខ្មែរ ឧត្តមនេះ ពេលខ្មុំ ទេស ឧម្មោ មរិញ្ញាតោ est យោក គឺវិតោ

ព្រះនិត្យានឈ្មោះអមត: ជាទីព័នាក់ (របស់ពួកសត្វ) គ្រាវិកំណត់ដឹង
ដោយអគ្គថាចច់ស្រេច (នៃសាសនា) កាលបុគ្គលព្យាយាម ដើម្បី
ប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះ ខ្លាំធម៌ទាំងឡាយណា។ ធម៌ទាំង់ឡាយ
នោះ។ ក៏បុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌ទាំង់ឡាយនោះ ឈ្មោះថាបុគ្គល
កំណត់ដឹងដង ពិចារណាហើយផង យ៉ាង៍នេះឯង ។

(៩៩) កាលបុគ្គលព្យយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានបំពោះ នៅនេត្តម: នេត្តម:កំបុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គល កំណត់ជំងឺផង ពិចារណា ហើយផង យ៉ាងនេះឯង កាលបុគ្គលព្យាយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះទូវអព្យាបាទ អព្យាបាទក៏បុគ្គលបាន **ចំពោះ ហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះ**ថាបុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិចារ**ណា** ហើយ យាងនេះឯង កាលបុគ្គលព្យាយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការ ជាន**ចំពោះនូវអាលោកសញ្ញា អាលោ**កសញ្ញា កបុគ្គលជានចំ**ពោះ**ហើយ ធម នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិចារណាហើយផង យ៉ាងនេះ កាលបុគ្គលព្យាយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះ នូវ អវិក្ខេប: (ការមិនពយមាយ) អវិក្ខេប: ក៏បុគ្គលជានិច្ចំពោះហើយ ធម៌ នោះ ឈ្មោះថា បុគ្គលកំណត់ដឹនផង ពិហរណាហើយផង យាងនេះឯង

សុត្តន្តបំដីកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

នគាំង្ខេត ត្រូលមេសាល មក្ខេស្ នគាំង្សាច យោតិ តរិតោ **ខ ញា** ឈំ ប**ឌិលាភ**គ្នាយ វាយម-ខ្មីល្វី ឈិយុ ឧត្តមនុំ ឈេង ៗ, មេ ខតិ បរិញ្ញាតោ ចៅ ហោតិ តរិតោ ច ឆាមុជ្ញុំ ប**ដិសា**-កត្ថាយ វាយមន្ត្មា ្រមុជ្ញ៌ បឌិលផ្ទុំ ហោត រាវ សេ ខម្មោ ខរិញ្ញាតោ ខេរ ហោតិ គីរ៉ិតោ ខ ។ (bo) បឋមជ្ឈានំ បនិលាភត្ថាយ វាយមន្ត្**ស**្ប စေရရေီပါဇ္ စရ္တလီ ကောင္တ ၅_၂ မော ဧ၏ စည္ ញា តោ ខេដ ហោត់ គឺរ៉ាតោ ខ ធុត៌យដ្បាធំ។ ខេ ។ ត្តិយដ្ឋាន **ខ**ត្តដ្ឋាន ខដ្ឋហាភត្តិយ វាយមន្ត្**ស្ប៊** ចតុត្តដ្ឋាធំ ចជ៌លច្ចំ ហោត៌ ឯវំ សោ ជម្មោ បរិញ្ញា តោ ខេវ ហោត តរិតោ ខ អាតាសាន_ ញ្ចាយនេះសមាខត្តិ ខដិលាភត្តាយ វាយមន្ត្តស្ប អភាសានញ្ចូយនេះសមាបត្តិ បដ្ឋបន្ទា មោត រាំ សោ ជម្មោ បរិញ្ញាតោ ថេវ យោគ

កាលបុគ្គលព្យាយាម ដើម្បីប្រយេជន៍ដល់ការបានចំពោះ នូវធម្មវិវត្តានៈ (ការកំណត់នូវធម៌) ធម្មវិវត្តានៈ ក៏បុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌ នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិបារណាហើយផង យាងនេះឯង កាលបុគ្គលព្យាយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះ នូវញាណ ញាណក៏បគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិបារណាហើយផង យ៉ាងនេះឯង កាលបុគ្គលព្យាយាមដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះ នូវបា្មណ៍ ជាបារណាហើយផង យ៉ាងនេះឯង កាលបុគ្គលព្យាយាមដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់ការបានចំពោះ នូវបា្មជួៈ (សេចក្តីរិករាយ) បា្មជ្ជៈក៏បុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិបារណា ហើយផង យ៉ាងនេះឯង ។

(៦០) កាលបុគ្គលព្យាយាមដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះនូវ

បឋមដ្ឋាន បឋមដ្ឋានបុគ្គលបានចំពោះហើយ ធមិនោះ ឈ្មោះថាបុគ្គល

កំណត់ដឹងផង ពិចារណា:ហើយផង យ៉ង់នេះឯង នូវខុតិយដ្ឋាន ២០១

នូវតតិយដ្ឋាន កាលបុគ្គលព្យាយាមដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះ
នូវចតុត្តដ្ឋាន ចតុត្តដ្ឋាន ក៏បុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌នោះឈ្មោះថា

បុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិចារណាហើយផង យ៉ាងនេះឯង កាលបុគ្គល

ព្យាយាមដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះនូវអាកាសានញ្ហាយគនស
មាបត្តិ អាកាសានញ្ហាយគនសមាបត្តិ ក៏បុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌

នេះ ឈ្មោះថាបុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិចារណាហើយផង យ៉ាងនេះ យ៉ាងនេះឯង៍

នៃស្រែ ខ វិញ្ហាណញ្ចាលនេះសេខាជន្តី ខដ្ឋលាភត្តាយ វយមន្សរ វិញ្ហាណញ្យតនេសមាបត្តិ បដិលន្ទា ကောင္တာ ညိဳ ေတာ္က ဆင္တာ္ တက္သည္ကို အေနတြင္တာ အ ទីរំ តោ ខ អាកិញ្ញាយននសមាបត្ត បន្លាភ-ត្លាយ វាយមន្តស្ប អាក់ញុញ្ញាយនេះសមាបត្តិ ខឌិលឌ្វា យោតិ រារុំ សោ ឧច្ឆោ ឧច្ឆាំ ខេត្ត យោតិ តាត្រោ ខ នៅសញ្ជាសស្សាយត្សសមាបត្ ប**ដ្**លាភត្ថាយ វេ**យមន្ត្នក្ស នៅ**សញ្ជាសាសញា-យឧបសសពន្ទី ឧត្សស៊ី សោង ក្ស មេសិ មរិញ្ញា តោ ខេវ ហោតិ តវ៉ាតា ខ ។

កាលបុគ្គលព្យាយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះនូវវិញ្ញាណញ្ញា _ យតនសមាបត្តិ វិញ្ញាណញ្ញាយគនសមាបត្តិ ក៏បុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិចារណាហើយផង យ៉ាងនេះ ឯង កាលបុគ្គលព្យាយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះ នូវកា... កំញាញ្ញាយគនសមាបត្តិ អាក់ញ្ចាញយតនសមាបត្តិ ក៏បុគ្គលបានចំពោះ ហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិចារណាហើយផង យ៉ាងនេះឯង កាលបុគ្គលព្យាយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបាន ចំពោះនូវនៅសញ្ញានាសញ្ញាយគនសមាបត្តិ នៅសញ្ញានាសញ្ញាយគន... សមាបត្តិ ក៏បុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គលកំណត់

(៦๑) កាលបុគ្គលព្យយម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបាន
ចំពោះនូវអនិញ្ចុសសុនា អនិញ្ចុស្សនា ក៏បុគ្គលបានចំពោះហើយ
ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គលកំណត់ជំងឺផង ពិបារណាហើយផង យ៉ាង
នេះឯង កាលបុគ្គលព្យយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះ
នូវខុត្ខានុបស្សនា ខុត្ខានុបស្សនា ក៏បុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌នោះ
ឈ្មោះថា បុគ្គលកំណត់ជំងឺផង ពិបារណាហើយផង យ៉ាងនេះឯង

សុគ្គន្តបំដំពេ ខុទ្ទពនិកាយស្យ បដិសម្តីតាមគ្នោ

ទីពិតា ខ អន្តានុខស្សួន ខឌិលភត្ថាយ វាយ_ ឧទីមារី ឧទីសាខិតមារីមាយ ឧត្តមារិ ពេធ្យ វារុ សោ ឧម្មោ ចរិញ្ញាតោ ចេវ ហោត គឺវិតោ ច ន់ត្នានុបស្សន៍ បន់លាភគ្នាយ វាយមន្តស្ប និត្តិ-ဆင်္ဂရက်မြာ ရက္ခလည္တာ ကောင္မွာ ၅ (မာ) စင္ကြာ មរិញ្ញា តោ ខេវ មោតិ តរិតោ ខ វិក**តានុ**មសុក្ខ ខដ្ឋសាភត្តាយ វាយមន្ត្តស្ប វិភគានុ**ខស្បូ**នា ឧត្តបន្ទេ ឈេន វារុំ មោ ខាតា តួមើយ ខេ ខេដ យោតិ គឺរំគោ ខ និពេធានុខស្សិន ខឌិសា-ភត្ថាយ វាយមន្ត្សា និព្រះព្រះប្រសុទ្ធា យោតិ រៀវ សោ ជម្មោ បរិញ្ញាតោ **ចេវ យោតិ** ត់រំតោ ខ ខជិធិស្បីត្តានុខស្បីខា ខជិលា**កត្តាយ** វាយមត្តស្ប ជដ្ឋិស្បីត្ថាន់ជួសប៊ីល ឧត្តសនិ ខេស្ រៅ សោ ជម្មោ បរិញា្តោ **ខេវ ហោតិ តរិតា** ខ ១យានុបស្បៈ បដិលាភត្ថាយ វាយមន្តស្ប ជម្រោ បរិញាត្រា (ខ្លាំ ហោតិ តិរីតោ **ខ**

សុត្តនូបិឝិក ខុទ្ទកនិកាយ ប្រវិសម្ភិទាមគ្ន

កាលបុគ្គលត្យាយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះ នូវអនត្តានុ_ បស្សនា អនត្តានុបស្សនា ក៏បុគ្គលបានចំពោះហើយ ជម នោះឈ្មោះថា បុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិចារណាហើយផង យ៉ាងខេះឯង កាលបុគ្គល ព្យាយាមដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះនូវនិព្វិ៣ នុបស្សនា និព្វិ៣ _ នុបសស្រា ក៏បុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គលកំណត់ ដឹនផន តំ $oldsymbol{\sigma}_{t}$ ណាហើយផន យ៉ាន់ខេះឯង កាលបុគ្គលព្យាយាមដើម្បី ប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះ នូវវិភាគានុបស្សនា វិភាគានុស្សនា ក៏ បុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គលកំណត់ជំងឺផង ពិចារ្ ណាហើយ៨៨ យ៉ាងនេះឯង បុគ្គលកាលព្យាយាមដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ ការបានចំពោះនូវនិរោធានុបស្សនា និរោធានុបស្សនា ក៏បុគ្គលបានចំពោះ ហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិចារណាហើយផង យាននេះឯង កាលបុគ្គលព្យាយាមដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះ នូវបដ់និស្បគ្គានុបស្សនា បដ់និស្បគ្គានុបស្សនា ក៏បុគ្គលបានបំពោះ ហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិចារណាហើយផង យាំងនេះឯង កាលបុគ្គលព្យាយាមដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះនូវ **១**យានុបស្សនា ១ យេនុបស្សនា កំបុគ្គល ជាន់ចំពោះហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថា បុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិចារណាហើយផង យ៉ាង៍នេះឯង វយាជុខសុវីឌ្ឌ ឧ**ភ្ទុលាអ**ស្វាល វា**យ**មជួស្ស វ**យា**ជុខ-សុក្រា បឌ៌លទ្ធា ហោត៌ រៀវ សោ ឧម្មោ បរិញ្ញា-តោ ខេវ យោតិ តរិតោ ខ វិទ្ធាណាមានុខស្សុន ឧင္ទភ သော နာ ရန္ မော ဧင်ဆီ ឧင္မယ္ဆ **ေဒ**န ហោតិ តរិតោ ច អនិមត្តានុបស្បនិ បដិលា**ក**ត្តាយ ម្តាល់ មន្ត្រ មន្ត្រី មន្ត្រី មន្ត្រី ខេត្ត ខេត្ សោ ជម្មោ បរិញ្ញាតោ ចេវ យោតិ តិវិតោ ច អប្បាណ៌ហិតានុខស្បីខ្ញុំ ខ្ទុំលាកត្តាយ វាយមន្ត្តស្ប អព្យិណ្យាត្តាខេត្តកើយ ឧត្តភា ឈ្មេង ក្រុ ឧម្មោ បរិញ្ញា តេ ខេដ ហោតិ គរិតេ ខ សុញាតា_ ឧុបស្ប^ន ប**ដ្**លាភគ្លាយ វាយមន្ស្ស សុញ្**តាខុ**-ចសុុ្យ ចឌិលន្ទា ហោតិ ៧ សេ ជម្មេ ចរិញ្ញា_ តោ ទៅ ម្រាត់ តរិតោ ខ

រាំ, មោ ខត្សើ តរួយខេត្ត នេះ ឈេខ ខ្សួយ ប្រធានមារី អឌ្គនាយោឌគិរ្នកមាន ឧឌ្ធលនិរ ឈេខ ខុគ្គា អឌ្គនាយោឌគិរ្នកមាន ឧឌ្ធលនិរ ឈេខ ខុគ្គា មឌ្គនាយោឌគិរ្នកមាន ឧឌ្ធលនិរ ឈេខ ខុគ្គា មឌ្គនាយោឌគិរ្នកមាន ឧឌ្ធលនិរ ឈេខ ខុគ្គា មឌ្គនាយោឌគិរ្នកមាន ឧឌ្ធលនិរ ខេត្ត

កាលបុគ្គលព្យាយាមដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះនូវវិយានុបស**្រុ**នា វយានុបស្សនា កំបុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គល តំណត់ដឹងផង ពិចារណាហើយផង យ៉ាងនេះឯង កាលបុគ្គលត្យាយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះនូវវិមាណាមានុបស្សនា វិមាណា -មានុបស្សនា ក៏បុគ្គលជានចំពោះហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គល តំណត់ដឹងផង ពិ**ចារណា**ហើយផង យ៉ាងនេះឯង កាលបុគ្គលព្យាយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះ ន្លូវអនិមត្តានុបស្សនា អនិមត្តានុ បសុត្រា ក៏បុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គលកំណត់ ជំនែផង ពិចារណាហើយផង យ៉ាងខេះឯង កាលបុគ្គលព្យយាមដើម្បី ប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះ នូវអប្បាណិហិតានុបស្សនា អប្បាណិហិ_ តានុបស្សនា កំបុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គល ំ ភណត់ដឹងផង ពិ**ហរណៈ**ហើយផង យ៉ាងខេះឯង បុគ្គលកាលព្យា**យា**ម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះ នូវសុញ្ចតានុបស្សនា សុញ្ញតានុប_ សុត្រា ក៏បុគ្គលបានចំពោះហើយ ធមិនោះ ឈ្មោះថាបុគ្គលកំណត់ដឹង ផង ពិហរណាហើយផង យ៉ាងនេះឯង ។

(៦៤) កាលបុគ្គលព្យាយមដើម្បីប្រយោជន៍ដល់គារបានចំពោះនូវ អធិប្បញ្ញាធម្មបៃសុទ្រា អធិប្បញ្ញាធម្មបៃសុទ្រា ក៏បុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិបារណាហើយផង យ៉ាងនេះឯង

យជាក្នុនញ្ញាណឧស្សិច ខដ្ឋលាភត្តាយ វាយមន្ត្តប្បឹ យជាកូនញាណឧស្បិន ជជ្ជវិធ្ន យោតិ ឃុំ សោ នម្មោ ខរិញ្ញាតោ <mark>ខេវ មោក គឺរ</mark>ិតោ ខ អនិន្ត្រ-ខ្មែស្សន៍ ខឌិលភត្ថាយ វាយមន្តស្ស អន្តនក្ င်ရေးမျို့သ ရေးမှုလည်း (သော ဆုံး ဆောင်း ញ្ញា នោ នៅ ហោតិ តិវិតោ ច ១៩សង្ហានុ១ស្សន បដិសាភត្ថាយ វាយមន្ត្តស្ប បដិសង្ខានុបស្បានា បឌិលគ្នា យោត៌ ឃុំ សោ ឧម្មោ បរិញ្ញាតោ បេវៈ យោទិ ទីពីតា ១ វ៉ៃដ្ឋខានុខស្សន^(១) ១ដំណុកគ្នាយ សោ ជម្មោ បរិញ្ញាតោ ចេវ បោរតិ តរិតោ ច ។ (៦៣) សេតាបត្តិមក្តុំ បដិសាកត្តាយ វា**យម**្ នុស្ស សោតបត្តិមត្តោ បដិបន្នោ យោត រាវ សោ ជម្មោ បរិញ្ញាតោ ខេវ ហោតិ តិវិតោ ខ សភានាតាមិមភ្តំ ប្រិសាភត្ថាយ វាយមន្ត្តប្ប សភានាតាមិមត្តោ ខដ្ឋិល ខ្មោះ សេវា សេវា ជម្មោ បរិញ្ញាតោ ខេវៈ យោតិ តំរីតោ

១ ៦. វិណ្ឌើន្យសុទ្រ ។ ម. វិរង្គិនានុយស្សូនាទំ ។

កាលបុគ្គលព្យាយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការធ្ងាខ្ចុំពោះ នូវយេមាកូត_ ញ្ញា ណ ៖ ស្សុន: យថា ភូត្តញ្ញា ណ ៖ ស្សុន: ក៏បុគ្គល ធុន ចំពោះ ហើយ ធម៌ នោះ ឈ្មោះថា បុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិចារណា ហើយផង **យ៉ាង**នេះ ឯ៩ កាលបុគ្គលព្យាយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះ នូវអាទី_ នវានុបស្សនា អាទីនវានុបស្សនា ក៏បុគ្គលធ្ងន់ចំពោះហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថា បុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិចារ**ណ**េហ័យផង យ៉ាងនេះឯង ကလပုန္ကလာ႐ု ယာမးដីမျိဳပ္၊ ယာជន៍ដល់ការ បានចំពោះ នូវបដិសង្គានុប_ ស្សនា បដ់សង្គានុបស្សនា ក៏បុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌នោះឈ្មោះថា បុគ្គលកំណត់ដំងផង ពិចារណាហើយផង យ៉ាង៍នេះឯង កាលបុគ្គល ព្យាយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះនូវវិវដ្តនានុបស្សនា វិវដ្ត នានុបស្សនា ក៏បុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គល តំណត់ដឹងផង ពិ**ព**រណាហើយផង យ៉ាងខេះឯង ។

(៦៣) កាលបុគ្គលព្យយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបាន ចំពោះនូវសោតាបត្តិមគ្គ សោតាបត្តិមគ្គ ក៏បុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិចារណាហើយផង យ៉ាង នេះឯង កាលបុគ្គលព្យយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះនូវ សភពតាមមគ្គ សភពតាមមគ្គ ក៏បុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថា បុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិចារណាៈហើយផង យ៉ាងនេះឯង អនាតាមិមក្តី បដិលាភត្តាយ វាយមន្តស្ប អនាតាមិមក្តេ បដិលន្ទោ ហោតិ ឃាំ សោ ឧច្មោ បញ្ញាតោ
បេះ ហោតិ គឺរំគោ ច អហេត្តមក្តិ បដិលាភត្តាយ
វាយមន្តស្ប អហេត្តមក្តេ បដិលន្ទោ ហោតិ ឃាំ
សោ ឧច្មោ បញ្ញាតោ បេះ ហោតិ គឺរំតោ ច
យេសំ យេសំ ឧម្មាធំ បដិលាភត្តាយ វាយមន្តស្ប
បតិ គេ ឧម្មា បដិលន្ធា ហោតិ ឃាំ គេ ឧម្មា
បញ្ញាតា បេះ ហោតិ គឺរំគា ច គំញាតខ្លេង
បញ្ញាតា សភាពវិលាធិ គឺប្រាំ ស្រាក់ បញ្ញា
សុគមយេ ញាលាំ ។

ខ្មុកេរី ខ្ពស់ ខេឌ្ឌ បេ ខេឌ្ម បេ ខ្ពស់ ខេឌ្ស បេ វូសា ឧក្សេ ខ មុខ្មេស ខ ខ ខេសា ខេឌ្ស ឧសាខណិ ឧក្សេ ឧសាខណិ អេហ៊ីស ខេ ខេឌ្ស ឧសាខណិ យុទ្ធ ខ្ពស់ខេស ឧណី អាខុឧក្រេ ឈិហ្ រាម្រោ (១៤) មេទុ ។ នេ ឧសី ឧសាខណិខ្ម មោខរុក

១ ឱ. ម. ញាណន្តិ ។

កាលបុគ្គលព្យាយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះនូវអនាគាមបគ្គ អនាគាមិមគ្គ កំបុគ្គលបានចំពោះហើយ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបុគ្គល កំណត់ជំង់ផ**ង ចំ**ចារណាហើយផង យ៉ាងនេះឯង **កាល**បុគ្គ**ល**ទ្យាយា**ម** ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបានចំពោះនូវអរហត្តមគ្គ អរហត្តមគ្គ ក៏បុគ្គល បានចំពោះហើយ ធម៌**នោះ ឈ្មោះ**ថាបុគ្គលកំណត់ដឹងផង **ពិហរណា** ហើយផង យ៉ាង៍នេះឯង កាលបុគ្គលព្យយាម ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការ တုဒ္မင္းကား နု႔ျခစ္ပြဲရွိ ၅ျပာကာ အမ်ိဳးစုိန္ ၅ျပားအား က်ဳပ္ခုလ္တြာန ចំពោះហើយ ធម៌ទាំង**ទ្យាយ នោះ ឈ្មោះ**ថាបុគ្គលកំណត់ដឹងផង ពិចារ_ ណាហើយផង យ៉ាងនេះឯង ឈ្មោះថាញាណ ដោយអគ្គថាដឹងនូវធម នោះ ឈ្មោះថាបញ្ហា ដោយអគ្គថាដ៏នីច្បាស់នូវធម៌នោះ ព្រោះហេតុ នោះ លោកពោលថា ការប្រុន្នត្រចៀកថា ធម៌ទាំងទ្បាយនេះ បុគ្គល ត្រូវកំណត់ដឹង បញ្ញាជាគ្រឿងដឹងនូវការប្រុងគ្របៀកនោះ ហើយ៖ល សុតមួយ**ញា** ណ

(៦៤) ការប្រុន្នត្រចៀតថា ធមិញន៍ ឡាយនេះ បុគ្គលត្រវលះ បញ្ជា ជាគ្រឿងដឹងច្បាស់ខ្លូវការប្រុន្នត្រចៀកនោះ ឈ្មោះថាសុគមយញ្ហាណ គើ ដូចម្ដេច ធមិ ១ ដែលត្រវលះ គឺអស្មិមានះ ធម៌ ៤ ដែលត្រវលះគឺអវិជ្ជា ១ កវត្តណ្ហា ១ ធម៌ ថា ដែលត្រូវលះគឺតណ្យា ៣ ធមិ ៤ ដែលត្រូវលះគឺឲ្យៈ៤

សុត្តន្តបំដីពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមត្ថោ

ឌា ខេក ឌា ឧណៈខណៈ ខេក គ្និទី ។ គ្និទី២ ខេរុ ឌា ឧណៈខណៈ ខេរុ ឧទីឃាំ ឧឈៈខ ខណៈ កាស្ថិនកែកា កក្តី ឌា ឧឈៈខណៈ កក្តី ឧឈៈ ភាស៊ី ឧសាស្ថិ ឧស្សា កាស្តិន ឧស៊ី ឧឈៈខ ឧណី ឧស៊ី ឧឈៈខណៈ ឧណី ខ្លុះហោះ ្វ ខេ ឧស៊ី

(៦៥) ខ្លេច ខេត្ត សមុខេត្តប្រាល់ ខេត្ ប្បស្បន្និច្បីយាន សមុច្ឆេនឲ្យយានញ្ លោក្តុត្តា ១យតាមិមត្ត ភាវយនោ ជឌិប្បឹក្សិច្ចិប្បាជញ្ជូ ៩លក្ខ**េស ។** គណៈ ខយាខាធិ ភាមាន មេតំ ឧិស្ស-រណ៍ យន្ថ នេក្ខុម្នំ រួទានមេតំ និស្សាណំ យន្ថិ អារុប្ប៉ូ យ ទោ ខេ កេញ កូត សន្ត្ត ខេដ្ចស-ត់តាំថ្មី ខ្វុរាយោ ឧទាវី ចូទាវិលោ ខេង្គិតិ ឧទ្ធលក ဋ္ဌស**្ត ភាមា បហិភា (២) (ហាន្តិ ប**រិច្ចុត្តា **ខ** ស ខៀ ឧត្តភាឌិភា ខិស ឧស្ស ខេតុ ឈើខ្លី ត្រខ្មែ ខ ខ្មែក ខ្មុកលទឹករី មាស្វីប ឧស្ស ខេដ ហោត្តិ ខរិច្ធតា ខ ។ ខត្តារិ ខហាសាធិ ខេត្តសត្ថ ចរួយសត្វព្រះ ឧត្សព្វដែល ឧត្សម ធម៌ ៩ ដែលត្រូវលះគឺនីវរណៈ ៩ ធម៌ ៦ ដែលត្រូវលះគឺច្បូកតណ្ណ **៤** ធម៌ ៨ ដែលត្រូវលះគឺមិច្ចគ្នៈ ៤ ធម៌ ៩ ដែលត្រូវលះគឺមិច្ចគ្នៈ ៤ ធម៌ ៩ ដែលត្រូវលះគឺមិច្ចគ្នៈ ១០ ។ ដែលត្រូវលះគឺមិច្ចគ្នៈ ១០ ។

(៦៤) បហាន (ការលះ) ២ យ៉ាង គឺ សមុច្ចេទប្បាន ១ ជជ្ជសន្ទ្រិជ្យាលាន ១ ឯសគ់ ច្នេតជិលានសម្រាត់ជំនួសមាលជាត្រួនន៍វ **១**យគាមមគ្គជាលេកុត្តរ បដ់ប្បសុទ្ធិប្បហាន កើតក្នុង១ណ:នៃផល **។** ឋហាន៣ យ៉ាង៍ គឺ ខេត្តូម្ម: ដែលជាគ្រឿងរលាស់ចេញនូវកាមទាំ**ជ** ទ្យាយ ទ អាវុហ្យដ្ឋាន ដែលជាគ្រឿនរលាស់ ចេញនូវរួចទាំង ឡា**យ ១**ធម្ម_ ជាគណាដែលកើតហើយ ត្រូវបច្ច័យតាក់តែង កើតឡើងក្រោះអាស្រ័យ បច្ច័យ ការរល់ត ការរលាស លោល នូវធម្មជាត នោះ១ កាមទាំង ឡាយ របស់បុគ្គលដែលបានចំពោះនូវនេត្តូម្នៈ ឈ្មោះថាជាកំលេសដែលលោក ឋនក្រត់ ចោលផង៍ លះចេញផង៍ រួបទាំង ឡាយរបស់បុគ្គលដែលបានចំពោះ នូ^រអាវុប្បជ្ឈាន ឃ្មោះថាជាគុណដែល លេ**ក**បន្សាត់ ចោលផ**ង លះ**ចេញ ផង សង្គារទាំងទ្វាយរបស់បុគ្គលដែលបានចំពោះនូវនិរោធ ឈ្មោះថាថា ធម៌ដែលលោកបន្សភ ចោលផង លះចេញផង ។ ចហាន៤ យ៉ាងគឺ បុគ្គលកាលត្រាស់ដឹងនូវទុក្ខុសច្ចុ ដលជាបញ្ញ្ញាបដ់វេធ ហើយលះបង់ **១**

បុគ្គលកាលគ្រាស់ដ៏ជនូវសមុខយសច្ច ដែលជាបហានប្បដិវេធហើយលះ
បន់ ១ បុគ្គលកាលគ្រាស់ដ៏ជនូវ ខិរកធសច្ច ដែលជាសច្ចិកិរិយាបដិវេធ
ហើយលះបន់ ១ បុគ្គលកាលគ្រាស់ដ៏ជនូវ ខិរកធសច្ច ដែលជាការខ្មាបដិវុធ
ហើយលះបន់ ១ បុគ្គលកាលគ្រាស់ដ៏ជនូវមគ្គសច្ច ដែលជាការខាបដិ្ឋ
វេធហើយលះបន់ ១ ។ បហាន ៥ យ៉ាងី គឺ វិត្តម្ភនប្បហាន ១ គឺស្គ្រប្បហាន ១ សមុខ្មេខប្បហាន ១ បដិប្បសុទ្ធិប្បហាន ១ និស្សាណប្បហាន ១ ឯវិត្តម្ភនប្បហាន សម្រាប់បុគ្គលបម្រើនខូវធម៌ជាគ្រឿន ដុតបំផ្កាញនូវនីវេណៈទាំងឲ្យយជាបឋម តទង្គប្បហាន សម្រាប់បុគ្គល
ចម្រើនខូវសមាធិ ជាចំណែកនៃការខំលុះខំណយនូវ ខិដ្ឋ ទាំង ទ្បាយ សម្ប
បច្ចេចប្រហាន សម្រាប់បុគ្គលបម្រើនខូវ១យគាមមគ្គ ជាលេកុត្តរៈ បដិប្បស្រ្តប្បហាន កើតទៀនក្នុង១ណៈនៃផល និស្សាណប្បហាន គឺ
ព្រះនិញាន ជាគ្រឿងលេតខុត្ត ។

(៦៦) ម្នាលក់ក្នុំទាំងទ្បាយ អាយតនៈទាំងពួង បុគ្គលគ្រវលះ ម្នាលក់ក្នុំទាំងទ្បាយ ចុះអាយតនៈទាំងពួងដែលបុគ្គលគ្រវលះ តើដូចម្ដេច ម្នាលក់ក្នុំទាំងទ្បាយ ចក្ខុត្រវលះ រូបត្រវលះ ចក្ខុំញាណត្រវលះ ចក្ខុ សម្អស់ត្រវលះ ការទទួលអារម្មណ៍ណា នោះជាសុទក្ដី ជាខុត្តក្ដី មិន ជាខុត្តមិនជាសុទក្ដី ដែលកើតទៀង ព្រោះចក្ខុសម្ដស្សជាបច្ច័យ ការ ទទួលអារម្មណ៍នោះឯង ក៏ត្រវលះ សោតៈត្រវលះ សទ្ចៈត្រវលះ ។បេ។

សុត្តតូបិជិកេ ខុទ្ធកនិកាយស្ស បជិសម្ភីទាមគ្នោ

ယာင္ ဗကၢခႏို ခင္မွာ ဗကၢခႏက္ ဒီက ဗကၢခႏက္ ស្រ ឧឈនណិ យលោ ឧឈនណេំ នេះគឺឈ ត្តសាឌណិ **ន**យេ ឧសាឌណើ **ឌគីរ ត្**សាឌណិ မေးသင့္သည္က လုံ ဗဟာနာက္ခံ မေးသလမ္မႈလ**္မွာ ဗဟာနာ**က္ခေ សុខ្ ស្ ឧុក្ខុំ ស្ អឧុក្ខុមសុខ្ ស្ នម្បី បហានត្វ។ រុខ មស្សុន្តោ ខជិសត៌ វេឌិធ ខស្សុន្តោ ខជិ-ហេតុ សញ្ញុំ ខុសរុណ្ត្រេ ខ្លួញគំ សង្ខ្លារ ខុសរុណ្ត្រោ បដ្ឋសត្វិញ ណេ ប្រសុ នោ បដ្ឋសត្**ចក្ខុំ ។** ប្រេ**។** ឧស្សាយ្យ ឧឌ្សស ្គ លេ លេ ឧទ្ទា ឧស្ស ឈេ ឈេ នេ នេ ១ម្នា បរិច្ចត្តា យោន្តិ គញាតម្លេខ ញាណ ឧធ្សាធខពុឌ្ឌ ឧណ្ឌា ខេត្ត ខ្លុំ ខ្លុំ ខ្លុំ ខ្លុំ ខ្លុំ ខេត្ត បញ្ជាត់ សោសស្លាន់ តំប**ជា**ឧលា បញ្ជា សុនម យេ ញាណ ។

តតិយកាណវារំ ។

សុត្តស្ថិនក ខុទ្ធកានិកាយ បនិសម្ភិទាមក្ន

ឃាន:ត្រវលះ គន្ធ:ត្រវលះ ជំភូ ត្រវលះ សេត្រវលះ កាយត្រវលះ
ដោដ្ឋព្:ត្រវលះ មន:ត្រវលះ ជមាវម្មណ៍ត្រវលះ មនាវិញ្ញាណត្រវលះ
មនោសម្ពស់ត្រវលះ ការទទួលគាវម្មណ៍ណា ទោះជាសុទក្ដី ជាទុក្ខក្ដី
មិនជាទុក្ខមិនជាសុទក្ដី ដែលកើតទៀន ព្រោះមនោសម្ដស្សជាបច្ច័យ
ការទទួលគាវម្មណ៍នោះឯង៍ ក៏ត្រវលះបេញ ។

បុគ្គលកាលឃើញនូវរូប រមែនលះបន់ (១) កាលឃើញនូវវេទនា
វមែនលះបន់ កាលឃើញនូវសញ្ញា រមែនលះបន់ កាលឃើញនូវសង្ខារ
ទាំងទ្បាយ រមែនលះបន់ កាលឃើញនូវវិញ្ញាណ រមែនលះបន់ នូវ
បក្ ។ បេ ។ នូវជាជនិងមាណ: កាលឃើញនូវនិញ្ជាន ឈ្មោះអមត:
ជាទំនាត់ (របស់ពុក្ខសត្វ) ដោយអត្តថាចបស្រេច (នៃសា-សនា) រមែនលះបន់ ធម៌ទាំងឡាយណា ១ ដែលបុគ្គលធុនបន្សត់ ហើយ ធម៌ទាំងនោះ ឈ្មោះថាបុគ្គលលះចេញហើយ ឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្តថាជាគ្រឿនដឹង ច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ បើបលោកពោលថា ការប្រង់គ្របៀតថា ធម៌ទាំង ឡាយនេះ បុគ្គលគ្រស់ បញ្ញាជាគ្រឿនដឹង ច្បាស់នូវធម៌នោះ ប្រគុំនោះ បើបលោកពោលថា ការប្រង់គ្របៀតថា ធម៌ទាំង ទ្វាយនេះ បុគ្គលគ្រវលះ បញ្ញាជាគ្រឿនដឹង ច្បាស់នូវការប្រុង គ្របៀតនោះ ឈ្មោះថាសុគមយញ្ញាណ ។

ចប់ តតិយកាណវារ: ។

បុគ្គលកាលឃើញរូបជាមិនទៀងជាដើម រមែងលះកំលេសចេញបាន ។ អង្គកជា

អាបុខយំ ខេតា មេស្ត្រាំ នេស មេស្ត្រា ខេតា មេស្ត្រា ខេតា មេស្ត្រា ខេតា មេស្ត្រា ខេតា មេស្ត្រា ខេតា មេស្ត្រា ខេតា មេស្ត្រា មេស្ត្តា មេស្ត្រា មេស្ត្តា មេស្ត្រា មេស្ត្រា មេស្ត្រា មេស្ត្រា មេស្ត្រា មេស្ត្រា មេស្ត្តា មេស្ត្រា មេស្ត្តា មេស្ត្រា មេស្ត្តា មេស្ត្រា មេស្ត្រា មេស្ត្តា មេស្ត្រា មេស្ត្រា មេស្ត្រា មេស្ត្រា មេស្ត្រា មេស្ត្រា មេស្ត្រា មេស្ត្រា មេស្ត្តា មេស្ត្រា មេស្ត្តា មេស្ត្រា មេស្ត្តា មេស្ត្រា មេស្ត្តា មេស្ត្រា មេស្ត្រា មេស្ត្រា

ស អន្ទំ ឧហ្ខុខ អានៃនេះមេសហរ ខ ខេតិទ មនេះ នៃខេះមេសហរ ខ ខិតិខ មនេះ មន់ សួយ អន្ទំ ឧទ្ធិ-សាក្ ខសិច មន្ត អនៃនេះមេសហច ខសិច មនេ ។ សាក្ ខសិច មនេ ។ ខ្មុសា មន្តិស្ថិន មន្តិ មន្តិនេះមេសហច ខេតិច មន្តិនេះមេសហច ប្រមុំ មន្តិច មន្តិនេះមេសហច ប្រមុំ មន្តិច មន្តិនេះមេសហច ប្រមុំ មន្តិច មន្តិច

(ခါက) ကားပြန်းခြားေပါ့ကတဲ့ အမ်ိဳးကိုန်းမှာယ အေး ပုန္တလုံ့ခြားပ **ម្រេ**ន បញ្ហាជាគ្រឿនដឹនច្បាស់នូវការប្រជន្រចៀកនោះ ឈ្មោះថាសុគម_ យញ្ញាណ គេដូចម្ដេច ធម៌ ១ ដែលត្រូវចម្រើន គឺកាយគតាសត៌ ដែល ច្រឡំដោយសេចក្តីសុខស្រល ធម៌ ៤ ដែលត្រវចម្រើន គឺសមថៈ ១ វិបស្សនា ១ ធម៌ ៣ ដែលគ្រវបម្រើន គឺសមាធិ ៣ ធម៌ ៤ ដែល ត្រវចម្រើន គឺសត់ប្បដ្ឋាន ៤ ធម៌ ៩ ដែលត្រវចម្រើន គឺសម្មាសមាធិ មានអង្គី ៤ ធម៌ ៦ ដែលត្រវិបម្រើន គឺអនុស្សតិដ្ឋាន ៦ ធម៌ ព ដែលត្រូវចម្រើន គឺ ពោជ្យង្គី ៧ ធមិ ៤ ដែលត្រូវចម្រើន គឺ អរិយមគ្គ ប្រកបដោយអង្គ ៨ ធម៌ ៧ ដែលត្រូវចម្រើន គឺបារិសុទ្ធិច្បុ ជានិយង្គ: ៩ ជមិ ១០ ដែលត្រវបម្រើន គិកសិណាយគន: ១០ ។ (៦៨) ភាវនា (ការចម្រើន) ៤ យ៉ាង៍ គឺលេកិយកាវនា ១ លោក្តីក្រាវនា ១ ។ កាវនា ៣ យាង គឺការចម្រើនពួកធម៌ ជារួប្រវិច្ចរ_ កុសល ១ ការចម្រើនពួកធម៌ជាអរូបាវចរកុសល ១ ការចម្រើនពួកធម៌ជា កុសល ដែលមិនបានរាបបញ្ចូល (ក្នុងវដ្ដ:) គឺលោកុត្តរ: ១ ។ ការ ២ម្រើនពួកធម៌ជារុទ្ធខែក្រុសលដ៏រថាកទាបក៏មាន ជាកណ្ដាលក៏មានដ៏ខ្លួន់ ទ្ចស់ក៏មាន ការបម្រើនញ្ចុកធម៌ ជាអរូប្រវបក្មេសល ដ៏មោកទាបក៏មាន អត្តិ ហើយ អត្តិ មជ្ឈិម អត្តិ បណីតា អប់យោប
ជានំ កាសលានំ ឧញ្ញាន់ ភាវយ បណីតា ។ បត្តស្បា ភាវយ ឧក្ខាស់ បំ បញ្ជាប់នៃវេធំ បដ់វិជ្ឈាញ

ភាវទំ សមុខយស់ខំ បហានប្បដ់វេធំ បដ់វិជ្ឈាញ

ភោវទំ សំមុខយស់ខំ ស់ប្ចិក្ខាំយាបដំវេធំ បដ់វិជ្ឈាញ

ភោវទំ នំមា ចត្តសៀ ភាវយ ។

ភាវទំ នំមា ចត្តសៀ ភាវយ ។

មណ្តាំ ក្នុង នេះ ខ្លួន នេះ ក្សា ក្រុង មណ្តាំ ក្រុង ប្រេង ប្បង ប្រេង ប្រសាំ ប្រេង ប្សាស ប្រេង ប្រ

កតេមា បដ្ឋលាភភាវនា សុព្វេសំ សមាជំ សមាបញ្ហាជំ ឥត្ត ជាតា ឧម្មា អញ្ជាមញ៉ាំ នាត់វត្តភ្លឺតំ អយំ បដ់លាភភាវនា ។

(៩០) កាតមា ឯកសាអាវនា អចិម្រាក្នុ ដោន សន្និទ្ធិយំ ភាវយៈតោ សន្និទ្ធិយស្ប ស្រែន ចត្តារិ ឥទ្ធិយៈនិ ឯកាសោ យោន្តិតិ

សុត្តនូបិជា ខុទូកនិកាយ បដិសម្ពិទាមគ្ន

ជាកណ្ដាលក៏មាន ដ៏ខ្លួន់ខ្ពស់ក៏មាន ការបម្រើនធម៌ជាកុសលដែលមិនបាន

ប្របញ្ជូល (ក្នុងវដ្ដ:) គឺលោកុត្តរៈដ៏ខ្លួន់ខ្ពស់ ។ ភាវនា ៤ យ៉ាំង

គឺបុគ្គលកាលគ្រាស់ដឹង ដែលជាបរិញ្ញាបដិវេធហើយបម្រើនត្^(១) កាល

គ្រាស់ដឹងនូវសមុខយស់ប្ដូ ដែលជាបហានប្បដិវេធហើយបម្រើន ១ កាល

គ្រាស់ដឹងនូវ ខិះ បានស់ប្ដូ ដែលជាស់ហ្គិតិវិយាបដិវេធ ហើយបម្រើន ១

កាលគ្រាស់ដឹងនូវមគ្គស់ប្ដូ ដែលជាកាវនាបដិវេធ ហើយបម្រើន ១

ភាវនាមាន ៤ យ៉ាំងនេះឯង ។

(៦៩) ភាវនា ៤ យ៉ាងដោយឡែកទៀតគឺ ឯសនាកាវនា ១ បដលែកកាវនា ១ ឯកសោកាវនា ១ អាសេវនាកាវនា ១ ។

ឯសនាកាវនា គើដូចម្ដេច កាលពួកដនព ំងពួងកំពុងចូលកាន់សមាធិ ធម៌ទាំង ឡាយដែលកើតក្នុងចំណែកខាងដើមនោះ ជាធម៌មានកិច្ចស្មើគ្នា នេះឈ្មោះថា ឯសនាកាវនា ដោយប្រការដូច្នេះ ។

បដ់លាកកាវនា តើដូចម្ដេច កាលពួកជនទាំងពួងដែលបានចូលកាន់ សមាធិហើយ ធម៌ទាំងឡាយ ដែលកើតក្នុងសមាធិនោះ វមែងមិនកន្ទង់ នូវគ្នានឹងគ្នាធ្វើយ នេះឈ្មោះថា បដ់លាកកាវនា ដោយប្រការដូច្នេះ ។

(៧០) ឯករសាកាវនា តើដូចម្ដេច កាលបុគ្គលចម្រើនសទ្ធិទ្រួយ ដោយអត្តថាដៀ៍លិប ឥន្រួយទាំង ៤ ជាធម្មជាត មានរស់តែមួយ

១ ចម្រើន អរិយមត្ថ ។ អង្គកាយ ។

ឥទ្ធ្ជ័យរាធ រាយសង្កេច សង្កេច និធិច ន យុទ្ធ្ល័យ អាវយ តោ វិវយ៍ទ្រ្ទ័យសុ វសេខ ខត្តាវិ រសដ្ឋេន ភាវនា ខ្លួនដ្ឋានដ្ឋេន សត្វារួយ ភាវ-យនោ សត់ទុំខ្លួយស្បា វសេខ ខត្តាវិ ឥទ្ធិយាធិ រាយរសា ឈើខ្មុំ នុវិទ្ធ័លាខ្ រាយរម្មដើន មារុយ អាំ ក្ដេចដ្ឋេសមាធិទ្រ្តិយំ ភាយេតោ សមាធិទ្រ្តិយ-ស្ស វសេន ខត្តារំ ឥទ្ធរ៉ូយាន ឯករសា យោឌូ-បញ្ជាំនុំ ស្នា ស្នា បញ្ជាំន្និយស្បា រសេន ចត្តារិ នុវិច្ច័យាច វាយមោ ឈើខ្លួន នុវិច្ច័យាច វាយមោ-ឌ្ដេជ ភាវនា អស្បន្និយេ អគម**្បិយ ដេជ ស**ឌ្<mark>ឋាពល់</mark> ភាវយ គេ សន្ទាពលសុក្ស ស្រន ខេត្តា ពលាធិ រាយស្ត្រ សេច នាយក្រុំ មួយ មាន ដោយអំណាចនៃសិទ្ធិន្ទិយ ហេតុនោះ ទេបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្ ឋាញ្ចុកឥទ្រ្ទិយមានរស់តែមួយ កាលបុគ្គលចម្រើនវិរិយន្ទ្រិយ វោយអគ្គថា ផ្គន់ ឡើន ឥ**រុ**ខ្ច័យទាំន ៤ ជាធម្មជាត មានសេតែមួយ ដោយអំណាច នៃវីវិយិន្ត្រិយ ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្ថថាពួកឥន្ត្រិយ មានរស់តែមួយ កាលបុគ្គលចម្រើនសតិន្ត្រិយ ដោយអគ្គថាប្រជីប្រយ័ត្ន ឥន្ទ្រិយទាំង ៤ ជាជម្មជាគមានសៅតមួយ ដោយអំណាចនៃសតិន្ទ្រិយ ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្តថាពួកឥ**រ្ទ្រិយមានរស់តែ**មួយ បុគ្គលកាលចម្រើនសមាធិន្ត្រិយ ដោយអត្តថាមិនរាយមាយ ឥន្ត្រិយទាំង ៤ ជាធម្មជាតមានរសតែមួយ ដោយអំណាចនៃសមាធិន្រ្ទ័យ ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្តថាពួកឥន្ទ្រិយមានរស់តែមួយ កាល បុគ្គលចម្រើនបញ្ជាខ្មែយ ដោយអត្ថថា ឃើញច្បាស់ឥន្ទ្រិយទាំង ៤ ជាធម្ម-ជាគមានរស់តែមួយ ដោយអំណាចនៃបញ្ជាំខ្លែយ ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះ ឋាកាវិនា ដោយអត្ថថាពួកឥន្ត្រួយមានរស់តែមួយ កាលបុគ្គលចម្រើន សត្វាពល: ដោយអត្ថថាមិនញាប់ញ៉ាំរ ព្រោះសេចក្ដីមិនដឿ ពល: ពុំង ៤ ជាធម្មជាតមានរសតែមួយ ដោយអំណាចនៃសទ្ធាពលៈ ហេតុ នោះ ទើបឈ្មោះថាកានោ ដោយអត្ថថាពលៈទាំងឡាយមានរស់តែមួយ

សុត្តន្តប់ដីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្យ បដិសម្ភិទាមគ្នោ

កោសផ្លេ អកម្បិយដ្ឋេន វ៉ាយពលំ ភាវយ តោ វ៉ាយែ ពលសុ† ស្រែឧ ខត្តា ពលាធិ វាការសា យោធ្នីតំ ពហៈ ឯការសដ្ឋេខ ភាវនា បទាខេ អគម្បីយដ្ឋេខ សតិពល់ ភាវយ តេ សតិពលសុក្គ្រវសេន ខេត្តារំ ពលាន រៀការសា ហោន្តីតិ ពលានំ រៀការសដ្ឋេជ ភាវាលា ធ្នូច្ចេ អកមៀយ ដួន សមាធិពល់ ភាវយ_ តោ សមាជិតលសុុ វេសន ខេត្តា ពេលធិ ៧ភា-រសា យោជ្ជិត ពហាធំ ឯការសដ្ឋេធ ភាវនា អវិជ្ជាយ អភាម្បីយ ដ្ឋេន ខញ្ញាពល់ ភាវយ តោ ខញ្ញាពលស្ប វសេន ខត្តារំ តសាធិ វាការសា យោខ្លីតិ តសាធិ ភាវយៈតោ សត៌សម្ពោជ្ឈន្ត័ស្ប ស្រែជ ជ ពោជ្ឈន្ត័ រាការសា ហោជ្ជន៍ ពោជ្ឈន៍ រាក្សសម្ពេច ភាវភា ១ខែយុឌ្ដេន ១ម្នាំខយុសម្ពោជ្ឈង្គុំ ភាវយុសា

សុត្តស្ថិងក ខុទ្ទកនិកាយ បងិសម្តិខាមគ្គ

បុគ្គលកាលចម្រើនវីវិយពល: ដោយអគ្គថាមិនញាបញ់រព្រោះសេចក្តីភ្នំល ក្រុអុស ពល:៣៨៤ ជាធម្មជាត មានរស់តែមួយ ដោយអំណាច នៃវីវិយ**ពល: ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអ**ត្ថថា**ព**ល:ទាំង ទ្វាយមានរស់តែមួយ កាលបុគ្គលចម្រើនសភិពលៈ ងោយអត្ថថាមិន ញាបញ់រព្រោះសេចក្តីប្រមាទ ពល:ពាំង ៤ ជាធម្មជាគ មានរស់គេ មួយ ដោយអំណាចនៃសត៌ពលៈ ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអគ្គថាពល:ទាំង ឡាយមានរសតែមួយ កាលបុគ្គលចម្រើនសមាធិ **ភលៈ** ដោយអត្តថាមិនញាប់ញ៉ាញោះការអណ្ដែតអណ្ដូង ពលៈទាំង ៤ ជាធម្មជាគមានរស់តែមួយ ដោយអំណាចនៃសមាធិពល: ហេតុនោះទើប ឈ្មោះថាកាវនា ដោយអគ្គថាពលៈពុំងី ឡាយមានរស់តែមួយ កាលបុគ្គល ចម្រើនបញ្ហាពល: ដោយអត្តថាមិនញាប់ញ៉ូរព្រោះអវិជ្ជា ពល:ទាំង៤ ជា ជម្មណៈតមានរស់តែមួយ ដោយអំណាចនៃបញ្ហាពលៈ ហេតុនោះ ទើប ឈ្មោះថាកាវនា ដោយអគ្គថាពល:ទាំងឡាយមានសៅតមួយ ។ កាល បុគ្គលចម្រើនសត៌សម្ពោជ្យង៍ ដោយអគ្គថាប្រងិប្រយ័ត្ន ពោជ្យង៍ទាំង 👌 ជាជមិមានរស់តែមួយ ដោយអំណាចនៃសតិសម្ពោជ្យង៍ ហេតុនោះទើប ដោយអត្តថា ពោដ្យង្គី ព^{ាំ}ងី ឡាយ មានសៀតមួយ ឈ្មោះថាកាវនា កាលបុគ្គលចម្រើន ជម្មវិចយសម្រាជ្ឃង្គី ដោយអត្តថាជ្រើសរើស

មហាវិគ្គេ ញាណកថា

ឌត្វេឌលភម្រើឡើម្តីស្ពី ក្រេខ ឧ យេជីវីឌ្សី ៗ អេស យោជ្ជិត ពេជ្ជិត្តាធំ វាការសដ្ឋេធ ភាវនា ចក្តុមា-ដ្រេន រ៉ាំយសម្ពោជា្ល់ ការយៈតោ រ៉ាំយសម្ពោជា្ល់ស្ប វ សេន ៩ ពេជ្យដ្ឋា ឯការសា ហេត្តិគិ ពោ-ជ្ឈង្គ័ាន រាសសេដ្ឋេន ភាវនា ដរណេដ្ឋេន ចិត្តសម្ពោ-ជ្ឈខ្ពុំ ភាវយ គោ ប៉ុន្តិសម្ពោជ្ឈខ្ពុំស្បូ វសេន ន គោ_ ជ្ឈង្គា រៀការសា ហោឆ្គីតិ កោជ្ឈង្គាន់ រៀការសដ្ឋេន ភាវយ នុបសមដ្ឋេន បស្បន្និសម្ពោជ្ឈន្នំ ភាវយៈតោ បស្បន្និសម្ពោជ្ឈន្ត័ស្ស ស្រែន ជ ពោជ្ឈន្តា ឯក-សោ យោត្តិត ពេជ្ឈដ្ឋាន ឯកសេដ្ឋេន ភាវនា អាំក្ដេចដ្ឋេន សមាធិសម្ពោជ្ឃខ្ញុំ ភាវយតោ សម្មា-សមាជិសម្ពោជ្ឈន្ត័ស្ស វេសន ១ ពោជ្ឈន្ត័ា ឯការសា យោត្តិតិ ពោជ្ឈ**ត្តាន់** ឯការសង្ខេន ភាវនា មដិស₋ ស្ព្លានដ្ឋេន ឧប្រក្ខា្ធាសម្ពោជ្ឈន្លំ ភាយនោ ឧប្រក្ខា_ សម្ពេជ្ឈន្ត័ស្ស សេស ន ពេជ្ឈន្នា ឯការសា យោត្តិត ពេជ្ឈស្ថាន ឯកក្រដ្ឋេន ភាវនា ។

មហាវត្ត ញាណកប៉ា

រពាជ្យង្គី ទាំង៍ 👌 ជាធម៌មានរស់តែមួយ ដោយអំណាចនៃធម្មវិចយ_ សម្ពេង្ឃង្គី ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថា ការខា ដោយអត្តថាសម្ពេង្បង្គី ទាំងទ្បាយមានរស់តែមួយ កាលបុគ្គលចម្រើនវិរិយស់ ម្ខាជ្ឃង្គី ដោយ អត្តថាផ្គង់ ឡើង ដោជ្យន៍ ទាំង ៦ ជាធម៌មានរស់ គមួយ ដោយអំណាច នៃវិរិយសម្ពេជ្យគ្គី ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថា កាវនា ដោយអត្ថថា ពោជ្យង្គីទាំងទ្យាយ មានរស់តែមួយ កាលបុគ្គលចម្រើនបីតិសម្ពោជ្យង្គី ដោយអត្ថថាផ្សាយទៅ ពោដ្យន៍្គទាំង ៦ ដាធម៌មានរស់តែមួយ ដោយ អំណាចខែបិត្តិសម្រោដ្ឋាន្ត្តី ហេតុខោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្តថា ពោជ្យង្គីទាំ**ង ទ្យាយមានវស់តែមួយ កាលបុគ្គល**ចម្រើនបស**្រ្ទិស**ម្ពោជ្យង្គី ដោយអត្តថាស្ងប់រម្នាប់ ពោជ្យឥ្តនាំឥ ៦ ជាធម៌មានរស់តែមួយ ដោយ អ ណាចនៃបស្សទ្ធិសម្ពោជ្យង្គី ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយ អត្តថា ពោជ្យន្ន៍ ទាំង ឡាយមានសៅតមួយ កាលបុគ្គលចម្រើនសមាធិ ស ទោដ្ឋាន្តី ដោយអត្ថថាមិនវាយមាយ ពោដ្ឋាន្តីទាំង ៦ ជាគម៌មាន វស់ តែមួយ ដោយអំណាចនៃសមាធិសម្ពោដ្ឋវគ្គី ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះ ការ់តា ដោយអត្ថថាសម្ពោជ្យង្គីទាំងីទ្បាយមានសេតែមួយ បុគ្គល កាលចម្រើន៖បេក្ខាសម្ពោជ្ឃង្គី ដោយអគ្គថាត្រូតត្រា កោជ្ឃង្គីទាំ**ង ៦** ជាធម៌មានវស្**តែមួយ ដោយអំណាចនៃ៖បេក្ខាស**ម្ពោជ្យត្តិ ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្ថថាពោជ្យង្គីទាំងីឡាយមានរស់តែមួយ **។**

សុត្តន្តបិដិពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ឧស្សានដ្ឋេសម្ពាន់ដ្ចឹកាវយតោ សម្ពាន់ដ្ចិយា វសេន សត្ត មក្កស្តា រាការសា យោជ្ជិតិ មក្កស្តាំ រាការសដ្ឋន ភាវិលា អភិនិពេបនដ្ឋេន **សម្មាស**ត្តិប្ប ភាវយ តោ សម្មាសន័្យស្រួ វ សេន សត្ត មក្កុ រាយសម្រា ខេស្តី នេះ ខេស្តី ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខេត្ត មាន ខេត្ត ខេត្ បក្តែហ ដួន សម្នាវាខំ ភាវយ តោ សម្នាវា**ថាយ** វ សេន សត្ត មក្ខុជា ឯករស ហោត្តិត មក្កុជ្ជាធំ ឯការស_ ដ្ឋេន កាវនា សមុដ្ឋានដ្ឋេន សម្មាកម្មន្តិ កាវយ តោ សម្មាគម្មន្តស្ប វសេន សត្ត មត្តស្ដា ឯការសា យោត្តិត មក្តស្តាន ឯការសង្ខេន ភាវនា វេនានង្គេន សម្មាអជីវ ភាវយ នោ សម្មាអជីវស្ប វេសន សត្ត មក្តុស រាការសា យោជ្ជិត មក្តុស្តាធំ រាការសង្គេច ភាវភា បក្តសដ្ឋេធ សម្មាវាយាទំ ភាវយេ តោ សញ្ជាប្រធស្បី ជ្រម្ភ សន្ត ឧឌ័ឌ រា្ធមេសា យោជ្ជិតិ មក្កដ្ឋានិ វាការសង្គេន ភាវនា

សុត្តស្ថិតិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

កាលបុគ្គលចម្រើនសម្មាទិដ្ឋិ ដោយអត្ថថា ឃើញជាក់លាក់ អង្គឹមគ្គទាំង៧ ជាធម៌មានរស់តែមួយ ដោយអំណាចនៃសម្មាទិដ្ឋិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថា ការ់នា ដោយអត្តថាអង្គឹមគួទាំងឡាយមានរស់តែមួយ បុគ្គលចម្រើនសម្មាសន្តបក្ខៈ ដោយអគ្គថាជាទីលើកឡើននូវចិត្ត ពុំនិត់ ជាធម៌មានរស់តែមួយ ដោយអំណាចនៃសម្មាសង្គីហ្វៈ ហេតុ នោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្ថថាអង្គឹមគ្គីទាំងី ឡាយមានវស់តែមួយ កាល បុគ្គលចម្រើនសម្នាក់ថា ដោយអត្ថថាវក្សាខុក អង្គមគ្គទាំង**ព** ជាជមិ**មាន** រស់តែមួយ ដោយអំណាចនៃសម្មាវាចា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថា ការិនា ដោយអត្តថាអង្គមគ្គទាំងទ្វាយមានរស់តែមួយ កាលបុគ្គលចម្រើនសម្បា_ កម្មន្ន:ដោយអត្ថថាតាំង៍ ឡើង អង្គមគ្គព៌ង៍ ៧ ជាធម៌មានរស់តែមួយ ដោយ អំណាចនៃសម្មាកម្មនៈ :ហតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្តថាអង្គី មគ្គទាំង ឡាយមានរស់តែមួយ កាលបុគ្គលបម្រើនសម្មានាជីវ:រងាយអគ្គថា ផ្សផង់ អង្គមគ្គទាំង៧ ជាធម៌មានរស់តែមួយ ដោយអំណាចនៃសម្មានដៅ: ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្ថថាអត្ថិមគ្គទាំងឡាយមានវស កាលបុគ្គលចម្រើនសម្នាវាយាមៈដោយអត្តថាផ្គង់ឡើង អង្គឹមគ្គ ទាំង **៧** ជាធម៌មានរស់តែមួយ ដោយអំណាចនៃស**ញ្**វាយាមៈ នោះ ទើបឈ្មោះថាការនា ដោយអត្ថថាអង្គឹមគ្គទាំងឡាយមានវស់តែមួយ

មហាវិធ្គេ ញាណកដា

អញ វាអាសា សាវុយ ។

(៧០) គេនមា អាសេវនា អាវនា ៩១ គិត្តបៅ បុព្វស្លាសមយ៍បំ អាសេវនិ មជ្ឈិត្តិតាសមយ៍បំ អាសេវនិ
សាយ ឈ្លាសមយ៍បំ អាសេវនិ បុរិមេបំ យាមេ អាសេវនិ មជ្ឈិខេប់ យាមេ អាសេវនិ បុរិមេបំ យាមេ អាសេវនិ មជ្ឈិខេប់ យាមេ អាសេវនិ បច្ចិមេបំ យាមេ អាសេវនិ
កាន្តប់ អាសេវនិ បច្ចិមេបំ យាមេ អាសេវនិ
កាន្តប់ អាសេវនិ បត្តិមេបំ យាមេ អាសេវនិ
កាន្តប់ អាសេវនិ ជំល្លាប់ អាសេវនិ វេស្សប់ អាសេវនិ
ការស្តិ

អាលបុគ្គលចម្រើនសម្មាសតិ ដោយអត្តថាប្រុន្នប្រយ័ត្ន អន្តមគ្គទាំន ជា
ជាធម៌មានសៅតមួយ ដោយអំណាចនៃសម្មាសតិ ហេតុនោះ ទើប
ឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្តថាអន្តមគ្គទាំន ឡាយមានសៅតមួយ បុគ្គល
អាលចម្រើនសម្មាសមាធិ ដោយអត្តថាមិនរាយមាយ អន្តមគ្គទាំន ៧ ជា
ធម៌មានសៅតមួយ ដោយអំណាចនៃសម្មាសមាធិ ហេតុនោះ ទើប
ឈ្មោះថា កាវនា ដោយអត្តថាអន្តមគ្គទាំន ឡាយមានសៅតមួយ នេះ
ឈ្មោះថា ឯកវសាកាវនា ។

(៧១) អាសេវនាកាវនា តើដូចម្ដេច កិត្តក្នុងសាសនានេះ «ស្បាហ៍គប់កេ (នូវសមាធិ) ក្នុងវេល[ពឹក១៖ «ស្បាហ៍គប់កេក្នុង វេលាថ្ងៃស្នេះ «ស្បាហ៍គប់កេក្នុង វេលាថ្ងៃស្នេះ «ស្បាហ៍គប់កេក្នុងវេលាថ្ងៃសៀល១៖ «ស្បាហ៍គប់កេក្នុងកាលច្រោយកត្ត១៖ «ស្បាហ៍គប់កេក្នុងកាលច្រោយកត្ត១៖ «ស្បាហ៍គប់កេ ក្នុងយាមកណ្ដាល១៖ «ស្បាហ៍គប់កេ ក្នុងយាមកណ្ដាល១៖ «ស្បាហ៍គប់កេ ក្នុងយាមកាណ្ដាល១៖ «ស្បាហ៍គប់កេ ក្នុងយាមកាណ្ដាល១៖ «ស្បាហ៍គប់កេ ក្នុងវេលាយប់១៖ «ស្បាហ៍គប់កេ ក្នុងវេលាយប់១៖ «ស្បាហ៍គប់កេ ក្នុងវេលាយប់១៖ «ស្បាហ៍គប់កេ ក្នុងវេលាយប់១៖ «ស្បាហ៍គប់កេ ក្នុងវេលាយប់នឹងវេលា ថ្ងៃ១៖ «ស្បាហ៍គប់កេត្តងវេលាយប់នឹងវេលា ថ្ងៃ១៖ «ស្បាហ៍គប់កេត្តងវេលាក្នុងវេលាក្នុងវេត្ត១៖ «ស្បាហ៍គប់កេត្តងវេជ្ជវិត្តាំង១៖ «ស្បាហ៍គប់កេត្តង៍ ជីវិត្រជាក់១៖ «ស្បាហ៍គប់កេត្តង៍ ជីវិត្តាំង១៖ «ស្បាហ៍គប់កេត្តង៍ ជីវិត្តជាក់១៖ «ស្បាហ៍គប់កេត្តង៍ ជីវិត្តាំង១៖ «ស្បាហ៍គប់កេត្តង៍ ជីវិត្តជាក់១៖ «ស្បាហ៍គប់កេត្តង៍ ជីវិត្តាំង១៖ «ស្បាហ៍គប់កេត្តង៍ ចំណែក

សុត្តស្ថិតពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស បដិសម្ពិទាមឆ្នោ

(៧៤) អបរាបិ បតសេញ ភាវនា តត្ត ជាតាជំ
ឧញ្ទា ជំ អជតិវត្តឧដ្ឋេន ភាវនា ឥទ្រ្ទិយា ជំ ឯកសេដ្ឋេន ភាវនា តនុបត់វ៉ៃយាវបានដ្ឋេន ភាវនា
អាសេវឧដ្ឋេន ភាវនា ។

(៧៣) ភេទ នេត្ត ជាតានំ ជម្នាំ អន់តាំត្តនដ្ឋេន ការភា សញ្ជាសែន ជាតានំ ជម្លាំ អន់តាំត្តនដ្ឋេន ការភា សញ្ជាសែន ជាតានំ ជម្លាំ អន់តាំត្តនំ នេត្ត ជាតានំ ជម្លាំ អន់តាំត្ត ជាតា ជម្លាំ អញ្ហាមញ៉ាំ ជាតិវត្តនំ នេត្ត ជាតានំ ជម្លាំ អន់តាំត្ត អន់តាំត្តនដ្ឋេន ការភា ជំនម់ខ្ញុំ បជិហាតោ អព្យាទាឧរសេន អន់តាំត្តនដ្ឋេន ការភា ជំនម់ខ្ញុំ បជិហាតោ អាលោក-សញ្ជាសែន ជាតា ជម្លាំ អញ្ហាមញ៉ាំ ជាតិវត្តន៍តំ នេត្ត ជាតានំ ជម្លាំ អន់តាំត្តនដ្ឋេន ការភា សុត្តខ្លួបិដ្ឋា ខុទ្ទពនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

•ស្សាហ៍គបរក ក្នុងចំណែកខែវ័យខាងចុងខ្វះ នេះឈ្មោះថាគាសេវ**នា**_ កាវនា កាវនាមាន៤យ៉ាងខេះឯង ។

(៧៤) ភាវនា៤យ៉ាន៍ដោយឲ្យែកទៀត គឺភាវនាដោយអគ្គថា មិនប្រព្រឹត្តកន្ទន់ នូវធម៌ទាំន់ឲ្យាយ ដែលកើតក្នុង៍កាវនាវិសេសនោះ ១ កាវនាដោយអគ្គថាឥន្ទ្រិយទាំងឡាយ មានរស់តែមួយ ១ ភាវនាដោយ អគ្គថាជាទីនាំទៅនូវីវិយៈដែសមគ្បដល់ឥន្ទ្រិយនោះ ១ កាវនាដោយអគ្គ ថាទុស្សហ៍គប់រក ១ ។

(៧៣) កាវនាដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ធន៍នូវជមិទាំង ឲ្យាយ ដែល កើតក្នុងកាវនាវិសេសនោះ តើដូចច្តេច កាលបុគ្គលលះកាមច្នន្ទៈ ធមិទាំង ឲ្យាយដែលកើតហើយ ដោយអំណាចនៃនេត្តម្លៈ វមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ធង៍នូវគ្នានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្តថាមិន ប្រព្រឹត្តកន្ធង៍នូវជម៌ទាំង ឲ្យាយ ដែលកើតក្នុងកាវនាវិសេសនោះ កាល បុគ្គលលះព្យាបាទ ធម៌ទាំង ឲ្យាយដែលកើតហើយ ដោយអំណាចនៃកាវ មិនព្យាបាទ វមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ធង៍នូវជម៌ទាំង ឲ្យាយដែលកើតហើយ ដោយអំណាចនៃកាវ មិនព្យាបាទ វមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ធង៍នូវជម៌ទាំង ឲ្យាយ ដែលកើត ហើយ ដោយអំណាចនៃកាវ ថា កាវនា ដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ធង៍នូវជម៌ទាំង ឲ្យាយ ដែលកើត ក្នុងកាវនាវិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះជំនប់ទ្នៈ ធម៌ទាំង ឲ្យាយ ដែលកើត ក្នុងកាវនាវិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះជំនប់ទ្នៈ ធម៌ទាំង ឲ្យាយ ដែលកើត ក្នុងកាវនាវិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះជំនប់ទ្ធៈ ធម៌ទាំង ឲ្យាយ ដែលកើត កន្ងង៍នូវគ្នានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថា កាវនា ដោយអត្តថា មិនប្រព្រឹត្តកន្ទង៍ នូវជម៌ទាំង ឲ្យាយ ដែលកើតក្នុង ស្វគ្គានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថា កាវនា ដោយអត្តថា មិនប្រព្រឹត្តកន្ទង៍ នូវជម៌ទាំង ឲ្យាយ ដែលកើតក្នុងកាវនាវិសេសនោះ

មហាវិធ្គើ ញាណពជា

នុធ្ខខ្មុំ ១៨១ គោ អាក្រែក្ខ១ សេខ ជាតា ១ម្នា អ្នក ស្ត្រី ស្ត្រី ស្ត្រី ស្ត្រី ស្ត្រី អ្នក ស្ត្រី វត្តដ្ឋេន ភាវនា វិចិក្ខិ បជិហាតោ ជម្មវត្តាន ស្រាន ជាតា ឧញ្ញា អញមញ្ញា ទាន់វន្តិ្ទ នេះ ជាតាន ឧញ្ជាន់ អន់តវត្តឧដ្ឋេខ ភាវខា អវិជ្ជិ បដ្ ស នោ ឃាស់វ សេខ ជានា ឧទ្ទា អញ្នញ់ ឧទុ វត្តតិត តត្ត ជាតាជំ ជម្ពាជំ អជតវត្តជដ្ជេ ភាវេលា អរឌ ជេទ្សខា ខាង់ជុះម្រេច បាខា គគាំ ងយុធយ ស្នាត់នៃ ស្នា ស្នាន់ សម្ពាន់ អនុនា<u>ង</u>្គែន ដ្ឋេច ជាតា ១ម្នា អញ្មញ្ញុំ ស្តិវត្ត្តិត គគ្គ ជាតាជ ឧទ្ទាន អនទាវត្តឧដ្ឋេន ភាវនា តែក្តាចារេ បដ្ឋមាតោ ១ ន. ម. នីវរណ៍ ។

កាលបុគ្គល**លះខុទ្ធចូ:** ធម៌ទាំងទ្បាយដែលកេត្រហើយ ដោយអំណាចនៃ ការមិនអណ្តែតអណ្តូង វមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវគ្នានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើប េឈ្មោះថា កាវនា ដោយអគ្គថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវធម៌ទាំងឡាយ ដែល កេតក្នុងការនាវិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះវិចិតិច្ចា ធមិទាំងឡាយដែល កើត ហើយ ដោយអំណាចនៃការកំណត់នូវធម៌ វមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវគ្នា នឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថា ភាវនា ដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង ន្សជមិទាំឥឡាយ ដែលកើតក្នុងការនាសែសរនោះ កាលបុគ្គលលះអវិជ្ជា ធម៌ទាំងឡាយ ដែលកើតហើយ ដោយអំណាចនៃញាណ វមែងមិន ប្រព្រឹត្តកន្ងង៍នូវគ្នានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា អត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ងន៍នូវធម៌ទាំងទ្បាយ ដែលកើតក្នុងកាវនាវិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះអរតិ ធមិទាំងទ្បាយដែលកើតហើយ ដោយអំណាច នៃជាមុជ្ជ: វមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវគ្នានឹងគ្នា ហេតុនោះ ថើបឈ្មោះ ថាកាវនា ដោយអត្ថថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវធម៌ទាំងឡាយ ដែលកើតក្នុង ភាវនាវិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះនីវវណៈ ធម៌ទាំ**ឥទ្យាយ**ដែល កើ**ត** ហើយ ដោយអំណាចនៃបឋមជ្ឈាន វមែងមិន[បព្រឹត្តកន្ងង៍នូវគានឹងគ្នា ហេតុ**នោះ** ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ងន៍នូវធម៌ទាំង **ទ្យា**យ ដែលកើតក្នុងកាវនាវិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះវិតក្ក:នឹងវិចារៈ

សុត្តន្ត្លប់ជិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

ឧទ្ធល់ជាខ្សែមេខ ជាតា ខេត្ត អយុគណៈ ជាទុំវឌ្ឍន៍ តត្ ជាតាធំ ជម្នាធំ អធតវត្តផ្ដេធ ភាវភា ប៉ុត្ត បជិហ គោ គគិយជ្ឈាជ់ស្រែន ជាតា ឧញ្ញ អញ្ជម្លាំ ស្នាត់ខ្លួន សន្ត ជាតាន សម្ពាធ អនតវត្តនេះជន ភាវនា សុខនុះក្ខេ បថិហៈ ខេត្តស្ពាន់ សេន ជាតា ន្មា អញមញ្ចំ សត់វត្តិត ឥត្ ជាតាធំ ជម្នាធំ អន់តវត្ត ជដ្ឋេ ភាវេល ប្រុសញាំ ប្រេសញាំ ស្ន**ុសញាំ** ប្រជា ស្រុយ ស្រុស ស្ ឌម្មា អញ្ជញ្ជាំ សង្ឃឹង្គ សង្គ **ជាតារំ ដូម្មាំ** អនត់វត្តខេដ្ឋជ ភាវេលា អាការសានញ្ហាយគេឧសញ្ញា បជ្ជា ស្រ្គា ស្រ្គា ស្រុក ស្រុ ឌមា មេឃាត់ឃាំ សង្សង់ខ្លួន ឧស **ជាខាច ឌសិច្ច មខុស**ិ

សុត្តត្តបំដក ខុទ្ទកទិកាយ បដិសម្តីទាមគ្គ

ធម៌ទាំងទុក្យដែលកើតហើយ ដោយអំណាចនៃទុតិយដ្ឋាន វមែងមិន ប្រព្រឹត្តកន្ងន៍នូវគ្នានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្តថា មនុស្សព័ត្តឥន្ធង៍នូវធម៌ពាំង៍ ឡាយ ដែលកើតហើយ ក្នុង៍កាវនាវិសេស កាលបុគ្គលលះបីតិ ធម៌ទាំង**ទ្បា**យដែល ភើតហើយ អំណាចនៃគតិយដ្ឋាន វមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ងន់នូវគ្នានឹងគ្នា េទីបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអគ្គថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទន៍នូវធម៌ទាំងឡាយដែល កើតក្នុងកានៅសែសនោះ កាលបុគ្គលលះសុ១នឹងខុត្ត ធម៌ទាំងឡាយ ដែលកើតហើយ ដោយអំណាចខែចគុត្តដ្បាន វមែនមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវគ្នា នឹងត្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវ ធម៌ទាំងីទ្បាយដែលកើតក្នុងការ់នារិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះរូបសញ្ហា បដ្ឋិសសញ្ញា នានត្តសញ្ញា ធម៌ទាំងទ្បាយដែលកើតហើយដោយអំណាច នៃអាកាសានញ្ហាយតនសមាបត្តិ វមែនមិនប្រព្រឹត្តកន្ង្រីនូវគ្នានឹងគ្នា ហេតុ នោះ ទើបឈ្មោះថាភាវនា ដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវធម៌ទាំងឡាយ ដែលកើត ក្នុងការនារិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះអាកាសានញ្ហាយ_ តនសញ្ញា ធម៌ទាំងទ្បាយដែលកើតហើយ ដោយអំណាច នៃវិញ្ញា ណ_ ញ្ចាយតនសមាបត្តិ វមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ងឹងវគ្គានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង៍ នូវធម៌ទាំងីឡាយ ដែលកើតក្នុងការនាវិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះវិញ្ញា ណញ្ចាយគនសញ្ញា

មហាវគ្គេ ញាណកដា

អាភិញ្ញាយនេះសមាបត្តិស្រែន ជាតា ឧម្មា អញ្ជា មញ្ចា ភាគវត្តត្តិត គត្ត ជាតាជ សម្ពាជ អជតវត្តជម្ពេជ ភាវនា អាក់ញ្ញាយនេះសញ់ ខ៩ស តោ នេះស_ ញ្ហាស្សញ្ញាយនេះសមាបត្តិស្រែន ជាតា ជម្មា អញ្ច មញ្ចុំ ជាត់វត្តតិតិតិត្ត សត្សាតាធំ ជម្លាធំ អជិតវត្តជម្ព ភាវនា និទ្ធសញ្ញុំ មដ្ឋមាតោ អនិទ្ធានុមស្ស្រាវសេន ជាតា ១៩ អញមញ្ញ ភាគ់វត្តគិត គគ្គ ជាតាជ ជម្នាន អនតវត្តនដ្ឋេន ភាវនា សុ**ទស**ញ្ញ **ខជសាតោ** ឧុក្សាឧុបស្សាយ៖សេខ **ជា**តា ឧ**ញ្ញា អញមញ្ញា ស**ត-វត្តតិត គត្ ជាតាជ ជម្លាំ អជតវត្តជង្គេ ភាវភា អត្តសញ្ បជិហ តោ អន្តានុបស្បាល់ សេខ **ជាតា** ដ្ឋា អញមញ្ញ ស្នាត់ត្រូវិត នគ្គ **ជាតារ** នតាច ឧបស្សនិពក្ដេច មន្ត្រ ឧទ្ធស ខេ

ធម្មស្នាធី ទ្យាយដែលកើតហើយ ដោយអំ**ណាច**នៃអាក់ញ្ញា្ញាយតនសមា_ បត្ត វ**មេ**ងម**ន្**ប្រព្រឹត្តកន្ងន់នូវគ្នានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវធម៌ទាំង ទ្វាយ ដែលកើតហើយក្នុងការនា វិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះអាក់ញ្ញាយគនសញ្ញា ធម៌ទាំង ឡាយដែល កើតហើយដោយអំណាចនៃខេវសញា នាសញាយគនសមាបត្តិ វមែន៍មិន ប្រព្រឹត្តកន្ងន៍ នុវត្តានឹងគា ហេតុនោះ ទេបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្ថថា មិនប្រព្រឹត្តកន្ងន៍នូវជម៌ទាំង ឡាយ ដែលកើតក្នុងការនារិសេសនោះ កាល ឋ្គលលះនិច្ចសញ្ញា ធម៌ទាំង៍ ឡាយដែលកើតហើយ ដោយអំណាច នៃ អន់្ហានុបស្សនា វមេន៍មិនប្រព្រឹត្តកន្ងន៍នូវគ្នានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះ ថា*កាវនា* ដោយអត្ថថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង៍ នូវធម៌ទាំងីទ្បាយ ដែលកើតក្នុង កាវ**នាវិ**សេសនោះ កាលបុគ្គលលះសុទ្ធសញ្ញា ធម៌ទាំងីទ្បាយដែលក់ត ហើយ ដោយអំណាចនៃទុត្ខានុបស្សនា មេងមិនប្រព័ត្តកន្ងន៍នូវគ្នានឹង គ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ងន៍នូវធម ទាំងទ្បាយ ដែលកើតក្នុងការនារិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះអត្តសញ្ញា ធម៌ទាំងទ្យាយដែលកើតហើយដោយអំណាចនៃអនត្តានុបស្សទា វមែងមិន ប្រព្រឹត្តកន្ងង៍នូវគ្នានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្ថថាមិន ប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវធម៌ ទាំង ឡាយដែលកើតក្នុងការនាវិសេសនោះ កាលបុគ្គល

សុត្តន្តបំដំពេ ខុទ្ទពត៌កាយស្ស បដិសម្តីទាមគ្នោ

វត្តនិត តត្ត ជាតានំ ជម្នាន់ អនតវត្តនដ្ឋេន ភាវនា រាត់ ១៩២ តោ វិរាតាខុបស្បាល់វេសន ជាតា ឧញ្ញា អញ្ចញ់ ស្នុស្ន្និត គេតុ ជាតាជ ១ភាក អចុន-វត្តនដ្ឋេន ភាវិលា សមុខយំ ខ៨សាតោ ធំពេសានុម-ស្សាល់ស្រេខ ជាខា ឧត្តា មណ្ឌល ខាន់វង្គន្ងំ តត្ត ជាតាន ឧម្មាន អនុតាត្តឧឌ្ឌេ ភាវនា អនាន បជិហ គោ បដ្ចិស្បីត្តាដុបស្បីលារ សេខ **ជាតា** ឧញ្ញា អញមញ្ចំ ស្តាំត្រូវតំ តត្ ជាតាធំ ជម្លាធំ អន្ទាវត្តខដ្ឋេច ភាវៈជា ឃន្ទមាញ មដ្ឋខេត្ត ១យា-ដុបស្បាស់សេខ ជាតា ខម្មា អញមញ្ញ ឆាត់វត្តតិត តត្ត ជាតានំ នម្មាន អនតវត្តនដ្ឋេន ភាវនា លះនន្ទ្ទិ ធម៌ទាំងទ្បាយដែលរក់តហើយ:ដាយអំណាចនៃនិញ្ចិតនុបស្សនា រមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ងន៍នូវគ្នានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយ អត្តថាមិនប្រព្រឹត្តឥន្ទង៍នូវធម៌ទាំង៍ ឡាយ ដែលកើតក្នុងការនាវិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះពគ: ធម៌ទាំង៍ឡាយដែលកើតលើយ ដោយអំណាចនៃ វិភាគានុបស្សនា រមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវគ្នានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះ ថាកាវនា ដោយអត្ថថាមិនប្រព័ត្តកន្ងង៍នូវធម៌ទាំងទ្បាយដែលកើត ក្នុង ការនាវិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះសមុខយ: ធម៌ព័ន៍ទ្បាយដែលកើត ហើយ ដោយអំណាចនៃនិរោធានុបស្សនា វមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវគ្នា នឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទ**ង** នុវធម៌ទាំងទ្យាយ ដែលកើតក្នុងកាវនាវិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះការ ប្រកាន់ទាំ ធម៌ទាំង ឡាយដែលកើត ហើយ ដោយអំណាចនៃបដនិស្សគ្នា_ នុបស្សនា វមែនមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវគ្នានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះ ឋាការ**នា** ដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ងន់នូវធម៌ពាធិ ឡាយ ដែលកើតក្នុង កាវនាវិសេសនេះ កាលបុគ្គលលះសេចក្តីសំគាល់ថាជាប់នៅវឹងប៉ឹង ធមិ តុំឥទ្យាយដែលកើតហើយ ដោយអំ**ណាច១យ**នុប**ស្ស**នា ប្រព្រឹត្តកន្ងន៍នូវគ្នានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា អត្តថាមិនប្រព្រឹត្តឥន្ទង៍នូវធម៌ទាំង៍ ឡាយ ដែល ភេតក្នុង៍ ការ់នាវិសេសនោះ

មហាវគ្គេ ញាណកវ៉ា

អាយុសន ខដ្ឋសុខោ វយៈជុខស្បួនាវសេន ជាតា ឌុម្មា អ្នក ស្ត្រ ស្ អនតវត្តខេត្តន ភាវនា ដុវសញុំ បជិហៈតោ វិបរិណាមានុបស្បានវសេន ជាតា នម្មា អញមញ ជាតាវត្តជូត តត្ត ជាតាធ ជម្នាធ អធតវត្តជម្នេធ ការភោ និមិត្ត បជិហាតោ អនិមិត្តានុបស្បានប្រែន ជាតា ជម្មា អត្តមត្តា ភាគវត្តន៍ ភគ្គ ជាតាន េតា អប្បសាលិតាឧុបស្បៈនៅសេខ ជាតា ឧម្មា ម្ពុជា ខាងស្ដ្រីង ស្ដុ ជាសាធ ជម្លាធ មធ្ វត្តដ្ឋេខ ភាវេល អភិជិវេស ខ៨ស តោ សុញ្តា-ដែលមាខារុស្ខេ យុខា ឧតា មេឃុធឃុំ ខាងរួមប្ កាលបុគ្គលល**ះការប្**មួយម**ក ធម៌ទាំ**ង៍ទ្បាយដែលកើត ហើយ អណាចវយានុបស្សនា រមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ងង់នូវគ្នានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើប ឈ្មោះថា កាវនា ដោយអត្ថថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ងង៍ នូវធម៌ ពុំង៍ **ព្យា**យដែល កេត្តក្នុងការ**នា**សៃសស នោះ កាលបុគ្គលលេះការសំគាល់ថាមាំមួន ទាំន en យដែលកើតហើយ ដោយអំណាចវិចវិណា មានុចស្សនា មិនប្រព្រឹត្តកន្ង្រីនូវគ្នានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា អត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ងន៍នូវធម៌ពាំង ឲ្យាយ ដែលកើតក្នុងការនាវិសេស នោះ កាលបុគ្គលលះការកំណត់ថាទៀន ធម៌ទាំងឡាយ ដែលកើតហើយ ដោយអំណាចអនិមត្តានុបស្សនា មេងមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង នូវគ្មានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវ**នា** ដោយអគ្គថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ងងនូវធម៌ ពុំឥឡាយដែលកើតក្នុងភាវនាវិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះសេចក្ដីបា. ថ្នា ធម៌ទាំងឡាយដែលកើតហើយ ដោយអំណាចអប្បណ៌ហិតានុបស្ស-នា វមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ងន់នៅគ្នានឹងគ្នា ហេតុនោះ **ទើបឈ្មោះថា**កាវ**នា** ដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់ នូវធម៌ទាំងទ្បាយ !ដែលកើតក្នុងកាវនា វិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះសេចក្តីប្រកាន់ ធម៌ទាំងទ្បាយដែលកើត ហើយដោយអំណាចសុត្តាភានុបស្សទា វមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ងងនូវគ្នានឹងគ្នា

សុត្តន្តបំដុះក ខុទ្ធកនិកាយស្យូ បដិសម្តិទាមគ្នោ

តត្ ជាតាធំ ជម្នាធំ អនតវត្ត ដ្អេធ ភាវនា សារ-**នា**លក់ខំរៅសំ ខ៨ស គោ អធិប្បញ្ញា ឧម្មាំបស្បាញ -វេសា ជាតា ជម្នា អញមញ្ញ ជាត់វត្តិត តគ្ ជាខាត្ត ដង់ខ្លួន ដើប មាខ្លែ មាត្រា ។ ដើម្បាក ជាតា ១៩៦ អយ្គល់ សង្សុងខ្លែ ៩៩ ជាតាច ១៩០ អានឧវានុខស្សួនាស្រែន ជាតា ១ម្នា អញ្ជូនញ ជាតាត្រូត តត្ត **ជា**តាន ជម្លាន អនតាត្តនដ្ឋេន កាវេលា អប្បដិសន្នំ បជិហ តោ បដិសន្លាធុបសុស្រា-វសេខ ជាតា ជម្មា អយុមណ្ឌ ជាតវត្តិត ស្ត្រ ជាតាន នដ្ឋាន មនុស្សនេះ អានោ

សុត្តនូបិដិក ខុទ្ធកនិកាយ បដិសម្ភិទាមក្ត

ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្ថថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវធម៌ទំនឹ **្បា**យដែលកើតក្នុងការខារិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះសេចក្ដីប្រកាន់មា នឹងការប្រកាន់ស្អិតថាមា**នខ្ទឹម** ធម៌**ទាំងទ**្បាយដែលកើតហើយ ដោយ ° ណា ចអធិប្បញ្ញា នឹងធម្មថៃស្សនា វមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្**ង់** នូវគ្នា នឹងគ្នា ហេតុនោះ រើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអគ្គថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ធង៍នូវធម៌ទាំង ទ្យាយដែលកើតក្នុងការខារិសេសនោះ កាលបុគ្គល លះសេចក្ដីប្រកាន់ ដោយការវៈវេត្តវទ្ធាំង ធម៌ទាំងទ្យាយ ដែលកើតហើយដោយអំណាច យថាក្**តញ្ញា ណ «ស្យូន: វមែនមិនប្រព្រឹត្តក**ន្ទង់នូវគ្នា នឹងគ្នា ហេតុ នោះ ទេបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្ថថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់ នូវធមិទាំងឡាយ ដែលកើតក្នុងការនារៃសសនោះ កាលបុគ្គលលះសេចក្តីប្រកាន់ ដោយ អាល័យ ធម៌ទាំងទ្បាយដែលកើតហើយដោយអំណាចអាទីនវានុបស្សនា វមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ងន៍នូវគ្នា នឹងគ្នា ហេតុនោះ េទី៤ឈ្មោះថាកាវ**នា** ដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់ នូវធម៌ទាំងទ្បាយ ដែលគើតក្នុងកាវនា វិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះការមិនពិបារណា ធមិព៌ន៍ ឡាយដែល កើតហើយ ដោយអំណាចបដិសង្គានុបស្សនា វមែនមិនប្រព្រឹត្ត កន្ទងនវត្តនង់គ្នា ហេតុនោះ ទេបឈ្មោះថាការនា ថាមិនប្រក្រឹត្តឥន្ទង៍ នូវធម៌ទាំងទ្បាយ ដែលកើតក្នុងការ់សារិសេសនោះ

មហាវគ្គេ ញាណកថា

ស ញោត្តន៍វេស៍ ១៩ហ តេ វ៉ាដ្ឋភានុខស្បូនាវសេន ជាតា ១១ អញមញ្ ១ តាក់ត្រូត តគ្ ជាតាជ ១មា្ជ អនតាំត្តនដ្ឋេន ភាវនា និដ្ឋេកដ្ឋេ គាំលេសេ ១៨មាតោ សោតាបត្តិមក្ដស្រែល ជាតា ឧញ្ញា អញមញ្ញា នាតិ-វត្តនិត ឥត្ត ជាតាច បញ្ជាធំ អចតវត្តខេដ្ឋន ភាវៈលា នុំខ្យារិកោ កាំលេសេ បដ្ឋមាត្រា សភាព**ភា**មិមក្នុ-វសេខ ជាតា ខម្មា អញមញ្ចំ ភាន់វេន្ធិត នគ្ ជាតានំ ជម្លាន់ អន់តវត្តេខ ដ្ឋេខ ភាវនា អណុសមាត់តេ ក្សាសេខ ខ្លួល នោះ អន្តមានមន្ត្តិស្រែន ជាតា ជ**ុ**ម្នា អញ**ម**ញ ជាត់វត្តន៍តំ គគ្គ ជាតាជ ជ**្មាជ** អន្ទរត្តនដ្ឋេន ភាវនា សព្វត្តាលេសេ បន្សាត្រា អរហត្តមក្ដុស្រែន ជាតា ឧម្មា អញមញ្ចុំ ជាតិ ត្តែតិ

កាលបុគ្គលលះសេចក្តីប្រកាន់ ដោយការប្រភបទុក ធម៌ទាំងទ្បាយដែល កើតហើយ ដោយអំណាចវិវដ្ដនានុបស្សនា វមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ងន៍នូវគ្នា **នឹងត្ថា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះ**ថាកា**នោ** ដោយអគ្គថាមិន[ប្រព្រឹត្តកន្ងីនូវ ធមិល្ធិនឡាយដែលកើតក្នុងការនារិសេសនោះ តិលេសហំង**ឡា**យដែល ឋិតនៅក្នុងទីតែមួយជាមួយនឹងទិដ្ឋិ ធម៌ទាំងទ្បាយដែលកើតហើយដោយ ំណាចសេតាបត្តិមគ្គ វមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវគ្មានឹងគ្នា ហេតុនោះ ្វេស ឈ្មោះថា កាវនា ដោយអត្ថថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង៍ នូវធម៌**ព**័ង្**្យា**យ ដែលកើតក្នុងការ**នាវិសេស**នោះ កាលបុគ្គលលះកំលេសទាំងឡាយដំ គ្រោតគ្រោត ធម៌ទាំងីឡាយ!ដែលកើតហើយ ដោយអំណាចសកទាគា -មមគ្គ វាមង៍មិនប្រព្រឹត្តកន្ងង៍នូវគ្នានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវ_ នា ដោយអត្ថមាមិនប្រព្រឹត្តកន្ងន៍ខ្លាំធម៌ទាំង ឡាយ ដែលកើតក្នុងកាវនា វិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះក លេសទាំងទ្វាយដ៏ល្អិត ធម៌ទាំងទ្វាយ ដែលកើតហើយ ដោយអំណាចអនាគាមិមគ្គ វមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ងន៍នូវ គ្នានឹងគ្នា ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្ថថាមិនិព្រព្រឹត្តកន្ទង៍ ន្**វធម៌ទាំង ឡាយ**ដែលកើតក្នុងកាវនាវិសេសនោះ កាលបុគ្គលលះកំលេស **ព**័ងអស់ ធម្មព៌ង៍ ឡាយដែលកើតហើយ ដោយអំណាចអរហត្តមគ្គ វមែងមិនប្រព្រឹត្តកន្ងន៍នូវគានិ៍ង៍គ្នា ហេតុនោះ ប៉ើបឈ្មោះថាកាវនា

សុគ្គន្តបំដីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្យូ បដិសម្ភិទាមគ្នោ

តត្ត ជាតាខំ ឧញ្ជាខំ អឧតិវត្តឧដ្ឋេខ ភាវនា ឃុំ តត្ត ជាតាខំ ឧញ្ជាខំ អឧតិវត្តឧដ្ឋេខ ភាវនា ។

(៧៥) ភេទ ននុខការិយាស១ន ដ្ឋេន ភាវភា ភាមច្ចន្ទំ ខ៨១ ខ្លោះ ខេក្ខុម្មាសេន វ៉ាល់ សមាត់តំ

១ ម. តទុបគីវិរយវាហង្ខេន ។

សុត្តន្តបំដាក 🤫 ១,ទូ កនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្ន

ដោយអគ្គថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង៍ នូវជមិទាំងឡាយ ដែលកើតក្នុងកាវនា វិសេសនោះ កាវនា ដោយអគ្គថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ងន់នូវជមិទាំងឡាយ ដែលកើតក្នុងកាវនាវិសេសនោះ យ៉ាងនេះឯង ។

(៧៤) ភាវនា ដោយអត្ថថាឥន្ទ្រិយទាំង ព្យាយមានរស់តែមួយ
គើដូចម្ដេច កាលបុគ្គលលះកាមច្ជូន្ទ: ឥន្ទ្រិយទាំង ៩ មានរស់តែមួយ
ដោយអំណាចនេក្ខូម្ន: ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្ថថា
ឥន្ទ្រិយទាំង ឲ្យាយមានរស់តែមួយ កាលបុគ្គលលះព្យាបាទ ឥន្ទ្រិយទាំង៩
មានរស់តែមួយ ដោយអំណាចការមិនព្យាបាទ ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថា
កាវនា ដោយអត្ថថាឥន្ទ្រិយទាំង ឲ្យាយមានរស់តែមួយ ។ បេ ។ កាល
បុគ្គលលះកំលេសទាំងអស់ ឥន្ទ្រិយទាំង ៩ មានរស់តែមួយ ដោយ
អំណាចអហេត្តមគ្គ ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្ថថា
ឥន្ទ្រិយទាំង ឲ្យាយមានរស់តែមួយ កាវនា ដោយអត្ថថា ដោយអត្តថា
ឥន្ទ្រិយទាំង ឲ្យាយមានរស់តែមួយ កាវនា ដោយអត្តថាឥន្ទ្រិយទាំង ឲ្យាយមានរស់តមួយ មានរស់តមួយ យ៉ាងខេដង ។

(៧៥) ភានោ ដោយអត្តថាជាទីនាំទៅនូវីវិយៈជំំសមគួរដល់ ឥន្ទ្រិយនោះ គើដូចម្ដេច បុគ្គលកាលលះកាមច្ខន្ទៈហើយគាំទៅនូវវិវិយៈ ដោយអំណាចនេត្តម្មៈ ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអគ្គថា ជាទីនាំទៅនូវីវិយៈជំសមគួរដល់ឥន្ទ្រិយនោះ បុគ្គលកាលលះព្យាចាទ

ឧដ្ឋេន ភាវនា ។ មេ ។ សព្វគ្គិស្រេសេ ១៩៣ខ្លោ អលេខិតដ៏ប្រទេ ប្រួល ប្រខេឌ្ឌ ឧថ៌ឧងក្រួយមូល-ឧដ្ឋេខ ភាពេ សំ ឥឌុខក៏វិយវាមានដូច ភាពេ។ (៧៦) កាថ់ អាសេរៈ៩៩៩ ភាវនា កាមចូន្ បដ្ឋសុស្ត្រា ខេឌ្គ**ថ្ម អា**ស្សេរឌ្គន ភាវ-ជា ច្បាចាធំ បន់ហស្ដោ អត្យាធានំ អាសេវតីតិ អាសេវជដ្ឋេ ភាវនា ។ បេ ។ សព្ទុក្តាលសេ បជ_ ហន្តោ អរហត្តម<mark>ត្ត អាសេវ</mark>តិត អាសេវនដ្ឋេន ភាវនា ឃុំ អាសេវជដ្ជេ ភាវនា នីមា ចនសេក្<u>ក</u> ភាវនា រុខ ខស្សន្តោ ភាវេតិ វេឌធំ ខស្សន្តោ ភាវេតិ សត្ បស្សន្តោ ភាវេតិ សង្ខារ ចស្សន្តោ ភាវេតិ វិញ្ញា-ណ់ បស្បៈ ត្តា ភាវេទិ ចក្ខាំ ។ បេ ។ ជាមក្រាំ

ហើយនាំ ទៅនូវវិរិយៈដោយអំណាចការមិនព្យាបាទ ហេតុនោះ ទើប ឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្ថថាជា ទីនាំ ទៅនូវវិរិយៈដ៏សមគួរដល់ឥន្ទ្រិយនោះ ២បេ។ បុគ្គលកាលលះកិលេសទាំងអស់ហើយនាំទៅ នូវវិរិយៈដោយ អំណាចអហេត្តមគ្គ ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្ថថាជា ទីនាំ ទៅនូវវិរិយៈ ដ៏សមគួរដល់ឥន្ទ្រិយនោះ កាវនា រដោយអត្ថថាជាទី នាំ ទៅនូវវិរិយៈដ៏សមគួរដល់ឥន្ទ្រិយនោះ យ៉ាងនេះឯង ។

(៧೬) ភាវនា ដោយអត្តថា «ស្បាហ៍គប់កេ គេដូចម្ដេច បុគ្គល

កាលលះកាមច្ជូនៈ «ស្បាហ៍គប់កេខេត្តម្នះ ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា

ដោយអត្តថា «ស្បាហ៍គប់កេ បុគ្គលកាលលះព្យាបាទ «ស្បាហ៍គប់កេ

ការមិនព្យាបាទ ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្ថថា «ស្បាហ៍គប់កេ

គប់កេ ។បេ។ បុគ្គលកាលលះកិលេសទាំងអស់ «ស្បាហ៍គប់កេអះ
ហត្តមគ្គ ហេតុនោះ ទើបឈ្មោះថាកាវនា ដោយអត្ថថា «ស្បាហ៍គប់កេ

ភាវនា ដោយអត្ថថា «ស្បាហ៍គប់ក យ៉ាងខែះឯង នេះកាវនា ៤ បុគ្គល

កាលឃើញរូបក៏ចម្រើន (នូវធម៌ដែលគួរចម្រើន) កាលឃើញវេខនា ក៏

ចម្រើន កាលឃើញសញ្ញា ក៏ចម្រើន កាលឃើញសង្ហារទាំងទុរណៈ

សុគ្គុត្តបំដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភភាមក្ដោ

ចុះ ប្រាស់ និង ស្រុស ស្រាស ស្រាស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រុស ស្រាស ស្រុស ស្រាស ស្

មធ្វើកាន់ដាំ ខេត្ត មាន់ដំបាន់ នេក ខេត្តិ មេត្តិកាន់ដាំ ខេត្តិកាន់ដាំ ខេត្ត មេត្តិកាន់ដាំ ខេត្ត មេត្តិកាន់ដាំ ខេត្ត មេត្តិកាន់ដាំ ខេត្តិកាន់ដាំ ខេត្តិកាន់ដាំងខេត្តិខេត្តិកាន់ដាំងខេត្តិខេត្តិកាន់ដាំងខែត្តិកាន់ដាំងខេត្តិខេត្តិខេត្តិកាន់ដាំងខែត្តិកាន់ដាំងខែត្តិកាន់ដាំងខែត្តិកាន់ដាំងខែត្តិកាន់ដាំងខែត្តិកាន់ដាំងខែត្តិកាន់ដាំងខេត្តិកាន់ដាំងខេត្តិកាន់ដាំងខេត្តិកាន់ដាំងខេត្តិកាន់ដាំងខេត្តិកាន់ដាំងខេត្តិកាន់ដាំងខេត្តិកាន់ដាំងខេត្តិកាន់ដាំងខេត្តិកាន់ដាំងខេត្តិកាន់ដាំងខេត្តិកាន់ដាំងខែត្តិកាន់ដាំងខេត្តិខេត្តិខេត្តិខេត្តិខេតិកានេតិកាន់ដាំងខេត្តិខេត្តិខេត្តិខេត្តិខេតិកានេងខេត្តិខេត្តិខេត្តិខេត្តិខេត្តិខេត្តិខេត្តិខេត្តិខេត្តិខេត្តិខេត្តិខេត្តិខេត្តិខេត

សុត្តផ្តប់ដក ខុទ្ទកនិកាយ បងិសម្ភិទាមគ្ន

កាល ឃើញព្រះនិញ្ជូន ឈ្មោះអមគ: ជាទីពឹង (របស់សត្វ) ដោយអត្តថា ចប់ស្រេច (នៃសាសនា) ក៏ចម្រើន ធម៌ទាំងឡាយណា ១ ដែលបុគ្គល ចម្រើនហើយ ធម៌ទាំងនោះ ១ មានរស់ គមួយ ដែល ឈ្មោះថាញា ណ ដោយអត្តថាដឹងនូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាចញា ដោយអត្តថាដឹងច្បាស់នូវ ធម៌នោះ ហេតុនោះ ហេតុនោះ ហេតុនោះ ហេតុនោះ ប្រាក់ពេលថា ការប្រង់គ្រចៀកថា ធម៌ទាំងនេះ បុគ្គលគ្រាច្រើន បញ្ញាជាគ្រឿងដឹងច្បាស់ នូវការប្រុងគ្រចៀកនោះ បុគ្គលគ្រាច្រើន បញ្ញាជាគ្រឿងដឹងច្បាស់ នូវការប្រុងគ្រចៀកនោះ ឈ្មោះថា សុគមាគ្នា បញ្ញាជាគ្រឿងដឹងច្បាស់ នូវការប្រុងគ្រចៀកនោះ

ច្ចាំ ភាណវ៉ារៈ ទី ៤ ។

(៧៧) ការប្រុងត្រចៀតថា ធម៌ទាំងនេះ បុគ្គលត្រវៈធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ បញ្ហាជាគ្រឿងដឹងច្បាស់នូវការប្រុងត្រចៀកនោះ ឈ្មោះថាសុត្ធមេឃញ្ញាណ តើដូចម្ដេច ធម៌ ១ ដែលបុគ្គលត្រវៈធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ គឺចោតា វិមុត្តដ៏មិនកម្រើក ធម៌ ២ ដែលត្រវៈធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ គឺវិជ្ជា ១ ម៉ៃត្ត ១ ធម៌ ៣ ដែលត្រវៈធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ គឺវិជ្ជា ១ ម៉ៃត្ត ១ ធម៌ ៣ ដែលត្រវៈធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ គឺវិជ្ជា ៣ ធម៌ ៤ ដែលត្រវៈធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ គឺ កាញាស់ គឺសាមញ្ញាផល ៤ ធម៌ ៥ ដែលត្រវៈធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ គឺ កកញ្ញា ៦ ធម៌ ៧ ដែលត្រវៈធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ គឺ កកញ្ញា ៦ ធម៌ ៧ ដែលត្រវៈធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ គឺ កកញ្ញា ៦ ធម៌ ៧ ដែលត្រវៈធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ គឺ កកញ្ញាស់ គឺ កំពេញ ៤ ធម៌ ៤ ដែលត្រវៈធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ គឺ កកញ្ញា ៦ ធម៌ ៧ ដែលត្រវៈធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ គឺ កំពេញ ៤ ធម៌ ៤ ដែលត្រវៈធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ គឺ កំពុញ ៤ ធម៌ ៤ ដែលត្រវៈធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ គឺ កំពុញ ៤ ធម៌ ៤ ដែលត្រវៈធ្វីឲ្យជាក់ច្បាស់ គឺ កំពុលតំរៈច្រើន្ទាជាក់ច្បាស់ គឺ កំពុលតំរៈច្រើន បាត់ ចំពុលតំរៈច្រើន្ទាជាក់ច្បាស់ គឺ កំពេញតំរៈច្រើន្ទាជាក់ច្បាស់ គឺ កំពេញច្បាស់ គឺ កំពេញតំរៈច្រាស់ គឺ កំពេញ ច្រាស់ គឺ កំពេញចំពេញចំពេញ បាស់ គឺ កំពេញចំពេញចំពេញ ចំពេញ បាស់ គឺ កំពេញចំពេញ បាស់ គឺ កំពេញចំពេញ បាស់ គឺ កំពេញចំពេញ បាស់ គឺ កំពេញ បាស់ កំពេញ បាស់ គឺ កំពេញ បាស់ គឺ កំពេញ បាស់ កំពេញ បាស់ កំពេញ បាស់ កំពេញ បាស់ គឺ កំពេញ បាស់ បាស់ បាស់ កំពេញ បាស់ បាស់ កំពេញ បាស់ កំពេញ បាស់ កំពេញ បាស់ កំពេញ បាស់ ក

មហាគ្គែ ញាណាយា

(៧៤) សត្ ភិគ្ខាវ សច្ចភាគត្ ភិក្សាវ សត្ សច្ចាស់ត្វ ចេញ ភិក្សា សច្ចាស់ត្វ វិទ សច្ចិតានព្យ ចត្តាញាណ់ សច្ចិតានព្យ ចក្សមួស្សា អត្តិកាន់ ញេ ខេត្តិ ខេត្តិអតីអាវិតិ នៃ ខេត្តិ ប្រជានៃ សាខ្ ង ខ្ទុំ ង អនុគ្និត្តា ង ខុត្ សច្ចិតាតព្ទំ សោត់ សច្ចិតាតព្ទ សគ្គ សច្ចិតាតេញ ។ មេ ។ ឃាន់ សច្ចិតានព្វំ ឥឌ្ឌា សច្ចិតានេញ ជិក សច្ចិតាត់ព្រ សោ សច្ចិតាត់ព្រ កាយោ សច្ចភានពោ ដោដ្តា សច្ចភាន៣ មនោ សច្ច-ស្នា ភូមិ សុខ្មីខ្មែន នៃ នេះស្រ្ទិស្នា សុខ្មី កានត្វ មយោសម្លាស្បា សច្ចិតានព្រោ យម្បីន តយេមដ៍ជាដែល វត្សជីង្គ មេខញុច្ មាខ្ ឧុគ្គិ វា អឧុគ្គិមសុខ វា នម្បី សច្តិកានេត្ំ ។ រុខ ខស្សនា សត្តិភាពទាំ វេឌន ខស្សន្តា សច្ចិត្តពេធ សត្ត ខស្សត្ត សច្ចិត្តពេធិ

(៧៤) ម្នាលក់ក្ខុទាំងទ្វាយ វាយឥនៈទាំងពួង បុគ្គលត្រូវ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ម្នាលក់ក្នុទាំឥឡាយ ចុះអាយគនៈទាំងពួនដែលបុគ្គល ត្រូវធ្វើឲ្យអ្នកច្បាស់ ត្រើដូចម្ដេច ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ចក្ខុ បុគ្គលគ្រូវ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ រូប ត្រូវធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ចក្ខុវិញ្ញាណ ត្រូវធ្វើឲ្យជាក ច្បាស់ ចក្ខុសម្ពស្សត្រវ៉ាធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ការទទួលអារម្មណ៍ណា ទោះ ជាសុទក្តី ជាខុត្តិ មិនជាខុត្តមិនជាសុទក្តី វមែងកើតឡើងព្រោះចក្ខុ សម្ព័ស្សជាបច្ច័យ ការទទួលអាវម្ម ហ៍នោះឯង បុគ្គលគ្រវធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សោត: ត្រាំ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ សទ្ទ: ត្រាំ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ។ បេ ។ ឃាន:ត្រូវធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ គន្ធ: ត្រូវធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ជីវូវ ត្រូវធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ រស: ត្រូវធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ កាយ ត្រូវធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ដោដ្ឋ៣: ត្រូវធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ មនៈ ត្រូវធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ធម្មារម្មណ៍ ត្រូវធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ មនោវិញ្ញា ណ ត្រូវធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ មនោសម្ពស្ស ត្រូវធ្វើឲ្យជាក់ ច្បាស់ ការទទួលអាម្មេណ៍ណា ទោះជាសុខក្ដី ជាខុត្តក្ដី មិនជាខុត្តមិន ជាសុទត្តិ វមែងកើតឡើង ក្រោះមនោសម្ផុស្ស ជាបច្ច័យ ការទទួល អារម្មណ៍នោះឯឥ ត្រូវធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ 🗷

បុគ្គលកាលឃើញរូប វមែងធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ កាលឃើញវេទនា វមែងធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ កាលឃើញសញ្ញា វមែងធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់

សុត្តនូមិនពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ឧបន្ទ នួនជាខេស ឧណ្ណិ មានឧក្រេ ឈើហ្វេ ឯក្សាស្ត្រ មេខេស្តិ មេខេស្តិ ខេស្តិ ខេស្សិ ខេស្តិ ខេសិស្តិ ខេស្តិ ខេស្តិ ខេស្តិ ខេស្តិ ខេស្តិ ខេស្តិ ខេស្តិ ខេស្តិ ខេស

តេខំ ៩ ខេត្ត សានភាគិហា ៩ខេត្ត មិនិភាគិហា ៩ ខេត្ត ខែសេសភាគិហា ៩ខេត្ត និព្វេះភាគិហានិ សោតាវេឌានំ នំខេសានភា ខេត្ត សុនមយេ ញាណ ខមមជ្ឈានសុរ្ លាក់ ភាមស-ខាតតា សញ្ញាមនសិភាភា សមុខាខេរន្តិ ហានភាគិបោ ឧម្មោ នេះខេត្ត សេនិ សន្តិដ្ឋតិ មិនិភាគិបោ ១ ន. ដំប្បាំ ។ ម. បញ្ជាំ ។

កាលឃើញសង្ខារទាំងទ្បាយ វមែងធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់ កាលឃើញវិញ្ញា ណ វមែង ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ចក្ខុ ។ ថេ ។ **ជក**នឹងមរណៈ កាល **ឃើញ** ព្រះនិពានដែលឈ្មោះអមគៈជាទីពឹងរបស់សគ្គ ដោយអគ្គថាចបស្រេច (នៃសាសនា) វមែង ធ្វើឲ្យជាក់ហ្វាស់ ធម៌ពំងឲ្យយណា។ ដែលបុគល ដ្ទើឲ្យដាក់ច្បាស់ហើយ ធម៌ទាំងឡាយនោះ ។ ឈ្មោះមាបុគ្គលគាល់ត្រូវ ហើយ ដែលឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្តថាដឹងនូវធម៌នោះ ឈ្មោះថា បញ្ហា ដោយអត្តថាជំងឺច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ **េលភ**ះពាលថា ការប្រជន្របៀតថា ធម៌ទាំជទ្បាយនេះបុគ្គលត្រូវធ្វើឲ្យជាត់ច្បាស់ បញ្ហា ជាគ្រឿន៍ដឹងច្បាស់ នូវការប្រុងត្រចៀកនោះ ឈ្មោះថាសុគមយញ្ញាណ**។** ការប្រជន្រចៀតថា ធម៌ទាំង**ឡាយ**នេះ គប់រកន្**រៈសេចក្ដី**សាប ស្នេງ ធម៌ទាំងទ្បាយនេះ គប់រកនូវការបិតនៅ ធម៌ទាំងឡាយនេះ គប់ រកន្លាំគុណវិសេស ជមិព៌ង៍ឡាឃនេះ គបរកន្លាំការឲម្ងះឲម្យាយកំ_ លេស បញ្ញាជាគ្រឿងដឹងច្បាស់នូវការ**ប្រុងត្រ**ចៀតនោះ ឈ្មោះថា**សុត**_ មយញ្ញាណ គេដូចម្ដេច សញ្ហានឹងមនសិការៈដែលច្រឲ្យំដោយកាមរបស់ បុគ្**លអ្**ក់បាននុវប**ឋ**ដម្បាន រមែងប្រព្រឹត្ត 😭 នេះឈោះថាធមឝប រកនូវសេចក្តីសាបសូន្យ សតិជិសមគួរដល់ឈាននោះ តាំងនៅដដែល នេះឈ្មោះថា ធម៌គបរកនូវការតាំងនៅដដែល សញ្ហានឹងមនសិការៈ

ឧម្មោ អភិត្តសហឥតា សញាមន្ស់ការា សមុ-ជាខែវត្តិ វិសេសភាគិយោ ឧឡោ ធិត្តិជាសេខាគ-តា សញ្ញាមនសិការា សមុខាខរត្តិ វ៉ាកូបសញ្ជាតា ច្ចនេះ ខ្លាំង ខ្ វិតត្តសហឥត សញាមនស់**តា**កស**មុលបរន្តិ ហា-**នភាគយោ ជម្មោ គននុជម្មតា សតិ សន្តិដ្ឋតិ ឋិតិ-ភាគិយោ ឧម្មោ ឧបេត្តាសុខសហឥតា សញ្ញាមនសិ-តារា សមុខខេត្ត ស្រែសភាគិយោ ឧម្មោ និត្តិជា-សហគតា សញ្ញាមនសិការា សមុនាចរន្តិ វិភិទ្ធ-សញ្ជាតា និត្យេនភាគិយោ ឧម្មោ គតិយដ្ឋានស្ប លាភ ប៉ុន្តិសុខសហគត សញ្ញាមនសិការ សមុលាចរន្តិ សានភាគិយោ ឧម្ពោ ឥឧនុឧម្មតា សភិ សន្តិដ្ឋភិ ឋិត្សាក់ យោ ឧ ្ទោ អនុក្ខ**មសុខសហគ**តា សញា -មនសិតារា សមុខាខវត្តិ វិសេសភាគិយោ ខម្មោ ជំពុំជាសហគត សញ្ញាមន្ទសិក្សា សមុធាចវត្តិ

ដែលប្រឡំដោយឈានមិនមានវិតក្កៈ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះមាធមិតប រកនូវគុណវិសេស សញ្ញានិន្នមនសិការៈដែលច្រឲ្យដោយនិញិញវិបស្ស-្រុកសដោយវិបានធម៌គឺអរិយមគ្គ វមែងស្រុកត្រៅ ឈ្មោះថាធម៌ តបកេន្តវការទំលាយកំលេស សញ្ញានឹងមនសិការៈ ដែលច្រឡំដោយ វិតក្ត: របស់បុគ្គលអ្នកបានខុតិយដ្ឋាន វេមង[ប្រព័ត្តទៅ ឈ្មោះថាធម៌ តបរកន្លស្របក្តីសាបសុន្យ សត់ដ៏សមគរដល់ឈាននោះ តាំង៍នៅដ_ ដែល ឈ្មោះថាធម៌គបរកន្លុំការតាំងនៅដដែល សញ្ញានឹងមនសិការ: ដែលច្រឲ្យ ដោយ «បេក្ខានឹងសុ »: វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធមិតិថ រកន្លូវគុណរៃសស សញ្ញា នឹងមនសិការៈដែលច្រឡំ ដោយនិព្វិតាវិបស្ប_ នា ប្រកបដោយវិកាគធម៌ គឺអយេមគ្គ វមែនប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម៌ តប់កេន្ត្រការទំណយកលេស សញ្ញានឹងមនសិការ:ដែលប្រទ្បីដោយបីត នឹងសុទៈ របស់បុគលអ្នកបានគតិយជ្យាន វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថា ធមិនបរកន្លាសេចក្តីសេះសួន្យ សតិជិសមគ្គរដល់ឈាននោះ តាំង៍នៅ ដដែល ឈ្មោះថាធម៌គប់កេន្តវិការតាំងនៅដដែល សញ្ញា នឹងមនសិការៈ ដែលច្រឡំ ដោយអនុត្នមសុទៈ គឺ«បេក្ខាកាវនា វមែនប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម៌គបរកនូវគុណវៃសេស សញ្ញានឹនមនសិការ: ដែលច្រទ្វិ ដោយនិត្តិតាវិបស្សនា ប្រកបដោយវិកាគធម៌គឺអរិយមគ្គ រមែងប្រព្រឹត្ត តៅ

សុត្តនូបិនិពេ ខុទ្ទពនិកាយប្ប បដិសម្ភិទាមគ្នោ

វិកក្ខុខសញ្ជាតា ឧត្សេខភាក់យោ ឧម្មោ ខត្តជៀន-ស្ប្រាស់ ៩ ខេត្តាសុខសហឥ៣ សញ្ញាមន្លំកា-រា សមុខាចរត្តិ ហានភាកយោ ជម្មោ តន្តជម្មតា សត់ សន្តិដូត ឋិតិភាគិយោ ឧម្មោ ភាកាសាឧញ្ហ-យតេសហគត សញ្ញាមន្សិការ សមុនាចុះភ្នំ វិសេសភាគីយោ ជម្លោ ធំពុំជាសហគត សញ្ញាម-នស់ភាព សមុខាខវត្តិ វិពក្ខសញ្ជាំ និព្វេះភា-ត្តលោ ខម្មោ អាកាសានញ្ជាយគនស្ប លាក រូបសហគត សញ្ញាមនសិការា សមុ**នាច**រន្តិ ហានភាក់យោ ឧម្មោ តឧឧុឧម្មតា សតិ សន្តិដ្ឋតិ មិតិភាគយោ ឧម្មោ វិញាណញាយឥនសហគតា សញ្ញាមនស់តារា សមុឍចវត្តិ ស្រែសភាគិយោ ឧម្មោ និត្តិនាសហឥតា សញ្ញាមនសិការា សមុខា_ ចរខ្លុំ វិកក្ខុខសញ្ញាតា ឧត្តេខភាក់យោ ឧម្មោ វិញ្ញា-ឃាញ់ ៣៩៩ស្សី ហុង មួយមានធាំពិននិ សហឥតា សញ្ញាមន្សិការ សម្**នា**ចរន្តិ

សុត្តនូបិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

ឈ្មោះថាធម៌គប់រក់នូវការទំលាយកំលេស សញ្ញានឹងមនសិការៈ ដែល វមែង ច្រឡំដោយ (បេក្ខានឹងសុទ: របស់បុគ្គលអ្នកបាននូវចតុត្តជ្បាន ប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម៌គបរកនូវសេចក្តីសាបសូន្យ សតិជំសមគួរដល់ ឈាននោះ តាំងនៅដដែល ឈ្មោះថាធមិនបរកនុវិការតាំងនៅដដែល សញ្ញា នឹងមនសិការ: ដែលច្រឡំដោយអាកាសា ខញ្ចាយគនៈ ប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម៌គប់រកនវគ្គណវិសេស សញ្ញានឹងមនសិការៈ ដែលច្រឡំដោយនិត្តទាវិបស្សនា ច្រកបដោយវិវាគធម៌ គឺអរិយមគ្គ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម៌គបរកន្លាកាវទំលាយកំលេស សញ្ញា នឹងមនសិកាវៈ ដែលច្រទ្បីដោយរូប បេសបុគ្គលអ្នកបាននូវអាកាសា_ នញ្ហាយតនៈ វមេង៍ប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម៌គបរកនូវសេចក្ដីសាបសូន្យ សត់ដ៏សមគួរដល់ឈាននោះ តាំននៅដដែល ឈ្មោះថាធមិតបរក នូវ ការតាំងនៅដដែល សញ្ញា នឹងមនសិការៈ ដែលច្រឡំដោយវិញ្ញា ណញ្ចា-យតនៈ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម៌គប់រកនូវគុណវិសេស សញ្ញា នឹងមនសិការៈ ដែលច្រឡំដោយនិញ្ចិត្តវិបស្សនា ប្រកបដោយវិវាគ_ ត់លេស សញ្ញានឹងមនសិការៈ ដែលច្រឡំដោយអាកាសានញ្ចាយគនៈ របស់បុគ្គលអ្នកមានវិញ្ញា ណញ្ចាយគនៈ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ហើល៖ល

មហាវិគ្គេ ញាណពជា

ហានភាគ យោ ជម្មោ តខនុជម្មតា សតិ សន្តិដូតិ ឋិតិភាគ ហេ ខម្មោ អាក់ពុត្យបេត្តសហគតា សញ្ញាមនសិការា សមុខាចវន្តិ រំសេសភាគិយោ ឧម្មោ និត្តិជាសហឥត សញ្ញាមនសិការ សមុខា<u>-</u> ខរត្ត វិកក្ខុមសញ្ញាតា និត្វេឌភាគិយោ ឧម្មោ ភាគាិញ្ចុ ញ្ហាយនេះស្បា លក់ វិញ្ញាណញ្ជាយនេះសសក់សា សញ្ញាមនសិតារា សមុនាខវត្តិ មានភាគិយោ ឧម្មោ តឧខ្ឧឌ្គា សតិ សត្តិដូតិ ឋិតិភាគិយោ ឧឌ្មោ នេះ! សញ្ញាយ៩ឧសហឥ៣ សញ្ញាមឧសិការា សមុខាចរន្តិវិសេសភាគិយោ ឧម្មោ និត្តិភាសេខាគិនា សញ្ញាមន្ស់ការ សមុឍខរត្តិ វិវាកូខសញ្ញុតា ខំព្រួ-ត្តឃ ខេត្ត ដូច្នេះ ម្នាំ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ភ្នំមួយ ។ នេះ នា ស្រុសមាន្ត្រា ។ នេះ នា

ធម៌គបរកន្លាសេចក្តីសាបសួន្យ សតិជំសមគួរដល់**ឈាននោះ តាំងនៅ** ដដែល ឈ្មោះថាធម៌គប់អេនុវិការតាំង នៅដដែល សញ្ញា នឹងមនសិការ: ដែលច្រឡំដោយអាកិញ្ច្ញាយតនៈ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម៌គប់ រភន្លវគុណវិសេស សញ្ញានឹងមនសិការៈដែលច្រឡំដោយនិព្វិពវិបស្សនា ប្រកបដោយវិកាគធម៌គឺអរយមគ្គ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម៌គបរកន្លះ ការទំ**ល**យកលេស សញ្ញានឹងមនសភារៈ ដែលច្រឡំដោយវិញ្ញាណ_ ញ្ច្រាយតនៈ របស់បុគ្គលអ្នកបានអាកិញ្ច្ច្ចាយតនៈ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថាធម៌គប់រកនូវសេចក្តីសាបសួន**្យ** សតិដ<mark>ីសម</mark>គួរដល់**ឈាននោះ** តាំងី នៅដដែល ឈ្មោះថា ធម៌គបរកនូវការតាំង៍ នៅ សញ្ញានឹងមនសិការៈ ដែលច្រឡំដោយនៅសញ្ហានាសញ្ញាយតនៈ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះថា ធម៌គបរកនូវគុណវិសេស សញ្ញានឹងមនសិកាវ: ដែលច្រឡំដោយនិព្វិ-ពវិបស្សនា ប្រកបដោយវិបានធម៌គឺអរិយមគ្គ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ឈ្មោះ ថាធម៌គប់រកន្**វកា**រទំលាយកំលេស ដែលឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្ថ ឋាជីងនូវធម៌នេរះ ឈ្មោះថាបញ្ហា ដោយអត្ថថាជីងច្បាស់នូវធម៌នោះ ក្រោះហេតុនោះ លោកពោលថា ការប្រុន្ធត្រចៀតថា ធម៌ទាំ**ន**ឡាយ នេះគប់កេន្តវសេចក្តីសាបសុន្យ ធម៌ទាំងទ្បាយនេះគប់កេន្តវិការតាំងនៅ ដដែល ធម៌ទាំងឡាយនេះ គប់កេន្តវគុណវិសេស ធម៌ទាំង**ឡាយ**នេះ

សុត្តន្តូលិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

និត្យេះភាគិយាតិ សោតាវេខាន់ តំបជានេខា បញ្ញា សុតមយេ ញាណ់ ។

(៧៤) ៩៩ មានេំ មានុំ មាន មាន មាន មាន ឧុក្សា សត្វេ ជុម្មា អនត្តាត់ សោតាវជាន់ និបជានេះ ឧណ្តា សុខឧពោ ឈម មិន អន្ទន់ ១៣ ដើន ខ[្]ងនំ ភយដ្ដេន អនត្តា អសារកដ្ដេ<mark>នា</mark>ត់ សោតាវេជាន ន្ទុំឧទ្ទាទ្ធ ឧទ្ទា ស្នងពេ**ជ ឈ្មា** រដ្ឋស សញ្ញា សង្ខាក វិញ្ញាណ ចេះក្នុំ ។ បេ ។ ជភមរណ៍ អន្ទំ ១យដ្ឋេន ឧត្ត ភយដ្ឋេន អនត្តា អសារ-កដ្ឋេញត សេតាវ**ជាជំ តំ**បជាជិញ បញ្ហា សុត_ មយេ ញាណ់ នំញានដ្ឋេ ញាណំ បជានេនដ្ឋេន បញ្ញា នេះជ វុច្ចតិ សត្វេ សង្ខាក អធិច្ចា សត្វេ សង្ខាក ខុត្តា សព្វ ជម្មា អនត្តាត់ សោតាវជាជ ន្តែយុខស ឧយ្យ **អុខឧ**ណេ ឈិហ**្ រ**

[🧕] ន្. ម. «ក្ខុសមុខយំ ។ ៤ ន្. ម. «ក្នុនិរោធំ ។

គប់រកនូវការទំលាយកំលេស បញ្ញាជាគ្រឿងដឹងច្បាស់ នូវការប្រុងគ្រ-ចៀកនោះ ឈ្មោះថាសុគមបេញ្ញាណ ។

(៧៤) ការប្រុន្នគ្របៀកថា សង្ខារទាំងពួងមិនទៀន សង្ខាវទាំង ព្ទឹស្តែកុត្ត ធម៌ទាំងពួង ជាអនត្តា បញ្ញាជាគ្រឿងជឹងច្បាស់នូវការប្រុង ត្រចៀកនោះ ឈ្មោះថា សុគមយញ្ជាណ គើដូចម្ដេច ការប្រុង្គត្រចៀតថា រូបមិនទៀងដោយអត្តថាអស់ទៅ ជាទុក្ខ ដោយអត្តថាជាក័យ ជាអនត្តា ដោយអគ្គថាមិនមានរ៉ឹម បញ្ហាជាគ្រឿងដឹងច្បាស់នូវការប្រុងត្រចៀក នោះ ឈ្មោះថាសុគមយញ្ញាណ ការប្រុងត្រចៀកថា វេទនា សញ្ញា សង្ខារវិញ្ញាណ ចក្ខុ ១ចេ១ ដរា មរណ: មិនទៀត ដោយអត្តថា អស់ទៅ ជាខុត្ត ដោយអត្ថថាជាក័យ ជាអនត្តា ដោយអត្ថថាមិនមាន ទូម បញ្ញាដាគ្រឿនដឹនច្បាស់នូវការប្រុន្ធត្រចៀកនោះ ឈ្មោះថា**សុគម**-យញ្ញាណ ដែលឈ្មោះថាញាណ ដោយអគ្គថាដឹងខ្លាំធម៌នោះ ឈ្មោះ ថាបញ្ញា ដោយអត្តថាជំងីច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោល ថា ការប្រុន្តត្រចៀកថា សង្ខារទាំនព្ទន៍មិនទៀន សង្ខារទាំនព្ទន៍ជាខុក្ខ ធម៌ទាំងពួងជាអនត្តា បញ្ញាជាគ្រឿងដឹងច្បាស់នូវការប្រុងត្រចៀកនោះ ឈ្មោះថាសុតមយញាណ ។

(៨០) ការប្រុងត្របៀកថា នេះឲុក្ខអរិយសច្ច នេះឲុក្ខុសមុខយ-អរិយសច្ច នេះឲុក្ខនិរោធអរិយសច្ច នេះឲុក្ខនិរោធគាមនិប្ដេបទាអរិយសច្ចុ សោត្តដាំ នំបជាជយ បញ្ញា សុនមយេ ញាណំ។
និត្ត និត្តា ។

សេត្ត និត្តា មាលស់ ខិត្តា ស្ត្រិស្តេ បញ្ចូននិត្ត
សេត្ត ខិត្តា មហេម្បំ ខិត្តា អប្បិយេល សប្បយោតោ ខុត្តោ បិយេល វិប្បយោតោ ខុត្តោ
យម្បីប៉ូ ឧ លក់តំ នម្បំ ខុត្តា អប្បិយេល សប្បសោធនស្សី ឧ លក់តំ នម្បំ ខុត្តា អប្បិយេល ខុត្តោ
ឧត្តិស្តា ខុត្តា ។

តត្តកាតមា ជាតិ ។ យា តេស តែសំ សត្តាធំ តម្លំ តម្លំ សត្តធំកាល ជាតិ សញ្ជាតិ ឱុក្កផ្តិ ធំពូត្តិ អភិធិព្តត្តិ ខជ្ជាធំ ខាតុភាព អាយតជាធំ បដិលាគោ អយ់ វុច្គិ ជាតិ ។

តត្ត កត់មា ៩៣ ។ យា តេសំ តេសំ
សត្តានំ តម្លិ តម្លិ សត្តនិកាយ ៩៣ ជីវណតា
ខណ្ឌិច្ចំ ចាល់ថ្នំ ហិត្តខតា អយុនោ សំហានិ ៨ភូនិ្ទិ្ធ យានំ បរិទាកោ អយ់ វុច្ទុតិ ៩៣ ។

០ ឱ. ម. បញ្ចាទានកូត្បាំ ។

មហាវត្ត ញាណពជា

មញ្ញាជាគ្រឿនដឹងច្បាស់ នូវការប្រុន្ធត្រចៀកនោះ ឈ្មោះថាសុតមយ ញ្ញាណ តើដូចម្ដេច ។

បណ្តាអរិយសច្ចទាំង នោះ ខុត្តអរិយសច្ច គេដូចម្តេច ជាតិក៏ជា
ខុត្ត ជរាក៏ជាខុត្ត មរណៈក៏ជាខុត្ត ការសោក ការឡឹកឡូល ការលំ_

ជាកកាយ ការអាក់អន់ចិត្ត ការចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត ក៏សុទ្ធតែជាខុត្ត ការ

គប់ប្រសព្ធដោយពួកសត្វនឹងសង្គារមិនជាទីស្រឡាញ់ក៏ជាខុត្ត ការព្រាត់

ជ្រាសថាកពួកសត្វនឹងសង្គារជាទីស្រឡាញ់ក៏ជាខុត្ត ចង់បានរបស់ណា
មិនបាន ការមិនបាននោះក៏ជាខុត្ត បើព្រោលដោយបំប្រួញ ខ្ជាកា
នត្តន្ទាំង៩ ក៏ជាខុត្ត ។

បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ជាតិ តើដូចម្តេច ។ ការកើត ការកើតព្រម ការចុះកាន់គតិ ការចំរើនឡើង ការកើតចំពោះ ការកើតប្រាកដទ្បើង នៃ១ន្ទទាំងឡាយ ការបានចំពោះនូវអាយតនៈណា នៃពួកសត្វនៅ: ។ ក្នុងសត្តនិកាយនោះ។ នេះ ហៅថា ជាតិ ។

បណ្តាធម៌ទាំង៍នោះ ដក តើដូចម្ដេច ។ ដក ការគ្រាំគ្រា ធ្មេញ ពុក សក់ស្កា ស្បែកជួញដើរ ការរួញ៤យកយុ ការលស់នៃឥន្ទ្រិយ ណា នៃពួកសតុនោះ១ ក្នុង៍សត្តនិកាយនោះ១ នេះ ហៅថា ដក ។

សុត្តនូបិដិពេ ទុទ្ធពនិកាយស្បូ បដិសម្ភិទាមគ្នោ

តត្ត កាត់ មរណ៍ ។ យា តេស៍ តេស៍ សត្តាជំ តម្លា តម្លា សត្តជំកាយា ខុតិ ខាជតា កេដោ អន្តរជាជំ មខ្មុ មរណ៍ កាលកាំរិយា ទន្ធាជំ កេដោ កាន្យេរស្ប ជំភេត្តន្ទិយស្ប នុខច្ឆេ-ដោ ឥជំ វុទ្ធិ មរណ៍ ។

(ឧ០) នេះ មន្តេសា មេសា ដូចិន្ត មេសា ខេត្ត ស្រាប់ ខេត្ត មានប្រាសា មេសា ខេត្ត មេសា ខេត្ត មេសិក ស្រាប់ ខេត្ត មានប្រមាស មេសា ខេត្ត មេសិក ស្រាប់ ខេត្ត មានប្រាសា មេសា ខេត្ត មេសិក ស្រាប់ ខេត្ត មេសា មេសា ខេត្ត មេសិក ស្រាប់ មេសា មេសា ខេត្ត មេសា ខេត្ត មេសិក ស្រាប់ មេសា មេសា ខេត្ត មេសា ខេត្ត មេសិក ស្រាប់ មេសា មេសា ខេត្ត ម

សុត្តន្តបំដែក 👣 ពុទ្ធកាយ 🛮 បដិសម្តិទាមគ្គ

បណ្តាធមិត្តន៍នោះ មរណៈ គើដូចម្តេច ។ ការច្បតិ ការ
ឃ្វាត ការបែកធ្លាយ ការអន្តរធាន មច្ចុ សេចក្តីស្លាប់ កាលកិរិយា
ការបែកធ្លាយទៅខែទន្ធ ការដាក់ចោលនូវសាកសព ការដាច់បន់ទៅ
នៃជីវិតិន្ត្រិយណា នៃពួកសត្វនោះ។ បាកសត្តនិកាយនោះ។ នេះ
ហៅថា មរណៈ ។

(៨១) បណ្តាធម៌ទាំងនោះ ការសោក តើដូចម្តេច ។ ការសោក
អាការសោកស្តាយ ការជនៃការសោកស្តាយ ការស្វុតស្ងប់ខាងក្នុង
ការក្រៀមកំខាងក្នុង ការសញ្ជប់សញ្ជឹងនៃចិត្ត ការតូចចិត្ត សរគឺ
សេចក្តីសោកណា នៃបុគ្គលដែលត្រូវសេចក្តីនៃសេចក្តីនៃសេតិរោគប៉ះពាល់ក្តី
គ្រាសេចក្តីនៃសេចកសិនាសេចកសិលប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីនៃសេតិរោគប៉ះពាល់
ក្តី ត្រូវសេចក្តីនៃសេចកសិលប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីនៃសេចក្តីនៃសេចក្តីនៃសេចក្តីនៃសេចក្តីនៃសេចកសិលប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីនៃសេចក្តីនៃសេចក្តីនិសេសចិត្តិនាសេចកសិលប៉ះពាល់
ក្តី ត្រូវសេចក្តីនៃសេចកសិលប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីនៃសេចក្តីនៃសេចប៉ះពាល់
ក្តី ប្រភេចដោយសេចក្តីនៃសេចកសិលប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីនៃសេចក្តីនៃសេចប៉ះពាល់
ក្តី ប្រភេចដោយសេចក្តីនៃសេចកម្តេចប៉ះពាល់ប៉ះពេល ទេខ៖ ហៅថា សោក ។

មហាវិគ្គេ ញ្ជាណាយ៉ា

តត្ត កាត់ ខុត្ត ។ យំ ភាយិក អសាត់ ភាយិក ខុត្ត ភាយសមួស្បូជំ អសាត់ ខុត្ត វេឌយិត កាយសមួស្បូជា អសាតា ខុត្តា វេឌ១ ៩ជំ ខ្ំែ ខុត្

តេត្តកាត់ នោមឧស្សំ ។ យំ ខេត្តសំគាំ អសាត់ ខេត្តសំគាំ ឧុក្ខំ ខេត្រាសមួស្សជំ អសាត់ ឧុក្ខំ វេឌយៈតំ ខេត្រាសមួស្សជា អសាតា ឧុក្ខា វេឌនា ៩៩ វុទ្ទិ នោមឧស្សំ ។ បណ្តាធមិត្តដ៏នោះ ការទ្បឹកឡូល គេដូចម្ដេច ។ សេចក្ដី
ទ្បឹកឡូល ការអណ្ដឹកអណ្ដូក អាការៈជាទី១ ក្និត្តឡូល អាការៈជាទី
អណ្ដឹតអណ្ដូក តាពនៃសេចក្ដីទ្បឹកឡូល កាពនៃសេចក្ដីអណ្ដឹតអណ្ដុក
ការពោលរៀបរាប់ដោយវាថា ការពោលរៀបរាប់ដដែល ១ ការទួញយំ
អាការៈជាទីខួញយំ ភាពនៃការខួញយំ របស់បុគ្គលដែលត្រូវសេចក្ដី
វិនាសថាកញ្ជាតិប៉ះពាល់ក្ដី ត្រូវសេចក្ដីវិនាសថាកស់លប៉ះពាល់ក្ដី ត្រូវ
សេចក្ដីវិនាសគឺរោគប៉ះពាល់ក្ដី ត្រូវសេចក្ដីវិនាសថាកស់លប៉ះពាស់ក្ដី ត្រូវ
សេចក្ដីវិនាសនៃទិជ្ជិប៉ះពាល់ក្ដី ច្បូបកបដោយសេចក្ដីវិនាសណាមួយ ឬ
ក៏ត្រូវខុត្ចជមិណាមួយប៉ះពាល់ នេះ ហៅថា ការទ្បឹកទ្យូល ។

បណ្តាធម៌ទាំង នោះ សេចក្តីខុក្ខូ តើដូចម្តេច ។ សេចក្តីមិន សប្បាយកាយ សេចក្តីលំបាកកាយ ការទទួលវង៍មិនសប្បាយ ជាខុក្ខ ដែលកើតអំពីកាយសម្ពីស្ស អាការខទួលវង៍មិនសប្បាយ ជាខុក្ខ ដែល កើតអំពីកាយសម្ពីស្ស ណា នេះ ហៅថា ខុក្ខ ។

បណ្ដាធម៌ទាំងនោះ ទោមនស្ស តើដូចម្ដេច ។ សេចក្ដីមិន សប្បាយចិត្ត ការលំបាកចិត្ត ការទទួលវង្គមិនសប្បាយ ជាខុក្ខ ដែល កើតអំពីមនោសម្ម័ស្ស អាការទទួលវង្គមិនសប្បាយ ជាខុក្ខ ដែលកើត អំពីមនោសម្ដីស្ស ណា នេះ ហៅថា ទោមនស្ស ។

សុគ្គុន្តបំដកេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្មិតាមគ្នោ

(ពេល្ មាតិ ពេល នៅ នៅ ។

(ពុទ្ធ) ឧទ្ទិ ឧទ្ទេស អព្យិពេល្យ មាន្ទិន្ន មន្ទិក្សា ។

(ពុទ្ធ) ឧទ្ទិ ឧទ្ទេស អព្យិពេល្យ មាន្ទិន្តិនៃ មន្ទិក្សា ។

(ពុទ្ធ) ឧទ្ទិ ឧទ្ទេស អព្យិពេល្យ មាន្ទិន្តិនេះ មន្ទិក្សា ។

(ពុទ្ធ) ឧទ្ទិ ឧទ្ទេស អព្យិពេល្យ មាន្ទិទិន្តិនេះ មន្ទិក្សា ។

(ពុទ្ធ) ឧទ្ធិ ឧទ្ធិស្សា ។

(ពុទ្ធ) ឧទ្ធិ ឧទ្ធិស្សា ។

(ពុទ្ធ) សម្បាយ (ពុទ្ធ) (ព

តត្ត ភតមា ចំយេហ៍ វិហ្សាយោកេ ខុក្ខេហ ។

o ឱ. ម. ឯក្តុជ អេយាសភា ឧបាយាសភាពិ ទិស្សតិ ។ ៤ ម. តេហិ សទ្ធឹ។

សុត្តន្តបំដក ទុទ្ធកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

បណ្តាធម៌ទាំងនោះ «បាយាសៈ (សេចក្តីចង្អ្រៀតចង្អល់) គើ

ដូចម្តេច ។ សេចក្តីតានតឹង ការខង្គឹះ ភាពនៃសេចក្តីតានតឹង

ភាពនៃសេចក្តីខង្គឹះណា របស់បុគ្គលដែលគ្រះសេចក្តីវិនាសថាកញាតិប៉ះ

តាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីវិនាសថាកកោគៈប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីវិនាសតិ៍រោត

ប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីវិនាសថាកសិលប៉ះពាល់ក្តី ត្រូវសេចក្តីវិនាស់នៃ

ខិដ្ឋប៉ះពាល់ក្តី ឬច្រកបដោយសេចក្តីវិនាសណាមួយ ឬក៏ត្រូវខុត្តធម៌

ណាមួយប៉ះពាល់ នេះ ហៅថា «បាយាសៈ ។

(៨៤) បណ្តាធម៌ទាំង នោះ អប្បិយេហ៍ សម្បាយគេខុត្ត (ការ

កបប្រសព្យដោយសត្វនឹងសង្ខារទាំង ឲ្យយមិនជា ខ្យីស ឲ្យាញ់ កំជាខុត្ត)

តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលនោះក្នុង លោក នេះ មានរូប សំ ឡេង ក្និន សេ

៨ព្រ ណា មិនជា ខ្យីប្រថា មិនជា ខ្យែកអរ មិនជា ខ្យែញចិត្ត ពុំ

នោះសោត ពួកជនណា ជាអ្នកប្រាថ្នាសេចក្តី នោស ប្រាថ្នាអំ ពើមិនជា

ប្រយោជន៍ ប្រាថ្នាសេចក្តីមិនសប្បាយ ប្រាថ្នាសេចក្តី មិន ក្រេចកា

យោគ: ដល់បុគ្គលនោះ ការចូបប្រទះ ការចូបជុំ ការតប់ប្រសព្វ

ការច្រឡុកច្រឡំ ដោយអារម្មណ៍ ទាំង នោះ ប្រដោយបុគ្គលទាំង នោះ

ឯណា នេះ ហៅថា អប្បិយេហ៍ សម្បាយគេខុត្ត ។

បណ្តាធម៌ទាំងនោះ បិយេហ៍ វិហ្សាយាគុក្ខ (ការព្រាត់ប្រុស ចាកសគុនឹងសង្ខារជាទីស្រឡាញ់ក៏ជាខុក្ខ) គេជួបម្ដេច ។

មហាផ្ទៃ ញាណពជា

នុឌ ៣សារី ខេ ឈេខ៉ូ នុឌី ២២២ និស សខ្លា ឥណ្ឌូ សោ ដោឌ្ឌ យេ ក មនុស្ស គេ ហោរុំ អត្តតាមា ហិត្តាមា ជាសុតាមា យោកក្នេះ មេសាមា មាតា វ ប៉េតា វ ភាតា វ ភភិនិ វ ម៉ុត្តា ជ អមហ្វា ជ ញាត់ ជ ស លោហ៍តា ជ យា តេស អស់ខ្លួន អស់មាន មេ អស់មោជាធំ អ**ម**្ ស្បីភាវេ អយ់ វុច្ចត់ ចំយេញ វិច្បយោតោ ខុត្តោ ។ តត្ត ភាតម យម្បីជំ ឧ លភ្គិ តម្បី ឧុក្ខាំ ។ ជាតិដ្ឋាន សត្តាន ស់វ ឥឡា ឧ្ប្បជ្ជិតិអមោ វត មហ ខេ ជាតិជញ្ អស្បា្ម ឧ ខ វត លេ ជាតិ សម្រើលាំខ្មុំ ខសេ ឧទេខ មុសិល ឧឌី១ មុខនាំ យម្បីប្ដ ឧ លភតិ តម្បី ឧុក្ខ ជភជម្នាន់ សត្តានំ ។ បេ។ ត្យាជិញម្នាំ សត្តាធំ មរណេជម្នាន់ សត្តាធំ សោកបរិនៅខ្ញុត្តាធាមនុស្សគាយសេជម្នាន់ សត្តាន

⁹ ម. គេហិ ស**ទ្ធឹ** ។

បុគ្គលនោះ មានរូប សំខ្យេង ក្និន រស ៨ព្រ ណា ជាទីប្រាញ់ ជា ទីត្រេកអា ជាទីពេញចិត្ត ក្នុងលោកនេះ ពុំនោះសោត ពួកដនណា ទោះជាមាតាក្តី បិតាក្តី បងប្អូនប្រុសក្តី បងប្អូនស្រីក្តី មិត្តក្តី អាមាត្យ ក្តី ញាតិក្តី សាលោហិតក្តី ជាអ្នកប្រាថ្នានូវសេចក្តីចម្រើន ប្រាថ្នានូវ ប្រយោជន៍ ប្រាថ្នានូវសេចក្តីសប្បាយ ប្រាថ្នានូវសេចក្តីតេទ្រចាកយោគ: ដល់បុគ្គលនោះ ការមិនចូបប្រទះ ការមិនជួបដុំ ការមិនគប់ប្រុសពុ ការ មិនបានមូលមិត្ត ដោយការមូណ៍ ឬដោយពួកជនទាំងនោះ ឯណា នេះ លោកហៅថា បំយេហវិប្បយោគខុត្ត ។

បណ្តាធម៌ទាំងនោះ បុគ្គលប្រាថ្នារបស់ណាមិនបានការដែលគេប្រថ្នារបស់នោះមិនបាននោះ នាំមកនូវខុត្ត តើដូចម្ដេច ។ សត្វទាំងឡាយ
ដែលមានជាតិជាធម្មតា តែង៍មានសេចក្ដីប្រាថ្នាកើតឡើងយ៉ាងនេះថា ធ្វើ
ដូចម្ដេចហ្នី សូមឲ្យយើងទាំងឡាយ កុំមានជាតិជាធម្មតា ឬថាជាតិមិន
គប្បីមកដល់យើងទាំងឡាយ ដំណើរខ្ញុំ៖ គួកសត្វមិនគប្បីសម្រេចបាន
តាបប្រាថ្នាយ ហេតុនេះឯង ទើបឈ្មោះថាបុគ្គលប្រាថ្នារបស់ណា មិន
បាន ការដែលគេប្រាថ្នារបស់នោះមិនបាននោះឯង នាំមកនូវខុត្ត គួកសត្វ
មានដរាជាធម្មតា ។បេ។ តួកសត្វមានព្យាធំជាធម្មតា តួកសត្វមានមរណៈ
ជាធម្មតា តួកសត្វមានសោកបរិទៅខុត្តទោមនស្សបាយសេៈ ជាធម្មតា

សុត្តន្តបំដីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ណឧៀ្រំ ខ ហេមខ ឧឧៀ ៩៤ ។ កើញថ្ងៃ ខ សេ ឯកេឌុ មុសិកា ឯឌីមិ មុខឧៀ សេ មោយសក្សេត្សេងសៃលេមាខេត្ត មេរិសេលមា មាយ-រូក្សេងយំនោតមក្សែលេមាខេត្ត មហិត ខ ឧ មុខ រូក្សេងយំនោតមក្សិសលេមាខេត្ត មហិត ខ ឧ មុខ

យ៉ា ៩២០ មុខ ដៃខ្នំ ៩៩០ មរុយមេជំ ឯ សេខាខៈ២ ដោ មុធ ដៃខ្នំ មុខ្ខំខេត តណិស្សខាខៈ២-មេឈិសស្សខ្មុំ ដៃ សេខាំស្សខាខៈ២ ដើ មួយ ហាំ-មេជាម្នុំ ដៃ សេសបទៈ២ ដើ មេខិសស្សខៈ ដើ មួយ ។ ខេត្ត មេខាត មុខ្មែក តណិស្សស្សខ្មុំ ដើ

តែងមានសេចក្តីប្រាជ្ញាកើតឡើងយ៉ាងនេះថា ធ្វើដូចម្ដេចហ្នឹ សូមឲ្យយើង ទាំងឡាយកុំមានសេចក្តីសោក ១ កែឡូល ខុត្ខ ពោមឧស្ស ការចង្អៀត ចង្អល់ប្រថា សេចក្តីសោក ១ កែឡូល ខុត្ខ ពោមឧស្ស ការចង្អៀតចង្អល់មិន តប្បីមកដល់យើងទាំងឡាយឡើយ ដំណើរ ខ្មុំះ ពួកសត្វមិនគប្បីសម្រេច បានតាមប្រាជ្ញា នេះឯង ឈ្មោះថាបុគ្គលប្រាជ្ញារបស់ណាមិនបាន ការដែលគេប្រាជ្ញារបស់នោះ មិនបាននោះ នាំមកនូវខុត្ខ ។

បណ្តាធម៌ទាំងនោះ បើដោយ សេចក្តីបំប្រញា «បាទខេត្តន្ទទាំង ៩ នាំមកនូវខុត្ត គេដូចម្តេច។ រូបូបាទនេត្តន្ទ ១ វេទនូបាទនេត្តន្ទ ១ សញា បាទខេត្តន្ទ ១ សង្ហារូបាទខេត្តន្ទ ១ វិញ្ញាណ្យូបាទខេត្តន្ទ ១ ទាំងនេះ ឈ្មោះថា «បាទខេត្តន្ទទាំង ៩ នាំមកនូវខុត្ត ដោយ សេចក្តីបំប្រួញ នេះ លោក ហៅថា ខុត្តអរិយសច្ច ។

(៤៣) បណ្តាអរិយសច្ចទាំង៍នោះ ខុត្តសមុខយអរិយសច្ច គើ
ដូចម្តេច ។ តណ្តាណា ជាក់លេសជាតិនាំសត្វឲ្យកើតក្នុងភពថ្មីទៀត
ប្រកបដោយនខ្ទុំវាត ត្រេកត្រអាលក្នុងអារម្មណ៍នោះ ១ គឺកាមតណ្តា ១
ការិតណ្តា ១ ការិតណ្តា ១ តណ្តានោះឯង កាលកើតឡើង
គើកើតឡើងក្នុងអារម្មណ៍ណា កាលជាប់នៅ គើជាប់នៅក្នុងអារម្មណ៍
ណា អារម្មណ៍ណាមានសភាពគួរស្រឡាញ់ មានសភាពគួរត្រេកអារ
ក្នុងលេក តណ្តាន់៖ កាលកើតឡើន ក៏កើតឡើងក្នុងអារម្មណ៍ខ្មុំ៖

មហាវិគ្គេ ញាណពវា

ឧប្បជ្ជិមានា ឧប្បជ្ជិទិ ឯគ្គ ធំវិសមានា ធំវិសទិ គិញ លោគេ ចំយុវុច សាត្យុខ ចក្ខុ លោគេ ္ကားနဲ့ မေသႀနည္ ၅၊ဆီမဟ ႀကိ**ယ ဖ**ည္းမ်ိဳးႀပာ នុប្បដ្ឋិត រាង ច្បូមសេស ច្បូមស មេបង ហោះមេ ឃាន់ លោក និក្ខ លោក កាយោ លោក ម នោ លោក ខិយរុខ៌ ភាគរុខំ ឃុំត្រុភា តណ្តា នព្រឹឌ្ឌសស នព្រឹឌី្ឌ វាឌី ក្ស្រសស ក្ស្រែឌ ខែ លោក ខ្លួយរំតុ មានវិត គ្រួម គ្រួម ឧប្បជ្ជិមានា ឧប្បជ្ជិត ឃុគ្គ ធំរិសមានា ធំរិសតិ សន្ទា លោគ ។ បេ ។ ជម្នា លោគេ ចគ្នាំញា-ណំ លោគោ ។ មេ ។ មនៅញាណ់ លោគោ លោក ចេត្តសម្*ស*ួ~~ជា ៤~~៩៩១ លោក ។ មេ ។ **ឧលេសត៍សា**ញ រុខស ហេខេ រិធិស្ពា ហេខេ ។ បេ ។ ជម្មស្សា (ហេក្រ រូបសុត្យេនភា លោក ។ បេ ។ ជដ្ឋសញ្ជេនជា លោក វូប-តណា លោក។ មេ ។ ១ឮតណ្តា លោក រំត្សេខ ហោយ ១ ខេ ១ ខេត្តិខយ្យេះ ហោយ

កាលជាប់នៅ ក៏ជាប់នៅក្នុងអារម្មណ៍នុះ ចុះអារម្មណ៍ដូចម្ដេច មាន សភាពគួរស្រេទ្យាញ់ មានសភាពគួរត្រេកអរក្នុងលោក ចក្ខុមានសភាព គួរស្រឡាញ មានសភាពគួរត្រេតអវត្តផលោក តណ្តាន់ុះ កាលកើត ឡើង វមែងកើតឡើងក្នុងចក្ខុនុះ កាលជាប់នៅ វមែងជាប់នៅក្នុងចក្ នុះ សោតៈក្នុងលោក ឃានៈក្នុងលោក ជីវាក្នុងលោក កាយក្នុងលោក មនៈ មានសភាពគួរស្រេទ្យាញ់ មានសភាពគួរគ្រេកអរ ក្នុងលោក តណ្តាខ្លះ កាលកើតឡើង ក៏កើតឡើងក្នុងសោតៈជាដើមខ្លុះ កាលជាប នៅ ក៏ជាប់នៅក្នុងសោតៈជាដើមនុះ រូបទាំងឡាយ មានសភាពគួរ ស្រឡាញ់ មានសភាពគួរគ្រេតអវក្នុងលោក តណ្តាន់ អាលកេត ទ្យើន ភាគនទ្បើនក្នុន្យបនុះ កាលជាប់ទៅ ក៏ជាប់ទៅក្នុន្យបនុះ សទ្ច: ក្នុងលោក ។ មេ ។ ធម្មារម្មណ៍ក្នុងលោក ចក្តីញ្ញាណ ក្នុងលោក ។ បេ ។ ម នៅ ញាណ ក្នុង លោក ចក្ខុសម្ផស្ស ក្នុង លោក ។ បេ ។ មនោសម្ផស្ស ក្នុងលោក វេទនាកើតអំពីបក្ខុសម្ផស្ស ក្នុងលោក ។បេ។ វេទនាកើតអំពីមនោសម្ផស្ស ក្នុងលោក រូបសញ្ញា ក្នុងលោក វ បេ ។ ជម្មសញ្ញា ក្នុងលោក រូបសញ្ចេតនាក្នុងលោក វបេវ ជម្ម សញ្ចេត្ត ក្នុងលោក រូបតណ្ដាក្នុងលោក ។ បេ ។ ធម្មតណ្ដាក្នុង លោក រូបវិតុក្ខ: ក្នុងលោក ។ បេ ។ ធម្មវិតុក្ខ: ក្នុងលោក

សុគ្គន្តបំដីពេ 🧃 មួកនិកាយស្ប បដិសម្តីខាមគ្គោ

នៃស្និស្ស សន្តិ ស្និស្ស ស្និស្ស នេះ ប្រឹង្ នៃស្និស្ស ស្និស្ស ស្និស្ស ស្និស្ស នេះ ប្រឹង្ និស្សិស្ស ស្នេស ស្និស្ស ស្និស្ស នេះ ប្រឹង្ និស្សិស្ស ស្និស្ស ស្និស ស្និស្ស ស្និស្ស ស្និស ស្និស្ស ស្និស ស្និស ស្និស្ស ស្និស ស្និស ស្និស ស្និស្ស ស្និស ស្និស

(៨៤) តត្ត ភាតមំ ឧុក្ខាធិរោយ អរិយសចំ ។ យោ តស្បា យេវ តណ្ដាយ អសេសវិកគន់កេដោ ល នេ ខេត្ត ប្រាសាល សា សា ខ នេសា តណ្តា កាត្ត ខហ័យមានា ខហ័យតិ កាត្ ច្ចុំរដ្ឋាទានា ចំរុដ្ឋាទិ យំ លោក ចំយុំចំ សាន-វិត្ ភាឌេ្មា ឧយ័ ឧស្ពាធសង ឧស្ពឌ្ឌ ភូឌិ ត្រឡើសយ ត្រឡើង₍₀₎ ឧង្ខំ ហេមេ ត្តារិត មា-ច្ចុំជឿសុខ ច្នុំជឿង មោង ហេឌេ ឯធេ ឯ ឧធិរ្-លរេ ហេរេយ ភ្ពលវិត មានវិត គ្រើមា នយើរ តណ្តាសស តណ្តាស វាស្តី កុ វេឌីស្ស ប្រវឌីស្ នុច្ច ដុច្ច ដុច្ច ពេល អរិយសច្ ។

១ ន. ម. ឯត្តន្តរេ កិញ្ចិ លោក បិយរូបំ សាតរូបន្តិ ទិស្សតិ ។

សុត្តន្តប់ដែក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិភាមត្ថ

រូបវិហារៈ ក្នុងលោក ។ បេ ។ ធម្មវិហារៈ មានសភាពគួរស្រេឡាញ មានសភាពគួរត្រេកអរ ក្នុងលោក តណានុះ កាលកើតឡើង ក៏កើត ឡើងក្នុងសទ្ធារម្មណ៍ជាដើមនុះ កាលដាប់នៅ ក៏ដាប់នៅកង់សទ្ធារម្មណ៍ ដោដើមនុះ នេះ លោកហៅថា ខុត្តសមុខយមវិយសច្ច ។

(៨៤) បណ្តាមរយសច្ចទាំងនោះ ទុក្ខនិះវាធម្យាយសច្ច តើដូច មេច ។ ការរល់ត់ដោយអរិយមគ្គឥតសេសសល់ ការលះបង់ ការ រលាស់ ចេញ ការរួចស្រឡះ សេចក្តីមិនមានអាល័យ នៃ**តុណ្ណៈនាះ** ឯណា ក៏តណ្តានោះឯង កាលបុគ្គលលះបង់ គើលះបង់ក្នុងអាវម្មណ៍ណា កាលរល់ត់ទៅ តើវល់ត់ទៅក្នុងតារម្មណ៍ណា អាវម្មណ៍**ណា** មាន**សភា**ព គួរស្រឡាញ់ មានសភាពគួរត្រេកអក្មេធ៍លោក តណ្ដានុះ កាលបុគ្គល លះបង់ វមែងលះបង់ក្នុងអារម្មណ៍នុះ កាលរលត់ទៅ វមែងរលត់ទៅ ក្នុងអារម្មណ៍នុះ ចក្ខុមានសភាពគួរស្រេទ្យាញ មានសភាពគួរត្រេកអា ក្នុងលោក តណ្តានុះ កាលបុគ្គលលះបង់ វមែងលះបង់ក្នុងចក្នុនុះ កាលវលត់ទៅ រ!មន៍រលត់ទៅក្នុង៍ចក្ខុនុះ សោត:ក្នុ**ង៍លោក ។ ថេ ។** ធម្មវិហារ: មានសភាពគួរស្រទ្យាញ់ មានសភាពគួរត្រេកអវត្ថុងលោក តណានុះ កាលបុគ្គលលះបង់ វមែងលះបង់ក្នុងសោតៈជាដើមនុះ កាល វលត់ទៅ រមៃង៍វលត់ទៅក្នុងសោតៈជាដើមនុះ នេះ លោកហៅ ថា ខុត្តនិរោធអរិយសច្ច ៗ

មហាវគ្គេ ញាណពប៉ា

សន្ទ សស្ទាសមាន ។

(៨៩) នេទ្ធ ភេឌម ឧុក្ខិពេរពេធមិន ខេត្តបនា

សេញ្ជីន៍ សម្មានដ្ឋិ សម្មាសន្តប្បា សម្មាវិចា

សម្មាភាម្ពី ។ អយមេរ អរិយោ អដ្ឋខ្ពុំកោ មក្តេ

សម្មាភាមិន ខេត្តបនា

សង្គាសមាន ។

នេះ គេលោ សម្មាសន្ត័ ប្បោ ។ នេះក្ខិត្តិសន្ត័ ប្បា សម្មាសន្ត័ ប្បោ ។ នេះ ស្វិសិស្តិ៍ ប្បោ ។ នេះ ប្រឹង្ធិ៍ សម្មាសន្ត័ ប្បោ ។

ខ្លួខាខា រោតសា អត្ថស៊ីដេង រោះតេហា ឧស យខាត មាតិយតិយើ រ ចាហា-ឧហ មាតិលិហាច រោះតេហា អញ រ៉ូត់ខ្ល មាតិរិប្ខ រ ពូមហោយ ប្លាយ រោះតេហា ក្រមាយ ប្រាយ រោះ ឧស យខាត មាតិប្រា រ ត់មាប្រ រោះតេហា (៨៥) បណ្ដាអរិយសច្ចទាំង នោះ ខុត្តនិរោជគាមិនីបដិបទាអរិយៈសច្ច គើដូចម្ដេច ។ អរិយមគ្គមានអង្គ ៨ នេះឯង គឺ សម្មាទិដ្ឋិ ១ សម្មាសង្គីប្បៈ ១ សម្មាវាចា ១ សម្មាកម្មន្តៈ ១ សម្មាគាដីវៈ ១ សម្មាវាយាមៈ ១ សម្មាស់តិ ១ សម្មាសមាធិ ១ ។

បណ្ដាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាទិដ្ឋិ តើដូចម្ដេច ។ ការដឹង ច្បាស់ក្នុងកង់ខុត្ខ ការដឹងច្បាស់ក្នុងហេតុជាទីកើតឡើងនៃកង់ខុត្ខ ការ ដឹងច្បាស់ ក្នុងទីលេត់នៃកង់ខុត្ខ ការដឹងច្បាស់ក្នុងផ្ទៅប្រតិបត្តិជាដំណើរ ទៅកាន់ទីលេត់កង់ខុត្ខ នេះ លោកហៅថា សម្មាទិដ្ឋិ ។

បណ្តាអរិយមគ្គ ទាំងនោះ សម្មាសន្តប្បៈ គើដូចម្តេច ។ នេត្តមូសង្គ័ប្បៈ (ការគ្រិះរិះក្នុងការចេញចាកកាម) អព្យាបាទសន្ត៍ប្បៈ (ការគ្រិះរិះក្នុងការមិនព្យាបាទ) អវិហិសាសង្គ័ប្បៈ (ការគ្រិះរិះក្នុងការ មិនបៀតបៀន) នេះ លោកហៅថា សម្មាសង្គ័ប្បៈ ។

បណ្ដាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាវាថា គើដូចម្ដេច ។ ចេតនា ជាហេតុវៀរចាកមុសាវាទ ចេតនាជាហេតុវៀរចាក់បិសុណវាថា ចេត-នាជាហេតុវៀរចាក់ផុរុសវាថា ចេតនាជាហេតុវៀរចាក់សម្ពុប្បលាបៈ នេះ លោកហៅថា សម្មាវាថា ។

បណ្ដាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាកម្មន្ដ: គើដូចម្ដេច ។ ចេត នាជាហេតុវៀវចាក់បាណាត់បាត ចេតនាជាហេតុវៀវចាក់អទិន្នាគាន

សុគ្គន្តបិនពេ រុទ្ធកនិកាយស្យូ បដិសម្ងិតមគ្នោ

កាមេសុ មិញ១ារ មេមណី អយ់ វុច្ខិ សញ្ចុ កម្មណ្តោ ។

ស្សាន្ទ អណ្ដុំប៉ុន្ទ សស៊ាមឡុះប្រ ។ មុខ មរ្លាសាប៊ី-ស្យា គូស៊ីមេឡុំ ឧសាយ សស៊ាមឡុះប្រ ឡុំរូខ្ ស្នា

អញ ដៃខ្លំ មានប្រា ។

អ្នក ដៃខ្លំ មានប្រា មានប្រា ខ្លំ ប្រជុំ មានបន្ទុំ មានបន្ទុំ ប្រជុំ មានបន្ទុំ មានបន្ទាំ មានបន្ទុំ មានបន្ទុំ មានបន្ទុំ មានបន្ទាំ មានបន្ធ មានបន្ទាំ មានបន្ធ

នៃណា ហោយ កម្ពុជានេង។ មុខ មួយ ប្រទេស ស្រាន្ត មាយត្តមាល មន្ត្រា ស្រាន្ត មាយត្តមាល មន្ត្រា

សុត្តនូបិនក ខុទ្ទកនិកាយ បតិសម្ភិទាមគ្ន

ចេតនាជាហេតុវៀវចាតកាមេសុមិច្ចាថារ នេះ លោកហៅថា សម្បា_ កម្មន្ន: ។

បណ្តាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាតាដីវៈ គេដូចម្ដេច ។ អរិយ-សាវិក ក្នុងសាសនានេះ លះបង់ការចិញ្ចឹមដីវិតទុស សម្រេចនូវការ ចិញ្ចឹមដីវិតដោយការចិញ្ចឹមដីវិតត្រូវ នេះ លោកហោយ សម្មាតាដីវៈ ។

បណ្ដាអរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាវាយាមៈ តើដូចម្ដេច ។ ភិក្ខុក្នុង សាសនានេះ វមែងបង្កើតធន្ទៈ ប្រឹងប្រែងប្រារព្ធព្យាយាម ផ្គង់តំកល់ ចិត្ត ដើម្បីញ៉ាំងពួកអកុសលធម៌ដំលាមក ដែលមិនទាន់កើតឡើង មិន ឲ្យកើតឡើងបាន ដើម្បីលះបង់នូវពួកអកុសលធម៌ដំលាមក ដែលកើត ឡើងបាន ដើម្បីលះបង់នូវពួកអកុសលធម៌ដំលាមក ដែលកើត ឡើងហើយ ។ បេ ។ ដើម្បីញ៉ាំងពួកកុសលធម៌ ដែលមិនទាន់កើតឡើង ឲ្យកើតឡើង ។ បេ ។ ភិក្ខុ វមែងបង្កើតធន្លៈ ប្រឹងប្រែងប្រាព្ធព្យា- យាម ផ្គង់ តំកល់ចិត្ត ដើម្បីបិតនៅ ដើម្បីមិនឲ្យវិនាស ដើម្បីឲ្យ ចា្រមិនស្រែស ជំង្បីឲ្យ ការពួក្ខា ចា្រមិនក្រៃសែង ដើម្បីធំនូលាយ ដើម្បីចម្រើន ដើម្បីបំពេញនូវពួក កុសលធម៌ ដែលកើត ទៀងការពេញនូវពួក កុសលធម៌ ដែលកើតទៀង ។ បេ ។ ភិក្ខុ វមែងបង្កើតធន្លះ ប្រឹងប្រែងប្រាព្យាក្នា បម្រើនក្រែសែង ដើម្បីធំនូលាយ ដើម្បីចម្រើន ដើម្បីបំពេញនូវពួក កុសលធម៌ ដែលកើតទៀងហើយ នេះ លោកហៅថា សម្មាវាយាមៈ ។

បណ្តាមរិយមគ្គទាំងនោះ សម្មាសតិ តើដូចម្ដេច ។ កិក្ខុក្នុងសាស-នានេះ ជាអ្នកពិចារណាឃើញរឿយ។ នូវកាយក្នុងកាយជាប្រក្រតី មាន ព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកំដៅនូវកិលេស មានសេចក្ដីជីងៗន មានស្មាវតី កំបាត់បង់អភិជ្ជានឹងលោមនស្ស ក្នុងលោក ក្នុងវេទនាទាំងឡាយ ។ ខេ ។ ខំ ្តេ ។ ខេ ។ ឧ ម្មេស ឧម្មាលមស្ពី វិទាវតំ អាតាថ សម្បជានោ សត៌មា វិនេយ្យ លោកោ អភិជ្ឈានាមនុស្ស អយ់ វុទ្ធិ សម្មាសត៌ ។

តត្ កាត មោ សម្មាសមាធិ ។ ៩៣ ភិក្ខុ វ៉ាំច្វេ កាមេហ៍ វ៉ាំច្នុ អកុសលេហ៍ ឧម្មេហ៍ សវិតក្តា សវិទារ វិ៤ភាជម្បីតំសុទ ១៤មជ្ជាធំ ឧ១សម្បីជួ រួលរង្ រួងយ៉ាល្លប់ រិតអាស ងជាដុំ អាតាមបន្ទ ចេនសោ ឯកោធិតា អាំតិត្ត អាំចារ សមាធិ_ ជម្បីតិសុខ ឧត៌យជ្ឈាធំ ឧបសម្បជ្ជ វិហរៈតិ ចិត៌យា ខេ វិភេស ខ្យេក្ខាកោ ខ វិទាវតិ ស តេខ សម្ប-ជា ទេ សុខញុ ភាយេធ បដ្ឋបំរ ខេត្ត យន្ត អរិយា អច់ក្នុំ នយក្ខាកា សន៌មា សុខវិហានៃ និន័យដ្ឋា ្ ខិតមាត់ដ្រី ស្រារឌ្ឋ មាខមាន ឧធិវារី ឧឈ្លាយ ជំនើរ មោងខម្សីយេងខម្សីបិត ೮

។ បេ ។ ក្នុងចិត្ត ។ បេ ។ ពិហរណាឃើញរឿយៗនូវធមិ ក្នុងធមិ ពាំងឡាយជាប្រក្រត់ មានព្យាយាមជាគ្រឿងដុតកំដៅនូវកំលេស មាន សេចក្តីដឹងខ្លួន មានស្មារត់ កំហត់បង់នូវអភិជ្យានឹងខោមនស្ស ក្នុង លោក នេះ លោកហៅថា សម្មាសត៌ ។

បណ្ដាអរិយមគ្គទាំង៍នោះ សម្មាសមាធិ គេដូចម្ដេច ។ ភក្ខុ ក្នុងសាសនា នេះ ស្វាត់ចាក់កាមទាំងឡាយ ស្វាត់ចាក់អកុសលធម៌ទាំង ទ្វាយ បានសម្រេចបឋមជ្ឈាន ប្រកបដោយនៃក្ល: វិចារ: មានបឹ**ត់** និត្តសុទៈ ដែលកេត្តអពីសេចក្តីសាត បានសម្រេចខុតិយដ្ឋាន ជាធ<u>ម</u>្ន ជាតកើតមានទាងក្នុងសន្ទាន ប្រកបដោយសេចក្តីដេះថ្វា គឺសទ្ធា មានសភាពជាចត្តទស្ថិត មិនមានវិតក្ក: មិនមានវិហាវៈ តែបតិនិង៍សុ១: ដែលកេតអពីសមាធិ គឺបឋមជ្ឈាន ក្រោះរម្វាប់នូវ វិតក្ត: វិហរ: ជាអ្នកព្រងើយកន្តើយផង មានស្មារតីជំងឺទូនផង ក្រោះ លះបង់ប័តិ វមែងទទួលសុខដោយនាមកាយផង ព្រះអរិយៈទាំង ទ្យាយ តែងសរសេរភិក្ខុនោះថា ជាអ្នក**មា**នចិត្តប្រកបដោយទុបេក្ខា មានស្មារតី មានការនៅដាសុ១ដូច្នេះ ក្រោះតតិយដ្ឋានណា កិក្ខុនោះ ភិបានសម្រេចគត៌យដ្ឋាននោះ ក្រោះលះបង់សុ១ផង៍ លះបង់ទុក្ខ ផង៍ ព្រោះវិទាសទៅនៃសោមនស្ស នឹងទោមនស្ស ក្នុងកាលមុន

សុត្តន្តបំដីពេ វុទ្ធពនិកាយរប្ប បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ឌាខេ ឧញ្ញា មានគេកោ ឈាហា ។

នុឧបាខធា ឧញ្ញា មានគកោ ឈាហា ។

នុឧបាខធា ឧញ្ញា មានគកោ ឈាហា រាំ មោខប្តី ខេត្តប្រាប្ត មុខ ខេត្តប្រភព មា ប្រកាស់ ខេត្តប្រភព ខេត្តប្រភព មា ប្រកាស់ ខេត្តប្រភព មា ប្រកាស់ ខេត្តប្រភពបាន ខេត្តប្រជា ខេត្តប្រភពបាន ខេត្តប្រភពបាន ខេត្តប្រភពបាន ខេត្តប្រភពបាន ខេត្តបាន ខេត្តប្រភពបាន ខេត្តប្រភពបាន ខេត្តបាន ខេ

(db) គេថំ សុត្វាន ស់វរេ បញ្ញា សីលមយេ ញាណំ បញ្ជូ សីលានិ បរិយន្តទារិសុន្និសីលំ អបរិ-យន្តទារិសុន្និសីលំ បរិបុណ្ណទារិសុន្និសីលន្តិ ។ ដូចារិសុន្និសីលំ បដិប្បុស្បន្និទារិសុន្និសីលន្តិ ។

តត្ត កាត់ម មរិយស្ត្តាបំអាធិ្ធសឺសំ ។ អនុបស-ម្បីញាន់ មរិយស្ត្សិត្តាប់នាន់ ៩៩ មរិយស្ត្រាស្-ធិ្ទសីលំ ។

កាត់ អញ្ចំឈន្តាសៃខ្លុំស៊ីលំ ។ ឧបសម្បញ្ជាន់ អញ្ចំយន្តសិក្ខាបនាន់ ៩៩ អញ្ចំយន្តាស់ខ្លុំស៊ីលំ ។

សុគ្គន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសមិទាមគ្គ

ក់ត្តនោះ កំបានសម្រេចចតុត្តដ្ឋាន ដែលមិនមានឲុត្ត មិនមានសុ ១ មាន តែសត់ដំបរិសុទ្ធដោយ «បេក្ខា នេះលោកហៅថា សម្មាសមាធិ នេះ លោកហៅថា ឲុក្ខនិរោធគាមិនឹបដិបទាអរិយសច្ច ។ ដែលឈ្មោះថា ញាណ ដោយអត្តថាជីង នូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអត្តថាជីងី នូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអត្តថា ជីងីច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា ការប្រុងត្រែចៀតថា នេះខុត្តូអរិយសច្ច នេះខុត្តូសមុខយអរិយសច្ច នេះខុត្តនិរោធអរិយសច្ច នេះខុត្តូនិរោធគាមិនីបដិបទាមវិយសច្ច បញ្ញាជាគ្រឿងដឹងច្បាស់ នូវការ ប្រុងត្រចៀកនោះ ឈ្មោះថាសុតុមបញ្ញាណ បញ្ញាក្នុងការប្រុងត្រែចៀក ឈ្មោះថាសុតុមបញ្ញាណ បញ្ញាក្នុងការប្រុងត្រែចៀក ឈ្មោះថាសុតុមបញ្ញាណ យ៉ាងនេះឯង ។

(៨៦) បញ្ញា ក្នុនការស្លាប់ហើយសង្គ្រម ឈ្មោះថាសីល-មយញ្ញាណ តើដូចម្ដេច សីល ៥ គឺ បរិយន្តបារិសុទ្ធិសីល ១ អបរិ-យន្តបារិសុទ្ធិសីល ១ បរិបុណ្ណ បារិសុទ្ធិសីល ១ អបរាមដ្ឋបារិសុទ្ធិសីល ១ បដិប្បសុទ្ធិបារិសុទ្ធិសីល ១ ។

បណ្តាស់លទាំង ៩ នោះ បរិយន្តជាសុទ្ធិស័ល គេដូចម្ដេច ។ សលរបស់អនុបសម្បន្ទទាំងឡាយ ដែលមានសិក្ខាបទមានទីបំផុត នេះ ឈ្មោះថាបរិយន្តជាសុទ្ធិសីល ។

អច្ចាំយន្តជាសុទ្ធិសីល គេដូចម្ដេច ។ សីលរបស់ (បេសម្បន្ន ពាំង៍ ព្យាយ ដែលមានសិក្ខាប (មិនមាន (បំផុត នេះ ឈ្មោះថាអប្ យន្តជាសុទ្ធិសីល ។

មហាវិគ្គេ ញាណាថា

អាន ប្រព័ស្លាស ស្និស្លា ១ ជំនួន មាន ប្រព័ស្ឋិស្លា ១ នេះ ក្នុង ប្រព័ស្ឋិស្លា ១ នេះ ក្នុង ក្ខុង ក្នុង ក្ខុង ក្នុង ក្ខិស ក្នុង ក្យាន ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្

តាតទំ អបរាមដ្ឋចារិសុន្ធិសីលំ ។ សត្ត<u>ន</u>ំ សេត្តានំ ៩នំ អបរាមដ្ឋចារិសុន្ធិសីលំ ។

កាត់ បដិប្បសុទ្ធិសាសៃខ្លិសីលំ ។ ត់សាត់ត សុក្សាតានំ ទីណាស់វានំ បច្ចេកពុឌ្ធនំ ត់ថាត់តាន់ អយ្រាន្ធ សម្មាស់ឡូឌ្នាន់ ឥនំ បដិប្បសុទ្ធិសា-សុខ្ទិសីលំ ។

(៨៧) អត្តិ សីលំ បរិយន្តំ អត្តិ សីលំ អប់រ-យន្តិ ។ គត្ត កាតមន្តំ សីលំ បរិយន្តិ ។ អត្តិ សីលំ លាកបរិយន្តំ អត្តិ សីលំ យសបរិយន្តិ អត្តិ សីលំ ញាតិបរិយន្តំ អត្តិ សីលំ អន្តិបរិយន្តិ អត្តិ សីលំ ជីវិតបរិយន្តំ ។

កាតមន្តិ សីលំ លាតមរិយន្តំ ។ ៩ នេកច្រោ **លា**-កហេតុ លាកប្បច្ចុលា លាកការណា យថាសមានិន្និ សិក្ខាបនំ វឺតិក្តាមតិ ៩ឧន្តំ សីលំ លាកបរិយន្តំ ។

o a. ម. សេក្ខបរ័យន្តេ ។ បរិបូរការីនំ ។

មហាវគ្គ ញាណពប៉ា

ចរិបុណ្ណ បារិសុទ្ធិសីល តើដូចម្ដេច ។ សីលរបស់ក្សា ណបុថុដ្ឋន ទាំង ឡាយ ដែលប្រកបក្នុងកុសលធម៌ ជាអ្នកបំពេញក្នុងអសេត្តបរិយន្ត សីល មិនស្តាយកាយនឹងជីវិត ជាអ្នកមានជីវិតលះបង់ហើយ នេះ ឈ្មោះថាបរិបុណ្ណ បារិសុទ្ធិសីល ។

អបរាមដ្ឋបារិសុទ្ធិសីល តើដូចម្ដេច ។ សីលរបស់សេត្តបុគ្គល **៧** ព្លួក នេះ ឈ្មោះថាអបរាមដ្ឋបារិសុទ្ធិសីល ។

បដិប្បសម្រិច្ចាសៃខ្លិសីល តើដូចម្ដេច ។ សីលរបស់ព្រះទីណា ស្រព ជាសារ៉ត់នៃព្រះតថាគត របស់ព្រះបច្ចេកពុទ្ធ របស់ព្រះតថាគត ជាអរហន្តសម្មាស់មុទ្ធ នេះ ឈ្មោះថាបដិប្បស្រ្ទិច្ចាសៃខ្លិសីល ។

(៩៧) សីលមានទីបំផុតក៏មាន សីលមិនមានទីបំផុតក៏មាន ។ បញ្ហាស័លទាំង ៤ យ៉ាងនោះ សីលមានទីបំផុតនោះ គើដូចម្ដេច ។ សីលមានលាក់ជាទីបំផុតក៏មាន សីលមានយស់ជាទីបំផុតក៏មាន សីល មានញាតិជាទីបំផុតក៏មាន សីលមានអរយវៈជាទីបំផុតក៏មាន សីលមាន ជីវិតជាទីបំផុតក៏មាន ។

សីលមានលាតជាទីបំផុតនោះ គើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះក្នុងលោក នេះ ប្រព្រឹត្តកន្ងន់នូវសិក្ខាបទ ដែលខ្លួនសមាទានហើយ ព្រោះហេតុ នៃលាក ព្រោះលាតជាបច្ច័យ ព្រោះលាកជាហេតុ នេះ ឈ្មោះថា សីលមានលាកជាទីបំផុត ។

សុត្តន្តបំដីកេ ទុទ្ធកនិកាយស្យូ បដិសម្តិទាមគ្នោ

អានមន្តំ សីលំ យសបរយន្តំ ។ ៩ ខេត្ត ប្រេ យស ហេតុ យសប្បច្ចូល យស ការណា យថា សមា-និន្នំ សិក្ខាបន់ រ៉ឺនិក្កម្ព និង នេ ស៊ីលំ យសបរិយន្តំ ។ កានមន្តំ ស៊ីលំ ញានិបរិយន្តំ ។ ៩ ខេត្ត ប្រេ ញានិហេតុ ញានិប្បច្ចូល ញានិការណា យថា ស-មានិន្នំ សិក្ខាបន់ រឺនិក្កមនិ ៩៩ន្តំ ស៊ីលំ ញានិ-បរិយន្តំ ។

គាត់មន្តំ សីលំ អន្ត័ចរិយន្តំ ។ ៩ នេកច្នៅ អន្ត័យេតុ អន្ត័ប្បច្ចូយ អន្ត័ការណា យថាសមានិន្នំ សិក្ខាបន់ វ៉ៃត់ក្រុមតំ ៩ឧន្តំ សីលំ អន្ត័ចរិយន្តំ ។ កាត់មន្តំ សីលំ ជីវិតចរិយន្តំ ។ ៩ នេកច្នៅ ជីវិតហេតុ ជីវិតប្បច្ចុយា ជីវិតការណា យថាសមាន និន្នំ សិក្ខាបន់ វ៉ៃត់ក្រុមតំ ៩ឧន្តំ សីលំ ជីវិត-ចរិយន្តំ ។ ១វារុចាន់ សីលាន់ ខណ្ឌន់ និឌ្គានិ សពលនំ កម្មាសន់ ឧ កុនិស្បានិ

សុត្តន្តបំដាក់ ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមផ្គ

សំលមានយសជាទីបំផុតនោះ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលរុះ ក្នុង លោកនេះ ប្រព្រឹត្តកន្ងន់នូវសិក្ខាបទ ដែលរួនសមាទានហើយ ក្រោះ ហេតុនៃយស ព្រោះយសជាបច្ច័យ ព្រោះយសជាហេតុ នេះ ឈ្មោះ ថាសីលមានយសជាទីបំផុត ។

សីលមានញាត់ជាទីបំផុតនោះ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោក នេះ ប្រព្រឹត្តកន្ងន្ទេវសិក្ខាបទ ដែលខ្លួនសមាទានហើយ ព្រោះហេតុ នៃញាត់ ព្រោះញាត់ជាបច្ច័យ ព្រោះញាត់ជាហេតុ នេះ ឈ្មោះថា សីលមានញាត់ជាទីបំផុត ។

សីលមានអរិយវៈជាទីបំផុតនោះ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះក្នុង លោកនេះ ប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវសិក្ខាបទ ដែលខ្លួនសមាទានហើយ ព្រោះ ហេតុនៃអរិយវៈ ព្រោះអរិយវៈជាបច្ច័យ ព្រោះអរិយវៈជាហេតុ នេះ ឈ្មោះថាសីលមានអរិយវៈជាទីបំផុត ។

សីលមានដីវិតជាទីបំផុតនោះ តើដូចម្ដេច។ បុគ្គល១:ក្នុងលេកនេះ ប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវសិក្ខាបទ ដែលខ្លួនសមាទានហើយ ព្រោះហេតុនៃដីវិត ព្រោះដីវិតជាបច្ច័យ ព្រោះដីវិតជាហេតុ នេះ ឈ្មោះថាសីលមានដីវិត ជាទីបំផុត ។ សីលទាំងឡាយមានសភាពយ៉ាងនេះ ជាសីលដាច់ សីលធ្វះ សីលពពាល សីលពព្រះ មិនមែនជាសីលរបស់អ្នកជា

មហោវិធ្គេ ញាណពជា

ឧ វិញ្ជូន សារត្តាធិ ១១៩ដ្ឋាធិ អសមាធិសំវត្តធិតាធិ ឧ មិត្តិ អក្សាធិសាធិ ឧ មស្បន្ទិវត្តកាធិ ឧ សុទវត្តកាធិ ឧ សុទវត្តកាធិ ឧ សមាធិវត្តកាធិ ឧ សមាធិ ឧ សមាធិ ឧ សមាធិវត្តកាធិ ឧ សមាធិ ឧ សមាធិ

(៨៨) គេនមន្តំ ស៊ីលំ អបរិយន្តំ ។ អត្តិ ស៊ីលំ ន ហាកបរិយន្តំ អត្តិ ស៊ីលំ ន យសបរិយន្តំ អត្តិ ស៊ីលំ ន ញាត់បរិយន្តំ អត្តិ ស៊ីលំ ន អន្តបរិយន្តំ អត្តិ ស៊ីលំ ន ជីវិតបរិយន្តំ ។

គេនមន្តំ សីលំ ន លាភបយៃន្តំ ។ ៩ នេក ច្រោ លាក ហេតុ លាភប្បច្ចូយា លាភការណា យថាសមា-និន្នំ សិក្ខាបន់ វិទិក្កមាយ ចិន្ត់ចំ ន ឧប្បា នេត់ កាំ សោ វិទិក្កមិស្សទិ ៩នន្តំ សីលំ ន លាភបយៃន្តំ។ គេនមន្តំ សីលំ ន យសបយៃន្តំ ។ ៩ នេក ច្រោ

១ 🤋 ម. ន វិភេ៣យ ន ឧ្បសមាយ ន អភិញ្ញាយ ន សម្ពោធាយ ន និព្វានាយ ។

មិនមែនជាសីល ដែលវិញដនសរសើរ ជេសីលដែលតណ្ដានឹង ទិដ្ឋិ
បញ្ចេសអន្តែល ជាសីលមិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសមាធិ មិនមែនជាទីតាំងី
នៃសេចក្ដីមិនក្ដៅក្រហាយ មិនមែនជាទីតាំងីនៃបា មេដ្ឋ: មិនអែនជាទីតាំងី
នៃបើតិ មិនមែនជាទីតាំងីនៃបស្សទ្ធិ មិនមែនជាទីតាំងីនៃសុ១: មិនមែនជា
ទីតាំងនៃសមាធិ មិនមែនជាទីតាំងីនៃយថាកូតញ្ញា ណទស្សន: មិនមែនជា
ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនិព្ទិតដោយចំណែកមួយ ដើម្បីប្រាសចាកាគ: ដើម្បី
និរោធ ដើម្បីសេចក្ដីស្ងប់ស្ងាត់ ដើម្បីអភិញ្ញា ដើម្បីការគ្រាស់ដឹងី
ដើម្បីនិព្វានទ្យើយ នេះ ឃ្មោះថាសីលមានទីបំផុត ។

(៧៧) សីលមិនមានទីបំផុត នោះ តើដូចម្ដេច ។ សីលមិនមាន លោកជាទីបំផុតក៏មាន សីលមិនមានយសជាទីបំផុតក៏មាន សីលមិនមាន ញោតិជាទីបំផុតក៏មាន សីលមិនមានអវយវៈជាទីបំផុតក៏មាន សីលមិន មានជីវិតជាទីបំផុតក៏មាន ។

សីលមិនមានលាក់ជាទីបំផុតនោះ គើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល្ងះ ក្នុង លោកនេះ មិនញ៉ាំងចិត្តឲ្យកើតឡើង ដើម្បីប្រព្រឹត្តកន្ងស់ក្ដាបទដែល ទូនសមាទានហើយ ព្រោះហេតុនៃលាក ព្រោះលាក់ជាបច្ច័យ ព្រោះ ដំណើរលាកទេ គើបុគ្គលនោះ នឹងប្រព្រឹត្តកន្ងងដូចម្ដេចបាន នេះ ឈ្មោះ ថាសីលមិនមានលាក់ជាទីបំផុត ។

សិលមិនមានយសជាទីបំផុតនោះ គេជ្ញមេញ ។ បុគ្គល»្វះ ក្នុង

សុត្តន្តបំដីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្យ បដិសម្តិខាមគ្នោ

យស ហេតុ យសប្បច្ចុយា យសតាវណា យថាសមា-ខិច្ច សិក្ខាបន់ រ៉ាត់ក្រុមាយ ចិត្តបិ ន ឧប្បានេះ ក សា រ៉ាត់ត្រូមសៀត ឥ៩៩ ស្លាប់ ៩ យកបរិយេឌ្ឋ ។ កាតមន្តំ ស៊ីលំ ឧ ញាតិបរិយន្តំ ។ ៩ ដេកច្រោ ឈាន ហេដុ ឈាន់ឡេច្យា ឈាន់ការហោ យថាស-មាន់ផ្នំ សិត្តាប់ន់ វ៉ឺត់ត្តាមាយ ចំតួបំ ន ឧប្បានេត ក់ សោរ៉ត់ក្តម់ស្បត់ ៩៩៩ សល់ ១ ញាត់បរិយន្ត។ កាតមន្ត ស៊ីល ន អន្ត័បរិយន្ត ។ ៩ គេក ច្វោ អន្ត័យេតុ អន្ត័យ្យចូយា អន្ត័ការណា យថាសមានិទ្ធិ ស់ត្តាបន់ រឺតិត្តាមាយ ចិត្តបិ ន ឧប្បានេត កាំ សោរតិត្តិសុក្តិ ឥឧន្តំ ស៊ល់ ជ អង្គបរិយន្ត្ ។ កានមន្ត សុល ន ជានេស្យាល់ ។ ។ មេខេស្សា ជីវិតហេតុ ជីវិតប្បច្ចុយា ជីវិតការណា យេថាស_ មានជ្ សិក្ខាបន វ៉ាន់ក្អាយ ចិត្ត្ប ន ជុប្បានគ ក់ សោ តែក្នុមសុទ្ធ ៩៩៩ សល ១ ជីវិត-ត្រូលខ្លុំ ។

សុត្តនូមិដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

លោកនេះ មិនញ៉ាំងចិត្តឲ្យកើតទៀង ដើម្បីប្រព័ត្តកន្ទង់នូវសិក្ខាបទ ដែលខ្លួនសមាទានហើយ ក្រោះហេតុនៃយស ក្រោះយសជាបច្ច័យ ក្រោះដំណើរយសទេ គើបុគ្គលនោះ នឹងប្រព្រឹត្តកន្ទង់ដូចម្ដេច នេះ ឈ្មោះថាសីលមិនមានយសជាទីបំផុត ។

សីលមិនមានញាត់ជាទីបំផុតនោះ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលទ្វះ
ក្នុងលោកនេះ មិនញ៉ាំងចិត្តឲ្យកើតឡើង ដើម្បីកន្ងន់នូវសិក្ខាបទ ដែល
ខ្លួនសមាទានហើយ ព្រោះហេតុនៃញាត់ ព្រោះញាត់ជាបច្ច័យ ព្រោះ
ដំណើរញាត់ទេ តើបុគ្គលនោះ នឹងប្រព្រឹត្តកន្ងដ់ដូចម្ដេចបាន នេះ
ឈ្មោះថាសីលមិនមានញាត់ជាទីបំផុត ។

សីលមិនមានអវយវៈជាទីបផុតនោះ គើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលខ្វះក្នុង
លោកនេះ មិនញ៉ាំងចិត្តឱ្យកើតឡើង ដើម្បីប្រព្រឹត្តកន្ទង់នូវសិក្ខាបទ
ដែលខ្លួនសមាទានហើយ ព្រោះហេតុនៃអវយវៈ ព្រោះអវយវៈជាបច្ច័យ
ព្រោះដំណើរអវយវៈទេ គើបុគ្គលនោះ នឹងប្រព្រឹត្តកន្ទង់ដូចម្ដេចបាន
នេះ ឈ្មោះថាសីលមិនមានអវយវៈជាទីបំផុត ។

សីលមិនមានជីវិតជាទីបំផុតនោះ តើដបម្ដេច ។ បុគ្គលរុះ ក្នុង លោកនេះ មិនញ៉ាំងបត្ដិទ្យក់តេឡើង ដើម្បីប្រព្រឹត្តកន្ងង់នូវសិក្ខាបទ ដែលរួនសមាទានហើយ ព្រោះហេតុនៃជីវិត ព្រោះជីវិតជាបច្ចុយ ព្រោះជំណើរជីវិត តេំបុគ្គលនោះ នឹងប្រព្រឹត្តកន្ងង់ដូចម្ដេចបាន នេះ ឈ្មោះថាសីលមិនមានដីវិតជាទីបំផុត ។

មហាវិធ្គេ ញាណពជា

(៨៩) ၏ សីលំ ៩၏ សីលានិ គឺសមុឌ្ជាន់ សីលំ ៩၏ជម្មសម្ពោជាន់ សីលំ ។

ក់ សីលន្តិ ខេត្ត សីលំ ខេត្តសិក់ សីលំ សំរពេ សីលំ អាតិក្ពុមោ សីលំ ។

កត់ សីលានីតិ តំណាំ សីលាន់ កុសលស់លំ អកុសលស់លំ អព្យកាតស់លំ ។

កើសមុឌ្ហានំ សំលន្តិ គុសលខិត្តសមុឌ្ហានំ គុស-លស់លំ អគុសលខិត្តសមុឌ្ហានំ អគុសលស់លំ អព្យាគាតខិត្តសមុឌ្ហានំ អព្យាគាតសំលំ ។

មហាវិត្ត ញាណពិ

សីលទាំង ឡាយបែបនេះ ជាសីលមិនដាច់ មិនផ្ទុះ មិនពពាល
មិនពព្រះ ជាសីលបេសអ្នកជា ជាសីលដែលវិញជនសរសើរ ជាសីល
ដែលមិនមានឥណ្ឌានឹងទិដ្ឋិប បោសអង្គែល ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសមាធិ ជា
ទីតាំងនៃសេចក្តីមិនក្តៅក្រហាយ ជាទីតាំងនៃបាមេដ្ជៈ ជាទីតាំងនៃបីតិ
ជាទីតាំងនៃបស្សទ្ធិ ជាទីតាំងនៃសុខៈ ជាទីតាំងនៃសមាធិ ជាទីតាំងនៃ
យថាតូតញ្ញា ណទស្សនៈ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនិព្វិទាដោយចំណែកមួយ
ដើម្បីប្រាសចាតាគៈ ដើម្បីនិព្វាន ដើម្បីសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់ ដើម្បី
អភិញ្ញា ដើម្បីគ្រាស់ដឹង ដើម្បីនិព្វាន នេះ ឈ្មោះថាសីលមិនមានទីបំផុត។
(៨៧) អ៊ី ឈ្មោះជាសីល សីលមានបុន្មាន សីលមានសមុដ្ឋាន

ដូចម្ដេច ស្មូលជាទីប្រជុំចុះនេឌម្មីទិះ រ

សំនួរថា អ្វី ឈ្មោះថាសីល ចេតនា ឈ្មោះថាសីល ចេតសិក ឈ្មោះថាសីល សេចក្តីសង្គម ឈ្មោះថាសីល ការមិនប្រព្រឹត្តិកន្ទង៍ ឈ្មោះថាសីល ។

សំនួរថា ស៊ីលមានបុន្មាំន ស៊ីលមាន៣ គឺ កុសលស៊ីល ១ អកុសលស៊ីល ១ អព្យកតស៊ីល ១ ។

សំនួរថា សីលមានសមុដ្ឋានដូចម្ដេច កុសលស់ល មានកុសល-ចិត្តជាសមុដ្ឋាន អកុសលស់ល មានអកុសលចិត្តជាសមុដ្ឋាន អព្យា-កត្តសីល មានអព្យាកត្តចិត្តជាសមុដ្ឋាន ។

សុត្តន្តូបិដិកេ ខុទ្ធពនិកាយស្យ បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ស៊ល់ មានិត្តមសម្រាជាជំ សំលំ គ្នាការ ជាគ្នេ ត្រាស មេខាន់ ស្ល ។ សណាតិទាត់ **ស់**អ ដូន ម្នាល មន្ត្រីឧដ្ឋខ មួល ងខ្លាំងចេ មាជើច ស៊ីល់ អាត្តិក្តុមឌ្ឌេ ស៊ីល់ កាមេសុ មច្ឆាចារ ស់វ្រ-ដ្ឋេន ស៊ីល់ អរីតត្តាមដ្រេ ស៊ីល់ មុសាវាន សំវាដ្ឋេន ស្លុំ អង្គ្រីដែន មួល ត្រប់យោប្ត មារជើច ស៊ីលំ អវិតិត្តមដ្ឋេ ស៊ីលំ ដុរុសវាចំ សំពង្វេធ ស្ល អានយោតដើច ម្នាល មានពីលេខ មារជើច ស៊ីល អាតិក្រុមដែ ស្ល អភ្ពំ សារដើច ស៊ីល់ អាត្តិត្ត ដូន ស៊ីល់ ត្យូខាន់ សំអង្គេន ស៊ីល អាត្រិស្តី នៅនេះ មូល គឺស្វាន់ដ្ឋី សារដ្រើន សល់ អាត្តិក្នុង សល់ នេទ្ធម្មេ កាមចួល ស្សាដ្ឋេខ ស្លា អន្ត្រីយ៉ាងដើខ សួល អរៀបខានេខ មហោយម្នាញ ឧត្តរ ង្ស្រី ខេត្ត និធិតិ ខេតិ-វវត្ថា នេខវិទិកិច្ច ឧម្មញ្ញា លោខ អវិជ្ជិ ភាមុជៀខ អវត

សុត្តនូបិដិក ទុទ្ធកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្ន

សំនួរថា សីលជាទីប្រជុំចុះនៃធម៌អឺ១៖ សីលជាទីប្រជុំចុះនៃការសង្គ្រម សីល ជាទីប្រជុំចុះនៃការមិនប្រព្រឹត្តិកន្ទង សីល ជាទីជ្រជុំចុះនៃចេតនា ដែលកេត្តហើយក្នុងសភាពដូច្នោះ ។ ស៊ីល ដោយអត្តថាបិទនូវបា_ ណាត់បាត សីល ដោយអត្ថថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង សីល ដោយអត្ថថាបិទនូវ អទិន្នាទាន ស៊ីលដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង់ ស៊ីលដោយអត្តថាបិទនូវ កាមេសុមិញ្ចា ស៊ីលដោយអត្ថថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង៍ ស៊ីលដោយអត្ថថាបិទ ន្សមុសាវាទ ស៊ីលដោយអត្ថថាមិនប្រព្រឹត្តឥន្ធង៍ ស៊ីលដោយអត្ថថាបិទន្ស ប់សុណវាថា សីលដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង សីលដោយអត្តថា ប់ នុវផ្សសវាថា សល់ដោយអត្ថថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង៍ សល់ដោយអត្ថថា ប់ នុវសម្ពប្បាលបៈ ស៊ីលដោយអត្ថថា មិនប្រព្រឹត្តកន្ទង ស៊ីលដោយ អត្ថថាបិទនូវអភិជ្ជា សីលដោយអត្ថថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង៍ សីលដោយ អត្តថាបិទនូវត្យាបាទ សីលដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង៍ សីលដោយ អត្តថាបទនូវមិញទិដ្ឋិ សីលដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង៍ សីលដោយ អត្ថថាបទនូវកាមច្ជនៈដោយនេត្តមៈ សីលដោយអត្ថថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង ស្លែដោយអត្ថថាបិទនូវត្យាជាទ ដោយអត្យាជាទ សល់ដោយអត្ថថា មិន[បព្រឹត្តកន្ទង សីលដោយអត្ថឋាបិទនុវិថីនមិទ្ធ: ដោយអាលោក_ សញ្ញា នូវទុខ្ទះ ដោយសេចក្តីមិនរវើរវាយ នូវវិចក់ហ្គ ដោយករិយា កំណត់ធម៌ នូវអវិជ្ជា ដោយញាណ នូវអវតិ ដោយជាមោដ្ឋ:

មហាវេត្ត ញាណពយ

វិទារ គត៌យជ្ឈាធេន ប៉ុត្ត បត្តឡោធេន សុទ្-ខេឌ្ឌ អាសាសាឧញ្ហាយឧសសមាជនិយា ដែសឃា ត្រូកក្រ សេខ សេធា មួយ ហេ ឃាំ ៣ ឧទ ។ – មាខត្តិយា អាគាសាឧញ្ជាយឥនសញ្ញា អាគាញ្ញា-យុឌ្ឌភាពខ្លួល វ៉ូញ ហេញ បេឌ្ឌស្ពា នេះក្ សញ្ញុំ អនិទ្ធានុខស្បួលបានិច្ចសញ្ញុំ ខុត្តានុខស្បួញ-យ សុទ្សញ អន្តានុបស្បាយ អត្តសញ្ញាំ ធំពូនា_ ឧុខសុុស្រាយ ឧធ្ចុំ វិកតាឧុខសុុស្រាយ កត់ និក្រេញ-ឧុខស្សនាយ សមុឧល់ ខដិធិស្សត្តាឧុខស្សនាយ ស្នា មាណសត្ រួតរួយសេននៃស្នាស នាំមេឃុំ អនុមត្តានុបស្សាយ និមត្ត អប្បាណ៌បាតានុបស្ប-ជាយ ខណ៌ជំ សុញ្ជាធាមុខសុក្ខាយ អភិជិប្រសំ អត្ថព្យានៈ ខ្មែរ ស្រួល សារានានាក់ ដែរ (១)

១ ៦. ម. សារាជាវិនិវេលំ ។

នូវនីវរណៈទាំងទ្យាយរង្វាយបឋមជ្ឈាន នូវវិតក្តៈនឹងវិចារៈដោយខុតិយ-ជ្ឈាន នូវប៊ុត ដោយគតិយជ្ឈាន នូវសុ១នឹងទុក្ខដោយចតុត្តជ្ឈាន នូវរួម_ សញ្ជាប់ជិយសញ្ជានឹងនានតួសញ្ជា ដោយអាកាសានញ្ជាយតនសមា-បត្តិ នូវអាកាសានញ្ហាយតសញ្ញា ដោយវិញ្ញាណញាយតនសមាបត្តិ នូវ វិញ្ញា ណញ្ចាយឥនសញ្ញា ដោយអាកិញ្ចា ញ្ចាយឥនសមាបត្តិ នូវអាកិញ្ចា _ ញ្ហាយតនសញ្ហា ដោយនៅសញ្ហានាសញ្ហាយតនសមាបត្ត នៅសេចក្តីស គាល់ថាទៀងដោយការពិចារណាឃើញថាមិនទៀន នូវសេចក្ដីសំគាល់ ឋាសុ ១ ដោយការពិចារណា ឃើញថា ខុក្ខ នូវសេចក្ដីសគាល់ថា ខ្លួនដោយ ការពិចារណាឃើញថាមិនមែនខ្លួន នូវតម្រេកដោយការពិចារ**ណា**ឃើញ ថាគួរ ខឿយណាយថាកវាគ: ដោយការពិថាណោ ឃើញថា**∫**ចុរស**ថា**កវាគ: នូវការកេត្តឡើងដោយការពិបារណាឃើញថា រលត់ នូវសេចក្តីប្រកាន់ ដោយការពិចារណា ឃើញថាគួររលាស់ ចោល នូវសេចក្តីសគាល់ថាវិងប៉ុង ដោយការពិចារណា ឃើញថាអស់ទៅ នូវការប្រមូលមក ដោយការពិចារ. ណាយើញថាសូន្យទៅ នូវសេចក្ដីសំគាល់ថាជិត្យជួរ ដោយការពិចារណា យើញថាប្រែប្រល នូវគ្រឿងចំណាំ ដោយការពិរណាឃើញថាមិនមាន គ្រឿន៍ចំណាំ នូវសេចក្តីស្រុថ្នា ដោយការពិចារណាឃើញថាមិនគួរ្យូទុវថ្នា នុះសេចក្តីប្រកាន់មាំ ដោយការពិចារណាឃើញថាសូន្យ នូវសេចក្តីប្រ_ កាន់មានឹងការប្រកាន់ស្អិតថាទ្វឹមសារ ដោយអធិប្បញ្ញានឹងឪធម្មវិបស្សនា

សុត្តន្តបំដីពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស បដិសម្ភិតមគ្គោ

យ៩ាភូតញា សានស្បីខេត សម្ពោយក៏ដំបស់ អានីន= វាជុបសុទ្រាយ អាលយាភិធិបាស់ បដិសំខាជុបស្បនា-យ អប្បដ្ឋសង្ខា វ៉ៃដ្ឋសានុបស្បាញ ស ញ្ញោតាតិនិ. ឋេស សោតាបត្តិមក្ដេន ឱ្យដូកផ្ដេ គាំលេស សគា-នាតាមិមក្ដេន ជុំខ្យាក់កោ កាំលេស អភាតាមិមក្ដេន អណុសហគ គេ កែលេស អរហត្តមក្ដេ សព្គា-លេសេ ស់វា ដេ្ធ សីលំ អាតិក្មាដេួន សីលំ ។ (៩០) ខេញ សំណន់ ខាណាតិខាតសុក្រខណៈនំ ស៊ល់ ឋេខណៈ ស៊ល់ ខេត្ត ស៊ល់ ស់វហេ ស៊ល់ អុខ្លែយ៍ ស ហុវា ស្រែន ហ្គុល ខ្លែសា មែរិ-ប្បដិសារាយ ស់វត្តន្តិ ខាមុជ្ជាយ ស់វត្តន្តិ ប៉ុន្តិយា ស់វត្តន្តិ បស្សន្និយា ស់វត្តន្តិ សោមឧស្សាយ ស់វត្តខ្មុំ អាសេវសយ ស់វត្តខ្លុំ ភាវសយ ស់វត្តខ្លុំ ពេញលើកាញ្ញា សំវត្ត ភ្នំ ភពស័ព្ទ សំវត្ត ចក្ដែរ ស្សង្គី ស្សេក្ខ ស្សង្គី ស្រុក ប្រិយា ស់វត្តខ្លួំ ឯកខ្ពុខិត្តិខាយ វិភត្តយ ធិព្រជាយ **ជ្**បសមាយ អភិញ្ញាយ ស**ុទ្**ាជាយ

ខ្លាំសេចក្តីប្រកាន់មាំគ្រោះការវៈធ្វើឥទ្ធាំន ដោយយថាភតញ្ញាណ ស្សនៈ ខ្លាំសេចក្តីប្រកាន់មាំ ដោយសេចក្តីតាល័យ ដោយការពិចារណា ឃើញថា ទោស នូវការមិនពិចារណា គ្រោះការៈឃើញដោយការពិចារណា ខ្លាំ សេចក្តីប្រកាន់មាំ ព្រោះកិ:លេសជាគ្រឿងប្រកប ដោយការពិចារណា ឃើញខ្លាំធម៌ជាគ្រឿងបើក (គោត្រកូញាណ) នូវពួកកិលេសដែលតាំង នៅក្នុងទីតែមួយជាមួយនឹងទិជ្ជិ ដោយសេវតាបត្តិមគ្គ នូវពួកកិលេសដ៏ គ្រោតគ្រាត ដោយសកទាតាមិមគ នូវពួកកិលេសដ៏ល្អិតដោយអនាតា-មិមគ្គ នូវពួកកិលេសទាំងអស់ ដោយអហត្តមគ្គ នូវសីលដោយអត្តថា សង្គ្រីមន្ទាំស៊ីល ដោយអគ្គថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង ។

(៩០) សីល៩ គឺ ការលះបង់បាណាតំបាត ឈ្មោះថាសីល១
ការរៀរ ឈ្មោះថាសីល១ បេតនា ឈ្មោះថាសីល១ សេចក្តីសង្គ្រឹមឈ្មោះ
ថាសីល១ ការមិនប្រព្រឹត្តិតន្ទង ឈ្មោះថាសីល១ ក្រុកស៊ីលមានសភាព
យ៉ាងនេះ ប្រព្រឹត្ត ទៅដើម្បីសេចក្តីមិនក្តៅក្រហាយចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីបាមេដ្នៈ ប្រព្រឹត្ត ទៅដើម្បីសេចក្តីមិនក្តៅក្រហាយចិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅ
ដើម្បីបាមេដ្នៈ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបតិ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបសុទ្ធិ ប្រព្រឹត្ត
ទៅ ដើម្បីសោមនស្ស ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេច ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីហេស្តារ ប្រព្រឹត្ត
ទៅ ដើម្បីបរិក្ខារ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបរិវារ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីបំពេញ
ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តី នើយណាយដោយចំណែកមួយ ដើម្បីបុរស ចាករាគៈ ដើម្បីនៃរាធ ដើម្បីសុបស្ងាត់ ដើម្បីអកញ្ញា ដើម្បីត្រាស់ដឹង

មហាវេត្ត ញាណពជា

ចំពាលប ស់វត្តត្តិ ឯវទ្រាន់ សំលាន់ ស់វេទាវិសុទ្ធិ អជ្ញស្នាស់ ស្នាស់ មិន ខ្លុំ ន ក្រែច កច្ចត់ អត្តៃត្រប់ មេខ្លាំ មន្ត្រី ស្រុំ មន្ត្រី សម្មា ខស្បត្តិ អាំ ក្ដេចចាស់ជុំខ្លុំ សម្មា ខស្បត្តិ ខស្សិចស្រស់ថ្មី អត្តព័យ្យ ពេល ឌង មារជ្រើ អញុ អត្តស្នា លោ ខេត្ត អ្យម្រើត អញុ អជ្ញស្និក្សា យោ ឥត្ត ឧស្ប្ទដ្ឋោ អយ អធ្-ប្បញ្ញាស់ក្តា ឥមា តំស្បោ ស់ក្តាយោ អាវជ្ជន្តោ ស់ក្នុត ជាឧត្តោ ស់ក្នុត បស្បុត្ត ស់ក្នុត បច្ចុ ក្ខាលា សំក្នុត ចិត្ត អជ៌ដ្ឋសេ សេក្ខិត សធ្វាយ អធិម្មព្រះ សិក្ខាត់ វ៉ាយ បក្កណ្ដោ សិក្ខាត់ ស់ក្នុន បញ្ហាយ បជាឧត្តោ ស់ក្នុន អភិត្តោយ្យ អភិជាខន្តោ សិក្ខិត បរិញ្ញាយ្យ បរិជាឧន្តោ សិក្ខិត បញាត់ត្វ បជីហន្ត្រា សិក្ខាត់ ភាប់នត្វ ភាប់ន្តោ សិក្ខាត់ សច្ចិតាតព្ទ សច្ចិតាពេទ្តោ សិក្ខាត់ ។

ə **ធ**. ម. ឧបដ្ឋបេត្តោ ។

ដើម្បីនិព្វាន សេចក្តីបរិសុទ្ធិគឺការសង្រីម សូវសីលទាំងទ្បាយ មានសភាព យាងនេះ ឈ្មោះថាអធិលីល ចិត្តដែលតាំងនៅ ក្នុងសេចក្តីបរិសុទ្ធិគិការ សង្រីម មិនដល់នូវការវាយមាយ សេចក្តីបរិសុទ្ធិគឺការមិនវាយមាយ ឈ្មោះ ថាអធិបិត្ត បុគ្គលឃើញដោយប្រពៃ នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិ គឺការសង្គ្រម ឃើញរដ្ឋាយច្រពៃ នូវសេចក្តីបរិសុទ្ធិគឺការមិនវាយមាយ សេចក្តីបរិសុទ្ធិ គឺការឃើញ ឈ្មោះថាអធិប្បញ្ញា អត្តនៃសេចក្តីសង្រីមណាក្នុងសំវែចារិ សុទ្ធនោះ នេះ ឈ្មោះថាអធិសីលស់ក្នា អត្តនៃសេចក្តីមិនវាយមាយណាក្នុនី អវិក្ខេបចារិសុទ្ធិនោះ នេះ ឈ្មោះថាអធិបត្តសិក្ខា អត្តនៃសេចក្តីឃើញណា ក្នុងទស្សនធាសេទ្ធនោះ នេះ ឈ្មោះថាមធិប្បញ្ញាស់គ្នា បុគ្គលកាលពិល-រណាខ្លុវសិក្ខាទាំង ៣ នេះ ទើបសិក្សា កាលដឹង ទើបសិក្សា កាលឃើញ ទើបសិក្សា កាលពិចារណា ឃើញ ទើបសិក្សា កាលតាំងចិត្ត ទើបសិក្សា កាលចុះចិត្តស៊ុបដោយសន្ទាទើបសិក្សា កាលផ្គង់ខុកនូវិព្យាយាមទើបសិក្សា កាលប្រង៍នូវស្មារគឺទើបសិក្សា កាលតាំងចិត្តទុកទើបសិក្សា កាលដឹងច្បាស់ ដោយបញ្ហា ទើបសិក្សា កាលដ៏ន៍ចំពោះនូវធម៌ដែលគប្បីដឹងច្បាស់ ទើប សិត្យ កាលកំណត់ដឹងនូវខុត្តសច្ចដែលគប្បីកំណត់ដឹង ទើបសិក្សា កាល លះបង់នូវសមុខយសច្ចដែលគប្បីលះបង់ ទើបសិក្សា កាលចម្រើននូវមគ្គ_ សច្ចដែលគប្បីចម្រើនទើបសិក្សា កាលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវនិរោធសច្ចដែល គប្បីធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ទើបសិក្សា ។

សុត្តន្ត្របំដីពេ ខុទ្ធពន៌កាយស្បូ បដិសម្តីទាមគ្នោ

(៤០) ខេញ្ច សំលាន់ នាណាទំនានស្បានមិញ្ញនា-နောက္ရကားမႈက မ်ိဳက္ဆက္သည္ ရသည္ အသည္ အသည္ကေတာ့ ထာ វាសាយ ដុស្សេយ វាសាយ សម្ពីទុះ្ធលាខុស្ស អភិ-ទីឯ៣ ខាងមានមារី គួនីរន្ទន្ទ័ណ ទេឌិត្តេខ **មា**គនិ-ស្នីជា អណ្ឌលខេត សិសខ្មារិ មហេយខ្មាល **ភូឌគ្និស្**រី អុយ្រើតេច ៩ឌីជំមារី ៩គីរ៉ុស្សមេខ រុច្ចយូស៊ីតា ឈាហោន ងរូស៊ីពា ខាងថ្មីន ងខ្មេល បឋមជ្ឈានេះ នំវេណាន់ ខ្មន់យដ្ឋានេះ វិតត្តវិចា-រាធ នទួលជាប្រភព តួនក្សា ខេង ទៅបាន ទៅ១៩-**ស្វាន់ អាក្សា**សានយោលនេះខេម្មាប់ខ្លួយ រុបសេញាយ **ខេត្តស្វា** នាន្ទមស្វាល រ៉ូស្វាលទន-សមាបត្តិយា អាកាសាបញ្ជាយនដស់ញាយ អាកា-ញ្ញា យភឧសមាបត្ថិយា វិញា ណញ្ញា យភឧសញា យ នៅសញ្ញា សញ្ញាយនះសេសបន្តិយា អាគិញ្ញា-យភាពសាលា អនិទ្វានុខស្សា្ទាយ និទ្ធសញ្ញាយ <mark>ថ្លៃស្ត្</mark>រាយ សុខសញ្ជាយ អនត្តានុបស្បាយ អត្តសញ្ជាយ ខិត្តនាដុខស្បានយោ ខេត្តហា វាក់កានុ-បស្បា**ល**ហេតុសារី ភូបេសាក់ពុស្ស ស្តេចលេ**ស**ិ

សុត្តស្ថិដិក ខុទ្ទកទិកាយ បដិសម្ពិទាមគ្ន

(៩០) សល់ ៩ គឺការ**លៈ**បង់ នូវហ្គារាត់ហុត អទិន្នាទាន កាមេ_ សុមិញ្ហា មុសាវាទ បិសុណវាថា ផ្លុសវាថា សម្ពប្បាលប: អភិជ្ជា ព្យាបាទ មញ្ជូនជ្នំ នូវកាមចន្ទ: ដោយនេត្តម្: នូវព្យាបាទ ដោយ អព្យាបាទ នូវថ៌នមិទ្ធ: ដោយអាលោកសញ្ញា នូវទទួចូ: ដោយ ការមិនវាយមាយ នូវវិចិកិច្ច ដោយការកំណត់នូវធម នូវអវិជ្ជា ដោយ ញាណ នូវអរតិ ដោយបាមោដ្ឋ: នូវនីវរណ:ទាំងឡាយ ដោយ បឋមដ្ឋាន នូវវិតក្ត: វិហរៈ ដោយខុតិយដ្ឋាន នូវប៊ីតិ ដោយគតិយដ្ឋាន នូវសុខនឹងទុក្ខ ដោយចតុត្តដ្ឋាន នូវ:បសញា បដ្ឋិយសញានឹងនានត្ សញា ដោយអាតាសានញាយតនសមាបត្តនៅអាតាសានញ្ហាយតនសញា ដោយវិញាណញ្ជាយតនសមាបត្តិ នូវសេចក្តីសំគាល់ក្នុងវិញាណញ្ជាយ-តនៈ ដោយអភិញ្ញាយតនសមាបត្តិ នូវសេចក្តីសំគាល់ក្នុង៍អាភិញញា_ យតនៈ ដោយនេវេសញានាសញាយតនសមាបត្ត នវសេចក្ដីសំគាល់ថា ទៀវ ដោយការពិលរណៈឃើញថាមិនទៀវ នូវសេចក្តីសំគាល់ថាសុ**១** ដោយការភិបារណា ឃើញថាជាទុក្ខ នូវសេចក្ដីសំគាល់ថាខ្លួន ដោយកាវ ពិហរណាឃើញថាមិនមែនខ្លួន នូវសេចក្តីត្រេកត្រអលេ ដោយ**កា**រពិហរ_ ណា ឃើញថាគួរ នឿយណាយ នូវវាគ: ដោយការពិបាណា ឃើញថា ្រុកសហភពគ: នូវភារភើតឡើន ដោយការពិបារណាឃើញថាលេត**សេ**

មហាវង្គេ ញាណាជា

បដ្តិសុក្រាន្ទស្សនាយ អានានស្ស ១យាន្ម មាន ខែមេសាល ដ្ឋាន់ធម្មាយ មាល់។ សេខមារី រួតរួយាសេខឧស្សីយាល ដង្កេស្ណាល ឯក្ eំត្លាឧ្បស្បាយ ឧិម័ត្តស_{្នា} អប្បឈ៌ហិតាឧុបស<u>្</u>បាះ— យ បណៈខំណ សុញ្គានុបស្បាយ អភិនិវេសស្ប អត្ថា្យ ឧញ្ទិបសារួយ យ សារានាណាត់នៃវេសសារួ យថាភ្នុនញា ណឱសដ្ឋនេខ សម្មោយភិនិវេសស្ប អាឌីឧវាឧុមស្បូនយេ អាលយាភិឌិវេសសុក្ខឌិសវត្ថា-ឧុខសុក្សាយ អព្យដ្ឋិសង្ខាយ វ៉ាដ្ឋសាឧុខសុក្សាយ សញ្ចោតភិធិវេសស្ប សោតាបត្តិមក្ដេន និឌ្នេ តដ្ឋាន តិលេសាន៍ សតានាតាមិមក្ដេន ជុំន្យារិ-កាន់ គិលេសាន មនាតាមិមក្ដេន អណុសហ-តតាន ៤៤៤សាន អរហត្តមក្ដេន សត្ត លេសាន បញ្ជាន់ ស៊ីលំ ប្រមេណ៍ ស៊ីលំ

មហាវត្ត ញាណកជា

នូវសេចក្តីប្រកាន់ ដោយការពិល្យណាឃើញថាគួររលាស់លេល នូវ សេចក្តីសំគាល់ថារឹងប៉ឹង ដោយការពិលារណេ ឃើញថាអស់ទៅ នូវការ ប្រមូលមក ដោយការពិចារណាឃើញថាសូន្យទៅ នូវសេចក្ដីសំគាល់ថា ឋិតថេ ដោយការពិចារណាឃើញថាប្រែប្រុល នូវគ្រឿនចំណាំ ដោយ ការពិលរណាយ៉េញថាមិនមានគ្រឿងចំណាំ នូវសេចក្ដីព្រថ្នា ដោយការ ពិចារណាយើញថាមិនគួរប្រាជ្ញា នូវការប្រកាន់មាំ ដោយការពិចារណា ឃើញថា សួន្យ នូវ សចក្ដីប្រកាន់មានឹងសេចក្ដីប្រកាន់ស្ថិតថា មានទ្វឹមសារ ដោយអធិប្បញ្ញានឹងធម្មវិបស្សនា នូវសេចក្ដីប្រកាន់មាំ ក្រោះសេចក្ដី វង្វេង្សុំង ដោយយថាកូតញ្ញាណ ខស្សនៈ នូវសេចក្ដីប្រកាន់មាំព្រោះ អល់យ ដោយការពិចារណា ឃើញថាជាទោស នូវការមិនពិចារណា ដោយការឃើញដោយការពិលារណា នូវសេចក្តីប្រកាន់ទាំព្រោះកំលេស ជាគ្រឿនប្រកបទុក ដោយការពិលារណាឃើញ ខ្លាំធម៌ជាគ្រឿនបើក (គោត្រកូញាណ) នូវពួកក លេសដែលតាំង នៅក្នុងទីតែមួយជាមួយនឹង ទិដ្ឋ ដោយ សេតាបត្តិមគ្គ នូវត៌លេ**ស**ដ៏គ្រោតគ្រាត ដោយសភទ. គាមមគ្គ នូវពុកកំលេសដ៏ល្អិត ដោយអនាគាមមគ្គ នូវក៏លេសទាំងអស់ ដោយអហេត្តមគ្គ ឈ្មោះថាសីល ១ ការរៀវបង់ ឈ្មោះថាសីល 🏼 🔊

សុត្តន្តប់ដំពេ ទុទ្ធកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នេ

ខេត្ត សល់ ស់ព្រ សល់ អាត្តម**ា សល់ ។** រារិសេច ស្នាម ខ្លួន អត្តិ មាន ស្នាន់ ទាមដ្ឋាយ ស់វត្តខ្លិ ប៉ុន្តិយា ស់វត្តខ្លិ បស្បន្និយា ស់វត្តន្ត សោមឧស្សាយ ស់វត្តន្ត អាសេវនាយ ស់វត្ត ភាវនាយ ស់វត្ត ពហុល់កម្មាយ ស់វត្ត្ អល់ខ្លាប់ មាន្ត្រី ស្ទឹលបាល មាន្ត្រី ស្សបាល ស់វត្ត ទារិទ្ធិយា ស់វត្ត ឯកត្តិតិនាយ វិភតយ ជិះស្រាយ ខ្មស់មាយ អភិញ្ញា**យ សុ**ឡា្តាយ ធំពុនាយ សំវត្តត្ត ៧វរុមាធំ សំហធំ សំវរមាសេខ្និ អជ៌សីលំ សំវាចាសៃខ្លួយ ឋិត ចិត្ត ជ វិក្គេម កព្ទុ មាំក្ដេចចាសេខ្លី អព្ទុខ្លី សារសាសេខ្លី សម្មា ឧស្សិត អត្តៃឧសសេន្ទី សម្មា ឧស្សិត ឧស្សឧទារីសុទ្ធិ អតិប្បញ្ញា យោ ឥត្ត សំរៃដ្ឋោ មណ្ឌ មត្តម្នាប់ មេ ខេត្ត ម្សាយិស្តិត ដើរ មណ្ឌ មត្ថខ្លួនមួយ លោ នេះ ខេស្សិតដើយ មណ្ អធិប្បញ្ញាសិក្ខា ៩មា នស្បោ សិក្ខាយោ អាវ-ជួន្តា សិក្ខាត់ ជាឧន្តោ សិក្ខាត់ បស្សន្តា សិក្ខាត់

សុគ្គន្តប់ដែក ខុទ្ទកនិកាយ បង្គិសម្ពិទាមគ្ន

ចេននា ឈ្មោះថាស៊ីល ១ ការសង្គ្រីម ឈ្មោះថាស៊ីល ១ ការមិនប្រព្រឹត្ត កន្ទង ឈ្មោះថាស៊ីល១ ។ ស៊ីលេខា៩៤៦៣ល៉ាង៍ខេះ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បី ការមិនក្ដៅក្រហាយបិត្ត ប្រព្រឹត្តទៅបើម្បីចាមេដ្នៈ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីបិតិ ប្រត្រឹត្តទៅដើម្បីបស្សន្និ ប្រត្រឹត្តទៅដើម្បីសោមនស្ស ប្រត្រឹត្តទៅដើម្បី អាសេវនៈ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីភាវនា ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីធ្វើឲ្យច្រើន ប្រព្រឹត្ត **ទៅ**ដើម្បីគ្រឿងអល់ផ្ការ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីគ្រឿងមរិក្ខាវ ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីចរវារ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីការបំពេញ ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីសេចក្តីនឿយ ណាយដោយចំណែកមួយ ដើម្បីប្រាសថាភពគ: ដើម្បីនិរោធ សេចក្តីស្រសាត់ ដើម្បីអភិព្រា ដើម្បីគ្រាស់ដឹង ដើម្បីនិព្វាន សេចក្តី បរិសុទ្ធិគឺការសន្ន្រម នូវស័ល មានសភាពយ៉ាង៍នេះ ឈ្មោះថាអធិសិល ចត្តដែលតាំងនៅ ក្នុងសេចក្តីហើសនិតិសេចក្តីសង្គ្រីម មិនដល់នូវសេចក្តី វាយមាយ សេចក្តីបរិសុទ្ធគឺសេចក្តីមិនវាយមាយ ឈ្មោះថាអធិបិត្ត បុគ្គល ក្មេញ ហេយប្រែង ខ្លុំសេចក្តីបរិសុទ្ធិគឺការសន្ទ្រីម ឃើញដោយ ប្រពៃ នូវសេចក្តីបសេន្តិគឺការមិនរាយមាយ សេចក្តីបសេន្តិគឺការឃើញ ឈ្មោះថាអធិប្បញ្ញា សេចក្តីសន្ទ្រីមណា ក្នុងសំរប់បុរិសុទ្ធិនោះ ឈ្មោះថាអធិសាសសិក្ខា សេចក្តីមិនវាយមាយ**ណា** ក្នុងអវិក្ខេចបារិសុទ្ធិ នោះ នេះឈ្មោះថាអនិបិត្តសិក្ខា សេចក្តីយើញណា ក្នុងទស្សនធារិសុទ្ធិ នោះ នេះ ឈ្មោះថាអធិប្បញ្ញាស់ក្លា បុគ្គលកាលពីចារណាឃើញនូវ សិក្ខាទាំង៣នេះ ទើបសិក្សា កាលដឹងទើបសិក្សា កាលយើញទើបសិក្សា

បច្បក្សា ស៊ីតូន ចំនួំ អជ់ដួយ ន្តោ ស៊ិតូនំ
សន្ធាយ អជ៌មុខន្តោ សិត្តិន ប៉ៃយំ បត្តស្នា ន្តោ
សិត្តិន សនី ឧបដ្ឋបន្តោ សិត្តិន ចំនួំ សមានបន្តោសិត្តិន បញ្ហាយ ជាន ន្តោ សិត្តិន អភិ ញ្ញេយ្យ
អភិជាន ន្តោ សិត្តិន បរិញ្ញេយ្យ បរិជាន ន្តោ សិក្តិនំ
បញ្ហាន ស្ថិតិន បរិញ្ញេយ្យ បរិជាន ន្តោ សិក្តិនំ
បញ្ហាន សំក្និន បរិញ្ញេយ្យ បរិជាន ន្តោ សិក្តិនំ
សភិត្តិន សេច្ចិតាន ស្វំ សច្ចិតា បាន្តោ សិក្តិនំ នំញាន ដែន ញា ណំ បជានន ដែន បញ្ហា នេន ប្រុំនំ
សុត្តាន សំពេ បញ្ហា ស៊ីលមយេ ញា ណំ ។

(៧) កខំ សំវវិត្វា សមានមាន បញ្ញា សមានិកាវនាមយេ ញាណំ ឯកោ សមានិ ចិត្តស្បូ ឯកក្តតា ។ ខ្លេសមានី លោក យោ សមានិ លោ-កាត្តពេ សមានិ ។ នយោ សមានី សវិនក្តាស់ថៃ-ពេ សមានិ អវិនក្តាហៃមេត្តោ សមានិ អវិនក្តាវិចា-ពេ សមានិ ។ ចត្តាពេ សមានិ មានភាគិយោ សមានិ ឋិនិកាគិយោ សមានិ ។ អាលពិចារណា ឃើញច្បាស់ ទើបសិក្ស កាលតាំងចិត្តទុក ទើបសិក្សា

កាលចុះចិត្តស៊ីបដោយសន្ធា ទើបសិក្ស កាលផ្គង់ ទុក្ស សេចក្តីព្យាយាម
ទើបសិក្ស កាលប្រង់ស្មារគឺ ទើបសិក្ស កាលឥម្គស់ចិត្តទុក ដោយប្រពៃ
ទើបសិក្ស កាលជំងឺ ដោយបញ្ហា ទើបសិក្ស កាលដឹងចំពោះ នូវធម៌
ដែលគប្បីជំងឺចំពោះ ទើបសិក្ស កាលកំណត់ជំងឺ នូវទុក្ខសច្ច ដែលគប្បី
កំណត់ជំងឺ ទើបសិក្ស កាលលះបង់ នូវសមុខយសច្ច ដែលគូរលះបង់
ទើបសិក្សា កាលចម្រើននូវមគ្គសច្ច ដែលគប្បីចម្រើន ទើបសិក្សា កាលធ្វើ
ឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវនិះ រាធសច្ច ដែលគប្បីធ្វើ ទ្បជាក់ច្បាស់ ទើបសិក្សា ដែល
ឈ្មោះ ថាញា ណ ដោយអត្តថាដឹង នូវធម៌នោះ ឈ្មោះ ថាបញ្ហា ដោយ
អត្តថាជំងឺច្បាស់ នូវធម៌នោះ ហេតុ នោះ លេក ហៅថាបញ្ហាក្នុងការស្ដាប់
ហើយសង្គីម ឈ្មោះថាស៊ីលមយញ្ញា ណ ។

(៧២) បញ្ហាត្តង៍ការសង្គ្រមហើយតម្កល់ខុក ឈ្មោះថាសមាធិកា_ វនាមយញ្ហាណ តើដូចម្ដេច សមាធិ ១ គឺភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ។ សមាធិ ២ គឺ លោកិយសមាធិ ១ លោកុត្តសេមាធិ ១ ។ សមាធិ ញ គឺ សមាធិប្រកបដោយវិតក្ដៈប្រកបដោយវិចារៈ ១ សមាធិដែលមិនមានវិតក្ដៈ មានតែហៃរៈ ១ សមាធិដែលមិនមានវិតក្ដៈមិនមានវិចារៈ ១ ។ សមាធិ ៤ គឺ សមាធិគប់រកនូវកុណវិសេស ១ សមាធិគប់រកនូវការតាំងនៅ ១ សមាធិគប់រកនូវកុណវិសេស ១ សមាធិគប់រកនូវការទំណយកំលេស ១ ។

សុត្តន្ត្របំផុយ ទុទ្ធពនិកាយស្បូ បង្គិសអ្គីទាមក្ត្រា

បញ្ សមាជ័ ប៉ុន្ដែរណេតា សុខ្៩រណេតា (0) ដែរណេតា អាលោកដែរណេតា បច្ចុះក្តេជាធិមិត្ត ។ សមាជ ពុន្ធានុស្សទៅសេខ ចិត្តសុរ្ ឯកក្តេ អុយ្ណេះ មាន ខេត្តមន្ត្រុំមេខ ខ្លួមរិ ស្តេក្សា អាត្រៃស្រេ សសព្ទ សឡានុស**្**តាស្រែន ចំនួស្បូ ឯកក្តា អាក្រៃច្រ សមាខិ សំណនុស្ប-ត់ស្រេខ ចិត្តសុក្រ រៀកក្តេតា អព្រៃត្តា សមាជ លាតានុស្សត្វសេន ចិត្តស**្** ឯកក្**តា** អាក្តោទោ សមាធ្ នៅសាជ់សន្ទៃព្រទ្ធ ខ្លួសារិ វាយនិស អាំ ក្ដោល សមាធំ ។ សត្ត សមាធំ សមាធិស្ប តុសលតា (២) សមាជ្ស សមាបត្តស្លល**តា សមា**-ចំសុ ឋិទិត្តសល់តា សមាច់សុ ្រដ្ឋានកុសល់តា សមានសុវ្ កាល់្នកុសស្តា (m) សមានិសុវ្ កោ-**ខ**្រុស្សភា សមាជិស្ស អភិធិសាក្រុសល**តា ។** អដ្ឋ សមាជ្ញ ១៤ កែស្លាស់សេខ ចិត្តសុ ្សកក្តេ អាំក្ខោសមាខ៌ អាសាកាសំណាវសេខ ។ ប៉េ ។ ಣಾವಹನ್ಯಾಗಿಸುವ ಗುಯಾಹನುಯಾಗಿಸುವ <u>ತಿ</u>ಲ್<u></u>

១ម.ឯត្តប ឧបេហ្ផរណេញតិ ទិស្សតិ າ ៤ ឧ. ម. សមាធិកុសលញ ។ ៣. ೪. ម. ពល្យញា កុសលញ ។

សុត្តន្តប់ជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្ន

សមាធិថ គឺការផ្សាយនៃបីតិ ១ ការផ្សាយនៃសេចក្តីសុ ១ ១ ការផ្សាយនៃ ចិត្ត ទិការផ្សាយ នៃពន្ធឺ ទិការកំណត់ខ្លាំការពិបារណា ទី ។ សមាធិ ៦ គឺចិត្តជាឯកគ្គតា ដោយអំណាចពុទ្ធានុស្សត ឈ្មោះថាអវិរក្ខុបសមាធិ ១ ចិត្ត ជាឯកគ្គតា ដោយអំណាចធម្មានុស្សត ឈ្មោះថាអវិក្ខេបសមាធិ ១ ចិត្តជា ឯកគ្គតា ដោយអំណាចនៃសង្ឃនុស្សត ឈ្មោះថាអវិះក្ខុបសមាធិ ១ ចិត្ត ជាឯកគ្គតា ដោយអំណាចនៃសីលានុស្សគិ ឈ្មោះថាអវិក្ខេបសមាធិ ១ ចិត្ត ជាឯកគ្គតា ដោយអំណាចនៃថាគានុស្សត ឈ្មោះថាអវិក្ខេបសមាធិ 🤊 ចិត្ត ជាឯកគុតា ដោយអំណាចនៃទៅតានុស្សត ឈ្មោះថាអាក្រូបសមាធ ១ ។ សមាធិ ៧ គឺភាពនៃសេចក្តីឈ្វាស់វៃក្នុងសមាធិ ១ ភាពនៃសេចក្តីឈ្វាស វៃក្នុងការចូលកាន់សមាធិ ១ ភាពនៃសេចក្តីឈ្វាសវៃក្នុងការតាំងនៅក្នុង សមាធិ ១ ភាពខែសេចក្តីឈ្វាស់វៃក្នុងការចេញចាកសមាធិ ១ ភាពខែ សេចក្តីឈ្វាស់វៃក្នុងសេចក្តីស្រលក្នុងសមាធិ ១ ភាពនៃសេចក្តីឈ្វាស់វៃ ក្នុងអារម្មណ៍នៃសមាធិ ១ ភាពនៃសេចក្ដីឈ្វាស់វៃក្នុងការប្រមូលមកនូវ សមាធិ 🤊 សមាធិ ៤ គឺចត្តជាឯកគ្គុតា ដោយអំណាចនៃបប់វឹកសំណ ឈ្មោះថាអារិក្ខេចសមាធិទ ដោយអំណាចនៃអាជ្ញេកសំណ ១ ។ ថេ ។ ដោយអំណាចនៃគេដោកសំណ ១ ដោយអំណាចនៃវយោកសំណ ១

មហាវិធ្គើ ញាណកប៉ា

កស់ណាវសេខ ជូនភស់លាវសេខ លោប់ខភ-សំណាវសេខ ជុំខាត់កស់ណាស់សេខ ចិត្តស្បូ ឯកក្តា អាក្សែខា សមាជិ ។ នៅ សមាជិ គ្រាវេចពេ សមាជិ ងខ្មុំ ល្ខេយ ងខ្ញុំ ឧជ្ជិសេ ងខ្ញុំ ឧហ្សុខេយ ងវិស-វេចកេ សមាជ៌ អត្ត ហ៍នោ អត្ត មជ្ឈីមោ អត្ត បណ់តោ សុញ្ញាតា សមាធ៌ អធ៌មិត្តោ សមាធិ អប្ប-ណ៍ហ៍ តោ សមាជំ ។ ឧស សមាជំ ជុន្ទាន់កាស_ ញាវសេន ចិត្តសុ ្សភក្តា អាក្តាទោ សមាធ៌ វិធិលភាសញ្ជាសែន ។ មេ ។ វិទុត្តសញ្ជាសែន វិច្ចិត្តសញ្ជាស្រុន វិក្សាយ៍នក្សញ្ជាស្រុន វិក្សិ ន្យែស្ណាវស្រេខ ស្នុរស្នាល់ន្យស្ណាវស្រេខ លេសខ្មុខ ដែល ១ ខេត្ត អដ្ឋិតសញ្ញាវសេខ ចិត្តស្ប ឯកក្តុតា អាំគ្នេចោ សមាជ៌ ៩ ខេ ខេញ្ចុញ្ញាស សមាជំ ។

(៩๓) អចិ ច ចញ្ចាំសតិ សមាធិស្ប សមាធិ ធំដ្ឋា ចក្តែលដ្ឋេន សមាធិ ចក់កដ្ឋេន សមាធិ ចច្ចៃដ្ឋេន សមាធិ ឯកក្តុដ្ឋេន សមាធិ ដោយអំណាចនៃនីលកសំណ ១ ដោយអំណាចនៃប៉ុត្តកសំណ ដោយអំណាចនៃលោហិត្តកសិណ ១ ចិត្តជាឯកគ្គតា ដោយអំណាចនៃ ६៣តកសំណ ឈ្មោះថាអាក្រូបសមាធិ ១ ។ សមាធិ ៩ គឺរូហ្វាបរស_ មាធិជាន់តាប ១ ជាន់កណ្ដាល ១ ជាន់ទួស ១ អុវុជាវិបសេមាធិជាន់តាប ទ ជាន់កណ្ដាល ១ ជាន់ខ្ពស់ ១ សុញាត្សមាធិ ១ អនិមត្តសមាធិ ១ អប្បណ្ឌាល់តសមាធិ ១ ។ សមាធិ ១០ គឺ ចិត្តជាឯកគ្គា អំណាចនៃទទួមាតកសញ្ញា ឈ្មោះថាអាវិក្ខេបសមាធិ១ ដោយអំណាច នៃវិនីលកសញ្ញា ១។ បេ ។ ដោយអំណាចវិបុព្វកសញ្ញា ១ ដោយអំ. ណាចវិច្ចិត្តសញ្ញា 🤊 ដោយអំណាចវិត្តាយិត្តសញ្ញា 🤊 ដោយអំណាច វត្តភសញ្ញា ១ ដោយអំណាចហតវិក្ខាយត្តសញ្ញា ១ ដោយអំណាច លេហតុកសញ្ញា ១ ដោយអំណាចបុល្បកសញ្ញា ១ ចិត្តជាឯកគុតាដោយ អំណាចអដ្ឋិតសញ្ញា ឈ្មោះថាអវិត្តេបសមាធិ ១ នេះសមាធិ ៥៥ ។ (៤៣) ម្យ៉ាងទៀត អត្តត្តិសមាធិ នៃសមាធិ មាន ៤៥ គឺ សមាធិ ដោយអត្តថាតំណត់ ១ សមាធដោយអត្តថាជាបរវាវ ១ សមាធិ ដោយអត្តថា ពេញ លេញ ១ សមាធិដោយអត្តថាមានអារម្មណ៍តែមួយ ១

សុក្ខុន្តបំដីពេ ទុទ្ធពនិកាយស្យូ បដិសម្តិទាមគ្នោ អាំ ក្ដេចដួន សមាន អាំសារដួន សមាន អនារិ លដ្ឋេន សមាធ៌ អធិញ្ញានដ្ឋេន សមាធ៌ វិមុត្តដ្ឋេធ សមាជ៌ ឯកត្ដូបដ្ឋាន ស្រេន ចិត្តសុុ ឋិត្តា សមាជ៌ សុខ សូសត្ត សុមាធ្ ស្រុម ដេសត្ត សមាធ្ សុខ រាស់ឥត្តា សុមាធិ ស្រែធ នេស់ឥត្តា សមាធិ ស្នេ មាន៣៥៩ ម្នាន់ ម្នាន់ មេខាន់ ២១១៣៩៩(៣) សមាជ៌ សម័ អាឌិជ្តា សមាជ៌ វិសម័ អភាឌិជ្តា សមាជ៌ សម បដ្ឋជ្ជីតិត សមាជ៌ វិសម ជប្ដើ-ជជុំខ្លួន មាសត្ត មាន ជនជាទី មាន ម្គាន ម្គាន ជប្បស្តិបស្ត្តា សមាជ៌ សម ឃាយគីតិ សមាជ៌

សុត្តស្ត្រីជំព ខុទ្ទពនិកាយ បង្គិសម្ភិទាមគ្គ

សមាធិ ដោយអត្ថថាមិនរាយមាយ ១ សមាធិ ដោយអត្ថថាមិនប្រាស ញក្ស៊ឹមសារ ទ សមាធ ដោយអត្តថាមិនល្អក់ ១ សមាធិ ដោយអត្តថា មិនញាប់ញុំវិ ១ សមាធិ ដោយអគ្គថាផុគស្រឡះ ១ ភាព នៃចិត្តតាំង នៅ េះដាយអំណាចនៃការតាំងនៅក្នុងអារម្មណ៍តែមួយ (១) ឈ្មោះថាសមាធិ ១ សភាវៈដែលស្វែងរកនូវការស្ទប់ ឈ្មោះថាសមាធ ១ សភាវៈដែលមិន ស្វែងក្រនូវជម្និញសេលកការស្ងប់ ឈ្មោះថាសមាជិទ ភាពនៃជម៌ស្វែង រកនូវការស្លប់ ឈ្មោះថាសមាធិ ១ ភាពនៃធម៌មិនស្វែងរកនូវធម៌ប្រាស ញកការស្ទប់ ឈ្មោះថាសមាធិ ១ សកាវៈដែលកានយកនូវការស្ទប ឈ្មោះថាសមាធិ ១ សភាវៈដែលមិនកាន់យកនូវធម៌ជ្រុសពកការសូប ឈ្មោះថាសមាធិ ១ ភាពនៃធម៌កាន់យកនូវការស្ងប់ ឈ្មោះថាសមាធិ១ ភាពនៃធម៌មិនកាន់យកនូវធម៌ប្រាស់លក់ការស្ងប់ ឈ្មោះថាសមាធិ ១ សភាវៈ ដែលដើរទៅកាន់ការស្ងួប ឈ្មោះថាសមាធិ ១ សភាវៈដែល មនដៅព្រៅកាន់ជម្យុលស៣ភការស្ទ ឈ្មោះថាសមាធិ ១ ភាពនៃជមិ ដែលដើរទៅកាន់ការស្ទប់ ឈ្មោះថាសមាធិ ១ ភាពនៃធម៌ដែលមិនដើរ សៅកាន់ជម្យាសហភកស្តេប ឈ្មោះថាសមាធិទ សភាវៈដែលដុតនូវ

០ នេះ មិនមែនជាអគ្គរបស់សមាធិទេ ។ អដ្ឋក្សា ។

មហាវិធ្លេ ញាណពជា

វិសម ឈាប្រតិតិ សមាជិ សម ឈាតត្តា សមាជិ
វិសម ឈាប់តត្តា សមាជិ សមា ៤ ហិតោ
៤ សុទោ ចាតិ សមាជិ ៩មេ បញ្ជាំសតិ សមាជិស្ប សមាជិឌ្ជា គំញានឌ្ឌេ ញាឈំ បជាជនឌ្ជេ បញ្ញា គេជ ប៉ុត្តិ សំវាត្វៃ សមាជមាន បញ្ញា សមាជិអាវនាម យេ ញាឈំ ។

ការស្ងប់ ឈ្មោះថាសមាធិទ ភាពនៃធមិដែលដុត នូវធមិប្រាសចាកការស្ងប់
ឈ្មោះថាសមាធិ ទ ភាពនៃធមិដែលដុតនូវការស្ងប់ ឈ្មោះថាសមាធិ ទ
ភាពនៃធមិដែលដុតនូវធម៌ ប្រាសចាកការស្ងប់ ឈ្មោះថាសមាធិ ទ
ធម៌មានសភាពស្ងប់ផង មានប្រយោជន៍ផង មានសេចក្ដីសុទផង
ឈ្មោះថាសមាធិ (១) នេះអត្ថក្នុងសមាធិ របស់សមាធិ ៤៩ ដែល
ឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្ថថាដឹងនូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយ
អត្ថថាដឹងច្បាស់ នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ ហេកពោលថា បញ្ញា
ក្នុងការសង្រីមហើយតំកល់ខុក ឈ្មោះថាសមាធិការនាមយញ្ញាណ ។

(៧៤) បញ្ញា ក្នុងការកំណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះថា ធម្មជ្ជិតិញ្ញាណ តើដូចម្ដេច អវិជ្ជាជាទីតាំងនៃការកើតឡើនផង ជាទីតាំង
នៃការប្រព្រឹត្តិទៅផង ជាទីតាំងនៃគ្រឿងកំណត់ផង ថាទីតាំងនៃការ
ប្រមូលផង ជាទីតាំងនៃការប្រកបផង ជាទីតាំងនៃកង្វល់ផង ជាទីតាំង
នៃការប្រជុំកើតផង ជាទីតាំងនៃហេតុផង ជាទីតាំងនៃបច្ច័យផង របស់
សង្ខារទាំងទ្បាយ នេះអវិជ្ជាជាបច្ច័យដោយអាការ៧ យ៉ាង សង្ខារទាំង
ទ្បាយកើតឡើងព្រោះបច្ច័យ ធម៌ទាំង ៤ នុំ៖ សុទ្ធតែកើតឡើងព្រោះ
បច្ច័យ ហេតុនោះ បញ្ញា ក្នុងការកំណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះថាធម្មជ្ជិតិញ្ញាណ

០ ត្រង់នេះមិនមែនជាអត្ថរបស់សម្មាធិទេ ។ អង្គិកថា ។

សុគ្គន្តបិនិកោ ខុខ្ទកនិកាយស្ស បតិសម្តិទាមគ្នោ

អន្តនព្វ អន្ទាន់ អាំជ្ជា សង្ខារាន់ អភាគតម្បី អន្ទាន់ អុំជ្ជា សង្ខារចុះ និស្សាខដ្ឋិតិ ៩ សង្គម្ពុំតិ ៩ សិមិ-ត្តដ្តិត ច អាយុខានដ្តិត ច សញ្រោកដ្តិតិ ច ខល់ពោ-ជុំត្និត្ត សមុខណៈដុំត្ន ខ សេតុជ្ញិត្តិ ខ បច្ចុយ្យវិត្តិ ខ ៩ មេហ៊ុ និវិយាតា មេហ៊ុ មវិជ្ជា មទូលោ សង្ខាក តជិណមាង់ជា 🟝 ៩មោត្រនេ ឌស៊ី តជិណមាង់ជា 🕏 🕹 ឧជិធានរុងសេ ឧណី ឧដិធ្វីស្វាហុ មង្គាំរ សន្យាយឧទមា មន្សាយឧច្ នុមាមា នយោ ឋានទាយ បានទា តស្លាយ តស្លា ខ្ទានានស្ប ន្ទានានំ ភ/សុក្ខភព ជាតិយា ជាតិ ជាមេរណ-សុត្រ ឧប្បានដ្ឋិតិ ច បវត្តដ្ឋិតិ ច និមិត្តដ្ឋិតិ អាយុហនដ្ឋិតិ ៩ សញ្ជោតដ្ឋិតិ ៩ មហិពោឌដ្ឋិតិ ៩ សមុឧឃដ្ឋិតិ ច ហេតុដ្ឋិតិ ច បច្ចូលដ្ឋិតិ ច

សុគ្គន្តប់ដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

អវិជ្ជាជាទីតាំងនៃការកើតទៀនបែសសង្គារទាំងទ្វាយ អស់អតីតកាល ផង៍ អវិជ្ជាជាទីតាំងនៃការកើតឡើងផង៍ ជាទីតាំងនៃការប្រព្រឹត្តទៅផង ជាទីតាំងនៃនិមិត្តផង ជាទីតាំងនៃជារប្រមូលផង ជាទីតាំងនៃការប្រកប ព្រមផង ជាទីតាំងនៃកង្ទល់ផង ជាទីតាំងនៃការប្រជុំកើតផង ជាទីតាំងខែ ហេតុផង ជាទីតាំងខែបច្ច័យផង របស់សង្គារទាំងឡាយ អស់អនាគគ-កាលផង នេះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ ដោយអាការ៩យ៉ាង សង្គារទាំងឡាយ កើតឡើងក្រោះមច្ច័យ ធម៌ទាំងពីវនុះ កើតឡើងក្រោះមច្ច័យ ហេតុ**នោះ** បញ្ហា ក្នុងការកំណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះថាធម្មដ្ឋិតិញ្ញាណ សង្ខារព**ំងឡាយ** ជាទីតាំងនៃការកើតឡើងរបស់វិញ្ញា ណ ។ បេ។ វិញ្ញា ណ ជាទីតាំងនៃការ កើតទ្បើនបេសនាមរូប នាមរូប ជាទីតាំងនៃការកើតឡើងរបស់អាយគនៈ ហ្គុំមួយ អាយតនៈហ្រុំមួយ ជាទីតាំងនៃការកើតទ្បើងរបស់ផស្វៈ ផស្វៈ ជាទីតាំងនៃការកេតឡើងរបស់វេទនា វេទនា ជាទីតាំងនៃការកើតឡើង របស់គណ្ណា គណ្ណា ជាទីតាំងនៃការកើតឡើងរបស់ខ្យាទាន ទាន ជាទីតាំងនៃការកើតឡើងរបស់ភព កព ជាទីតាំងនៃ**កា**រកើតឡើង របស់ជាតិ ជាតិ ជាទីតាំងនៃការកើតឡើងផង ជាទីតាំងនៃ**ការប្រព្រឹត្ត** ទៅផង ជាទីតាំងនៃនិមិត្តផង ជាទីតាំងនៃការប្រមូលផង ជាទីភាំង នៃការប្រកបព្រមផង ជាទីតាំងនៃកង្វល់ផង ជាទីតាំងនៃការប្រជុំកើត ظឯ ជាទីតាំងនៃហេតុظឯ ជាទីតាំងនៃបច្ច័យظឯ របស់ដ**ក**នឹងមរណៈ

មហាវិច្ចេ ញាណាដា

ហុ មាស្តីរប រួយ៉ា ហុ លេខមកគំណិទ្ធ រួយ៉ា ហុ លេខ លេខមកគំណិទ្ធ ឧ៤៣ឧរុឌលេ ឧយ៉ា ឧតិធ្វីខ្មួយិរា-ពេឌ ឧតិ សេខមកគំណិទិខ ឧ៤៣ឧរុឌលេ ឧយ៉ា ពេឌ ឧតិ សេខមកគំណិទិខ ឧ៤៣ឧរុឌលេ ឧយ៉ា មុន្ត្រម្យ៉ា លេខ មាស្តីស្និយ ឧយ៉ា ស្រុក សេខមកគំណិទ្ធ ឧធំណាធ្វើ មេខាក្

មហាវគ្គ ញាណពជា

នេះជាតិជាបច្ច័យដោយគាការ ៤ យ៉ាង ជានឹងមរណៈ កើតឡើង
ក្រោះបច្ច័យ ធម៌ទាំងឲ្យយពីរដុះ កើតឡើងក្រោះបច្ច័យ ហេតុ
នោះ បញ្ញា ក្នុងការកំណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះថាធម្មដ្ឋិតិញ្ញាណ
ជាតិជាទីតាំងនៃការកើតឡើងផង ជាទីតាំងនៃការប្រព្រឹត្តិទៅផង ជា
ទីតាំងនៃនិមត្តផង ជាទីតាំងនៃការប្រមូលផង ជាទីតាំងនៃការប្រជុំកើតផង ជាទី
តាំងនៃនិមត្តផង ជាទីតាំងនៃកង្គល់ផង ជាទីតាំងនៃការប្រជុំកើតផង ជាទី
តាំងនៃហេតុផង ជាទីតាំងនៃកង្គល់ផង ជាទីតាំងនៃការប្រជុំកើតផង ជាទី
តាំងនៃហេតុផង ជាទីតាំងនៃបច្ច័យផង របស់ជានឹងមរណៈ អស់អតីត
កាលផង អស់អនាគតកាលផង នេះជាតិជាបច្ច័យដោយអាការ ៤ យ៉ាង
ជានឹងមរណៈ កើតឡើនព្រោះបច្ច័យ ធម៌ទាំងពីរនុំ៖ កើតឡើងព្រោះ
បច្ច័យ ហេតុនោះ បញ្ញា ក្នុងការកំណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះថាធម្មដ្ឋិតិច្បាណ
ប្រាកាណ ។

(៩៩) អវិជ្ជា ជាហេតុ សង្ខារទាំន់ទ្បាយកើតឡើងព្រោះហេតុ
ធម៌ទាំងពីរនុះ សុទ្ធតែកើតឡើងព្រោះហេតុ ហេតុនោះ បញ្ញា ក្នុង
ការកំណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះថាធម្មដ្ឋិតិញ្ញាណ អវិជ្ជាជាហេតុ សង្ខាវ
ទាំងទ្បាយ កើតឡើងព្រោះហេតុ ធម៌ទាំងពីរនុះ សុទ្ធតែកើត
ទ្បើងព្រោះហេតុ ធម៌ទាំងពីរនុះ សុទ្ធតែកើត
ទ្បើងព្រោះហេតុ ធម៌ទាំងពីរនុះ សុទ្ធតែកើត
នោះ បញ្ញា ក្នុងការកំណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះថាធម្មដ្ឋិតិញ្ញាណ សង្ខាវ
ទាំងទ្បាយជាហេតុ វិញ្ញាណកើតឡើងព្រោះហេតុ វិញ្ញាណជាហេតុ

សុត្តន្តបំដីពេ ទុទ្ទកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ဆာမားျှင် ကေးကု လေးရဂ္ဂဏာအပိ ကေးရလာမှာတျင့် လေးရှေးျ-លាសក្ខ លោយ ដូមេរិប លោយមាត់ពីច្រើ ដូមេរិបិ លេខ ក្ខេស លេខមាត់ជាដិ ក្ខេស លេខ ឧឃា សេខមាត់ជាទី ឧឃ្សា លេខ វេទាយក្ លេខមាត់ជា-ត្ វេសេស៖ លេខ សង្ លេខមនុស្គសិរ្សិ មនុស្ លេខ ឃុខ លេខមាត់ជាឃុំ ឃុខ លេខ ។ រណ៍ បោត្តសមុប្បីឆ្នំ ខុកោបេតេ ឆម្នា មេតុ-អាធ្នាធិន្ទ ឧជិធាឧរុស្តលេ ឧណី ឌគីឌី្ទូយ៉ាហា អត្តទៀ អឌ្ឋាធំ អភាត្តទៀ អឌ្ធាធំ ជាតិ ហេតុ ជ្ជាធរណៈ សេដុសគុប្បីធ្នូ ខុគោ ខេឌេ ឧទ្ទា សេដ្-សត់ណីយ៉ាង ត្រំពេធរូម សេ ឧយ៉ា ឌត់ដឹងយ៉ាហា។ (៤៦) អ្យុជា តន្ទំ មាស្ថារ តន្ទំជំមាន់ដើម វម្សេក ង ញ់ ខ្មែន សង្ខារ បដ្ដិទូសមុខ្សីស្ ខាស ខេនេ ១ម៉ា

នាមនឹងរូប កើតឡើងព្រោះហេតុ នាមនឹងរូបជាហេតុ អាយតន:ប្រាំ_ មួយកើតឡើងក្រោះហេតុ អាយគនៈប្រាំមួយជាហេតុ ផស្សៈកើតឡើង ព្រោះហេតុ ផស្សៈជាហេតុ វេទនាកើតឡើងព្រោះហេតុ វេទនាជាហេតុ ត្តណ្ណាកើតទៀតក្រោះហេតុ តណ្ណាជាហេតុ ទុហ្វា ខកើតឡើ**តក្រោះ** ហេតុ ទទាខដាហេតុ ភពកេតឡើងព្រោះហេតុ ភពជាហេតុ ជាតិ កើតឡើងក្រោះហេតុ ជាតិជាហេតុ ជវានឹងមរណៈ កើតឡើងក្រោះ ហេតុ ធម៌ទាំងពីរនុះ សុទ្ធតែកើតឡើងព្រោះហេតុ ហេតុនោះ បញ្ហា ក្នុងការកំណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះថាធម្មជ្ជិតិញ្ញាណ ជាតិជា ហេតុ ជរានឹង មរណៈកើតឡើង ក្រោះហេតុ ធម៌ទាំងពីវន្ទុះ សុទ្ធតែកើតឡើងក្រោះ ហេតុ អស់អតីតកាលផង អស់អនាគតកាលផង ហេតុនោះ បញ្ហា ក្នុងការកំណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះមាធម្មដ្ឋិតិញ្ញាណ ។

(៧៦) អវិជ្ជា ជាគ្រឿនអាស្រ័យ សង្ខារកើតឡើនព្រោះគ្រឿនអា ស្រ័យ ធម៌ទាំនពីរនុះ សុទ្ធតែកើតឡើនព្រោះគ្រឿនអាស្រ័យ ហេតុនោះ បញ្ញា ក្នុងការកំណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះថាធម្មដ្ឋិតិញ្ញាណ អវិជ្ជាជាគ្រឿន អាស្រ័យ សង្ខារកើតឡើនព្រោះគ្រឿនអាស្រ័យ ធម៌ទាំងពីរនុ៎ះ សុទ្ធតែ តើតឡើងព្រោះគ្រឿនអាស្រ័យ អស់អតីតកាលផង អស់អនាគតកាលផង

មហាវិធ្គេ ញាណពជា

ត្តដំណង់ដ្ឋាទីខ្មុំ គង់ពាត្យនៃលេ ឧយា ឌតិទីខ្មុំ ကားက ကန္ဘောက ဗင်းဌာ ငါကာလ ဗင်းဌာလဗုဗျဉ္ဆ န္မိုယ္က လက္ရွင္တိုင္တာ အေနာ္ခ်င္း အေနာ္ခ်င ឧត្តំ មានបាលឧត្ត ឧត្តមិស្ត់ នៅ ខាងឧប្ល ၀န္ခင္ငံ ဧးမည္ ၀န္ခင္ငံမာရဂၤီးဆီ ဧးမည္ ၀န္ခင္ငံ ពុខយ ឧត្តជំណង់ឧឃ្មី ពុខយ ឧត្តជំ **មូ**ឈី ဂြင္ၿပိဳ႕ရ၀ါသီး ၾကီး ဂြင္ၿပိဳ ျခင္း မေနျခိဳ႕ရဲ^{*} ប្បឆ្នំ ខ្ទានានំ បដិច្ច កក្ស បដិច្ចសម្បូរគ្នា កក្ស ឧត្ត ឧាតិ ឧត្តមមុខ្សុក ជាតិ ឧត្ត ឧកមរណ៍ ឧត្តរិស្តសារិទ្ធ នមោរេនេះ ១សី ឧត្តរិស្តសារិទ្ធាន ចក្ខុយចរត្តលេ ចញ្ញា ជម្មដ្ឋិតិញ្ញាណ អតីតម្បី អឌ្ធាធំ អភាគតម្បី អឌ្ធាធំ ជាតិ បដ់ចូ ជាមរណ៍ បដ្តិក្នុងមុខ្សុន្ន នូវភាបេតេ ឧញ្ញ បដ្តិកម្មប្បញ្ញាតិ စင္နဲ့အစ္အေလ စက္တာ ဆမ္ဆင္ခ်ိန္ခ်က္တာလာ အ

ហេតុនោះ បញ្ញា ក្នុងការកំណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះថាធម្មដ្ឋិតិញ្ញាណ សង្គារជាគ្រឿនអស្រ័យ វិញ្ញាណកើតឡើន ព្រោះគ្រឿនអស្រ័យ λ က္တာ က ကား ကြီး နား ကြိုင္တာ အမ ေဆီ နံးပူး က်ိန္း ေျပြန္းကြီး နား ကြိုင္တာ នាមនឹងរូបជាគ្រឿន៍ អាស្រ័យ អាយតនៈប្រាំមួយកើតទ្បើន ព្រោះគ្រឿង ភាស្រ័យ អាយតនៈហ្រុំមួយជាគ្រឿងអាស្រ័យ ផស្សៈកើតឡើងព្រោះ គ្រឿងតាស្រ័យ ផស្សៈជាគ្រឿងគាស្រ័យ វេទនាកើតឡើងក្រោះគ្រឿង អស្រ័យ វេទនាជាគ្រឿនអស្រ័យ តណ្ដាកើតឡើន ព្រោះគ្រឿន តណ្ហាជាគ្រឿនអាស្រ័**យ ទ**ុទ្ធ**ទានកើត**ឡើងក្រោះគ្រឿង អាស្រ័យ ទេបាទដាគ្រឿនអាស្រ័យ ភពកើតឡើន ព្រោះគ្រឿង អាស្រ័យ ភពជាគ្រឿនអាស្រ័យ ជាគិកើតឡើនព្រោះគ្រឿនអាស្រ័យ ជាតិជាគ្រឿនអាស្រ័យ ជពនឹងមរណៈកើតឡើន ព្រោះគ្រឿនអាស្រ័យ ធម៌ទាំងពីវនុះ សុទ្ធតែកើតឡើង ព្រោះគ្រឿងអាស្រ័យ ហេតុនោះ បញ្ញា ក្នុងការកំណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះថាធម្មដ្ឋិតិញ្ញាណ ជាតិជាគ្រឿង អាស្រ័យ ជរានឹងមរណៈកើតឡើងព្រោះគ្រឿងអាស្រ័យ ÷ នុះ សុទ្ធតែកើតឡើងព្រោះគ្រឿងអាស្រ័យ អស់អតីត**កាល**ផង អស់ បញ្ហា ក្នុងការកំណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះ អនាគត្កាលផ**ង** ហេតុនោះ ថាជម្ពស់ត្**ញា** ណ ។

សុគ្គន្តប់ដំពេ ទុទ្ធពនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

(៤៧) អរ្មជ៉ា ឧជំលោ មាស្ថារ ឧជំពាមាត់ដើយ ន្តស្រាបនេះ ឧញ្ញា ឧទ្ធលសមុខ្យុន្នាត់ ឧទ្ធលខក្សិសា ជ**ឈា ខត់**ខ្មុំខ្មុំឈាហា ងខ្លួននៅ ងឌិរច ងយមខត្តិ អឌ្ហាធំ អុវិជ្ជា បច្ចុយោ សង្ខាក បច្ចុយសមុប្បដ្ឋា វាស្រេខេឌ ឌម្មា ឧជិធាមាត់ជាដឹងម ឧជិធាឧរ្ដេខ ရေးကို အချိန်းမှု ကော် ကော် အသို့သော အသို့ အသည်။ အသို့ အသည်။ အသည်။ အသည်။ အသည်။ အသည်။ အသည်။ အသည်။ အသည်။ အသည်။ အ ၓၚ**ယ**ေလမုံ ႘ည္ နဲရက္က ကို ဗင္မဟာ အမ႓္မွစ္ ဗင္မယ-សុធស្តីទី ខាងវិត ឧជិលេ មានបែលឧទ្ ឧជិលា។ សុគ្គល្បីទី មានបែលឧទុខ ឧធិលោ នម្សេប ឧធិលា។ ស៊ី រុះខ្លេ ឧជិណេ ឧយី ឧជិណ្ឌា ឧយី ខ <mark>ជជំពោ វេទាសច្ច ជជំពាល មាជាថ្</mark>ថា វេទាសច្ច ជជិ កក្រ ឧជិណៈមាង នៅ ដោយ មាន ខេជិណា មាន ឧជិណា សមុហ្យុញ្ញា ជាតិ បច្ចុយោ ជាមារណ៍ បច្ចុយសមុហ្សុខ្មុំ ရေးကေးစေးဆေး ဆေးမှာ မာမ္ခီယေလမာက္ခြည္ဆိုင္တာ မာမွာလေတာ့ မာမွာလေတာ့ မာမွာလေတာ့ မာမွာလေတာ့ မာမွာလေတာ့ မာမွာလေတာ့ បញ្ហា **ជជុំជ្ជិតិញ្ញាលាំ អន្តឧង្សិ អ**ធ្លាធំ អ**ជាតនម្បី** អឌ្ហាធំ ជាតិ បច្ចុយោ ជាកម្មហាំ បច្ចុយសមុខ្យុធ្មុំ နေကေးဖေးေဆးများ မမ္နီယာလမႈပျည္ဆာန္ မမ္နီယမ်ာင္ကိုေပာ បញ្ញា ជម្មដ្ឋិតិញ្ញាណំ ។

សុត្តត្តបំដាក ខុទ្ទពតិកាយ បន្ទិសម្ភិទាមគ្គ

(៧) អវិជ្ជាជាបច្ច័យ សង្ខារទាំងឡាយកើតឡើងព្រោះបច្ច័យ ធម៌ទាំងពីវនុះ សុទ្ធតែកើតឡើងព្រោះបច្ច័យ ហេតុនោះ បញ្ជា ក្នុងការកំណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះថាធម្មដ្ឋិតិញ្ញាណ អវិជ្ជាជាបច្ច័យ សង្ខារ កេត្តឡើងព្រោះបច្ច័យ ធម៌ទាំងពីរនុះ សុទ្ធតែកេត្តឡើង បច្ច័យ អស់អត់តកាលផង អស់អនាគតកាលផង ហេតុនោះ បញ្ហា ក្នុង ការតំណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះថាធម្មដ្ឋិតិញ្ញាណ សង្ខារជាបច្ច័យ វិញ្ញាណ កើតទៀតក្រោះបច្ច័យ វិញ្ញា ណជាបច្ច័យ នាមនឹងរួបកើតទៀត ក្រោះ បច្ច័យ នាមនឹងរូបជាបច្ច័យ អាយតនៈប្រាំមួយកើតឡើង បច្ច័យ អាយតនៈប្រាំមួយជាបច្ច័យ ផស្វៈកើតឡើងក្រោះបច្ច័យ ផស្សៈជាបច្ច័យ វេទនាកើតឡើងព្រោះបច្ច័យ វេទនាជាបច្ច័យ គណ្ណា កើតទៀតព្រោះបច្ច័យ តណ្ដាជាបច្ច័យ ទុទាខាតកិតឡើងក្រោះបច្ច័យ ទុបាទានជាបច្ច័យ ភពកើតឡើងក្រោះបច្ច័យ ភពជាបច្ច័យ ជាតិកើត េទ្យឹងព្រោះបច្ច័យ ជាគឺជាបច្ច័យ ជវានឹងមរណ:កើតទ្បើងព្រោះបច្ច័យ ធម៌ទាំងពីវន្ទុះ សុទ្ធតែកើតឡើងក្រោះបច្ច័យ ហេតុ**នោះ** បញ្ជា ក្នុងការកំណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះថាធម្មដ្ឋភិញ្ញា ណ ជាត់ជាប**ច្**យ ដ្ឋា នឹងមរណៈកើតទ្បើងព្រោះបច្ច័យ ធម៌ទាំងពីរនុះ សុទ្ធរត្តកើតទ្បើង ព្រោះបច្ច័យ អស់អត្តិតកាលផង អស់អនាគតកាលផង ហេតុនោះ បញ្ញា ក្នុងការកំណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះថា ជម្មក្តីតំញាណ ។

មហាវង្គេ ញាណពជា

(៩៨) ស្នំមយៈតិសុស្ឌី មោយោ អរុឌី អាយាសស សង្ខារា និក្សានិតណ្ហា ឧបតមនំ ឧទាខាន បេត្តភា មរេម ឌុធេ ពណ៌ ឌស៊ា ជាធម្មតិមរុស្មី ឌុឌ ត្រុមខ្មីលា ឧជិលា មុខ ក្រុមខ្មុំ រួយបញ្ចុំង្នឹម្មិ នាមរ៉ូច ឧសា នោ **អាយត**្ថំ ដុដ្ឋោ ដុស្សា វេន_ យិត ឋេឧភា ៩មេ បញ្ជូ ជម្នា ៩ជុបបត្តិការស្ទឹ បុប យនុស្ស យុត្តស្បាន ខ្មាញ មួយ ខ្មាញ មាយ-តេញន មោយោ អាជ្ជា អាយុហេល សង្ខារ និក្កានិ តណ្តា ឧបកមជ**ំ ឧ**ទានាជំ ខេត្ត ក្រៅ ៩មេ ឧឈំ ឌស៊ី មុខ មតិដម្រី មណ្ឌពិន្ទ្រមនិលា_(៦) ឧជិញ មាកាន្ត្រីមក្នុំ មួយ ហុ នុង្គាន្ទី ខាតាភិ ឧសានេ មាលឧច្ ៩ គើ ឧទ្ទេស រុខេយ្ន រុខេយ យតិសា ឧជិលា ខុន ខុនេ ឧដ្ឋាវីខ្មើនេ ឧលោ អន្ទេ រីសតិយា អាការេហិ តិសន្ធឹ បដិច្ច សមុប្បាន ជាសាទ បស្បាត អញាត^(២) បដ់ជៀត តញាត ដេច ឈាហា ឧត្តមាខខៈដើម ឧឈា ខេម ដំនំទ ឧនិ៣-

១ ម. អយត់ បសត្ថិហេ ។ ៤ ម. អញាត់ ។

មហាវគ្គ ញាណពជា

មោហៈ គឺអវិជ្ជា ការប្រមូលមក (៤៨) ភ្នំងកម្មភពមុន សង្ខារ សេចក្តីប្រាថ្នា គិតណា ករិយាប្រកាន់មាំ គិទ្យាទាន យ៉ាងនេះ ភ្នុងកម្មភពមុន ជាបច្ចុយនៃបដសន្ ក្នុងបច្ចុប្បន្នភពនេះ បដ់សន្និក្នុងបច្ចុប្បន្នភពនេះ ជាគូវិញ្ញា ណ ចុះកាន់គិត គិនាមនឹងរូប បសាទៈ គឺអាយតនៈ *សភាព*ដែលបុគ្គល ពាលត្រូវ គ្នុផស្សៈ ការទទួលអាវម្មណ៍ គឺវេទនា ធម៌ទាំង ៥ យ៉ាងនេះ, ក្នុង ទបបត្តភពនេះ ប្រព្រឹត្តទៅព្រោះបច្ចុយវបស់កម្ម ដែលបុគ្គលធ្វេទុក ព្រោះតែអាយតនៈចាសក្នុងបច្ចុប្បន្ននេះ ហេយក្នុងកាលមុន គឺអវិជ្ជា ការប្រមូល គឺសង្ខារ សេចក្ដីប្រាថ្នា គឺតណ្ត ការប្រកានមា គឺទុហ្ទាន ប្រភពគើកព ជមិទាំង ៤ យ៉ាង នេះ ក្នុងកម្ភេព ជាបច្បុន្ន ជាបច្ចុយនៃប្រជុំសន្ធិត្នង៍អនាគត ប្រជុំសន្ធិត្តង្គីអនាគត ជាត្វិញាណ ការបុះកាន់គត់ គឺនាមនឹងរូប បសាទ: គឺអាយតនៈ ធម៌ដែលបុគ្គលពាល់ ត្រវគ់ផស្សៈ ការទទួលអាវម្មណ៍ គ វេទនា ធម៌ទាំង៩ យ៉ាងនេះ ក្នុង **ទបបត្តភព**ជាអនាគគ ប្រព្រឹត្តទៅព្រោះបច្ច័យនៃកម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើទុក ហើយក្នុងបច្ចុប្បន្នភពនេះ បុគ្គលដឹង ឃើញ យល់ ត្រាស់ដឹងនូវសង្គេប៤ កាល៣ សន្និ ៣ នេះ នឹងប្ដើច្ចសម្បា្ទ ដោយគាការៈ ៤០ យ៉ាង ដែល ឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្ថថាជីង ខ្លាំធម្មនោះ ឈ្មោះថាប**ញា** អត្ថថាជីងច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លេកពោលថា បញ្ហាក្នុងការ តំណត់នូវបច្ច័យ ឈ្មោះថាធម្មជិត្ត**ភា** ណ

សុត្តត្តបំដំពេ 🤫 ទូកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

(៥៥) ខានុ មុខ្លួយសម្ពេញប្តីស្ពីយ៉ាក្ គេស៊ីក្ សន្តិចិត្ត អគ្គាធេ ចញ្ញា សម្មសធេ ញាណំ យំ-គេញ ប្រ អតីតាលកតប្បច្ចប្បន្នំ អជ្ឈត្តំ វា ពហ៍ន្ធា ႔ ရှိရေးဂျို့နော် ႔ လုံစုဗို ႔ တိုင္ ႔ တက်ိန္ ႔ យ់ ខ្មេរ សត្តិគោ វា សត្វ រូប អធិប្តា វាគ្គេតិ ឯក សម្មសន ខុក្ក**តោ** ជាគ្រឹត ឯក សម្មសន អនុត្តា ជាត្រូវ សេម្មស ស កាច់ ជនភា ។ ខេ។ យា ការខំ សញ្ញា យេកោះខំ សង្ខាក យំ-ក់ញ៉ា រ៉ុញាណំ អគីតាលក់សប្បច្ចប្បន្នំ អជ្ឈត់ វា ពេល៌ិញ្ញា ភ ង្ខ្យុវិកាំ ភ សុខុម ភ ហ៊ុន ភ បណៈតែវា យៈ ខូរ សេទ្តិកោវា សត្វ វិញ្ញាណ៍ អជ្ជ តា វាគ្រេត ឯក សម្មសធំ ឧុក្ខាតា វាគ្រេត ចេះ ។ បេ ។ ជាមណ[ំ] អត់**តាលាក់សប្បច្**ប្បជ្ អធិទ្ធា វាគ្រេត ឯក សម្មាន ឧក្ខា វាគ្រេត ឯក សម្សល់ អន**ត្តសា ជ**់ត្រូង ឯក សម្សល់ ។ (೧၀၀) រ៉ូបំ អតីតាភាគតប្បច្ចុប្បន្នំ អនិច្ចុំ

ុស្សត្តលំដំព ខុទ្ទពនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

(៩៩) បញ្ហាក្នុងការបំប្រួញ ខ្វេញកធម៌ជាអត់ត អភាគតនឹង ចច្ចុប្បន្ន ហើយកំណត់ទុក ឈ្មោះថាសម្មសនញ្ញាណ គេដូចម្ដេច ។ រូបណាមួយ ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ជាខាងក្នុងក្តី ខាងក្រៅក្ត គ្រោតគ្រាតក្ដី ល្អតក្ដី ថោកទាបក្ដី ទត្តមក្ដី រូបណា ក្នុងទីន្វាយឬទីជិត ក្តី បុគ្គលកំណត់ទុក នូវរូបទាំងអស់នោះថាមិនទៀង ឈ្មោះថាសម្មស_ នញាណ១ តំណត់ខុតថាជាខុត្ត ឈ្មោះថាសម្មសនញាណ១ តំណត់ រុកថាមនមែនខ្លួន ឈ្មោះថាសម្មសន**ញា**ណ ១ វេទនាណាមួយ ។ ថេ ។ សញ្ញាណាមួយ សង្ខាវណាមួយ វិញ្ញាណណាមួយ ជាអត់ត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ជាខាងត្នត្តី ខាងក្រៅត្តី គ្រោតគ្រាតត្តី ល្អិតត្តិ ថោក៣បត្តី ទត្តមក្តី វិញ្ញាណណា ក្នុងទីនាយប្តទីជិតក្តី បុគ្គលកំណត់ទុក នូវ វិញ្ញាណទាំងអស់នោះ ថា មិនទៀង ឈ្មោះថាសម្មសនញ្ញាណ ទ តំណត់ខុតថាជាខុត្ត ឈ្មោះថាសម្មសនញ្ញាណ ១ តំណត់ខុតថាមិន មែនទូន ឈ្មោះថាសម្មសនញ្ញាណ ១ កំណត់ខុកនវិចក្ ។ ថេ ។ កំណត់ខុក ខ្លះដវានឹងមរណៈ ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្នថាមិន ទៀង ឈ្មោះថាសម្មសនញាណ ១ កំណត់ខុកថាជាខុក្ខូ ឈ្មោះថាសម្មស_ နက္ကာက ၈ ဂိက္ခ်**ု**ဂ္ဗာမ်ိဳ⁸ဗြန္၅ေဒ က္ကြားဗာလမ္လန္ဘက္သက္ ၅ **၂** ၅ (១០៤) រូបជាអភិត អនាគិត បច្ចុប្បន្ន ឈ្មោះថាមិនទៀន

ញាហា ។

• ប្រភពន៍ មិន សន្ទិត្តិ មា មិន្តិ មិន មេន្តិ មិន មេន្តិ មិន មេនិត្តិ មេនិត្

(០០៤) ជាអ្នកិជ្ជិណ ជ្ជាធិរយ អមារម្យ បារម្មការ

ដោយអគ្គថាអស់ទៅ ឈ្មោះថាខុត្ខ ដោយអគ្គថាគួរូទ្វាច ឈ្មោះថាអនុត្តា ដោយអគ្គថាមិនមានទ្វឹម ហេតុនោះ បញ្ហា ក្នុងការបំប្រួញហើយកំណត់ ខុត ឈ្មោះថាសម្មសនញ្ញាណ វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ចក្ខុ ១ បេ ១ ដពនឹងមរណៈ ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ឈ្មោះថាមិនទៀជ ដោយអគ្គថាអស់ទៅ ឈ្មោះថាខុត្ខ ដោយអគ្គថាគួរូទ្យាច ឈ្មោះថាមិន មែនទ្ងន ដោយអគ្គថាមិនមានទ្វឹម ហេតុនោះ បញ្ហា ក្នុងការបំប្រួញ ប្រើយកំណត់ទុក ឈ្មោះថាសម្មសនញ្ញាណ ១

(១០១) រូបជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ឈ្មោះថាមិនទៀន ត្រូវ
បច្ច័យតាក់តែង៍ កើតឡើងព្រោះគ្រឿងអាស្រ័យ មានការអស់ទៅជាធម្មតា
កា សូន្យទៅជាធម្មតា ប្រាស់ចាក់តម្រេកជាធម្មតា លេត់ទៅជាធម្មតា
ហេតុនោះ បញ្ហាក្នុងការបំប្រញាហើយកំណត់ទុក ឈ្មោះថាសម្មសន្ម
ញ្ហាណ វេទនា សញ្ញា សង្ខាវ វិញ្ញាណ ចត្ថ ។ បេ ។ ជានឹងមារ
ណះ ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ឈ្មោះថាមិនទៀង ត្រូវបច្ច័យតាក់
តែង កើតឡើងព្រោះគ្រឿងអាស្រ័យ មានការអស់ទៅជាធម្មតា សូន្ស
ទៅជាធម្មតា ប្រាស់ចាក់តម្រេកជាធម្មតា លេត់ទៅជាធម្មតា ហេតុ
នោះ បញ្ហាក្នុងការបំប្រញាហើយកំណត់ទុក ឈ្មោះថាសម្មសនញ្ញាណ ។
(១០២) ជពនឹងមរណៈមាន ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ កាលជាតិមិនមាន

សុត្តន្តបំដីពេ 🤫 កនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

នទ្ធិ ជីវាមរណៈ ត្តិ សន្តិចិត្តា វ៉ាត្តានេ ចញ្ញា សម្មសនេ ឈ្មែញ មន្ទនុស្ស មន្ទិទ មន្ទិទ្ធ មន្ទិទ ជាភ្នំប្បីជំណុ ខ្មានលោ អមាន ជាភ្នំលោ ខន្ទិ ជិរាមរណៈត្តិ សក្ខិចិត្តា វវត្តានេ ចញ្ញា សម្មសនេ ញាណំ កា ៗ ទ្វេល ៩៦ គិ អសតិ ។ ខេ ។ ឧទាធា-ខេត្តខ្មែល ភក្ស អសត្ថ តណ្តេខខ្មុល ខុខានានំ ជំណា ធ្យេខខា ឧសន្ទ មានប៉ាលាឧខតវិជិលា ឌម្រើ មភុខ ខាត់ ភេពនៃជា សក្សាលាច មភុខ រួយបា" <u>ရွာမွာဏာ ဆာမာန် မမန္မာ့ လန္တားရီမွာဏာ နဲ့ကားကို</u> មភុខ្មានជំហានជំហា មក្សា មក្សាកា មេស្គ្រាកា ខេត្ត សង្ខាត់ សខ្ញុំចិត្ត អត្ថាធេ បញ្ញា សម្មស ខេ ញា ណំ

សុត្តត្តបំដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

ជពនឹងមណេៈ ក៏មនមាន ហេតុនោះ បញ្ហាក្នុងការបំប្រួញហើយ តំណត់ទុក ឈ្មោះថាសម្មសនញ្ញាណ ដកនឹងមរណៈមាន ក្រោះជាតិ ជាបច្ច័យ កាលបើជាតិមិនមាន ដ្ឋានឹងម ណេះក៏មិនមាន អស់អតីតកាល ظង៍ អស់អនាគតកាលظង៍ ហេតុនោះ មញ្ញាក្នុងការបំប្រញាហើយកំណត់ ទុក ឈ្មោះថាសម្មសនញ្ញាណ ជាតិមានព្រោះភពជាបច្ច័យ កាលបើ**ភព** មិនមាន ។ បេ ។ ភពមាន ក្រោះខ្ពុជាខង្គាបប្ច័យ កាលបើខ្ពុជាទាន មិនមាន ភពក៏មិនមាន ទុហ្ ទានមាន ព្រោះតណ្ដាជាបច្ច័យ កាលបើតណ្ដា មិនមាន ទុហ្សានក៏មិនមាន ភ្ហោ មាន ព្រោះវេទភាជាបច្ច័យ កាល បើវេទនាមិនមាន ឥណ្ណាក៏មិនមាន វេទនាមាន ព្រោះផ្សុះជាបច្ច័យ កាលបើផ្ទុស្ស:មិនមាន វេទនាក៏មិនមាន ផ្ទុស្ស:មាន ក្រោះអាយគនៈ ៦ ជាបច្ច័យ កាលបើកាយភនៈ ៦ មិនមាន ផស្សៈក៏មិនមាន អាយភនៈ **៦** មាន ព្រោះនាមនឹងរូបជាបច្ច័យ កាលបើនាមនឹងរូបមិនមាន អា**យតខៈ ៦** ក៏មិនមាន នាម នឹងរូបមាន ក្រោះវិញ្ញាណដាបច្ច័យ កាល បើវិញ្ញាណ នាមនឹងរូបក៏មិនមាន វិញ្ញាណមាន ព្រោះសង្គារជាបច្ចុយ កាលបើសង្ខារមិនមាន វិញ្ញាណត៌មិនមាន សង្ខារមាន ព្រោមវិជ្ជា ជាបច្ច័យ កាលបើអវិជ្ឈមិនមាន សង្គារក៏មិនមាន ហេតុនោះ **បញ្ញា** ភ្នុងការបំប្រញាហើយកំណត់ទុក ឈ្មោះថាសម្មសនញ្ញា ណ

មហាវិគ្គេ ញាណពថា

អត្តស េ ញា ណំ ។

អត្តស េ ញា ណំ ។

អត្តស េ ញា ណំ ។

អត្តស េ ញា ស ម្និបិត្ត អភិបាល បន្តិបិត្ត អភិកា ស ខ្លិបិត្ត អភិកា ស ខ្លាបិត្ត អភិកា អភិកា ស ខ្លាបិត្ត អភិកា អភិ

អប់ ក្រោយ ឈិហ ។

(០០៣) ២៩ ឧដ្ឋាយិត្ ឧសិត្យិស្នេក អូត្រូហាមហេដូហ ព្រោ

ប្រមិញ្ចាំ ក្រសា មាន ក្រស

(100៤) បញ្ចន្នំ ទន្ទាន់ នុខយំ បស្បន្នា កាតិ សក្ខាណានិ បស្បតិ យ៉ៃ បស្បន្នា កាតិ សក្ខាណានិ បស្បតិ នុខយព្យំ បស្បន្នា កាតិសក្ខាណានិបស្បតិ សង្ហារមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ កាលបើអវិជ្ជាមិនមាន សង្ហារក៏មិនមាន
អស់អតីតកាលផង អស់អនាគតកាលផង ហេតុនោះ បញ្ហាក្នុងការបំប្រញាហើយកំណត់ខុក ឈ្មោះថាសម្មសនញ្ញាណ ដែលឈ្មោះថាញាណ
ដោយអត្ថថាដឹងនូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអត្ថថាដឹងច្បាស់នូវ
ធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ញាក្នុងការបំប្រួញហើយកំណត់
ខុក នូវពួកធម៌ជាអតីត អនាគត បច្ចុប្បន្ន ឈ្មោះថាសម្មសនញ្ញាណ ។

(๑០៣) បញ្ញាក្នុងការឃើញ នូវការប្រែប្រល់នៃពួកធម៌ជាបច្ចុប្បន្ន ឈ្មោះថា ទេយព្យយានុបស្សនាញាណ តើដូចម្ដេច ។ រូបជាបច្ចុប្បន្នកើត ហើយ ការចំរើនទ្វើងនៃរបូនោះ ជាលក្ខណៈនៃការកើត ការសូន្យទៅ ជាលក្ខណៈនៃការប្រែប្រល ឈ្មោះថាអនុបស្សនាញាណ ម៉េខនាកើត ហើយ សញ្ញាកើតហើយ សង្គារកើតហើយ វិញ្ញាណកើតហើយ ចក្ខុកើតហើយ ។ បេ ។ ភពជាបច្ចុប្បន្នកើតហើយ ការចំរើនឡើងនៃ ភពនោះ ជាលក្ខណៈនៃការកើត ការសូន្យទៅ ជាលក្ខណៈនៃការ ប្រែប្រល ឈ្មោះថាអនុបស្សនាញាណ ។

(๑๐៤) បុគ្គលកាលឃើញនូវការចម្រើនឡើងនៃបញ្ចក្ខន្ន គើឃើញ លក្ខណៈប៉ុន្មាន កាលឃើញនូវការសូន្យទៅ គើឃើញលក្ខណៈប៉ុន្មាន កាលឃើញនូវការចម្រើនឡើងនឹងការសូន្យទៅ គើឃើញលក្ខណៈប៉ុន្មាន (១០៥) រិជ្ជមិត្តកាំ និកក្ ក្សា មន្ត្ ល់ឃ្លាំ លេខ ឧស្សន៍ រុល ឧស្សយ្លា គេន ល់ឃ្លឹ-ឈាច ប្រស្បិន និយ្យ ពិធា ពិទ្ធា។ ណាធ៌ បស្បត្តិ ឋេខភាខធ្មស្ប សញ្ញាខធ្មស្ប សង្ខាំ-រៈទ្ធិនួស្ស វិញ្ញាណទ្ធិន្ទស្ស ឧឧយ ខស្ស ទោ ភាគិ លក្ខណាធិ ខស្សតិវយ៌ ខស្សព្រោ គាត់ លក្ខណាធិ ត្តមន្ត្រ និឌ្ធាមិណ្ឌ ឧសវិយើ យន្ទ ហយិយាក្ បស្បត់ ។ រូបក្ខុន្ទស្ប ឧឧយ៍ បស្បៈគ្នា បញ្ លក្ខណៈ ខែស្បូន វយ់ ខស្សុន្តា ខញ្ច លក្ខណៈ និ ត្សារិឌ្ឌ ន់ខណ្ឌិញ ឧមា បាយ្យិយាក្ ត្នារីខ្លួន ក្រុមសាលនិស្ស មន្ត្រីនិស្សិ ္မွဲ့သည္က အေတာ့ အေလးကို အေတာ့ အသည္ကိုင္းက အေတြက္သည့္အေတာင္းကို အေတြက အေတြက အေတြက အေတြက အေတြက အေတြက အေတြက အေတြက ត្តារិឌ្ឌ រុញ ត្តារិឌ្ឌ ត្តារិ ប្តេច្ឋិយម្នេ នទេលេខិល្ម ឧសាសេធិហាច ឧសាមិ

សុត្តត្តបំដាក ខុទ្ធពតិកាយ បដិសម្តិទាមគ្ន

បុគ្គលកាលឃើញនូវការចម្រើនទ្បើងនៃបញ្ចត្តុន្ទ វមែងឃើញនូវលក្ខណ: ៤៩ កាលឃើញនូវការសូ**ទ្យទៅ** វមែងឃើញនូវលក្ខណៈ៤៩ កាល ឃើញនូវការចម្រើនឡើងនឹងការសូន្យទៅ រមែងឃើញនូវលក្ខណៈ៥០។ (១០៥) បុគ្គលកាលឃើញនូវការចម្រើនឡើងនៃរុមក្នុន្ធ គេឃើញ លក្ខណៈប៉ុន្មាន កាលឃើញ $arphi_y^{arphi}$ ការសូទ្យទៅ គើឃើញលក្ខណៈប៉ុន្មាន កាលឃើញនូវការចម្រើនឡើងនឹងការសួន្យទៅ គេឃើញលក្ខណៈប៉ុន្មាន បុគ្គលកាលឃើញនុវការចម្រើនឡើងនៃវេទនា១ន្ន សញា១ន្ន សង្ខារក្ខន្ន វិញ្ញាណក្ខន្ទ គេឃើញលក្ខណៈប៉ុន្មាន កាលឃើញនូវការសូន្យទៅ គេ ឃើញលក្ខណៈប៉ុន្មាន កាលឃើញខ្លាការចម្រើនឡើងនឹងសូន្យទៅ គើ យើញលក្ខណៈប៉ុន្មាន ។ បុគ្គលកាលឃើញខ្មុវការចម្រើនឲ្យឹងនៃរួបក្ខន្ធ រមែង ឃើញលក្ខណៈ៥ កាលឃើញ ខ្លុវការសូន្យទៅ វមែង ឃើញ លក្ខណៈ៤ កាលឃើញឡាការចម្រើនទៀននឹងសូន្យទៅ វមែងឃើញ លក្ខណៈ ១០ បុគ្គលកាលឃើញនូវការចម្រើនឡើងនៃវេទនា១ន្ទ សញ្ញា_ ១ន្ន សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញាណក្ខន្ធ វមេងយើញលក្ខណៈ ៩ កាលឃើញ ន្ទវិការសូន្យទៅ រមែងឃើញលក្ខណៈ៥ កាលឃើញនូវការចម្រើន ទ្បើននឹងការសូន្យទៅ រថែងឃើញល**ក្ខណៈ** ១០ ។

មហាវិធ្គេ ញាណកប៉ា

(nob) Lawer and a sem antital weens
and order me and a sem antital ween
and order me and a sem antital ween
have ame antital as an antital ween
have ame antital as an antital as an antital
ween antital emitter hat a sem antital
as an antital emitter hat as an antital
as an antital
as an antital emitter hat as an antital
as

ត្តិតេត្តប្រខាដេត ដែលដើស្បា ក្រុ និស្សឹង ស្តេ ត្រម្មិន យដ្ឋប្រខា ដៃច្ចប្រយេង ស្តេ ត្រប្បយុង ត្រិត្តប្រយ ដៃច្ចប្រយេង ស្តេ ត្របាន ត្រិត្តប្រយ ដៃច្ចប្រយេង ស្តេ ត្រូវប្រយុង ក្រុង ស្ត្រិតប្រយុង ស្តេ ត្រូវប្រយុង ក្រុង ស្ត្រិតប្រយុង ស្តេចប្រជាពី ក្រុង ក្រុង ស្ត្រិតប្រយុង ស្ត្រិតប្រជាពី ក្រុង ក្រុង ស្ត្រិតប្រហាន ប្រជាពី ក្រុង ស្ត្រិតប្រ ស្ត្រិតប្រជាពី ក្រុង ក្បង ក្រុង ក្ (๑๐๐) បុគ្គលកាលឃើញនូវការចម្រើនទៀននៃរូបក្នុន្ធ រថៃង
ឃើញលក្ខណៈ ៥ គើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលឃើញនូវការចម្រើនទៀន
នៃរូបក្ខុន្ធ ដោយអគ្គថាកើតឡើងនៃបច្ច័យ ថា ការកើតទៀងនៃរូប ព្រោះ
កើតឡើងនៃអវិជ្ជា ១ ឃើញនូវការចម្រើនឡើងនៃរូបក្ខុន្ធ ដោយអគ្គថា
កើតទឿងនៃមច្ច័យ ថា ការកើតឡើងនៃរូប ព្រោះកើតឡើងនៃពេញ១
ឃើញនូវការចម្រើនឡើងនៃរូបក្ខុន្ធ ដោយអគ្គថាកើតឡើងនៃបច្ច័យ ថា
ការកើតឡើងនៃរូប ព្រោះកើតឡើងនៃគម្ម ១ ឃើញនូវការចម្រើនឡើង
នៃរូបក្ខុន្ធ ដោយអគ្គថាកើតឡើងនៃរូបច្ចំយ ថា ការកើតឡើងនៃរូប ព្រោះ
នៃរូបក្ខុន្ធ ដោយអគ្គថាកើតឡើងនៃបច្ច័យ ថា ការកើតឡើងនៃរូប ព្រោះ
កើតឡើងនៃអាហារ ១ មួយទៀត បុគ្គលកាលឃើញនូវលក្ខណៈនៃការ
កើត ឈ្មោះថាឃើញនូវការចម្រើនឡើងនៃរូបក្ខុន្ធ ១ បុគ្គលកាលឃើញ
នូវការចម្រើនឡើងនៃរូបក្ខុន្ធ វ៉េមង់ឃើញលក្ខណៈទាំង ៥ នេះ ។

(១០៧) បុគ្គលកាលឃើញនូវការសូន្យទៅ (នៃរូបក្ខន្ធ) វមែងឃើញ
លក្ខណៈ ៥ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលឃើញនូវការសូន្យទៅនៃរូបក្ខន្ធ ដោយ
អត្ថថារលត់ទៅនៃបច្ច័យ ថា ការរលត់ទៅនៃរូប ព្រោះរលត់ទៅនៃអវិជ្ជា១
ឃើញនូវការសូន្យទៅនៃរូបក្ខន្ធ ដោយអត្ថថារលត់ទៅនៃបច្ច័យ ថា ការ
រលត់ទៅនៃរូប ព្រោះរលត់ទៅនៃតណ្ណេ ១ ឃើញនូវការសូន្យទៅនៃរូប–
ក្ខន្ធ ដោយអត្ថថារលត់ទៅនៃចច្ច័យ ថា ការរលត់ទៅនៃរូបព្រោះរលត់

សុគ្គន្តបំផិពេ ១,ទូពនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

anden anden ser en alemas

semen anden ser en alemas

tan anden ser ale and anden anden

anden serte

ander anden

ander anden

ander anden

a

(nod) ដេខាន់ទឹក្សា និងលើ ឯក្សាន្ទ រង្សាន្ទ និងលើ ឯក្សាន្ទេ រង្សាន្ទ និង ក្នុង ក្ខិស ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុង

សុត្តនូបិងក ខុទ្ទកនិកាយ បងិសម៉ិទាមគ្គ

សៅនៃកម្ម ឃើញនូវការសូន្យទៅនៃរូបក្ខន្ធ ដោយអត្តថារលត់ទៅនៃ បច្ច័យ ថា ការលេត់ទៅនៃរូប ព្រោះលេត់ទៅនៃអាហារ ១ មួយទៀត បុគ្គលកាលឃើញនូវលក្ខណៈប្រែប្រូល ឈ្មោះថាឃើញនូវការសូន្យទៅ នៃរូបក្ខន្ធ ១ បុគ្គលកាលឃើញនូវការសូន្យទៅខែរូបក្ខន្ធ វមែងឃើញ លក្ខណៈទាំង៩ នេះ បុគ្គលកាលឃើញនូវការចម្រើនឡើងនឹងការសូន្យ ទៅ (នៃរូបក្ខន្ធ) វមែងឃើញលក្ខណៈទាំង ១០ នេះឯង ។

(១០៨ បុគ្គលកាលឃើញនូវការចំរើននៃវេខនាទន្ធ រមែងឃើញ
លក្ខណៈ៩ គើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលឃើញនូវការចំរើនឡើងនៃវេខនាទន្ធ
ដោយអត្តថាកើតឡើងនៃបច្ច័យ ថា ការកើតឡើងនៃវេខនា ព្រោះកើត
ឡើងនៃអវិជ្ជា ១ ឃើញនូវការចំរើនឡើងនៃវេខនាទន្ធ ដោយអត្តថា
កើតឡើងនៃបច្ច័យ ថា ការកើតឡើងនៃវេខនាញោះកើតឡើងនៃវេនន្ណា១
ឃើញនូវការចំរើនឡើងនៃវេខនាទន្ធ ដោយអត្តថាកើតឡើងនៃបច្ច័យ ថា
ការកើតឡើងនៃវេខនា ព្រោះកើតឡើងនៃវេទនាខ្លែ ឃើញនូវការចម្រើន
ឡើងនៃវេខនាទន្ធ ដោយអត្តថាកើតឡើងនៃកញ្ចូ ឃើញនូវការចម្រើន
នៃវេខនា ព្រោះកើតឡើងនៃផស្សៈ ១ មួយទៀត បុគ្គលកាលឃើញ
នូវលក្ខណៈកើតឡើង ឈ្មោះថាឃើញនូវការចំរើនឡើងនៃវេខនាទន្ធ ១
បុគ្គលកាលឃើញ នូវការចម្រើនឡើងនៃវេខនាទន្ធ វាមេងឃើញ
លក្ខណៈទាំង ៥ នេះ ។

មហាវិគ្គេ ញាណកវ៉ា

(೧೦५) ನಿರ್ಯ ದರ್ಸ್ಟ್ ಟ್ರಾಟ್ ಟ್ರಾಟ್ ಬಟ್ಟೆ-ណាធិ បស្បតិ ។ អវិជ្ជាធិរោយ វេឌ៣ធំរោយគាំ បក្យាធិកោតដ្ឋេន វេឌភាទជួស្ស វយ៌ បស្ប៉ុត៌ តណ្តាធិរោជា វេឌនាធិរោធាតិ បទយធិរោជដ្ឋេធ ឋានសាខាន្ទសារ្ វាយ បស្បត្តិ កាម្មាធិរោគា ឋានសាធិរោ-ដោត បច្ចូលនិកេខដ្ឋេខ ជននាខន្ទុស្ប វល់ បស្បតិ ដស្សាធិរោណ វេននាធិរោធោតិ **បច្ចូល**ធិរោជដ្ឋេធ វេឌ៣១ឌួស្ប វយ់ ខស្បត្តិ វិទ្ធាំណាមបក្ខាណ់ ខស្ប-ន្តោច វេខភាទនួស្សី វយ៌ ឧស្សុគ៌ា វេឧភាទនួស្ស វយ៌ ត្តមាល្រី នុសត្វ ត្ត ប្រធ្វិហាត្ ន្ទាមន្ទ្រ និង៣មិណ្ បស្សាត្តា ឥមាធិ ឧស លេត្**ណា**ធិ បស្សិត ។ (೧೧೦) សញ្ជាខន្ទស្ស សង្ខាវត្តិនួស្ស វិញ្ហា-ណេត្តជួស្បី ៩៥៣ ឧស្សាធ្វេ មានសត្វ ឧណ៌ ಯಹ್ಮಿಯು ಪ್ರಕಾರ್ಗೆ ಇ ಕ್ರಾಪ್ತಿಸುಕ್ಕಾಯ ಕ್ಷಮಿಯ್-អាង់៩ពោរ ឧណ៌ពាមានភាពក្រុម រួយមានក្រុមិ **ខ**េត្ត ឧទាស្សិស្សិទ្ធិទេ ខ្ពស់ ខែ ខ្ពស់ ខ្ពស់ ខេត្ត ខ្ពស់ យោតិ ខច្ចាធាមានយក្ដេច វិញ្ហាសាត្តានូស្បី

មហាវគ្គ ញាណពប៉ា

(១០៩) បុគ្គលកាលឃើញនូវកាស្ងេន្យទៅ (នៃវេទនា១ន្ន) រមែង ឃើញលក្ខណ: ៥ គើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល ឃើញនូវ**កា**រសូន្យទៅ នៃវេទនា១ន្ទ ដោយអត្តថាលេត់ទៅនៃបច្ច័យ ថា ការរលត់ទៅនៃវេទនា ព្រោះលេតទៅនៃអវិជ្ជា ឃើញនូវការសូន្យទៅនៃវេទនា១ន្ធ ដោយអត្ថថា វលត់ទៅខែបច្ច័យ ថាការរលត់ទៅខែវេទនា ក្រោះរលត់ទៅខែតណា ឃើញនូវការសូន្យទៅនៃវេទនា**ះ**ន្ទ ដោយអត្ថថាលេតទៅនែបច្ច័យ ថា ការលេតទៅនៃវេទនា ព្រោះលេតទៅនៃកម្ម ឃើញនូវការសូន្យទៅនៃ វេទនាទន្ទ ដោយអត្តថារលត់ទៅខែបច្ច័យ ថា ការរលត់ទៅខែវេទនា ព្រោះលេត់**ទៅ**នៃផស្សៈ ទូ មួយទៀត បុគ្គលកាលឃើញនូវលក្ខណៈច្រេ ប្រល ឈ្មោះថា ឃើញនូវការសូន្យទៅនៃវេទនា១ន ១ បុគ្គលកាលឃើញ ន្សាការសូន្យទៅនៃវេទនាទន្ទ វមែងឃើញលក្ខណ:ទាំង ៤ នេះ បុគ្គល កាលឃើញនូវការចំរើនឡើងនឹងការសូខ្យុទៅ (នៃវេទនា១ន្ន) វមែង ឃើញលក្ខណៈទាំង ១០ នេះឯង ។

(១១០) បុគ្គលកាល ឃើញ នូវការចំរើន ឡើងនៃសញ្ញា ១ន្ធ សង្ខារក្ខន្ធ វិញ្ញា ណក្ខន្ធ វមែង ឃើញលក្ខណៈ & គេជូចម្ដេច ។ បុគ្គល ឃើញ នូវការចំរើន ឡើង នៃវិញ្ញា ណក្ខន្ធ ដោយអគ្គថា កើត ឡើង នៃបច្ច័យ ថា ការកើត ឡើង នៃវិញ្ញា ណ ព្រោះកើត ឡើង នៃអវិជ្ជា១ ឃើញនូវការចំរើន ឡើង នៃវិញ្ញា ណ១ន្ធ ដោយអគ្គថា កើត ឡើង នៃ បច្ច័យ ថា ការកើត ឡើង នៃវិញ្ញា ណ ព្រោះកើត ឡើង នៃ សញ្ជា១

សុគ្គន្តប៉ិងពេ 🤫 កនិកាយស្ស បង្គិសម្ភិទាមគ្នោ

and owe was ante a

and owe was ante a

and owe antes in whe same antes same

and and antes in and and antes same

and antes same antes a

and antes same

antes

ឃើញនូវការចម្រើនទៀតនៃវិញ្ញា ណក្ខន្ធ ដោយអគ្គថាកើតទៀតនៃបច្ច័យ ថា ការកើតទៀតខែវិញ្ញា ណ ព្រោះកើតទៀតនៃកម្ម ១ ឃើញនូវការ ចម្រើនទៀតខែវិញ្ញា ណក្ខន្ធ ដោយអគ្គថាកើតឡើតនៃបច្ច័យ ថា ការកើត ឡើតនៃវិញ្ញា ណ ព្រោះកើតឡើងនៃនាមនឹងរូប ១ មួយទៀត បុគ្គល កាលឃើញនូវលក្ខណៈកើត ឈ្មោះថាឃើញនូវការចម្រើនទៀតនៃវិញ្ញា _ ណក្ខន្ធ ១ បុគ្គលកាលឃើញនូវការចម្រើនទៀតនៃវិញ្ញា ណក្ខន្ធ វមែង ឃើញលក្ខណៈទាំង ៤ នេះ ។

(១១១) បុគ្គលកាលឃើញនូវការសូន្យទៅ (នៃវិញ្ញាណ) វមែងឃើញ
លក្ខណៈ ៥ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលឃើញនូវការសូន្យទៅនៃវិញ្ញាណ
កូន្ធ្ធ ដោយអគ្គថារលត់ទៅនៃបច្ច័យ ថា ការរលត់ទៅនៃវិញ្ញាណ ព្រោះ
រលត់ទៅនៃអវិជ្ជា ១ ឃើញនូវការសូន្យទៅនៃវិញ្ញាណកូន្ធ្ធ ដោយអគ្គថា
រលត់ទៅនៃមច្ច័យ ថា ការរលត់ទៅនៃវិញ្ញាណ ព្រោះរលត់ទៅនៃ
កូណ្ហា ១ ឃើញនូវការសូន្យទៅនៃវិញ្ញាណកូន្ធ្ធ ដោយអគ្គថារលត់ទៅនៃ
កូរ្ហា ១ ឃើញនូវការសូន្យទៅនៃវិញ្ញាណកូន្ធ្ធ ដោយអគ្គថារលត់ទៅនៃ
បច្ច័យ ថា ការរលត់ទៅនៃវិញ្ញាណព្រោះរលត់ទៅនៃកម្ម១ ឃើញនូវការ
សូន្យទៅនៃវិញ្ញាណកូន្ធ្ ដោយអគ្គថារលត់ទៅនៃកម្ម១ ឃើញនូវការ
សូន្យទៅនៃវិញ្ញាណ ព្រោះរលត់ទៅនៃនាមនឹងរូប មួយទៀត បុគ្គលកាល
ឃើញនូវលក្ខណៈប្រែប្រហូល ឈ្មោះថាឃើញនូវការសូន្យទៅ នៃវិញ្ញាណ
កូន្ធ្ធ បុគ្គលកាលឃើញនូវការសូន្យទៅ នៃវិញ្ញាណ
កូន្ធ្ វមែងឃើញ

ထိုသီး ႀခါး ်င္းခ်င္တေလ န မွာ သီး ႀခါး င္း မြဲး ေတာ္တဲ့ အေရး မွာ ေတာ္တဲ့ မွာ ေတာ္တဲ့ ေတာ့ ေတာ္တဲ့ ေ

(០០៤) ៩៩ អាម្មើយ ឧត្តមា មេឧក្សិត យេ មន្តមោ ឧណា ស្រកាទ សាក្សិត នេះ ខ្លុំ មេ ខ្លុំ មេ ខេកាទៃ ។ មេខិត្ត នៃ មាតិលា ឧត្តមន្ត្ន មេក្សិ ខេត្តការី មុខ្លុំ មេខិត្ត មេ មេខការិន្នម មេតិ មេខការិន្ន ។ មេខិត្ត មេខការិន្នម មេតិ មេខការិន្ន ។ មេខិត្ត មេខការិន្នម មេខិត្តមា មេខិត្ត មេខិត្ត មេខការិន្នម មេខិត្តមា មេខិត្ត មេនិត្ត មេខការិន្នម មេខិត្តមា មេខិត្ត មេនិត្តមាន មេនិត្តមាន មេខិត្តមាន មេនិត្ត មេនិត្តមាន មេនិត្តមានិត្តមាន មេនិត្តមាន មេនិត្តមានិត្តមាន មេនិត្តមាន មេនិត្តមានិត្តមាន មេនិត្តមាន មេនិត្តមានិត្តមាន មានិត្តមាន មេនិត្តមាន មេនិត្តមាន មេនិត្តមាន មេនិត្តមាន មានិត្តមាន មេនិត្តមាន មានិត្តមាន មានិត្តមាន មានិត្តមាន មានិត្តមានិត្តមាន មានិត្តមាន មានិត្តមានិត្តមានិត្តមាន មានិត្តមានិត្តមាន មានិត្តមាន មានិត្តមានិត្តមាន មានិត្តមានិត្តមាន មានិត្តមាន មានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិត្តមាន មានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិត្តិ មានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិត្តិ មានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិត្តមានិតិ មានិត

ខ្វល់ក្ខណៈ ៩ ខេះ កាលឃើញនូវការចំរើន ឡើង នឹងការសូន្យទៅ តែង ឃើញនូវល់ក្ខណៈ ១០ នេះ កាលឃើញនូវការចំរើន ឡើងនៃ១ន្ធទាំង ៩ តែង ឃើញនូវល់ក្ខណៈ ២៩ នេះ កាលឃើញនូវការសូន្យទៅ ៉ិតង ឃើញនូវល់ក្ខណៈ ២៩ នេះ កាលឃើញនូវការចំរើន ឡើងនឹងការសូន្យ ទៅ តែង ឃើញនូវល់ក្ខណៈ ៩០ នេះ ដែល ឈ្មោះថាញា ណ ដោយ អត្តថាដឹងនូវជមិនោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអត្តថាដឹងច្បាស់នូវជម៌នោះ ហេតុ នោះ លោក ពោលថា បញ្ញា ក្នុងការឃើញនូវការប្រែប្រូសនៃពួក ជមិដាប់ចូប្បន្ន ឈ្មោះថា ១ ខ្លាំសេស គឺ វេទនា សញ្ញា សង្ខាវ កើត ឡើង ព្រោះអាហាវ ១ន្ធដីសេស គឺ វេទនា សញ្ញា សង្ខាវ កើតឡើង ព្រោះដស្សៈ វិញ្ញាណក្ខន្ធ កើតឡើង ព្រោះនាមនឹងរូប ។

(១១೬) បញ្ញា ក្នុងការពិបារណាឃើញ នូវអារម្មណ៍ថា
បែកធ្លាយ ឈ្មោះថាវិបស្សនាញាណ គើដូចម្ដេច ។ ចិត្ត មានរូប
ជាអារម្មណ៍ កើតឡើងហើយបែកធ្លាយទៅវិញ បុគ្គលពិបារណាឃើញ
នូវការបែកធ្លាយ នៃចិត្តនោះ ព្រោះពិបារណា នូវអារម្មណ៍នោះ ។
ពាក្យថា ពិបារណាឃើញ គើពិបារណាឃើញ ដូចម្ដេច ។
ពិបារណាឃើញថាមិនទៀន មិនមែនពិបារណាឃើញ ថាទៀនទេ
ពិបារណាឃើញថាមិនទែនទូន មិនមែនពិបារណាឃើញ ថាជាសុខទេ
ពិបារណាឃើញថាមិនមែនទូន មិនមែនពិបារណាឃើញ ថាជាសុខទេ

សុត្តនូបិនពេ ខុទ្ទពនិកាយស្យូ បតិសម្ភិទាមគ្នោ

ចំពុំខ្លួន នោ ខន្ទន់ វិជ្ជន៍ នោ ជ្ជន់ នំពេនន៍ នោ សមុខេត់ បដ់ខំស្បីជូត នោ អនិយត់ អនិច្ចតោ អនុបស្បីនោ ខំចូសញ្ញំ បដហត់ ឧុត្តតោ អនុបស្បីនោ ស្បីនោ សុទសញ្ញំ បដហត់ អនិត្តតោ អនុបស្បីនោ អនុសញ្ញំ បដហត់ នំពុំខ្លួនោ ខន្ទិ បដហត់ វិជ្ជនោ វាត់ បដហត់ នំពេននោ សមុខយំ បដហត់ បដំនំស្បីជួនោ អនាធ បដហត់ ។

ច្ចុំសញ្ញិ ឧធលន្ធ ឧទ្ធាតោ អនុឧស្សីខ្លេំ នេះ មានិស្សីខ្លែំ នេះ មានិយន្ធ អនុឧស្សីខ្លែំ នេះ មានិយន្ធ អនុឧស្សីខ្លែំ នេះ មានិយន្ធ អនុឧស្សីខ្លែំ នេះ មានិយ្យ អនុឧស្សីខ្លំ នេះ មានិស្សីខ្លែំ នេះ មានិស្សីខ្លាំ នេះ មានិស្សីខ្លែំ នេះ មានិស្សីខ្លាំ នេះ មានិស្សីខ្លែំ នេះ មានិស្សីខ្លែំ នេះ មានិស្សីខ្លែំ នេះ មានិស្សីខ្លាំ នេះ មានិស

សុត្តន្តប់ដីក ខុទ្ធកតិកាយ បដិសម្ភិទាមថ្ន

នឿយណាយ មិនរីករាយ ជុញ្យាខ្លាន់ មិនត្រេកអរ វិលគំ មិនឲ្យ
កើតឡើង រលាស់ចោល មិនកាន់យក បុគ្គលកាលពិចារណាឃើញ
ថាមិនទៀង ក៏លះបង់ខ្លុំសញ្ញាថាទៀង កាលពិចារណាឃើញថាជាខុត្ត
ក៏លះបង់ខ្លុំសញ្ញាថាជាសុ១ កាលពិចារណាឃើញថាមិនមែន១្លួន ក៏
លះបង់ខ្លុំសញ្ញាថាខ្លួន កាលខឿយណាយ ក៏លះបង់ខ្លុំរសញ្ញាថាខ្លួន ក៏
កាលជុញ្ញាខាន់ ក៏លះបង់ខ្លុំគម្រេក កាលរំលត់ ក៏លះបង់ខ្លុំការកើត
ឡើង កាលរលាស់ចោល ក៏លះបង់ខ្លុំរសចក្តីប្រកាន់ ។

(១១๓) ចិត្តមានវេទនាជាការម្មណ៍ ។ បេ ។ មានសញ្ញាជា
អារម្មណ៍ មានសង្ខារជាការម្មណ៍ មានវិញ្ញាណជាការម្មណ៍ ។ បេ ។
ចិត្តមានជាជំនឹមរណៈជាការម្មណ៍ កើតឡើនហើយបែកធ្លាយទៅវិញ
បុគ្គលពិចារណាឃើញនូវការបែកធាយនៃចិត្តនោះ ព្រោះការពិចារណា
នូវការម្មណ៍នោះ ។ ពាក្យថា ពិចារណាឃើញ តើពិចារណាឃើញ ដូច
ម្ដេច ។ បុគ្គលពិចារណាឃើញថាមិនទៀន មិនមែនពិចារណាឃើញ
ថាទៀនទេ ពិចារណាឃើញថាជាទុក្ខ មិនមែនពិចារណាឃើញថាជា
សុ១ទេ ពិចារណាឃើញថាមិនមែនខ្លួន មិនមែនពិចារណាឃើញថាជា
សុ១ទេ ពិចារណាឃើញថាមិនមែនខ្លួន មិនមែនពិចារណាឃើញថាផ្ទុន
ទេ នឿយណាយ មិនរីករាយ ធុញ្ញាន់ មិនត្រេកអរ រំលត់ មិន
ឲ្យកើតឡើន រណស់ពេល មិនកាន់យក បុគ្គលកាលពិចារណាឃើញថាជាទុក្ខ
ថាមិនទៀន ក៏លះបន់នូវសញ្ញាថាទៀង កាលពិចារណាឃើញថាជាទុក្ខ

មហាវិធ្លេ ញាណក់ជា

សុខសញ់ បជិហនិ អនត្តគោ អនុបស្បីត្នោ អត្តសញ់ បជិហនិ ធិញ្ចិន្តត្តោ ឧន្ទឹ បជិហនិ វិជ្ជិត្តោ
វាក់ បជិហនិ ធិពោធេត្តោ សមុឧយំ បជិហនិ
បដិធិស្បីជួត្តោ អាធាធំ បជិហនិ ។

ខេត្តសុ ខ វិបស្បាញសុ

តយោ ខ្ពង្គាន កុសលតា

ញាល់ ។

នាយធ្វដ្ឋិស ៤ មានាំខ្មែរប្រសាស្ត្រ អាម្មាស់ ។

នាយធ្វដ្ឋិស ៤ មានាំខ្មែរប្រសាស្ត្រ មាន ប្រឹង្ខិ

ប្រសាស ខ្មែរ ខែ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខ

១ ន. អមៃុត្ត៣ ។

កំលះបង់នូវសញ្ញាថាជាសុខ កាលពិចារណាឃើញថាមិនមែនខ្លួន ក៏ លះបង់នូវសញ្ញាថាខ្លួន កាលនឿយណាយ ក៏លះបង់នូវសេចក្តីរីករាយ កាលធុញព្រាន់ ក៏លះបង់នូវតម្រេក កាលរំលត់ ក៏លះបង់នូវការកើត ឡើង កាលរលាស់ចោល ក៏លះបង់នូវសេចក្តីប្រកាន់ ។

(១១៤) ការរំកល់ចិត្តបាក់វត្តមុន ស្គាកាន់វត្តផ្សេងវិញក្ដី ការវិវត្តន៍នេ ចិត្ត (១) ដោយបញ្ញាក្ដី កំលាំងគឺការរំពឹងរក (នូវការបែកធ្លាយ)ក្ដី ឈ្មោះថាការពិបារណាឃើញ (នូវការបែកធ្លាយ) ការកំណត់ នូវសភាពពាំងពីរថាតែមួយ ដោយការប្រព្រឹត្តិតាមការមួណ៍ ភាពនៃបុគ្គល់មានចិត្តចុះស៊ីបក្នុងការលេត ឈ្មោះថាពិបារណា ឃើញនូវល់ក្ខណៈ នៃការសូន្យ ការពិបារណានូវការមួណ៍ក្ដី បុគ្គលឃើញ នូវការបែកធ្លាយក្ដី ការប្រាក់ដទ្បើនថាសូន្យក្ដី ឈ្មោះថាការពិបារណាឃើញដោយបញ្ហាដ៏ក្រៃបែង កិត្តអក្ ឈ្មោះថាការពិបារណាឃើញដោយបញ្ហាដ៏ក្រៃបែង កិត្តអក ឈ្មាសវិវត្តអនុបស់ត្រាពាំង បា ផង ក្នុងវិបស់ន្ទាពាំង ៤ ផង វើមេងមិនញាប់ញ៉ាំ ក្នុងខិជ្ជិពាំងឲ្យយ់ថ្ងៃ។ ព្រោះទូនដាអ្នក ឈ្មាសវិវ ក្នុងការប្រាក់ដពាំង បា ។

ដែលឈ្មោះថាញាណនោះ ដោយអគ្គថាដឹងនូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអគ្គថាដឹងច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លេកពោលថា បញ្ញា ក្នុងការដឹងនូវអាវម្មណ៍ថាបែកធ្លាយ ឈ្មោះថាវិបស្សនាញាណ ។

^{•-} ដំណើរចិត្តដែលលះបង់ខ្លូវការកើតខែបញ្ហាក្នុន្ធ ហើយតាំងនៅក្នុងការរលត់នៃបញ្ហាក្នុន្ធ ។

សុត្តន្តបិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ប បដិសម្តិខាមគ្នោ

(០០៤) ភេទុ មណ្ឌិតជាទេ ឧយា មេខ្ពះ ញ្ជាណ់ ។ ឧទ្យានោ ភយត្តិ ភយតុខដ្ឋានេ ខញា មន្ត្រ ណិហ្ស ឧរុឌ្ស មកវិទ្ធ មកឧទ្ធភិព្រះ ឧស្សា អន្តេរ ញាណ៍ និមិត្ត កយន្តិ ។ ខេ ។ អាយុ-សាលា កយៈខ្លំ បឌ៌សៈខ្លំ កយៈខ្លំ ក់តំ កយៈខ្លំ ចំពុំតំ កយុត្តិ ឧបបត្តិ កយុត្តិ ជាតិ កយុត្តិ ជាភ កយុត្តិ ព្យាធិ ភយត្តិ មរណ៍ ភយត្តិ សោតោ ភយត្តិ មានរៅ ក្សាខ្លី ខ្លាយាសោ ក្សាខ្លី ក្លាខ្លង់នេះ ជា មាន្ទព្រ ឈ្មិញ ឯ មន់ជឿនេះ ខេត្ត សន្តិមនេ ញាណ់ អប្បវត្ត ខែមត្តិ សន្តិមនេ ញាណំ ។ ថេ ។ អនុសាយាសោ ខេមត្តិ សត្តិបនេ ញាណំ ឧប្បារោ កយ់ អនុប្បារោ ទេមន្តិ សន្តិបនេ ញា-ណំ បវត្តំ ភយំ អប្បវត្ត ខេមត្តិ សត្តិប ខេ ញាណំ ។ ខេ ។ ខ្<mark>មាយា ភេហ ភព ភ</mark>េទ្យ ហេ ភេហ ខេមត្តិ សន្តិបនេ ញាណ៍ ឧប្បានោ ឧក្ខេត្តិ ភយ-ឌុជជាខេ ជុំ មាន្តមា ណិហ្**រ ខេ ៤**

សុត្តន្តបំដា ខុទ្ធពនិកាយ បតិសម្ពិទាមគ្ន

(១១៤) បញ្ហាក្នុងការប្រុកដម្បើនថាជាក័យ ឈ្មោះថាអាទីន_ វិញ្ញាណ តើដូចម្ដេច ។ បញ្ញាក្នុងការប្រាកដឡើងថាជាក័យថា ការ កើតជាក័យ ឈ្មោះថាអាលីខវិញ្ញាណ បញ្ជាក្នុងការប្រាកដឡើងថាជា កែយថា ការប្រព្រឹត្តជាក័យ ឈ្មោះថាអាទីនវិញ្ញាណ ថា និមិត្តជាក័យ ។ បេ ។ បញ្ជាក្នុងការប្រុកដ ទៀនថាជាក់យ**ថា កា**រប្រមូលមក ជាក់យ ឋា បដិសន្និជាត័យ ថា គត់ជាត័យ ថា ការប្រព្រឹត្តិជាត័យ ថា ការកើត ជាភ័យ ថា ជាតិជាភ័យ ថា ជពជាភ័យ ថា ព្យាធិជាភ័យ ថា មរណៈ ជាភ័យ ថា សោកជាភ័យ ថា ការទ្បីកទ្បួលជាភ័យ ថា ការចង្អែត ចង្អល់ចិត្តជាតិយ ឈ្មោះថាអាទីនវិញ្ញាណ ។ ញាណក្នុងសន្តិបទ (បទ សុបរម្ភាប់) ថា កាមេខកើតជាសេចក្តីក្រុម ញាណក្នុងសន្តិបទថា ការ មិនប្រព្រឹត្តិ ជាសេចក្តីក្រេម ។ បេ ។ ញា ណក្នុងសន្តិបទថា សេចក្តី មិន២គ្រឿត២គ្គល់ចិត្ត ជាសេចក្តីក្សេម ញា ណក្នុងសន្តិបទថា ការកើត ជាក់យ ការមិនកើតឡើង ជាសេចក្តីក្យេម ញាណក្នុងសន្តិបទថា ការប្រព្រឹត្តិ ជាភ័យ ការមិនប្រព្រឹត្តិ ជាសេចក្តីក្សេម ។ បេ ។ ញាណ ក្នុងសន្តិបទ ថា ការចង្អៀតចង្អល់ចត្ត ជាក័យ ការមន ចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត ជាសេចក្តីកេ**ទ្រ** បញ្ញា ក្នុងការ**្**បាកដឡើងថា ជាក់យថា ការកើត ជាទុក្ខ ឈ្មោះថាអាទីនវិញ្ញាណ ។

មហាវិគ្គេ ញាណពជា

នទេយាសោ ខុក្ខាខ្លំ កយតុខដ្ឋានេ មញ្ញា អានីនវេ ញាណំ អនុខ្បានោ សុខខ្លំ សខ្លិខនេ ញាណំ អខ្បវត្តិ សុខខ្លំ សខ្លិខនេ ញាណំ ។ ខេ ។ អនុទាយសោ សុខខ្លំ សខ្លិខនេ ញាណំ ។

(១០៦) នុច្បានោ ឧុក្ខំ អនុច្បានោ សុទន្តិ សន្តិចនេ ញាណំ ១វត្តិ ឧុក្ខំ អច្បវត្តិ សន្តិចនេ ញាណំ ។ ចេ ។ នុទាយាសោ ឧុក្ខំ អនុចយសេស សុទន្តិ សន្តិខនេ ញាណំ ។

(១០៧) ឧប្បានោ សាម៉ស់ខ្លិ កយតុបដ្ឋានេ
បញ្ហា អនីនវេ ញាលាំ បរ់ត្តំ សាម៉ស់ខ្លិ កយតុបដ្ឋានេ បញ្ហា អានីនវេ ញាលាំ ។ បេ ។ ឧទាយាសោ សាម៉ស់ខ្លិ កយតុបដ្ឋានេ បញ្ហា អានីនវេ
ញាលាំ អនុប្បានោ និរាម៉ស់ខ្លិ សខ្លិបនេ ញាលាំ
អប្បវត្តំ និរាម៉ស់ខ្លិ សខ្លិបនេ ញាលាំ ។ បេ ។ អនុចាយាសោ និរាម៉ស់ខ្លិ សខ្លិបនេ ញាលាំ ។ បេ ។ អនុ-

មហាវគ្គ ញាណកជា

បញ្ញាក្នុងការប្រាកដ ឡើងថាជាភ័យថា ការចន្លៀតចន្ទល់ចិត្ត ជាទុក្ខ ឈ្មោះថាអាទីនវិញ្ញាណ ញាណក្នុងសន្តិបទថា ភារមិនកើតជាសុខ ញាណក្នុងសន្តិបទថា ការមិនប្រព្រឹត្តិជាសុខ ។ បេ ។ ញាណក្នុង សន្តិបទថា ភារមិនចន្លៀតចន្ទល់ចិត្តជាសុខ ។

(១១៩) ញាណក្នុងសន្តិបទថា ការកើត ជាទុក្ខ ការមិនកើត ជាសុ១ ញាណក្នុងសន្តិបទថា ការប្រព្រឹត្តិ ជាទុក្ខ ការមិនប្រព្រឹត្តិ ជាសុ១ ២ ២ ញាណក្នុងសន្តិបទថា ការបង្អៀតបង្អល់ចិត្ត ជាទុក្ខ ការមិនបង្អៀតបង្អល់ចិត្ត ជាសុ១ ២

(១១៧) បញ្ញាក្នុងការប្រាកដ់ឡើងថាជាក់យថា ការកើត ប្រកប ដោយអាមិសៈ ឈ្មោះថាអាទីនវិញ្ញាណ បញ្ញាក្នុងការប្រុកដំឡើងថាជា កំយថា ការប្រព្រឹត្តិ ប្រកបដោយអាមិស: ឈ្មោះថាអាទីនវិញ្ញាណ បញ្ជាក្នុងការប្រុកដំឡើងថាជាក់យថា ការបង្អៀតបង្អិលចិត្តិ ប្រកបដោយអាមិស: ឈ្មោះថាអាទីនវិញ្ញាណ ញាណក្នុងសន្តិបទថា ការមិន ប្រកបដោយអាមិស: ឈ្មោះថាអាទីនវិញ្ញាណ ញាណក្នុងសន្តិបទថា ការមិន ប្រព្រឹត្តិ មិនប្រកបដោយអាមិស: ៗ បេ ៗ ញាណក្នុងសន្តិបទថា ការមិន ប្រព្រឹត្តិ មិនប្រកបដោយអាមិស: ៗ បេ ៗ ញាណក្នុងសន្តិបទថា ការមិន បង្អឿតបង្អល់ចិត្ត មិនប្រកបដោយអាមិស: ៗ បេ ៗ ញាណក្នុងសន្តិបទថា ការមិន បង្អឿតបង្អល់ចិត្ត មិនប្រកបដោយអាមិស: ៗ បេ ៗ ញាណក្នុងសន្តិបទថា ការមិន បង្អឿតបង្អល់ចិត្ត មិនប្រកបដោយអាមិស: ញាណក្នុងសន្តិបទថា ការមិន

សុត្តន្តបំដីពេ ។ទូពនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

សាម៉ស់ អនុហ្គាលា និកមិសដ្ដិ សដ្ដិប នេ ញាណំ បៅត្ដំ សាម៉ស់ អហ្វាត្ដំ និកមិសដ្ដិ សដ្ដិប នេ ញា-ណំ ។បេ។ ខ្ទាយា សោ សាម៉ស់ អនុទាយា សោ និកមិសដ្ដិ សដ្ឋិប នេ ញាណំ ។

(೧೧៨) ឧ្យា្ទ សេស្ត្រាត់ ភេយតុខដ្ឋា ខេ មញ្ញា អាធីឧ៤ ញា ឈំ ។ ខេ ។ ឧទយា សោ សង្ខា្វភគិ ជំទានឆ្នំ សន្តិម នេ ញា សាំ អម្បវត្តំ ជំទានឆ្នំ សឆ្នំ-ខនេ ញាណំ ។ ខេ ។ អនុទាយា េស និញ្ចនត្តិ សន្តិខនេ ញាណំ ឧទ្ធានោ សង្ខាក អនុទ្ធានោ ធំពុធធ្លំ សន្តិប េ ញ្ជាស់ បង្គំ សង្ខាក អប្បវត្តិ ធំពានន្តិ សន្តិខ ខេ ញា សាំ ។ ខេ ។ ន្ទាយា សោ សង្ខារ អនុទាយា សោ ធំពា្ធធ្លាំ សន្តិប ខេ ញា ណំ ។ (០០५) ៩៧០ខណ៌ ពុន្តិយំ គុន្តិឌី ៩២៥ ឧមារិឌ អយុសន៍ បដិសន្នឹ ញាណ់ អនីន៤ ៩នំ

សុត្តនូបំដក ទុទ្ធកានិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

ប្រកបដោយអាមិស: ការមិនកើត មិនប្រកបដោយអាមិស: ញាណ
ក្នុងសន្តិបទថា ការប្រព្រឹត្តិ ប្រកបដោយអាមិស: ការមិនប្រព្រឹត្តិ មិន
ប្រកបដោយអាមិស: ។ បេ ។ ញាណក្នុងសន្តិបទថា ការចង្អ្ហៀត
ចង្អួលចិត្ត ប្រកបដោយអាមិស: ការមិនចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត មិនប្រកប
ដោយអាមិស: ។

(១១៨) បញ្ហាក្នុងការប្រាកដ ទៀនថាជាក់យថា ការកើត ជាសង្ខារ ឈ្មោះថាអាទីនវិញ្ញាណ ។ បេ ។ បញ្ញាក្នុងការក្រុកកដឡើងថាជាភ័យថា ការចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត ជាសង្ខារ ឈ្មោះថាអាទីនវញ្ញាណ ញាណក្នុង សន្តិបទថា ការមិនកើត ដានិព្វាន ញាណក្នុងសន្តិបទថា ការមិន ប្រព្រឹត្តិ ជានិព្វាន ។ បេ។ ញាណត្តុងសន្តិបទថា ការមិនចង្អៀតចង្អ្ ចិត្ត ជានិព្វាន ញា្ន្រណត្នុង៍សន្តិបទថា ការកើត ជាសង្ខារ ការមិន តើត ជានិព្វាន ញាណត្នុងសន្តិបទថា ការប្រព្រឹត្តិ ជាសង្ខាវ ការមិន ប្រព្រឹត្ត ជានិពាន ។ បេ ។ ញាណក្នុងសន្តិបទថា ការចង្អៀតចង្អល់ ចិត្ត ជាសង្ខារ ការមិនចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត ជានិពាន ។ (១១៩) បុគ្គលយើញ នូវការកើត នូវការប្រព្រឹត្តិ នូវនិមត្ត នូវការ ប្រមូលមក នឹងបដ្ឋសន្និ ថាជាទុក្ខ នេះឈ្មោះថាអាទីនវិញ្ញាណ

មហាវិគ្គេ ញាណពជា

អនុហ្គាន់ អប្បាត់ អនិមិត្ត សុខខ្លិ ច
អភាយុសន៍ អប្បដិសន្ធិ ញាណ់ សន្តិប ខេ ៩ ខំ
៩ អនិន មាននៃ ញាណ់ បញ្ជានេស ជាយេត់
បញ្ជានេសន្តិប ខេ ខេស ញា លោ បជានាត់
ខ្ញុំខ្ញុំ ញាណានំ កុសលតា

នានាធិដ្ឋីសុ ន កាម្បត់តំ ។ តំញាត់ ដួន **ញាល់ ខ**ជាននដ្ឋន ខញ្ញា តែន វុទ្ធិត្ត អូលខ្មែតនៃ ឧយា អូន្ទីខរុ ឈាហ ។ (១២០) ភេទ មុញ្ចុំភុគមា្នពេធ្យូសន្ត្នំដូល កម្សនាបដិសន្ធា៍សត្តិដួល បញ្ញា សង្ខារុបេត្តាសុ ញាណំ បរត្តមុញ្ចុំតុកម្សេតប្រជុំសង្ខាសន្តិដ្ឋជា បញ្ជា សង្ខារបេត្តាសុ ញាណំ និមិត្តមុញ្ចិតុកាម្យុតា ។ បេ ។ អាយុហានមុញ្ចិត្តកម្បតា បដិសន្ធិមុ-ញ៉ូតុកម្បត កត់មុញ៉ុតុកម្បត ជំពុត្តមុញ៉ូតុ-កម្បតា ឧបបត្តមញ្ជុំតុកម្បតា ជាតិមុញ្ជុំតុកម្បតា

បុគ្គល ឃើញ នូវការមិន កើត នូវការមិនប្រព្រឹត្តិ នូវការមិនមាន
និមត្តិ នូវការមិនប្រមូលមកនឹងការមិនបដិសន្និ ថា ជាសុ១ នេះ
ឈ្មោះថា ញា ណក្នុងសន្តិបទ អាទីនវៃញ្ញា ណៈនេះ តែងកើតក្នុង
ឋាន៤ ញា ណក្នុងសន្តិបទ នេះ តែងកើតក្នុងឋាន៤ បុគ្គល
វមែងដឹងច្បាស់នូវិញ ណេទាំង ១០ (នេះឯង) ភាពខែបុគ្គលអ្នក
ឃ្វាស់វៃក្នុង៍ ញា ណៈទាំង ៤ ទើបមិនញ្ជាប់ញ៉ារក្នុងទិដ្ឋិ ផ្សេង ១ ។
ដែល ឈ្មោះថា ញា ណៈដោយអត្ថថា ដឹងនូវិធម៌ នោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយ
អគ្គថាដឹងច្បាស់នូវិធម៌នោះ ហេតុ នោះ លោកពោលថា បញ្ញាក្នុងការ
ប្រាក់ដំនៅ ដីថា ដាក់យ ឈ្មោះថា អាទីនវិញ្ញា ណ ។

(๑๒๐) បញ្ញាគឺសេចក្ដីប៉ាថ្នាដើម្បីរួច ឬការពិលរណារកទុព្វយ ឬ
ក៏ការព្រងើយកន្ដើយ ឃ្មោះថាសង្ហារបេក្ខាញ្ញាណ គើដូចទ្ដេច ។ បញ្ញា
គឺសេចក្ដីប៉ាថ្នាដើម្បីរួច ឬការពិលរណារកទុព្វយ ឬក៏ការព្រងើយកន្ដើយ
ក្នុងការកើត ឈ្មោះថាសង្ហារបេក្ខាញាណ បញ្ញាគឺសេចក្ដីប៉ាថ្នាដើម្បីរួចឬ
ការពិលរណារកទុព្វយ ឬក៏ការព្រងើយកន្ដើយក្នុងការប្រព្រឹត្តិ ឈ្មោះថា
សង្ហារបេក្ខាញាណ បញ្ញាគឺសេចក្ដីប្រថ្នាដើម្បីរួច…ក្នុងនិមត្ត ។បេ។ សេច
ក្ដីប៉ាថ្នាដើម្បីរួច…ក្នុងការប្រមូលមក សេចក្ដីប៉ាថ្នាដើម្បីរួច…ក្នុងបដិប្
សន្ធិ សេចក្ដីប៉ាថ្នាដើម្បីរួច…ក្នុងគត់ សេចក្ដីប៉ាថ្នាដើម្បីរួច…ក្នុងការហៃ
មក សេចក្ដីប៉ាថ្នាដើម្បីរួច…ក្នុងការហៃ

សុត្តន្តបំដំពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ប បដិសម្ភិទាមគ្នោ

(၈၆၈) ဒုတ္ကုိကာ ဒုတ္တိုင္တဲ့ မက္ခ်ေၾကျခာပင္း-လေးတို့ လေးရှိုင္တာ လေးတို့ ကို တော့ လုံ ကို လုံ လုံရွိ ឧក្ខាន្ត មញ្ជាតុកម្សតាបដែសផ្ខាសន្នដូនា បញ្ជា សង្ខារុបេក្ខាស ញាលាំ ធំមិន្ត ឧុក្ខាន្តិ មុញ្ជាក្រកម្ប-តាបដិសង្ខាសន្តិដ្ឋភា បញ្ហា សង្ខារបេក្ខាសុ ញាណំ ។ បេ ។ ឧភយាសោ ឧុក្ខន្និ មុញ្ចុំក្កម្បីតា-ខជិសគ្ខាសន្តិដ្ឋនា **ខ**ញ្ញា សគ្ខារុខេត្តាសុ ញាណំ នុច្យានោ ភយន្តិ មុញ្ចិត្តកម្បតាបនិសន្ធាសន្តិ. ឌី**ឃ ឧ**យ៉ា **អឌ្**សំ ខេ**៤ប្ទា** យិស្ត ឧង្ កយន្តិ មុញ្ចិត្តមន្ត្រាចដែសវទ្ធាសន្តិដួនា ចញ្ញា សង្ខារុ ខេត្តាសុ ញាណំ ។ ខេ ។

១ ឧ. អាយុហទំ បដិសន្ទឹ គត់ និក្ខត្តិ ឧបបត្តិ ជាតំ ដរំ ក្បាធំ មរណ៍ សោក បរិ-ទេវ ឧបាយាលំ មុញ្ចិត្តកម្បតាបងិសង្ខាសត្តិដ្ឋភាត់ ទិស្សត់ ។

សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីរួច…ក្នុងជក សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីរួច…ក្នុងព្យាធិ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីរួច…ក្នុងមរណៈ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីរួច…ក្នុងសេចក្តីសោក
សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីរួច…ក្នុងមរណៈ សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីរួច…ក្នុងសេចក្តីសោក
សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីរួច…ក្នុងការទ្បឹកទ្បួល បញ្ញាគឺសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីរួច
ឬការពិចារណារក•បាយ ឬក៏ការព្រងើយកន្លើយ ក្នុងសេចក្តីចង្អៀត
ចង្អល់ចិត្ត ឈ្មោះថាសង្ខារចេត្តាញាណ ។

(១៤១) បញ្ហាគឺសេចក្តីព្រុថ្នាដើម្បីច្រ ឬការពិចារណារកទេព្យប ឬភិការត្រងើយកន្តើយថា ការកើតជាខុត្ ឈ្មោះថា សង្គារបេក្ខា -ញាណ បញ្ជាគឺសេចក្តីព្រម្នាដើម្បី ចូបការពិលារណារក «ជាយ ថ្មក៏ ការព្រងើយកន្ដើយថា ការប្រព្រឹត្តជាខុត្ខ ឈ្មោះសង្គារុបេក្ខាញាណ បញ្ហាគឺសេចក្តីប្រថ្នាដើម្បីរួច ឬការពិចារណារក៖បាយ ឬក៏ការព្រងើយ កន្លើយថា និមិត្ត ជាខុត្ត ឈ្មោះថាសង្ហារប្រក្ខាញាណ ។ បេ។ បញ្ជាគ សេចក្តីព្រះ្នាដើម្បីរួច ថ្មការពិចារណារកទុលុយ ថ្មក៏ការព្រង្មើយកន្តើយ ថា សេចក្តីចង្អៀតចង្អែលចិត្ត ជាទុក្ខ ឈ្មោះថាសង្ហារុបេក្ខាញាណ បញ្ញា គឺសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីរួច ថ្មការពិចារណារកទទាយ ថ្មក៏ការព្រងើយ កន្ទើយថា ការកើត ជាភ័យ ឈ្មោះថាសង្ខារុះបក្ខាញាណ បញ្ហាគឺ សេចក្តី ជាថ្នាដើម្បីរួច ផុការពិចារណារកទុជាយ ផ្ទុកការព្រះន័យ កន្តើយថា ការប្រព្រឹត្តិ ជាក័យ ឈ្មោះថាសង្ខារុ**រ**បក្ខាញាណ ។ បេ**។**

មហាវេធី ឈ្លាហរជា

ဒေတေလေး ကောင်း မြေးကြီးရေးအေးရေးရာစင်းကန္တော့ ကန်းဋ္ဌာ မြေးက ကန္းစုံးမြေးကြားက ကောင်းကန္းကန်းဋ္ဌာ

(១៤៤) ឧប្បារ សេម៌សន្នំ មុញ្ចុំកម្បតាបនិ_ សង្ខាសន្តិដួល ខញ្ញា សង្ខាវុ ខេត្តាសុ ញាណំ ខវត្ត សាទ៌សន្តិ មុញ្ចិត្តមន្ត្រាបដិសន្ត្រាសត្តិដួយ បញ្ញា ស្ព្ហាច្រាស់ ណិហ្ ។ ដេ ៧ ៤៦ ៣៤៤ សាទិសន្តិ មុញ្ចិត្តកម្បតាជដ្ឋសន្តិដ្ឋថា ជញ្ញា សង្ខារុ ខេត្តាសុ ញាណំ ឧទ្បានោ សង្ខារាឌិ មុញ្ចិ-តុកាម្យាតាបដិសផ្ទាសត្តិដួនា បញ្ញា សផ្ទារបេក្ខាសុ ញាណ៍ បវត្ត សង្ខារាន មុញ្ចុំគុគម្បតាបដិសង្ខា_ សន្តិដូខា ខញ្ញា សន្ធារុ ខេត្តាសុ ញាណ៎ ។ ខេ ។ နေတယာ၊လော လည္ဗ်ာဂ္က ဗုဏ္ဍိရကာဗေဆီလည္ဗ်ာ_ សន្តិដូនា ខញ្ញា សន្ទ័ារុខេត្តាសុ ញាណ៎ ។

បញ្ហាគឺសេចក្តីប្រថ្នាដើម្បីរួច ឬការពិលរណារក•ុលុយ ឬក៏ការព្រងើយ ភន្តើយថា សេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ចិត្តជាក័យ ឈ្មោះថាសង្គារុបេក្ខាញាណ។

(១៤៤) បញ្ហាគឺសេចក្ដីជ្រាថ្នាដើម្បីរួច ឬការពិចារណារកខ្ពាយ ថ្មត្ថភាពព្រះជ័យកន្ដេយថា ការកេត្ត ប្រកបដោយអាមិស: ឈ្មោះថាសង្គ្ រុបេក្ខាញាណ បញ្ហាគឺសេចក្តីព្រុថ្នាដើម្បីរួច ឬការពិលរណារកទុព្វយ ថ្មភិការព្រងើយកន្ដើយថា ការ**ប្រព្រឹ**ត្តិ **ប្រកបដោយអាមិសៈ** ឋាសង្ខារបេក្ខាញាណ ។ បេ ។ បញ្ជាគឺសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីរួច ថ្មការ តិចារណារកទុទ្ធាយ ឬក៏ការគ្រងើយកន្ដើយថា សេចក្ដីចង្អៀតចង្អល់ចត្ដ ប្រកបដោយអាមិសៈ ឈ្មោះថាសង្ខារុបេក្ខាញាណ បញ្ហាគឺសេចក្តីប្រុម្នា ដើម្បីរួច ឬការពិចារណារកខ្មាយ ឬក៏ការព្រងើយកន្ដើយថា ការកេត ជាសង្ខារ ឈ្មោះថាសង្ខារុបេក្ខាញាណ បញ្ហាគឺសេចក្ដីប្រាថ្នាដើម្បីច្នៃ ថ្ ការពិលារណារក**ុ**ធុយ **ឬកំ**ការ**ព្រ**ងើយកន្លើយថា ការប្រព្រឹត្តិ ជាសង្គារ ឈ្មោះថាសង្ខារុបេក្ខាញាណ ។ បេ ។ បញ្ជាគីសេចក្ដីប្រាញ់ដើម្បីចេ ឬការពិលាវណាវកទុល្យ ឬក៏ការព្រងើយកន្ដើយថា សេចក្ដីចង្អៀត ចង្អីលចិត្ត ជាសង្ខាវ ឈ្មោះថា**ស**ង្ខាវ្រេក្ខាញាណ ។

(១២៣) ការកើត ឡើង ហត់ជាសង្ខាវ បុគ្គល់ពឹង មើលនូវសង្គាវ ទាំងទា្យយ នោះ ឈ្មោះថាសង្គាវុបេក្ខា សង្ខាវនឹង «បេក្ខា ទាំង ៤ នុំ៖

សុត្តន្តប់ដីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្យ បដិសម្ព័ទាមគ្នោ

សង្ខារ អង្គារ នេ សង្ខារ អង្គារ បេត្តិ សង្ខារ សង្ខា

(០៤៤) ភេទិយាការបៀ សង្ខារុខេត្តាយ ខិត្តស្ប អភិនិយារា ហោតិ ។ អដ្ឋយាការបៀ សង្ខារុខេត្ត ត្តាយ ខិត្តស្ប អភិនិយារា យោតិ។ បុខុជ្ជិនស្ប កាតិ សេក្សូស្ប កាតិយាការបៀ សង្ខារុខេត្តាយ ខិត្តស្ប អភិនិយារា យោតិ សង្ខារុខេត្តាយ ខិត្តស្ប អភិនិយារា យោតិ នៃវាតស្ប កាតិយាកា-ហោតិ សេក្សូស្ប កាតិយាការបៀ សង្ខារុខេត្តាយ ខិត្តស្ប អភិនិយារា យោតិ នៃវាតស្ប កាតិយាកា-

សុត្តនូបិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

ហត់ជាសង្ហារ បុគ្គល់រំពឹងមើល នូវសង្ហារពិង ឡាយនោះ ឈ្មោះថា សង្ហារុបេត្តា ការប្រព្រឹត្តិ បាត់ជាសង្ហារ ។ បេ ។ និមិត្ត បាត់ជា សង្ហារ ការប្រព្រឹត្តិ បាត់ជាសង្ហារ ។ បេ ។ និមិត្ត បាត់ជា សង្ហារ ការប្រមូលមក បាត់ជាសង្ហារ បដិសន្ធិ បាត់ជាសង្ហារ គត់ បាត់ជាសង្ហារ ការកើត បាត់ជាសង្ហារ ការកើត បាត់ជាសង្ហារ ជា បាត់ជាសង្ហារ ការកើត បាត់ជាសង្ហារ មរណៈ បាត់ជាសង្ហារ សេចក្តីសេក បាត់ជាសង្ហារ សេចក្តីទីរុក្សាល បាត់ ជាសង្ហារ សេចក្តី ក្រឡាល បាត់ ជាសង្ហារ សេចក្តី បង្អៀតចង្អល់ចិត្ត បាត់ជាសង្ហារ បុគ្គលរំពឹងមើល នូវសង្ហារពាំង ឡាយនោះ ឈ្មោះថាសង្ហារបេត្តា សង្ហារនឹង «បេត្តា ពាំង ៤ នុំ៖ បាត់ជាសង្ហារ បុគ្គលរំពឹងមើលទីវសង្ហារពាំង ឡាយនោះ ឈ្មោះថាសង្ហារបេត្តា សង្ហារនាំង ឡាយនោះ ឈ្មោះថាសង្ហារបេត្តា សង្ហារនាំង ឡាយនោះ ឈ្មោះថាសង្ហារបេត្តា សង្ហារនាំង ឡាយនោះ ឈ្មោះថាសង្ហារបេត្តា សង្ហារទាំង ឡាយនោះ ឈ្មោះថាសង្ហារបេត្តា សង្ហារទាំង ឡាយនោះ

(១៤៤) ការបង្អោនចិត្តទៅក្នុងសង្ខារបេត្ខា ដោយអាការ ជ ប៉ុន្មានយាង ។ ការបង្អោនចិត្តទៅក្នុងសង្ខារបេត្ខា ដោយអាការ ជ យាង ។ ការបង្អោនចិត្តទៅក្នុងសង្ខារបេត្ខា របស់បុបុដ្ឋន^(១) ដោយ អាការប៉ុន្មានយាង ការបង្អោនចិត្តទៅក្នុងសង្ខារបេត្ខា របស់សេត្ខបុគ្គល ដោយអាការប៉ុន្មានយាង ការបង្អោនចិត្តទៅក្នុងសង្ខារបេត្ខា របស់ អសេត្ខបុគ្គល ដោយអាការប៉ុន្មានយាង ។

១ បុថុន្តនមាន ៤ ពួកគឺ អន្ធបុថុន្តន ពួក ១ កល្បាណបុថុន្តន ពួក ១ ក្នុងទីនេះ សំដោយកកល្បាណបុថុន្តន ។ អង្នកថា ។

បុ៩ុឌ្ជិសរា ទី្រសាសារេស សង្ខារុបេក្ខាយ ចិត្តសារ អភិនិយារេ យោក សេក្សា ស្រីកាសារេស សង្ខារុបេ-ក្ខាយ ចិត្តសារ អភិនិយារេ យោក តែរាកសៀ គឺហ-ការេស សង្ខារុបេក្ខាយ ចិត្តសារអភិនិយារេ យោក ។

(១៤៥) ជុខ្មីឧក្ស ឧទ្ធេស ខ្មុំឃុំ មេខ្មុំ មេខ្

សេក្សាស្បាត្ត មេលិត្តិហាតា សេលិសស្លាប្រក្លាយ ចិត្តស្បាត់កំពុំហាព ហោតិ ។ សេក្សា សង្ហាប្រក្លាំ អភិនទូតិ ជ ប្រែស្បាតិ ជ បដ់សង្ហាយ ជ ដលស-មាបត្តិ សមាបដូតិ សេក្សាស្បា នៃមេលិ គឺហាកាលេលិ សង្ហាប្រក្លាយ ចិត្តសុប្រ អភិនិហាព ហោតិ ។

រឺតរតស្ប គតមេស និយាការេហ៍ សង្ខារបេ ក្ដាយ ចិត្តស្ប អភិនិយារេក យោនិ ។ រឺតរាគោ សង្ខារបេក្ខំ ប៉ែស្បួន វា បដិសង្ខាយ វា ដលសមា-បត្តិ សមាបជូនិ តខេជ្ហប្រែក្ខិត្តា សុញ្ញាត់ហែវេល វា

មហាវិត្ត ញាណពជា

ការបង្អោនចិត្តទៅក្នុងសង្ខារបេត្តា របស់បុថុដូន ដោយអាការ ៤ យ៉ាំង ការបង្អោនចិត្តទៅក្នុងសង្ខារបេត្តា របស់សេត្តបុគ្គល ដោយអាការ ភា យ៉ាង ការបង្អោនចិត្តទៅក្នុងសង្ខារបេត្តា របស់អាសេត្តបុគ្គល ដោយ អាការ ៣ យ៉ាំង ។

(១៤៥) ការបង្អោនចិត្ត ៧ក្នុងសង្ខារបេក្ខា របស់បុថុដ្ឋន ដោយ អាការ ៤ យ៉ាង ដូចម្តេចខ្វះ ។ បុថុដ្ឋនគ្រេកអរចំពោះសង្ខារបេក្ខា ឬ ពិចារណាឃើញនូវសង្ខារបេក្ខា នេះ ការបង្អោនចិត្ត៧ក្នុងសង្ខារបេក្ខា របស់បុថុដ្ឋន ដោយអាការ ៤ យ៉ាង ។

ការបង្អោនចិត្តទៅក្នុងសង្ខារបេក្ខា របស់សេត្តបុគ្គល ដោយ អាកា ៣ យ៉ាង៍ ដូចម្ដេចខ្វះ ។ សេត្តបុគ្គល ត្រេកអរចំពោះសង្ខារបេក្ខា ឬពិបារណាឃើញនូវសង្ខារបេក្ខា ឬក៏ចូលកាន់ផលសមាបត្តិ ដោយការ ពិបារណា នេះ ការបង្អោនចិត្តទៅក្នុងសង្ខារបេក្ខា របស់សេត្តបុគ្គល ដោយអាការ ៣ យ៉ាង ។

ការបង្គោនចិត្តទៅក្នុងសង្ខារុខេត្ត របស់អសេត្តបុគ្គល ដោយ អាការ រា យ៉ាង ដូចម្ដេចខ្វះ ។ អសេត្តបុគល ពិចារណា ឃើញនូវ សង្ខារុបេក្ខា ឬចូលកាន់នូវផលសមាបត្តិ ដោយការពិចារណា ឬ កំរពឹងមើល នូវសង្ខារុបេក្ខានោះ ហើយនៅដោយសុញ្ញតវិហារធម៌ក្ដី

សុត្តន្តបិដិពេ ខុទ្ធពនិកាយស្យូ បដិសម្តីទាមគ្នោ

អនិមិត្តវិហារេខ វា អប្បណ៌សិតវិហារេខ វា វិហាតិ វិតរាតស្ប នៃមេសិ នីហាការេសិ សង្ខារុបេក្ខាយ ចិត្តស្ប អភិឌីហារោ ហោតិ ។

សុត្តន្តូបិដី៣ ខុទ្ទពតិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

ដោយអនិមិត្តវិហារធម៌ក្តី ដោយអប្ប**ណ៌**ហិតវិហារធម៌ក្តី នេះ ការបង្គែាន ចិត្ត**ទៅ**ក្នុងសង្ខារបេក្ខា របស់អសេត្តបុគ្គល ដោយអាការ ៣ យាង ។

(១៤៦) ការបង្អើនចិត្តទៅ ក្នុងសង្ហារបេក្ហា របស់បុថុជ្ជនត្តិ
របស់សេតូបុគ្គលក្ដី មានភាពតែមួយ គើដូចម្ដេច ។ កាលបុថុជ្ជនាត្រក់
អរចំពោះសង្ហារបេត្តា ចិត្តនឹងសៅហ្មង បៃស្សនាភាវនា ក៏មាន
គ្រោះថ្នាក់ ការគ្រាស់ដឹង (នូវសច្ចធម៌) ក៏មានសេចក្ដីអន្តរាយ បដ់សន្ធិ
តទៅទៀត ក៏មានបច្ច័យ កាលសេតូបុគ្គល គ្រេកអរចំពោះសង្ខារុបេត្តា ចិត្តនឹងសៅហ្មង វិបស្សនាភាវនា ក៏មានគ្រោះថ្នាក់ ការគ្រាស់
ដឹងនូវគុណជាតិដ៏ខ្ពស់ខ្ពស់ ក៏មានអន្តរាយ បដ់សន្ធិតទៅទៀត ក៏មាន
បច្ច័យ ការបង្អោនចិត្តទៅក្នុងសង្ហារបេត្តា របស់បុថុជ្ជឧត្តិ របស់សេត្តបុគ្គលក្ដី មានភាពតែមួយ ដោយអត្ថជាគ្រេកអរចំពោះ យ៉ាងនេះឯង ។

(១៤៧) ការបង្គោនចិត្តទៅក្នុងសង្ខារបេក្ខា របស់បុថុដ្ឋន
របស់សេក្ខបុគ្គល នឹងរបស់អសេក្ខបុគ្គល មានភាពតែមួយ តើដូច
ម្ដេច ។ បុថុជ្ញន ពិចារណាឃើញនូវសង្គារបេក្ខា ថាមិនទៀងក្ដី ថា
ជាខុក្ខក្ដី ថាមិនមែនខ្លួនក្ដី សេក្ខបុគ្គល ពិចារណាឃើញ នូវ
សង្គារបេក្ខា ថាមិនទៀនក្ដី សាជាខុក្ខក្ដី ថាមិនមែនខ្លួនក្ដី

រិបស្សីនិ រីនពេសចំ សង្ខារុបេត្តិ អនិច្ចនេះចំ ឧុក្ខានោច អនន្តនោច រិបស្សីនិ ៧វំ បុខុខ្លិនស្ប ច សេក្ខាស្បី ច រីនពេកស្បី ច សង្ខារុបេក្ខាយ ចិន្ត-ស្សី អភិធីហាពេ ៧កាន្តិ ហោតិ អនុចស្សីនដ្ឋេន ។

(១៩៩) គេខំ បុខុជ្ជិនស្ប ខ សេត្តស្ប ខ រ៉ិត-១៩ ហោតិ ។ បុខុជ្ជិនស្ប សង្ខ័យ្រក្តា កិញ្ចិតា-ល សុវិធិតា ហោតិ កិញ្ចិតាលេ ឧ សុវិធិតា ហោតិ សេត្តស្បិច សង្ខ័ពេញ កិញ្ចិតាលេ អសេត្តបុគ្គលពិលវណា ឃើញ នូវសង្ហារបេក្ខា ឋាមិន ទៀនក្ដី ឋាជា ទុក្ខក្ដី ឋាមិនមែនទ្ទុនក្ដី ការបង្អោនចិត្ត ទៅក្នុងសង្ហារបេក្ខា របស់ បុថុដ្ជន របស់សេត្តបុគ្គល នឹងបែសអសេត្តបុគ្គល មានភាពតែមួយ ដោយអគ្គឋាពិលរណា ឃើញ យ៉ាងនេះឯង ។

(១៤៨) ការបង្អោនចិត្តទៅក្នុងសង្ខារបេក្ខា របស់បុថុជ្ជន របស់
សេក្ខបុគ្គល នឹងរបស់អសេក្ខបុគ្គល មានភាពផ្សេង៍គ្នា គេដូចម្ដេច ។
បុថុជ្ជនមានសង្ខារបេក្ខាជាកុសល សេក្ខបុគ្គល ក៏មានសង្ខារបេក្ខាជា
កុសល់ដែរ ឯអសេក្ខបុគ្គល មានសង្ខារបេក្ខាជាអព្យាក្រឹត ការបង្អោន
បិត្តទៅ ក្នុងសង្ខារបេក្ខា របស់បុថុជ្ជន របស់សេក្ខបុគ្គល នឹងរបស់
អសេក្ខបុគ្គល មានភាពផ្សេងគ្នា ដោយអត្ថថាជាកុសលនឹងអព្យាកិត
យាងនេះឯង ។

(១៤៩) ការបង្អោនចិត្តទៅក្នុងសង្ខារបេក្ខា របស់បុថុជ្ឈន របស់សេត្ចបុគ្គល នឹងរបស់អសេត្តបុគ្គល មានភាព ៤ ជ្រឹត្នា តើដូចម្ដេច ។ បុថុជ្ឈន
មានសង្ខារបេក្ខា ដែលខ្លួនដឹងច្បាស់ក្នុងកាលខ្លះ មិនដឹងច្បាស់ក្នុងកាល
ខ្លះ ឯសេត្តបុគ្គល មានសង្ខារបេក្ខា ដែលខ្លួនដឹងច្បាស់ ក្នុងកាលខ្វះ

សុត្តន្តបំដីពេ ១, ពនិកាយស្យូ បដិសម្តី១មគ្នោ

សុវិធិតា ហោត់ ^(១) រីតរាកស្ប សង្ខារុបេក្ខា អច្ជុំ សុវិធិតា ហោត់ ៧ ំបុដុជ្ជិនស្ប ច សេក្ខាស្ប ច រីតរាកស្ប ច សង្ខារុបេក្ខាយ ចិត្តស្ប អភិធិហារោ ជាជន្តំ ហោត់ វិធិត្តដ្ឋេន ច អវិធិត្តដ្ឋេន ច ។

្នេក (១៣០) ភេទ្ធ ។ បុខ្សិត្ត សង្ខារុបេក្ខ និស្លាំ នេះ នេះ បោះ ។ បុខ្សិត្ត សង្ខារុបេក្ខ និស្លាំ នេះ នេះ បោះ ។ បុខ្សិត្ត សង្ខារុបេក្ខ និស្លាំ

១ ឱ. ឯគ្គន្តរេ កិញ្ចាំកាលេ ន សុវិទិ៣ ហោតីតិ ទិល្បតិ ។ 🐚 ឱ. ម. សង្ហា— រុបេច្នំ ។

សុត្តនូបិជិក 👣 ពន៌កាយ បដិសម្តិទាមក្ត

អសេត្តបុគ្គលមានសង្ខារបេក្ខា ដែលខ្លួនដឹងច្បាស់ ដោយចំណែក មួយ ការបង្គោនចិត្តទៅក្នុងសង្ខារបេក្ខា របស់បុថុដ្ឋន របស់សេក្ខ្ បុគ្គល នឹងរបស់អសេត្តបុគ្គល មានភាពថ្យេងគ្នា ដោយអត្តថាដឹង ច្បាស់ថង ដោយអត្តថាមិនដឹងច្បាស់ថង យ៉ាងនេះឯង ។

(๑៣០) ការបង្អោនបិត្ត ៧ក្នុងសង្ហារុបេក្ខា វប្បប់ប្ដូជ្ជន វប្បស់
សេក្ខបុគ្គល នឹងរបស់អសេក្ខបុគ្គល មានភាព ៤ ន្នែង តើដូចម្ដេច ។
បុប្បជ្ជន ឃើញច្បាស់ នូវសង្ហារុបេក្ខា ព្រោះមិនទាន់ គ្នែត សេក្ខបុគ្គល
ក៏ឃើញច្បាស់ នូវសង្ហារុបេក្ខា ព្រោះមិនទាន់ គ្នែត ដែរ ឯអាសក្ខបុគ្គល
ឃើញច្បាស់ នូវសង្ហារុបេក្ខា ព្រោះមិនទាន់ គ្នែតដែរ ឯអាសក្ខបុគ្គល
ឃើញច្បាស់ នូវសង្ហារុបេក្ខា ព្រោះមិនទាន់ គ្នែតដែរ ឯអាសក្ខបុគ្គល
របេក្ខា របស់បុប្បជ្ជន របស់សេក្ខបុគ្គល នឹងរបស់អសេក្ខបុគ្គល មាន
ភាព ៤៨ន្រគ្គា ដោយអត្ថថា គ្នេតជន មិន គ្នែតជន យ៉ាងនេះឯង ។

(១៣១) ការបង្អោនចិត្ត ៧ក្នុងសង្គារុបេក្ខា របស់បុថុដ្ឋន របស់ សេត្តបុគ្គល នឹងរបស់អសេត្តបុគ្គល មានភាពថេ្យង៍គ្នា គើដូចម្ដេច ។ បុថុដ្ឋន ឃើញច្បាស់នូវសង្គារុបេក្ខា ដើម្បីលះបង់នូវសញ្ញោដន: ៣

មហាវិគ្គេ ញាណពថា

សញ្ញាន់នាន់ បញ្ជាល់ សេត្តបន្តិមក្តិ បន្តិសាក្រ ត្លាយ បៃស្បិតិ សេត្តោ សង្ខារបេត្តិ តិស្តាំ សញ្ញោ-នៃបាន បញ្ជនត្តា ឧត្តប្បែនិលាកត្តាយ បៃស្បិតិ នៃជួនម្មសុទវិហាក្តោយ បៃស្បិតិ ឃុំ បុខុជ្ជិនស្បិ ចំតួស្បិ អភិជិហាកា នានត្តំ យោតិ បញ្ជូនជួនស្បិ ចំតួស្បិ អភិជិហាកា នានត្តំ យោតិ បញ្ជូនជួនស្បិ ចំតូស្បិ អភិជិហាកា នានត្តំ យោតិ បញ្ជីនេស្បិ

(១៣៤) ភេទ សេត្តស្ប^(១) ខ រ៉េនរតស្ប ខ សង្ខារុខេត្តាយ ខិត្តស្ប អភិជិញសេ ១ឧត្តិ យោតិ^(២) ។ សេត្តោ សង្ខារុខេត្ត អភិជិត្តិ វិ ខែស្ប៊ីតិ វិតភាគា សង្ខារុខេត្តិ អភិជិត្តិ វិ ខេត្តិ វិតភាគា សង្ខារុខេត្តិ វិទស្ប៊ីតិ វិ ខេត្តិ ស្លាយ វា ដល់សមាខត្តិ សមាខជិតិ គឧជិស្ត្រ ស្លាយ វា ដល់សមាខត្តិ សមាខជិតិ គឧជិស្ត្រ ស៊ិត្តា សញ្ញាត់ ហៃ វេ វិ អជិមិត្តិ ហៃ ខេ វិ

o ឧ. ម. កឋំ បុថុដូខស្សូន សេក្ខស្សូច ។ ៤ ឧ. ម. ឯក្ខន្ត បេបុដ្តនោបិ សង្ហារុបេក្ខំ អភិន្ទ្រតិវា វិបស្សតិវា បដិសង្គាយ វាតិ ទិស្សូតិ ។

ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបាននូវសោគាបត្តិមគ្គ សេត្តបុគ្គល ឃើញច្បាស់
នូវសង្ហារបេត្តា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបាននូវគុណវិសេសតថៅទៀត
ព្រោះបានលះបន់នូវសញ្ជាជនៈ៣ ឯអសេត្តបុគ្គលឃើញច្បាស់នូវសង្ហា្
រុបេត្តា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សុទវិហារធម៌ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ព្រោះបានលះបង់
នូវកិលេសទាំងអស់ហើយ ការបង្អោនចិត្តទៅក្នុងសង្ហារបេត្វា របស់
បុបុដ្ជន របស់សេត្តបុគ្គល នឹងរបស់អសេត្តបុគ្គល មានភាពដេជ្រគ្នា
ដោយអគ្គថាលះបង់ជង មិនទាន់លះបង់ជង យ៉ាងនេះឯង ។

(១៣៤) ការបង្គោនចិត្ត ៧ក្នុងសង្គារបេត្តា របស់សេត្តបុគ្គល នឹង
របស់អសេត្តបុគ្គល មានភាព ៨ន្រីគ្នា តើដូចម្ដេច ។ សេត្តបុគ្គលសៃន៍គ្រេក
អរចំពោះសង្គារបេត្តា ឬពិបារណានូវសង្គារបេត្តា ឬក៏ចូលផលសមាបត្តិ
ដោយការពិបារណា ឯអសេត្តបុគ្គល តែងពិបារណាឃើញនូវសង្គារបេត្តា
ឬចូលកាន់ផលសមាបត្តិ ដោយការពិបារណា ឬក៏រំពឹងមើលនូវសង្គារបេត្តា
បេត្តានោះ ហើយនៅដោយសុញ្ញតវិហារធម៌ក្ដី ដោយអនិមិត្តវិហារធម៌ក្ដី

សង្ខារ ខេស្នា រួចសាសៃរ ទេ នព្យដ្ឋិទ្ធ ន នុទ្ធ យន្ទ សង្ខារ ខេស្នា រួចសាសែរ នេខ នព្យដ្ឋិទ្ធ ន (០៣៣) យន្ទ សង្ខារ ខេស្នា សឧន្ស សេខ នព្យដ្ឋិទ្ធ រ

^{🧕 ៖.} ម. បុថុដ្ឋសស្ស ភាត់ ទិស្សត់ ។ 🔈 ម. បីតិយា ។

ស្មត្តស្តបិជិក ខុទ្ទកតិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

ដោយអប្បណ៌ហិតវិហារធម៌ក្ដី ការបង្គោនចិត្តទៅក្នុងសង្គារបេត្តា របស់ សេត្តបុគ្គល នឹងរបស់អសេត្តបុគ្គល មានភាពផ្សេងគ្នា ដោយអគ្គថា ជាវិហារសមាបត្តិ យ៉ាងនេះឯង ។

(១៣៣) សង្ខារុបេក្ខាប៉ុន្មាន កើតដោយអំ**ណា**ចសមថៈ សង្ខារុបេ<u></u> កើតដោយអំណាចបែស្បនា ។ សង្គារបេក្ខា ៤ ដោយអំណាចសមថៈ សង្ខារបេក្ខា ១០ កើតដោយអំណាចថៃស្សនា ។ សង្ឃារុបេត្តា ៨ កើតដោយអំណាចសមថៈ គើដូចម្ដេច ។ បញ្ញាគិការ ពិចារណា នឹងការព្រងើយកន្ដើយ ចំពោះនីវរណៈទាំងឡាយ ដើម្បីប្រ_ យោជន៍ដល់ការបាននូវបឋមជ្ឈាន ឈ្មោះថាសង្ខារបេក្ខាញាណ បញ្ហា តីការពិចារណា នឹងការព្រងើយកន្ដើយ ចំពោះវិតក្ដៈនឹងវិចារៈ ដើម្បីប្រុ យោជន៍ដល់ការបាននូវទុតិយដ្បាន ឈ្មោះថាសង្ខារុបេក្ខាញាណ បញ្ជាគ ការពិចារណា នឹងការព្រងើយកន្ដើយ ចំពោះបីតិ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការ ជាន**ូវ**ភ្នំតំ**យដ**្ឋាន ឈ្មោះថាសង្ខា៍របេក្ខាញាណ បញ្ហាគឺការពិ**ហ**រណា នឹងការព្រងើយកន្ដើយ ចំពោះសុ**១**នឹងទុក្ខ ដើម្បីប្រយោន៍ដល់ការបាន នុះ ២តុត្តដ្បាន ឈ្មោះថាសង្ខារុ មេក្ខាញាណ បញ្ហាគឺការពិលារណា និងការ ព្រងើយកន្ដើយ ចំពោះរូបសញ្ញា បដិឃសញ្ញា នឹងនានត្តសញ្ញា ដើម្បីប្រុ យោដន៍ដល់ការបាននូវភាកាសានញ្ចាយគនសមាបត្តិ ឈ្មោះថាសង្ខារបេ ក្ខាញាណ បញ្ហាគឺការពិលាណា នឹងការព្រងើយកន្ទើយ ចំពោះអាកា**ស**្ន នញ្ចាយគនសញ្ញា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបាននូវវិញ្ញា ណញ្ចាយគន

អឌ្ដិដែល ឧណ្ឌ អឧដុម្រេច ៩៩ដៃខ្ញុំ ។ អឌ្ដិដីល ឧណ្ឌ អឌ្ដិដៃឧឌ្ឌិអ ឈិហ មុស អនី ឧក្សាមស្ថិក សាយ ខេម្មេឈិយកានចអសិ ឧក្មអង្គិ ឧក្សាមស្ថិក ស្ដិដ្ឋា ឧណ្ឌ អឌ្ដិដៃស ឧណ្ឌ អង្គិដៃ ឧក្សាមសិក ស្ដាមេឌ្ឌិស ឧណ្ឌ អង្គិដៃ សន្ដិដីល ឧណ្ឌ អង្គិដៃឧឌ្ឌិអ សាយ អង្គិដៃ ឧក្សាមសិក សាយ អង្គិដៃឧឌ្ឌិអ សាយ អង្គិដៃ ឧក្សាមសិក សាយ អង្គិដៃឧឌ្ឌិអ សាយ អង្គិដៃ ឧក្សាមសិក សាយ អង្គិដិស ឧក្សាមសិក សាយ អង្គិដិស ឧក្សាមសិក សាយ អង្គិដិស ឧក្សាមសិក សាយ អង្គិដិស ឧក្សាមសិក សាយ មានក្រាម សាយ អង្គិដិស ឧក្សាម សិក សាយ មានក្រាម សាយ មានក្រាម មានាធិសាយ មានក្រាម មានក្រាម មានក្រាម មានក្រាម មានក្រាម មានក្រាម មានាធិសាម មានក្រាម មានក្រាម មានក្រាម មានក្រាម មានក្រាម មានក្រាម មានា

សមាបត្តិ ឈ្មោះថាសង្ខារុបេក្ខាញាណ បញ្ញានិការពិចារណា នឹងការ
ព្រងើយកន្ដើយ ចំពោះវិញ្ញាណញ្ហាយគនសញ្ជា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់
ការបាន នូវអាក់ញ្ចួញយគនសមាបត្តិ ឈ្មោះថាសង្គារុបេក្ខាញាណ
បញ្ហានឹការពិចារណា នឹងការព្រងើយកន្ដើយ ចំពោះអាក់ញ្ចួញយកន…
សញ្ញា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបាន នូវនេវសញ្ញានាសញ្ញាយគន…
សមាបត្តិ ឈ្មោះថាសង្គារុបេក្ខាញាណ នេះ សង្គារុបេក្ខា ៤ កើត
ទ្បើងដោយអំណាចសមឋ: ។

(១១៤) សង្ហារុបេក្ខា ១០ កើតឡើង ដោយអំណាចបែស្សនា តើ
ដូចម្តេច ។ បញ្ញា គឺការតិបារណា នឹងការព្រងើយកន្ដើយ នូវការកើត
ការប្រព្រឹត្តិ និមិត្ត ការប្រមូលមក បដិសន្ធិ គត់ ការវិលមក ១០បត្តិ
ជាតំ ជា ព្យាធំ មរណៈ សោក ការឡឹកឡូល ការចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត
ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបាននូវសោតាបត្តិមគ្គ ឈ្មោះថាសង្ហារុបេក្ខា_
ញាណ ១ បញ្ញា គឺការតិបារណា នឹងការព្រងើយកន្ដើយ នូវការកើត
ការប្រព្រឹត្តិ និមិត្ត ការប្រមូលមក បដិសន្ធិ គត់ ការវិលមក ១០បត្តិ
ជាតំ ជា ព្យាធំ មរណៈ សោក ការឡឹកឡូល ការចង្អៀតចង្អល់
ចិត្ត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សេតាបត្តិផលសមាបត្តិ ឈ្មោះថាសង្ហារុបេក្ខា_
ញាណ ១ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សេតាបត្តិផលសមាបត្តិ ឈ្មោះថាសង្ហារុបេក្ខា_
ញាណ ១ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សេតាបត្តិផលសមាបត្តិ ឈ្មោះថាសង្ហារុបេក្ខា_
ញាណ ១ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សាតាបត្តិផលសមាបត្តិ ឈ្មោះថាសង្ហារុបេក្ខា_
ញាណ ១ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សាតាបត្តិផលសមាបត្តិ ឈ្មោះថាសង្ហារុបេក្ខា_
ញាណ ១ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបាននូវសកទាតាមមគ្គ ។ បេ ។ ១

សុត្តន្ត្រីជំនំពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បនិសម្តិទាមគ្នោ

សភាពតាមដែលសមាបត្តត្លាយ ។ បេ។ អភាតាមិមក្ដុ បដ្ឋលាត់ខាយ អធាតាម៉ឺដល់សមាបត្តគ្នា**យ** អរ**ហ**ត្ត-ឝ្ដុំ ឧត្ដហមស្ថាល ៩ឧសិត្ត សុធុំ ម្នុំ មក្សាបុ បដ្ឋបន្ទឹកតី ជិត្តិ ឧបបត្ត ជាតិ ជាំ ត្បូតិ មរណ៍ សោក បរិធ្យើ ឧទយាស ខ្យុសស្នាសន្និដ្ឋា ខ្មា សង្ខារ ខេត្តាសុ ញាណ អរហត្តដលសមាខត្តាយ ។ បេ ។ សុញាន់ាហារសមាបន្តាយ ។ បេ ។ អធិ្ ទិត្តវិហារសមាបត្តត្**យ ខ្**ប្បាធិ ប†ត្ត ធិមិត្ត អាយុ-សាន ខឌិសឆ្នំ ឥតី និត្តី ឧបខត្តិ ជាតិ ជា ត្បូន ម លោ សោក ខាំនេវ ខុសយាស ខដិសង្ខា សត្ថិ នីយ ឧយ៉ា មាស្តីរ ខេស្សមា យិហ្វេ មុខ ខមា សង្ខ័រ ខេយ្ញា រុតមារីយា មេខ ៩ឧរិទ្ធ័ម ។

ខេឌ្ឌ មាឌុំរ ខេឌ្ឌា អស់មាលា ។ ខេឌ្ឌា ស់មាលា សូមេរិ មាឌុំរ ខេឌ្ឌា អព្យាភេខា អស់មាលា សូម អព្យាភេខា ។ ពេយីរមា មាឌុំរ-

សុត្តន្ត្រាំងក ខុទ្ទពនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្ន

ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សភព តាមផលសមាបត្តិ ២បេ។ ១ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់ការបានអនាគាមមគ្គ ១ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អនាគាមផលសមា_ បត្ត ១ បញ្ហា គឺតារពិបារណា នឹងការព្រងើយកន្ដើយ នូវការកើត ការ ប្រព្រឹត្ត និមត្ត ការប្រមូលមក បដិសន្និ គត់ ការវិលមក «បបត្តិ ជាតិ ជរា ព្យាធិ មរណៈ សោក ការៗក្រឡូល ការចង្កៀតចង្អួល ចិត្ត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អរហត្តមគ្គ ឈ្មោះថាសង្គារបេក្ខាញាណ ១ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អរហត្តផលសមាបត្តិ ។បេ។ ១ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់សុខាត់វិហាវស់ ២០ ខ្ពុំ ២ ២ ១ ១ ២៣ គឺការពិចារណា នឹង ការព្រងើយកន្ដើយ នូវការកើត ការប្រព្រឹត្តិ និមត្ត ការប្រមូលមក បដ្ឋសន្ន គត់ ការលៃមក ១០០ត្ត ជាតិ ជា ព្យាធ មរណៈ សោគ ការទ្បឹកទ្យល ការចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អនិ_ មត្តវិហារសមាបត្តិ ឈ្មោះថាសង្ខារុបេក្ខាញាណ ១ នេះ សង្ខារុបេក្ខា ទាំង ១០ កើតឡើង **ដោយ**អំណាចវិបស្សនា **។**

(១៣៥) សង្ខារុបេក្ខា ជាតុសលប៉ុន្មាន ជាអតុសលប៉ុន្មាន ជាអព្យុក្រិតប៉ុន្មាន ។ សង្ខារុបេក្ខា ជាកុសល ១៩ សង្ខារុបេក្ខា ជាអព្យុក្រិត ៣ សង្ខារុបេក្ខា ជាអតុសល មិនមាន េ ។

មហាវគ្គេ ញាណពជា

បដ៌សង្ខាស់ស្តិដួលបញ្ហា អដ្ឋ ចិត្តស្ប គោយភ បុដ្ឋជួនស្បីនេ្ធ យោខ្មុំ នយោស្រេត្សប៊ីមោខារ តយោ ខ វីតរាតស្ប យេហិ ខំត្តំ វិវឌ្គត់ អដ្ឋសមាធិសុដ្ធឲ្យហេ ខស ញាណសុដ្ធតេចរា អដ្ឋារសសង្ខារបេក្ខា និណ្ណា វិទោក្ខានប្បច្ចុយា ៩ខេ អដ្ឋារសាភារា បញ្ញាយស្បី បរិចិតា តុស ហេស់ស្ព្រត្តាសុ ៣៣ឱំដ្ឋីសុខគម់តែ។ នុ ណិស្តដែច ឈិហុ ត្រុបខេត្តជីខ តួយ៉ា ខេច ដែំ<u>ខ</u>ិន មុទ្ធិតុកាម្យតាបដ៌សង្ខាសន្តិដ្ឋា បញ្ញា សង្ខារបេ-ಥಾಗ ಉಣ**ು ។**

តាឃុំ ងម្នង់ណាំងួយ មោខែង កូត្សំ ងម្ងង់ ងម្ងង់ ស្រាំង ងម្លាំង នៃ ស្រ្តិ មេម្ម ស្រ្តិ មេ្យ ស្រុំ មេ្យ ស្រ្តិ មេ្យ ស្រុំ មេ្យ ស្រុំ មេ្យ ស្រុំ បញ្ញា គឺការពិចារណានឹងការព្រងើយកន្ដើយ ឈ្មោះថា សង្ហារុបស់
បុថុជ្ជន សង្ហារុបក្ខា ៣ ជាកូមិបេសសៃក្ខពុក្ខល សង្ហារុបក្ខា
ល ជាកូមិបេសអាសេក្ខបុគ្គល ជាសង្ហារុបក្ខា ដែលចិត្តប្រហូ

បញ្ជា សង្ហារុបក្ខា ៨ ជាបច្ច័យនៃអប្បធាសមាធិ សង្ហារុបក្ខា
១០ ជាកូមិរបស់ញាណ សង្ហារុបក្ខា ១៨ ជាបច្ច័យរបស់
វិមោក្ខ ៣ អាការពាំង៍ ១៨ នេះ បុគ្គលនោះបានសន្យំហើយ
ដោយបញ្ញា បុគ្គលអ្នកឈ្មាស់វៃ ក្នុងសង្ហារុបក្ខាពាំងទ្បាយ
វមែងមិនញាប់ញ៉ារក្នុងទិជ្ជិដ្យេងៗ ។

ដែលឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្តថាជីននូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអត្តថាជីនិច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ញា គឺសេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីរួច ឬការពិចារណារក•ជាយ ឬក៏ការព្រងើយ កន្តើយ ឈ្មោះថាសង្ហារុបេក្ខាញាណ ។

(១៣៦) បញ្ហាក្នុន្តការចេញ នឹងការវិលគ្រឲ្យប់លកសង្ខារនិមត្ត ទាងក្រៅ ឈ្មោះថាគោត្រកូញាណ គេដូចម្ដេច ។ ញាណគ្របសន្តិត នូវការកើតឡើន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ញាណគ្របសន្តិតនូវ ការប្រព្រឹត្តិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ញាណគ្របសន្តិតនូវនិមត្ត

សុត្តផូលិដពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ប បដិសម្ភិតមគ្គោ

តោទ្រក្ អាយុមាធំ អភិក្យ្យតីតិ តោទ្រក្ ខជិសជ្ជិ អភិក្យ្យតីតិ តោត្រក្ខុ តតិ អភិក្យ្យតីតិ តោត្រក្ និព្យត្តិ អភិក្យ្យតីត កោត្រក្ ឧបបត្តិ អភិក្យ្យតីត តោទ្រក្ ជាតិ អភិក្**យ្យ**ទីទី តោទ្រក្ ជាំ អភិក្យ្យ. តិត តោត្រក្ ព្យាជំ អភិក្**យ្យ**តិត តោត្រក្ មរណ៍ អភិក្យ្យនិនិ តេទ្រេក្ សោក អភិក្យ្យនិនិ កោ-ន្តែក្ មានេរិ អភិក្**យ្យត់ត់ តោក្រក្ ខុ**ខាយាស់ អភិ-ក្យាតិត កោត្តក្ ពហ៍នាសង្ខារធិមិត្ត អភិក្យាតិតិ តោទ្រក្ អនុប្បាន បក្ខន្នន៍ តោទ្រក្ ។ បេ ។ និរោជ និញ្ចាន់ មក្សាន្ទីនីន កោទ្រក្ស ខុម្បាន អភិក្-យ្យីត្វា អនុរញ្ជាន បញ្ជាន្តិតត កោត្រក្ អកក្យ្សត្វ អប្បវត្ត បក្ខភ្នត់តំ កោត្រក្

សុគ្គន្តបំឧក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមក្នុ

ហេតុនោះ ឈ្មោះថា គេត្រកូ ញាណគ្របសង្គត់ នូវការប្រមូលមក ហេតុនោះ ឈ្មោះថា តាត្រកូ ញាណគ្របសង្កត់នូវបដិសន្និ ហេតុនោះ ឈ្មោះថា គោត្រកូ ញា ណគ្របសង្កត់នូវគត់ ហេតុនោះ ឈ្មោះថា គោត្រកូ ញ្ញាណត្របស់ផ្គត់ នូវការើលកើត ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ញាណគ្របសង្គត់ នូវការប្រព្រឹត្តិខែវិបាក ហេតុនោះ ឈ្មោះថា គោត្រកូ ញាណគ្របសង្កត់នុវជាត់ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ញាណ គ្របសង្គត់នូវដា ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ញាណគ្របសង្គត់ នូវិត្យាធិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ញាណគ្របសង្គ័ នូវិមវណៈ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រក្លូ ញាណគ្របសង្គត់ នូវសោក ហេតុ នោះ ឈ្មោះថា គោត្រកូ ញាណគ្របសន្តត់ នូវការៗកែទ្យូល ហេតុនោះ ឈ្មោះថា គាត្រកូ ញាណគ្របសង្កត់ នូវការបង្អៀតបង្អល់ ចិត្ត ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ញាណគ្របសង្កត់ នូវសង្ខារនិមត្ត **រាជក្រៅ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ** ញាណស្ទុះទៅកាន់ការមិនផ្ដើម កើតឡើង ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ។ បេ ។ ញាណស្ទះ *ទៅ កាន់និព្យានជាគ្រឿនវល់ត ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រក្ ញាណ* គ្របសង្កត់នូវការកើតឡើង ហើយស្ទុះទៅកាន់ការមិនកើតឡើង ហេតុ នោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ញាណគ្របសង្កត់ នូវការប្រព្រឹត្តិ ហើយ ស្ទុះទៅកាន់ការមិនប្រព្រឹត្ត ហេតុនោះ ឈ្មោះថា គេត្រក្ ញាណ

តឈរដើ ឈិហរជ្វា

ជំមិត្ត អភិក្**យ**ត្រៃ អជ៌មិត្ត បក្ខភូគិតិ កោត្រក្ ។ បេ ។ ពហិន្ទាសស្ខាវធ៌មិត្ត អភិក្យៀត្វា ជំពោធិ ជំពោធិ បក្ខភ្និតិតិ កោត្រក្

(០៣៧) ខុខ្សាខា ដ្រាត់តំ កោត្រកូ បវត្តា វុដ្ឋានិទី តេទ្រក្វ និមិត្តា វុដ្ឋានិទី តេទ្រក្វ អយុហភា ដ្ឋាត់តំ តេត្រូក្ ខដិសឆ្និយា ដ្ឋាត់តំ កោត្រក្ គត់យា ដ្រាត់ត កោត្រក្ ចិត្តត្តិយា ដ្រាត់តំ កោត្រក្ ឧបបត្តិយា ដ្ឋាតិតិ កោត្រក្ ជាតិយា វុដ្ឋានិនិ តោទ្រក្ ជាយ វុដ្ឋានិនិ តោទ្រក្ ព្យាជិទ្ធា វដ្ឋានីត តោត្រក្ មរណា វដ្ឋានិន តេត្រក្ សោកា វុឌ្ជាតិតិ តេត្រូក្ខុ មានេសវុឌ្ជាតិតិ កេត្រូក្ខុ ឧទាយាសា វដ្ឋាត់តំ តោត្រក្ ពហ៍ខ្នាស់ខ្លាវនិមិត្តា វដ្ឋាត់តំ កេត្រក្

មហាវិត្ត ញាណពជា

គ្របសង្កត់នូវនិមិត្ត ហើយស្ទះ ៧កាន់អនិមិត្ត ហេតុ នោះ ឈ្មោះថា គោត្រកូ ។ បេ ។ ញាណគ្របសង្កត់នូវសង្គារនិមិត្ត វាងក្រៅ ហើយ ស្ទះ ៧កាន់និព្វានជាគ្រឿងរលត់ ហេតុ នោះ ឈ្មោះថា គោត្រកូ ។

(១១៧) ញាណ បេញហកការកេត ហេតុនោះ ឈ្មោះថា គោត្រក្លូ ញាណចេញ៣កការប្រព្រឹត្តិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថា គោត្រក្បូ ញាណ ចេញ ១កនិមិត្ត ហេតុ នោះ ឈ្មោះថា គោត្រកូ ញាណ ចេញ ញកកាវប្រមូលមក ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ **ញា**ណ ចេញលក ឋដ៏សន្ធិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថា តេត្រកូ ញាណ ចេញ ៣ កគតិ ហេតុ នោះ ឈ្មោះថា គេត្រក្ ញា ណ ចេញ ៣ កការវិលកើត ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រក្ខ ញាណចេញថាកការប្រព្រឹត្តិ នៃវិទាក ហេតុនោះ ឈ្មោះថា គោត្រក្ ញាណ ចេញ ១កជាត់ ហេតុនោះ ឈ្មោះថា គោ_ ត្រកូ ញាណ ចេញថាកដព ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគេត្រកូ ញាណ ចេញ ហកព្យធ ហេតុនោះ **ឈ្មោះ**ថាគោត្រក្ក ញាណចេញហកមរណៈ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ញាណចេញថាកសេក ហេតុនោះ ឈ្មោះ ថាគោត្រក្ខ ញាណ ចេញ**ថាត**ការ**ាំ្រក**ាស្រ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រ-ភូ ញាណចេញចាកការចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រភូ ញាណ ចេញចាកសង្ខារនិមត្ត វាងក្រៅ ហេតុនោះ ឈ្មោះថា គេត្រកូ

សុត្តនូបិដិកេ 🤫 កនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

អដ្ឋប្រាន ឧយុទ្ធិន្ទ្ទ មេខេស្ត្រិង ឧយុទ្ធិន្ទ្ តោត្រក្ ។ បេ ។ ជំពោធ ជំពាធំ បក្ខាធ្លីតំនាំ មេខេត្ត និស្សិស ដុទ្ធិស អប់សិច សេចិច្ចមួ តោទ្រក្ បវត្តា វុឌ្ឌិត្វា អប្បវត្តិ បក្ខាធ្ងិតិត កោទ្រក្ និមិត្តា វុឌ្ឌិត្តា អនិមិត្ត បក្ខាន្ទិតិត ក្រេត្តក្ អាយុហភា ដ្រ្មីត្វា អភាយុហន បក្ខាន្តិត កោត្តក្ ជន្មហា ដ្រឹស្តិ អព្យិត្តសិច្ចិត្ត តោត្រក្ កតិយា ដ្ដើត្វា អកតិ បក្ខាត្តិតិតិ កោត្រក្វ ច់ត្រួស រុដ្ឋិត្ត អចិត្តិ បក្ខាជិតិ កេត្តក្ ឧបបត្តិយា ដ្ឋិត្វា អធុបបត្តិ បក្សាធ្ងិតិតិ តោក្រក្វ ជាតិយា ដ្រ្តីត្វា អជាតិ បក្សាស្ថិតិត កោត្រក្វ ជ១៣ ដុខ្មីស្វា អជុំ បក្ខុខ្មុំសំស កោទ្រក្

សុគ្គន្តបំដាក់ ខុទ្ធកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

ញាណស្តុះទៅ កាន់ការមិនកើត ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគេត្រភួ ញាណ ស្ទុះទៅ កាន់ការមិនប្រព្រឹត្តិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រភូ ។ បេ ។ ញា ណស្ទុះ**ទៅ**កាន់និព្វាន់ជា**គ្រឿនលេត ហេតុនោះ ឈ្មោះ**ថា គោត្រកូ ញាណ ចេញ ចាកការកើត ហើយស្ទុះទៅកាន់ការមិនកើត ហេតុនោះ ឈ្មោះថា គោត្រកូ ញាណចេ**ញចាកការប្រព្រឹត្តិ ហើយ**ស្ទុ**ះទៅកា**ន់ ការមិនប្រព្រឹត្តិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគេត្រកូ ញាណចេញថាកនិមិត្ត ហើយស្ទុះទៅកាន់អនិមត្ត ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ញាណចេញ ញកការប្រមូលមក ហើយស្ទុះ**៧**កាន់ការមិនប្រមូលមក ហេតុនោះ ឈ្មោះថា គោត្រក្ ញាណ ចេញចាក់បដិសន្និ ហើយស្ទុះ ៧កាន់ការមិន បដ់សន្និ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគេត្រក្ ញាណចេញថាកគតិ ហេយស្តុះ ទៅកាន់អគត់ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគេត្រកូ ញាណចេញថាកកាវិលកេត ហើយស្ទុះទៅកាន់ការមិនវិលកើត ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ញាណ ចេញលកការប្រព្រឹត្តិនៃវិជាក ហើយស្ទះទៅកាន់ការមិនប្រព្រឹត្តិនៃវិជាក ហេតុនោះ ឈ្មោះថា គោត្រកូ ញាណ ចេញថាកងាត់ ហើយស្ទះទៅកាន់ ការមិនមានជាតិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ញាណបេញចាកដក ហើយស្ទុះទៅកាន់ការមិនមានដរា ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ញាណ

មហាវង្គេ ញាណកដា

ព្យាឌ៌ម្លា ដុំដ្ឋិត្យា អព្យាឌ ឧស្ដិស្ដីទុខ (**ភាក្ដី**ភ្ជុំ មរណា វុឌ្ឌិត្តា អមត បត្តាធ្លួនន កោទ្រក្ សោកា វុឌ្ឌិត្តា អសោក បក្ខាធ្លីនិត តោក្រត្ បានេក ដ្រឹត្តា អប្ នេះ បក្ខុខ្លួន តែក្រេត្ ខ្លួយសា រុឌ្តែ អនុមា-យាស់ បក្ខាធ្លីតិ តោក្រក្ ពហិទ្ធាសង្ខារធិមិត្តា វុឌ្ឌិត្ថា និរោជ និត្វាន់ បក្ខាន្ទគឺត តោត្រក្ ខុប្បាន រុំដើន្ត្ន មេខាង ជា ស្រ្តី មេខាង មេខាង ខេត្ត មេខាង ខេត្ត មេខាង ខេត្ត ខេត្ត មេខាង ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ពហិន្ទាស់ខ្លារជំមិត្តា វ៉ៃដូតីត កោទ្រក្ បក្ខារ្គិត កោត្រក្ អប្បវត្ត បក្ខារួតិត កោត្រក្ ។ ខេ ។ និភេឌ និត្វាន់ បក្ខាន្តិតិត កោក្តិកុ នព្យាធា វិរឌ្ឍិត អនុហ្យាន បក្ខាខ្លួននិ កោទ្រភូ

ចេញថាកព្យធិ ហើយស្ទុះទៅកាន់ការមិនមានព្យធិ ហេតុនោះ ឈ្មោះ ថាគោត្រកូ ញាណចេញថាកមរណ: ហើយស្ទុះទៅកាន់អមត: ហេតុ នោះ ឈ្មោះថាគោត្រភូ ញាណចេញថាកសោក ហើយស្ទុះទៅកាន់ការ មិនមានសោក ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ញាណរេចញថាកសេចក្ដ **ា្សភ**ាព្រ ហើយស្ទុះទៅកាន់ការមិនមានសេចក្តី១ កែទ្យុល ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ញាណចេញចាកសេចក្តីចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត ហើយស្ទុះ ទៅកាន់ការមិនមានសេចក្តីចង្អើតចង្អល់ចិត្ត ហេតុនោះ ឈ្មោះថា គោត្រកូ ញាណចេញចាកសង្ខារនិមត្តវាងក្រៅ ហើយស្ទុះទៅកាន ន់ព្យានជាគ្រឿងរល់ត ហេតុនោះ !ឈ្មោះថាគោត្រកូ ញាណត្រឡប់ចាក ការកេត ហេតុ នោះ ឈ្មោះថា គោត្រកូ ញាណត្រឡប់បាកការប្រព្រឹត្តិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថា គោត្រក្ ។ បេ ។ ញាណត្រឡប់បាកសង្ខាវនិមិត្ត **រាជ**ក្រៅ ហេតុនោះ ;ឈ្មោះថា គោត្រភូ ញា ណស្ទុះ ទៅ កាន់ការមិន កើត ហេតុនោះ ឈ្មោះថា គេត្រក្ ញា ណស្ដុះ ៧ កានការមិនប្រព្រឹត្ត លេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ។ ថេ ។ ញាណ ស្ទុះទៅកាន់និញានជា គ្រឿងវល់ត់ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រក្ ញាណត្រឡប់បាក់ការ កើត ហើយសុះ ៧កានកាមេនកើត ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកួ

សុត្តន្តបំដំពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស បដិសម្តិ១មគ្នោ

មៅត្តា វ៉ាដ្តិត្វា អប្បវត្តិ បក្សាផ្គុំនិតិ កោត្តអ្វ ។ បេ ។ ពហិឌ្ធាសម្លារធំមិត្តា វ៉ាដ្តិត្វា ធំរោជ ជិញ្ជាជំ បក្សាផ្គុំនិតិ កោត្តក្

ខេណ្ឌ ខេស្សិឌដាំ រួតហាំខែស្រេក វេតាដៃទី ។ ជីខ្ញុំ ឯ អគី ខេស្សិឌដាំ មានឧស្រេច វតាដៃទី វត្សិជីទី ខេស្ស ខេស្សិឌដាំ រួតហាំខែស្រេក វត្សិ-(០០០៤) យន្ត មេស្សិឌដាំ មានឧស្រែក

មាញ់ ឧត្តភាមាញ ឧបទខម្មាញ់ មក្ខមំពាន្ត្ន មានិង ប្រព័ធិ្ធ ឯ ឧកឧទ្ធាន ឧត្តភាពី២០ ឧត្តភាព ច្នេះ បានសាលាន្ត្ន មេខ្មែន ខេ្តភាពី២០ ឧត្តភាពិច ឧត្តភាព ក្នុង មក្ខមំពាន្ត្ន មេខ្មែង ឧទ្ធភាពី២០ ឧត្ត បានសាលា ឧត្ត មក្ខមំពេន្ត្ន មេខ្មែង ឧទ្ធភាពី២០ ឧត្តភិពី២០ ឧត្តភាព ក្នុង មក្ខមំពេន្ត្ន ខេម្មនេះ ឧមនិស្សិច ឧត្តភាព ក្នុង មក្ខមំពេន្ត្ន ខេម្មនេះ ខេម្មនិស្សិច ឧត្តភាព ក្នុង មក្ខមំពេន្ត្ន ឧត្តភិព្យាច្នេះ មេខិត្ត ឧត្តភាព ក្នុង មក្ខម្ពាធិន្ត្ន ខេម្មនិង បាននិស្សិច ឧត្តភិព្យាច្នេះ មេខិត្តភាព ក្នុង បានិង មេខិត្ត ឧត្តភិព្យាចំពេន្ត្ត ខេម្មនិង មេខិត្តភាព ប្រពាធិន្ត្ន មេខិត្តភិព្យាចំ ឧត្តភិព្យាធិន្ត្ន មេខិត្តភិព្យាធិន្ត្ន ខេម្មនិង មេខិត្តភិព្យាធិន្ត្

សុត្តតូរ៉េដក ខុទ្ទកទិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

ញាណត្រឲ្យប់ ចាកការប្រព្រឹត្តិ ហើយស្ទុះទៅកាន់ការមិនប្រព្រឹត្តិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ។ បេ ។ ញាណ ត្រឲ្យប់ចាកសង្ខាវនិមិត្ត ទាងក្រៅ ហើយស្ទុះទៅកាន់ទិព្វានជាគ្រឿងរលត់ ហេតុនោះ ឈ្មោះ ថាគោត្រកូ ។

(១៣៤) គោត្រកូធម៌ប៉ុន្មាន កើតឡើនដោយអំណាចសមឋ: គោត្រកូធម៌ប៉ុន្មាន កើតឡើនដោយអំណាចវិបស្សនា ។ គោត្រកូធម៌ ៤ កើតឡើនដោយអំណាចសមឋ: គោត្រកូធម៌ ១០ កើតឡើនដោយ អំណាចវិបស្សនា ។

(១៣៩) គោត្រកូដម៌ ៤ ដូបម្ដេចខ្វះ កើតឡើងដោយអំណាច សមថៈ ។ ធម៌គ្របស់ផ្គត់នូវនីវេណៈ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបាននូវបឋ-មជ្ឈាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ១ ធម៌គ្របស់ផ្គត់ នូវវិតក្កៈនឹងវិហរៈ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបាននូវខុតិយជ្ឈាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រ-កូ ១ ធម៌គ្របស់ផ្គត់នូវបីតិ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបាននូវតតិយជ្ឈាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ១ ធម៌គ្របស់ផ្គត់នូវសុ១នឹងខុត្ត ដើម្បីប្រ-យោជន៍ដល់ការបាននូវបតុត្តជ្ឈាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគេត្រកូ១ ធម៌ គ្របស់ផ្គត់នូវប្រសញ្ញា បដិឃសញ្ញា ខានត្តសញ្ញា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ ការបាននូវតាកាសនញ្ហាយតនសមាបត្តិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ១

មហាវគ្គេ ញាណពថា

មោយខែកម្សាំ អង្គជំពោនខ្លំ ឧត្តហម្មិំ រេ សាខណៈ បានខកសា អង្គជំពានខ្លំ ខេត្តហមមិញ មួយ ឃើញឧត្តមសាន្តិ ឧត្តហមមិញ មេដ្ឋ ឃើញ បានខកសាន្តិ ឧត្តហមិត្តិ បានប្រជាពិត្តិ ។

(១៤០) ភាគមេ ឧស ភ្លេក្ខដ្ឋា ខែស្បូនា វសេន ឧប្បជ្ជិន្និ សោតបន្តិមក្ត បដិសាភត្តាយ ឧប្បាន បរត្ត និមិត្ត អាយុមាន បដិសត្និ ភគី និព្វត្តិ ឧបបត្តិ ជាតិ ជា ព្យាជិ មរណា សោកា បរិនៅ ឧបយាសំ ពហ៌ន្ទាស់ខ្នាំ និមិត្តិ អភិក្យ្យាគីតិ តោត្រក្វ សោតបត្តិដល់សមាបត្តត្តាយ ឧប្បាន បរត្តិ និមិត្តិ អាយុមាន បដិសន្និ អភិក្សាស្វីគីតិ តោត្រក្វ សភាពតាមិមក្តុំ បដិសាភត្តាយ ។ បេ ។ ធម៌គ្របសន្តត់នូវមាកសានញ្ចាយតនសញ្ញា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការ

បាននូវវិញ្ជាណញ្ជាយតនសមាបត្តិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ទ

ធម៌គ្របសន្តត់នូវវិញ្ជាណញ្ជាយតនសញ្ជា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបាន
នូវអាក់ញ្ចូញយតនសមាបត្តិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ទ ធម៌

គ្របសន្តត់នូវអាក់ញ្ចួញយតនសញ្ជា ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបាននូវ
នេវសញ្ជានាសញ្ជាយតនសមាបត្តិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ទ
នេវសញ្ជានាសញ្ជាយតនសមាបត្តិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ទ
នេវសញ្ជានាសញ្ជាយតនសមាបត្តិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ទ
នេះគោត្រកូធម៌ ៨ យ៉ាង កើតឡើងដោយអំណាចសមថៈ ។

(១៤០) គោត្រកូដម ១០ ដូចម្ដេចខ្វះ កើតឡើងដោយអំណាច
វិបស្សនា ។ ជមិត្របស់ផ្គត់ នូវការកើត ការប្រព្រឹត្តិ និមិត្ត ការប្រមូល
មក បដិសន្ធិ គត់ ការវិលកើត ការប្រព្រឹត្តិនៃវិបាក ជាត់ ជា ព្យាធំ
មរណៈ សោកៈ បរិទេវៈ •បាយាសៈ នឹងសង្ខារនិមិត្ត វាងក្រៅ ដើម្បី
ប្រយោជន៍ដល់ការបាននូវសោតាបត្តិមគ្គ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ១
ជមិត្របស់ផ្គត់នូវការកើត ការប្រព្រឹត្តិ និមិត្ត ការប្រមូលមក បដិសន្ធិ
ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សេតាបត្តិផលសមាបត្តិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថា
គោត្រកូ ១ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការបាននូវសកនាតាមិមគ្គិ ។ បេ ។ ១

សុគ្គន្តបំដំពេ ខុទ្ទពនិកាយស្យ បដិសម្តិទាមគ្នោ

ខន្ទំ មេខេដ្ឋិតតាំ មយៈមាល ។ ដំពតាំ យៈមាល ឧកោ មេខិដ្ឋិតតាំ មេខាំយម អយៈមាល មន្ទ មេនិយ្យម ។ ឧយៈមេ មេនិះ-

(១៤៤)មានមណី ខ្មុំមក្ស ឧហ្សានយើងឧរីហ្សាន

សញ្ជូត្ត ស្រួត វុឌ្ឌិត អុវឌ្គិត

១ ម. ប្រណ៍ហិតប្បាណ**៍ហិតំ ។ ៤ ន. សុ**ព្យាក**ញ្ចុ** ។

សុត្តនូបិដីក ខុទ្ទកនិកាយ ប្រដិសម្ភិទាមគ្គ

ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សកខាតាមផលសមាបត្តិ ។ បេ។ ១ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អនាគាមផលសមាជ្ ដល់ការបាននូវអនាគាមមក្គ ១ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អនាគាមផលសមាជ បត្តិ ១ ធម៌គ្របសន្តត់ នូវការកើត ការប្រព្រឹត្តិ និមិត្ត ការប្រមូលមក បដិសន្ធិ គត់ កាលវិលកើត ការប្រព្រឹត្តិនៃវិបាក ជាត់ ជរា ព្យាធំ មរណៈ សោកៈ បរិទៅៈ •បាយសៈ នឹងសង្ខារនិមិត្តទាន់ក្រៅ ដើម្បី ប្រយោជន៍ដល់ការបាននូវអរហត្តមគ្គ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ ១ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អរហត្តផលសមាបត្តិ ។ បេ។ ១ ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់សុញ្ញតវិហារសមាបត្តិ ។ បេ។ ១ ធម៌គ្របសន្តត់នូវការកើត ការ ប្រគ្រឹត្តិ និមិត្ត ការប្រមូលមក បដិសន្ធិ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អនិមិត្ត-វិហាវសមាបត្តិ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាគោត្រកូ១ នេះគោត្រកូធម៌ ១០ កើតឡើងដោយអំណាចវិបស្សនា ។

(១៤**១)** គោត្រកូដម៌ ជាកុសលប៉ុន្មាន ជាអកុសលប៉ុន្មាន ជា អព្យាក្រឹតប៉ុន្មាន ។ គោត្រកូដម៌ ជាកុសល ១៤ គោត្រកូដម៌ ជា អព្យាក្រឹត ៣ ឯគោត្រកូដម៌ ជាអកុសល មិនមានទេ ។

(១៤២) គោត្រកូញាណ ៨ គឺគោត្រកូញាណឲ្រកបដោយអាមិសៈ
១ មិនមានអាមិសៈ ១ មានទីតាំង (នៃសេចក្តីក្រេកអា) ១ មិន
មានទីតាំង ១ ប្រកប (ដោយសេចក្តីត្រេកអា) ១ មិនប្រកប ១
ចេញហើយ (ចាកសេចក្តីត្រេកអា) ១ មិនមានចេញហើយ ១

មហាវគ្គេ ញាណាវា

អដ្ឋ ស**មាជ៌ស្បី ឧជ្យា ខ្**មា **ញា ឃស្បី មោខ**ប អដ្ឋារស មេខែ្ខខិត្ត ខ្ពស្សី រួគេយ៉ាថ ឧជិលា ឥមេ អដ្ឋារសាតារា បញ្ហាយស្ប បរិចិតា ស្នាលោវជន្លែន សេសក្តីសុខភាព្យានិង។ ពសន្ធាវដ្ឋានវិវដ្តនេ ខញ្ញា តោត្រក្យាណំ ។ (၁၉၈) ဆင္ ဗဲဃေးရာနီညီ ဧရှင္တာ ဧဏ် နေ ញាណ៍ ។ សេតាមត្តិមក្កក្ខាណេ ខស្សនដ្ឋេន សម្មាន់ដ្ឋ មិញនិដ្ឋិយា រ៉ូដ្យាត់ តន្សាត្តកក្ន លេសេសាំ ខ ១ធ្នេសាំ ខ វុឌ្ឍាតិ ពហិន្ទា ខ សត្វជំមិត្តេសា រ៉ូដ្ឋាត់ គេជ រ៉ុប្បត់ ឧកសារ៉ូដ្ឋានរិ-វដ្តនេ បញ្ជា មក្តេ ញាណំ អភិជិព្រប_ ឧដ្ឋេន សម្មាសន្ត័ហ្នោ មិទ្ធាសន្ត័ហ្នា វុឌ្ជាតិ

មហាវិគ្គ ញាណពថា

គោត្រកូតមិ៤ ជាបច្ច័យនៃសមាធិ គោត្រកូតមិទ្ធ ជាគោបរ នៃញាណ គោត្រកូតមិទ៤ ជាបច្ច័យនៃវិមោត្ត ភា អាការៈ ទាំង ១៤ នេះ ព្រះយោគីនោះសន្សំហើយដោយប្រាជ្ញា ព្រះ យោគីអ្នកឈ្នាស់វៃ វមែងមិនញាប់ញ៉ាំ ក្នុងការប្រាសចាក់វដ្ដៈ ក្នុងការចេញ (ចាកអកុសល) នឹងក្នុងទិដ្ឋិផ្សេង ១ ឡើយ ។ ដែលឈ្មោះថាញាណ ដោយអគ្គថាជីងនូវធមិនោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអគ្គថាជីងច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ញា ក្នុងការចេញ នឹងការវិលត្រឡប់ ចាកសង្ខារនិមិត្តខាងក្រៅ ឈ្មោះថា គេត្រកូញាណ ។

(១៤៣) បញ្ញា ក្នុងការចេញនឹងការវិលគ្រឡប់ បាកសការៈ
ទាំង ៤ ឈ្មោះថាមគ្គញ្ញាណ គើដូចម្ដេច ។ ក្នុង១ណៈនៃសោតាបត្តិមគ្គ សម្មាធិដ្ឋិ ដោយអត្តថាឃើញ វមែងចេញបាកមិញ្ចធិដ្ឋិ វមែង
ចេញបាកកំលេសដែលប្រព្រឹត្តតាម នូវមិញ្ចធិដ្ឋិនោះផង បាក១ន្ទទាំង
ច្បាយផង វមែងចេញបាកនិមិត្តទាំងពូង ១ាងក្រៅផង ហេតុនោះ
លោកពោលថា បញ្ញាក្នុងការចេញនឹងការវិលគ្រឡប់ បាកសការៈ
ទាំង ៤ ឈ្មោះថាមគ្គញ្ញាណ សម្មាសង្កប្បៈ ដោយអត្តថាលើក
ចិត្តទ្បើង (កាន់តារម្មណ៍) វមែងចេញ បាកមិច្ចាសន្តប្បៈ ចេញ

សុត្តន្តប៉ង់ពេ ទុទ្ធពនិកាយស្យូ បងិសម្ភិទាមគ្នោ

តែជនុវត្តកាត្តិលេសេហិ ខ ១ខ្នេហិ ខ វុឌ្ជាតិ ពហិន្ទា ខ សព្វជ៌មិត្តេហិ ដ្រាត់ គេជ វុទ្ធត ឧកសៅដ្ឋានវិវឌ្ឍន ខត្តា មក្ដេ ញាណ ខក្ដេលដ្ឋេន សតិរាស្ល គ្នុយិស្លាល ដែងខ្លួន ឧស្សនិយយ៍លេ-လေးတဲ့ ၆ ၈ႏွေးတဲ့ ၆ နည္းေတြ ကတ္ခြာ ၆ လက္ခ ជំមានទាំ ដ្រាន់ នេះ ខ្មែន ខុកសេដ្ឋានវិវឌ្ឍន ឧឈ ឧម្ដេ ឈ្មិស ម្នាំង ខេដ្ឋិទ ម្នាំង គឺ ខែ មញ្ជាកាម្មន្តា វុជ្ជាត់ តេខខុវត្តកាក្តាលេសេហ៍ ខ ១ខ្មែរ ហិ ខ រុឌ្ឌាតិ ពហិន្ទា ខ សព្វជ៌មិត្តេហិ ខ រុឌ្ឋាត៌ នេះ ដូច្នេំ ខាងខេងជ្រាន្យដើន នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ វេខានដ្ឋេន សម្មាសដ៏វេ មិច្ឆាសដឹង វដ្ឋាតិ តឧល់ត្តកញ្ញាលសេល ខ ខណ្ឌេល ខ ជ្រាត់ ពហិន្ទា ខ សត្វនិមិត្តេហ៍ រ៉ុដ្ឋាត់ តេខ រ៉ុច្ចត់ ឧុភ**សៅ**ដ្ឋានវៃដូនេ ខញ្ញា មក្ដេ ញាណ <mark>ឧទ្ទស នៅ ទៅ ទ</mark>ាស្សា ខ្មាំ ខ្មាំ ទ តឧស្ត្រកក្តាលសេល ខ ១ធ្នេញ င

សុត្តន្តបំដែក ទុទ្ធកនិកាយ បដិសម្តិទាមផ្ត

ញកក់លេសដែលប្រព្រឹត្តតាម នូវមិញសង្គប្បៈនោះផង ទ្យាយផង ចេញចាកនិមិត្តទាំងពួងខាងក្រៅផង ហេតុនោះ លោកពោល បញ្ហាក្នុងការចេញនឹងការវិលត្រឡប់ ចាកសកាវៈព័ង ៤ ឈ្មោះ ឋាមគ្*ញា ណ សម្បារ*់ថា ដោយអត្ថថាវត្សាខុត រមែង ខេញថាកម្មារ់ថា ដែលប្រព្រឹត្តតាម នូវមិល្ខាវាថា នោះជន ថាក១ន្ រចញូលកកលេស វមែងចេញចាក់និមត្តទាំងពួងខាងក្រៅផង ទាន់ខ្សាយផង លោក ពោលថា បញ្ហាក្នុងការចេញនឹងការវិលត្រឲ្យប បាកសកាវៈពាំង២ ឈ្មោះថាមគុញ្ញាណ សមា្នកម្មន្ន: ដោយអត្ថថាតាំងឡើង ញកម្មត្ត ខេញ្ត្រាកកលេសដែលប្រព្រឹត្តតាម ខូវមិញកម្មនៈនោះ ញក**ា**ន្ទទាំងឡាយផង វមែងចេញហកនិមត្តទាំងពុងខាងក្រៅផង **បញ្ហាក្នុង**ការចេញ នឹងការវិលត្រឡប **ហេតុនោះ លោកពោល**ថា យកសភាវៈ**ព័ន្ធ៤ ឈ្មោះ**ថាមគ្គ្គញ្ញាណ សញ្ជាអជីវៈ ដោយអគ្គថាផ្លូវ វមែង ចេញថាកមិច្ចា អាជីវៈ ចេញថាកក់លេសដែលប្រព្រឹត្តតាម នវិមិញអាជីវៈនោះផង៍ ហក១នួ**ហ**ង៍ខ្**ា**យផង៍ រមែង ចេញថាកនមត្ត បញ្ជាក្នុការបេញ ញ ។ តាំងត្បូង**ភា**ងក្រៅផង ហេតុ**នោះ** លោកពោលថា នឹងការវិលត្រឲ្យប ចាកសកាវៈទាំង ៤ ឈ្មោះថាមគ្គុញាណ សម្មា**វា**_ យាម: ដោយអគ្គថាផ្គង់ឡើង រមែងចេញចាក់មិច្ចាវាយាម: ចេញចាក់កំ លេសដែលប្រព្រឹត្តតាមនវម៌ច្ចាវាយាមៈនោះផង៍ ចាក់ខន្នទាំងី ឡាយផន៍

មហាវគ្គេ ញាណពជា

វុជ្ជាតិ ពហិន្នា ច សព្វនិមិ(ត្តេហ៌ វុជ្ជាតិ នេះ១ វុច្ចតិ ឧកតោវដ្ឋានវៃដូ េខ េញ មក្តេ ញា ណំ ឧ១ដ្ឋានដ្ឋេន សម្មាស់ត មិញសត់យា ដ្រាត់ តធធុវត្តកក្តាលេ-សេហិ ខ ខ ន្ទេហិ ខ វុឌ្ឍាតិ ពហិឌ្យា ខ សព្ទនិមិ-ត្តេហិ រុដ្ឋាតិ គេជ រុច្ចតិ ឧុកតោរុដ្ឋានវិវឌ្ឍន បញ្ហា មក្ដេ ញាណ់ អាំក្ដេបដ្ឋេជ សម្មាសមាធិ មញ្ជសមាធិតោ វូដ្ឋានិ នធនុវត្តកាក្តាសេសេហិ ច ខេត្តបា ខ វុឌ្ឍតិ ពហិឌ្ឍ ខ សព្វជំមិ(ត្រូហិ វុឌ្ឍតិ នេះ វុទ្ធ នុកតោវដ្ឋានវិវដ្ឋនេ ខញា មក្តេ ញាណ។ (១៤៤) សភាពភាព ក្នុង (១៤៤) សម្មាធ់ដ្ឋី ។ ខេ ។ អាំក្ដេចដ្ឋេន សម្មាសមាធ៌ ង្ខ្យោះកា កាមក្**កសញ្ញ្រាជ**នា ប**ដ់**ឃសញ្ញ្រាជនា ង្ខ្យារិកា ភាមាភានុសយា បដ្ឋិឃានុសយា វុឌ្ជាតិ តឧល្សត្តកក្តាលសេល ខ ១៤៤៣ ខ វដ្ឋាតិ ពេល... ន្ទា ច សត្វទិស្តេហ៍ វុឌ្គាត់ (តន វុឌ្គាំ នុកតោ-វដ្ឋានវិវឌ្ឍន ខត្តា មក្ដេ ញាណំ ។

រមែង ចេញ ហកន៍មត្ត ទាំងពួង វាងក្រៅផង ហេតុ នោះ លោក គោលថា បញ្ញា ក្នុងការចេញ នឹងការលៃត្រឲ្យប លកសការៈ ទាំង ៤ ឈ្មោះថាមគ្នុ ញាណ សម្មាសត់ ដោយអត្តថាប្រុងប្រយ័ត្ន រថៃង ចេញ ហកមិញ្ហសត់ ចេញ ហកសំពេល ដែលប្រព្រឹត្តតាម នូវមិប្ហាសត់ នោះផង លក់ខន្ធទាំង ឲ្យាយផង រថែង ចេញ ហកន៌មត្ត ទាំង ពួង វាង ក្រៅផង ហេតុ នោះ លោក តោលថា បញ្ហាក្នុងការចេញ នឹងការលៃត្រឲ្យប់ ហកសការៈ ទាំង ៤ ឈ្មោះថាមគ្គិញ ណ សម្មាសមាធិ ដោយអគ្គថាមិនកាយមាយ វថែង ចេញ ហកមិប្ហាស់ មាធិ ចេញ ហកតំលេស ដែលប្រព្រឹត្តតាមនូវមិប្បសមាធិ ដោយអគ្គ ថាមិនកាយមាយ វថែង ចេញ ហកមិប្បសមាធិ ចេញ ហក់ កំលេស ដែលប្រព្រឹត្តតាមនូវមិប្បសមាធិ នោះផង ហក់ខេត្ត ទាំង ឲ្យាយផង រថែង ចេញ ហក់ ខិមិត្ត ទាំង ពួង វាង ក្រៅថា ផង ហេតុ នោះ លោក ចេញ សំពង់ បញ្ជាក់ និង សំពង់ បញ្ជាក់ និង ការលេខ និង ការលេខ បញ្ជាក់ និង ការលេខ និង ការលេខ បញ្ជាក់ និង ការលេខ បញ្ជា និង ការលេខ សំពង់ សំពង់ ដែល សំពង់ សំពង់ សំពង់ សំពង់ មាន សំពង់ សំពង

(១៤៤) ក្នុង១ណៈនៃសក្ខពាមមគ្គ សច្ចុំខ្មុំ ដោយអត្តថា ឃើញ ។ បេ។ សច្ចុសមាធិ ដោយអត្តថាមិនរាយមាយ វមែងចេញបាក កាមរាគស: ព្រាដនៈ នឹងបដិឃស ព្រោដនៈ ដ៏គ្រោតគ្រាត បាកកាមរាគា្ននុស័យនឹងបដិឃានុស័យ ដ៏គ្រោតគ្រាត ចេញបាកកិលេសដែលប្រព្រឹត្ត តាមសញ្ញោជនៈ នឹងអនុស័យនោះផង បាក១ខ្លួខាំងឡាយផង ចេញបាក និមត្តទាំងពួង១ាងក្រៅផង ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ហាក្នុងការ ចេញទឹងការវិលគ្រឡប់ បាកសកាវៈទាំង ៤ ឈ្មោះថាមគ្គញ្ញាណ ។

សុត្តនូបិនពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ប បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ដោះ ខេត្តដែល ឧណា ឧដេ ឈាហា ឯ

ខេត្តដែល ឧណា ឧដេ ឈាហា ឯ

ខេត្តដំនាន់ ឧបសិក្ខុត ខេត្ត ដែល ប្រកាស ឧបសិក្ខុ ខេត្ត ដែល ប្រកាស ឧបសិក្ខុង ខេត្ត ដែល ប្រកាស ខេត្ត ដែល ខេត្ត ដែល ខេត្ត ដែល ខេត្ត ដែល បាន ខេត្ត ដែល ខេត្ត ដែល

ណេខ្សុ មេដេ មួត ម្នានេះ បាន ខេត្ត ខ្មុំ មា ប្រគាំ អង្គាន បាន ខេត្ត ជានេះ បាន ខេត្ត ខ្មុំ ខុំ ខ្មុំ ខុំ ខ្មុំ ខ្ម

ជ ភម្បត់តំ ។

ទ ឱ. ញាបេតិ ជាតនេ ញាណន្លេន ប្រើក្រតិ ញាណវិមោក្ខេ ។

សុត្តន្តូបិដក ទុទ្ធកនិកាយ បដិសម្តីទាមគ្ន

(១៤៥) ក្នុង១ណៈនៃអនាគាមមគ្គ សម្មាធិដ្ឋិ ដោយអត្តថាឃើញ
វ បេ ។ សម្មាសមាធិ ដោយអត្តថាមិនរាយមាយ រមែងចេញបាកកាមរាគសញ្ញោជនៈ នឹងបដិឃសំញ្ញោជនៈដ៏ល្អិត បាកកាមរាគានុស័យនឹង
បដិឃានុស័យដ៏ល្អិត ចេញបាកកិលេសដែលប្រព្រឹត្តតាមសញ្ញោជនៈ
នឹងអនុស័យនោះផង បាក១ន្ធទាំងឡាយផង ចេញបាកនិមិត្តទាំងពួង
១ាងក្រៅផង ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ញាក្នុងការចេញនឹងការ
វិលត្រូឡប់ បាកសភាវៈទាំង ៤ ឈ្មោះថាមគ្គញ្ញាណ ។

(១៤៦) ក្នុង១ណៈនៃអរហត្តមគ្គ សម្មាទិដ្ឋិ ដោយអត្តថា ឃើញ។ បេ។ សម្មាសមាធិ ដោយអត្តថាមិខ្សាយមាយ វមែងចេញបាក ប្រហគ: មានៈ ទទ្ធច្ចៈ អវិជ្ជា មានានុស័យ ការាគានុស័យ នឹងអវិជ្ជានុស័យ ចេញបាក់កែលេសដែលប្រព្រឹត្តតាមនូវអនុសយក្កិលេស នោះផង បាក១ខ្ទុខាំងឡាយផង ចេញបាក់និមត្តទាំង់ពួងទាងក្រៅផង ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ជាក្នុងការចេញនឹងការវិលត្រឡប់ បាក់ សកាវៈទាំង ៤ ឈ្មោះថាមគ្គញាណ ។

(១៤៣) យោគីវមែងដុតបំផ្លាញ នូវកិលេសដែលមិនទាន់កើត ដោយអង្គីឈានដែលកើតហើយ ហេតុនោះ លោកហៅ ថា ឈាន យោគីវមែងមិនញាប់ញ៉ាំវ ក្នុងខិដ្ឋិផ្សេង។ ព្រោះកាពជាបុគ្គលឈ្នាសវៃ ក្នុងឈាននឹងវិមោក្ខ ។

មហាវិធ្មើ ញាណពជា

សមាឧហិត្យ យថា ៤៩ វិបស្បត្តិ ្វិបស្បា្ទ (⁰⁾ ន**ដា** (១ សមាឧ មោ វិបស្សនា ខ សម **ថា** ននា អហុ សមានភាគា យុគនន្ទា^(២) វត្តប ឧុក្ខា សង្ខារា សុទោំ និរោយគេ ឧស្បន ឧុក តោ វុឌ្ឌិតា បញ្ជា ដស្បើត អមត បន វិទោក្ខ្មរិយ៍ ជាលាត់ នានក្តេកាត្តកោរិនោ និទ្ធ ញា ណាន់ គុសល**តា** សេខានិទ្ធីសុន**គ**ម្បីនិទិ ។ វុទ្ធ ខុកតោរុឌ្ធានរុវឌ្ឌខេ ខញា មក្ដេ ញាណំ ។ (១៤៨) ភេទ ខយោតខា្មខា្តការិទ្ធិខា្តិញ ដលេ ញាណំ ។ សោតាបត្តិមត្តត្វាលោ ឧស្សនដ្ឋេន សម្មា-និដ្ឋ មិទ្ឋានិឌ្ឌិយា វុដ្ឋានិ តាននុវត្តភាក្តាលេសេហ៍ ច ទន្ទេហ៍ ខ វុឌ្ឍានិ ពហិណ្ឌា ខ សត្វនិមិត្តេហិ វុឌាន នុព្យាមពិត្រពិមាទិយ វពិជីន្ម មាសិត្តអ៊ី មត្តស្បត្ត ដល់ អភិនិពេបនដ្ឋេន សម្មាសន្ត័ប្បោ

[🤉] ម. យហិ ។ ៤ ខ្. ម. យុគនត្វា ។

មហាវគ្គ ញាណពវា

បើយោគិតម្នល់ចិត្តហើយពិចារណា វមែនឃើញច្បាស់យ៉ាន ណា គប្បីតម្កល់ចិត្តទុកយាំងនោះ ប្រែស្សនានឹងសមថៈ ជាធមិ មានចំណែកស្មើគ្នាជាគួជាបគ្នា វមែងប្រព្រឹត្ត**ៅ**ក្នុងកាលណោះ ការឃើញថា សង្ខារទាំងឡាយជាខុក្ខ និរោធជាសុខ បញ្ហាដែល ចេញលកសភាវៈទាំង ៤ វមែង ពាល់ត្រូវនូវព្រះនិញ្ជន ឈ្មោះ អមគៈ យោគិដ្តកណ្តាស់វៃ ក្នុងកាព់នធម៌ផ្សេងគ្នានឹងធម៌ដូច គ្នា រខែងដឹងនូវតិវិយាប្រព្រឹត្តិក្នុងវិទោត្ត រខែងមិនញាប់ញុវត្ថុង ខិដ្ឋិ មេ**រ**ុធ ៗ ព្រោះភាគដាបុគ្គលឈ្លាស់វេក្ឝញាណទាំងពីរ **។** ដោយអត្ថថាជំងឺ នូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញា ញ ដែល**ឈ្មោះ**ថា ញា ណ ដោយអគ្គថាដឹងច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លេកពោលថា បញ្ញាក្នុង ការចេញនឹងការវិលត្រឡប់ ចាកសភាវៈ ទាំង ៤ ឈ្មោះថាមគ្គុញា ណ (១៤៨) បញ្ហាសម្រាប់ទ្វៅវិទ្យាយាម ឈ្មោះថាផលញ្ហាណ គេដូច ម្តេច ។ ក្នុង១ណៈនៃសោតាបត្តិមគ្គ សម្មាធិដ្ឋិ ដោយអត្តថា ឃើញ វមែង ចេញថាកមិច្ចាទិដ្ឋិ ចេញថាកក់លេសដែលច្រព្រឹត្តទៅតាមនូវមិច្ចាទិដ្ឋិនោះ ញ**ក**ខន្ទទាំងទុ∩្យថង បេញ្ញកាក់~~ខ~~ិត្តទាំងពួង**ខាង**ស្រុាថង សម្វា-ខិដ្តិ វ**មេងកេត**ឡើង **ក្រោះ**ការរម្វាប់នូវព្យាយាមក្នុងការចេញនោះ នុះជា ផលរបស់មគ្គ សម្មាសង្គីហ្វៈ ដោយអត្តថាលើកចិត្តទ្បើន (កាន់អាវម្មណ៍)

សុគ្គន្តបំដីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្យូ បដិសម្តិទាមគ្នោ

ត្បាស់ខ្សា ដ្រាត ស្ដេសស្នា ស្ដេសស្ ទន្ទេហ៍ ២ វុដ្ឋានិ ពហិន្ទា ២ សព្វនិមិន្តេហ៍ ជ ដ្រាន ឧបលោមជា្រក្សាមានី២ វជាជ្រួយ មាលា-សន្ត័ហ្យេ មក្តសេរី្ត ឧហ សង្គេសនើច មគិប្ត មហ្វាវាថាយ រ៉ូដ្ឋាត់ តននុវត្តកក្ដាលេសេហ៍ ច ខធ្លេច ខ ដ្ឋាន ពហ៍នា ខ សព្វនិមិត្តេហ៍ ដ្ឋាន «ឧណេមឧនិត្ត វិស្សិទ្ធិ មាសិទ្ធ ឧស ហៅខ្មុនហុ មានាង គើច មាសាធានា គឺសិ-កាម្ពា រដ្ឋាត់ តធេរុវត្តកក្ដាបេរសេល ខ១ធ្នេញ ខ រុឌ្ឍាត តស់ខ្លា ខ សត្វជំមិត្តេហ៍ រុឌ្ឃាត់ នំប wn-កប្បដិប្បស្បន្នត្តា ឧប្បជ្ជិត សម្មាកម្មន្តោ មក្តស្បុត ឌល ម្រេង ខេឌ្ឌ មាតាមេឌ្ឌ គូសាមេឌ្ឌ ដែរម តឧដុវត្តកិត្តលេសេហ៍ ខ ១៤៤៣ ខ ដ្ឋាត់ ពហន្ទា ច សត្វធំម៉ាត្តេហ៍ រ៉ូដ្ឋាតិ តមយោកប្រ ឌហ្ ឧឌីសឌើច មាស៊ីម្កាលសេ គូស៊ីមេលាស វុជ្ជាត់ ត្រុខស្នុត្តកក្តុ បេសេស ច ១ឌ្នេស ច វដាត់ តហ៍នា ច សត្វធំ តែហំ ច វដ្ឋាត់

សុត្តនូបិដក ទុទ្ធកានិកាយ បង្គិសម្ភិទាមគ្ន

វមែនចេញចាកមិត្តសង្គីប្បៈ ចេញចាកកិលេសដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមនូវ មហ្គាសង្គីហ្វៈនោះផង ហក>ន្ទទាំងទ្បាយផង ចេញហកនិមត្តទាំងពួង **ភាងក្រៅផង សម្មាសង្គប្បៈ វមែងកើតឡើង ក្រោះ**ការរម្ងាប់ព្យាយាម ភ្នងការចេញ នោះ នុះជាផលរបស់មគ្គ សម្មាវា**ថា** ដោយអគ្គថារ**ក្**ព្រទុក រមែង ចេញ ១វកមិល្ខាវ៉ាថា ចេញលកកិលេសដែលប្រព្រឹត្ត ទៅតាមនូវមិល្ច-វាហ នោះផង៍ ហក១ខ្លូទាំង ព្យាយផង បេញហកនិមិត្តទាំងពួងខាងក្រៅផង សម្មារា់ថា វមែងកើតឡើង ព្រោះការរម្វាប់នូវិញ្យាយមក្នុងការចេញនោះ នុះជាផលរបស់មគ្គ សម្មាកម្មន្ន: ដោយអគ្គថាតាំងឡើង វមែងបេញ**៣ក** ម់ ពួកម្មន្នះ ចេញថាកក់លេសដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមនូវមិច្ចាកម្មន្នៈនោះផង ញក>ន្ទទាំងទ្បាយផង បេញ្ញញកនិមត្តទាំងីពា្នង់>ាងីក្រៅផង សម្មា⊥ វមែងកើតឡើង ព្រោះការរម្វាប់នូវព្យាយាម ក្នុងការចេញ នោះ នុះជាផលរបស់មគ្គ សម្មាគាជីវៈ ដោយអគ្គថាផ្សផង៍ រមែងចេញ ញកម្មិញអាជីវៈ ចេញញកកិលេសដែលប្រព្រគ្គិ៍ ទៅតាម នូវមិញ្ញ ~~អ~~ាជីវៈ សម្មា អាជីវៈវមែង កើតឡើង ព្រោះការរម្វាប់នូវព្យា យាមក្នុងការបេញនោះ នុះជាផលរបស់មគ្គ សម្មាវាយាម: ដោយអគ្គថាផ្គង់ឡើង វមែងចេញ ចាកមិត្តាវាយាម: ចេញចាកកិលេសដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមនូវមិត្តាវាយាម:

(០៥០) អភាតាមិមក្តក្ខាណេ ឧស្សានដ្ឋេន សម្មានិដ្ឋិ ។ បេ ។ អាក្រៃបង្កេន សម្មាសមាជិ

មហាវគ្គ ញាណពជា

សញ្ជាំយាម: រមែងកើតឡើង គ្រោះការរម្វាប់ខ្លូវព្យាយាមក្នុងការចេញ
នោះ ខ្លុះជាផលរបស់មគ្គ សម្មាសត់ ដោយអត្តថាប្រុងប្រយ័ត្ន រមែង
ចេញបាកមត្ថាសត់ ចេញបាកក់លេសដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមខ្លុំមិច្ចាសត់
នោះផង បាក់ខន្នទាំងឡាយផង ចេញបាក់ខិមត្តទាំងពួងខាងក្រៅផង
សម្មាសត់ រមែងកើតឡើង ព្រោះការរម្វាប់ខ្លូវព្យាយាមក្នុងការចេញនោះ
ខ្លុះជាផលរបស់មគ្គ សម្មាសមាធ់ ដោយអត្តថាមិនរាយមាយ រមែងចេញ
បាក់មិច្ចាសមាធិ ចេញបាក់កំលេសដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមខ្លុវមិច្ចាសមាធិ
នោះផង បាក់ខន្នទាំងទ្បាយផង ចេញបាក់ខិមត្តទាំងពួងខាងក្រៅផង
សម្មាសមាធិ ចេញបាក់កំលេសដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមខ្លុវមិច្ចាសមាធិ
នោះផង បាក់ខន្នទាំងទ្បាយផង ចេញបាក់ខិមត្តទាំងពួងខាងក្រៅផង
សម្មាសមាធិ វ៉េមង់កើតឡើង ព្រោះការរម្វាប់ខ្លុវព្យាយាមក្នុងការចេញ
នោះ ខ្លុំដៅផលរបស់មគ្គ ។

(១៤៩) ក្នុង១៣ៈ នៃសក្ខភាមិមគ្គ សញ្ចុំដ្ឋ ដោយអត្តមា ឃើញ ។ បេ។ សញ្ចូសមាធិ ដោយអត្តមាមិនរាយមាយ វមែងចេញបាក តាមរាគសញ្ជោជនៈ នឹងបដិឃសញ្ជោជនៈ ជំគ្រោតគ្រាត បាកកាមរាគា-នុសយ៍នឹងបដិឃានុស័យ ដំគ្រោតគ្រាត ចេញបាកកិលេស ដែលប្រព្រឹត្ត ទៅតាមសញ្ញោជនៈ នឹងអនុស័យ នោះជង បាក១ខ្ពុំងឡាយជង ចេញ បាក់និមិត្តមាំងពួង១ង ក្រៅផង សញ្ចូសមាធិ វមែងកើតឡើង ព្រោះ ការរម្វាប់នូវព្យាយាមក្នុងការចេញ នោះ នុះជាជលរបស់មគ្គ ។

(១៥០) ក្នុង១ណៈនៃអនាគាមមគ្គ សម្មាធិដ្ឋិ ដោយអគ្គថា ឃើញ ។បេ។ សម្មាសមាធិ ដោយអគ្គថាមិនរាយមាយ វមែងចេញបាក

សុគ្គន្តបិដីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្ភិតមគ្នោ

អនុសមាតតា តាមោតសញ្ញោជ៣ បដ្ឋមសញ្ជោជ៣ អនុសមាតតា គាមោតាខុសយា បដ្ឋមានស្រ វ៉ូដ្ឋានិ នឧនុវត្តកក្តិលេសេហ៍ ច ១ ខ្នេហ៍ ច វ៉ូដ្ឋានិ ពហ៌ន្ធា ច សត្វនិមិត្តេហ៍ វ៉ូដ្ឋានិ នំបយោកប្បដិប្ប-ស្សាន្ត្រា ឧប្បដ្ឋិនិ សម្មាសមាជ៌ មក្សស្បនិ ដល់ ។

អន្តិ នេះ ចំនឹករិ នៃជម្លៃ មេឃាំ ម្នាំ មេឃាំ មេឃ

១ ម. ជំនួវដ្តមនុបស្សនេ ។

សុគ្គន្តបំដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

កាមក្នុស ញ្ញ្រាជនៈនឹងបដិឃស ញ្ញ្ជោជន: ដ៏ល្អិត បាកកាមកត្តស័យ នឹងបដិឃានុស័យ ដ៏ល្អិត ចេញបាកក លេសដែលប្រព្រឹត្ត ទៅតាមនូវ ស ញ្ញ្រាជនៈ នឹងអនុស័យ នោះផង បាក១នូទាំងឡាយផង ចេញបាក ចា និមិត្តទាំងពួង១ាងក្រៅផង សម្មាសមាធិ វេមេស កើតឡើង ព្រោះការ វេទ្វាប់នូវព្យាយាមក្នុងការចេញ នោះ នុំដៅផលវបស់មគ្គ ។

(១៩១) ក្នុង១ណៈនៃអហេត្តមគ្គ សញ្ចិដ្ឋិ ដោយអត្តថាឃើញ
។បេ។ សញ្ចូសមាធិ ដោយអត្តថាមិនរាយមាយ វមែងចេញបាករូបពគៈ
អរូបពគៈ មានៈ ទន្ទចៈ ៥៩មិន្ធៈ អវិជ្ជា កវពគានុស័យ មានានុស័យ
នឹងអវិជ្ជានុស័យ ចេញបាកកំលេសដែលប្រព្រឹត្តទៅតាមនូវសញ្ញោជនៈ
នឹងអនុស័យនោះផង បាក១ន្ធទាំងឡាយផង ចេញបាកនិមិត្តទាំងពួង១ាង
ក្រៅផង សញ្ចូសមាធិ វមែងកើតឡើង ព្រោះការរម្ងាប់នូវិព្យាយមេគ្នងការ
ចេញនោះ នុំដោដលរបស់មគ្គ ដែលឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្តថាដឹង
នូវិធម៌នោះ ឈ្មោះថា បញ្ហាដោយអត្តថាដឹងច្បាស់នូវិធម៌នោះ ហេតុនោះ
ហេតុពោលថា បញ្ហា សម្រាប់រម្វាប់នូវិព្យាយាម ឈ្មោះថាផលញាណ។

(១៩៤) បញ្ញា ក្នុងការឃើញ ខ្លុវកំលេស ដែលងាច់
ឈ្មោះថា វិមុត្តិញាណ គើដូចម្ដេច ។ ពួកទបក្កលេស នៃចិត្ត
របស់ខ្លួន គឺសក្ដាយទិដ្ឋិ វិចិតិច្ចា សលព្ធធបរាមាសៈ ទិដ្ឋានុស័យ
វិចិតិច្នានុស័យ លោកផ្ដាច់បង់ច្រពៃហើយ ដោយសោធាបត្តិមគ្គ

ខេត ដូច្នេះ នូចិតខេតការិខេ តិយ៉ា ផ្ទុំខ្មុំយ៉ាហ្ ។

កម្ពេងខ្ញុំ ខ្លុំ នូចិតខេតការិខេ តិយ៉ា ផ្ទុំខ្មុំយ៉ាហ្ ។

បញ្ជាជុំខ្លុំ ខ្លុំជំនួយ៉ាខុវេត យ៉ាហូ ត្រាចខេវេតិច តិយ៉ា

នៃស្បុំហេសស អតិ អតិច្ចិយ យោថ្ងំ មុខេស ចនិស្ប នៃស្បុំហេសស មតិ អតិច្ចិយ យោថ្ងំ មុខេស ចនិស្ប នៃស្បុំហេសស មតិ អតិច្ចិយ យោថ្ងំ មុខេស ចនិស្ប សារ្ធ់ខ្ញុំ ខ្ញុំជំនួយ៉ាខវេតិច យោហូ ត្រូវ ផ្ទុំ យោខ្ម សារ្ធ់ខ្ញុំ ខ្ញុំជំនួយ៉ាខវេតិច យោហូ ត្រូវ ផ្ទុំ ប្រាន្ទ សារ្ធ់ខ្ញុំ ខ្ញុំជំនួយ៉ាខវេតិច យោហ្ម ត្រូវ ប្រាន្ទ សារ្ធ់ខ្ញុំ ខ្ញុំជំនួយ៉ាខវេតិច យោហ្ម ត្រូវ ប្រាន្ធ សារ្ធ់ខ្ញុំ ខ្ញុំជំនួយ៉ាខវេតិច យោហ្ម ត្រូវ ប្រាន្ធ សារ្ធ់ខ្ញុំ ខ្ញុំជំនួយ៉ាខវេតិច យោហ្ម ត្រូវ ប្រាន្ធ ប្រាន្ធ សារ្ធ់ខ្ញុំ ខ្ញុំជំនួយ៉ាស់ ខ្ញុំ ស្បាប ប្រាន្ធ ប្រ ប្រាន្ធ ចិត្តរួចស្រឡះ ផុតស្រឡះដោយប្រពៃ ចាក លក្កលេស ៥ នេះឯជ ព្រមទាំងបរិយុដ្ឋានក្តិលេស (កំលេសជាគ្រឿន់រួបតែចិត្ត) ឈ្មោះថា ញាណ ដោយអត្តថាដឹងនូវការរួចស្រឡះចាក លក្កលេសនោះ ឈ្មោះ ថាបញា ដោយអត្តថាដឹងច្បាស់ ហេតុនោះ លេកពោលថា បញ្ញា ក្នុងការឃើញនូវតំលេសដែលដាច់ ឈ្មោះថាវិមុត្តិញ្ញាណ ។

(១៩៣) ពួកទបក្តលេសនៃចិត្តរបស់ខ្លួន គឺតាមរាគសរញាជន:
នឹងបដិឃសរញាជន: ដ៏គ្រោតគ្រាត តាមរាគានុស័យនឹងបដិឃានុស័យដ៏
គ្រោតគ្រាត លោកបានផ្តាច់បន់ប្រពៃហើយ ដោយសភទាគាមិមគ្គ ចិត្ត
រួចស្រឡះ ផុតស្រឡះដោយប្រពៃ បាកទបក្តិលេស ៤ នេះឯឪ ព្រមទាំង
បរិយុដ្ឋានក្តិលេស ឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្តថាជីងនូវការរួចស្រឡះបាក
ទបក្តិលេសនោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអត្តថាជីងច្បាស់ ហេតុនោះ លោក
ពោលថា បញ្ហាក្នុងការឃើញនូវកំលេសដែលដាច់ ឈ្មោះថាវិមុត្តិញ្ញាណៗ

(១៩៤) ពួកឧបក្តលេសនៃចិត្តរបស់ខ្លួន គឺតាមរាគសញ្ជោជន:
បដិឃសញ្ញោជនៈដ៏ល្អិត តាមរាគានុស័យនឹងបដិឃានុស័យដ៏ល្អិត លោក
បានផ្តាច់បង់ប្រពៃហើយ ដោយអនាគាមិមគ្គ ចិត្តរួចស្រឡះ ផុតស្រឡះ ដោយប្រពៃ ចាក់ «បក្តិលេស៤ នេះឯង ព្រមទាំងបរិយុដ្ឋានក្តិលេស ឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្តថាដឹងនូវការរួចស្រឡះចាក់ «បក្តិលេសនោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអត្តថាដឹងឡូវការរួចស្រឡះចាក់ «បក្តិលេសនោះ បញ្ញាក្នុងការឃើញនូវកិលេសដែលដាច់ ឈ្មោះថាវិមុត្តិញ្ញាណ ។

សុត្តតូមិដកេ ទុទ្ធកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ន្ទាំទីឧប់តអាវិទេ និញ្ញា រួងខ្ញុំញើញ ហ្ រ ន្ត្រីឧប់តអាវិទេ និញ្ញា រួងខ្ញុំញើញ ហ្ រ អរុជ្ជិទ្ធ ន្ទាំទីឧប់តអាវិទេ និយ្យា រួងខ្ញុំញើញ អាវិទ្ធ និងប្រាស្ឋា និងប្រាស

(១៤៦) ភេជ នណ សមុខាត់ខេ ពេញ ១ស្បីនេ បញ្ជា បច្ចុំកេត្ត លោ ញាលាំ ។ សោតបត្តិមក្តិបានេ សម្មាស់ សេតុខាត់ សមុខាត់ សមុខាត់ សេតុខាត់ សេតុខាត់

ຈ ຈ. ម. សមុខានតេ ។ 🄈 ຈ. ម. បែល្បៈនេ ។

សុត្តត្តបំដាក់ ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

(១៥៥) ពួកឧបក្កិលេសនៃចិត្តរបស់ខ្លួន គឺរូបកាគ: អរូបកាគ: មាន:
ឧទួច្ច: អៅជ្ញា មានានុស័យ កវវាគានុស័យ អៅជ្ញានុស័យ លោកបាន
ផ្តាចបន់ប្រពៃលើយ ដោយអរហត្តមគ្គ ចិត្តរួចស្រម្បះ ផុតស្រម្បះដោយ
ប្រពៃ ចាកឧបក្កិលេស ៨ នេះឯង ព្រមទាំងបរិយុដ្ឋានក្តិលេស ឈ្មោះថា
ញាណ ដោយអត្តថាដឹងនូវការរួចចាកឧបក្កិលេសនោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា
ដោយអត្តថាដឹងច្បាស់ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ញាក្នុងការឃើញ
នូវកិលេសដែលដាច់ ឈ្មោះថាវិមុត្តិញ្ញាណ ដែលឈ្មោះថាញាណ
ដោយអត្តថាដឹងនូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអត្តថាដឹងច្បាស់នូវ
ជម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ញាក្នុងការឃើញនូវកិលេស
ដែលដាច់ ឈ្មោះថាវិមុត្តិញាណ ដែលឈ្មោះថាញូនូវកិលេស
ដែលដាច់ ឈ្មោះថាវិមុត្តិញ្ញាណ

(១៩៦) បញ្ហា ក្នុងការ ឃើញខ្លាំងមិដែលតាំង ខ្យើង ក្នុងកាល នោះ ឈ្មោះថាបច្ចូវេត្តណញ្ញាណ តើដូចម្ដេច ។ ក្នុង១ណៈនៃ សោតា បត្តមគ្គ សម្មាទិដ្ឋ ដោយអត្តថា ឃើញ តាំង ខ្យើង ក្នុងកាល ណោះ សម្មាសង្គប្បៈ ដោយអត្តថា លើកចិត្ត តាំង ខ្យើងក្នុងកាល ណោះ សម្មា វាថា ដោយអត្តថា ក្យេត តាំង ខ្យើង ក្នុងកាល ណោះ សម្មាកម្មន្ទៈ ដោយអត្តថា ត្បូ ត្បូ តាំង ខ្យើង ក្នុងកាល ណោះ សម្មាកម្មន្ទៈ ដោយអត្តថា ត្បូ ត្បូ តាំង ខ្យើង ក្នុងកាល ណោះ សម្មាកម្មន្ទៈ ដោយអត្តថា ត្បូ ត្បូ តាំង ខ្យើង ក្នុងកាល ឈោះ សម្មាកដវៈ ដោយអត្តថា ថ្បង់ ត្បូ តាំង ខ្យើង ក្នុងកាល ហោះ សម្មាក់ ដោយអត្តថា ត្បូ ត្បូ តាំង ខ្យើង ក្នុងកាល ហេច ដោយអត្តថា ត្បូ ត្បូ តាំង ខ្យើង ក្នុងកាល ហេច ដោយអត្តថា ត្បូ ត្បូ តាំង ខ្យើង ត្បូ តាំង ខ្យើង ក្នុងកាល ហេច ដោយអត្តថា ត្បូ ត្បូ តាំង ខ្យើង ក្នុងកាល ហេច សម្មារ ហេច ដោយអត្តថា ត្បូ ត្បូ តាំង ខ្យើង ក្នុងកាល ហេច សម្មារ ហេច សម្បារ ហេច ត្បូ ត្បូ តាំង ខ្យើង ត្បូ តាំង ខ្យើង ក្នុងកាល ហេច សម្បារ ហេច សម

សញ្សមាជិតថា សមុខាត់តោ ឧបដ្ឋាន ដូខ សនិ-សម្ពោជ្ឈស្តែ គណៈ សមុខាគតោ ១វិទយៈដួន ១ម្នាំ-បយសម្ពោជ្យស្តែ នភោ សម្ទាក់តោ បក្សាដ្ឋេធ វ៉ាយសម្ពោជ្យវត្ត តខា សមុខាតតោ ៩រណៈដ្ឋេន ចិត្តសម្ពោជ្យវត្តែ គណៈ សមុខាគតោ ឧបសមដ្ឋេធ បស្បន្និសម្ពោជ្យស្តែ តខា សមុធាតតោ អវិក្គេប-ដ្ជេ សមាធិសម្ពាជ្ឈដែ្ត គណៈ សមុខាគតោ បដិ-ស់ខ្លាំជដ្ឋន ខ្មែត្តាស់ ម្ខោជ្ឈ់ តែនា សមុខាត់ គោ . អស្បន្និយេន^(១) អ**កម្យិយ**ដ្ឋេន សន្ធាពល់ គនា សមុខាគត់ កោសជួន អគម្បីយដ្ឋេន វ៉ាយពលំ តនា សមុខាត់តំ បទា ខេត្ត អភាម្បីយ ដួច សភិពលំ តែលា សមុខាត់តំ ខុច្ចជ្រ អកាម្បីបង្គេល សមាជ៌-ពហុំ តខោ សមុខាត់តំ អជ្ជិ្ហាយ អកម្បិយដ្ឋេជ បញ្ហាពល់ គនា សមុខាគត់ អធិមោត្តដ្លេ សន្ធិៗខ្លុំយំ តាលា សមុខាត់តំ បត្តហដ្ឋន រ៉ឺលើៗខ្ទិល់ តាលា សមុ-ចាត់ត ន្បដ្ឋានដ្ឋេ សត់ទុំជំឈំ តនា សមុខាត់ត អរិ-ត្តេចដ្ឋេន សមាជិទ្រ្ទិយ៍ ឥឍ សមុខាត់តំនុស្សនដ្ឋេន

ទ ម. អស្សទ្ធិយេ ។

ក្នុងកាលណោះ សម្មាសមាធិ ដោយអត្ថថាមិន៣យមាយ តាំង ឡើងក្នុង កាលណោះ សតិសាម្ខាជ្ឈង្គ័ ដោយអត្ថថាប្រុងប្រយ័ត្ន តាំងឡើងក្នុងកាល េណាះ ធម្មវិចយសម្ពោជ្យង្គ៍ ដោយអត្តថា ឈុចឈ្លឹ តាំងឡើនក្នុងកាល ណោះ វ៉ែលសម្ពោជ្យធ្នី ដោយអត្តថាផ្គង់ទុក តាំងឡើងក្នុងកាល**ណេះ** ប៉ុន្តិស ម្យាជ្យង្គី ដោយអត្តថាផ្សាយ **៧** តាំង ឡើ**ងក្នុងកាល ណោះ បស្**ទ្ធិ សម្លោជ្យង្គ៍ ដោយអត្ថថាស្ទប់ម្នាប់ តាំងឡើងក្នុងកាលណោះ សមាធិ-សម្ពេជ្យង្គ៍ដោយអត្ថថាមិនរាយមាយ តាំង្គេឡើងក្នុងកាលណោះ «បេក្ខា_ ស: ម្ខាជ្យដ្ឋ ដោយអត្ថថាពិចារណា តាំង ឡើងក្នុងកាលណោះ សទ្ធាពលៈ ដោយអត្តថាមិនកម្រើកដោយអសុទ្ធិយ: (ការមិនដឿ)តាំងខ្យើងក្នុងកាល ណោះ វីវិយពលៈ ដោយអត្តថាមិនកម្រើកងោយកោសដ្ឋ: (សេចក្តីខ្លិល ប្រអូស) តាំងឡើងក្នុងកាលណោះ សភិពលៈ ដោយអត្តថាមិនកម្រើក ដោយបមាទៈ តាំងឡើងក្នុងកាលណោះ សមាធិពល: ដោយអត្ថថាមិន កម្រើកដោយ ខន្ទច្ចៈ តាំងខ្យើងក្នុងកាលណោះ បញ្ហាពលៈ ដោយអត្ថថា មិនកម្រើកដោយអវិជ្ជា តាំង៍ឡើងក្នុងកាលណោះ សទ្ធិន្ទ្រិយដោយអត្ថថា ដឿ តាំង ទៀតក្នុង កាល ណោះ វិរិយ៍ន្ត្រិយ ដោយអត្តថាផ្គង់ទុក តាំង ឡើង ក្នុងកាលណោះ សតិន្ត្រិយ ដោយអត្ថថាប្រុងប្រយ័ត្ន តាំង ឡើងក្នុងកាល ណោះ សមាធិន្ត្រិយ ដោយអត្តឋាមិនវាយមាយ ភាំ**ង**ឡើងក្នុងកាលណោះ

សុត្តន្តូបិដិពេ 🧃 ទូពនិកាយស្យ បដិសម្ភិទាមគ្នោ

បញ្ជាំ នេះ សមុខាត់ អាធិបនេយ្យដ្ឋែន វក្ខ័យ គនា សមុទាគត់ អគាម្បីយ ដូខ ពល់ នយ សមុខាន់នំ និយ្យានដ្ឋេន សម្ពោជ្ឈស្តែ តខា សមុខាត់**តោ ហេត**ដ្ឋេន^(២) មក្តោ តខា សមុ_ ទាត់តោ ឧបដ្ឋានដ្ឋេន សតិព្យដ្ឋានា គឺនា **សមុ**ខា-តតា បឧហឧដ្ឋេ សម្មា្ជាភា គេជា សមុខាក់តា ឥជ្ឈជ ឌ្ជេន ឥច្ចិទានា គនា សមុខាគតា គ**ថ** ឌ្ជេន សញ្ ននា សមុខាត់ អាក្រៃបដ្ដេន សម ថោ ននា សម្មាត់តោ អនុបស្សិនដើន វិបស្បី៣ និធា សមុ-ទាត់សា រាយមេជ្រីខ មានព្រួស្សីស && មាន់-ទាក់តា អនុតាវត្ត ដើន យុកជន្នំ តនា សមុទាក់ត ស់វាដ្ឋេន ស៊ីល់សុំខ្លុំ ននា សមុខានតា អាំក្រេច... ដ្រេខ ចិត្តាសុខ្ចិ តល សមុខាតតា ឧស្បានដ្ឋេខ និដ្ឋិ-វិសុទ្ធិ តនា សមុខាតតា វិមុត្តដ្ឋេន វិមោក្តោ តនា សមុទាក់តោ បដ្ឋភេពដ្ឋេ វិជ្ជា គភា សមុខា-តតា បរិច្បាកដ្ឋេ វិទុត្ត តនា សមុខាកតា សមុខ្លេខឌេ្ជ ១យេ ញាណ ឥនា សមុខាឥត

o ឧ. ម. ឥន្ត្រិយា តទា សមុភាគ៣។ ៤ ឧ. ម. ហេតុដ្ឋេន ។ ម. ហេតុដ្ឋេន ។

សុត្តនូវជំងក ខុទ្ទកនិកាយ បង្គិសម្ភិខាមគ្គ

បញ្ជាន្ត្រិយ ដោយអត្ថថា ឃើញ គាំងឡើងក្នុងកាលណោះ ឥន្ត្រិយ ដោយ អត្តថាជាធំ តាំងឡើង ក្នុងកាលណោះ ពល: ដោយអត្តថាមិនកម្រើក តាំង ្សើនក្នុងកាលណោះ សម្ពោជ្យង្គ ដោយអត្តថាក្រោចស្រន៍ តាំង ្សៀន៍ក្នុន៍កាលណោះ មគ្គ ដោយអគ្គថាជាហេតុ ភាំងឡើន៍ក្នុន៍កាលណោះ សតិហ្យដ្ឋាន ដោយអត្តថាប្រុងប្រយ័ត្ន តាំង ឡើងក្នុងកាលណោះ សម្មហ្វ-ជាន ដោយអត្ថឋាតម្កល់ខុក តាំងខ្សើងក្នុងកាលណោះ ឥទ្ធិចាទ ដោយ អត្តថាសម្រេច តាំងឡើនក្នុងកាលណោះ សច្ចៈ ដោយអត្តថាពិត តាំង ខ្យើនក្នុងកាលណោះ ស**មឋ:** ដោយអគ្គថាមិនរាយមាយ តាំងឡើងក្នុង កាលណោះ បៃស្សនា ដោយអគ្គឋាពិពារណារឿយៗ តាំងឡើនក្នុង កាលណោះ សមថ: ខឹងវិបស្សនា ដោយអត្តថា**មានរស់តែមួយ តាំង** ឡើង ក្នុងកាលណោះ ការជាបគ្នាជាគូ ដោយអត្តថាមិនប្រព្រឹត្តកន្ទង (នូវគ្នា នឹងគ្នា) តាំង ឡើងក្នុងកាលណោះ សីលវិសុទ្ធិ ដោយអត្តថាសង្គ្រឹម តាន៍ ឡើនក្នុងកាល ណោះ ចិត្តវិសុទ្ធ ដោយអត្តថាមិនរវើរវាយ តាំង ទ្បើនិត្ននិកាលណោះ ទិដ្ឋិវិសុទ្ធ ដោយអត្តថាឃើញ តាំងឡើនក្នុន កាលណោះ វិចេត្ត ដោយអគ្គថារួចស្រឡះ តាំងឡើងក្នុងកាលណោះ វិជ្ជា ដោយអត្តថាគ្រាស់ជំង តាំងឡើងក្នុងកាលណោះ វិមុត្ត ដោយ អត្ថថាលះបន់ស្រឡះ តាំងឡើងក្នុងកាលណោះ ១យញ្ជាណ (ញាណ ក្នុងការអស់កលេស) ដោយអត្តថាផ្តាច់ផ្តល់ តាងឡើងក្នុងកាលណោះ

មហាវិគ្គេ ញ្ជាណាដា

ដុំខ្លោះ មូលដ្ឋេខ ៩៣ សមុខាត់តោ មន្សិការោ
សមុដ្ឋានដ្ឋេខ ៩៣ សមុខាត់តោ ដុំស្បា សម្រាជា.
ឧដ្ឋេខ ៩៣ សមុខាត់តោ វេឌេ៣ សម្រាស់ ហេដ្ឋេខ
៩៣ សមុខាត់តា សមាធិ ១៩១ ដ្ឋេខ ៩៣ សមុខាត់តោ សត៌ អធិបតេយ្យដ្ឋេខ ៩៣ សមុខាត់តា ១ញា
ឥខុត្តដ្ឋេខ ៩៣ សមុខាត់តា វិមុត្តិ សារដ្ឋេខ ៩៣
សមុខាត់តា អមតោកធំ ខំពាំធំ ១វិយោសាខដ្ឋេខ
៩៣ សមុខាត់តា វដ្ឋហិត្តា ១៤វិត្តិ សំរុខ ១ឆ្នាំ ៩៣
សមុខាត់តា ។

(១៥៧) សេតាបត្តិដល់ក្នុំ លេ ឧស្បួន ដ្លេន សម្មាន់ថ្លី នធា សមុខាត់តា អភិនិពេបនដ្ដេន សម្បា-សង្គ័ប្បា នធា សមុខាត់តោ ។ បេ ។ បដ្តិប្បឹស្ប្-ខ្លួដ្ឋេន អនុប្បានេ ញាណំ នធា សមុខាត់តា ជន្ទោ មូលដ្ឋេន នជា សមុខាត់តោ ដស្ប៉ា សមោធានដ្ឋេន ដើន នធា សមុខាត់តោ ដស្ប៉ា សមោធានដ្ឋេន នធា សមុខាត់តោ ដែលប្រ សមោធានដ្ឋេន សមុខាត់តា សមាធិ បមុខដ្ឋេន នធា សមុខាត់តោ

មហាវគ្គ ញាណកប៉ា

ចន្ទៈ ដោយអគ្គថាជាបុសគល់ តាំង ទៀងក្នុងកាល ណោះ មនសិការៈ ដោយអគ្គថាផ្ដួចផ្ដើម តាំង ទៀងក្នុងកាល ណោះ ផស្ទៈ ដោយអគ្គថា ប្រជុំចុះ តាំង ទៀងក្នុងកាល ណោះ ជេ នា ដោយអគ្គថា ប្រជុំចុំ តាំង ទៀងក្នុងកាល ណោះ ជេ នា ដោយអគ្គថា ប្រជុំច្រម តាំង ឡើងក្នុងកាល ណោះ សមាធិ ដោយអគ្គថាជាប្រធាន តាំង ទៀងក្នុងកាល ណោះ សតាំ ដោយអគ្គថាជាបំបាន តាំង ទៀងក្នុងកាល ណោះ បញ្ហា ដោយអគ្គថាប្រសើរជាង នោះ តាំង ទៀងក្នុងកាល ណោះ វិមុត្តិ ដោយ អគ្គថា ជា ស្វឹងក្នុងកាល ណោះ វិមុត្តិ ដោយ អគ្គថា ជា ស្វឹងក្នុងកាល ណោះ វិមុត្តិ ដោយ អគ្គថា ជា ស្វឹងក្នុងកាល ណោះ និញ្ជាន ឈ្មោះអមគៈ (ជា ទីពឹង បេសសត្វ) ដោយអគ្គថា ចប់ស្រេច (នៃកិច្ចក្នុងសាសនា) តាំង ឡើងក្នុងកាល ណោះ ព្រះអរិយបុគ្គល លុះ ចេញ (ភាគសរម្មណ៍ ទាំង ឡាយ) ហើយ វើមង់ពិចារណា (នូវអារម្មណ៍ ទាំង នោះ) នេះជមិទាំង ឡាយ តាំង ឡើង ក្នុងកាល ណោះ វិមុតិ កាល ហោះ វិមុតិ សាស សាវិតឡើង ក្នុងកាល ហោះ វិមុតិ កាល សាវិត ទៀត សាវិត សាវិត

(១៥៧) ក្នុង រណៈនៃសោតាបត្តិផល សម្មាធិដ្ឋិ ដោយអត្តថា ឃើញ តាំង ទៀនក្នុងកាលណោះ សម្មាសន្តិប្បៈ ដោយអត្តថា លើកបត្តិ (កាន់អារម្មណ៍) តាំង ទៀនក្នុងកាលណោះ ២ បេ ២ ញាណ ក្នុងការ មិន កើត ទៀន ដោយអត្តថា សូបរមាប់ តាំង ទៀនក្នុងកាលណោះ ឧន្ទៈ ដោយអត្តថា ជាប្រភព តាំង ទៀនក្នុងកាលណោះ មនសិការៈ ដោយ អត្តថា ជាប្រភព តាំង ទៀនក្នុងកាលណោះ មនសិការៈ ដោយ អត្តថា ផ្តុំបង្កើម តាំង ទៀនក្នុងកាលណោះ ផស្សៈ ដោយអត្តថា ប្រជុំចុះ តាំង ទៀនក្នុងកាលណោះ វេទនា ដោយអត្តថា ប្រជុំព្រម តាំង ទៀនក្នុង កាលណោះ សមាធិ ដោយអត្តថា ជាប្រជុំ ព្រម តាំង ទៀនក្នុង កាលណោះ សមាធិ ដោយអត្តថា ជាប្រជានិត្តិនិត្ត សាលណោះ សមាធិ ដោយអត្តថា ជាប្រជានិត្តិ តាំង ទៀនក្នុង កាលណោះ សមាធិ ដោយអត្តថា ជាប្រធាន តាំង ទៀនក្នុង កាលណោះ

សុត្តន្តបំផកេ ខុទ្ធពនិកាយស្យ បដិសម្ភិទាមគ្នោ

សនិ អាជិបតេយ្យខ្លែ ននា សមុខាតតា បញ្ជា តនុត្តខ្លែន ននា សមុខាតតា ម៉ៃត្តិ សារដួន ននា សមុខាតតា អមតោតជំ ជំពាធំ បរិយោសានដួន ននា សមុខាតតំ ដ្រួលិត្វា បច្ចុំក្រើ្ទ និ និម ជម្មា ននា សមុខាតតា ។

តិហុឌើត ខេយ ភាគិយនយោ ៤ ជេ ៤ ភូឌី ខេយ ភាគិយខុយ ៤ ជេ ៤ភូពីភេះ ខេតិ ក្រុង ខេយ ភាគិយខុយ ខេយ ភាគិយខេត្ត ប្រើ ស្រុក ស្រុក ស្រុក ខេស ភាគិយខេត្ត ប្រើ ស្រុក សស្រាក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក ស្រុក សស្រុក ស្រុក ស្រាក ស្រាក ស្រាក ស្រាក ស្រុក ស្រាក ស្រាក ស្រាក ស្រុក ស្រាក ស្រាក ស្រាក ស្រាក ស្រាក ស្រាក

សុត្តន្ត្របិដ្ឋក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

សត់ ដោយអត្តថាជាធំ តាំង ឡើងក្នុងកាលណោះ បញ្ញា ដោយអត្តថា ប្រសេរជាងនោះ តាំង ឡើងក្នុងកាលណោះ វិមុត្តិ ដោយអត្តថាជាទ្វឹម តាំង ឡើងក្នុងកាលណោះ និព្វានឈ្មោះអមតៈ (ជា ទិពឹងរបស់សត្វ) ដោយ អត្តថា ចប់ស្រេច (នៃកិច្ចក្នុងសាសនា) តាំង ឡើងក្នុងកាលណោះ ព្រះ អរិយបុគ្គល លុះ ចេញ (បាកអារម្មណ៍ទាំង ឡាយ) ហើយ វមែងពិបារ-ណា (ខ្លាំអារម្មណ៍ទាំង នោះ) នេះជម៌ទាំង ឡាយគាំង ឡើងក្នុងកាលណោះ ។

(១៩៩) ក្នុង១ណៈ នៃសក្ខាគាមមគ្គ ២០១ ក្នុង១ណៈ នៃសកពាតាមផល ២ បេ ១ ក្នុង១ណៈ នៃអនាតាមមគ្គ ២ បេ ១ ក្នុង១ណៈ នៃ
អនាតាមផល ២ បេ ១ ក្នុង១ណៈ នៃអហេត្តមគ្គ ២ បេ ១ ក្នុង១ណៈ នៃ
អនាតាមផល ២ បេ ១ ក្នុង១ណៈ នៃអហេត្តមគ្គ សម្លាំខំដ្ឋ ដោយអត្តថា
ឃើញ តាំង ឡើងក្នុងកាល ណោះ ២០១ ១យញាណ ដោយអត្តថាជាប់ ផ្តល់ តាំង ឡើងក្នុងកាល ណោះ ១ ខេ ១យញាណ ដោយអត្តថាជាប់ ស្តល់ តាំង ឡើងក្នុងកាល ណោះ ១ ខេ ១ នៃ ដោយអត្តថាជាប់សគល់ តាំង ឡើងក្នុងកាល ណោះ ២ បេ ១ និព្វាន ឈ្មោះអមតៈ (ជា ទីពឹងបេសសត្)
ដោយអត្តថាចប់ស្រេច (នៃកិច្ចក្នុងសាសនា) តាំង ឡើងក្នុងកាល ណោះ ព្រះអរិយបុគ្គលលុះ ចេញ (ហក់អារម្មណ៍ ទាំង ទ្បាយ) ហើយ វមែងពិចារ -ណា(នូវអារម្មណ៍ ទាំងនោះ) នេះជមទាំង ទ្បាយតាំង ឡើងក្នុងកាល ណោះ២

មហាវិធ្លេ ញាណពថា

ត្តិ ត្រុំ និង ស្នា សង់ស្នង ខេ ខេតិ ឧស្សី ខេ សម្ប ខ្លាំ ខេតិ ស្នេំ មុខ សង់ស្នង ខេតិ ខេតិ ឧស្សិខេ សម្ប ខ្លាំ ខេតិ ស្នេំ មុខ ខេតិ ខេតា សង់ស-

តេក្ខ អញ្ជីខ្លុំ រា នេះ ។

អ្នក ស្ត្រី អញ្ជីខ្លុំ រា ខេត្ត សាយ អញ្ជីខ្លុំ រា ខេត្ត

អ្នក អញ្ជីខ្លុំ រា ខ្លេំ អញ្ជីខ្លុំ រា ខេត្ត សាយ អញ្ជីខ្លុំ អញ្ជីខ្លុំ អ្នក្សីខ្លុំ អ្នក្សីខ្លាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្លាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្លាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្លាំ អ្នកស្លាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្លាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្លាំ អ្នាំ អ្នងស្នាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្លាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្នាំ អ្នកស្លាំ អ្នកស្លាំ អ្នកស្លាំ អ្នកស្លាំ អ្នកស្លាំ អ្នកស្លាំ អ្នកស្លាំ អ្នកស្លាំ អ្នសស្នាំ អ្នកស្លាំ អ្នកស្លាំ អ្នកស្លាំ អ្នកស្លាំ

ខ្លួ ឧយ៌ ឧពីថ្មីខ្លុំ ង្គេខ័យ ឧយ៌ មាត់សម្ងេខ្លំ ង្គេខ័យ ពេទ្ធំ យក់មានថ្មី ង្គេខ័យ ឧយ៌ មេលាមាន រុម្មើ ឧយ៌ យក់មានថ្មី រុម្មើយ ឧយ៌ មេលាមានថ្មី អង្គាហាមិនថ្មី រុម្មើយ ឧយ៌ មេលាមានថ្មី អង្គាហាមិនថ្មី រុម្មើយ ឧយ៌ មេលាមានថ្មី (០០០) យុទ្ធ ឧយ៌ មេជីឌ្មី រុម្មេខ្មែ ឯ ឧយ៌ និញ្ចនឈ្មោះអមត: (ជាទីពឹងលេស់សត្វ) ដោយអត្តថាចប់ស្រេច (នៃ កិច្ចក្នុងសាសនា) តាំង ទៀនក្នុងកាលណោះ ព្រះអរិយបុគ្គលលុះចេញ (បាកអារម្មណ៍ទាំង ឡាយ) ហើយវមែងពិចារណា (នូវអារម្មណ៍ទាំង នោះ) នេះធម៌ទាំង ឡាយ តាំង ឡើងក្នុងកាលណោះ ដែលឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្តថាដឹង នូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអត្តថាដឹងច្បាស់ នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ហាក្នុងការពិចារណា ឃើញ នូវពួកធម៌តាំង ឡើងក្នុងកាលនោះ ឈ្មោះថាបចូវេត្ ណេញាណ ។

(១០០) បញ្ជាក្**ងកា**រកំណត់នូវធម៌**ទា**ងក្**ង ឈ្មោះ**ថាវត្**នា_** នត្តព្រាណ តេដ្ឋចម្តេច ។

បុគ្គលកំណត់នូវជមិតជក្នុង តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលកំណត់នូវចក្ដុ តាងក្នុង កំណត់នូវសោត: ខាងក្នុង កំណត់នូវឃាន: ទាងក្នុង កំណត់ នូវដូវ្យាតាជក្នុង កំណត់នូវកាយតាងក្នុង កំណត់នូវចិត្តតាងក្នុង ។

(១៩១) បុគ្គលកំណត់ខ្លួវបត្តទាន់ក្នុង តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល កំណត់ថា ចត្តុកើតហើយ ព្រោះអវិជ្ជា កំណត់ថា ចត្តុកើតហើយ ព្រោះគណ្ណា កំណត់ថា ចត្តុកើតហើយ ព្រោះកម្ម កំណត់ថា ចត្តុ កើតហើយ ព្រោះអាហារ កំណត់ថា ចក្ខុអាស្រ័យខ្លួវមហាកូតរូប ៤ កំណត់ថា ចក្ខុកើតឡើងហើយ កំណត់ថា ចក្ខុតាំងខ្សើងហើយ

សុគ្គន្តបំដពេ ខុទ្ទពនិ៣យស្ស ២និសម្ភិទាមគ្នោ

ចគ្នា អហុត្វា សម្ភូន ហុត្វា ឧ ភវិស្បីន័ត៌ វេរត្វេតិ ចេញ អនុវឌ្ឍតា វាខ្មែន ចេញ អន្ទាំ អសស្បូន ថៃ-រូបឃាតឧតិខ្មី រាខេត្ត ឧទិខ្មុំ អត្ថខ្មុំ ភនិឌ្ឌ ឧត្ធជា។ គត់វិត្ ១៣៩គុំ ពោឌគុំ ប្រមនគុំ ក្ខពេឌឌគំខ្វុំ រុមនំទ ចេត្ត អនិទ្ធតា វវៈគ្រេត នេះ និទ្ធតា ខុត្តតា វវៈគ្រេត នោ សុខតោ អនត្តតោ ឋាគ្គេត់ នោ អគ្គតា និត្តភ្និត នេះ នឹង នេះ នឹង នេះ នេះ នឹង និង នេះ នេះ នេះ សមុខេត្ត បដ់ខិស្សដូត នោ អានិយុត អនិច្ចតា វាន្រេញ ឧទ្សញ ១៨ហភិ ឧុក្ខាតា វាន្រេញ ស្ទស្តា **ខជ្ឈាន់ អ**្នត្រា វា ត្រួនា អ**គ្**សិត្តា បដហត់ និត្តផ្តែ នន្^(១) បដហត់ វ៉ាជួន្តោ ភក ត្រព្រះ ខ្ទុំ មាន គេ ខេត្ត គេ ខេត្ត គេ ខេត្ត គេ ខេត្ត ជី្រោ មាយក្ ឧឌុសន វារូ ឧយ៌ អជ្ជីឌុំ រុ ឌេឌ ឯ (០៦៤) ៩៤ មេខម អជ្ឈឹត វេះគ្រេច ។ សោត អវិជ្ជាសម្ពត្តិ វេ ត្រេ ។ បេ ។ ទ 🤹 . ៩ឝ្គី ។

សុត្តនូបិងក 🤫 ទូកខិកាយ បងិសម្តិទាមគ្គ

តំណត់ថា ចត្ត្រដែលមិន**ទា**ន់មាន មានហើយ ដែលមានហើយបែរជា នឹងមិនមានវិញ កំណត់នូវចក្ខុ ថាមានទីបំផុត កំណត់ថា ចក្ខុមិនមាមួន មនឋិត្តថេរ មានសេចក្តីប្រែប្រាជាធម្មតា កំណត់ថា ចក្ខុមិនទៀន ត្រូវបច្ច័យគាត់គែង កើតឡើងហើយក្រោះអាស្រ័យហេតុ មានការអស់ ជាធម្មតា មានការសូន្យជាធម្មតា មានការប្រាសនិកសជាធម្មតា មាន ការរលត់ជាធម្មតា កំណត់នូវចក្ខុថា មិនទៀន មិនកំណត់ថាទៀន តំណត់ថាជាខុត្ត មិខតំណត់ថាជាសុ**ទ** តំណត់ថាជាអនុត្តា មិនតំណត់ ថាជាអត្តា រមែង នឿយណាយ មិនគ្រេកអរ ធុញទ្រាន់ មិនកែវាយ វល់ត មិនឲ្យកើតឡើង វលាស់**លោល** មិន**កា**ន់យក កាល់កំណត់ថា មិនទៀត វមែតលះបង់នូវនិច្ចសញ្ញា កាលកំណត់ថាជាខុក្ខ វមែតលះ ชล์នូវសុ**១សញ្ញា** កាលកំណត់ថាជាអនត្តា វមែងលះបង់នូវអត្**សញា** កាលនឿយណាយ វមែងលះបង់នូវសេចក្ដីកែវាយ កាលធុញទ្រាន់ វមែងលះបង់*ខ្លុំវាគ: កាលវំលត់ វមែ*ងលះបង់*ខ្លុំវការកើតឡើ*ង **កាល** រលាស់ចោល វមែង**៍លះប**ង់នូវការប្រកាន់មាំ បុគ្គល់តំណត់នូវច**ត្ថភា**ងក្នុង ដោយប្រការយ៉ាង៍នេះឯង ។

(១៩৬) បុគ្គលកំណត់ នូវសោតៈ វាងក្នុង តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលកំណត់ថា សោតៈកើតហើយ ព្រោះអវិជ្ជា ។ បេ ។

មហាវិគ្គេ ញាណកដា

រាំ សោត អជ្ឈត់ វេស្តេត ។

យន្ត កានុ មន្ត្រី រង្គេង ។ កានុ មរ្ទុំ។ មិនខ្មុំ អុខេត្ត ឯកេ ឯ ស្កុ សេច ងញឹង អុខេត្ត ឯ ៩៩ ជំពុំ មជ្ឈត្ត វេសត្តត ។ ជំពុំ មាជ្ជាសម្ព-តាត់ វង្គេត់ ជំង្គ តណាសម្បត់តំ វង្គេត់ ជំង្គ យតិមាន មួយនៃ ក្នុង មួយ មាលារមានបន្ទាន មួយនៃ ជំហ្ ខត្^{ជំ} មហាក្ខតានំ ឧភានាយាត់ វៃខ្គែត ជិក្ ឧប្បញ្ជាត់ វោត្ត ជិក្ សមុខាត់តាត់ វោត្ត ជិក្សា អហុតា សុទ្ធា សុទ្ធា ស ការប្រើនិត្ត វេវុត្ត ជំពុំ អន្តវន្តតោ វេះគ្រេត ជំពុំ អន្តវា អសស្បតា វិបរិណាមជម្នាត់ វង្គេត់ ជិញ អនិទ្ធា សន្តុំតា បដិ_ ជំមានជា សិល្ខេដ្ឋា ស្រួន និង ស្រួន និង ស្ព្រែន -នុម្ភាត់ អត្រេត ជំរំ អន់ព្យុតា អគ្គេត់ នេះ និព្យុតា ។ បេ ។ បដ់ធំស្បូដ្ឋិត នោ អាធិយត៌ អធិច្បុតា វ គ្រោះ និទ្សញា ខ៨សត់ ។ ខេ។ ខជន់សរុជ្ល-ន្តោ អាខាន បជហតិ ៧វ៉ា ជិវ៉ា អជ្ឈត្តំ វ។ គេ្គិ ។

មហាផ្ទៃ ញាណពងា

បុគ្គលកំណត់នូវរសា**តៈខា**ងក្នុង ដោយប្រការយ៉ាងនេះឯង ។

បុគ្គលកំណត់ខ្លួវយានៈ វានក្នុង តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលកំណត់ថា ឃានៈ កើតហើយ ព្រោះអវិជ្ជា ។ បេ ។ បុគ្គលកំណត់ខ្លួវឃានៈ វាន៍ ក្នុង ដោយប្រការយ៉ាង៍នេះឯង ។

បុគ្គលកំណត់នូវជីវ៉ាទាងក្នុង តើដូចមេច ។ បុគ្គលកំណត់ថា ជីវ៉ា កើតហើយ ក្រោះអវិជ្ជា កំណត់ថា ដីក្លាកើតហើយក្រោះតណ្ណា កំណត់ ថា ដំរូវគើតហើយក្រោះកម្ម កំណត់ថា ដំរូវគើតហើយ ក្រោះអាហាវ តំណត់ថា ដុវា្តតស្រ័យនូវមហាក្រុករួប៤ តំណត់ថា ដុវាត្រិតឡើងហើយ កំណត់ថា ដក្កតាំង ខ្យើង ហើយ កំណត់ថា ដក្កដែលមិនទាន់មាន ហើយ ដែលមានហើយ បែរជានឹងមិនមានវិញ កំណត់នូវជីវា ថា មានទីបំផុត កំណត់ថា ជិញមិនមាំមួន មិនឋិតថេវ មានសេចក្តីប្រែប្រ**ល** ជាធម្មភា កំណត់ថា ជំភាមិនទៀជ ត្រាប់ច្ច័យភាក់តែង កើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យហេតុ មានការអស់ជាធម្មតា មានការសូន្យជាធម្មតា មានសេចក្តីរសាយជាធម្មតា មានការរល់តជាធម្មតា កំណត់នូវដីវា ឋាមិន ទៀត មិនកំណត់ថា ទៀត ។ បេ ។ វមែធ៍ លោស លោល មិន កាន់យក កាលកំណត់ថាមិនទៀន វមេឌីល បេឌីនូវនិច្ចសញ្ញា ។ បេ ។ កាលវលាស េ ហេ វមេ ដែល៖ បង់ ន្ទីវេសចក្ដីប្រកាន់មាំ បុគ្គលកំណត់ នូវ ជីវ៉ូស្គងក្នុង ដោយប្រការយ៉ាងនេះឯង

សុត្តន្តបំពិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ប បតិសម្តី១មគ្នោ

កាខំ កាយ អជ្ឈត្ត វាត្រេត ។ កាយោ អវិជ្ជា -សម្ភាតាទី វ៉ាត្តេតិ កាយោ តណ្តាសម្ភាតាតិ វ៉ាត្តេតិ តាយោ កម្មសម្ពុតាត់ វ៉ាត្តែត់ កាយោ អាយា-រស់ទូតោត់ វ៉ាត្តេត់ កាយោ ចតុជ្ញ មហាក្តាជំ នទានាយាត់ ដៃគ្លេត់ កាយោ នុហ្សាញ្ញាត់ ដៃគ្លេត់ កាយោ សមុខាត់តោត វ៉ាត្តេត កាយោ អហុត្វា សម្ភាតា ហុត្តា ន អវិស្សត់ត់ អត្រេត កាយ អន្តរដ្ឋានា វាគ្រេត កាយោ អន្តរា អសស្បាតា វិបរិណាមជម្លោត វវៈត្តេត កាយោ អធិច្ចោ សង្ខុំតោ ឧឌ្ទនិមាជជិវ្រើ ១៣៦ស៊ែ ក្រោមស៊េ ប្រមមស៊េ ជិរោជជម្ពោត អាត្តេត កាយ អជិទ្ធាតា អាត្តេត នោ ឧទ្ធាតា ឧុក្ខាតោ វាគ្គេធិ នោ យុខគោ ។ បេ ។ បដ់និស្បីជំនាំ យោ អានិយាត់ អនិច្ចតោ វង់គ្លេន ខិច្ចសញ្ បជិហទិ ខុត្តតោ វា ត្រូវ សុខសញ្ ខជហត់ ។ ខេ ។ ខ**ដុំ និស្សី**ជួ ត្តោ អាធាន ខជហត់ រាំ កាយ អជ្ឈត្ន វេត្តេត ។

តាត់ ប់ន្តែតំ មយា តណ្ដូសម្ភុះតាត់ ប់ន្តែតំ

សុត្តនូបីដីព ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

បគល់តំណត់នូវកាយ**វា**ងក្នុង តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គល់កំណត់ថា កាយកើតហើយព្រោះអវិជ្ជា កំណត់ថា កាយកើតហើយ ព្រោះគណ្ណ តំណត់ថា កាយ កើតហើយព្រោះក**ម្ម** តំណត់ថា កាយកើតហើយ**ព្រោះ** ကေတာင် ကိုလာန်တော် ကယ္ကားလုပ် တွေနှိုမဟာ့ ခုနားဖွင့် မိုလာန်တော် ကယ តើតឡើង ហើយ កំណត់ថា កាយតាំង ឡើង ហើយ កំណត់ថា កាយ ដែលមិនទាន់មាន មានហើយ ដែលមានហើយ បែរជានឹងមិនមានវិញ តំណត់នូវកោយថា មានទីបំផុត កំណត់ថា កាយមិនមាំមុន មិនបិត ថេរ មានសេចក្តី ប្រប្រលជាធម្មតា កំណត់ថា កាយមិនទៀត ត្រវ បច្ច័យភាក់តែង កើតទ្បើងហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុ មានការអស់ ជាធម្មតា មានការសុន្យជាធម្មតា មានការរសាយជាធម្មតា មានការ rလန်္ကာအမ္မနာ နို့ ကန်္တsကေတာ် မဲးsေပါ့ရ မဲးsနို့ ကန်္ကာ ေပါ့ရ តំណត់ថាជាទត្ត មិនតំណត់ថាជាសុ**១ ។ បេ ។** រមែងរ**លា**ស ចោល មិនកាន់យក កាលកំណត់ថាមិនទៀត រថែងលះបង់នូវនិច្ចសញ្ញា កាល តំណត់ថាជាខុត្ត វមែងលះបង់នូវសុទសញ្ញា ។ បេ។ កាលរលាស ចោល វមែងលះបង់នូវសេចក្តីប្រកាន់មាំ បុគ្គលកំណត់នូវកាយខាងក្នុង ដោយប្រការយ៉ាងនេះឯង ។

បុគ្គលកំណត់ នូវចិត្តទាន់ក្នុង គើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលកំណត់ថា ចិត្តកើតហើយ ព្រោះអវិជ្ជា កំណត់ថា ចិត្តកើតហើយ ព្រោះតណ្ណា

មហាវែធ្គេ ញាណពថា

មពេល កម្មេសព្ទ តោត៌ វា គ្រេត់ មពេល អាយារសព្ទ តោត៌ រុឌ្រន្ត ឧយា ខ័ពិយើន រុឌ្រន្ទ ឧយេ ភាត់សមា តោត វៃគ្រេត មណេ អហុត្វា សមុតោ ហុត្វា ជ កាស្បូតិត វៃគេត មន អនុវន្តតា វៃគេត មយោ អនិក្រ អមាមាន្រែ រួត្រហាងពាសិខ រាមេខិខ នេះ អន់់ ទ្វោ សន្ល័ តោ ខដ្ឋទិសមុខ្សា ខ្មែរ ១៣៩ ម្នាំ វយ-ឌ ឡោ វិភេឌ ឡោ និភេឌ ខេញ តំ វវ ត្វេត មនិ ប្តតា វវេត្តនិ នោ និប្តតា ឧក្ខាតោ វវេត្តនិ នោ សុខតោ អនត្តតោ វ៉ាត្តេតិ នោ អត្តតោ និព្ទិន្និ នោ ឧន្ទត់ វិជ្ជិត នោ វជ្ជិតិ ជំពេខេត់ នោ សមុ-នេត់ ខដ្ឋហ្សុវត្ថិ នោ អានិយត់ អនិទ្ធតា វង់គ្នេត្ត និទ្**សញ្ចុំ ខជិ**ខាត់ ឧុក្គ**តោ អ**េត្តក្តេ សុខសញ្ចុំ បជិហត់ អន់ត្តតោ អាត្រែត្រោ អត្តសញ្ចា បជិហត់ ជំពុំជុំគ្នោ នន្ទី មជិហត់ វ៉ាជ្ល់គ្នោ កក់ មជិហត់ ជំពោលនៅ អាង្ខល់ មជ្ជសង្គ មជ្ជិស្បីជួយ មាសត្ ជ្រុសស វារុ ធ្ មជ្ឈឹង រុះ ខេត្

កំណត់ថា ចត្តកើតហើយ ព្រោះកម្ម កំណត់ថា ចត្តកើតហើយ ព្រោះ អាហារ កំណត់ថា ចិត្តរកិតឡើងហើយ កំណត់ថា ចិត្តតាំងឡើង ហើយ កំណត់ថា ចិត្តដែលមិនទាន់មាន មានហើយ ដែលមានហើយ បែរជានឹងមិនមានវិញ កំណត់នូវចិត្តថា មានទីបំផុត កំណត់ថា ចិត្តមិន មាំមាន មិនឋិត្រថេរ មានសេចក្តីប្រែប្រាជាធម្មតា កំណត់ថា ចិត្តមិន ទៀន គ្រវបច្ច័យតាក់គែង កើតឡើងហើយ ក្រោះអាស្រ័យហេតុ មាន ការអស់ជាធម្មតា មានការសូន្យជាធម្មតា មានការរសាយជាធម្មតា មាន ការលេនជាធម្មតា កំណត់នូវចិត្តថា មិន ទៀន មិនកំណត់ថា ទៀន កំ ណត់ថាជាខុត្ត មិនកំណត់ថាជាសុខ កំណត់ថាជាអនត្តា មិនកំណត់ថាជា អត្តា រមែង ខឿយណាយ មិនត្រេកអរ ធុញច្រាន់ មិនរីករាយ រំលត់ មិន ឲ្យកើតឡើត លោស ចោល មិនកាន់យក កាលកំណត់ថាមិនទៀត វមែន លះបង់នូវនិច្ចសញ្ញា កាលកំណត់ថាជាឲុត្ន វមែងលះបង់នូវសុទសញា កាលកំណត់ថាជាអនត្តា វា**មងលះ**បង់*នូវអត្តសញ្ញា កាល នឿ*យណាយ វមែងលេះបង់នូវសេចក្តីរករាយ កាលធុញទ្រាន់ វមែងលេះបង់នូវរាគ: កាល រល់ត់ វមែងល់ខេងន៍នូវការកើត ឡើង កាលរ**លា**ស់ ចោល វមែងលេះបង់ន្លូវ សេចក្តីប្រកាន់មាំ បុគ្គលតំណត់នូវចិត្តទាន់ក្នុង ដោយប្រការយាងនេះឯង៍

សុត្តផ្គូល៉ឺងពេ ទុទ្ធពនិកាយស្ប បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ត្តា រដ្ឋភាព នើ ឈា ហា ឯ ត្រុះ ក្រុះ និង ក្រុះ និង នុយានក្រុះ យាហា

ខេត្ត ខេត្ត ឧស្ទនិរ ដូខេត្ត រ ឧទ្ទេ ណិហ្ រ យុទ្ធ ឧស្ទនិរ ដូខេត្ត មទេ ឧស្ទនិរ ឧទ្ទេ ឈិហ រ យុទ្ធ ឧស្ទនិរ ដូខេត្ត មទេ ឧស្ទនិរ (០០៣) យុទ្ធ ឧស្ទនិរដ្ឋស្ថិខេ ឧណី យេខនោក

សុត្តន្តប់ដែក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

បុគ្គលកំណត់នូវធម៌ាវាឪក្នុង ដោយប្រការយ៉ាងនេះឯង ដែលឈ្មាះថា ញាណ ដោយអត្តថាដឹងនូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអត្តថាដឹង ច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ញា ក្នុងការកំណត់នូវ ធម៌ាវាងក្នុង ឈ្មោះថាវត្តខានត្តញ្ញាណ ។

(១៦៣) បញ្ញាក្នុងការកំណត់នូវធម៌ វាងក្រៅ ឈ្មោះថាគោចរ នានត្តញាណ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលកំណត់នូវធម៌ទាំង ឲ្យយេវាងក្រៅ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលកំណត់នូវរូបភាងក្រៅ កំណត់នូវសំឡេងភាងក្រៅ កំណត់នូវក្និនភាងក្រៅ កំណត់នូវរសភាងក្រៅ កំណត់នូវផ្សព្វភាងក្រៅ កំណត់នូវធម៌ភាងក្រៅ ។

បុគ្គលកំណត់នូវរូបទាន់ក្រៅ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលកំណត់ថា រួប
កើតហើយព្រោះអវិជ្ជា កំណត់ថា រូបកើតហើយព្រោះតណ្ណា កំណត់

សារូបកើតហើយព្រោះកម្ម កំណត់ថា រូបកើតហើយព្រោះតណ្ណា កំណត់

សារូបកើតហើយព្រោះកម្ម កំណត់ថា រូបកើតហើយព្រោះអាហារ កំ

ណត់ថា រូបអាស្រ័យនូវមហាកូតរូប ៤ កំណត់ថា រូបកើតឡើងហើយ

កំណត់ថា រូបគាំងឡើងហើយ កំណត់ថា រូបដែលមិនទាន់មាន មាន
ហើយ ដែលមានហើយ បែរជានឹងមិនមានវិញ កំណត់នូវរូបថា

មានទីបំផុត កំណត់ថា រូបមិនមាំមួន មិនបិតថេរ មានសេចក្ដីប្រែប្រល

ជាធម្មតា កំណត់ថា រូបមិនទៅន្ន ច្រាំបច្ច័យគាត់តែង កើតឡើង
ហើយព្រោះអាស្រ័យហេតុ មានការអស់ជាធម្មតា មានការសូន្យជាធម្មតា

មហាវិគ្គេ ញាណពថា

វិកភពញា នំភេពនេះ មាន វាស្ត្រេ វាស្ត្រេ និក្សា មេនុក្សា វិកភា មេនុក្សា ខេត្ត បន្តិនិក្សា មេនុក្សា មេនុក្សា ខេត្ត បន្តិនិក្សា មេនុក្សា វិកភា មេនុក្សា ខេត្ត បន្តិនិក្សា មេនុក្សា មេន្តា មេនុក្សា មេន្តា មេនុក្សា មេន្តា មេនុក្សា មេនុក្សា មេនុក្សា មេន្តា មេនុក្សា មេនុក្សពី មេនុក្សា មេនុក្សា មេនុក្សា

មានការសាយជាធម្មតា មានការលេតជាធម្មតា កំណត់នូវរូប ថា មិន ទៀន មិនកំណត់ថា ទៀន កំណត់ថាជាខុត្ត មិនកំណត់ថាជាសុខ កណត់ថាជាអនុត្តា មិនកំណត់ថាជាអត្តា វមែង ខឿយណាយ មិនត្រេក អា ធុញ[ទាន់ មិនរីករាយ រំលត់ មិនឲ្យកើតឡើង រលាស់ចោល មិនការយក កាលកំណត់ថា មិនទៀង វមែងលះបង់នូវនិច្ចសញ្ញា កាលតំណត់ថាជាខុត្ត វមែនលេះបង់នូវសុ**១សញ្ញា កា**លតំណត់ថាជា អនត្តា វមេង៍លះបង់៍នូវអគ្គសញ្ញា កាលខឿយណាយ វមេង៍លះបង់៍ នូវសេចក្តីរីករាយ កាលធុញទ្រាន់ វមន្តលះបន់នៃវភាគៈ កាលវិលត រមែងលះបង់ខ្លូវការកើតឡើង កាលវលាស់ពេល វមែងលះបង់ខ្លុវសេចក្ដី ប្រកាន់មាំ បុគ្គលកំណត់នូវរួចខាងក្រៅ ដោយប្រកាយ៉ោង ខេះឯង ៗ (១៦៤) បុគ្គលកំណត់ នូវសំឡេង១ាងក្រៅ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលកំណត់ថា សំឡេងកើតហើយ ក្រោះអវិជ្ជា ។ បេ។ កំណត់ថា សំឡេងអាស្រ័យន្ទមហាក្តតរួប ៤ តំណត់ថា សំឡេងកើតឡើង ហើយ កំណត់ថា សម្បើតតាំងឡើងហើយ កំណត់ថា សម្បើងដែលមិនទាន់ មាន មានហើយ ដែលមានហើយ បែរជានឹងមិនមានវិញ តំណត់ នូវសំឡេងថា មានទីបំផុត កំណត់ថា សំឡេងមិនមាំមួន មិនបិត វេថា មានសេចក្តីប្រែប្រាជាធម្មតា តំណត់ថា សំឡេងមិនទៀត

សុត្តន្តូរជំនំពេ រុទ្ធពនិកាយស្ស បនិសម្ភិទាមគ្នោ

។ លេ ។ រាំំ មាទើ សស្ថា រុមនិទ្ធ ។ ចូលេខឧតិទ្ធ រុមនិទ្ធ មាទើ អច្ចំនៃ រុមនិទ្ធ មានិទ្ធ ស្ត្រី មាស្តិ មេច្ចំនេះ រុមនិទ្ធ

ត្រប់ ក នៅ ត្រៃ ត្រៃ ស្សាសម្ភិត្ត ។ ស្នា អាំជ្ញា-សម្ភិត្តិ បាន្ត្រី ស្នា ស្សាសម្ភិត្តិ បាន្ត្រី ។ ប្រ ។ រៀវ សុខ្មេ ស្សាល់ ប្រុស្និ

សុត្តនូបំដក ទុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមក្នុ

គ្រវបច្ច័យគាត់តែង កើតឡើងហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុ មានការ អស់ជាធម្មតា មានការសូន្យជាធម្មតា មានការសោយជាធម្មតា មាន ការរលត់ជាធម្មតា កំណត់នូវសំឡេងថា មិនទៀង ។ បេ ។ បុគ្គល កំណត់នូវសំឡេងខាងក្រៅ ដោយប្រការយ៉ាងនេះឯង ។

បុគ្គលតំណត់នូវក្និនទានក្រៅ តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលតំណត់ថា ក្និនកើតហើយ ក្រោះអវិជ្ជា តំណត់ថា ក្និនកើតហើយ ក្រោះតណ្ដា ។ បេ ។ បុគ្គលតំណត់នូវក្ខិនទានក្រៅ ដោយប្រការយ៉ាង៍នេះឯង ។

បុគ្គល កំណត់នូវសេខាងក្រៅ គើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលកំណត់ថា សេកើតហើយ ព្រោះអវិជ្ជា កំណត់ថា សេកើតហើយ ព្រោះភណ្ណា ។ បេ ។ បុគ្គលកំណត់ នូវសេខាងក្រៅ ដោយប្រការយ៉ាងនេះឯង ។

បុគ្គលកំណត់ នូវ៩ព្រទាន់ក្រៅ តើដូចថ្លេច ។ បុគ្គលកំណត់
ថា ៩ព្រុកើតហើយ ក្រោះអវិជ្ជា កំណត់ថា ៩ព្រុកើតហើយ
ក្រោះគណ្ណា កំណត់ថា ៩ព្រុកើតហើយ ក្រោះកម្ម កំណត់ថា៨ព្រូ
កើតហើយ ក្រោះអាហារ កំណត់ថា ៩ព្រុកើតឡើនហើយ កំណត់
ថា ឥព្រុកិត្តឡើនហើយ ។ បេ ។ បុគ្គលកំណត់ នូវ៩ព្រទានក្រៅ
ដោយប្រការយ៉ាន់នេះឯន ។

មហាវិគ្គេ ញាណកប៉ា

យន្ត ខេត្ត ខេត្ត រម្រើន ។ ខេត្ត អរុឌីរ។ ដែខាឌ រុឌ្រេឌ ឧត៌ា ឧហាមាដិខាឌ រុឌេឌ ឧត៌ា យតិវានិ រុ ខេត្ត ខេត្ត មាលារមានិយាន រុ ខេត្ ឌតា ខារាទិន្ន រម្មេខ ឌតា មាតាសម្សន រម្មេខ ជម្នា អហុត្យា សម្មុតា ហុត្យា ឧ កវេស្សជូន វេប្រុន្ត ខគេ អចិរុខខែ រុរុខនៃ ខតិ អចិរុ មកហារិមា រុត្តយោធនតិខម្ម រុស្ត្រម នគឺ អន្ទំ មន្ទឹម ត្នជំមាត់ដាយ ១៣៩សី ពោឌសី មួបមខសិ ជំពេលសមាន ឬខេន្ត សក្ដេ អក្សាមា ឬខែនិង ឃេ និច្ចតា ឧុគ្គតោ វ៉ាគ្គេត នោ សុខ្យា អនុគ្គតា វាត្រែត លោ អត្តតោ ជំពុំជ្ជិត លោ ជជ្ជិត វិជ្ជិត យោ រដ្ឋតិ និកោនេត យោ សមុខេត្ត បដិនិស្បាជ្ជិត យោ អាខិយៈទិ អធិច្រា វ៉ា គ្រោ ឧច្ចុសញា បដ្ឋាត់ ឧុក្ខាតា វាគ្រុជ្រា សុខសញ់ បដ្ឋាត់ អនត្តតា វ គ្រេស អត្តសញ្ច បជ្សភិ ជំពុជ្ធ ឧជ្ជំ ខ៨មាត់ វិជ្ជៈ(គ្នា កក់ ខ៨មាត់

មហាវិត្ត ញាណពជា

បុគ្គលកំណត់ ន្ទរជម **វាជ**្រក់ តើដូចម្ដេច វ បុគ្គលកំណត់**ថា** ជម៌កើតហើយ ក្រោះអវិជ្ជា កំណត់ថា ធម៌កើតហើយ ក្រោះគណ្ណា តំណត់ថា ធម៌កើតហើយព្រោះកម្ម កំណត់ថា ធម៌កើតហើយព្រោះ អាហាវ កំណត់ថា ធម៌កើតឡើងហើយ កំណត់ថា ធម៌តាំងឡើងហើយ តំណត់ថា ធម្មីដែលមិនទាន់មាន មានហើយ ដែលមានហើយ បែរជា នឹងមិន**មា**នវិញ កំណត់នូវជមិថា មានទីបំផុត កំណត់ថា ជមមិនមាំ មួន មិនឋិ**ភាស** មានសេចក្តីប្រែប្រាជាធម្មតា កំណត់ថា ធម៌មិន ទៀន គ្រវបច្ច័យតាក់តែង កើតឡើងហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុ មានការអស់ជាជម្មតា មាន**ការ**ស្នេរ្យជាជម្មតា មាន**ការរ**សាយជា ជម្មតា មានការរលត់ជាជម្មតា កំណត់ខ្លូវជមិថា មិន ទៀង មិនកំណត់ ឋា ទៀន កំណត់ថាជាទុក្ខ មិនកំណត់ថាជាសុខ កំណត់ថាជាអនុត្តា មិនកំណត់ថាជាអត្តា វមែង នឿយណាយ មិន គ្រេកអ^រ ធុញា ens មិនរីក្សាយ វិលត់ មិនឲ្យកើតឡើង វមែងរលាស់លោល មិនកាន់យក កាលកំណត់ ថាមិន ទៀន វមែងលះបង់នូវនិច្ចសញ្ញា កាលកំណត់ថាជាខុត្ខ វ**មែ៏លះបង់នូវសុខសញ្ញា កា**លកំណត់ថាជា អនត្តា វមែងលះបង់នូវអត្តសញ្ញា កាលនឿយណាយ វមែងលះបង់ នូវសេចក្តីកោយ កាលធុញព្រាន់ វមែងលះបង់នូវភគ: កាលរំលត់

[េ] ពាក្យជា ធមិញ្គងទីនេះ បានដល់អរូបកូន្ទ ៣ គឺវេទនាខានូ ១ សញ្ញាខន្ទ ១ សង្ហារកូន្ទ ១ ។ អង្គីការា ។

សត្តន្ត្រិងពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស ប្រតិសម្តិតាមគ្នោ

តិរោឌេត្តោ ភាមុខយំ ១៩មាត់ ១៩និក្សាដូត្តោ ឈាងជើន ឈិហា ឧធ្យាខខធើន ឧឈា ខេខ ដែង ពហ៍ឌ្លាវវត្ថានេ មញ្ញា តោមរយៈនេះត្តេ ញ្ចាណ៎ ។ (១៦៥) ភេទ ខេរយាវវត្ថានេ ខណា ខេរយាយa ေရွး ကြားကို ၅ စီးယာခ် ခ်ိဳးလည္ စီးယားယာ រួយ ហេ ឧរ្ទ លេ មួយ ហេ ឧរ្ទ លេ **ណ** ហេ ឧរ្ទ ល ។ មារជីខយុក្រាយ រដ្ឋា ហេតុកោ ខេត្ត ខុសវិខ្សោ ខុស្នាំយោហ រួយហេខរួល រិធ្វេស់ នដូត្នា អត្ថពេទនៅទាក់មយោ**ភា**ត្ត⁽⁰⁾ វិញ្ញាណទវិយា រូបេស អភិបេខឥត្តា ទៃកេម នៅញាណភាតុ

๑ a. ម. អភិនិរោបនា ។ ៤ a. ម. អភិនិរោបិ ។

សុត្តន្តបំដែក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

វមែងលះបង់នូវការកើតឡើង កាលរលាស់ ចោល វមែងលះបង់នូវ
សេចក្តីប្រកាន់មាំ បុគ្គលកំណត់នូវធម៌ិខាងក្រៅ ដោយប្រការយ៉ាងនេះ
ឯង ដែលឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្តថាដឹងនូវធម៌ិនោះ ឈ្មោះថាបញ្ហា
ដោយអត្តថាដឹងច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ញា
ក្នុងការកំណត់នូវអាវម្មណ៍ខាងក្រៅ ឈ្មោះថា គោចនោនត្តញ្ញាណ ។

(១៦៥) បញ្ញាក្នុងការកំណត់ នូវចរិយា ឈ្មោះថាចរិយានា នត្តព្រាណ គើដូចម្ដេច ។ ពាក្យថា ចរិយា បានដល់ចរិយាលា យ៉ាង គឺ វិញ្ញាណចរិយា១ អញ្ញាណចរិយា១ ញាណចរិយា១ ។

វិញ្ញា ណចវិយា តើដូចម្ដេច ។ អាវដ្ដនកវិយា (កិរិយានៃការរំពឹង)
ជាអព្យាក្រឹត ដើម្បីប្រយោន៍ដល់ការឃើញ (នូវរូប) ក្នុងរូបទាំង ឡាយ
ឈ្មោះថាវិញ្ញាណចវិយា ចក្ខុវិញ្ញាណ មានអត្តថាសម្រាប់ឃើញ (នូវរូប)
ក្នុងរូបទាំង ឡាយ ឈ្មោះថាវិញ្ញា ណចវិយា វិបាកម នោជាតុ សម្រាប់
ឡើង (កាន់អារម្មណ៍) ព្រោះភាពនៃអារម្មណ៍ ដែលបុគ្គល ឃើញក្នុង
រូបទាំង ឡាយ ឈ្មោះថាវិញ្ញា ណចវិយា វិបាកម នៅញា ណគាតុ ព្រោះ

មហាវិធ្គេ ញាណពជា

វិញ្ហាលាខរិយា សម្តេស្ត សវេជ្ជាយ អាវដ្ឋឧកវិយា_ ត្យភាតា វិញ្ហាលាចរិយា សាខ្ចេសុ ស**វ**នគ្នោ សោ**ន**-វិញ្ញាណ់ វិញ្ញាណចរិយា សច្ចេស្ក សុគត្ថា អភិប្រេចន-វិទាគម នោធាតុ វិញ្ហាលាខ្លួយ សុខ្ទេស អភិប្រេខិ-តត្តា វិទាកាម នៅវិញ្ញាណភាតុ វិញ្ញាណចរិយាក គ្នេង សាលខ្មុំ ភាព ស្មាន ស្ឋាន ស្ឋាន ស្ឋាន ស្ឋាន ស្ឋាន ស្ឋាន ស្ឋាន ស្ឋាន ស្មាន ស្ឋាន ឌន្លេស សាយឧត្តោ សាធវិញ្ញាណ វិញ្ញាណទវិយា ត់ធ្វេស ឃោយិតត្ត អភិបាននៅភាគម នោះជាតុ វិញ្ញា-ណចរិយា កន្លេស អភិបានគ្នា វិទាកាមនៅញាណ-តាត្ត វិញ្ញា ណាចរិយា សសសុ សាយាជត្ថាយ អាវជ្ជធ. ក់រិយារាគ្រាតា វិញ្ញាលាខរិយា រសេសុ សាយខេត្តោ

ភាពខែវិទ្យាកម នៅញ្ញា ណ ៣គុ ខ្យើនកាន់អារម្មណ៍ក្នុងរូបទាំង ឡាយ ឈ្មោះថាវិញ្ញា ណចរិយា អាវដ្ឋនកិរិយា ជាអព្យាក្រឹត ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់ការស្លាប់ (នូវសំឡេង) ក្នុងសំឡេងទាំងឡាយ ឈ្មោះថាវិញ្ញាណ_ ចំយោ សោតវិញ្ញាណ មានអត្តថាសម្រាប់ឮ (នូវសំឡេង) ក្នុងសំឡេង ត្តស្វាយ ឈ្មោះថាវិញ្ញាណចរិយា វិទាកមនោនាគុ សម្រាប់ទ្បីន៍ (កាន់អារម្មណ៍) ក្រោះភាពនៃអារម្មណ៍ដែលបុគ្គលឮ ក្នុងសំឡេងទាំង **្យាយ ឈ្មោះថាវិញ្ញា** ណេចវិយា វិបាកម នៅវិញ្ញា ណ ៣គុ ្រោះកាព នៃវិហុកម នៅវិញ្ញា ណធាតុ ឡើនកាន់អារម្មណ៍ ក្នុងសំឡេងទាំងឡាយ ឈ្មោះថាវិញ្ញា ណចវិយា អាវដ្ឋនគិរិយា ជាអព្យាក្រឹត ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់ការហិត (នូវក្និន) ក្នុងក្និនទាំងឡាយ ឈ្មោះថាវិញ្ញាណចវិយា ឃានវិញ្ញាណ មានអត្តថាសម្រាប់ហិតក្ខិន ក្នុងក្ខិនពាំងឡាយ ឈ្មោះ ឋាវិញាណចរិយា វិទា្ឋមនោណតុ សម្រាប់ឡើង (កាន់អារម្មណ៍) ក្រោះភាពនៃអាវម្មណ៍ ដែលបុគ្គលហិត ក្នុងក្និនព័ងឡាយ ឈ្មោះ ថាវិញ្ញាណចរិយា វិទ្យាកម នៅវិញ្ញាណ៣គុ ព្រោះកាព់ នៃវិទ្យាក ម នៅ ញា ណ ៣ តុ ឡើងកាន់អារម្មណ៍ ក្នុងក្ងិនទាំងឡាយ ឈ្មោះថា វិញ្ញា ណ ចរិយា អាវដ្ឋនករិយា ដាអព្យាក្រឹត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ ការលទ្ធភូក្ស (នូវរស) ក្នុងរសទាំងឡាយ ឈ្មោះថាវិញ្ញា ណចបោ

សុត្តនូចិនិកេ 🤫 ទូកនិកាយស្យ បនិសម្តិទាមគ្នោ

ជិញ្ចំញាណ់ វិញ្ហាសាចរិយា ស្រេស សាយិតត្ថា អភិប្រេចនៅខាតមយោធាតុ វិញ្ញាណចរិយា ស្រេសុ អភិបោទិតត្តា វិទាគាម នោវិញ្ញា ណនាតុ វិញ្ញា ណទវិយា ដោដ្ឋត្វេស ដុសឧត្តាយ អាវដ្ឋឧត្តិវិយាព្យាគាតា វិញ្ញា សាខរិយា ដោដ្ឋព្វេសុ ដុសនគ្នោ ការ^យ-វិញ្ញាណ វិញ្ញាណចរយា ដោដ្ឋព្វេស ដុដ្ឋត្តា អភិ-ពេមនៅទាក់ម ខេត្ត វិញ្ញាណខរិយា ដោដ្ឋត្វេសុ អភិប្រេចិត្ត វិទាកម នៅញាណភាតុ វិញ្ញា ឈ-ចរិយា ឧម្មេស វិជាឧឧត្តាយ អាវជ្ជឧត្តិវិយាព្យា-វិញ្ញា ណំ វិញ្ញា សចរិយា ខម្មេង វិញ្ញា គន្លា អភិបោមនវិទាកាម នោស្តា វិញ្ញា លាចវិយា នម្លេសុ

សុត្តនូបិដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

ជំអូវិញ្ញាណ មានអត្តថាសម្រាប់លិទ្ធភូក្សនូវសេខាំងទ្បាយ ឈ្មោះថា វិញ្ញា ណចលោ វិជា**កម នោ**ធាតុ សម្រាប់ ទ្បើន(កាន់គារម្មណ៍) ព្រោះកា**ព** នៃអារម្មណ៍ដែលបុគ្គលលិទ្ធភូក្ស នូវរសទាំងឡាយ ឈ្មោះថាវិញ្ញា ណ_ ចរិយា វិទាកម នៅ ញា ណ ៣ គុ ព្រោះភាព នៃវិទាកម នៅវិញ្ញា ណ ៣ គុ ទ្បើ**ង (កាន់អារម្មណ៍) ក្នុងសេទាំងទ្វាយ ឈ្មោះ**ថាវិញ្ហា ណច**រ**ិយា អាវដ្ជនកវិយា ដាអព្យាក្រិត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការប៉ះពាល់ក្នុងផ្សព្វទាំង ទ្បាយ ឈ្មោះថាវិញ្ញា ណចវិយា កាយវិញ្ញាណ មានអត្តថាសម្រាប់ពាល់ គ្រវ (នូវផ្សព្វ) ក្នុងផ្សព្វទាំង ឡាយ ឈ្មោះថាវិញ្ញា ណចវិយា វិបាកមនោ_ ញ់ សម្រាប់ ឡើង (កាន់អារម្មណ៍) ក្រោះកាពនៃអារម្មណ៍ដែលបុគ្គល ពល់ត្រូវក្នុង៨ព្រទាំង ឡាយ ឈ្មោះថាវិញាណចរិយា វិបាកមនៅវិញា_ ណជាតុ ក្រោះភាពនៃវិជាកមនៅវិញ្ញាណជាតុ ឡើងកាន់អាវម្មណ៍ភ្នង ផ្សព្វទាំ**ង ឡាយ ឈ្មោះថាវិញ្ញា ណ**ចរិយា **អាវ**ដ្ដនកវិយា ជាអព្យាក្រឹត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការដឹងច្បាស់ (នូវធម៌) ក្នុងធម៌ទាំង ឡាយ ឈ្មោះថា វិញ្ញាណចរិយា មនៅវិញ ណេធាតុ មានអត្តថាសម្រាប់ដឹងច្បាស់ក្នុង នម៌ទាំងឡាយ ឈ្មោះថាវិញាណចវិយា វិយុកមនោធាតុ សម្រាប់ ្សើន (កាន់អារម្មណ៍) ក្រោះកាត់នៃអារម្មណ៍ដែលបុគ្គលដឹងច្បាស់ ក្នុងជមិលនិទ្យាយ ឈ្មោះថាវិញាណចវិយា វិទាកម នាវិញាណ ជាគ្

មហាវេធ្ន ញាណាប៉ា

អភិប្រេចិត្តា វិទាគមនោវិញ្ញាណភាគុ វិញ្ញាណ_ ចរិយា ។

(၀၂) ဂိဏ္ဍာ အဆေးအနာ (၈၈) (ddo) ខែលោ ។ ជំរាតា ខាត់តំ វិញ្ញា លាខរិយា ជំន្នោះសា តារារ មួយ ស្រាស ស ខ្មែរ ខេត្ត ខេត្ត វិញ្ញា លេខយោ ខំខ្ទុំ ដ្ឋ ខេត្ត រុំញា សាខរយា ខ្នង់ខ្លីសំ ឧរឌុខ វុំញា សាខរយា និត្តខិត្តិថ្នា ខរត់តំ វិញ្ញាលាខរិយា នានុសយា ចរតីត វិញ្ញាឈចរយា រាកវិប្បយុត្តា ចរតីត វិញ្ញា លា ចរិយា នោសវិទ្យុយុត្តា ចរតិត វិញ្ញា លា-ខ្សាយរា **មោសរុស្សី**យើម្ដី ខាងខ្លួន វូមិយា ហេត្តិយោ

ក្រោះភាពនៃវិបាកមនោវិញ្ញា ណធាតុ ឡើងកាន់អាវម្មណ៍ ក្នុងធម៌ទាំង ទ្បាយ ឈ្មោះថាវិញ្ញា ណចវិយា ។

(១៦៦) សំនួរត្រង់ពាក្យថា វិញ្ញាណចរិយា គើវិញ្ញាណចរិយា ដោយអត្តដូចម្ដេច ។ ធម្មជាតិ**ណា មិនមា**នវាគ: វ**មែ**ងប្រព្រឹត្ត**ៅ** ធម្មជាត់នោះ ឈ្មោះថាវិញ្ញាណថាយា ធម្មជាតំណា មិនមានលោស: រមែនប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាវិញ្ញា ណថវិយា ធម្មជាគិណា មិនមានមោហៈ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ឧម្មជាគិនោះ ឈ្មោះថាវិញ្ញា ណ_ ចាំយា ធម្មជាតិណា មិនមានមាន៖ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិ នោះ ឈ្មោះថាវិញ្ញា ណចវិយា ធម្មជាតិណា មិនមានទិដ្ឋិ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាវិញ្ញាណចយោ ធម្មជាតិណា មិនមានទទ្ធចូ: វមែនប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាគិនោះ ឈ្មោះថាវិញ្ញាណចរិយា ធម្មជាគិណា មិនមានវិចិត្តិ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិ នោះ ឈ្មោះថា វិញ្ញា ណចវិយា ជម្មជាតិណា មិនមានអនុស័យ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ជម្មជាតិនោះ ឈ្មោះ ថាវិញ្ហាណចយោ ធម្មជាតំណា ជ្រាសចាកវាគៈ វមែនប្រព្រឹត្តទៅ ធម្ម ជាត់នោះ ឈ្មោះមាវិញ្ញា ណចវិយា ធម្មជាតំណា ក្រុសចាក់ទោស: វមែង ប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាគិនោះ ឈ្មោះថាវិញ្ញាណចវិយា ធម្មជាគិណា ជ្រាស លក មេហៈ វមែ**ងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិ នោះ ឈ្មោះថាវិញ្ញា** ណ**ចវិ**យា

សុត្វន្តបំងកេ 🧃 ក្នុកនិកាយស្ស បនិសម្តី១មគ្នោ

មានវិហ្សយុត្តា ខរតីត វិញ្ញាលាខរិយា និឌ្ឋិ**ខ្សែយុត្តា** ចរតីតិ វិញ្ញាណចរិយា ឧធ្នូច្សិច្បយុត្តា ចរតីតិ វិញ្ញា សាចរិយា វិចិត្តិក្នាវិច្បយុត្តា ចរតីតិ វិញ្ញាសា_ ត្នណា អន់មាញត្រៀ**ល់**២ ខានេង រួយ **ឃា** ឃាត្នកា ស្ត្រសាល្ខ អាមេរិធ្យា ស្រ្តិ ស្រ្តិ ស្រ្តិ ស្រ្តិ ស្រ្តិ ស្រ្តិ ស្រុក្សា ស្រុក ចំណែ អគាសលេស គម្មេស ប្បែយុត្ត ^(១) ចរត់តំ វិញ្ញាណទវិយា សាវដ្លើហិ កម្មេហិ វិទ្យាយុត្តា ទវត់តំ រុំញាណទរយា អនុវេជ្ជិស អធ្វើស អ្វេញ រុំស្នី**ណ់** ខ្លា ខាន្ត្រ រួយ ហេតុក្រា មានសាស មាគេស រួត រួត រួត នៃ ខ្សែន៍ វិញ្ញាណខរិយា សុក្តេសា កម្មេស វិឌ្ឍ-ជានិញ (w) ឧរន្ទន្ធ រួយ្យាហាឧរ្មា មានខែពេកស កម្មេស ខ្សែយុត្ត ខរត់តំ វិញ្ញាណខ្យាយា ๑–៤–៣– សម្បយត្តា ។

សុត្តន្តបំដាក ទុទ្ធកនិកាយ បដិសម្ភិទាមធ្ន

ជម្មជាតិណា ជ្រាសហកមាន៖ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ជម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថា វិញាណចរិយា ធម្មជាគិ**ណា** ទ្រា**ស**ហកទិដ្ឋិ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្ម-ជាត់នោះ ឈ្មោះថាវិញាណចរិយា ធម្មជាតំណា ជ្រាសចាក់ទទួច: រៈមង្គប្រព័ត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាវិញ្ញា ណចវិយា ធម្មជាតិណា ព្រស្មាត្ត ប្រជុំ ស្រ្តាំ ស្រ្តាំ និង ស្រ្តាំ ចយោ ធម្មជាតិណា ប្រាសចាកអនុសយ វមែនប្រព្រឹត្តទៅ ធម្ម-ជាតិនោះ ឈ្មោះថាវិញា ណចវិយា ជម្មជាតិណា ជ្រុសថាកកម្ម កុសល វមែនប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាវិញាណចរិយា ធម្មជាតិណា ប្រាសហកកម្ម ជាអកុសល រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាត នោះ ឈ្មោះថាវិញ្ញាណចរិយា ធម្មជាតិណា ប្រាស់ថាកម្ម ប្រកប ដោយសេស វុគេឱ្យជម្រឹងស្ស ឧតិជាមួយ បើលះណុំយើយ។ ចយោ ធម្មជាតិណា ប្រាស់ ភេកម្មមិនមាន ទោស វមែងប្រព័ត្តទៅ ជម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាវិញ្ញាណចវិយា ជម្មជាតណា ក្រាសចាកកម្ម ឡៅ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាវិញ្ញាណចរិយា ធម្មជាតិ ណា ព្រុសថាកកម្មស វមែនប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាគិនោះ ឈ្មោះថា វិញា ណចរយា ធម្មជាគណា ប្រាស់ ភេកម្មដែលចំរើនដោយសេចក្ដី ធម្មជាគិនោះ ឈ្មោះថាវិញាណចវិយា វ**មែ**ងប្រព្រត្តទៅ

មហាវេត្ត ញាណពងា

ឧក្សាខ យេល កម្ពេល ប្រែប្រាស់ ឧបន្ទម្នេច នេះ ယာ လူစန်မာကော် ကားမျှောက် နိုင်းကျွယ် $\mathfrak{g}_{\mathfrak{p}}^{(\mathfrak{d})}$ မေးစီးစီ វិញ្ហាណចរិយា ឧុត្តវិទា ភេសា កម្មេស វិប្ប. រុំញា က ខ រុំ**លា រុំ**ញា ហ ស**្ពី ၅ វុ**វិទ ខ **ខ រុំលា យោ** ខ្លួំខ វិញ្ញា ឈាចវិយា ចក្សាទិបសៃព្ទមិន ចិត្ត ធិក្តិលេធ មជើសន រួយហេត្រលា អណុ រួយហេត្រលា រ (១៦៧) ភានមា អញ្ជាណៈចំណោ ។ មភាពិយោ-សុ^(៣) រូបេសុ រាតស្ប ជវជត្ថាយ អាវជ្ជធត្ថាយោ-၅က္ခန္တာ ႏိုင္တာ လင္းဟာ ကနည္း ငါးသ မက္သာလာ-ចរិយា អមនាបិយេស រូបេសុ នោសស្បូ ដូច្នេញ មារជីខយុក្រាយ រៀយ បា ត្រូល នោសស**្ត** ដូវនា អញ្ញាណត្^{រូ}បអ

១ ម. សម្ឃយុត្តា ។ 🔈 🛭 . វិញ្ញាណេ ។ ๓ មនាបីពេស្ងតិ អង្<mark>និព</mark>បា ។

មហាផ្ដែ ញាណកជា

ធម្មជាតិណា ប្រាស់ ថា កកម្មដែល ចំព័ន្ធដោយសេចក្តីខុត្ត វមែងប្រព្រឹត្ត ទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាវិញាណចរិយា ធម្មជាតិណា ព្រុសឲាកកម្ម មានផលជាសុខ វមែនប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាវិញា ណចវិយា ធម្មជាតិណា ប្រាសយកកម្មមានផលជាខុក្ខ រៈមន៍ប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិ នោះ ឈ្មោះមាវិញ្ញាណចរិយា ធម្មជាតិណា វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុង អារម្មណ៍ដែលខ្លួនជំង ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាវិញ្ញាណចរិយា ចរិយា របស់វិញ្ញាណ មានសភាពយ៉ាងនេះ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាវិញ្ញាណ_ ចរយា ចត្តនេះបរសុទ្ធជាប្រក្រត់ ដោយអត្តថាមិនមានកំលេស ហេតុ នោះ ឈ្មោះថាវិញ្ញាណចរិយា នេះវិញ្ញាណចរិយា ។ (១៦៤) អញ្ជាណចរិយា គេដូចម្ដេច ។ អាវិជ្ជនកវិយា ជាអព្យាក្រិត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការស្ទុះទៅ ឬ លឿនទៅ របស់ពគ: ក្នុងវូបទាំង ទ្បាយ ជាទី គេញចិត្ត ឈ្មោះថាវិញ្ញាណចរិយា ការស្ទះទៅរបស់វាគ: ឈ្មោះថាអញ្ញាណចរិយា អាវដ្ឋនកវិយា ជាអព្យក្រឹត ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់ការស្ទុះទៅរបស់ទោសៈ ក្នុន៍រូបទាំងឡាយមិនជាទីពេញចិត្ត ឈ្មោះ ឋាវិញ្ញា ណចរិយា កាស្ទុះទៅរបស់ទោសៈ ឈ្មោះថា អញ្ញា ណចរិយា

សុត្តខ្ពប់ដីពេ 🧚 កនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

តនុកយេន អស់ឡេទ្ធិនស្ពឺ វត្តស្ពឺ មេាសស្បី ៩វន្ត្ -យ អាវជួនគារិយាព្យាគាតា វិញ្ញាលាខាំយា មោសស្ប ជុះស មណ្ឌលខ្មែល រិច្ចខ្មែស្បី ស្ខេស្បី ជុះខេស្លាល អាវជ្ជឧការិយាព្យាកាតា វិញ្ញាលាចរិយា មានស្ប ជវនា អញ្ជាណចរិយា បកមដ្ឋាយ ខិដ្ឌិយា ជវន_ ត្ថាយ អាវដ្ឋឧភាពៃរាព្យភាតា វិញ្ញាលាចរិយា ឧ៍ដ្ឋិយា ជុះល មួយ ហេតុលោ រ៉ូ ទៀតមុខមារិ វិចិត់មារិ ជុំព្រង្គិត អាវុឌ្ជីពង្ស្នាលា ខាង ស្ពេស ស្ពេស ទន្ទឹទិស្ស នុវុស អណ្ដា**ហាតរូណ អ**ភ្ជុំដូចសាល (១) វិទិកិច្ចាយ ៨វនត្ថាយ អាវដ្ឋនក់វិយាព្យក់តា រុំស្នា សាខរិយា វិទ្ធិស្នាយ ដូវងា អញ្ជាសាខរិយា ជាមកតសរ្ម អនុសយសរុប ជាខេត្តាយ

១ ៖. ម. អនិដ្ដិស្ពាយ ។

សុត្តនូបិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

អាវដ្ដនកិរិយា ជាអព្យក្រិត ដើម្បីប្រយោជនដល់ការស្ទុះទៅ របស មោហៈ ក្នុងវត្តមិនគួរក្រឡេកមេល ដោយហេតុទាំងពីវរនោះ ឈ្មោះថា វិញ្ញាណចរិយា ភាវស្ទុះទៅ វបស់មោហៈ ឈ្មោះថាអញ្ញាណចរិយា អាវដ្ដនកវិយា ជាអព្យាក្រឹត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការស្ទុះទៅ របស់ មានដោគ្រឿងចាក់ស្រះ ឈ្មោះថាក្រោលចរិយា ការស្ទះទៅ របស់ ឈ្មោះថាអញ្ញាណចរិយា អាវដ្ដនកវិយា ជាអព្យក្រឹត ដើម្បី ប្រយោជន៍ដល់ការស្ទុះទៅនៃទិជ្ជិ ជាក់លេសស្វាបអង្គែល ឈ្មោះថា វិញ្ញាណចរិយា ការស្ទុះទៅ របស់ទិដ្ឋ ឈ្មោះថាអញ្ញាណចរិយា អាវជ្ជនកិរិយា ជាអព្យក្រិត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការស្ទះទៅ របស់ • ទូ ច : ដែលរវើរវាយ ឈ្មោះថាវិញា ណ ចរិយា ការស្ទុះទៅ របស់ • ទូ ច : ឈ្មោះថាអញ្ញាណចរិយា អាវដ្ឋនគរិយា ជាអព្យាក្រឹត ដើម្បីប្រ_ យោជន៍ ដល់ការស្ទុះទៅ វបស់វិចកិច្ច ដែលដល់នូវសេចក្ដីមិន ងាចស្រេច ឈ្មោះថាវិញ្ញាណចរិយា ការស្ទុះកៅ របស់វិចិកិច្ចា ឈ្មោះថាអញ្ចាណចរិយា អាវដ្លនកិរិយា ជាអព្យក្រិត ដើម្បី **ប្រយោជន៍ដល់ការស្ទះទៅ របស់អនុស័យ ដែលមានកំឡាំន**

អាវដ្ឋឧការិយាព្យក់តា វិញ្ញាលាខរិយា អនុសយសុក្ ជានៃ មេញហេតុលោ ឧសត្ថលេស មខ្ចេស់ ឯ នេ ឯ មេលក្រពេស **គ**េជ្ជេស មេសក្កពេស មេសក្ យេស ដោឌ្ឍត្រុស មភាពិយេស ជម្មេស ភគស្ប ជុំពេញ មារុឌ្ឌីខុស្នរិយាព្យាសុខា វិញ្ញាសាខាិយា រទេស្សី ឌុស្ស អណីហេខរូល អគយភ្នំពេស់ ឌធ្មេសុ^(១) នោសស្ប ដានគ្នាយ អាវជ្ជិនគាំរយា-ចរិយា តខុតយេធ អស់ឡេត្តជស្មី ត្រុស្មី មេាសស្ប ដានត្វាយ អាវដ្ឋនក់វិយាព្យាភាគា វិញ្ញាលាចរិយា គេល្កា ដុះស មួយ ស_{ព្}លេ_(២) ឧបឧឌឹ**ល** ខ្ញុំយា ជវុខស្លាយ អាវុឌ្ជីនការិយាព្យាកាតា វិញ្ញាណ_ ត្រៃ ខ្ញុំយា ៨៩៣ អញ្ជាណ**ត្រៃ ក**្រៃខុចក_ តស្ប ខ្ទុច្ចស្ប ជាខេត្តាយ អាវជ្ជិនការិយាព្យាកាតា រួយ ហេត្តលេ នទិនិស្ស ឧដ្ឋ មណា ហេ**ត្ំលេ** o a. អូបេស ។ ៤ a. ម. ឯត្តត្លូវេ នៃពន្ធស្ស មានស្ស ជនៃត្ថាយ អាវិជ្ជិនពិរិ-

o a. រូបេសុ ។ ៤ a. ម. ឯត្ថន្តរេ នៃពន្ធស្ស មានស្ស ជនៃត្ថាយ អារិជ្ជិនពរ-យាព្យាពេល វិញ្ញាណចរិយា មានស្ស ជវិស អញ្ញាណចរិយាធិ ទិស្សន្តិ ។

ស្រ្គោះថាវិញ្ហាណចយោ ការស្ទុះទៅថេសអនុស័យ ឈ្មោះថាអញ្ញាណ_ ចាំយា អាវដ្ឋនក្សិយា ជាអព្យាក្រឹត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការស្ទុះទៅ របស់វាគ: ក្នុងសំឡេងទាំងឡាយ ជាទីពេញចិត្ត ។ បេ ។ ក្នុងក្នូន ទាំឥឡាយជាទីពេញចិត្ត ក្នុងសេទាំងឡាយជាទីពេញចិត្ត ក្នុងជួរព្រទាំង ទ្បាយជាទីពេញចិត្ត ក្នុងធម្មាម្នេណ៍ទាំងឡាយ ជាទីពេញចិត្ត ឈ្មោះ ថាវិញា ណចរិយា ការស្ទុះទៅ**បេសវាគ:** ឈ្មោះថាអញ្ញា ណចវិយា អាវដ្ដឧកវិយា ជាអព្យក្រឹត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការស្ទះទៅ របស់ ពេស: ក្នុងធម្មារម្មណ៍ទាំងឡាយមិន**ជាខី**ពេញចិត្ត ឈ្មោះថាវិញ្ញាណ_ ចរយា ការស្ទុះទៅរបស់**ពេស:** ឈ្មោះថាអញ្ញាណចរយា ការដ្ឋន_ ក់វិយាជាអព្យក្រឹត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការស្ទុះទៅរបស់មោហ: ក្នុងវត្ត មិនគួរក្រទ្យេកមើលដោយហេតុទាំងពីវនោះ ឈ្មោះថាវិញ្ញា ៣០វិយា ការស្ទុះទៅរបស់មោហៈ ឈ្មោះថាអញ្ញាណចរិយា អាវដ្ដនកវិយា ជា អព្យក្រឹត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការស្ទះទៅ របស់ទិដ្ឋិ ជាធម្មជាតិ ស្លាបអង្គ្រិល ឈ្មោះថាវិញ្ញាណចរិយា ការស្ទុះទៅរបស់ទិដ្ឋិ ឈ្មោះ ថាអញ្ហាណចរិយា អាវដ្លនកវិយា ជាអព្យក្រិត ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់ការស្ទុះទៅ របស់ទុទ្ធចូ: ជាក់លេសរវើរវាយ វិញ្ញាណចរិយា ការស្ទុះទៅរបស់ទទូច្នៈ ឈ្មោះថាអញ្ញាណចរិយា

សុគ្គន្តបំដីពេ ខុទ្ធពន៌កាយស្ប បដំសម្តីទាមគ្នោ

អន្ទដ្ឋាតតាយ ថ្ងៃកើឡាយ ដូវឧត្តាយ អាវជ្ជឧក្សិយ ព្យាកាតា វិញ្ញាលក់ពេល វិទិក្សិញ្ញាយ ដូវឧត្តាយ
អាវជ្ជឧក្សិយ ព្យាកាតា វិញ្ញាលក្សិយ ដូវឧត្តាយ
អាវជ្ជឧក្សិយ ព្យាកាតា វិញ្ញាលក់ពេល អនុសយស្បា ដូវឧក្សិយ ព្យាកាត់ពេល ។

ចរិយា សានុសយា ទាន់នៃ អញ្ញាណទរិយា សា ចរន់នៃ អញ្ញាណចរិយា សម្រេញ ចរន់និ អញ្ញាណចរិយា សមានា ចរន់នៃ អញ្ញាណចរិយា សា ចរន់នៃ អញ្ញាណចរិយា សមន្ទេចា ចរន់និ អញ្ញាណចរិយា សមានា ចរន់នៃ អញ្ញាណចរិយា សនិដ្ឋិ ចរន់និ អញ្ញាណចរិយា សន្ទិចា ចរនិនិ អញ្ញាណចរិយា សរិចិត្តិច្នា ចរន់និ អញ្ញាណ្

សុត្តស្ថិងក ខុទ្ធកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

អាវជ្ជនករិយា ជាអព្យាក្រិត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការស្ទុះទៅរបស់
វិចកិច្ចា ដែលដល់នូវសេចក្ដីមិនដាច់ស្រេច ឈ្មោះថាវិញ្ញាណចរិយា
ការស្ទុះទៅរបស់វិចិតិច្ចា ឈ្មោះថាអញ្ញាណចរិយា អាវជ្ជនកវិយា ជា
អព្យាក្រិត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ការស្ទុះទៅរបស់អនុស័យ ដែលមាន
កិទ្យាំង ឈ្មោះថាវិញ្ញាណចរិយា ការស្ទុះទៅរបស់អនុស័យ ឈ្មោះថា
អញ្ញាណចរិយា ។

(១៦៨) សំនួរត្រង់ពាត្យថា អញ្ញាណចរិយា គេអញ្ញាណចរិយា ដោយអគ្គថាជុំចម្ដេច ។ ធម្មជាគ**ណា** ប្រកបដោយវាគ: វមែងប្រព្រឹត្ត ទៅ ជ**ម្មស់**គិនោះ ឈ្មោះថាអញាណចរិយា ជម្មស់គិណា ដោយទោស: វ**មន្ទិប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះ**ថាអញា ណចវយា ញ ធម្មជាតណា ប្រកបដោយមោហៈ វមែនប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាអញា ណចរិយា ធម្មជាតិណា ប្រកបដោយមាន៖ វមែងប្រព្រឹត្ត ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាអញ្ញាណចរយា ធម្មជាតិណា ប្រកថ ដោយទិដ្ឋិ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាអញ្ជាណចយោ ធម្មជាតិពោប្រកបដោ**យទុ**ខ្នក្ខ: វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះ ឋាអញ្ចា 🗆 🖽 🗷 ធម្មជាតិណា ប្រកបដោយវិចិកិច្ចា វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មដាតិនោះ ឈ្មោះ**ថា**អញ្ជាណចរយា ធម្មដាតិណា ប្រកបដោយ អនុស័យ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាអញ្ញា ណចវិយា

មហាវេឌ្គ ញាណពជា

រាគសម្បយ្សា ខរត់តំ អញ្ញាណខរិយា **នោសសម្ប**-យុត្ត ខរត់តំ អញ្ជាណខរយា មោសសម្បយុត្តា ខាត់ត អញ្ជាល់ខ្មាយ មានសម្បីយុត្ត ខាត់ត ងឃ្លាលខ្មរលា ខ្ទុំជូសទ្បីលើខា ឧរឌ្ឌ ងឃ្លាលា-វិចិត្តាសូម្បីល្ម ខាន្ន មួយ ហានិលា អនុស-យសម្បយុត្ត ខរនិត អញ្ញាណខរិយា គុសលេហ៍ មេត្តិ រុស្មិលម៉ា ឧរឌុខ មួយ ហេខរុលា អគុសលេហ៍ គម្នេហ៍ សម្បយុត្ត (១) ខរត់តំ ងយាយខរលា មារធ្វើស ២គេស មានីយ៉េនី ខរត់តំ អញ្ជាណខរិយា អនវជ្ជេញ កម្មេញ វិទ្យាយុត្តា ខរតីត អញ្ញាណខរិយា កាណ្ដេមា ១ ន. វិហ្ឈយុត្តា ។

ធម្មជាតិណា ប្រកបត្រមដោយវាគៈ វមែនប្រព័ត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថា អញ្ញាណចរិយា ធម្មជាតំណា ប្រកបត្រមដោយពេស: វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាអញ្ញា ណចវិយា ធម្មជាតិណា ប្រកបព្រមដោយមោហៈ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ជម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថា អញ្ញា ណចវិយា ធម្មជាតិណា ប្រកបព្រមដោយមាន៖ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាអញា ណចវិយា ធម្មជាតិណា ប្រកិប្បពម្រង់**យ** ទិដ្ឋិ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាគិនោះ ឈ្មោះថាអញា ណចវិយា ធម្មជាគិ ណា ប្រកបព្រមដោ**យ ទ**ទ្ធ**ច្ចះ វមែ**ងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថា អញ្ចាណចរិយា ធម្មជាតិណា ប្រកបព្រម ដោយវិចិកិច្ចា រថែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិ**នោះ** ឈ្មោះថាអញាណចរិយា ធម្មជាតិណាប្រកប**ព្រម ដោយ** អនុស័យ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាអញា ណចវយា ធម្មជាតិណា ព្រាសហកកម្មជាកុសល វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាអញ្ញា ណចរិយា ធម្មជាតំណា ប្រកបព្រមដោយកម្មជាអកុសល វមែជប្រព្រឹត្តទៅ ជម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាអញ្ញាណចរិយា ជម្មជាតិ ណា ប្រកបព្រមដោយកម្មមានទោស វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ជម្មជាគិនោះ ជម្មាត់ណា ជ្រាស់ថាកកម្មមិនមាន ឈ្មោះថា**អញា ណ**ចវិយា **លេស វមេង[ប្រព័ត្តទៅ ជម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាអញា**ណ**ប់យោ**

សុត្តត្តបិនពេ 🤫 កនិកាយស្យូ បនិសម្ភិទាមគ្នោ

យក្ដេញ មាននៃ ខេត្ត មួយ មេ ខេត្ត មួយ ខេត្ត សក្តេស កម្មេស វិហ្វយុត្ត ខរតិត អញ្ជាណ-ឧរ្ទ ស្នំ ទំនៃ ក្រ ម្នាំ ស្នំ ស្នំ នៃ នៃ នេះ អញ្ញាណចរិយា ឧក្ខាវិឧយេល កម្មេល សម្បយុត្តា (២) នានេត្ត អញ្ញាណខរិយា សុទវិទាក្រេស កម្មេស វិឌ្ឍ-យុត្តា ចរនិន អញ្ញាណចរិយា ខុត្តាវិទា គេហ គម្នេហ៍ សម្បីយុស្ស $^{(m)}$ ខាន់ន អញ្ជាណខាយ អញ្ជានេ $^{(L)}$ នាន្ទន អញ្ជាលានលោ អញ្ជាលាសារី ត្រូវនៃ ឧក្ខេ យោឌ័ឌ៌ អញ្ជាណខរិយា អយ<mark>៌</mark> អញ្ជាណខរិយា ។ (១៦៤) ៩៩៦ ឈាហាខ្មាល ។ អន្ទំជំនំ-ឧស្សិនស្នាយ អាវុជ្ជិនការិយាព្យាកាតា វិញ្ញាសា-ត្និយា អត្ថិទាន់តអារីឌា **ណិ**សាន្ស្នយ ន[ូ]-ក្ខានុខស្សនត្តាយ អាវន្លិនការិយាព្យាក់តា

n-k-m- ៖. វិប្បយុ**ត្តា ។ ៤**-ម អញ្ចាណ ។

សុត្តនូបិដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

ធម្មជាតិណា ប្រកបត្រុមដោយកម្មខ្មៅ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាអញ្ញា ណចរិយា ធម្មជាតិណា ក្រុសថាភកម្មស វមែនប្រព្រឹត្ត ទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាអញាណចរិយា ធម្មជាតិណា **ប្រាសិហ**ក កម្មដែលចំរើនដោយសេចក្ដីសុ**១** វមែ**ង**ប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះ ថាអញ្ជា ណេចវិយា នម្មជា**ត់**ណា ប្រភបព្រម ដោយកម្មដែលចំពើនដោយ សេចក្ដីខុត្ត វេ**មន្យប់ព្រឹត្តទៅ ធម្មជាភិនោះ ឈ្មោះ**ថាអញ្ចាណចវិយា ធម្មជាត្តណា ព្រុសថាកកម្ម មានផលជាសុ**១** វា**ម**ង៍ប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាអញ្ជាណចវិយា ធម្មជាតិណា ប្រកបព្រម ដោយកម្មមានផលជាទុក្ខ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថា អញ្ចាណ្ឌល់យោ ជម្មជាតំ**ណា** វ**មែងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងហេតុ**ដែលទ្ធនមិន ជីជ ធម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាអញ្ចាណចរិយា ចរិយាវបស់អញ្ចាណៈ (សេចក្តីមិនដឹង) មានសភាពយ៉ាង៍នេះ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាអញា ណ_ ប្រហា នេះ ឈ្មោះ ថា អញា ណបរិយា ។

(១៦៩) ញាណចរិយា គេដូចម្ដេច ។ អាវដ្ដនគិរិយា ជា អព្យាក្រឹត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អនិច្ចានុបស្សនា (ការពិចារណា ឃើញថាមិនទៀន) ឈ្មោះថាវិញ្ញាណចរិយា តួអនិច្ចានុបស្សនា ឈ្មោះថាញាណចរិយា អាវដ្ដនគិរិយា ជាអព្យាក្រឹត ដើម្បី ប្រយោជន៍ ដល់ខុត្ខានុបស្សនា (ការពិចារណាយើញថាជាខុត្ខ្ មហាវៃធ្នេ ញាណពជា

រួយឃុំ សានរួយ ខ្យស់ខ្មែនដែល ឃុំ សានរួយ

អនត្តានុខស្សិនត្តាយ អាវឌ្លិនការិយាព្យាកាតា

រួយឈ្មាល ឧរុយ មន្ទ្លាប់ឧអ្សីយ ឃើយឧរុយ

និត្តានុមស្សនត្តាយ ។ ខេ ។ វិកតានុខស្សនត្តាយ

ធំរោ**ជា**ឧុបស្បឧត្តាយ ខដ្ឋិស្បត្តាឧបស្បឧត្តាយ

១៣០ខុមស្សនត្តាយ វេណខុមស្សនត្តាយ រួចរួ**ហា**-

ស្តេស្សនត្ថាយ អនុធ្វាន់ឧស្សិចមាល អពិសា-

ហំតានុបស្បន្ត្យយ សុញ្ញានានុបស្បន្ត្យាយ អធិប្ប-

ឈានស៊ាន់ពម្សើចសំពា ៣៧៦ ខំសំណា មានមានែសំព

ឈ្មោះថាវិញ្ញា ណចវិយា គួត្រភ្នានុ**បស្សនា :ឈ្មោះថា**ញា **ណច**វិយា អាវដ្ដនកិរិយា ដាអត្យាក្រឹត ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់អនត្តានុបស្សនា (ការពិចារណា ឃើញថាជាអនត្តា) ឈ្មោះថាវិញ្ញា ណចវិយា គួអនត្តា -នុបស្សនា ឈ្មោះថាញាណចរិយា អាវដ្ដនកិរិយា ជាអព្យាក្រឹត ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់និព្វិទានុបស្សនា (ការពិចារណាឃើញថាគួរនឿយ ណាយ) ។ បេ ។ ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់វិភាគានុបស្សនា (ការពិចារ-ណាឃើញថា ប្រាសភាកាគ:) ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់និរោធានុបស្សនា (ការពិហរណៈឃើញនូវការរលត់) ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់បដ់និស្សគ្នា_ នុប**ស្សនា** (ការពិចារណាឃើញថាគួ**ររលា**ស់ចេញ) ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់១យានុបស្សនា (ការពិចារណាឃើញនូវការអស់) ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់វយានុបស្សនា (ការពិបារណាឃើញនូវការសូន្យ) ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់វិបរិណាមានុបស្សនា (ការពិបារណាឃើញ នូវការប្រែប្រុល) ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់អនិមត្តានុបស្សនា (ការពិចារណាឃើញថា សង្ខាវមិនមានកំណត់) ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់អប្បូណ៌ហិតានុបស្សនា (ការពិហរណាយើញថាសង្គារមិនមានទីគិកល់មាំ) ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់សុពាតានុបស្សនា (ការពិបារណាឃើញថាសង្ខារសូន្យ) ដើម្បី ប្រយោជន៍ ដល់អធិប្បញ្ញាធម្មានុបស្សនា (ការពិចារណានូវធម៌ដោយ ចញ្ញាដ៏ក្រៃលែង) ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់យថាកូតញ្ញាណ**ទស្ស**នៈ

សុត្តន្តប់ដីពេ 🧃 ខ្លាន់កាយស្បូ បដិសម្តី១មគ្គោ

អាន្តិនេសន់នម្បីខេស្សិល នុក្សា នេស្សិត ឈើបាន ក្រសានិត្ត ហើយបាន ក្រសានិត្ត ហើយបានិត្ត ហើយបាន ក្រសានិត្ត ហើយបាន ក្រសានិត្ត ហើយបាន ក្រសានិត្ត ហើយបាន ក្រសានិត្ត ហើយបាន ក្រសានិត្ត ហើយបាន ក្រសានិត្ត ហើយបាន ក្រសានិត ហើយបាន ក្រសានិត្ត ហើយបាន ក្រសានិត្ត ហើយបាន ក្រសានិត្ត ហើយបាន ក្រសានិតិច្ច ហើយបាន ក្រសានិតិចិត្ត ហើយបាន ក្រសានិតិច្ច ហើយបាន ក្រសានិតិច្ច ហើយបានិតិច្ច ហើយបាន ក្រសានិតិច្ច ហើយបាន ក្រសានិតិច្ច ហើយបាន ក្រសានិតិច្ច ហើយបាន ក្រសានិតិច្ច ហើយបាន ក្រសានិតិច្ន ហើយបាន ក្រសានិតិច្ច ហើ

តុំលេ នេះសុំស្និល់ខ្មុំ ខេងខ្មុំ ឈិហឧរួល ទីរមា ឧរឌ្ឌ ឈិហឧរួល ចូខេត្ត ឈិហឧរួល ឈិហឧរួល រ នេ រ យឋម្មាល ឧរឌ្ឌ ឈិហឧរួល បន្ទុំ ឈិហឧរួល បន្ទុំ ឈិហឧរួល ខេត្តខ្មុំ ឈ្មោះ ខេត្តខ្មុំ ស្រួល ខេត្តប្រសិត ប្រសិត ប្រ

សុត្តផ្តប់ផក ខុទ្ធកតិកាយ បង្គិសម្ភិខាមគ្ន

(ការឃើញដោយញាណតាមសេចក្ដីពិត) ដើម្បីប្រយេជន៍ដល់អាទិនវា្ននុបស្បនា (ការពិបារណាឃើញជាជាពេស) ដើម្បីប្រយេជន៍ដល់បដ្ដិស្ នុបស្បនា (ការពិបារណាឃើញជាជាលេស) ដើម្បីប្រយេជន៍ដល់បដ្ដិស្នាំនុបស្បនា (ការពិបារណាឃើញដោយ «បាយបញ្ញា) ឈ្មោះថា វិជ្ជនា នុបស្បនា ឈ្មោះថាញាណចរិយា សេតាបត្តិមគ្គ ឈ្មោះថាញាណចរិយា វិជ្ជនា នុបស្បនា ឈ្មោះថាញាណចរិយា សេតាពម្ភិមគ្គ ឈ្មោះថាញាណចរិយា សភពតាមិ្ន ឈ្មោះថាញាណចរិយា សភពតាមិ្ន ឈ្មោះថាញាណចរិយា សភពតាមិ្ន ឈ្មោះថាញាណចរិយា អភាគាមិផលសមាបត្តិ ឈ្មោះថាញាណចរិយា អភាគាមិផលសមាបត្តិ ឈ្មោះថាញាណចរិយា អភាគាមិផលសមាបត្តិ ស្មោះថាញាណចរិយា អភាគាមិផលសមាបត្តិ សម្រោះថាញាណចរិយា អភាគាមិផលសមាបត្តិ ស្មោះថាញាណចរិយា ។

(១៧០) សំនួរត្រង់ពាក្យថា ញាណចរិយា តើញាណចរិយា ដោយអត្តដូចម្ដេច ។ ជម្មជាតិណា មិនមានវាគៈ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ជម្មជាតិណា មិនមានវាគៈ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ជម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាញាណចរិយា ជម្មជាតិណា មិនមានរទេសៈ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ជម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាញាណចរិយា ។ បេ ។ ជម្មជាតិណា មិនមានអនុស័យ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ជម្មជាតិនោះ ឈ្មោះ ថាញាណចវិយា ជម្មជាតិនោះ ឈ្មោះ ថាញាណចវិយា ជម្មជាតិនោះ ឈ្មោះ ជម្មជាតិនោះ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ជម្មជាតិនោះ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ជម្មជាតិនោះ ស្រាះ ជម្មជាតិនោះ ឈ្មោះថាញាណចវិយា ជម្មជាតិនោះ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ជម្មជាតិនោះ ស្រាសបាក

មហាវេឌ្គ ញាណពជា

មេសារ្តិជិណ្ឌ ឧរឌ្ឌ ឈិហឧរួល សម្ស្និកិស្ ។ ចេ ។ ធំដ្ឋិញយុត្តា ឧធ្នូច្បិញ្ចុត្តា វិចិតាិញ្ញ-វិហ្សយុត្តា អនុសយវិហ្សយុត្តា គុស សេហិ គម្មេញ សម្បយុត្តា អគុសលេហ៍ គម្មេហ៍ វិប្បយុត្តា សារជ្រើល មក្ដេល រូសិណឌ័ ងខរុជ្ជេល មក្រេស សម្បយុត្តា កណ្ដេញ កម្មេញ វិទ្យុយុត្តា សុក្តេញ យ នៅ មាន ស្រ្សា មាន ខ្លាំ សម្បយុត្តា ខុត្តិទុខយោល កម្មេល វិហ្សយុត្តា សុទវិទាគេមា កម្មេច សម្បយុត្ត បត្តិត ကြားကရေးကာ ဗိမ္မို့မားမော့ မေးခြံစာ နှစ်ကြီးမိ $\mathfrak{alg}$ $\mathfrak{w}$ $\mathfrak{w}$ $\mathfrak{w}$ $\mathfrak{alg}$ $\mathfrak{w}$ $\mathfrak{w}$ $\mathfrak{w}$ $\mathfrak{w}$ $\mathfrak{w}$ $\mathfrak{w}$ $\mathfrak{w}$ $\mathfrak{w}$ a.m មិល ក្សី ត្រូវ និស្ណា ដោងខ្លួ ကြားလာ မေး ကြောလာဥ္မက မည္သာ လာဥ္မက kww we ran was ran (p) នញា **ន**េដ្ឋ ជ ឈ្មាល ឧធ្យាទខុឌ្គេីខ ឧឈ្មា ខេខ ដំនិ_{ន្ទ} ឧ<u>ភ</u>្ជាក អស្ថាន ខណ្ឌ ខរិយាខានគ្លេ ញាល**ំ ។**

⁹ ន. ញាតេ ។ ៤ ន. ម. អញ្ញាវិញ្ញាណចរិយា អញ្ញាណចរិយា អញ្ញាញាណ... ចរិយាតិ ។

បហាវិគ្គ ញាណកជា

ធឬជាតំណា ទ្រាសថាកមោហៈ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាគនោះ ឈ្មោះថាញាណបរិយា ធម្មជាតិណា ព្រាសហកមាន៖ ។ បេ ។ ធម្ម-ជានណា ប្រាស់លក់ខេត្ត ប្រាស់លក់ខេត្ត ប្រាស់លក់ខេត្ត ប្រាស់ ចាត់អនុសយ ប្រកបព្រមដោយកម្មជាកុសល ប្រាស់ចាត់កម្មជាអតុសល ្រុកស្សាក្រម្មិតនេស្ស ប្រមព្រះដោយមតិតឧសនយេស យែស ចាកកម្មទៀ ប្រកបត្រមដោយកម្មស ប្រកបត្រមដោយកម្មដែលចំរែន ដោយសេចក្តីសុខ ប្រាសចាកកម្មដែលចំរើនដោយសេចក្តីខុត្ត ប្រកប គ្រមដោយកម្មមានផលជាសុខ វមែនប្រព្រឹត្តទៅ ធម្មជាគិនោះ ឈ្មោះថា ញាណចរិយា ធម្មជាតិណា ព្រុសចាកកម្មមានផលជាខុត្ត វមែង ប្រព្រឹត្តទៅ ជតិជាមុខោះ ហើល៖ជាឃាហស្សលា ជតិជាមួយ ្រិ ត្រូង ស្ដេច នេះ ហើល ខេត្ត ស្គាល ខេត្ត ខេត ខេត្ត របស់ញាណ មានសភាគយ៉ាងនេះ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាញាណ**ប**យោ នេះ ឈ្មោះថាញាណចរិយា ។ វិញ្ញាណចរិយា អញ្ញាណចរិយា ញាណចរិយា (យ៉ាងនេះឯង) ។ ដែលឈ្មោះថាញាណ អត្តថាជំ**ង**នូវធម៌នោះ ឈ្មោះថា**បញ្ញា** ដោយអត្តថាជំងឺច្បាស់នូវធម៌នោះ លោក ពោលថា បញ្ហាក្នុងការកំណត់នៅបរិយា ឈ្មោះថា បរិយានានភ**ុញា**ណ

សុត្តន្តបំជំពា 🧃 ពុកខិកាយស្ស បដិសម្តិ៣មគ្គោ

វិសុស្ស មន្ត ដ ៃសុស្ស មន្ត អស្ចាល សិត្ត រ ខេត្ត ឈិហ្ស រ ឧសុស្សី មិត្តក្រោ មសុស្ស មិត្ (០៨០) មេតុ ឧស់ខិតិវុស្ស ខេត្ត ឈិយ មិត្តមាក

(០៧៤) ភាគមា អរួមាវខរា ភូមិ ។ មេដ្ឋតោ អាកាសាឧញ្ជាយឥនុខកេ នៅ បរិយន្តិ ភារិគ្នា ឧបរិតោ នៅសញ្ជាយឥនុខកេ នៅ

សុគ្គសជិក ខុទ្ទកទិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

(១៧១) បញ្ញាក្នុងការកំណត់នូវជមិ ៤ ឈ្មោះថាភូមិនានត្ត-ញ្ញាណ គេដូចម្ដេច ។ ភូមិមាន ៤ គឺកាមាវិចរភូមិ ១ រួប្បវិចរកូមិ ១ ម្យាវិទវភូមិ ១ អបវិយាបន្តភូមិ ១ ។

(១៧៤) កាមាវបរកូមិ គើដូចម្ដេច ។ វាងក្រោម កំណត់
ត្រឹមអវិចិនកេដាទីបំផុត វាងលើ កំណត់ត្រឹមបរនិម្មិតវេសវត្តិទៅតា ជា
ទីបំផុត វាន្ធ ធាតុ សាយតន: រូប វេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ
ណា មានក្នុងចន្លោះនុះ រដ្ឋាត់ទៅក្នុងចន្លោះនុះ រាប់បញ្ចាលក្នុងចន្លោះនុះ នេះឈ្មោះថាកាមាវបរកូមិ ។

(១៧៣) រូប្បាលកម្លិ តើដូចម្ដេច ។ វាជក្រោម កំណត់ត្រឹម
ព្រហ្មលោកជាទីបំផុត វាជលើ កំណត់ត្រឹមអកនិដ្ឋទៅភាជាទីបំផុត
ធម៌ទាំជំឡាយ គឺចិត្តនឹងចេតសិកណា របស់អ្នកចូលកាន់សមាបត្តិក្ដី
របស់អ្នកកើតក្នុងព្រហ្មះលោកក្ដី របស់អ្នកមានធម៌ជាគ្រឿងនៅជាសុខក្នុង
បច្ចុប្បន្នក្ដី មានក្នុងចន្ទោះនុះ រដ្ឋាត់ទៅក្នុងចន្ទោះនុះ រាប់បញ្ជាល
ក្នុងចន្ទោះនុះ នេះឈ្មោះជារូប្រាប់ក្រុម ។

(១៧៤) អរូប្រាវបរកូមិ គើដូបម្ដេច ។ វាងក្រោម កំណត់ ត្រឹមញ្ជក ទៅតាអ្នកចូលកាន់អាកាសានញ្ហាយគនកពជាទីបំផុត វាងលើ តំណត់ត្រឹមញ្ជក ទៅតា អ្នកចូលកាន់ ខៅសញ្ញានាសញ្ញាយគនកព ជា

មហាវៃធ្នេ ញាណពជា

អូមីខេត តិយើ មិត្តបាទទើ ឈើហុ ឯ អូមីខេត តិយើ មិត្តបាន និងប្រ និងបែប និងប្រ ហាយច្ច និងប្រ អូមីខេត្តបាន និងប្រ អូច្នេះ អេបា ឧត្តិប្រ អូមី ឧត្តមេប៊ី អូម្ភិលា ឧត្តមេប៊ី អូមា ឧទ្ធិប្រ អូមីខេត្តបាន ឧទ្ធិប្រ អូច្នេះ អេបា ឧទ្ធិប្រ អូមីខេត្តបាន ឧទ្ធិប្រ ឧទ្ធិប្រ អូមា ឧទ្ធិប្រ អូមិខេត្តបាន ឧទ្ធិប្រ ឧទ្ធិប្រ អូមិខេត្តបាន មួយ ឧទ្ធិប្ប អូមិខេត្តបាន មួយ ឧទ្ធិប្ប អូមិខេត្តបាន ឧទ្ធិប្ប អូមិខេត្តប្ប អូមិខេត្តប្ប អូមិខេត្តប្ប អូមិខេត្តបានិប្ប អូមិខេត្តប្ប អូមិខេត្តប អ

(០៧៧) ភេទ ខេតិ រុម្រើស រ មេសា ខេតិយប ព្រហ្ស រ មេខ្ ប្រែសិទ្ធ រ មេសា ខេតិយប ព្រំ

មហាវគ្គ ញាណពជា

ទីបំផុត ធម៌ទាំងឡាយ គឺចិត្តនឹងចេតសិក ណា របស់អ្នកចូលកាន់ សមាបត្តិក្ដី របស់អ្នកចូលទៅកើតក្នុងព្រហ្មលោកក្ដី របស់អ្នកមានធម៌ ជាគ្រឿងនៅជាសុខក្ខុន៍បច្ចុប្បន្នក្ដី មានក្នុងចន្លោះនុះ វង្គាត់ទៅក្នុង ចន្លោះនុះ រាប់បញ្ចូលក្នុងចន្លោះនុះ នេះឈ្មោះថាអូវូជាវិចរកូម៌ ។

(១៧៥) អបនិយាបន្ទភូមិ គើដូចម្ដេច ។ មគ្គ ៨ល នឹង អសង្ខិតជាតុ ដែលមិនបានរាប់បញ្ចូល (ភ្នងភូមិនោះ) នេះឈ្មោះថា អបនិយាបន្ទភូមិ នេះភូមិ ៤ ។

(១៧៧) បញ្ញាក្នុងការតំណត់នូវធម៌ ៤ ឈ្មោះថាធម្មនានត្តួញាណ តើដុំចម្តេច ។ បុគ្គលកំណត់ នូវធម៌ទាំងឡាយ គើដុំចម្តេច ។

សុត្តន្តបំដកេ ទុទ្ធកនិកាយស្យូ បដិសម្តីទាមគ្នោ

ជាមេ្ត ក្នុសលាគោ វាត្រេត អតុសលាគោ វាត្រេត អព្យាភាគតោ វ៉ាត្តេត់ រួមវេចកេ ជម្មេ ភុសលតោ រ៉ូ គ្រេត អព្យាក់នគោ រ៉ូ គ្រេត អាវិចារុខរេ ខ តើ យុសល់ខោ រដ្ឋខ្លួន អព្យាយនេះ ខា រដ្ឋខ្លួន អព្យរណៈពីទើ ខម្មេ កុសល តេ ^(១) វ៉ា គ្នេត អព្យាភាគ តេ វ៉ា គ្នេត ។ (១៧៨) ភេទ **ភាមា**វ៩៧ ជម្មេ ភុសល តោ រ៉ាន្តេត អគុសលាតា រ៉ាន្តេត អព្យាកាតាតា វ៉ាន្តេត។ ឧស តាសល់តាមួយថៃ កាសល់តោ វ៉ាត្តែ ឧស អតុសលតម្មេខ អតុសល់ នា វ៉ាត្តេ វូបញ្ជុំ រួចសេញ យុរ្គាយលំ អម្បាយឧប្រ រុស្ត្រម វារុ សាមារុខរេ ខគ្មេ ឃុសលនោ រុវខេត្ត អយ់មារេខរ វៅគ្រេត់ អព្យាកាត់ សោ វៅគ្រេត់ ។

១ អក្ខសល់ពោ ។

សុគ្គន្តប់ដែក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

បុគ្គលកំណត់នូវពួកកាមាបៃ ធម៌ ថាជាកុសល កំណត់ថាជាអកុសល កំណត់ថាជាអព្យក្រឹត កំណត់នូវពួករូប្នាបៃធម៌ ថាជាកុសល កំណត់ ថាជាអព្យក្រឹត កំណត់នូវពួកអរូប្នាប់បធម៌ ថាជាកុសល កំណត់ថា ជាអព្យក្រឹត កំណត់នូវពួកអបុរិយាបន្ទធម៌ ថាជាកុសល កំណត់ថា ជាអព្យក្រឹត កំណត់នូវពួកអបុរិយាបន្ទធម៌ ថាជាកុសល កំណត់ថា

(១៧៤) បុគ្គលកំណត់នូវពួកកាមាវិបធម៌ ថាជាកុសល កំណត់ថា ជាអកុសល កំណត់ថាជាកុសល កំណត់ថាជាអព្យក្រឹត តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលកំណត់នូវកុសលកម្មប**ថ ១០** ថាជាកុសល កំណត់នូវអកុសល-កម្មបថ ១១ ថាជាអកុសល កំណត់នូវរូប វិបាក នឹងកំរិយា ថា ជាអព្យក្រឹត បុគ្គលកំណត់ នូវពួកកាមាវិបធម៌ ថាជាកុសល កំណត់ ថាជាអកុសល កំណត់ថាជាអព្យក្រឹត យ៉ាងនេះឯង ។

(១៧៧) បុគ្គលកំណត់នូវពួករូប្បាវបរធម៌ ថាជាកុសល កំណត់
ថាជាការកក្រឹត តើដូបម្ដេច ។ បុគ្គលកំណត់នូវឈាន ៤ របស់ជន
ដែល មនុស្សលោកនេះ ថាជាកុសល កំណត់នូវឈាន ៤
របស់ េសសតេតក្នុជព្រហ្មលោកនោះ ថាជាបេត្តក្រឹត បុគ្គលកំណត់
នូវពួករូប្បាវបរធម៌ថាជាកុសល កំណត់ថាជាអព្យាក្រឹត យ៉ាងនេះឯង ។

មហាខ្មែ ញាណាជា

(០៨៤) នៅ តាមុជ្ឈមូលកា ជញ្ញា អនិច្ចតោ មនសិត ហេតា តាមុជ្ឈ ជាយតិ បមុខិតស្ប បីតិ ជាយតិ បីតិមនុស្ស កាលោ បស្សក្តិ បស្បន្នកា-យោ សុទំ ឋេខេត់ សុទិនោ ចិត្ត សមាជិយតិ សមា-ហិតេ ចិត្តេ យឋាភូគំ បជាជាតិ បស្សតិ យឋាភូគំ (១៨០) បុគ្គលកំណត់ខ្លូវត្បូកអរូប្រាវចរធម៌ ថាជាកុសល កំណត់
ថាជាអព្យក្រឹត តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលកំណត់ខ្លូវអរូប្រាវចរសមាបត្តិ ៤
របស់ដន់ដែលបិតនៅក្នុងមនុស្សលោកនេះ ថាជាកុសល កំណត់ខ្លូវ
អរូប្រាវចរសមាបត្តិ ៤ របស់ដន់ដែលកើតនៅក្នុងព្រហ្មលោកនោះ ថាជា
អព្យាក្រឹត បុគ្គលកំណត់ខ្លូវត្បូកអរូប្រាវចរធម៌ថាជាកុសល កំណត់ថា
ជាអព្យាក្រឹត យ៉ាងនេះឯង ។

(១៨១) បុគ្គលកំណត់នូវពួកអបរិយាបន្ទុធមិថាជាកុសល កំណត់
ថាជាអព្យក្រឹត តើដូចម្ដេច ។ បុគ្គលកំណត់នូវអរិយមគ្គ ៤ ថាជា
កុសល កំណត់នូវសាមពាផល ៤ នឹងព្រះនិព្យាន ថាជាអព្យាក្រឹត
បុគ្គលកំណត់នូវពួកអបរិយាបន្ទុធមិថាជាកុសល កំណត់ថាជាអព្យាក្រឹត
យ៉ាងនេះ បុគ្គលកំណត់នូវធម៌ទាំងឡាយ យ៉ាងនេះឯង ។

(១៨៤) ជមិ ៩ មានជាមុដ្ឋៈ (សេចក្តីគ្រេកអទេន់) ជាមូល
គឺ កាលបុគ្គលធ្វើទុកក្នុងចិត្តថាមិនទៀង ជាមុដ្ជៈវមែងកើត កាល
បុគ្គលមានចិត្តរីករាយហើយ បីតិ វមែងកើត កាលបុគ្គលមានចិត្ត
ប្រកបដោយបីតិហើយ កាយវមែងស្វប់ បុគ្គលអ្នកមានកាយស្វប់ហើយ
វមែងទទួលនូវសេចក្តីសុ១ កាលបុគ្គលមានសេចក្តីសុ១ ចិត្តវមែងតិកាល
មាំ កាលបើចិត្តតិកាល់មាំ បុគ្គលវមែងដឹង វមែងឃើញ តាមពិត

សុគ្គនូបិងពេ 🧃 ទូកនិកាយស្ស បង៌សម្តិទាមគ្នោ

ជាច មស្ម ចិត្តនិត ចិត្ត វិជ្ជិត វិភាគា ម៉ៃចុត ឧុគ្នា-តោ មនសិកាហេ តោ ភាមុជ្ជំ ជាយតិ ។ បេ ។ អាន_ ត្តតោ មនស់ការោតោ ខាមុជ្ជំ ជាយត់ រូប អនិទ្ធតា មនសិការោតោ មាមុជ្ញុំ ជាយតិ រួច ឧុក្ខាតា មន-សិការព្រា ។ មេ ។ រួមអនុត្តតា ។ មេ ។ វេឌន សញ្ញុំ សង្ខារ វិញ្ញាណំ ខេត្ត ។ ខេ ។ ជកមរណ៍ អនិទ្ធាតា មនសិការភាតា តាមុផ្លំ ជាយតិ ។ ប្រ។ ជាមរណ៍ ខុត្តតោ មនសិការេតោ សមុខ្លំ ជាយតិ ជាមរណ៍ អនត្តតោ មនសិការោតា ខាមុជ្ជំ ជាយត បម្ជន្នក្សា ជំនួ ជាយន ជនមនុក្សា សេលា ជក្សា-ម្ភត់ មស្សន្នកាយោ សុទ៌ វេខេត់ សុទ៌នោ ចិត្ត សមាជិយតិ សមាហ៍ គេ ខំគ្លេ យថាកូត បជាភាតិ ပေးကျွန်း လာလာကျွန်း ဆောင် ပေးလုံ့ ဆိုရှိထွန်း ဆိုရှိထွဲ រូរជីឌ រូបមា រួត់ដំន ។ នេះ ខាត់ជីត់ហយា ឌស្ ។

សុត្តនូបិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បន្ទិសម្ភិទាមក្នុ

កាលបុគ្គលដឹ**ង ឃើញ ភាមពិត វមែ**ង នឿ**យណាយ** កាលបុគ្គល នឿយណាយ រមែងធុញទ្រាន់ បុគ្គលដុតស្រឡះ ព្រោះតែការធុញ ្រាន កាលបុគ្គល ធ្វើខុតក្នុងបិត្តថាជាខុត្ត ជាមុជ្ជ: វមែងកើត ។ បេ ។ កាលបុគ្គលធ្វេត្តក្នុងចិត្តនូវរួមថាជាអនត្តា ជាមុដ្ឋ:វមែងកើត កាលធ្វេ ទុកក្នុងបត្តនារួមថាមិនទៀន ឲ្យមុដ្ឋៈ វមែងកើតឡើង កាលធ្វើទុកក្នុង ចិត្ត នុវស្រថាជាខុត្ត ។ ថេ ។ នុវស្រថាជាអនុត្តា ។ បេ ។ កាលធ្វើ ្តកក្នុងចិត្តខ្លាវទ្សា សញ្ញា សង្ខាវ វិញ្ចាណ ចក្ខុ ។បេ។ ខ្លាវ ញ ជរាមរណ: ថាជារបស់មិនទៀង ហុមុជ្ជ: វមែងកើត ។ បេ ។ កាល ធ្វើទុកក្នុងបត្ត នូវជរាមរណ: ថាជាទុក្ខ ជាមុដ្ឋ:វមែងកើត កាល រត្តទុកក្នុងចិត្ត នូវជពមរណៈ ថាជាអនត្តា ជាមុជ្ជៈ រមែនកើត កាលបុគលមានចិត្តកែរាយ ហើយ ប៉ុត្តវាម្តែកែត កាលបុគ្គលមានចិត្ត ប្រភបដោយបត្តហើយ កាយរមែងស្វ បុគ្គលអ្នកមានកាយស្វប់ហើយ រមែងទទួលខរិសេចក្ដីសុខ កាលបុគ្គលមានសេចក្ដីសុខ ចិត្តវមែងិតម្នល់ មាំ កាលបើចត្តតម្កល់មាំ បុគ្គលវម្មឯជីង វមែងឃើញតាមពិត កាល ដឹងយើញតាមពិត វមែង នឿយណាយ កាលនឿយណាយ វមែងជុញ [ភាន បុគ្គលផុតស្រឡះ គ្រោះតែការធ្យាគ្រាន់ ខេះធម៌ ៩ ដែល មានជាមុដ្**ះជា**មូល **។**

មហាផ្ទៃ ញាណពវា

(១៨៣) នៅ យោនិសោ មនសិតារាមូលកា ជញ្ញា អនិច្ចតោ យោនិសោ មនសិកាហេតោ មាមជំ ជាយត់ បម្ជិតសុុ ប៉ុត ជាយត់ បត់មនុស្ស កា-យោ បស្បីទីន ជស្សិចិយាយោ ស្នំ ដេខេត្ត ស្នំ-នោ ចិត្ត សមាធិយតិ សមាហ៍ គេជ ចិត្តេជ ៩ជំ ឧុក្ខាន្តិ យថាកូត បជាសាតិ អយ់ ឧុក្ខាសមុឧយោតិ យថាកូត ខណៈភាតិ អយ់ ខុក្ខាធិក្រដោតិ យថាកូត បជាលាត់ អយ់ ធុក្ខាធិរោជកាមិធី បដិបធាតិ យឋា-ក្ទុន ខជានាតិ ឧុក្ខាតា យោឌិសោ មនសិការោតោ ទាមជួំ ជាយៈតំ បម្ខេទ្ធសារ បត្តជាយៈតំ បត្តមនុស្ស ការយោ ខសុទ្ធត ខស្សន្នការយោ សុទ ឋេនេត សុខិនោ ចិត្ត សមាជ័យតិ សមាហ៍ នេះជ ចិត្តែជ វត្ថ ឧុភុត្ថិ យមាភូទ បជាទាត់ អយ ឧុភ្ទូសមុ-ឧយោត៌ យថាកូត៌ ខជាភាតិ អយ៌ ឧក្ខាធិរោជាតិ យដាក្ទត់ ខជានាតិ អយ់ ឧុក្ខាធិរោជកាមិធី ខឌិខធាតិ យដាកូត ខជាជាតិ អនុត្តតោ យោធិសោ មនុសិ កាហេ តោ មាមុជ្ញ ជាយៈតិ ។ បេ ។ រ៉ូបំ អធិច្បតា យោនិសោ មនសិកាហេតា នាមុខ្លំ ជាយតិ

មហាវុធ្គ ញ្ជាណព្យ

(១៨៣) ធម៌ ៩ មានការធ្វើខុកក្នុងចិត្តដោយត្រូវទំនងជាមូល គ កាលបុគ្គលធ្វើទុកក្នុងចិត្តដោយត្រូវទំនង ឋាមិនទៀង ហុមុដ្ដ:វមែង កេត កាលបុគ្គលមានចិត្តកែរាយ ហើយ ចិត រមែងកេត កាល បុគ្គលមានចិត្តប្រកបដោយបីគឺ កាយរមែងស្ងប់ បុគ្គលមានកាយស្ងប រមែងទទួលនូវសេចក្តីសុ**១** កាលបុគ្គលមានសេចក្តី**សុ១ ច**គ្គវមែង ភាន៍មាំ បុគ្គល ដែលមានចិត្តតាំង៍មាំ **រមែនដង់ច្បាស់តាមពិតថា** នេះ ជាខុត្ត វមែងជំងឺច្បាស់តាមពិតថា នេះជាហេតុនាំឲ្យកើតខុត្ត វមែង ជំងឺច្បាស់តាមពិតថា នេះជាទីវិលគំទុក្ខ រមែងជំងឺច្បាស់តាមពិតថា នេះជាបដ់បទា ជាដំណើរទៅកាន់ទីវល់ត់ទុក្ខ កាលបុគ្គលធ្វើទុកក្នុង ចត្តវិករាយ ហើយ ចិត្តវិមេងកើត កាលបុគលមានចត្តប្រកបដោយ បតិ កាយរមែងស្ទី បុគ្គលមាន**កាយ**ស្ទ**់ រមែងទទួ**លនូវសុ**១ កាល** បុគ្គលមានសេចក្តីសុ**១** ចិត្ត្ត្រាម្**ង័**ត្តិកល់មាំ បុគ្គលមានចិត្តិតិកល់មាំ វមែនដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះជាឲុក្ខ វមែងដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះ ជា ហេតុនាំឲ្យកើតខុត្ខ រមែងដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះជាបដិបទាជា ដំណើរទៅកានទីរលត់ទុក្ខ កាលបុគ្គលធ្វេទុកក្នុងចិត្ត ដោយត្រវិទិន្នង ឋាជាអនតា បាមដ្លះមេងកេត ។ បេ ។ កាលបុគ្គល ធ្វេត្តកង្គិចត្ ដោយត្រាំទំនង ឋាមិនទៀង ហុមុដ្ឋ: វមែងកើត ន**វេ**វ**ឋ**

សុក្ខុត្តបិងពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស បនិសម្ភិទាមគ្នោ

រូប ខុត្តាតោ យោធ៌សោ មនសិការេតោ ភាមុផ្លំ ជាយ-ត់ រូប អនុត្តត្រា យោធិសេ មន្ទសិកាហេតា ភាមុ-ជួំ ជាយទិ ។ មេ ។ ៤៩៩ សញ្ញា សង្ខាប វិញ្ញា-ណំ ចេះ ។ ថេ ។ ជាមេរណ៍ អនិច្បតា យោនិ-សោ មនសិការេសា ខាមុជ្ជំ ដាយតិ ជី១មរណ៍ ឧត្តាតា យោធិសោ មនសិតារាតោ ជាមុខ្លី ជា-យតិ។ មេ ។ ជាកម្មកាំ អនុត្តតោ យោធិសោ មន្ស់គេហេតេ ១មុខ្លឹ ជាយតិ បមុខិត្ស! ប៉ុន្ ជាយតិ បិតិមនុស្ស កាយោ បង្ស័ង្គិ បង្ស័ង្គិយា-យោ សុទ ៤ខេត សុខនោ ចិត្ត សមាជិយតិ សមាហ៍ នេះ ចំន្លែន ៩៩ ឧក្សាន្ត យថា ភូត ជធាសាទ អណ្ឌុយមាន លោខ លេខាងខ្មែ អយ់ ឧក្ខាធិរោស្ត្រាតិ យដាភូតិ ខជាភាតិ អយ់ ឧុក្ខាធិរោជតាមិធី បដិបធាតិ យថាគូតំ បជាជាតិ ដូខេ នេះ យោឌ្យមា ឧតម្**យា**ខេត្តបាយ ឧត្តា ។ (၈၀၆) ည႑ တာဥာရွာ ဘာရေတာဥရွိ ဗမီးဇ္ ရပုုမှု့ခြဲ ជសារីយខ្យុំ ជហរិយប់ខ្ញុំ តគ្គ ៨តរិជីឌ្ ផ្ទេយយប់ខ្

សុត្តឲ្ឋបិដ្ឋា ខុទ្ទពនិកាយ បត្តិសម្ភិទាមធ្ន

តាលបុគ្គលធ្វើខុតក្នុងចិត្ត នូវរូបដោយគ្រាំខំនង ថាជាខុត្ខ បាមដូ: វមែងកើត កាលបុគ្គលធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវរួច ដោយត្រូវទំនង ថាជាអនគ្គា ហុមុដ្ឋ: រមែងកើត ។ បេ ។ កាលបុគល ធ្វើទុកក្នុងបិត្ត នូវវេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ចត្ថ ។ ថេ ។ នូវជរាមរណៈ ដោយត្រូវទំនង ថាជារបស់មិនទៀន ជាមុផ្លះ វមែងកើត កាលបុគ្គលធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវជា_ មរណៈ ដោយគ្រូវទំនង ថាជាខុត្ត ធុមុជ្ឈៈ វមែងកើត ។ បេ ។ កាល បុគ្គលធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវជរាមរណៈ ដោយត្រវិទិន្ន ថាជាអនត្តា ហុមុដ្ឋ: វមែងកើត កាលបុគ្គលមានចិត្តវិក**រាយ**ហើយ ប័តិ**វមែង**កើ**ត កា**ល បុគ្គលមានចិត្តប្រកបដោយបីតិ **កាយរមែងស្ងប់** បុគ្គលមានកាយស្ងប់ វមែងទទួលនូវសេចក្ដីសុខ កាលបុគ្គលមានសេចក្ដីសុខ ចិត្តវមែងតំកល់ មាំ បុគ្គលមានចិត្តតំកល់មាំ វមែងដឹ<mark>ងច្បាស់តាមពិតថា</mark> នេះជា ហេតុនាំឲ្យ តើតទុក្ខ វមែន៍ដឹងច្បាស់តាមពិតថា នេះជាទីវលត់ទុក្ខ ច្បាស់តាមពិត្តថា នេះបដ់ប**ព** ជាដំណើរ**៧កា**ន់ទីវិលត**ុ**ក្ខ នេះធម៌ ៩ ដែលមានការធ្វើខុតក្នុងចិត្តដោយត្រូវទំនង ដាមូល ។

(១៨៤) សេចក្តីផ្សេង ។ មាន ៩ គឺ សេចក្តីផ្សេង ។ គឺផស្សៈ កើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យសេចក្តីផ្សេង ។ គឺ៣គុ សេចក្តី ផ្សេង ។ គឺវេទនា កើតឡើង ព្រោះអាស្រ័យសេចក្តីផ្សេង ។ គឺផស្សៈ

មហាវិធ្លេ ញាណពជា

ឋនភាភានត្តំ បដ់ចូ ឧប្បដ្ឋតិ សញ្ជាភានត្តំ សញ្ជាភា-ចុខ ឧត្ត វត្សមីខ្ម មាន្ត្រាយចង្ខំ មានត្រាយចង្ខ ត្រូខ នត្តិខ្មែន ឧប្សេចទី ឧប្សេខមុំ ត្រូខ នៃ នៃ ជូត បន្ទៃសភាជន្តំ បន្ទៃសភាជន្តំ បដ្ចំ ឧប្ប-ជូន បរិយេសភានានត្តំ បរិយេសភានានត្តំ បដិច្ច ទុប្បជ្ជិត លាក់ខានត្តំ ៩មេ នៅ ខានត្តា តិញាត $rac{1}{12}$ $rac{1}{12}$ ខានគឺរម្រើប្រ ឧណី ខគិលខ ខែ ឈិហ្វ ឯ (၁၄၄) နာငွေ အည္တ္တား သည္သင္း သြားလွာ តដ្ដេ ញាណំ ភាវៈ១៦ញា ឯការសដ្ដេ ញាណំ សច្ចិ-អភិព្យាតា ហោជ្ជិ គេ គេ ជម្មា ញាតា ហោជ្ជិ យោ យោ ឧទ្ធា ខរិញ្ជាតា ហោះ នៃ នេ ឧទ្ធា សេចក្តី នៅ្នែ គឺសញ្ញា កើត ឲ្យី ន៍ ត្រោះអាស្រ័យ សេចក្តី នៅ្នែ គឺ នៅខនា សេចក្តី នៅ្នែ គឺ សង្គ័ប្បៈ កើត ឲ្យើន ព្រោះអាស្រ័យ សេចក្តី នៅ្នែ ១ គឺសង្គ័ប្បៈ កើត ឲ្យើន ព្រោះអាស្រ័យ សេចក្តី នៅ្នង ១ គឺសញ្ញា សេចក្តី នៅ្នង ១ គឺ នន្ទៈ កើត ឲ្យើង ព្រោះអាស្រ័យ សេចក្តី នៅ្នង ១ គឺ បរិទ្យាហៈ (ការក្តៅក្រហាយ) កើត ឲ្យើន ព្រោះអាស្រ័យ សេចក្តី នៅ្នង ១ គឺ នន្ទៈ សេចក្តី នៅ្នង ១ គឺ បរិទ្យាហៈ (ការក្តៅក្រហាយ) កើត ឲ្យើន ព្រោះអាស្រ័យ សេចក្តី នៅ្នង ១ គឺ នន្ទៈ សេចក្តី នៅ្នង ១ គឺ បរិទ្យាហៈ សេចក្តី នៅ្នង ១ គឺ លោក កើត ទ្បើន ត្រោះអាស្រ័យ សេចក្តី នៅ្នង ១ គឺ បរិស្សេសភា នេះ សេចក្តី នៅ្នង ១ ៩ ដែល ឈ្មោះថា ញា ហា ដោយអត្ត ថាជីង នូវិធម៌ នោះ ឈ្មោះថា បញ្ហា ដោយអត្តថា ដឹង ច្បាស់ នូវិធម៌ នោះ ហេតុនេះ លោក ពោលថា បញ្ហាក្នុងការកំណត់ នូវិធម៌ ៩ យ៉ាង ឈ្មោះ ថា បញ្ហាក្នុងការកំណត់ នូវិធម៌ ៩ យ៉ាង ឈ្មោះ បាន បញ្ហាក្នុងការកំណត់ នូវិធម៌ នាំ ប្រាំង បញ្ហាក្នុងការកំណត់ នូវិធម៌ ៩ យ៉ាង ស្មាន បញ្ហាក្នុងការកំណត់ នូវិធម៌ ៩ យ៉ាង ស្មាន ប្រាំង ប្រាំង ប្រាំង ប្រាំង ប្រាំង និង ប្រាំង និង ប្រាំង និង ប្រាំង ប្បាំង ប្រាំង ប្រាំង

(១៤៤) បញ្ជាដែលជាគ្រឿនដឹនដ៏ប្រសើរ ឈ្មោះថាញាគដ្ឋ ញ្ញា ស ញ្ញា ស ម្រាប់ដង្កែ គ្រោប ឈ្មោះថា គរណដ្ឋ ញា ណ សម្រាបល៖ មវ**ទ្**វាគដ្ឋញ្ជា ណ បញ្ញា ជាគ្រឿងអប់រ រ ឃ្មាះ យ ឈ្មោះថា ឯករសដ្ឋញា ណ បញ្ញា ជាគ្រឿងធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ឈ្មោះថា ផស្សនដ្ឋញ្ញា ណ ត្រីជួចម្ដេច 🐧 ពួកធម៌ណា ៗ ដែលបុគ្គ**ល** ដឹងច្បាស់ ហើយ ពុក្ខធម្មនោះ។ ឈ្មោះថាបុគ្គលដឹងហើយ ពត ធម៌ណា ៗ ដែលបុគ្គលកំណត់ដឹងហើយ ពួកធម៌នោះ ៗ ឈ្មោះថា ឋគ្គលពិ**ល**វណារហ័យ ពុក្ខម**ណ**ា ដែលបុគ្គលលះបង់ហើយ

សុត្តន្តបំដីពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិ៣មគ្គោ

សុត្តន្តបំដាក់ ខុទ្ធកនិកាយ បដិសម្តិភាមក្ត

ពួកដម៌នោះ១ ឈ្មោះថាបុគ្គលលះស្រឡះហើយ ពួកដម៌ណា ១
ដែលបុគ្គលចំរើនលើយ ពួកដម៌នោះ១ ឈ្មោះថាមានរស់តែមួយ ពួក
ដម៌ណា១ ដែលបុគ្គលធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ពួកដម៌នោះ១ ឈ្មោះ
ថាបុគ្គលចំរពាល់ហើយ ដែលឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្តថាដឹងនូវជម៌
នោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអត្តថាដឹងច្បាស់នូវជម៌នោះ ហេតុនោះ
លោកពោលថា បញ្ញាជាគ្រឿងដឹងដ៏ប្រសើរ ឈ្មោះថាញាតដ្ឋញ្ញាណ
បញ្ញាសម្រាប់ដឹងជ្រុកជ្រាប ឈ្មោះថាត់រណដ្ឋញ្ញាណ បញ្ញាសម្រាប់លះ
ឈ្មោះថាបញ្ជិតដ្ឋភាជា បញ្ញាជាគ្រឿងអប់រំ ឈ្មោះថាជាការសេដ្ឋញ្ញាណ
បញ្ញាសម្រាប់ជីងជ្រុកជ្រាប ឈ្មោះថាត់រណដ្ឋញ្ញាណ បញ្ញាសម្រាប់លះ
បញ្ជាស់ពេប់ច្បាតដ្ឋញ្ញាណ បញ្ញាជាគ្រឿងអប់រំ ឈ្មោះថាជិកសេដ្ឋញ្ញាណ
បញ្ញាជាគ្រឿងធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ឈ្មោះថាផស្វែនដ្ឋញ្ញាណ ១

(១៨៦) បញ្ញាក្នុងអត្តផ្សេង ។ ឈ្មោះថាអត្តប្បដិសម្ភិទាញ្ញាណ
បញ្ញា ក្នុងធម៌ផ្សេង ។ ឈ្មោះថាធម្មប្បដិសម្ភិទាញ្ញាណ បញ្ញាក្នុងនិវត្តិ ផ្សេង ។ ឈ្មោះថានិវុត្តិបដិសម្ភិទាញ្ញាណ បញ្ញាក្នុងបដិកាណផ្សេង ។ ឈ្មោះថាបដិកាណប្បដិសម្ភិទាញាណ គេដូចម្ដេច ។

ជមិតិសន្តិខ្លិយ ជមិតិវិលិស្ត្រិយ ជមិតិសតិទ្រិយ ជមិតិ សមាធិទ្រិយ ជមិតិបញ្ញិទ្រិយ ជមិតិសន្តិទ្រិយ ៨ន្ទែ ជមិតិវិលិទ្ធិយ ៨ន្ទែ ជមិតិសតិទ្រិយ ៨ន្ទែ ជមិតិសមាធិទ្រិយ ៨ន្ទែ ជមិតិបញ្ញិទ្រិយ ៨ន្ទេ ពួកជម៌ ៨ន្ទេ បុគ្គលដ៏ង៍ ហើយ ដោយញាណណា ត្តអូចូខាន្ទ ខេច ដំនិន្ទ ឧតីសេខ ខែ ឧណី ឧតីលិ ឧតី ឈិន ខេត្ត ឈិលេខ មុធ យយ ឧតីលិ

រុំជំនួ អនិយបនើ ពណី អនិជាជ្រូបន់រួច ឈាហ ។ ឈាហោច ទុខេ យយ អនិជាជ្រួបន់រួច ឈាហ ។ ពោច ឈាហោច ទុខេ យយ អនិជា ជួចខ្មួនខ្មួន ខេច អន្ត្រៃពីជា អនិយា ឧបាជិញជា អនិយា ខេត្ត ក្រើ អនិយា អណ្ណា ៩០ជាចក្រោ អនិយា អយ្ឈេ អន្ទេ អណ្ណា អន្តម្លេខិញជា អន្ទេ អណ្ណា ឧបលា ឧ០ជាចក្រោ អន្ទេ អរុខ្មេំ ពក្រា អន្ទេ ខេហ្សា ឧបលា (០៤៧) អន្ទុ សេយា អន្ទេ ប្រជា អន្ទេ ប្រសា អន្ទេ

ឈ្នាហា ។

ខេត ដូចិន ក្នុងខ្លួយខន្លើ តួឈ្លា ក្នុងខ្លួញនុក្សមិនេ
ខេត យាហេច មុស សស ក្នុងខ្លួយ ញា អូទិត្តិទុំហេ យាខា
ខេត យាហេច មុស សស ក្នុងខ្លែយ ឈ្លា អូចិត្តិទុំហេ យាខា
ខេត្ត យាហេច មុស សស ក្នុងខ្លែយ យាខា
ខេត្ត ប្រាក់ មុខ កូចិត្តិទេស អញា អូចិត្តិទំនួយ
ខែតំន្តិ សស្តិស្សិត មាញនូនខ្លែញ

ខែតំន្តិ ប្រាក់ ប្រាក់

ត្លូកធម៌ផ្សេង ១ ខេះ បុគ្គលដឹងច្បាស់ហើយដោយញាណនោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ញាក្នុងធម៌ផ្សេង ១ ឈ្មោះថាធម្មប្បដិសម្ភិតាញាណ ។

(១៥៧) អត្តគឺសេចក្តីនៃការដឿស៌ប អត្តគឺសេចក្តីនៃការផ្គង់ ឡើង
អត្តគឺសេចក្តីនៃការប្រុងប្រយ័ត្ន អត្តគឺសេចក្តីនៃការមិនវាយមាយ អត្ត
គឺសេចក្តីនៃការឃើញ អត្តគឺសេចក្តីនៃការដឿស៌ប់ផ្សេង អត្តគឺសេចក្តី
នៃការផ្គង់ ឡើង ផ្សេង អត្តគឺសេចក្តីនៃការប្រុងប្រយ័ត្ន ផ្សេង អត្តគឺសេចក្តី
នៃការផ្គង់ ឡើង ផ្សេង អត្តគឺសេចក្តីនៃការប្រុងប្រយ័ត្ន ផ្សេង អត្តគឺសេចក្តី
នៃការមិនវាយមាយផ្សេង អត្តគឺសេចក្តីនៃការប្រុងប្រយ័ត្តផ្សេង អត្តគឺសេចក្តី
នៃការមិនវាយមាយផ្សេង អត្តគឺសេចក្តីនៃការឃើញផ្សេង អត្តគាំង់ ឡាយ
ផ្សេង ៗ នេះ បុគ្គលដឹងហើយ ដោយញាណណា អត្តទាំង់ ឡាយ ផ្សេង ៗ
នេះ បុគ្គលដឹងច្បាស់ហើយ ដោយញាណសោះ ហេតុនោះ លេក
ពោលថា បញ្ជាក្នុងអត្តផ្សេង ៗ ឈ្មោះថា អត្តប្បដិសម្ភិទាញាណ ៗ

(១៨៨) ការគោលដោយព្យញ្ជនៈនឹងនិរុត្តិ ដើម្បីពន្យល់នូវជម៌ ទាំង ៩ ការគោលដោយព្យញ្ជនៈនឹងនិរុត្តិ ដើម្បីពន្យល់នូវជគ្គទាំង ៩ ធម្មនិរុត្តិ នៅង អគ្គនិរុត្តិ នៅង និរុត្តិទាំងឡាយ នៅង ។ នេះ បុគ្គលដឹង ហើយ ដោយញាណណា និរុត្តិទាំងឡាយ នៅង ។ នេះ បុគ្គលដឹងច្បាស់ ហើយ ដោយញាណនោះ ហេតុ នោះ លោក ពោលថា បញ្ញាក្នុងនិរុត្តិ នៅង ។ ឈ្មោះថានិរុត្តិប្បដិសម្ពិទាញាណ ។

សុគ្គត្តបំដិកេ ខុទ្ធកនិកាយស្បូ បង់សម្តីទាមគ្នោ

(० द्य) घणेया हार्सिया क्षिणण ह घणेया អន្តេស ញាណាធំ ឧសសុ ធំរុត្តសុ ញាណាធំ អញ្ជាធិ ឧឌ្មេស **ញា ឈា**ធិ អញ្ជេស ញា-ណាធ៌ អញ្ញាធំ ធំរុត្តសុ ញ្ជាណធំ យេខ ញ្ជាណ-ម្នេក ម្នេក ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត សលាខាន នេី ឧឈា ឧត្តមហាធារីត្សង្គី ខេ ឈាហា ។ (೧៩០) សឌ្ឋាពល៍ ឧម្មោ ក្រែពេលំ ឧម្មោ សភិពលំ ឧម្មោ សមាជិតលំ ឧម្មោ មញ្ញាពស នក្សេ មណ្ឌេ សឌ្ធិសស្ ខគ្រោ អង្គោ រួរ**ល**្យបុរ ឧម្មោ អញ្ញោ សត៌ពល់ ឧម្មោ អញ្ញោ សមាធិពល់ စးရြာ မ သော စည္သားမက္ စးရြာ ကေဒ သော ဟောင ម្នាធា ខេត្ត ឈាខា ខេខ្មុ ឈម្រាហេខ មុគេ លាលា ជគាំ ជញ្ជាំខ្មែលខ្មុំ ខេត ដំណំង ជា ជា បាល ខេត្ត ឧឈ្នា ឧតីឧន្ទៃមង្គិនេ ឈិយ_្ ។

យដៀ មន្ទៀ វឌ្គិល មយង្ស័យដៀ មន្ទៀ យោមជើ មយង្ស័យដៀ មន្ទៀ ឧសនេ មយង្វិ-

សុត្តន្តបំដក ទុទ្ធកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

(១៤៤) ពួកញាណក្នុងធម៌ទាំង ៩ ពួកញាណក្នុងអត្ថទាំង ៩ ពួកញាណក្នុងអត្ថទាំង ៩ ពួកញាណក្នុងខិរុត្តទាំង ១០ ពួកញាណក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ម្បង ពួក ញាណក្នុងអត្ថទាំងឡាយ ម្បង ពួក ញាណក្នុងខិរុត្តទាំងឡាយ ម្បង ពួក ញាណក្នុងខិរុត្តទាំងឡាយ ម្បង ពួក ញាណ ក្នុងខិរុត្តទាំងឡាយ ម្បង ពួក ញាណ ពេស្ត្រ ។ ខេះ បុគ្គលដឹងហើយ ដោយ ញាណណ ពួកញាណ ម្បង ប្រាក្សិតបដិកាណ ម្បង ប្រាក្សិតបង្កាណ ម្បង ប្រាក្សិតបង្កាណ ម្បាណិក្សិតបង្កាណ ម្បង ប្រាក្សិតបង្កាណ មួយ ប្រាក្សិតបង ប្រាក្សិតបង្កាណ ម្បង ប្រាក្សិតបង្កាណ មួយ ប្រាក្សិតបង្កាណ មួយ ប្បក្សិតបង្កាណ ម្បង ប្រាក្សិតបង្កាណ មួយ ប្រាក្សិតបង្គាណ មួយ ប្រាក្សិតបង្កាណ មួយ ប្រាក្សិតបង្កាណ មួយ ប្រាក្សិតបង្កាណ មួយ ប្រាក្សិតបង្កាណ មួយ ប្រាក្សិតបង្កាណ មួយ ប្រាក្សិតបង្កាណ មួយ ប្រាក្សិតបង្គាណ មួយ ប្រាក្សិតបង្កាណ មួយ ប្រាក្សិតបង្គាណ មួយ ប្រាក្សិតបង្គាណ មួយ ប្រាក្សិតបង្គាណ មួយ ប្រាក្សិតបងិតបង្គាណ ប្រាក្សិតបង្គាណ មួយ ប្រាក្សិតបង្គាណ ប្រាក្សិតបងិតបងិតបងិតបងិតបងិតបង្គាណ ប្រាក្សិតបង្គាណ បាស្សិត

(១៩០) ជមគឺសទ្ធាពលៈ ជមគឺវិយេពលៈ ជមគឺសតិពលៈ ជម៌
គឺសមាជិពលៈ ជមគឺបញ្ញាពលៈ ជមិគឺសទ្ធាពលៈ ៤៤ ជ្រ ជម៌គឺវិរិយៈ
ពលៈ ៤៤ ជ្រ ជម៌គឺសតិពលៈ ៤៤ ជ្រ ជម៌គឺសមាជិពលៈ ៤៤ ជ្រ ជម៌គឺបញ្ញា
ពលៈ ៤៤ ជ្រ ជម៌គឺសតិពលៈ ៤៤ ជ្រ ជម៌គឺសមាជិពលៈ ៤៤ ជ្រ ជម៌គឺបញ្ញា
ពលៈ ៤៤ ជ្រ ពួកជម៌ ៤៤ ជំ វ នេះ បុគ្គលដ៏ធី ហើយ ដោយញា ណ ណា ពួក
ជម៌ ៤១ វ នេះ បុគ្គលដ៏ធីច្បាស់ ហើយ ដោយញា ណ នោះ ហេតុ នោះ
ហេតុ សោល បញ្ញាក្នុងជម៌ ៤៤ ជ្រ ឈ្មោះ ២០ ជ្រំសម្គិញ ញា ណ ។
(១៩១) អត្ថគឺសេចក្តីនៃការមិនញាប់ញាំ ក្នុងអស្សទ្ធិយៈ (ការមិន ៧)
អត្តគឺសេចក្តីនៃការមិនញាប់ញាំ ក្នុងកេសដ្ឋៈ អត្តគឺសេចក្តីនៃការ
មិនញាប់ញាំក្នុងបមាទៈ អត្តគឺសេចក្តីនៃការមិនញាប់ញ៉ាំ ក្នុង «១០:

អងីជាត្រុមាដ្ឋ ខេ ឃើយ ។ ងងីរ ជន្សុខ្មុខមុខ ខេត ដូចិន្ទ អងីយតឌើ ជួយ ងងីរ យ៉ានា ខេតេដ យាហេច ទុកេ យយ អយាលក្ដៅ អមើរ កោត យាហេច ទុកេ យយ កញ្ជើរ ក្រសា ក្រសា ជួយ អយាលក្ដៅ អមើរ ក្រសា ខេត្ត ក្រសា ជួយ អយាលក្ដៅ អយា អុជ្ជាកា អង្គជាលក្ដៅ អម្មោ ក្រសា សោសក្ដើ អយាជ្ជិកា អង្គជាលក្ដៅ អម្មោ អយោ សេសក្ដើ អយាជ្ជិកា អង្គជាលក្ដា អស្លោ សេសក្ដើ អយាជ្ជិកា អង្គជាលក្ដា អស្លោ សេសក្ដើ អយាជ្ជិកា

வியார் கவிர நில் வியார் கவிர கவிர நில் வியார் கில் வியார் (முடிய) கவிர கடிர் வியார் கடிர் மியார வுக வவ நில் விருக்கு வியார் வியார வுக வவ நில் விருக்கு வியைர் கவி கக்கில் கவி கடிர்க்கில் வியைர் கியி கடிர்க்கில் கியிருக்கில் வியிருந்தி கியிருக்கிக்கில் கியிருக்கில் வியிருந்தி கியிருக்கிக்கில் கியிருக்கில் கியிருக்கில் கியிருக்கி អត្ថគឺសេចក្តីនៃការមិនញាប់ញូវក្នុងអវិជ្ជា អត្តគឺសេចក្តីនៃការមិនញាប់ញ័រ
ក្នុងសេទ្ធិយៈ មេជ្រ អត្ថគឺសេចក្តីនៃការមិនញាប់ញ៉ូវ ក្នុងកោសដ្ជៈ មេជ្រ អត្ថគឺសេចក្តីនៃការមិនញាប់ញូវក្នុងបមាទៈ មេជ្រ អត្ថគឺសេចក្តីនៃការមិន ញាប់ញូវក្នុងទទួចៈ មេជ្រ អត្ថគឺសេចក្តីនៃការមិនញាប់ញ៉ាំវ ក្នុងអវិជ្ជា មេជ្រ អត្ថទាំងឡាយ មេជ្រ រ នេះ បុគ្គលដឹងហើយ ដោយញា ណណា អត្ថទាំង ឡាយ មេជ្រ រ នេះ បុគ្គលដឹងច្បាស់ហើយ ដោយញា ណ នោះ ហេតុនោះ លោក ពោលថា បញ្ហាក្នុងអត្ថមេជ្រ រ ឈ្មោះថា អត្តប្បដិសម្ភិទាញា ណ ។

(១៩២) ការតោលដោយឲ្យញ្ជនៈនឹងនិរុត្តិ ដើម្បីពន្យល់ខ្លូវធមិ ទាំង ៥ ការតោលដោយឲ្យញ្ជនៈនឹងខំរុត្តិ ដើម្បីពន្យល់ខ្លូវអត្តទាំង ៥ ធម្មនិរុត្តិ នៅង អត្តនិរុត្តិ នៅង និរុត្តិទាំងឡាយ នៅង ១ នេះ បុគ្គលដឹង ហើយ ដោយញា ណណា និរុត្តិទាំងឡាយ នៅង ១ នេះ បុគ្គលដឹងច្បាស់ ហើយ ដោយញា ណនោះ ហេតុ នោះ លេក ពោលថា បញ្ញាក្នុងនិរុត្តិ នៅង ១ ឈ្មោះថានិរុត្តិហ្វដិសម្ភិត ញា ណ ។

(១៩៣) ពួកញាណក្នុងធម៌ទាំង ៩ ពួកញាណក្នុងអត្តទាំង ៩ ពុកញាណក្នុងខ្មុំវត្តទាំង ១០ ពួកញាណក្នុងជម៌ទាំងឡាយផ្សេង ពួក ញាណក្នុងអត្តទាំងឡាយផ្សេង ពួកញាណ ក្នុងខ្មុំវត្តទាំងឡាយផ្សេង

សុត្តត្តបំពុះព ទុទ្ធពតិកាយស្ប បតិសម្តី១មេគ្នោ

ဌာနာနိုင္ငံ ထောက္ န ဆေင နဲ့ငိန္ငံ့ အဌာမဟာသင္လမ္လီ အဆာ ထောကာ အဌာန္တမာ့ အေင နဲ့ငိန္ငံ့ အဌာမဟာသင္လမ္လီ အဆာ ထောကာ အဌာန္တမာ့ အေင ရဲ့ငိန္ငံ့ အဌာမဟာသင္လမ္လီ အဆာ ထောကာ အဌာန အေ

 $(v \vee \rho)$ ကန္ဗဟ ၏ ဦးကို ေဆးန္ေက က-ម្លោជ្យស្ត្រោ ជម្មេ វីវិយសម្ពោជ្យស្តេ ជម្មេ ច័ត្តស_ នៅពីម្ដែ ខាស៊ី ឧសវីទ្វិស សើព្ទីម្ដែ ជំសម្ពោជ្ឈ់ខ្មែរ ជម្មោ ឧបេក្ខាសម្ពោជ្ឈខ្មែរ ជម្មោ ងយោ មន្ទមសើរទៀវ ខេត្ត ងយោ ខិតិច្ចេក សម្លោជ្ឈស្តែ ឧម្មោ អញ្ជោ អ្នយសម្ពោជ្ឈស្តែ ឧម្មោ អញ្ជោ ចិត្តសម្ពោ**ជ្ឈី ស្ដែ** សម្មោ អញ្ជោ ចស្**រឹ**ទ្ធិស-ម្តោជ្ឈាស្តែ ឧម្មោ អញ្តោ សមាធិសម្ពោជ្ឈស្តែ ឧម្មោ អយ្រោ វពេ**ស្វាស** ឡើស្ត្រា ឧម្មោ យេឧ ញា ណេ-ខ ៩ គេ សស **ខុសា ឈា**ស ស្រុស ហេខ ៩ គេ យយ ឧញ ឧត្សុធ្វេស ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ឧណ្ឌ ឧដ្ឋឧដ្ដែសទ្ធិ ឧ ម្យាណ៍ ។

(ប។ ៤) ៩ឧស្ពាខស្ពោ មេ ស្ថិត បេស្តា មេ ស្ថិ

សុត្តនូបិដីព ខុទ្ទពនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

ញាណតំងឡាយផ្សេង ៖ នេះ បុគ្គលដឹងហើយ ដោយញាណណា ញាណតំងឡាយផ្សេង ៖ នេះ បុគ្គលដឹងច្បាស់ហើយ ដោយញាណ នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ញាក្នុងបដិកាណផ្សេង ។ ឈ្មោះ ថាបដិកាណប្បដិសម្ភិតាញាណ ។

(១៩៤) ធម៌គឺសតិសម្ពោជ្ឃង្គី ធម៌គឺធម្មវិចយសម្ពោជ្យង៍ ធម៌គឺ វិរិយសម្ពេជ្យង៍ ធម៌គឺបីតិសម្ពោះពាជ្យង្គ៍ ធម៌គឺបសុទ្ធិសម្ពេជ្យង្គ៍ ធម៌ គឺសមាធិសម្ពេជ្យង៍ ធិមិគីទុបេក្ខាសម្ពេជ្យង៍ ធម៌គឺសគិសមោជ្យង៍ ផ្សង៍ ធម៌គិធម្មវិបយសម្រាជ្យង្គផ្សេង ធម៌គឺវិរិយសម្រាជ្យង្គផ្សេង ធម៌គឺ បតិសាទ្ធាជ្យង៍ផ្សេង ធម៌គឺបស្សទ្ធិសាទ្ធាជ្យង៍ផ្សេង ធម៌គឺសមាធិសាទ្ធា_ ជ្ឈង្គី នៅង្គី នាំមិនស្រី នៅង្គី នៅង្គី នាំងនៅខ្ពង ១ នេះ បុគ្គល ហើយដោយញាណ**នោះ ហេតុនោះ លោ**កពោលថា បញ្ហាក្នុងធម ដៅឱ្យ :ឈើះណុឌគិតវិជ្ជសម្ង័យឃាហ វ

(១៨៥) អត្ថគឺសេចក្តីនៃការប្រុងប្រយ័ត្ន អត្ថគឺសេចក្តីនៃការជ្រើសរើស

មហាវៃធ្នេ ញាណពជា

ញាហាច ងញ៉ាច ៩ដើស ញាហាច (១៥៧) មនិស្ត ៩ដើស ញាហាច មនិស្ស (១៥៧) មនិស្ត ឧដើស ញាហាច មនិស្ស ញាហោច មុស យយ ត្វរំខ្ញុំ ហោ យ៉ាយ ខេត្វរំខ្ញុំ ហោ យេច មហេច មុស យយ ត្វរំខ្ញុំ ហោ ពន្ធរំគ្នុំ ហោ យេច មហេច មុស យយ ត្វរំខ្ញុំ ហោ ពន្ធរំគ្នុំ ហោ យេច មហេច មុស យយ ត្វរំខ្ញុំ ហោ ញាយ ខេត្វរំគ្នុំ ហោ យេច (១៥៦) មនិ ៩ដើ មនិក្សេរ៉ូ មាញ៉ានច្រុំ ខ្ញុំ មាញ (១៥៦) មនិស្ត មេដី មានិក្សេរ៉ូ មាញ៉ានច្បុំ ខ្ញុំ ខ្ញុំ មានិក្សា អត្តគឺសេចក្តីនៃការផ្គង់ទៀន អត្ថគឺសេចក្តីនៃការផ្យាយ អត្ថគឺសេចក្តីនៃ
ការស្ងប់ អត្តគឺសេចក្តីនៃការមិនរាយមាយ អត្តគឺសេចក្តីនៃការពិចារណា
អត្តគឺសេចក្តីនៃការប្រង់ប្រយត្នផ្សេង អត្តគឺសេចក្តីនៃការជ្រើសរើសផ្សេង
អត្តគឺសេចក្តីនៃការប្រង់ប្រយត្នផ្សេង អត្តគឺសេចក្តីនៃការជ្រើសរើសផ្សេង
អត្តគឺសេចក្តីនៃការផ្គង់ទៀងផ្សេង អត្តគឺសេចក្តីនៃការជ្យាយផ្សេង អត្តគឺ
សេចក្តីនៃការស្ងប់ផ្សេង អត្តគឺសេចក្តីនៃការមិនរាយមាយផ្សេង អត្តគឺ
សេចក្តីនៃការពិចារណាផ្សេង អត្តទាំងឡាយផ្សេង១ នេះ បុគ្គលដឹងហើយ
ដោយញាណណា អត្តទាំងឡាយផ្សេង១ នេះ បុគ្គលដឹងច្បាស់ហើយ
ដោយញាណនោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ញាក្នុងអត្តផ្សេង១
ឈ្មោះថាអត្តប្បដិសម្ភិតាញាណ ១

(១៩៦) ការពោលដោយឲ្យញ្ជូន:នឹងនិរុត្តិ ដើម្បីពន្យល់នូវធម៌ ទាំង ៧ ការពោលដោយឲ្យញ្ជូន:នឹងនិរុត្តិ ដើម្បីពន្យល់នូវអត្តទាំង ៧ ធម្មនិរុត្តិផ្សេង អត្តនិរុត្តិផ្សេង និរុត្តិទាំងទ្បាយផ្សេង ១ នេះ បុគ្គលដឹង ហើយដោយញាណណា និរុត្តិទាំងឡាយផ្សេង ១ នេះ បុគ្គលដឹងច្បាស់ ហើយដោយញាណនោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ញាក្នុង និរុត្តិផ្សេង ១ ឈ្មោះថានិរុត្តិប្បដិសម្ពិញញាណ ១

(១៩៧) ពួកញាណក្នុងធម៌ទាំង៧ ពួកញាណក្នុងអត្តទាំង៧ ពួកញាណ ក្នុងនិវុត្តិទាំង១៤ ពួកញាណក្នុងធម៌ទាំងឡាយ នៅជ្រ

សុត្តន្តប់ដំពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដ៌សម្ភិទាមគ្នោ

(០៤៤) ខម្សិតនើ អនើ អង្គប្រភពនើ អនើ

សុត្តន្តបិងព ខុទ្ធពតិកាយ បងិសម្ភិទាមគ្ន

ព្យកញា ណក្នុងអគ្គទាំង ឡាយ ម្យេង ព្យកញា ណក្នុង ខ្ញុំត្ត ទាំង ឡាយ ម្យេង
ញា ណទាំង ឡាយ ម្យេង ១ នេះ បុគ្គលដឹង ហើយ ដោយញា ណណា
ញា ណទាំង ឡាយ ម្យេង ១ នេះ បុគ្គលដឹង ច្បាស់ ហើយ ដោយ
ញា ណទាំង ឡាយ ម្យេង ១ នេះ បុគ្គលដឹង ច្បាស់ ហើយ ដោយ
ញា ណ នោះ ហេតុ នោះ លោក ពោល ២ បញ្ញាក្នុង ២ ដិកាណ ម្យេង ១
ឈ្មោះ ថា ២ ដិកា ណ ប្បដិសម្ភិត ញា ណ ១

(១៩៩) ធមិតិសម្មាទិជ្ជិ ធមិតិសម្មាសង្កីឲ្យ: ធមិតិសម្មាវាលា
ធមិតិសម្មាវាលាម: ធមិតិសម្មាវាជីវ: ធមិតិសម្មាវាយាម: ធមិតិសម្មាវាលា
តំ ធមិតិសម្មាវាលាផ្សេង ធមិតិសម្មាវាជីវ: ធមិតិសម្មាវាយាម: ធមិតិសម្មាវាជ្រង្ស ធមិតិសម្មាវាលាផ្សេង ធមិតិសម្មាវាលាផ្សេង ធមិតិសម្មាវាធាជីវ: ផ្សេង ធមិតិសម្មាវាលាផ្សេង ធមិតិសម្មាវាធាជីវ: ផ្សេង ធមិតិសម្មាវាលាម: ផ្សេង ធមិតិសម្មាវាធាជីវ: ផ្សេង ធមិតិសម្មាវាលាម: ផ្សេង ធមិតិសម្មាវាធាជីវ: ផ្សេង ធមិតិសម្មាវាធាជីវ: ផ្សេង ធមិតិសម្មាវាលាធាជីវ: ផ្សេង ធមិតិសម្មាវាលាម: ផ្សេង ធមិតិសម្មាវាធាជីវ: ផ្សេង ធម៌ ធ្វាល់ គេ ចំពុង ចំពី ចំពុង ចំពី ចំពុង ចំពិសិស្ស ចំពុង ចំពុង ចំពុង ចំពុង ចំពុង ចំពុង ចំពុង ចំពុង ចំពុង ចំពី ចំពុង ចំព្ង ចំពុង ចំពុង ចំពុង ចំព្ង ចំពុង ចំព្ង ចំពី

មហាវគ្គេ ញាណាជា

អនិក្សិត្តមាន់ខេ ឈិហ, រ សនិក្សិត្តខាន់ ខេត ដូចិន្ត អនិបាចខើ ពឈឹ បាយ អនិក្សិតខាន់ ខេត ដូចិន្ត អនិបាចខើ ពឈឹ បាយ អនិក្សិតខាន់ ខេត ដូចិន្ត អនិបាចខើ ពឈឹ អញ្ជើ ស្រួស ខេត្ត ឃើយហេ មូ គេ យប អញ្ជើ សនិក្សិត ដើម្បាំ អន្តោ សញ្ជើ សនិក្សិត ដើម្បាំ អន្តោ សង្គេក បាន អន្តោ អន្តោ អញ្ជើ ប្រជុំ អន្តោ អន្តោ អន្តោ ប្រភពពី អន្តោ សញ្ជា អន្តោ អន្តោ សង្គេក អន្តោ អន្តោ ស្រួស ដើម្បា អន្តោ អន្តោ ប្រក់ អន្តោ អន្តោ ស្រួស ដើម្បា អន្តា អន្តោ ប្រភពពី អន្តោ សម្បាល ដើម្បា អន្តោ សង្គេក អន្តោ អន្តោ សម្បាល ដើម្បាន អន្តា សង្គេក អន្តា អន្តា អន្តា អន្តា អន្តោ អន្តោ សង្គេក អន្តា អន

(កាន់អារម្មណ៍)អត្ថគឺសេចក្តីនៃការរក្សាទុក អត្ថគឺសេចក្តីនៃការតាំងខ្យើង
ព្រម អត្ថគឺសេចក្តីនៃការផ្សផន់ អត្ថគឺសេចក្តីនៃការផ្គង់ខ្យើង អត្ថគឺ
សេចក្តីនៃការប្រុងប្រយ័ត្ន អត្ថគឺសេចក្តីនៃការមិនវាយមាយ អត្ថគឺសេចក្តី
នៃការឃើញដទៃ អត្ថគឺសេចក្តីនៃការលើកចិត្តខ្បើង(កាន់អារម្មណ៍)ផ្សេង
អត្ថគឺសេចក្តីនៃការក្សាទុកផ្សេង អត្ថគឺសេចក្តីនៃការតាំងខ្បើងព្រមផ្សេង
អត្ថគឺសេចក្តី នៃការផ្សផង់ផ្សេង អត្ថគឺសេចក្តីនៃការផ្គង់ខ្បើងផ្រេមផ្សេង
អត្ថគឺសេចក្តីនៃការប្រុងប្រយ័ត្នផ្សេង អត្ថគឺសេចក្តីនៃការផ្គង់ខ្បើងផ្អេង
អត្តគឺសេចក្តីនៃការប្រុងប្រយ័ត្នផ្សេង អត្ថគឺសេចក្តីនៃការផ្គង់ខ្បើងផ្អេង
ផ្សេង អត្តគឺសេចក្តីនៃការប្រុងប្រយ័ត្នផ្សេង អត្តគឺសេចក្តីនៃការផ្គង់ខ្បើងផ្អេង
ផ្សេង អត្តគឺសេចក្តីនៃការប្រុងប្រយ័ត្នផ្សេង អត្តគឺសេចក្តីនៃការផ្គង់ខ្បាយមាយ
ផ្សេង អត្តទាំងទ្បាយផ្សេង នេះ បុគ្គលដ៏ងច្បាស់ហើយដោយញាណណា
អត្តទាំងទ្បាយផ្សេង នេះ បុគ្គលដ៏ងច្បាស់ហើយដោយញាណនោះ
ហេតុនោះ លោកគោលថា បញ្ហាក្នុងអត្តផ្សេង ១ ឈ្មោះថាអគ្គប្បដ្ចិ្តសម្ពាញាណ ១

(600) ការពោលដោយឲ្យញូន:នឹងនិវុត្តិ ដើម្បីពន្យល់ខ្លូវធម៌
ទាំង ៩ ការពោលដោយឲ្យញូន:នឹងនិវុត្តិ ដើម្បីពន្យល់នូវអត្ថទាំង ៩
ជម្មន្ទិវុត្តិ ផ្សេង អត្ថនិវុត្តិ ផ្សេង និវុត្តិទាំងឡាយផ្សេងៗ នេះ បុគ្គល
ជឹង ហើយដោយញាណណា និវុត្តិទាំងឡាយផ្សេងៗ នេះ បុគ្គល
ជឹង ហើយដោយញាណណា និវុត្តិទាំងឡាយផ្សេងៗ នេះ បុគ្គលដឹង
ច្បាស់ ហើយដោយញាណ នោះ ហេតុ នោះ លោក ពោលថា បញ្ហាក្នុង
និវុត្តិ ផ្សេងៗ ឈ្មោះថានិវុត្តិហ្សូនិសម្ភិទាញាណ ។

សុគ្គន្តបំដំពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដ៌សម្ភិទាមគ្នោ

(២០០) អដ្ឋកា ឧធ្មេស ញាណាធំ អដ្ឋកា ងខេត្ត ញាឈាច សោខ្សស់ ចំនេះ្នង់ ញាឈា-ជ អញ្ជាធិ ជម្មេស ញាណាធំ អញ្ជាធិ អត្តេសុ ញ្ជា មួយ ខ្មែង ខ្មែង ខ្មែង ខ្មែង ကြားေလးေန <mark>(18 ဘာက ကြာလက ကြာသား (2)</mark> ေျပာင္း ကော္ကေတာ့ ရွားမွာ အသည္ **ကောက္ကာ** မရွာန္အေနတာ့ အေန វិច្ចត្ន ឧត្តម្ភាហាយខានី ឧណ្ណា ឧត្តម្ភាហាជាខ្មែរ អតិនេ ញាល់ ទញានដ្ដេន **ញា**ល់ ម**ជា**ជនដ្ដេន មញ្ញា នេច ដៃខ្លំ អនិច្ចាទីខេត្ត ពិណ អនុពិវឌ្ឍមិន ឈ្មល់ ឧតិខាខ េឌ ឧឈា ឧតិឧន្ទិមនៃ ឈមល ច្ចន្ទាន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត អាលាខាន គ្លើ ឧណា ឧទ្ទ មហា ១១៩ មា ប្រ ។ (೯೦೯) ಆತ್ರ ಕಮುಜಾಜಾಜಿ ದಿಮು ಕಮುಗಣಿ က္ကေလ နာဗာဒန္ဆင္ဆန္းက အေကာ နာဗာဒန္းမွ ကားလာ វិហារសមាបត្តិជាឧត្តេ បញ្ជា វិហារសមាបត្តដ្ឋេ ണു ഹം ച

សុត្តខ្ពប់ដក ខុទ្ទកចិកាយ បដិសម្តិទាមង្គ

(७०६) ពួកញា ណក្នុងធម៌ពាង ៤ ពួកញា ណក្នុងអត្តពាង ៤ ពួក ញាណក្នុងនិរុត្តិទាំង១៦ ពួកញាណក្នុងធម៌ទាំង ឡាយ ៤៩ គ្រឹ ពួកញាណ ក្នុងអត្តទាំង ឡាយ ផ្សេង ពួក ញា ណក្នុង នុវត្ត ទាំង ឡាយ ផ្សេង ទាន់ទ្វាយផ្សេង ១ នេះ បុគ្គលដឹងហើយដោយញាណណា ញាណ **ទានទ្យាយ**មៀង១ នេះ បុគ្គលដឹងច្បាស់ហើយ ដោយញាណ**េខាះ** ហេតុនោះ លោក ពោលថា បញ្ហាក្នុងបដិកាណ ៤ ស្គ្រ ។ ឈ្មោះថាបដិ... ញ រដាយអត្ថថាដឹង ភាណប្បដ្ឋសម្ភិតាញាណ ដែល**ឈ្មោះ**អាញាណ នូវជម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ហា ដោយអត្តថាដឹងច្បាស់នូវធម៌នោះ ព្រោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ហាក្នុងអត្តផ្សេងៗ ឈ្មោះថាអត្តប្បដ្ សម្ភពញាណ បញ្ហាក្នុងធម៌ផ្សេងៗ ឈ្មោះថាធម្មប្បដិសម្ភិតាញាណ បញ្ហាក្នុងន៍រុត្ត ផ្សេង ។ ឈ្មោះថា ន៍រុត្តប្បដិសម្ភិត ញា ណ បញ្ហាក្នុងបដិ ឈ្មោះថាបដិកាណប្បដិសម្ភិទា ញា ណ ភាណរផ្សងី ១

(២០២) មញ្ជាក្នុងវិបស្សនាវិហារ ផ្សេន។ ឈ្មោះមាវិហារដ្ឋញា ណ មញ្ជាក្នុងផលសមាមត្តិ ផ្សេង ។ ឈ្មោះមាសមាបត្តដ្ឋញ្ជាណ មញ្ជាក្នុង ញ ។ វិហារសមាបត្តិ ផ្សេង ។ ឈ្មោះមាវិហារសមាបត្តដ្ឋញ្ជាណ គេដូចម្ដេច ។

មហាវេត្ត ញាណាជា

ធំមិត្ត កយ តោ សម្បស្បមា ភេ អធិម្បត្ត អធិ-មន្ត្រា ដុស្ស ដុស្ស វិយ បស្សត្ថិ អភិមិត្តេ វិយា-កេ ខណៈជំ កយ តោ សម្បស់រួម ជោ អប្បឈ៌ ហ៊ុំ គេ អជមត្តត្តា ដុស្ស ដុស្ស វេយ បស្សត្តិ អប្បូណ៌ហ៍តោ វិហារេក អភិនិវេស ភយៈតោ សម្បស្សមានោ ស្ពារតេ អត្តត្តា ដុស្ស ដុស្ស វេស ប្រវាត្តិ ស្សាតោ វិហារេ ។

(២០៣) ជំមិត្ត កយ តោ សម្បស្បមា ជោ អធ៌មិត្ត អជំមិត្ត តា បវត្តិ អជ្ឈបក្សិត្វា ជំពេជ ជិញ្ជាជំ អធ៌មិត្តិ អាវជ្ឈិត្វា សមាបដ្តិ អធ៌មិត្តា សមាបត្តិ បណ៌ជំ កយ តោ

បុគ្គលកាលពីចារណា ឃើញ នូវនិមត្តថាគួរូវាច វមែង ពាល់ត្រូវ រឿយ ។ ហើយ ឃើញនូវតិរិយាសូន្យទៅ ក្រោះចុះចិត្តសិបក្នុងព្រះនិត្យន ដែលមិនមាននិមិត្ត ឈ្មោះថាអនិមិត្តវិហាវធម៌ (សភាវ:ជាទីសម្រាកមិន មានតំលេសជានិមត្ត) បុគ្គលកាលពិចារណាឃើញនូវបណិធិ (ធម្ម ជាតិមានកិល្សជាជិតាំង) ថាគួរូស្លូច រមែង៣ល់ត្រូវរឿយ ។ ហើយ ឃើញនូវករិយាសូន្យទៅ ក្រោះចុះចិត្តសិបត្នង៍ព្រះនិពានដែលមិនមាន តិលេសជាទីតាំង :ឈ្មោះថាអប្បាណិហិតវិហារធម៌ (សភាវៈជាទីសម្រាត មិនមានកំលេសជាទីតាំង៍) បុគ្គលកាលពិចារណាឃើញនូវអភិនិវេស: ក់រិយាសូន្យទៅ ព្រោះចុះចិត្តសិចក្នុងព្រះនិព្វានដែលសូន្យចាក់កំលេស ឈ្មោះថាសុត្តាតវិហាវធម៌ (សភាវៈជាទីសម្រាកសូន្យូ៣កអត្តា) ។

(៤០៣) បុគ្គលកាលពិចារណា ឃើញនូវនិមិត្តថាគូរូទ្វាច រ៉េមឪព្រ-ដើយកន្តើយក្នុងការប្រព្រឹត្តទៅ ព្រោះចុះចិត្តសិចក្នុងព្រះនិញ្ជាន់ដែលមិន មាននិមិត្ត ហើយពិចារណានូវធម៌មិនមាននិមិត្ត គឺនិញ្ជាន់ដែលជាទីរលត់ទុក្ខ ហើយចូល (កាន់ដល់សមាបត្ត) ឈ្មោះថាអនិមិត្តសមាបត្តិ (សមាបត្តិមិន មានកំលេសជានិមិត្ត) បុគ្គលកាលពិចារណាឃើញនូវបណ៌ធំ ថាគួរូទ្វាច

សុត្តត្តបិនកេ ខុទ្ធកនិកាយស្ស បនិសម្ព័ទាមគ្នោ

សុគ្គន្តបំដក ខុទ្ធកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

វមែនព្រះន័យកន្លើយក្នុងការប្រព្រឹត្តិទៅ ព្រោះចុះចិត្តសិបក្នុងព្រះនិព្យាន ដែលមិនមានបណ៌ធិ ហើយពិលារ**ណា**ន្តវិធម៌ដែលមិនមានបណ៌ធិ គឺនិពាន ជាទីវលត់ទុក្ខ ហើយចូល (កាន់ផលសមាបត្ត) ឈ្មោះថាអប្បណ្ឌិក-សមាបត្តិ (សមាបត្តិមិនមានកំលេសជាទីតាំង) បុគ្គលកាលពិលារណា ឃើញនូវអភិនិវេសៈ ឋាគ្ខរវា្ច វមែងព្រងើយកន្លើយក្នុងការប្រព្រឹត្ត **ៅ** ព្រោះចុះចិត្តស៊ីបក្នុងព្រះនិព្យាន់ដែលសូន្យថាកអត្តា ហើយពិថាវ**ណា** ខ្សាធម៌ដែលសូន្យូលកអត្តា គឺនិញ្ជានជាទីរលត់ទុក្ខ ហេយចូល (កាន់ផល-សមាបត្តិ) ឈ្មោះថាសុពាតសមាបត្តិ (សមាបត្តិសូន្យូ៣កអត្តា) ។ (២០៤) បុគ្គលកាលពិលារណាឃើញ នូវនិមត្តថាគួរទូច វមែង ពាល់ត្រវហ្វើយ។ ហើយឃើញនូវកំណេសូន្យទៅ ក្រោះចុះចិត្តសិច ក្នុងព្រះនិព្យានដែលមិនមាននិមិត្ត វមែងព្រងើយកន្ដើយ ក្នុងការប្រព្រឹត្ត ទៅ ហើយពិលារណានូវធម៌ ដែលមិនមាននិមិត្ត គឺនិព្វានជាទីវលត់ ទុក្ខ ហើយចូល (កាន់៨**លស**មាបគ្គិ) ឈ្មោះថាអនិមត្តវិហាវ-សមាបគ្គិ (វិហាសេមាបគ្គិមិនមាននិមគ្គ) បុគ្គលកាលពិចារណាឃើញ ន្ទវិបណ៌ធិឋាគួរូទ្យាច វមែងពាល់ត្រូវរឿយ ។ ហើយ ឃើញនូវកិរិយា សុន្យទៅ ព្រោះចុះចិត្តសិច ក្នុងព្រះនិពានមិនមានមណិធិ វមែធ ព្រងើយកន្ដើយក្នុងការប្រព្រឹត្តទៅ ហើយពិលាវណា នូវធម៌មិនមាន បណ៌ធ គឺខញ្ជានជាទីរលត់ទុក្ខ ហើយចូល (កាន់ផលសមាបត្តិ)

មហាវិធ្លេ ញាណាប៉ា

អប្បាណ៌លំតា វិហារសមាបត្តិ អភិបិប្រសំ ភយ តោ សម្បស្មាយ សុញ្ជានេ មជ៌មុន្តា ដុស្ប ដុស្ប វុណ្ ឧស្សិន ឧវុឌ្ណ អជ្ឈី ខេយ្មិញ ខ្យុង ខ្យុង សុញ្ញន៍ អាវជ្ជិត្យ សមាបជ្ជិត សុញ្ញតា វិហារសមាបត្តិ។ (២០៤) រំឧត្តូម មណៈខា មាត់មាវាមាខោ មក្ ត្ត អត្តត្តា ដុស្ស ដុស្ស វិយ បស្បត្ត អត្តិ ត្តេ វិហារេ រូបបណ៌ជំ កយ គេ សម្បស្មមា ភេ អប្បាណ៌ថា នេះ អន់មន្ត្តា ដុស្ប ដុស្ប វយំ បស្ប-ត់ អប្បាល់លំពេ វិហារេ រួចគិនិវេស គយគោ សម្បស្សាពេ សុញាតេ អធ៌មត្តតា ដុស្ស ដុស្ស វយំ មសុទ្ធ សុញ្ទា វិហារេក ។

ឈ្មោះថាអប្បណ៌ហិតវិហារសមាបត្តិ (វិហារសមាបត្តិមិនមានបណ៌ធំ)
បុគ្គលកាលពិបារណាឃើញ នូវអភិនិវេសៈថាគួរូខ្វាច វមែជពាល់ត្រវ
រឿយ ។ ហើយឃើញនូវតិបិយាសូន្យទៅ ព្រោះចុះចិត្តស៊ីបក្នុងព្រះនិញ្ជាន
ដែលសូន្យចាតអត្តា វមែងព្រះជ័យកន្តើយក្នុងការប្រព្រឹត្តិទៅ ហើយ
ពិបារណានូវធម៌ដែលសូន្យចាតអត្តា គឺនិញ្ជានជាទីរលត់ទុក្ខ ហើយ
ចូល (កាន់ផលសមាបត្តិ) ឈ្មោះថាសុញ្ញាតវិហារសមាមាបត្តិ (វិហារសមាបត្តិសូន្យចាតអត្តា) ។

(២០៥) បុគ្គលកាលពិបារណាឃើញ នូវរូបនិមិត្តថាគួរូទូប ថ្ងៃង៍
ពាល់ត្រូវរឿយ ១ ហើយឃើញនូវកិរិយាសុន្យទៅ ច្រោះចុះចិត្តសិប
ក្នុង៍ព្រះនិញ្ជានមិនមាននិមិត្ត ឈ្មោះថាអនិមិត្តវិហារធម៌ (សភាវៈជាទំ
សម្រាកមិនមានគឺលេសជានិមិត្ត) បុគ្គលកាលពិបារណាឃើញ នូវ
រូបបណ៌ធំ ថាគួទូប វេមន៍ពាល់ត្រូវរឿយ ១ ហើយឃើញនូវកិរិយា
សូន្យទៅ ព្រោះចុះចិត្តសិប ក្នុងព្រះនិញ្ជានមិនមានបណ៌ធំ ឈ្មោះថា
អប្បាណ៌ហិតវិហារធម៌ (សភាវៈជាទីសម្រាកមិនមានបណ៌ធំ) បុគ្គលកាល
ពិបារណាឃើញ នូវរូបាត់និវេសៈ (ការប្រកាន់មានអូវរូប) ថាគួរទូបច
វមែងពាល់ត្រូវរឿយ ១ ហើយឃើញនូវកិរិយាសូន្យទៅ ព្រោះចុះចិត្ត
សិប ក្នុងព្រះនិញ្ជាន់ដែលសូន្យបាកអត្តា ឈ្មោះថាសុញ្ញាតវិហារធម៌
(សភាវៈជាទីសម្រាក់សូន្យបាកអត្តា ឈ្មោះថាសុញ្ញាតវិហារធម៌

សុត្តស្ថិធិពេ 🤫 កនិកាយស្ប បដិសម្តិទាមគ្នោ

(២០៦) រូបនិមិត្ត ភយ តេ សម្បស្សទា នោ អត្ថិត្រ អត្ថិត្រគា បវត្ថិ អត្ថិប្រកិត្តា និពេន តំពាន់ អនិមិត្ត អាវជ្ជិត្យ សមាបដ្ឋតិ អនិមិត្តា សមាបត្តិ រូបបេណ៌ជំ ភយ តោ សម្បូស្យូម ពោ អប្ប-ណ៍ហ៍នេ អធ៌មនុត្ត បវត្ត អជ្ឈបេត្តិតា និពេន៌ ធំពាធ អប្ប**សា**សាត់ **អា**វេជ្ជិត្ត សមាបជ្ជត់ អប្បសា-ហិតា សមាបត្តិ រូសាភិនិវេសំ ភយ តោ សម្បូស្បូ-មាយ សុញ្ញា អធិម្មត្តា បវត្ត អជ្ឈបត្តិតា និរោជ និញ្ចន់ សញ្ញត់ អាវជ្ជិត្យ សមាបជ្ជិត សញ្ញា-តា សមាបត្តិ ។

(៤០៧) រូបនិមិត្ត កយ តោ សម្បស្បទា ជស្ប ដុស្ប យ៉េ អនិមិត្តា និហេខ និញ្ចន់ អនិមិត្ត អាវជ្ជិត្យ សមាបជ្ជិតិ អនិមិត្តា វិហាសេមាបត្តិ រូបបណ្ឌិ កយ តោ សម្ប-ស្បូមពោ អប្បសិបិតិត អធិមិត្ត នូស្ប ដុស្ប យ៉េ

សុត្តស្ថិតិក ។ ទូពនិកាយ បតិសម្ភិទាមគ្គ

(២០០) បុគ្គលកាលពិបារណាឃើញនូវរូបនិមិត្តថាគួរទ្វាប រមែន[៣នើយកន្តើយក្នុងការប្រព្រឹត្តទៅ ហើយពិបារណានូវធម៌មិនមាននិមិត្ត គឺ
ព្រះនិព្វាន់ជាទីរល់គំខុត្ត ហើយចូល (កាន់ដល់សមាបត្តិ) ព្រោះចុះចិត្ត
ស៊ីបក្នុងព្រះនិព្វានមិនមាននំមិត្ត ឈ្មោះថាអនិមិត្តសមាបត្តិ បុគ្គលកាល
ពិបារណាឃើញ នូវរូបបណ៌ធំថាគួរទ្វាច រមែង[ព្រងើយកន្តើយក្នុងការ
ប្រព្រឹត្តទៅ ហើយពិបារណានូវធម៌មិនមានបណ៌ធំ គឺព្រះនិព្វាន់ជាទី
លេត់ខុត្ត ហើយចូល (កាន់ដល់សមាបត្តិ) ព្រោះចុះចិត្តស៊ីប ក្នុង
ព្រះនិញ្ជានមិនមានបណ៌ធំ ឈ្មោះថាអប្បាណិបាត់សមាបត្តិ បុគ្គលកាល
ពិបារណាឃើញ នូវរូបក្នុងនៃវេសៈថាគួរទ្វាប ព្រងើយកន្តើយក្នុងការ
ប្រព្រឹត្តទៅ ហើយចូល (កាន់ដល់សមាបត្តិ) ព្រោះចុះចិត្តស៊ីប ក្នុង
ប្រព្រឹត្តទៅ ហើយចូល (កាន់ដល់សមាបត្តិ) ព្រោះចុះចិត្តស៊ីប ក្នុង
លេត់ខុត្ត ហើយចូល (កាន់ដល់សមាបត្តិ) ព្រោះចុះចិត្តស៊ីបក្នុងការ
ប្រព្រឹត្តទៅ ហើយចូល (កាន់ដល់សមាបត្តិ) ព្រោះចុះចិត្តស៊ីបក្នុងព្រះ
និព្វាន់ដ៏សូន្សបាក់អត្តា ឈ្មោះថាសុញ្ញាត់សមាបត្តិ ។

(៤០៧) បុគ្គលកាលពិចារណាឃើញនវរូបនិមត្តថាគួរទាច រ៉េមង៍ពាល់
ត្រូវរឿយ ១ ហើយឃើញនូវករិយាសូន្យទៅ ព្រោះចុះចិត្តសិចក្នុងត្រះ
និព្វានមិនមាននិមិត្ត រ៉េមង៍ព្រះដ៏យកន្លើយក្នុងការប្រព្រឹត្តទៅ ហើយពិចារ
ណានូវធម៌មិនមាននិមិត្តគឺព្រះនិព្វានដាចរលត់ទុក្ខ ហើយចូល(កាន់ផលស
មាបត្ត) ឈ្មោះថាអនិមិត្តវិហារសមាបត្ត បុគ្គលកាលពិចារណាឃើញនូវរូប
បណ៌ធិថាគួរទាច រ៉េមង៍ពាល់ត្រូវរឿយ ១ ហើយឃើញនូវកិច្ចសេន្យទៅ
ព្រោះចុះចិត្តសិចក្នុងព្រះនិព្វាន ដែលមិនមានបណ៌ធិ វ៉េមង៍ព្រងើយកន្ដើយ

មហាវៃធ្គេ ញាណាយា

បស់នៃ បង្គើ អស់ ប្រែក្ខិត្យ និពេជ ជិញ្ជាជ់ អប្បសិលិនំ អាវជ្ជិត្យ សមាបដ្ឋិតិ អប្បសិលិតា វិហាសេមាបត្តិ
វុទាក់ជំរើសំ កយៈនោ សម្បស់ប្រិតា វិហាសេមាបត្តិ
អជ៌មុត្តត្តា ដុស្ស ដុស្ស វេយំ បស់ប្រិ បវត្តិ អជ្ឈបេក្ខិត្យ ជិពេជ ជិញ្ជាជំ សុញ្ញាតំ អាវជ្ជិត្យ សមាបដ្ឋិតិ សុញ្ញាតា វិហាសេមាបត្តិ ។

(២០៨) វេឌសន៍មិន្តិ ។ បេ ។ សញ្ញានិមិន្តិ សង្ខារនិមិន្តិ វិញ្ញាសន៍មិន្តិ បក្សិ ។ បេ ។ ជាមាន សន្ទិតិន្តិ កយ្យោ សម្បស្សមានោ អនិមិន្តិ អនិមិន្តិន្តា ដុស្សី ដុស្សី វិយ បស្សិន អនិមិន្តិ វិហារេ ជាមហេបស់នឹ កយ្យោ សម្បូន អនិមិន្តិ វិហារេ ជាមហេបស់នឹ កយ្យោ សម្បូស្សី អនិមិន្តិ វិហារេ ជាមហេបស់នឹ កយ្យោ សម្បូស្សី អនិមិន្តិ វិហារេ ជាមហេបស់នឹ កយ្យោ ដុស្សី វ៉ូយ៉ា បស្សិនិ អប្បូសិប្តិ អនិមិន្តិន្តា ដុស្សី ដុស្សី វិយ បស្សិនិ អប្បូសិប្តិ អនិមិន្តិនា ដុស្សី ដុស្សី វិយ បស្សិនិ អប្បូសិប្តិ សុញ្ញានោ វិហារេ ។ នឹងការប្រព្រឹត្តទៅ ហើយពិចារណានូវធម៌មិនមានបណ៌ធំ គឺព្រះនិព្វាន ជាទីវល់គំទុក្ខ ហើយចូល (កាន់ផលសមាបត្តិ) ឈ្មោះថាអប្បណ៌ហិត-វិហារសមាបត្តិ បុគ្គលកាលពិចារ**ណ**យើញ នូវរូជាត់នៃវេស:ថាគួរ្ខាច រមែន ពាល់ត្រូវរឿយ ។ ហើយឃើញនូវករិយាសូន្យទៅ ព្រោះចុះចិត្តសិច ក្នុង ព្រះនិព្វានដំសូន្យូលករត្តា វមែងគ្រងើយករន្ត័យក្នុងការប្រព្រឹត្តទៅ ហើយពិចារណានូវធម៌ ដ៏សូន្យចាកអត្តា គឺព្រះនិព្វានជាទីវលត់ទុក្ខ ហើយចូល (កាន់ផលសមាបត្ត) ឈ្មោះថាសុញាតវិហារសមាបត្តិ ។ [២០៨] បុគ្គលកាលពិលារណាឃើញ នូវវេទនានិមិត្ត ។ មេ។ នុវសញ្ជានិមិត្ត ខ្លុំសង្គារនិមិត្ត នូវពិញ្ញាណនិមិត្ត នូវចុត្ត ។បេ។ នូវ ដរាមរណ៍និមិត្តថា គួរូទ្វា ច រមែនពាល់ត្រូវរឿយ ១ ហើយឃើញនូវកិរិយា សូន្យទៅ ព្រោះចុះចិត្តសិចក្នុងព្រះនិព្យានមិនមាននិមិត្ត ឈ្មោះថាអនិមិត្ត-វិហារធម៌ បុគ្គលកាលពិចារណាឃើញ នូវដវាមរណមណិធិថាគួរទូច វមែនពាល់ត្រូវរឿយ ។ ហើយឃើញនូវកិរិយាសូន្យលៅ ព្រោះចុះចិត្ត ស៊ប់ក្នុងព្រះឧិទាន មិនមានបណិធិ ឈ្មោះថាអប្បូណិហិតវិហារធម៌ បុគលកាលពិចារណា ឃើញ នូវជរាមរណាក់និវេស:ថាគួរូទ្វាច វមែង

ពាលត្រូវរឿយ ។ ហើយឃើញនូវកិរិយាសូន្យូ៧ ព្រោះចុះចិត្តសិចក្នុង

ព្រះនិពានដែលសូន្យចាកអត្តា ឈ្មោះថា**សុញាតវិ**ហាវធម៌ ។

សុត្តន្តបំដីកេ ខុទ្ធកនិកាយស្យូ បងិសម្តិភាមគ្នោ

(២០៤) ជ្រាមលោកគ្នុំ ភយ នោ សម្បស្សមានោ អជ៌មិត្ត អជ៌មុត្តតា បវត្ត អជ្ជប្រេក្ខតា ជំពេជ ជំពាន់ អន់មិន្ត អាវជ្ជិត្តា សមាមជួន អន់មិន្តា ស_ មាបត្តិ ជាមរណបណ៌ជំ កយ តោ សម្បស្សមាលា អប្បាណ៌ល់នេ អជ៌មន្ត្តា បវត្ត អជ្ឈបក្ខិត្យ ជំរោ-ជំ ជំញាជំ អប្បឈាំហ៊ុន អាវជ្ជិត្យ សមាបជ្ជិតិ អប្ប_ ណ៍ហ៍តា សមាបត្ត ជាកម្មរណាភិធិវេស៍ ភយៈតោ សត្បស្សានា មន្ត្រីខ្មុំ មន្ត្រី មន្ត្រីខេក ក្ខិត្យ និយន់ និញ្ចន់ សុញ្ញន់ អាវជ្ជិត្យ សមាជជ្ជិត ស្តាតា **ស**មាខត្**។**

ជ្រាតលោលហុច្ច ម្នាន់ មក្សង្សា ប្រាស្មេស មេ ពេល មក្ខុម្មន្តិ មក្ខុម្មនិស្ស ក្មេខ្មុំ ពេល មក្ខុម្មនិស្ស ក្មេខ្មុំ មេប្រឹង្ស មាសពីខ្មុំ មក្ខុម្មនិស្ស ប្រាសេសសង្ មេប្រឹង្ស មក្ខុម្មនិស្ស ក្មេខ្មុំ មេប្រឹង្ស មក្ខុម្មនិស្ស ប្រាសេសសង្ មេប្រឹង្ស មក្ខុម្មនិស្ស ប្រាសេសសង្សិ

(bod) បុគ្គលកាលពិ**ហ**េឈាយើញ នូវជរាមរណន៍មត្ត ឋាគួរ ទ្វាច វមេន៍ព្រងើយកន្ដើយក្នុងការប្រព្រឹត្តិទៅ ក្រោះចុះចិត្តសិចក្នុងព្រះ និពានមិនមាននិមិត្ត ហើយពិលារណានូវជមិមិនមាននិមិត្ត គឺព្រះនិព្វាន ជាទីលេត់ទុក្ខ ហើយចូលកាន់ (ផលសមាបត្តិ) ឈ្មោះថាអនិមិត្តសមា_ បត្តិ បុគ្គលកាលពិចារណា ឃើញនូវជរាមរណ្ឌបណ៌ធំ ថាគួរូទ្វាច វមែន ព្រង្គើយកន្ដើយក្នុងការប្រព្រឹត្តទៅ ព្រោះចុះចិត្តសិចក្នុងព្រះនិព្យានមិនមាន ဗက်ခဲ ဟေယာဂ်တ**ႈကာ** နှို့ခမ်မဲ့ နေဗာန္**ဗက်ခဲ** နို့ငျား နဲ့ကျနောက်မှ ကွေး ហើយចូលកាន់ (ផលសមាបត្តិ) ឈ្មោះថាអប្បាណិហិតសមាបត្តិ បុគ្គល កាលពិលារណាឃើញនូវដរាមរណាត់និវេស: ឋាគួរូទ្វាច រមែនព្រងើយ កន្តើយក្នុងការប្រព្រឹត្តិពៅ ព្រោះចុះចិត្តសិបក្ខុងព្រះនិព្វានដែលសូន្យូយក អត្តា ហើយពិចារណានូវធមិជិស្ស្សិច្ចាក់អត្តា គឺព្រះនិព្វានដាទីរលត់ទុក្ខ ហើយចូលកាន់ (ផលសមាបត្តិ) ឈ្មោះថាសុពាគសមាបត្តិ ។

(២០០) បុគ្គលកាលពិចារណាឃើញនូវដរាមរណនិមិត្ត ថាគួរូទ្វាច រមែជពាល់ត្រូវរឿយ១ ហើយឃើញនូវកិរិយាសូន្យទៅ ព្រោះចុះចិត្តសិច ក្នុងព្រះនិព្យានដែលមិនមាននិមិត្ត វ៉េមង៍ព្រងើយកន្តើយក្នុងការប្រព្រឹត្តិទៅ ហើយពិចារណា នូវធម៌ដែលមិនមាននិមិត្ត គឺព្រះនិព្យាន**ដាទ់**រលត់ខុត្ត ហើយចូល(កាន់ផលសមាបត្ត) ឈ្មោះថាអនិមិត្តវិហារសមាបត្តិ បុគ្គលកាល ពិចារណាឃើញនូវជរាមរណបណ៌ធំថាគូរូទ្វាច វ៉េមង៍ពាល់ត្រូវរឿយ ១

អប្បាណ៌មាន អជ៌មត្តត្តា ដុស្ស ដុស្ស វយ៌ បស្សិត ប់ អង្គី បេទ្ធិត្យ ជំពេញ ចំពាជ់ អប្បសាស់ អាវជ្ញិត្យ សមាជជួត អប្បាណ៌លិតា វិហារសមាជត្តិ ៩ភម្មាណភិន្ទ្រមុំ ភយ តេសម្បស្បមា សុញ្-នេះ អធ៌មន្ត្តា ដុស្ស ដុស្ស វេយ បស្ស័ត បវត្ត អស្លាបក្ខេត្ត និពេធ និញ្ជាន់ សុញ្ញាត់ អាវជ្ជិត្តា សមា-បដូតិ សុញ្ញា វិហារសមាបត្តិ អុញ្ញោ អធិមិត្រោ វិហារោ អញ្ជាណ៍សំ នោ វិ**ហា**រោ អញ្ញោ សញ្ញា -តោ វិហារេក មួយ អនិមិត្តា សមាបត្តិ អញ្ជា អបុ ្រាល់ទាត សមាបត្តិ អញ្ជា សុញ្ភា សមាបត្តិ អញ្ញា អធិមិត្តា វិហាសេមាបត្តិ អញ្ញា អប្បាណិហិតា វិហារសមាបន្តិ អញ្ញា សុញាតា វិហារសមាបត្តិ ទំញាត់ដួន ញាល់ បជាននដ្ឋេន បញា គេន វុច្ចុំ វិសារឌន ត្តេ ខត្តា វិសារដ្ដេ ញាណំ សមាបត្តិ_ លខ ត្តេ ខ ត្តា សមាខត្ត ខ្មេ ញ លា វិហារសមាខត្តិ ರಾರ್ಣ್ ದರ್ಮ ಭಾಬಾಣದಾದರ್ಜಿಗೆ ಮುಣ್ಕು ನ

្នេខ ខណ្ឌ មានខ្លីខេ $_{(0)}$ ភាពភ្ជុំ ណិហ្ ។ $_{(0)}$ ភាពភ្ជុំ ណិហ្ ។

๑ ម. អានន្តរិយសមាធិស្មឹ ។

ហើយ ឃើញនូវករិយាសូន្យទៅ ក្រោះចុះបត្តសិបក្ខុងព្រះនពានមនមាន រាំមឥព្រងើយកន្លើយក្នុងការប្រព្រឹត្តិទៅ ហើយពិចារណានូវធម មិនមានបណ៌ធំ គឺព្រះនិញខណៈទីវលត់ទុក្ខ ឈ្មោះថាអប្បណ៌ហិតវិហារ_ សមាបត្ត បុគ្គលកាលពរណា ឃើញ នូវជាមរណាក់នរេសៈ រមែង ពាល់ត្រវរឿយ ។ ហើយ ឃើញនូវកិរិយាសូន្យូទៅ ក្រោះចុះចិត្តសិច ក្នុងព្រះនិញ្ជានដ្ឋសូន្យូលកអត្តា វមែង[ពង្រើយកន្ដើយក្នុងការប្រព្រឹត្តិទៅ ហើយពិលាណោន្តវិធម៌ដ៏សូន្យថាកអត្តា គឺព្រះនិព្វានជាទីវលគ់ទុក្ខ ឈ្មោះ ឋាសុញ្ញត្តហោរសមាបត្ត អនិមត្តវិហារធម៌ដោយឡែក អប្បូណិហិតវិហារ ធមដោយឡែក សុញាតវិហារធមដោយឡែក អនិមិត្តសមាបត្តិដោយឡែក អប្បូណ៌ហិតសមាបត្តដោយឡែក សុញាតសមាបត្តដោយឡែក អនិមត្ត-វិហារសមាបគ្គី ដោយឡែក អប្បូណ៌ហិតវិហារសមាបត្តដោយឡែក ដែល ឈ្មោះថា ញា ណ ដោយអគ្គថា សុញាតវិហារសមាបត្តដោយឡែក ដឹងនូវធម្មនោះ ឈ្មោះថាបញា ដោយអត្តថាជីងច្បាស់នវធម៌នោះ ហេតុ លោក ពោលថា បញ្ញាក្នុងវិបស្សនាវិហារ ផ្សេង១ ឈ្មោះថាវិហារ-ដ្ឋញ្ញាណ បញ្ហាក្សផលសមាបត្តផ្សេង ។ ឈ្មោះថាសមាបត្តដ្*ញា* ណ **បញ្ជា**ក្នុងវិហារសមាបត្តិផ្សេងៗ ឈ្មោះថាវិហាវសមាបត្តដ្ឋញ្ញា ណ មញ្ញាក្នុងការផ្ដាច់បង់ នូវភាសវៈ រុ ព្រះបត្តបរសុទ ដោយការមិនវាយមាយ ឈ្មោះថា អានន្ទីរកសមាធិពា ណ គេដូចម្ដេច ។

សុត្តនូបិនពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បតិ៍សម្ងឺទាមគ្នោ

នេះក្នុមស្រែន ចំនុស្សាក្តេស អាំក្តេស សមា_ **ខំ** តស**្** សមាធ៌សុ_រ្សែសឧ ឧ្បុ្ស្នៃ ញាណំ (ឥឧ ញា (សាន អាសាវ ទីយន្តិ ឥតិ ១៤មំ សម ដោ បញ្ ញាណ់ គេខេ ញា ណេខ អសវាធំ ១យោ **យោ**ត៌ តេជ វុច្ចត់ អាំក្ដេចបរិសុជ្ជត្តា អាសសេមុ-ខ្នេខ ខញ្ញា អឧន្ត្រាំកាស**មាជ្ញុំ** ញាល**ាំ ។** (២០៤) អាសវាតិ ភាគមេ តេ អាសវា ។ តាមាសរា ភាសរា ខិដ្ឋាសរា អវិជ្ជាសរា ។ មក្ដេច អន់ស្រេសោ ខំដ្ឋាសរេវា ១័យទំ អទាយក-មនុយោ ភាមាសវេ ខ័យត៌ អចាយកមនុយោ ក្សសុ ១៣៩ មុខាល់ខ្ពះលេ ម៉ាឡាសុវ ១យត់ ជាត្រួត អាសាវ ១យឆ្នំ សកាធា_ តាមិមក្ដេន ជុំខ្សារ៍ កោ ភាមាសរវ ខ័យត៌ តែខេត្តដ្ឋោ ភវសវវ ទីយត៌ តខេត្ដដ្ឋា អៅជួរសរេស ទីយទិ ឯទ្រុនេ អាសស ទីយឆ្នំ

សុត្តនូបិដក ទុទ្ធកនិកាយ បដិសម្តិទាមក្នុ

សេចក្តីមិនរាយមាយ គឺភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ ដោយ អំណាចនៃនេក្ខុម្ម: ឈ្មោះថាសមាធិ ញាណកើតឡើនដោយអំណាច នៃសមាធិនោះ អាសវៈទាំងឡាយរមែងអស់ទៅ ដោយញាណនោះ ព្រោះហេតុនោះ សមថៈ (ការស្ងប់គឺសមាធិ កើត) មុន ញាណ (កើត) ក្រោយ ការអស់ទៅនៃអាសវៈទាំងឡាយ រមែងកើតមានដោយញាណ នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ហាក្នុងការផ្ដាច់បង់នូវអាសវៈ ព្រោះ ចិត្តបរិសុទ្ធដោយកាមេនរាយមាយ ឈ្មោះថាអានន្តរិកសមាធិញ្ញាណ ។

(២១៤) សំនួវត្រន់ពាក្យថា អាសវៈព័ង្ធព្យយ តើអាសវៈព័ង ព្យយនោះ អ៊ី១៖ ។ កាមាសវៈ កវាសវៈ ទិង្គាសវៈ អវិជ្ជាសវៈ ។

អាសរៈ ទាំង ទ្បាយ នុះ វមេន៍អស់ ក្នុង ធម៌ណា ។ ខិដ្ឋាសរៈ វមេន៍
អស់ មិនមានសេសសល់ តាមាសរៈដែល ញ៉ាំន៍សត្វឲ្យទៅកាន់អបាយ
វមេន៍អស់ ការ៉ាសរៈ ដែល ញ៉ាំន៍សត្វឲ្យ ទៅកាន់អបាយ វមែន៍អស់
អវិជ្ជាសរៈ ដែល ញ៉ាំន៍សត្វឲ្យ ទៅកាន់អបាយ វ៉េមន៍អស់ ដោយ
សោតាបត្តិមគ្គ អាសរៈ ទាំង ឲ្យយ នុះ វមេន៍អស់ ក្នុងធម៌នុះ ឯង
តាមាសរៈ ដ៏គ្រោតគ្រាត វមេន៍អស់ ការ៉ាសរៈ ដែលបិត នៅជាមួយ
នឹងកាមាសរៈ នោះ វមែន៍អស់ អវិជ្ជាសរៈដែលបិត នៅ ជាមួយ នឹង
ការាសរៈ នោះ វមែន៍អស់ ដោយសភព វាមិទគ្គ រាសវៈ ទាំង ឡាយ នុំ៖

មហាវេឌ្ឌ ញ្ជាណាវា

អយ្ដាត្តិមក្ដេត អន្ទាស្រស តាមសេវ ទ័យទិ នេះខេត្ត ដៀ ក្រស់ ទើយទិ នេះខេត្ត ដៀ អវិជ្ជាស្រ ហេ ទីយទិ សន្ដ្រាន អស់វា ទីយន្ដិ អរមាន្ដ្រមក្ដេត អន្ទាសេស ក្រស់វា ទីយទិ អន្ទាសេវ អវិជ្ជា. សហ ទីយទិ ស្រុខ្លាន អស់វា ទីយន្ដិ ។

(២០៣) អស្ចាទាន់ស្រេន ១ ខេ ១ អាលោក-ស្សារស្រេខ អុំ ទៀតព្រម្ម ឌតិរ៉ា្សមក្រេច ឈិ-ឈាវសេខ ខាង់ជីរុសេខ ឧណ្ឌក្សា កុសេខ ន់ង្គិលជ្វា-នៅសេន តត្តិយដ្ឋានស្រែន ១តុត្តិព្យានសេន អាកា-សានញ្ហាយនេះឧសមាមន្ត្ទាសេន វិញ្ញា ណញ្ហាយនេះឧស_ មាបត្តស្រែន ភាគាំញ្ញាយនានសមាបត្តស្រែន នៅ-សញ្ញា ខាសញ្ញា យត្តសមាចត្តាសែន ចមវិកាស់-ណាវសេខ អាខោតសំណាវសេខ គេវេតេសំណ. វសេខ វាយាគសំលាវសេខ ខំលាក់សំលា វ សេខ ប៉ុន្ទែសំលាវ **សេខ លោ**ប៉ាន្ទេសំលាវ សេខ ជុំ**នា**គ្គសល់ល្បស្នេ អា**កាសក**់ ^រា់សេន

វមែនអស់ ក្នុងធម៌ទុះឯង កាមាសវៈ វមែនអស់ មិនមានសេសសល់
ការ៉ាសវៈ ដែលបិតទៅជាមួយនឹងកាមាសវៈនោះ វមែនអស់ អវិជ្ជាសវៈ ដែលបិតនៅជាមួយនឹងការ៉ាសវៈនោះ វមែនអស់ ដោយអនាតាមិមគ្គ អាសវៈទាំងឡាយនុះ វមែងអស់ក្នុងធម៌នុះឯង ការ៉ាសវៈវមែងអស់មិន មានសេសសល់ អវិជ្ជាសវៈវមែងអស់ មិនមានសេសសល់ ដោយ អាហត្តមគ្គ អាសវៈទាំងឡាយនុះ វមែងអស់ក្នុងធម៌នុះឯង ៗ

(៤១៣) សេចក្ដីមិនរាយមាយ គឺភាព នៃចិត្តមានអាវម្មណ៍តែ មួយ ដោយអំណាចការមិនព្យាបាទ ។ បេ ។ ង្កោយអំណាច អាលោកសញ្ញា ដោយអំណាចនៃកិរិយាមិនរាយមាយ ដោយអំណាច នៃតំរិយាកំណត់ន្តវិធម៌ ដោយអំណាចញាណ ដោយអំណាចជាមុដ្ឋ: (អំណរទន់) ដោយអំណាចបឋមដ្ឋាន ដោយអំណាចខុតិយដ្ឋាន ដោយ អំណាចតតិយដ្ឋាន ដោ**យអំណាច**ចតុ**ត្តដ្ឋា**ន ដោយអំណាចអាកាសា_ នញ្ចាយតនសមាបត្ត ដោយអំណាចវិញ្ញាណញ្ចាយតនសមាបត្ត ដោយ ំព្រាចអាត់ញ្ចូញ្ចាយតន្ទសមាថត្ត ដោយអំណាចនៅសញ្ហានាសញ្ញាយ_ តនសមាបត្តិ ដោយអំណាចបឋវិកសិណ ដោយអំណាចអារទា្ធកសិណ ដោយអំណាចតេជោតសំណ ដោយអំណាចវាយោកសំណ ដោយអំ_ ណាចនិលកសំណ ដោយអំណាចប័ត្តសំណ ដោយអំណាច លេហិត្-តសំណ ដោយអំណាច្នេតតសំណ ដោយអំណាចអាកាសតសំណ

សុត្តភូមិដៈ៣ ខុទ្ទពនិកាយប្ប បដិសម្ភិទាមគ្នោ

រួយបានម្នាប់ប្រទេខ ១៦៩១៩១៩១៩១៩១៩១៩១ នុស្សនាសេខ សង្ឃនុស្សនាសេន សំហនុស្សនាំ-ទាតាឧុស្សទាំសេន នៅតាឧុស្សទាំសេន មាសាសមន្ត្រប្រទេ ឧលោទាន្តែប្រទេ យា៣៦-តាស់តាសែន ឧបសមានុស្សតាសែន ឧទ្ធមាតភា-សញ្ញាវេសឧ វិធីលាកាសញាវេសឧ វិឌុព្កាសញាវ-សេន វិច្ចិត្តសញ្ញាវសេន វិក្ខាយ៍គេកសញ្ញាវសេន វិទ្ធានកសញ្ញាវសេន មានវិទ្ធានកសញ្ញាវសេន លោ-មានភស្ត្រាវសេខ បុឌ្ឍកាសញាវេសន អដ្ឋិតាស-ញាវេសន ឌីឃំ អស្បូសវេសន ឌីឃំ បស្បូស! សេខ ស្ប៉េ អស្បស់សេខ ស្ប៉េ ខស្បស់សេខ សព្~~កាយប្រដឹស់~~វេឌី អស្បាសវសេន សព្-តាយៗដំស់វេឌី ខស្សាសាវសេន ខស្សម្ភយំ ಕಾಯಕುರ್ಣಿ ಕರ್ನೂಕಾಗಿಕುಣ ರಕ್ಕಳಲ**ಿ ಕಾಯ**… សង្ខារំ មស្បាស់សេន ចិតិហ្លួឌិសំប៉េនិ មស្សសាស្រេន ឧឌ្ឋឌីស្វេឌ ឧស្សាស់ស្រេន

សុត្តនូបិដក ខុទ្ទពនិកាយ បដិសាវិទាមគ្គ

ដោយអំណាចវិញ្ញា ណតសិណ ដោយអំណាចពុទ្ធានុស្**រ**គិ អំណាចធម្មានុ**ស្សត់ ដោយ**អំ**ណាចសង្**្យានុស្សត់ ដោយអំណាច សីលានុស្សត ដោយអំណាចចាគានុស្សត ដោយអំណាចទៅតានុស្សត ដោយអំណាចអានាបានស្បតិ ដោយអំណាចមរណស្បតិ ដោយអំណាច កាយគតាសតិ ដោយអំណាចទបសមានុស្សតិ ដោយអំណាចទទួមាតក... សញ្ញា ដោយអំណាចនៃលកសញ្ញា ដោយអំណាចវិបុព្វកសញ្ញា ដោយ អំណាចវិច្ចខុតសញ្ញា ដោយអំណាចវិត្តាយគកសញ្ញា ដោយអំណាច វិក្ខិត្តកសញ្ញា ដោយអំណា**ចហុត**វិក្ខិត្តកសញ្ញា ដោយអំណាច**លេ**ហគ-តសញ្ញា ដោយអំណាចបុទ្យវត្**សញ្ញា ដោ**យអំណាចអដ្ឋិតសញ្ញា រដាយអ[ំ]ណាចការដតដង្កើមចេញវែង ដោយអំណាចការដកដងើមចល វុវិង ដោយអំណាចការដកដងើមចេញទ្វី ដោយអំណាចការដកដងើម ចូល 🦻 ដោយអំណាចការដឹងច្បាស់ នូវកាយ គឺ $m{s}_1$ ល់ចេញ $m{s}_1$ ងព្លង ហើយដកដងើ្របញ្ ដោយអំណាចការដឹងច្បាស់ នូវកាយគីទ្យល់ ចូលទាំងីព្ទូង ហើយដកដង្កើមចូល ដោយអំណាចការញ៉ាំងកាយសេង្ខាវ ឲ្យស្លប់ហើយដកដង្កើម**េចញ ដោយអំណា**ចការញ៉ាំងិកាយសង្គារឲ្**វ** ស្ទីហើយដកដង្កើមចូល ដោយអំណាចការដឹងច្បាស់នូវិចីតិហើយដក ដង្កើមចេញ ដោយអំណាចការដឹងច្បាស់នូវបីគិហើយដក ដង្កើមចូល

មហាវិធ្លេ ញ្ជាណាជា

અ્વદ્યુદ્ધાં મિયા સામાના સ્વદ્યુદ્ધાં તે បស្បាស់សេន ចិត្តសង្ខាប្បដ្ដស់វេឌី អស្បាស់សេន ចំនួងឆ្នាំ ឲ្យដឹស់វេឌី បស្បាស់វសេន បស្បីមួយ ចំនួ-សង្ហារអស្បាស់ស្រេខ ឧស្សីដែល ខ្យុសស្លារ ឧស្សា-សាសេខ ខ្ទុំឡុំនំសំរេខ អស្សាសស្រេខ ខ្ទុំប្បូនិ-ស់បាន ឧស្សាស់សែន អភិប្បាមានយំ ខិត្ត អស្បា-ស់រសេន អភិប្បមានយ ចិត្ត បស្បាស់រសេន សមា_ ឧហ ចិត្ត ។ បេ។ រ៉ិមោចយ ចិត្ត អធិទ្ធាធុបស្បី វិភគានុខស្ស៊ី និភេសានុខស្ស៊ី ខឌិនិស្សត្តានុខស្ស៊ី អស្សសសសេន ឧដ្ឋស្បត្តានុខស្បី ឧស្សសស្រស ចិត្តសុុក្កេត្ត អាក្តៃទោ សមាធិ តសុុ សមាធិសុុ វសេខ ជជុខ្មែ ឈាល ខេខ ឈាលេខ សសុប្ ត្តិលាទ្វី មុខ ឧភុធ មាតម្តោ ឧស៊ី ឈិហ ខេត ណ៍លេខ មទាមុខ ១៣ យេខ ខេត ដែន

ដោយអំណាចការដ៏នច្បាស់នូវសេចក្ដីសុខ ហើយដកដង្កើមចេញ ដោយ អំណាចការដឹងច្បស់ នុវសេចក្តីសុ១ ហើយដកដនើមចូល អំណាចការជំងឺច្បាស់ទូវចិត្តសង្ខារហើយដកដង្កើមចេញ ដោយអំណាច ការដឹងច្បាស់ខ្លុវចិត្តសង្គារហើយដកដង្កើមចូល ដោយអំណាចការញ៉ាំង ចិត្តសង្ខារឲ្យសុច ហើយដកដង្កើមចេញ ដោយអំណាចការញ៉ាំឪចិត្ត_ សង្ខាវឲ្យស្ងប់ហើយដកដង្កើមចូល ដោយអំណាចការដឹងច្បាស់នូវចិត្ត ហើយដកដង្កើមចេញ ដោយអំណាចការដឹងច្បាស់នូវចិត្ត ហើយដក ដនើមចូល ដោយអំណាចការញ៉ាំងចិត្តឲ្យរីករាយហើយដកដង្កើមចេញ ដោយអំណាចការញ៉ាំន្តចិត្តឲ្យកែរាយ ហើយដកដន្លើមចូល ដោយអំណាច ការតាំងចិត្តឲ្យទាំ ។ បេ ។ ការញ៉ាំងចិត្តឲ្យផុតស្រឡះ ការឃើញ រឿយ ។ ថាមិនទៀង ការឃើញរឿយ ។ នូវវិភគ: ការឃើញរឿយ ។ ន្តវនិរោធៈ ការឃើញរឿយ ។ នូវមដិនិស្សគ្គៈ (ធម៌ជាគ្រឿងលះមង់នូវ ក់លេស) ហើយដកដង្កើមចេញ ដោយអំណាចកំរិយា ឃើញនូវបដិ និស្សគ្គ: ហើយដកដង្កើមហ្គល ឈ្មោះថាសមាធិ ញាណវមែងកើត ទ្បើង ដោយអំណាចនៃសមាធិនោះ អាសវៈទាំងទុក្រយ ម៉េមដ៍អស ដោយញាណ នោះ ព្រោះហេតុនោះ សមថៈ (ការស្ម គឺសមាធិ កើត) មុខ ញាណ (កើត) ក្រោយ ការអស់នៃអាសា!ៈពិនទ្បាយ វម្ដែរកើតមាន ដោយញាណនោះ ហេតុនោះ

សុត្តន្តបំដកេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិខាមគ្នោ

អាំ ក្ខេចស្នេត្ត អាសាសមុច្រេខ បញ្ហា អានខ្លាំកា-សមាធិស្នី ញាលាំ ។

(២០៤) អាសវាតិ តានមេ នេ អាសវា ។

កាមាសវោ កវាសវា និដ្ឋាសវា អវិជ្ជាសវា ។

កាន្ត្រេ អាសវា ទីយន្តិ ។ សោតាបន្តិមក្ដេន

អនវសេសោ និដ្ឋាសវា ទីយនិ អនាយតមនិយោ

កាមាសវា ទីយនិ អនាយតមនិយោ កវាសវវា
ទីយនិ អនាយតមនិយោ អវិជ្ជាសវា ទីយនិ

វិវត្តិនេ អាសវា ទីយន្តិ ។

សភាពមិមក្ដេជ ជុំឱ្យរំកោ ភាមសវេ ទីយតិ ត ខេកដ្ឋោ ភវាសវេ ទីយតិ ត ខេកដ្ឋោ អវិជ្ជាសវេ ទីយតិ សិត្តេតេ អាសវា ទីយត្តិ ។

អភាគាមិមក្ដេជ អជ្ជសេស ភាមាសរវ ទីយនិ តែ នេះកាដ្ឋោ ភវសរវ ទីយនិ ៩ នេះកាដ្ឋោ អវិជ្ជាសរវ ទីយនិ ឃុំ ស្គ្រាន អាសវ ទីយន្តិ ។

សុត្តស្ត្របំដក ទុទ្ធកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្ន

បញ្ជាក្នុងការផ្តាប់បន់នូវតាសវៈ ព្រោះចិត្តបរិសុទ្ធដោយការមិនរាយមាយ ឈ្មោះថា ភានន្តវិកសមាធិញ្ញា ណ ។

(២១៤) សំនួរត្រង់ពាក្យថា អាសារៈ ពិង ឲ្យាយ តើអាសារៈ ពំង ឲ្យាយ ទោះ អ្វីខ្វះ ។ កាមាសារៈ ការសារៈ ខិដ្ឋាសារៈ អាវិជ្ជាសារៈ ។ អាសារៈ ពិង ឲ្យាយ ខុំះ អស់ក្នុង ធម៌ណា ។ ខិដ្ឋាសារៈ វមែនអស់ មិនមាន សេសសល់ កាមាសារៈ ដែលញ៉ាំ នសត្វឲ្យ ទៅកាន់អបាយ វមែង អស់ ការាសារៈ ដែលញ៉ាំ នសត្វឲ្យ ទៅកាន់អបាយ វមែងអស់ អាវិជ្ជាសារៈ ដែលញ៉ាំងសត្វឲ្យ ទៅកាន់អបាយ វមែងអស់ ដោយ សោតាបត្តិមគ្គ អាសារៈ ទាំង ទ្បាយ ខុំ៖ វមែងអស់ក្នុង ធម៌ ខ្ទុំះ ឯង ។

តាមាសវៈដ៏គ្រោតគ្រោត វមែនអស់ កវសវៈដែលឋិតនៅជាមួយ នឹងកាមាសវៈនោះ វមែនអស់ អវិជ្ជាសវៈដែលឋិតនៅ ជាមួយនឹង កវសវៈនោះ វមែនអស់ ដោយសកទាតាមិមគ្គ អាសវៈទាំន ឡាយនុះ វមែនអស់ក្នុងធម៌នុំ ដេង ។

កាមាសវ វមែងអស់មិនមានសេសសល់ កវាសវ:ដែលបិតទៅជា មួយនឹងកាមាសវ:នោះ វមែងអស់ អវិជ្ជាសវ:ដែលបិតទៅជាមួយនឹង កវាសវ:នោះ វមែងអស់ ដោយអនាគាមិមគ្គ អាសវៈទាំងឡាយនុះ វមែងអស់ក្នុងធម៌នុះឯង ។

មហាវិគ្គេ ញាណកប៉ា

ស្សាន្ទ សេសព្ទ ស្ពឺ ឈ្នាស់ ។

« នេះ ដូច្នេះ អេស្រ្ត និង ស្រស់ ខ្លាំ ខ្លាំ និង សេស ស្រ្ត ស្រុំ ស្រាំ ស្រុំ ស្រាំ ស

(២០៤) ២៩ ខមាសៃ ភូព ១៣ ១ វិ**ហារាជិតមោ មណ្ឌីតាជុំ**ទុំត្តា មញ្ញា អរណវិមាយ ញាណំ ។ ឧស្សភាធិចតេយ្យន្តិ អធិទ្ធានុចស្បូតា ឧស្សនាធិបតេយ្យ ឧុក្ខាឧុបស្បនា ឧស្សនាធិបតេយ្យ អនត្តានុខស្បូនា ឧស្សនានិខានយ្យ រូខេ អនិទ្ធានុខ-សត្វពេលស្ត្រៃ អនុត្តាជុខស្សានា ឧស្សានាធិម-នេះបារំ វេឌេសយ ។ ខេ ។ សញ្ញាយ សង្ខាបសុ វិញ្ញា_ យោ ខេត្តស្មី ។ ខេ ។ ជាមរយោ អន់ច្បាន់ឧ-ស្សីយ ខ្ទស្សីយត្តត្រេញ ជ្រុងពេល ខ្ទុស្សិន្តស្សិយ

កវាសវ: វមេនអស់ មិនមានសេសសល់ អវិជ្ជាសវ: វមែន អស់ មិនមានសេសសល់ ដោយអរហត្តមក្គុ ភាសវៈទាំងឡាយខ្មុំះ វ.មន៍អស់ ក្នុងធម៌ខ្មុំះឯន៍ ដែលឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្តថាជំងឺនូវ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ហា ដោយអត្តថាជំងឺច្បាស់ឡាធម៌នោះ ហេតុ នោះ លោកពោលថា បញ្ញាក្នុងការផ្ដាច់បង់នូវអាសវ: ព្រោះចិត្តបរិសុទ្ធ ដោយការមិនវាយមាយ ឈ្មោះថាអានន្តវិកសមាធិញ្ញាណ ។

(២១៥) បញ្ញា គឺ ខុស្សនាធិបតេយ្យ (សេចក្តីឃើញជាធំ) ផង

ការបាននូវវិហារធម៌ដ៏ស្ងប់ នឹងសេចក្តីចុះចិត្តសិចក្នុងធម៌ដ៏ ខុត្តមជង ឈ្មោះ

ថាអរណ៍ហារញ្ញាណ គើដូចម្តេច ។ ពាក្យថា ខុស្សនាធិបតេយ្យ គឺ

ការឃើញរឿយ ១ ថាមិនទៀន ឈ្មោះថា ខុស្សនាធិបតេយ្យ ការឃើញ រឿយ ១ ថាមិន ខ្សែន ឈ្មោះថា ខុស្សនាធិបតេយ្យ ការឃើញ រឿយ ១ ថាមិន ខ្សែន ឈ្មោះថា ខុស្សនាធិបតេយ្យ ការឃើញ រឿយ ១ ក្នុងរូបថាមិន ខៀន ឈ្មោះថា ខុស្សនាធិបតេយ្យ ការឃើញ រឿយ ១ ក្នុងរូបថាមិន ខៀន ឈ្មោះថា ខុស្សនាធិបតេយ្យ ការឃើញ រឿយ ១ ក្នុងរូបថា មិន ខ្សួន ឈ្មោះថា ខុស្សនាធិបតេយ្យ ការឃើញ រឿយ ១ ក្នុងរូបថា មិន ខែនទ្ធន ឈ្មោះ ថា ខុស្សនាធិបតេយ្យ ការឃើញ រឿយ ១ ក្នុងរូបថា មិន ខែនទ្ធន ឈ្មោះ ថា ខុស្សនាធិបតេយ្យ ការឃើញ រឿយ ១ ក្នុងរូបថា មិន ខែនទ្ធន ឈ្មោះ ថា ខុស្សនាធិបតេយ្យ ការឃើញ រឿយ ១ ក្នុងរូបថា មិន ខែនទ្ធន ឈ្មោះ ក្នុងសញ្ញា ក្នុងសញ្ញា ក្នុងសញ្ញា ក្នុងសញ្ញា ស្នាធិបតេយ្យ ការឃើញ រឿយ ១ ក្នុងជាមរណៈ ថា មិន ខៀន ឈ្មោះថា ខុស្សនាធិបតេយ្យ ការឃើញ រឿយ ១ ក្នុងជាមរណៈ ថា ជា ខុក្ខ

សុគ្គន្តប់ដំពេ ទុទ្ធពនិកាយស្ស បដិសម្ងិទាមគ្គោ

ឧស្សាយ និប នេយ្យ និកម លោ អនត្តាឧបស្សាលា ឧស្សាយ និប នេយ្យ ។

(២០៦) សញ្ញេ ខ វិញារាជិតមោត សុញ្ញាតា វិញារោ សញ្ញា វិញារាជិតមោ អធិមិត្តោ វិញារោ សញ្តោ វិញារាជិតមោ អច្បូណ៌ហ៍តោ វិហារោ សញ្ញោ វិញារាជិតមោ ។

បណ់តាធ៌មុន្តតានិ សុញានេ អធ៌មុន្តតា បណ៌តា-ធំមុន្តតា អធ៌ម៌ន្តេ អធ៌មុន្តតា បណ៌តាធ៌មុន្តតា អប្បាណ៌ហ៍នេ អធ៌មុន្តតា បណីតាធ៌មុន្តតា ។

អរណ្យាល នេះ នេះ នេះ អ្នកស្នាល ។

សុត្តស្ថិដិព ១ទូពនិកាយ បងិសម្តិ១មគ្គ

ឈ្មោះថា ទស្សនាធិបតេយ្យ ការឃើញរឿយ ១ ក្នុងដកមរណ: ថាមិន មែនខ្លួន ឈ្មោះថា ទស្សនាធិបតេយ្យ ។

(៤๑៦) ៣៩៩២ ការបាននូវវិហារធម៌ដ៏ស្ងប់ គឺវិហារធម៌ដ៏សូន្យ បាកកិលេស ឈ្មោះថាការបាននូវវិហារធម៌ដ៏ស្ងប់ វិហារធម៌មិនមាន និមិត្ត ឈ្មោះថាការបាននូវវិហារធម៌ដ៏ស្ងប់ វិហារធម៌មិនមានបណិធិ ឈ្មោះថាការបាននូវវិហារធម៌ដ៏ស្ងប់ វ

ពាក្យថា សេចក្ដីចុះចិត្តសិចក្នុងធមិដ៏ទត្តម គឺសេចក្ដីចុះចិត្តសិច ក្នុងព្រះនិព្យានដ៏សូន្យចាកក់លេស ឈ្មោះថាសេចក្ដីចុះចិត្តសិច ក្នុងធមិ ដំទុត្តម សេចក្ដីចុះចិត្តសិចក្នុងព្រះនិព្យានមិនមាននិមិត្ត ឈ្មោះថាសេចក្ដី ចុះចិត្តសិចក្នុងធម៌ដ៏ទត្តម សេចក្ដីចុះចិត្តសិច ក្នុងធម៌មិនមានបណិធិ ឈ្មោះថាសេចក្ដីចុះចិត្តសិចក្នុងធម៌ដ៏ទត្តម ។

ពាក្យថា អរណវិហាវ គឺបឋមដ្ឋាន ឈ្មោះថាអរណវិហាវ ទុតិយដ្ឋាន ឈ្មោះថាអរណវិហាវ គតិយដ្ឋាន ឈ្មោះថាអរណវិហាវ ចតុត្តដ្ឋាន ឈ្មោះថាអរណវិហាវ អាកាសានញ្ហាយគនសមាបត្តិ ឈ្មោះថាអរណវិហាវ ។ បេ ។ នេះសញ្ញានាសញ្ញាយគនសមាបត្តិ ឈ្មោះថាអរណវិហាវ ។

សំនួរត្រង់ពាក្យថា មរណ៍វិហារ គេមរណវិហារ ដោយអត្តដូចម្ដេច ។

ឧភុធជ្យាចេខ ចូណ្យ សារឌុខ អហេស្ណាយ ខ័យ-យជ្យាខេត នៃញ្ញាំចារេ សនេត្ត អរហេរិយារេ នន-យជ្ជាខេត តួង សង្ខេន អរហារួសារេ នឧងឌ្ឍិ-នេះ សុខនុក្ខេ **សរ**ន័ន អរណវិ**ហារេ អាកា**សា-ឧញ្ហាយឥន្សមាបត្តិហា វូបសញ្ជាំ បដិឃសញ្ជាំ ៩១៩-នុសញ្ញ សុវត្ថិ អុស្សេស្រារ វិញ្ញាល្សាយនេះស_ មាះបន្តិយា អភាសានញាយននសញាំ សរត់តំ អ<u>រ</u>-ណវិយារោ អាក់ាញ្ញាយនជសមាបត្តិយា វិញ្ហាណ_ ណុយឧសញ្ញ សង្ខេស អរលាវិសារេ នេះសញ្ចា ជាសញ្ញាយនឧសមាបត្តិ**ហ អ**ក់ញ្ញាយនឧ**ស**ញា សរន្ទន អរហរស្រារេ អេញ អរហរស្រារេ ន្ញា-ស្ទីខ ឃើយ ឧស្សាខម្មីខ ឧឃ្លា ខេម ដំនំខ နေလ_ာက္ဆိုင္းနယ**်** လြန္တာ စပိုတာကေႏွာ်နားမွာ စလာီရာ**_** ដូមត្តា មញ្ញា អរណៈវិហារេ **ញា**លាំ ។

(២០៧) ៩៩ ខ្លីល ពលេល សមញ្ជកត្តា សលោ ៤ សង្ខារជំ បដ្បាស្សិច្ចិយា សោខ្យសហ ញាណព័យាល ល់លំ សមាជិព្យិយាល់ សែកាតា បញ្ជា ជិក្រេសមាបត្តិយា ញាណំ ។

មហៅធ ញ្ជាណរាជា

សភាវៈនាំចេញនុវិនីវរណធម៌ទាំងទ្បាយដោយបឋមជ្ឈាន ឈ្មោះថា អរណៈវិហារ សភាវៈនាំចេញនូវវិតក្លៈ នឹង វិហារៈ ដោយខុតិយដ្ឋាន ឈ្មោះថាពរណវិហារ សភាវៈនាំ ចេញម្**វ**ប៉ីគិដោយគតិយដ្បាន ឈ្មោះ ថាអរណវិហារ សភាវៈនា ចេញនវសុ**១**នឹងខុត្តដោយចតុត្តជ្ឈាន ឈ្មោះ ថា**អរណ**វិហារ សភាវៈនាំចេញទូវរូបសញ្ញា បដ្ឋឃសញ្ញា នឹងនានត្ន_ ដោយអាកាសានញ្ចាយតនសមាបត្តិ ឈ្មោះថាអរណៈហែរ សភាវៈនាំចេញនូវ៣ភាសានញ្ចាយតន្ទសញ្ញា ដោយវិញ្ចាណញ្ចាយតន្ សមាបត្ត ឈ្មោះថាអរណវិហារ សភាវ:នាំចេញនូវវិញ្ញា ណញ្ចាយគន_ សញ្ញា ដោយអាតិពាញាយត្នសមាបត្ត ឈ្មោះថាអរណ៍វិហារ សភាវៈ នាំ ចេញទូវអាត់៣្ណា យត្នសញា ដោយ នៅសញ្ហា នាសញា យត្ន**ស**្ មាបត្តិ ឈ្មោះថាអរណវិហារ នេះឈ្មោះថាអរណវិហារ ដែលឈ្មោះថា ញាណ ដោយអត្តថាជំនួនវុធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ហា ដោយអត្តថាជំនឹ ច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ហាគីទស្សនាធិបតេយ្យ ផ្នែករបាននូវវិហារធម៌ជំសុប នធិ៍សេចក្ដី១៖បិត្តស្រុក្នុងធម៌ជំនុត្តមផង ក្រោះជាមក្រារួយរយ័យ ភ

(៤១៧) បញ្ជាដែលមានភាពស្វាត់ជំនាញ ព្រោះហេតុប្រកប ដោយកំឡាំង ៤ ៨ង :ព្រោះការស្វបរម្វាប់នូវសង្ខារ ៣ ៨ង ព្រោះ ញាណបរិយាទាំង ១៦ ៨ង ព្រោះសមាធិបរិយាទាំង៤ ៨ង ឈ្មោះថា និរោធសមាបត្តិញ្ញាណ គើដូចទ្លេច ។

សុគ្គន្គប់ដីពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស បដិសម្តីខាមគ្នោ

ន្ទីហិ ពលេហិតិ ន្ទេ **ពលានិ សម៩ពល់** វិបស្សភាពលំ ។

(២០៥) កាន់ សមដពលំ ។ ខេត្តម្មាសេខ

ចិត្តសេ្បកាត្តតា អាំក្តោះថា សមដពលំ អព្យាធានវសេខ ចិត្តសេ្បកាត្តតា អាំក្តោះថា សមដពលំ
អាលោកសញ្ញាវសេខ ចិត្តសេប្រកាត្តតា អាំក្តោះថា
សមដពលំ អាំក្នេចវសេខ ចិត្តសេប្រកាត្តតា អាំក្នេះ
ថោ សមដពលំ ។ ខេ ។ ១៩ខិស្បត្តាខុ១ស្បី អស្បាសាសេខ ចិត្តសេប្រកាត្តតា អាំក្តោះថា សមដពលំ
១៩ខិស្បត្តខេត្ត អាំក្តោះថា សមដពលំ
១៩ខិស្បត្តខេត្ត អាំក្នេះថា សមដពលំ
១៩ខិស្បត្តខេត្ត សមដពលំ ។

ល្បត្តថ្មជំពក ខុទ្ទកនិកាយ បងិសម្តិទាមគ្គ

ពាក្យថា រជាយក់ខ្សាំង ៤ គំ កម្លាំងមាន ៤ យ៉ាង គំ កម្លាំង សមថ: ១កម្លាំងវិបសុទ្ធា ១ ។

(៤១៤) កំខ្យុំឪសមឋ: តេដ្យម្ដេច 🛪 ការមិនរាយមាយ គឺកាព នៃចត្តមានអាវម្មណ៍តែមួយ ដោយអំណាចនៃនេក្ខម្មៈ ឈ្មោះថាកំឡាំង សមថៈ ការមិន្យាយមាយ គឺភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ ដោយ អំណាចនៃការមិនព្យាធាទ ឈ្មោះមាក់ឡាំឪសមថៈ ការមិនវាយមាយ គឺភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ ដោយអំណាច នៃអាលោកសញា ឈ្មោះថាក់ទ្យាំន៍សមថ: ការមិនវាយមាយ គឺភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍កែ មួយ ដោយអំណាចនៃការមិន៧យមាយ ឈ្មោះថាកំឡាំងសមថ: ។បេ។ ការមិនវាយមាយ គឺភាពនៃចិត្តមានអារម្មណ៍តែមួយ ដោយអំណាចនៃ គរិយា ឃើញរឿយ ១ នូវធម៌ជាគ្រឿងលះបង់នូវតិលេស ហើយដក ដង្ហើមចេញ ឈ្មោះថាក់ទ្បាំងសមថៈ ការមិនវាយមាយ គឺភាពនៃចិត្តមាន មារតិហ្វារម្ភិក ដោយមួយ ១ ខ្មែនក្នុយ $(m_{\omega} \omega)$ $(m_{\omega} \omega)$ ខ្មែនក្នុង គ្រឿងលះបង់ ខ្លុំកំលេស ហើយដកដង្គើមចូល ឈ្មោះថាកំឡាំងសមថៈ ។ (២១៩) សំនួរត្រង់ពាក្យថា កំឡាំងសមថៈ គេកំឡាំងសមថៈ ដោយអត្តដូចម្ដេច ។ ធម្មជាគមនកក្រេ ក្នុង៍នៅវណៈធម ដោយ បឋមដ្ឋាន ឈ្មោះថា កំឡាំងសមថៈ ធម្មជាគមិនកំរេក ក្នុ**ង**

វិតក្តុៈនិន៍វិហារៈ ដោយឲុតិយដ្យាន ឈ្មោះថា កំឡាំងសមថៈ

មហាវគ្គេ ញាណពជា

ត្តយដ្ឋាខេត ចិត្តិហា ន ភាម្បីគិតិ សម្ដេត្តិ សម្ដេត្តិ សញ្ចាប ជាជគ្គសញ្ចាប ជ កាម្ប៉ូតិត សម្ដេលប វិញ្ញា ឈញ្ជា យន្ទទុស្ស ស្នា ស្មាន ស្នា យន្ទ-នសញ្ជាយ ន កាម្បីគិត សម៩ពល់ អាកាញ្ញាយ-នេះ សមាបន្តិយា វិញ្ញាណញ្ជាប់នេះ សញ្ញាយ នេះ គម្ប-ត់ត សម៩ពល់ *ដោះសញ្ហាធាសញ្ញាយ*ត្សសមាបត្តិ យា អាក់ញុំញាយឥជសញ្ជាយ ជ កម្បីតំត់ សម-៩ពល់ ជុន្នច្ចេខ ជុន្នចូសសគតក្តាលេសេ ៩ ១ន្នេ ខ ន ភាមុទ្រ ន ខល់តំ ន វេឌភិគ សម់៩៣បំ ៩៩ សម៩៣៧ ។

(២២០) ភាគម ខែស្បាញលំ ។ អនិទ្ធានុខស្បាញ ខែស្បាញលំ ខុត្តានុខស្បាញ ខែស្បាញលំ អនត្តា-នុខស្បាញ ខែស្បាញលំ និត្តិខានុខស្បាញ ខែស្បាញ-ពល់ វិក្សានុខស្បាញ ខែស្បាញលំ និក្សានុខស្បាញ សមឋៈ នម្មជាតមិនកម្រើកក្នុងបតិ ដោយតតិយជ្ឈាន ឈ្មោះថាកម្លាំង
សមឋៈ នម្មជាតមិនកម្រើកក្នុងសុខនឹងខុត្ត ដោយចតុត្តដ្ឋាន ឈ្មោះថា
កម្លាំងសមឋៈ នម្មជាតមិនកម្រើកក្នុងសុខនឹងខុត្ត ដោយចតុត្តដ្ឋាន ឈ្មោះថា
កម្លាំងសមឋៈ នម្មជាតមិនកម្រើកក្នុងប្រសញ្ញា ក្នុងបដិឃសញ្ញាក្នុងនានត្ត
សញ្ញា ដោយភាកាសនញ្ជាយតនសមាបត្តិ ឈ្មោះថាកម្លាំងសមឋៈ
នម្មជាតមិនកម្រើកក្នុងតាកាសានញ្ជាយតនសញ្ញា ដោយវិញ្ញាណញ្ហាយ
ននសមាបត្តិ ឈ្មោះថាក់ម្យាំងសមឋៈ នម្មជាតមិនកម្រើកក្នុងវិញ្ញាណញ្ហាយតនសញ្ញា ដោយអាក់ញ្ចញ្ញាយតនសមាបត្តិ ឈ្មោះថាក់ម្ខាំង
សមឋៈ នម្មជាតមិនកម្រើកក្នុងតាក់ព្រញ្ញាយតនសមាបត្តិ ឈ្មោះថាក់ម្ខាំង
សមឋៈ នម្មជាតមិនកម្រើកក្នុងតាក់ព្រញ្ញាយតនសមាបត្តិ ឈ្មោះថាក់ម្ខាំង
សមឋៈ នម្មជាតមិនកម្រើកក្នុងតាក់ព្រញ្ញាយតនសមាបត្តិ ឈ្មោះថាក់ម្ខាំង
សមឋៈ នម្មជាតមិនកម្រើកក្នុងតាក់ព្រញ្ញាយតនសមាបត្តិ ឈ្មោះថាក់ម្ខាំង
សម្បៈ នម្មជាតមិនកម្រើក មិន
ឃ្មោយតនសមាបត្តិ ឈ្មោះថាក់ម្ខាំងសមឋៈ នម្មជាតមិនកម្រើក មិន
ឃ្មេងឃ្មោង មិនញ្ញាប់ញារ ក្នុងទទួបៈផង ក្នុងកំលេសដែលប្រកបដោយ
ទទួបៈផង ក្នុងខន្ធផង ឈ្មោះថាក់ម្ខាំងសមឋៈ នេះកម្លាំងសមថៈ ។

(660) កម្លាំងវិបស្សនា គើដូចម្ដេច ។ ការឃើញរឿយ១ថាមិន
ខៀន ឈ្មោះថាកម្លាំងវិបស្សនា ការឃើញរឿយ១ ថាជាខុត្ខ ឈ្មោះថា
កម្លាំងវិបស្សនា ការឃើញរឿយ១ថា មិនមែនខ្លួន ឈ្មោះថាកម្លាំង
វិបស្សនា ការឃើញរឿយ១ ថាគួរនឿយណាយ ឈ្មោះថាកម្លាំងវិបស្សនា ការឃើញរឿយ១ ថាជាគ្រឿងប្រាសចាកតម្រេក ឈ្មោះថាកម្លាំង
វិបស្សនា ការឃើញរឿយ១ ថាជាគ្រឿងប្រាសចាកតម្រេក ឈ្មោះថាកម្លាំង
វិបស្សនា ការឃើញរឿយ១ ថាជាគ្រឿងប្រាសចាកតម្រេក ឈ្មោះថាកម្លាំង
វិបស្សនា ការឃើញរឿយ១ ថាជាគឺវិលត់ខុត្ខ ឈ្មោះថាកម្លាំងវិបស្សនា

សុគ្គន្តបំជពេ ខុទ្ទកនិកាយស្យូ បដិសម្ងិទាមគ្នោ

វិបស្សភាពលំ ខឌិធិស្បុត្តខុបស្បា វិបស្បាញលំ រុខេ អន់ទ្វានុខសុស្តា វិខស្សាខាល់ ។ ខេ ។ រុខេ ម_ ដំនិស្បត្តានុខស្បូញ វិបស្បួយពល់ បានេយ្យ ។ បេ ។ សញ្ញាយ សង្ខ័ាសេ វិ**ញា**លោ ខគ្គស្នឹ ។ មេ ។ ៩ភេម េស អធិទ្ធានុខស្បួល វិបស្បាញពល់ ។ បេ ។ ជ្រាមរលោ ខឌ្ឌិស្បីស្ទាន់ឧស្សិយ រួចមានៃលក្ស (၉၉၀) រុធមាវិយ សេច ខេត្ត រួតមាវិយ-ពល់ ។ អធិទ្ធានុខសុក្ខាយ ធិទូសត្តាយ ន ភាម_{្រ}-ន្ទ រុត្តាដែលប្រ ខែ្សាខេត្តាដែល មានមា**យ** ជ កាម្បីតិត ប៉ែសុក្រាពល់ អនត្តាឧុបស**ុ**ក្រាយ អត្ត<u>–</u> សញ្ញាយ ខ កាម្បីគិតិ ម៉ែស្បូលពល់ ធំពុំសានុបស្ប-ជាយ ខច្ចិយា ឧគម្យត់តំ ម៉ែងរួយពល់ កែកានុ-បស្បាយ ១៤៩ ឧ ភម្បីគីគិ វិបស្បាញពល់ និកេ-**ស**នុបស្បា្តាយ សមុខយោ ខ ភាម្បីតិត វិបស**្**ភាពល់ បដ់ខែស្បីត្តាន់ឧស្សីយកាល មាល់ខេ ខ យង់ខ្មែរ វិច-ស្ទ្រាពលំ អាំជួយ ខ អាំជ្ហាសហឥត្តិលេសេ ខ ១ធ្វេ ខ ឧ កម្មនិតិ ជ ឧលទិ ជ វេឌតិតិ វិប_ សាទ្រាពល្ ៥ខ្ រួជមាទី២២ល ឯ

សុត្តន្តប់ឱក 🤫 ទួកនិកាយ ឬដិសម្តិទាមគ្គ

ការឃើញរឿយ១ ថា គួរូលះបន់ ឈ្មោះថាកម្យ៉ុន៍វិបស្សនា ការឃើញ
រឿយ ១ ថា មិនទៀនក្នុងរូប ឈ្មោះថាកម្យ៉ុន៍វិបស្សនា ១ បេ ១
ការឃើញរឿយ ១ ថា ជាគ្រឿនលះបន់ក្នុងរូប ឈ្មោះថាកម្យ៉ុន៍វិបស្សនា
ការឃើញរឿយ ១ ថា មិនទៀន ក្នុងវេទនា ១ បេ ១ ក្នុងសញ្ញា
ក្នុងសង្ខារ ក្នុងវិញ្ញាណ ក្នុងចក្ខុ ១ បេ ១ ក្នុងជាមរណៈ ឈ្មោះថា
កម្មាំងវិបស្សនា ១ បេ ១ ការឃើញរឿយ ១ ថា ជាគ្រឿងលះបន់ក្នុង
ជរាមរណៈ ឈ្មោះថាកម្លាំងវិបស្សនា ១

(৬৬၈) សំនួរត្រង់ពាក្យថា គម្យុំ វិបស្សនា គើកម្លាំ វិបស្សនា ដោយអត្តដូចម្ដេច ។ ធម្មជាតមិនគម្រើកក្នុងនិច្ចសញ្ញា ដោយអនិច្ចានុប_ ស្សនា ឈ្មោះថា កម្ខាជវិបស្សនា ធម្មជាគមិនកម្រើកក្នុងសុ ១សញ្ញា ដោយ ុក្ខានុបស្សនា ឈ្មោះថាកម្ខាំងបែស្សនា ធម្មជាគមិនកម្រើកក្នុងអនត្ត-សញ្ញា ដោយអនត្តានុបស្សទា ឈ្មោះថាកម្លាំងវិបស្សនា ធម្មជាគមិន កម្រើកក្នុងសេចក្តីគ្រេកអរ ដោយនិព្វិតានុបស្សនា ឈ្មោះថាកម្លាំងវិបស្ស **៣** ធម្ម**ជាតមិនកម្រើកក្នុងរាគ: ដោយវិ**វាគានុបស្សនា ឈ្មោះថាកម្វាង វិបស្សនា ធម្មជាតមិនកម្រើកក្នុងកំរិយាកើតឡើង ដោយខំពេញនុបស្សនា **ឈ្មោះថាកម្លាំងវិបស្សនា** ធម្មជាតមិនកម្រើកក្នុងសេចក្ដីប្រកាន់មាំ ដោយ បដិនសុក្រានុបស្សនា ឈ្មោះថាកម្លាំងវិបស្សនា ធម្មជាគមិនកម្រើកមិន យ្វេងយ្វេង មិនញាប់ញារ ក្នុងអវិជ្ជាផង ក្នុងកំលេសដែលប្រកបដោយ អវិជ្ជាផ**ង ក្នុង១ខ្នផង ឈ្មោះ**ថាកម្លាំងវិបស្សខា នេះកម្លាំងវិបស្ស**ខា ។**

មហាវគ្គេ ញាណពថា

(৮৮৮) ឧ.៣ ឧ មធិ្សេខ ឧត្តសិទ្ធិ៣ ម ឧត្តមាំ មូហើទុំ មធិ្សេខ ឧត្តសិទ្ធិ៣ ។ ឧត្តលក្សាច មានចិស្សី ខ្ពុំ មួយ មួយ ក្នុំ មួយ មួយ ឧត្តលក្សាច មានចិស្សី មួយ មួយ មួយ មួយ មួយ អណ្ណាក្រមា មាលអង្គិប ឧត្តសិទ្ធិ មានចិស្សី អស្សី-អណ្ណាក្រមា មាលអង្គិប ឧត្តសិទ្ធិ មេសិទ្ធិ មណ្ណាក្រមា មាលអង្គិប ឧត្តសិទ្ធិ មេសិទ្ធិ អណ្ណាក្រមា មាលអង្គិប ឧត្តសិទ្ធិ មេសិទ្ធិ អណ្ណាក្នុំ មានប្រជាជាធិ្ធិ មេសិទ្ធិ អង្គិបចំ និស្សី មួយ ។

ញា ហេ ខរួល មេស ខា ខេឌ្ឌិត ហេ មេខ ខេឌ្ឌិត ខេឌ្ឋិត ខឌ្ឋ

(៤៤៤) សំនួរត្រន៍៣ក្យុថា ការស្លប់រម្វាប់នៃសង្ហារ ៣ តើការ ស្លប់រម្វាប់នៃសង្ហារ ៣ ដូច:ម្ដេច ។ កាលបុគ្គលចូលកាន់ឲុតិយដ្ឋាន បើសង្ហារ គឺវិតក្ដ: នឹងវិចារៈ រមែងស្ងប់រម្វាប់ កាលបុគ្គលចូលកាន់ ចតុត្តដ្ឋាន កាយសង្ហារ គឺអស្បសៈ នឹងបស្បសៈ រមែងស្ងប់រម្វាប់ កាលបុគ្គលចូលកាន់សញ្ញាវេទយៈតន់ពេធ ចិត្តសង្ហារ គឺសញ្ញានឹងវេទនា វាមេងស្ងប់រម្វាប់ នេះការស្ងប់រម្វាប់នៃសង្ហារ ១

(៤៤៣) សំនួរត្រង់តាត្យថា ញាណចរិយា ១៤ គើញ ណចរិយា ១៤ ដូចម្ដេច ។ ការឃើញរឿយ ១ ថាមិន ខៀន ឈ្មោះថាញ ណចរិយា ការឃើញរឿយ ១ ថាមិន ខៀន ឈ្មោះថាញ ណចរិយា ការឃើញរឿយ ១ ថាមិន ខែនិង្គន ឈ្មោះថាញ ណចរិយា ការឃើញរឿយ ១ ថា ការឃើញ ហើយ ១ ថា ការ គ្រឿន ប្រាស ចាតិ ឈ្មោះថាញ ណចរិយា ការឃើញ ហើយ ១ ថា ការ គ្រឿន លេខ ចាតិ ឈ្មោះថាញ ណចរិយា ការឃើញ ហើយ ១ ថា ការ គ្រឿន លេខ ចាតិ លេខ បញ្ជាំ សំលាំ ខុត្ត ឈ្មោះថាញ ណចរិយា ការឃើញ ហើយ ១ ថា ការ គ្រឿន លេខ ចាតិ លេខ ឃ្មោះថាញ ណចរិយា ការឃើញ ហើយ ១ ថា ការ គ្រឿន លេខ ចាតិ លេខ ឃ្មោះថាញ ណចរិយា ការឃើញ ហើយ ១ ថា ការ គ្រឿន ហេខ ចាញ ហើយ ១ ថា ការ ឃើញ ហើយ ១ ថា ការ គ្រឿន ហេខ ចាញ ហើយ ១ ថា ការ ហើញ ហើយ ១ ថា ការ គ្រឿន ហេខ ចាញ ណចរិយា ការ ឃើញ ហើយ ១ ថា ការ គ្រឿន ហេខ ចាញ ណចរិយា ការ ឃើញ ហើយ ១ ថា ការ ហើញ ហើយ ១ បារ ហ

សុត្តន្តូចិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

(២២៤) នេះហ៊េ សមានិច យោហ៍និ កានមាហ៍ នេះហ៊េ សមានិច យោហ៍ ។ ១ឋមជ្ឈាន សមានិច ហោ ឧត្តិយជ្ឈាន់ សមានិច ហៃ អាតាសានញាយនេះសមា-បត្តិ ញៃហេ ហាញយនេះសមាបត្តិ នេះសញាយនេះសមា-បត្តិ ញាហេ ហាយនេះសមាបត្តិ នេះសញាសាសញា-យនេះសមាបត្តិ សមានិច ហៃ ១ បីទិ ខ សុខុញ្ជូន ១៩៣-ភាគ្នាយ នៃក្តោ ១ ហៃ ១ បីទិ ខ សុខុញ្ជូន ១៩៣-ភាគ្នាយ នៃក្តោ ១ ហៃ ១ បីទិ ១ សុខុញ្ជូន ១៩៣-បត្តិ ១៩៣ភាគ្នាយ នៃក្តោ ១ ហៃ ១ បីទិ ១ សុខុញ្ជូន ១ សុខ្លាំ ១ ប្រសាធានិសមា-

១ ន. ម. អាកាសានញ្ហាយតនសមាបត្តិ។ បេ ។ វិញ្ញាណញ្ហាយតនសមាបត្តិ អាកិញ្ច—ញ្ហាយតនសមាបត្តិ នេវសញ្ជានាសញ្ញាយតនសមាបត្តិ សមាធិប៊រិហេតិ ទិស្សន្តិ ។ ៤ ន. សោឡសហិ ។

សភពតាមមត្ត ឈ្មោះថា ញាណថយោ សភពតាមផលសមាបត្ត ឈ្មោះថាញាណចរិយា អនាគាមមគ្គ ឈ្មោះថាញាណចរិយា អនាគាម-ផលសមាជម្នំ ហើលខណ្ឌ ឃើញ ឃើញ មរ**ល់ខ្ពុំង ខ្ពំ ឃើ**ំជា ឃើញ ឃើញ អរហទ្តផលសមាជន្តី ឈ្មោះជាញាណចរយា នេះញាណចរយា ១៦ វ (៤៤៤) សន្ទរគ្រង់ពាក្យថា សមាធិបរិយា ៩ គើសមាធិបរិយា ។ ដូចម្ដេច ។ បឋមជ្ឈាន ឈ្មោះថាសមាធិប្រហ ខុតយដ្ឋាន ឈ្មោះ ឋាសមាធិបរិយា គតិយដ្ឋាន ឈ្មោះថាសមាធិបរិយា បត្តឥដ្ឋាន ឈ្មោះថាសមាធិចិលៃ អាកាសានញ្ចាយគនសមាបត្តិ វិញ្ចាណញ្ចា យតនសមាបត្តិ នៅសញ្ហានាសញ្ជាយតនសមាបត្តិ ឈ្មោះថាសមាធ_ ចរិយា វិតក្តុ: វិហារ: ប័តិ សុ១: នឹងបិត្តេកគ្គុតា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់កំរិយាបាន នូវបឋមជ្ឈាន ។ បេ ។ វិតក្ត: វិហារៈ ប័តិ សុ១: នឹង ចិត្តេកគ្គុតា (ប្រព្រឹត្តទៅ) ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់ករិយា ជាន នៅនៅសញ្ជានាសញ្ជាយគនសមាបត្តិ នេះសមាធិបរិយា ៩ ។

មហាវគ្គេ ញ្ជាណពជា

(គគុឌ) សេខ ឧយំ សេយោ មេរឌីសាទេ សមាប់ផ្លាស់ អធិដ្ឋាធ់សេ វដ្ឋាធ់សេ បច្បុះគ្នាឈា-វស់ ។ បឋមជ្ឈាធំ យត្តិភ្នក់ យនិត្តក់ យាវតិត្តកំ សុក្សាច ៣៩ដីមុ ៣ច្រឹម ខាងស្ន ជី្ញន្ទ មាសពីមិយាកា ខេធិញកាន់ខ្លួន ខេង្គខ្លែ មាសពីខ្លែង បឋមជ្ឈាធ យត្តិភូគ យខិត្ត យាវតិភូគ អភិដ្ឋាតិ អភិជ្ជាធេ ឧជ្ជាយ៍តត្តំ ឧត្តិតិ អភិជ្ជាធាវស់ បឋមជ្ឈាធ យទ្ធិច្ឆក់ យឧិច្ឆក់ យាវតិច្ឆក់ វូដ្ឋាន វូដ្ឋា ខេ ឧឌ្ធា-យ៉ាត់ត្ត ឧត្តិត រដ្ឋានរស់ ១ឋមជ្ឈាន យត្តិភ្នំ យនិទ្ធ-ម លារង្ខើម ភ្នំព្រង្ខិង ត្រៃ ហាលា ខង្គិញ ង្ င်းနီးမှာ ဂရိုးနီးနီး ဟားနက္က င်းမွာကရီးပြင့် ရ ဂရ ရ (၉၃)-សញ្ជាសញ្ជាយឥជសមាបត្តិ យត្តិភូគាំ យឱ្យគាំ ១ ម. អាបដ្ឋតិ ។

មហាវិច្ច ញាណាយ៉ា

(៤៤៤) ពាក្យថា សេចក្តីស្ថាន អធិប្បាយថា សេចក្តីស្ថានមាន ៥ យ៉ាង គឺសេចក្តីស្ថាន់ក្នុងការនិក១ សេចក្តីស្ថាន់ក្នុងការចូល១ សេចក្ត ស្ថាត់ក្នុងការអធិដ្ឋាន១ សេចក្តីស្ថាត់ក្នុងការចេញ ១ សេចក្តីស្ថាត់ក្នុងការ ពិចារណា ១។ បុគ្គលនិកនូវិបឋមជ្ជានដែលខ្លួន[ជាថ្នាក្នុងទីណា ជ្រាថ្នា ក្នុងតាលណា ប្រាថ្នាត្រមណា សេចក្តួយគយូវក្នុងការនិកមនមាន ហេតុ នោះ ឈ្មោះថាសេចក្តីស្ថាត់ក្នុងការនិក បុគ្គលចូលកាន់បឋមជ្ឈន់ដែល រូនប្រាថ្នាក្ខុងទណា ប្រាថាក្នុងកាលណា ប្រាថ្នាត្រមណា យតយុរក្នុងការចូលមនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសេចក្តីស្ថាតក្នុងការ ចូល បុគ្គលអធដ្ឋាននូវបឋមជ្ឈានដែលខ្លួនប្រាថ្នាក្នុងទីណា ប្រាថ្នាក្នុង តាលណា ជ្រាថ្ងាត្រមណា សេចក្តួយគយ្យក្នុងការអធ្លានមនមាន ហេតុ នោះ ឈ្មោះថាសេចក្តីស្ថាតក្នុងការអធដ្ឋាន បុគ្គលចេញអំពីថឋមដ្ឋាន ដែល ខ្លួនប្រាថ្នាក្នុង ខណា ប្រាថ្នាក្នុងកាលណា ប្រាថ្នាត្រមណា សេចក្តីយ៍ត យុវក្នុងការចេញមនមាន ហេតុ: នាះ ឈ្មោះថាសេចក្តីស្ថាន់ក្នុងការចេញ បគ្គលព**ារណា**នវែប**ឋ**មដ្ឋានដែលខ្លួន **ជា** ថ្នាត្តនៃណា *្*ជ្រុស្ត្រភ្នំងកាល ជ្រាញ់ត្រមណា សេចត្តយតយូវភ្នុងការពេលរណាមនមាន ហេតុ ឈ្មោះថាសេចក្តីស្ថាតក្នុងការព**ារណា** បុគ្គលនិ**ក**ន**វិទុ**តយដ្ឋាន ។ បេ ។ នូវ នេវសញានាសញាយតនសមាបត្ត ដែល១៩ ជាថ្នាក្**ង ្ណា**

សុត្តន្តបំដីពេ 🤫 កនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

យារុខ្លួយ អារុជ្ជិន្ន (១) អារុជ្ជិយ ខេត្តាលិនខ្លុំ ឧទ្ទ័ន អារុជ្ជិន្នារក្ស ខេត្តក្សា បារុខ្លួន សម្បានខ្លួន បារុខ្លួន បារិខ្លួន បារុខ្លួន បារុខ្លួន បារុខ្លួន បារុខ្លួន បារុខ្លួន បារុខ្លួន បារិខ្លួន បារិខ្លួន បារិខ្លួន បារិខ្និន បារិខ្និន បារិខ្លួន បារិខ្និន បារិខ្និ

ត្រុខ្ញុំ ត្រូលាខ្ពុលខ្ពុំ ត្រូវប្រទេខ រួច្នូចិរាល ។ តែ ។ ទុខគ្ននិក្សី ត្រុខ្ញុំ ត្រូលាទូលខ្ញុំ អូលោយសាយិល មើន យាត់ដីទំក្សី ត្រូខ្ញុំ ត្រូលាទូលខ្ញុំ អូលោយសាយិល តេណី ត្រូខ្លាំខេ ឈ្នាហុ ។ មុខ កាត់ដែរយេ ខេយ្លិក គ្រែទ្យ យុទ្ធ កាត់ដែរទក្សី ត្រូយតំបាន មេ

១ អាវង្ជើតិ ។

សុគ្គន្តប់ដែក ខុទ្ធកនិកាយ បតីសម្តិទាមគ្គ

ប្រាជ្ញាក្នុងកាលណា រ្វាជ្ញាត្រឹមណា សេចក្ដីយឺតយូរក្នុងការនឹកមិនមាន
ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសេចក្ដីស្ងាត់ក្នុងការនឹក បុគ្គលចូលកាន់នៅសញ្ញា នាសញ្ញាយននសមាបត្ដិ ដែលខ្លួនប្រាជ្ញាក្នុងទី ណា ប្រាជ្ញាក្នុងកាលណា
ប្រាជ្ញាត្ដិមណា ។ បេ ។ បុគ្គលអធិដ្ឋាន ចេញ ពិចារណា សេចក្ដីយឺត
យូវក្នុងការពិចារណាមិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសេចក្ដីស្ងាត់ក្នុងការ
ពិចារណា នេះឯង សេចក្ដីស្ងាត់៩ យ៉ាង ឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្ដថា
ជំងឺនូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអត្ដថាជំងឺច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុ
នោះ លោកពោលថា បញ្ហាគឺការ៉ៈនៃសេចក្ដីស្ងាត់ ព្រោះហេតុប្រកប
ដោយកម្លាំងទាំង ៤ ៥៨ ដោយសមាធិចវិយា សូផង ឈ្មោះថានិការ
ញាណចរិយា ១៦ ផង ដោយសមាធិចវិយា សូផង ឈ្មោះថានិកានៈ

(৮৮১) បញ្ញាក្នុងការបង្អស់ នូវការប្រព្រឹត្តទៅ នៃកំលេសនឹង
១ន្ធ របស់បុគ្គលអ្នកដឹង១្លួន ឈ្មោះថាបរិទិញានញ្ញាណ គើដូចម្ដេច ។
បុគ្គលដឹង១្លួន ក្នុងលោកនេះ បង្អស់នូវការប្រព្រឹត្តទៅ នៃកាមច្ជន្ទះ
ដោយខេត្តូម្មៈ បង្អស់នូវការប្រព្រឹត្តទៅ នៃព្យាបាទ ដោយអព្យាបាទ បង្អស់នូវការប្រព្រឹត្តទៅ នៃថិនមិទ្ធៈ ដោយអាលោកសញ្ញា
បង្អស់នូវការប្រព្រឹត្ត ទៅនៃទទួចៈ ដោយអាវិក្សេចៈ បង្អស់នូវការ
ប្រព្រឹត្តទៅ នៃវិចិតិច្ចា ដោយធម្មវវគ្គានៈ ។ បេ ។

ឈាហេខ អរ្ទុំរាណ ខាងឡើន អរខ្មាល ឧភុឝឡីរចេច ត្តីក្រហាន ឧធន្តិ ឧ ្ទាហា ខ្លួន ៤ ខេ ៤ ម មេសន្តិ ឧ ទើប សម្បស់ឧស្ស អនុទាខិសេសាយ ខំពា្ធ**ភា**តុយា មយ្ឈាំ ឧយ៌ស៊ារ៉ុស្តី **៤ ៩៧វី**ទី្ស ម្**៤យ៉េរុ មោ**ឌឦ= ្នំ ។ ខេ ។ សាខត្សៃខ្ញុំ ភូមិត្ស<mark>្តំ មហភ</mark>ិព្សិ នព្សិញ្ជីន នទូ សម្បីជាខ្មារ ខេស្តិ៍ ឧរុយ្យ យ ខេ ឧណ្ណា ត្រូយនៃ ឈាហា ខយាខនេះជីខ ឈាហា តុនាខេខជើត ឧណ្ឌា នេះ ខ្មុំ សម្បជាជស្ប បង្គើតរួយនេះចេ ဗဏ္ဏ ဗၤိန်ဏ္ဆု ေတြက် **។**

င ႀငံဂၤီသီဗေသ ဂဿ. ဘာရာက္က ដើ သါဟ_{္ ఎ}

ងរិសុខ្សេខ ខេស៊ី ងសុឈ្សេខ ខេស៊ី រ ងពី ខេស្ស ខេស្ស ស្នាសុខ្សេ ខេស៊ី ស៊ីស្រ ខាឌ់ ណោ នៅមហេ ខេស៊ី អង់មហេ ខេស៊ី មានិសិខទ្ធី ឧណីស្និសី និវិនមហ**ល**ឧសេទ្ ម-

១ ន. ម. បរិនិញយន្តស្ស ។

នៃអវិជ្ជា ដោយញាណ នៃអរតិ ដោយបាមុដ្ឋ: នៃនីវែណៈទាំងឡាយ ដោយបឋមជ្ឈាន ។ បេ ។ បង្គសនុ**វ**ការប្រព្រឹត្តិ**ទៅ** នៃកំលេស ទាំងអស់ ដោយអរហត្តមគ ម្យ៉ង់ទៀត កាលបុគ្គលអ្នកដឹងខ្លួន ឧញ្ជន ដោយអនុព្វទិសេសនិព្វាន៣តុ ការប្រព្រឹត្តិ ៧នៃចក្ខុនេះ វមែនអស ទៅ ទាំងការប្រព្រឹត្តដទៃនៃបក្ខុ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ការប្រព្រឹត្តទៅ នៃសោតៈនេះ ។ បេ ។ ការប្រព្រឹត្តទៅនៃឃានៈ ការប្រព្រឹត្តទៅនៃជីវា ការប្រព្រឹត្តទៅនៃកាយ ការប្រព្រឹត្តទៅខែចិត្ត រមែនអស់ទៅ ទាំងការ ប្រព្រឹត្តដទៃ នៃចិត្តក៏មិនកើតឡើងដែរ នេះឯងបញ្ហាក្នុងការបង្អស់នូវ ការប្រព្រឹត្តទៅ នៃកលេស នឹង១ន្ទ របស់បុគ្គលអ្នកដឹង១្ខ ឈ្មោះថា មរិនិញ្ជានិញ្ញា ណ ស្ន្រោះថាញា ណ ដោយអត្ថថាដឹង នូវធម៌នោះ ឈ្មោះ ឋាបញ្ហា ដោយអគ្គថាជំងឺច្បាសនូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ហា ក្នុងការបង្គស់នូវការប្រព្រឹត្តទៅ នៃកំលេស របស់បុគ្គលអ្នកដឹង វុន ឈ្មោះថាមវិនិញ្ជានិញ្ញាណ

(៤៤៧) បញ្ញា គឺការមិនប្រាតដក្នុងការផ្ដិលផ្ដាច់ដោយប្រពៃនូវធម៌ ទាំងពួងផង ក្នុងការលែតផង ឈ្មោះថាសមសីសដ្ឋញ្ញាណ គើដូចម្ដេច ។ ពាក្យថា ធម៌ទាំងពួង បានដល់១ន្ទ ៩ អាយតនៈ ១៤ ឆាតុ ១៨ ពួកកុសលធម៌ ពួកអកុសលធម៌ ពួកអព្យាកតធម៌ ពួកកាមាវិចរ ធម៌ ពួក្យបាវចរធម៌ ពួកអរុប្រវិចរធម៌ ពួកអបរិយាបន្ទុធមិ ។

សុគ្គន្តប់ដីកេ ខុទ្ទកនិកាយស្យូ បដិសម្ភិទាមគ្នោ

លាខិតដើន មានិយ្ណៈហេកោ មាស៊ី មាងជួំន័ន្ទ រ ឧទ្ទាំខេខ ខ្មុរហោ មាស៊ី មាងជួំន័ន្ទ រ ពេ រ ងរ មាងជួំន័ន្ទ ខាងថ្មើន ងរេខ្មុ មាស៊ី មាងជុំន័ន្ទ ឧក្សា រុច្ចយុត្ត មាស៊ី មាស៊ី មាស៊ី មាស៊ី មាស៊ី មាស៊ី អូច្ចយុត្ត មាស្តី មាស៊ី មាស៊ី មាស៊ី មាស៊ី អូច្ចប្តី មាស៊ី មាស៊ី មាស៊ី មាស៊ី មាស៊ី អូច្ចប្តី មាស្តី មាស៊ី មាស៊ី មាស៊ី អូច មាស៊ី មាស៊ី មាស៊ី មាស៊ី អូច មាស្តី មាស្តី មាស្តី មាស្តី អូច មាស្តី មាស្តី មាស្តី មាស្តី មាស្តី មាស្តី មាស្តី អូច មាស្តី មាស្ត្ី មាស្តី មាស្តី មាស្តី មាស្តី មាស្ត្ី មាស្តី មាស្តី មាស្តី មាស្ត្ី មាស្តី មាស្តី មាស្តី មាស្តី មាស្តី មាស្ត្ី មាស្តី មាស្តី មាស្តី មាស្តី មាស្ត្ី មាស្តី មាស្តី មាស្តី មាស្តី មាស្ត្ី មាស្តី មាស្តី មាស្តី មាស្តី មាស្តី មាស្ត្ី មាស្តី មា

(២២៤) និកោធន៍ ខេត្តម្មេន កាមប្តខ្ញុំ និកោធន៍
អព្យាទានេន ព្យាទាន់ និកោធន៍ អាលោកអញ្ញាយ
ដឹងមិន្ទំ និកោធន៍ អាំក្តោបេន ទុន្ទចំ និកោធន៍
ឧម្មវៈត្ថានេន វិចិត្តិខ្ញុំ និកោធន៍ ញាលោន អាំផ្លំ
និកោធន៍ ទាមជ្រួន អាវតី និកោធន៍ ចឋមជ្ឈានេន
និវៈលោ និកោធន៍ ។ បេ ។ អរហត្តមក្តេន សព្វភ្លាំលេស និកោធន៍ ។

(២៣០) អនុខដ្ឋានតាត់ នេក្ខាញ្ញុំ ខដិលនួស្ប តាមចួឡោន ឧខដ្ឋាត់ អព្យាទាន់ ខដិលនួស្ប ព្យាទា-នោន ឧខដ្ឋាត់ អាលោកសញ្ញុំ ខដិលនួស្ប នឹងមិន្នំ

សុត្តនូបិជិក ទុទ្ធកាទិកាយ បដិសម្តិទាមត្ត

(២៤៨) ពាក្យថា ការផ្តិលផ្តាច់ ដោយប្រពៃ អធិប្បាយថា
បុគ្គលកាត់ផ្តាច់ដោយប្រពៃនូវកាមច្ជន្ងះ ដោយនេត្តម្នះ កាត់ផ្តាច់ដោយ
ប្រពៃនូវព្យបាទដោយអព្យាបាទ កាត់ផ្តាច់ដោយប្រពៃនូវថីនមិទ្ធៈ ដោយ
អាលោកសញ្ញា កាត់ផ្តាច់ដោយប្រពៃនូវទុទ្ធចូះ ដោយអារិក្ខេបៈ កាត់
ផ្តាច់ដោយប្រពៃនូវវិចកិច្ចា ដោយធម្មវិវត្ថានៈ កាត់ផ្តាច់ដោយប្រពៃនូវ
អាវិជ្ជា ដោយញាលា កាត់ផ្តាច់ដោយប្រពៃនូវរារត់ ដោយបាមជ្ជៈ កាត់
ផ្តាច់ដោយប្រពៃនូវពួកនៅពេល: ដោយបឋមជ្ជាន ។ បេ។ កាត់ផ្តាច់
ដោយប្រពៃនូវកំលេសទាំង់ពួង ដោយអហេត្តមគ្គ ។

(២៤៩) ពាក្យថា ការរំលត់ គឺបុគ្គលរំលត់ នូវកាមច្ជន្លះ
ដោយនេត្តម្មៈ រំលត់នូវព្យាបាទ ដោយអព្យាបាទ រំលត់នូវថីនមិច្ចៈ
ដោយអាលោកសញ្ញា រំលត់នូវទុទ្ធច្ចៈ ដោយអវិត្តេចៈ រំលត់នូវវិចិតិច្ចា
ដោយធម្មវៃគ្គានៈ រំលត់នូវអវិជ្ជា ដោយញាណ រំលត់នូវអវតិ ដោយ
បាមជ្ជៈ រំលត់នូវពួកន៍វៃណៈ ដោយបឋមជ្ជាន ។ បេ ។ រំលត់នូវពួក
តំលេសទាំងពួង ដោយអរហត្តមគ្គ ។

(២៣០) ពាក្យថា មិនប្រាកដ គឺកាលបុគ្គលគ្មានសំបន់វូវនេត្តម្មៈ កាមច្ចន្ទៈមិនប្រាកដ កាលបុគ្គលជានសំប នូវអព្យាជា៖ ព្យាជាទមិន ប្រាកដ កាលបុគ្គលជានសំប នូវអាលោកសញ្ញា ថ័នមិទ្ធ:មិនប្រាកដ ឧ ឧបដ្ឋាតិ អាក្រៃចំបន់លេន្ទស្ប ឧន្ទ ំ ឧ ឧបដ្ឋាតិ

ឧម្មារត្តា ខំ បន់លេន្ទស្ប រិចិតិមួញ ឧ ឧបដ្ឋាតិ

ឧម្មារត្តា ខំ បន់លេន្ទស្ប អាជ្ញា ឧ ឧបដ្ឋាតិ មាមជំ
ន្ទ បន្ទស្ប អាក់ ឧ ឧបដ្ឋាតិ មឋមជ្ឈាខំ បន់លេ្
នូស្ប នៃវេណា ឧ ឧបដ្ឋ ខំ (°) ។ បេ ។ អហេត្តមក្តំ

បដ់លេន្ទស្ប សព្វក្តាលេសា ឧ ឧបដ្ឋ ខំ ។

(២៣០) សមន្ត់ ភាមច្ចន្តស្បី ១១៤ នា ខេត្តម្នំ
សម៌ ព្យាទានស្បី ១១៤ នា អព្យាទានោ សម៌
ដឹងមិន្ទស្បី ១១៤ នា អស្រេកសញ្ញា សមំ ១៩ទូស្បី ១១៤ នា អស្រេកសញ្ញា សមំ ១៩ឧទ្ទា ឧម្មីអេទាន់ សមំ អរជ្ញាយ ១១៤ នា ញាសា
សមំ អន់យា ១១៤ នា សម្បីនិត្តិប្រយ ១១៤ឧទ្ទា ឧម្មីអេទាន់ សមំ អរជ្ញាយ ១១៤ និត្តា ញាសា
សមំ អន់យា ១១៤ និត្តា សមំ ១ ខេ ១ សម្បំ សំភា ខ្មែរសោធ
១០៤ និត្តា ១៤មជ្ឈាន់ សមំ ១ ខេ ១ សម្បីនិត្តា សមំ ១ សា
សំ ១១៤ និត្តា អរហត្តមិត្តោ សមំ ១

(២៣៤) សឺសន្លិ នោស សឺសានិ **ខលិ** ពោខសឺសញ្ជូ ឧណ្ណា ឧន្ទនសឺសញ្ជូ^(២) **មានោ** បរមាសសឺសញ្ជូ និឌ្ជិ វិគ្គោបសឺសញ្ជូ ខុឌ្<mark>ជូ</mark>

o ម. ឧបដ្ហីសត្តិ ។ 🖢 🧣 ម. វិនិពន្ធសាល៍ញា ។

កាលបុគ្គលបានស៊ប់នូវអវិត្តេបៈ •្វេច្ច: មិនប្រាកដ កាលបុគ្គលបាន ស៊ប់នូវជម្បីវត្ថានៈ វិចិតិច្ចា មិនប្រាកដ កាលបុគ្គលបានស៊ប់នូវញាណ អវិជ្ជា មិនប្រាកដ កាលបុគ្គលបានស៊ប់នូវបាមុជ្ជ: អវតិ មិនប្រាកដ កាលបុគ្គលបានបើប់នូវបឋមជ្ឈាន ពួកនីវិវណ: មិនប្រាកដ ។ បេ ។ កាលបុគ្គលបានស៊ប់នូវអវហត្តមគ្គ ពួកកំលេសទាំងីពួង មិនប្រាកដ ។

ហើលរណ្ឌសាសិតគេតំ ដើម្បាញ់ ស្រាះស្រស់ សូងមីឱ ឯ

ក្រស់ ដោះស្រត់ ដើម្បាញ់ ស្រាះស្រស់ សូងមីឱ ឯ

ក្រស់ ដោះស្រត់ អេយាមការប្រមាញ់ អែយាមការប្រមាញ់ អេយាមការប្រមាញ់ អែយាមការប្រមាញ់ អេយាមការប្រមាញ់ អេយាមការប្រមាញ់ អេយាមការប្រមាញ់ អែយាមការប្រមាញ់ អេយាមការប្រមាញ់ អេយាមការប្រមាញ់ អេយាមការប្រមាញ់ អេយាមការប្រមាញ អេយាមការប្រមាញ អេយាមការប្រមាញ អេយាមការប្រមាញ់ អេយាមការប្រមាញ់ អេយាមការប្រមាញ់ អេយាមការប្រមាញ់ អេយាមការប្រមាញ់ អេយាមការប្រមាញ អាយាមការប្រមាញ អាយមារប្រមាញ អាយាមការប្រមាញ អាយាមការប្រមាញ អាយាមការប្រមាញ អាយាមការប

(២៣២) ពាក្យថា ជាប្រធាន សេចក្តីថា ប្រធាន ១៣ យ៉ាន៍ គឺ
ភណ្ណា ជាប្រធានក្នុនិបល់ពោធ (ការរារាំងផ្លូវនិព្វាន) ១ មានះ ជា
ប្រធានក្នុងការជាប់ចំពាក់ ១ ទិដ្ឋិ ជាប្រធានក្នុងការស្លាបអង្គែល ១

໑ "ប្រភាន" បាល់ថា "សីសំ" ប្រែថា "ប្រភាន" កំបាន ថា "ក្បាល" កំខាន ។

សុគ្គន្តបិងកេ ទុទ្ធកនិកាយស្យូ បងិសម្ភិទាមគ្នោ

ត្សា មាល់ ខេត្ត និង ខេត្ត ទេសា ខេត្ត ខេត្ត និង ខេត្ត ខេត្

បុខ្មុំនៃ រកោ បុខ្មុំ នោសោ បុខ្មុំ មេយោ បុខ្មុំ ពេក្យ បុខ្មុំ ពេក្យ បុខ្មុំ នោសោ បុខ្មុំ មេហា បុខ្មុំ នោសោ បុខ្មុំ នោក បុខ្មុំ នេះ សេ ខេត្ត នេះ ខេត្ត នេះ ខេត្ត នេះ ខេត្ត នេះ ខេត្ត នេះ ខេត្ត ខេត្ត នេះ ខេត្ត ខេត

o ម. សង្គិលេសស័សញ្ ។ 🕪 ម. អយ់ បាហេ ៩ត្ថិ។

ទន្ទប្ច: ជាប្រធានក្នុងការរាយមាយ ១ អវិជ្ជា ជាប្រធានក្នុងសេចក្តីសៅ
ហ្មុន ១ សន្ធា ជាប្រធានក្នុងសេចក្តីដៀសិច ១ វិរិយៈ ជាប្រធានក្នុង
ការផ្គង់ ឡើន ១ សត់ ជាប្រធានក្នុងការប្រុងប្រយត្ន ១ សមាធិ ជា
ប្រធានក្នុងការមិនរាយមាយ ១ បញ្ញា ជាប្រធានក្នុងការយល់ឃើញ ១
ជីវិតិន្ទ្រិយ ជាប្រធានក្នុងការប្រព្រឹត្ត ១ វិមោត្ ជាប្រធានក្នុង តោប ១
និរោធ ជាប្រធានក្នុងសង្ខារ ១ ឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្តថាដឹងនូវ
ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអត្តថាដឹងច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ
លោកពោលថា បញ្ញា មិនប្រកដក្នុងការផ្តល់ផ្តាច់ដោយប្រពៃ នូវធម៌
ទាំងពួងឥង ក្នុងការរំលត់ផង ឈ្មោះថាសមសិសដ្ឋញ្ញាណ ។

(២៣៣) បញ្ញាក្នុងការលែតនូវក្វើងដ៏ក្រាស់មានភាព ៤ជ្រ ៗ នឹង មានភាពតែមួយ ឈ្មោះថា សល្វេទដ្ឋញ្ញាណ តើដូចម្ដេច ។

ពាត្យថា ក្រាស់ សេចក្តីថា ក្រាស់ គឺរាគ: ក្រាស់ គឺ ពេស: ក្រាស់ គឺ មេហៈ ក្រាស់ គឺ កោធៈ «បនាហៈ មក្ខៈ បទ្បាសៈ ឥស្យា មច្ចុំបៃៈ មាយា ស បើយ្យៈ ថម្ភៈ សារម្ភៈ មាន: អតិមាន: មទៈ បមាទៈ កំលេស ពាំងីពួង ទុច្ចាំតេពាំងីពួង អភិសង្ខារពាំងីពួង ការគាម់កម្មពាំងីពួង ។

មហារីគ្នេ ញាណពជា

សេចខ្ញុំ អលេខិតទៀ វាយខ្ញុំ រ ពក្សខ្ញុំ វាយខ្ញុំ ស្នេខិញ វាយខ្ញុំ ក្សាយា សេចខ្ញុំ នតិរុទ្ធេះ វាយខ្ញុំ សេចខ្ញុំ អូល្លេយ សេចខ្ញុំ នធិរុទ្ធេះ វាយខ្ញុំ សេចខ្ញុំ អូលេយកណ្ណា វាយខ្ញុំ ខេយ្តិត្តិ សេចខ្ញុំ សេចខ្ញុំ អូលេយកណ្ណា វាយខ្ញុំ ខេយ្តិត្តិ សេចខ្ញុំ សេចខ្ញុំ អូលេយកណ្ណា វាយខ្ញុំ ខេយ្តិត្តិ សេចខ្ញុំ សេចខ្ញុំ អូលេយក្សាលា វាយខ្ញុំ ខេយុសខ្ញុំ វិស្សខ្ញុំ សេចខ្ញុំ អូលេខ វិស្សខ្ញុំ អូលេសា វាយខ្ញុំ ខេយ្តិត្តិ សេចខ្ញុំ អូលេស សេចខ្ញុំ អូលេស សេចខ្ញុំ ខេត្តិទី សេចខ្ញុំ សេចខ្ញុំ សេចខ្ញុំ សេសខ្ញុំ ស្រួល សេស វាយខ្ញុំ ខេត្តិទី សេចខ្ញុំ សេចខ្ញុំ សេចខ្ញុំ សេសខ្ញុំ សេសខ្ញិំ សេសខ្ញុំ សេសខ្ញុំ

ជតិខេត្តេក ខេត្តនទី មជតិខេត្ត ស្ពាលទូវេទ រ ជា ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ស្តាំ ខេត្ត ស្តាំ បានក្រាន់កាន្ត ជា ខេត្ត (២៣៤) តាក្យថា ភាព មេត្រ ១ និងភាព តែមួយ គឺកាមច្ជន្ទៈ ឈ្មោះថា ភាព មេត្រ ១ នេត្តមួយ ១ យោះថាភាព តែមួយ ព្យាបាទ ឈ្មោះថាភាព តែមួយ ព្យាបាទ ឈ្មោះថាភាព តែមួយ ពីខេត្តម្នះ ឈ្មោះថាភាព តែមួយ ពីខេត្តម្នះ ឈ្មោះថាភាព តែមួយ ជីនមន្ទិៈ ឈ្មោះថាភាព តេត្រ ១ អាស្តេច ឈ្មោះថាភាព តែមួយ ជិខិតិច្ចា ឈ្មោះថាភាព ថ្ងៃ ១ អាស្តេច ឈ្មោះថាភាព តែមួយ ជិខិតិច្ចា ឈ្មោះថាភាព ថ្ងៃ ១ អាស្ត្រច ឈ្មោះថាភាព តែមួយ អាវិជ្ជា ឈ្មោះថាភាព ថ្ងៃ ១ ជម្ជុំ ១ ជម្ជាំ ១ ជម្ជុំ ១ ជម្ជុំ ១ ជម្ជាំ ១ ជម្យ ១ ជម្ជាំ ១ ជម្ជ

(២៣៥) ៣៩៧០ ភ្លើន សេចក្ដីថា ភ្លើន ៩ ភ្លើនគឺចរណៈ (២វណៈគេដៈ)១ ភ្លើនគឺគុណ (គុណៈគេដៈ)១ ភ្លើនគឺជម្ងំ (បញ្ញាគេដៈ)១ ភ្លើនគឺបុណ្យ (បុញ្ញាគេដៈ)១ ភ្លើនគឺជមិ (ជម្មាគដៈ)១
បុគ្គលលត់ ភ្លើនគឺកាពទ្រស្ដសីល ព្រោះដុតតំដៅ ដោយភ្លើនគឺចរណៈ
លត់ ភ្លើនគឺការមិនមានគុណ ព្រោះដុតតំដៅ ដោយភ្លើនគឺគុណ លត់
ភ្លើនគឺការមិនមានគុណ ព្រោះដុតតំដៅដោយភ្លើនគឺគុណ លត់
ភ្លើនគឺការមិនមានប្រាជា ព្រោះដុតតំដៅដោយភ្លើនគឺគុណ លត់
ភ្លើនគឺការមិនមានប្រាជា ព្រោះដុតតំដៅដោយភ្លើនគឺបញ្ញា លត់ ភ្លើនគឺ
ឥតបុណ្យ ព្រោះដុតតំដៅដោយភ្លើនគឺបុណ្យ លត់ ភ្លើនគឺអធមិ ព្រោះ
ជុតកំដៅ ដោយភ្លើនគឺជមិ ។

សុត្តនូបិដ្ឋពេ ខុទ្ទពនិកាយស្យូ បដិសម្ភិទាមគ្នោ

(၉၈၇) က ហើសេខ ២ ខេត្ត ឃើ មក ហើសេ ောင်ဆို ရဲ့ လူးလုံးသ ဈာမားသ မှလုံးလုံးသ မျပါ-ស នោ មាល់ សៃ ខ្លួចខ្លួំ អម ហើយ អ ហេ មេ-សញ្ញា សហ្វេទេ ខុធ្នូខ្ញុំ អសហ្វេទេ អាំក្ដេច सालाक दृष्ट्रसूचि मसालाक कर्नेस्टर साले-လေး မႏ္မြီး မရလုံလေး ထားလံု ရလုံလံုလ မႏွစ္ អមាហិសេ ខាត់ជ៉ូ មាហិសេ ខ្មុំរួហា អមាហិសេ ខមមណ្ឌនំ ស ល្ខេស ។ ខេ ។ សព្ទត្តិលេសា អស់ ហ្វេទេ អរសន្តមត្តោ សំហ្វេទេ តិញាត់ដ្ឋែន ឈ្មាល, ឧប្សាសព្ទដ្ឋ ឧឈា ខេង ដំនំន ឧជ្ជមាន។ ន្តែកត្តត្រជីមរិយាធានេ មញ្ញា សហ្វេទដ្ដេ ញាណ៍ ។ **មញ្ញា រឺយោយម្ភ ញាលាំ ។ អនុម្បី**ន្ទាន់ ទាមកាាន់ អតុសលាន់ ខេត្តនៃ អនុហ្វាធាយ អសហ្វ័ឧត្តមហិ-តន្តបក្កសដ្<mark>ដេ បញ្ហា វិវិយារម្ភ</mark>េ ញាណ ឧប្បន្នាន **ទាបកោន អកុសហនំ ខុញ្ជាំ បញ្ជាយ អស**- $\vec{G}$ ေန္တီ ေလွ ေနွ ေနတ္က ေန ေတာ္က ႏွင္းကား ေဆာက္လံ

១ ម. អសល្លី៩ត្តំ បហិតត្តា បង្គហង្គេ ។

សុត្តតូបិងក ខុទ្ទកនិកាយ បងិសម្ភិទាមដ្ឋ

(២៣៦) ពាក្យថា ផ្លូវផន់ សេចក្ដីថា កាមចន្ទះ ឈ្មោះថាមិនផ្លូវផន់ និងមន្ទៈ ឈ្មោះថាមិនផ្លូវផន់ ជីនមិន្ទៈ ឈ្មោះថាមិនផ្លូវផន់ ជីនមិន្ទៈ ឈ្មោះថាមិនផ្លូវផន់ គឺពេលកសញ្ញា ឈ្មោះថាមិនផ្លូវផន់ ចិនមិន្ទៈ ឈ្មោះថាមិនផ្លូវផន់ អាលោកសញ្ញា ឈ្មោះថាផ្លូវផន់ ចិន្ទ្រៈ ឈ្មោះថាមិនផ្លូវផន់ អាល្រះថាផ្លូវផន់ គឺជំពា ឈ្មោះថាមិនផ្លូវផន់ ញាណ ឈ្មោះថា ផ្លូវផន់ អាតិ ឈ្មោះថាមិនផ្លូវផន់ ញាណ ឈ្មោះថា ផ្លូវផន់ អាតិ ឈ្មោះថាមិនផ្លូវផន់ ពីបាល ឈ្មោះថា ផ្លូវផន់ អាច្រា ឈ្មោះថាមិនផ្លូវផន់ ចិត្តហា ឈ្មោះថា មិនផ្លូវផន់ មាច្រា ឈ្មោះថា មិនផ្លូវផន់ មាច្រា ឈ្មោះថា ស្បាះថា មិនផ្លូវផន់ ស្បាល ហ្វារៈថា មិនផ្លូវផន់ មាច្រា ឈ្មោះថា មិនផ្លូវផន់ មាហេតុមិន ឈ្មោះថា ស្បារៈថា មិនផ្លូវផន់ មាហេតុមិន ឈ្មោះថា មិនផ្លូវផន់ មាហេតុមិនផ្លូវផន់ មាហេតុមិន ស្បារៈថា មិនផ្លូវផន់ មាហេតុមិន ស្បារៈថា ស្បារៈថា មិនផ្លូវផន់ មាហេតុមិន ស្បារៈថា ស្បារៈបារៈថា ស្បារ ស្បារៈថា ស្បារៈស្បារៈថា ស្បារៈស្បារៈថា ស្បារៈស្បារៈថា ស្បារៈស្បារៈស្បារៈស្បារៈស្បារៈស្បារៈស្បារៈស្បារៈស្បារ ស្បារៈស្បារៈស្បារៈស

(២៣៧) បញ្ញាក្នុងការផ្គង់ របស់បុគ្គលមានចិត្តមិនរួញរា នឹង
បុគ្គលមាខទ្ទឧបញ្ញានទៅហើយ ឈ្មោះថា វិរិយារម្ភញ្ញាណ តើដូច
ម្ដេច ។ បញ្ជាក្នុងការផ្គង់ របស់បុគ្គលមានចិត្តមិនរួញរា នឹងបុគ្គលមាន
ទ្ធឧបញ្ជានទៅហើយ ដើម្បីមិនឲ្យកើតនូវអកុសលធម់ដំណមក ដែល
មិនទាន់កើត ឈ្មោះថាវិរិយារម្ភញ្ញាណ បញ្ជាក្នុងការផ្គង់ របស់បុគ្គល
មានចិត្តមិនរួញរានឹងបុគ្គលមានទ្ធឧបញ្ជាន់ទៅហើយ ដើម្បីលះបង់នូវអកុ
សលធម៌ដំណមក ដែលកើតឡើងហើយ ឈ្មោះថា វិរិយារម្ភញ្ញាណ

មហាវិធ្នេ ញាណាប៉ា

ណិហ្សុ ។

អម្មល្បិនឌិតសួនឌិតជីសប់គើ ឧណ្ណិ រួក្ខារដើ អំព្យើយិទ្ធ ម្នៃអហាច ឧស៊ិច ភូទ្ធលា អមស៊ើមហាក អំពីយើមទូ មេអហាច ឧស៊ិច ភូទ្ធលា អមស៊ើមហាក អម់ពីយើមទូ មេអហាច ឧស៊ិច ភូទ្ធលា អមស៊ើមហាក អម់ពីយើមទូ មេអហាច ឧស៊ិច ភូទ្ធលា អមស៊ី

 បញ្ញាក្នុងការផ្គង់ របស់បុគ្គលមានចិត្តមិនរួញក នឹងបុគ្គលមានទូនបញ្ជាន់
សៅហើយ ដើម្បីបង្កើតនូវកុសលធម៌ដែលមិនទាន់កើត ឈ្មោះថាវីវិយា_
រម្ពុញ្ញាណ បញ្ញាក្នុងការផ្គង់ របស់បុគ្គលមានចិត្តមិនរួញក នឹងបុគ្គល
មានទូនបញ្ជាន់ទៅហើយ ដើម្បីតាំងនៅ មិនឲ្យវិនាស ឲ្យចម្រើន
ទូលំទូលាយ ឲ្យចម្រើន គេញលេញ នូវកុសលធម៌ ដែលកើតឡើង
ហើយ ឈ្មោះថាវីវិយារម្ពុញ្ញាណ ។

(៤៣៨) បញ្ហាគ្នងការផ្គង់ របស់បុគ្គលមានចិត្តមិនរួញវា និងបុគ្គល មានទូនបញ្ជូនទៅហើយ ដើម្បីមនបងើតនូវកាមចូន្ទ: ដែលមិនទាន់កើត ឈ្មោះថាវិរយាវម្ពុញ្ញាណ បញ្ជាក្នុងការផ្គងរបស់បុគ្គលមានចិត្តមនរួញក និងីបុគ្គលមានទូនបញ្ហានទៅហើយដើម្បីលះបង្កកាមច្ចខ្លះ ដែលកើតឡើង ហើយ ឈ្មោះថាវីរយារម្មញាណ បញ្ជាក្នុងការផ្គង់របស់បុគ្គលមានចត្តមន រួត្យារា និងបុគ្គលមានទុនបញ្ជូនទៅហើយដើម្បីបង្កើតនូវនេក្ខុម្មៈ ដែលមិន ព្នះក្រត ឈ្មោះថាវៃយោរម្មញ្ញាណ បញ្ជាក្នុងការផ្គង់របស់បុគ្គលមានចត្ត កុំ មនរួញវា នង៍បុគ្គលមាន>្ទិនបញ្ជូន ហៅហេយ ដើម្បីតាង នៅ មនឲ្យនៃស **ឲ្យបម្រេន ១បេ។ ឲ្យពេញលេញនូវនេត្នម្ម:** ដែលកើតទៀតហេយ ឈ្មោះ ថាវិរយារម្មញ្ញាណ ។ បេ ។ បញ្ហាក្នុងកាផងប្រេសបគ្គលមានចិត្តមិនរុញ្ញា និងបុគ្គលមានខ្លួនបញ្ជាន់ទៅហើយ ដើម្បីមិនបង្កើតនូវកំលេសទាំងពួង ដែលមិនទាន់កើត ឈ្មោះថាវិរិយារម្មញ្ញា ណ បញ្ញាក្នុងការផ្គង់របស់បុគ្គល

សុត្តត្តបំពីពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

អព្ចាលាពទី ខេស៊ី ។ ពុខ្សា ឧស៊ី នៃសុខ្សា ឧស៊ី អនិសុខ្សា ឧស៊ី ឧស៊ី អយ្ត់អាហា ឧស៊ី អនៀយខា ឧស៊ី យាសា^{នី} ខ្លាំខមាធឧសត្វ អន្តីរមោ យន់លោ យក់ហា អន្តិមាសិស្សីខេ ឈើហ្វី រ យលខស៊ីន ឧស៊ីយិស៊ីនិ (គ្រានុ) យុទ្ធ យលខតិ៍ជិយមាខេខា ឧឈី

(២៤០) បកាសនតាត់ រុប អនិទ្ធតោ បកាសេត៌ រុប ឧុក្ខាតោ បកាសេត៌ រុប អនត្តតោ បកាសេត៌

សុត្តនូបិង៣ ខុទ្ទពនិកាយ បង្គិសម្ភិទាមគ្ន

មានចិត្តមិនរូញុក និងបុគ្គលមាន**១**ឧបញ្ជា**ន ៅ** ហើយ ដើម្បីលះបងិន្ត្រី ក់លេសទាំងពួងដែលកើតឡើងហើយ ឈ្មោះថាវីរិយារម្មញា ណ ។ បេ ។ បញ្ជាក្នុងការផង របស់បុគ្គលមានចិត្តមិនរួញក្នុង និងបុគ្គលមានទ្ធនិបញ្ជូន เฟเท็น ដើម្បីបង្កើតនូវអរហត្តមគ្គដែលមិនគាន់កើត ឈ្មោះថាវែ**ឃា** វម្មញ្ញាណ បញ្ហាក្នុងការផ្គង់ វបស់បុគ្គលមានចិត្តមិនរួញរា នឹងបុគ្គល មានខ្លួនបញ្ជូនទៅហើយ ដើម្បីតាំងនៅ មិនឲ្យនៃវាស ទិទ្រម្មើន ទូលទូលាយ ឲ្យចម្រេន ពេញលេញ នូវអរហគ្គមគ្គ ដែលកើតហើយ ឈ្មោះថាវីរយារម្ភញាណ ឈ្មោះថាញាណ ដោយអគ្គថាដឹងនូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ហា ដោយអត្តថាជីងច្បាស់នូវធម៌នោះ **ហេតុនោះ លោក** ពោលថា បញ្ហាក្នុងការផ្គង់ របស់បុគ្គលមានចិត្តមិនរួញក និងបុគ្គល មានទុនបញ្ជូនទៅហើយ ឈ្មោះថាវីវិយាវម្ភ**ញា**ណ ។

(២៣៩) បញ្ហាគិការប្រកាសន៍ នូវិធម៌ផ្សេង។ ឈ្មោះថាអត្តសន្ទឹ ស្បនញ្ញាណ គើដូចម្ដេច ។ ឈ្មោះថាធម៌ផ្សេង។ បានដល់ ១ន្ន ៩ អា យតនៈ ១៤ ជាតុ ១៨ ពួកកុសលធម៌ ពួកអតុសលធម៌ ពួកអព្យាកតធម៌ ពួកកាមាវិចរធម៌ ពួតរូប្បវិចរធម៌ ពួកអរូប្បវិចរធម៌ ពួកអបរិយាបន្ទធម៌ ។

(២៤០) ពាក្យថា ប្រកាសន គ ប្រកាសនូវរូប ថាមិន េ**ឲ្យជ** ប្រកាស នូវរូប ថាជា**ុ**ក្ខុ ប្រកាសនូវរូប ថាមិនមែន១្វន ឋឧន សញ្ញុំ សង្ខារ វិញ្ញាណំ ខេត្ត ។ ខេ ។ ៩ភម-រណ៍ អនិច្ចតោ ខភាសេតិ ៩ភមរណ៍ ឧុក្ខាតោ ខភាសេតិ ៩ភមរណ៍ អនុត្តតោ ខភាសេតិ ។

ឌតាំខនុំ ឧឈ្ឌឹឌិ ឯ ខេ ឯ ងឧក្ខេខ ឌិ ឯ យស្តិនត្បូន_(០) ឧឈា ខមា^{រី}ត្បូមខ្មើយាហ្ ឯ មមិ[–] [គុក្គ] យុទ្ធ មាជិតគិច្ច វាយមន្ត្លិយាហ្ ឯ មមិ[–]

o ម. ឯកសង្គ្លាំ**៣** ។

ប្រកាសនូវវេទនា សញ្ញា សង្ខារ វិញ្ញាណ ចក្ខុ ។ បេ។ នូវជរា មរណៈថាមិនទៀត ប្រកាសនូវជរាមរណៈ ថាជាទុក្ខ ប្រកាសនូវជរា មរណៈថា មិនមែនខ្លួន ។

(២៤១) ពាត្យថា អត្តសន្ទស្សនៈ (ការឃើញច្បាស់នូវអត្ត) គំ បុគ្គលកាលលះបង់កាមច្ចន្ទ: វមែងឃើញច្បាស់នូវអគ្គនៃនេក្ខម្មៈ កាល លះបង់ព្យាធាទ វម្រង់ ឃើញច្បាស់ នូវអគ្គនៃអព្យាធាទ កាលលះបង់ ឋ័នមច្ច: រមែង ឃើញច្បាស់នូវអត្ថនៃអាលោកសញ្ញា កាលលះបន៍ **ខ**្ទុច្ច: វមែង ឃើញច្បាស់នូវអត្ថនៃអវិត្តេច: កាលលះបង់វិចិតិក្ខា វមែង ឃើញ ច្បាស់នូវអត្ថនៃធម្មវៃត្ថានៈ កាលលះបង់អវិជ្ជា វមែងយើញច្បាស់នូវអត្ថ នៃញាណ កាលលះបង់អរគិ វមែងឃើញច្បាស់ខ្លុំអត្តនៃហុមុផ្ទ: កាល លះបង់នៅរណៈ វមែងឃើញច្បាស់នូវអត្ថនៃបឋមដ្ឋាន ។ បេ ។ កាល លះបង់កំលេសទាំងពួង វមែងឃើញច្បាស់នូវអត្ថនៃអហេត្តមគ្គ ឈ្មោះថា ញាណ ដោយអត្ថថាជំងន្ទវធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ហា ដោយអត្ថថាជំង ច្បាស់ទូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ជាគឺការប្រកាសន៍ នូវធម៌ផ្សេង ។ ឈ្មោះថាអគ្គសន្ទស្សនញ្ហាណ

(៤៤៤) បញ្ហាក្នុងការត្រាស់ដឹង នូវការសង្គ្រោះធម៌ទាំងព្លង់ឲ្យ មកតែមួយ នូវកិលេសមានភាពដេង្គ ១ នឹងគុណមានភាពតែមួយ ឈ្មោះថាទស្សនវិសុទ្ធិញ្ញាណ តើដូចម្ដេច ។

សុគ្គន្តបំដីពេ 🤫 កនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ស្តេសស្ត័លតាត់ ធ្វានេសល់ អាការេហ៍ សត្វេ ឧញ្ញា ស្តេសស្ត័ល់តា តថ្មដួន អនត្តដ្ឋេន សច្ចុះដួន ឧដ្ឋានដ្ឋេន អភិជានេនដ្ឋេន បរិជានេនដ្ឋេន ឧញ្ជូដ្ឋេន ជាត់ដ្ឋេន^(១) ញាត់ដ្ឋេន សច្ចិត្តិយៃដ្ឋេន ដុស្សិនដ្ឋេន អភិសាមយដ្ឋេន ឥមេហ៍ ធ្វានេសហ៍ អាការេហ៍ សត្វេ ឧញ្ញា ស្ត្រេសស្ត័ល់តា ។

ខាន ្ត្រេកត្ត តិកាមចួ គ្នោ ខានត្តំ នេក្សូម៌្ម ឯក-តំ ។ បេ ។ សព្កា៍លេសា ខានត់ អរហត្តមក្តោ ឯកតំ ។

ឧស្បន្ទិស់ ស្នើត សោតាបត្តិមក្កក្ខា សោ ឧស្បន់ សៃជ្ឈ-តំ សោតាបត្តិដល់ក្ខា លោ ឧស្បន់ សៃខ្ញុំ សកានាតាមិ-មក្កក្ខា លោ ឧស្បន់ សៃជ្ឈិត សភានាតាមិដល់ក្ខា លោ

⁰ **ធ. ម. ធាតុ**គ្លើន ។

សុត្តនូលិដិក 🤫 ទូកនិកាយ បដិសម្ភិទាមធ្គ

ឈ្មោះថា ធម៌ទាំងពួង បានដល់ខន្ទ ។ បេ ។ ពួកអបរិយាបន្ទមិ ។

ពាត្យថា សង្គ្រោះឲ្យមក តែមួយ គឺ ធម៌ទាំនីត្បូន លោករួបរួមមក តែ
មួយវិញ ដោយអាការ ១៤ គឺ ដោយអគ្គថា ពិត ១ ដោយអគ្គថា មិនមែន
១៩ ១ ដោយអគ្គថា ទៀន ១ ដោយអគ្គថា ពាក់ផ្ទះ ១ ដោយអគ្គថា ជំងឺ ច្បាស់ ១ ដោយអគ្គថា កំណត់ជំងឺ ១ ដោយអគ្គថា ទ្រទៃ ១ ដោយអគ្គ ថា គឺ ១ នេះ ធម៌ទាំនី តួជី លោក រួបរួមមក តែមួយ ដោយអាការ ១៤ ។

ពាក្យថា កំលេសមានភាព ៤៩៩ ១ និងគុណភាពមាន គមួយ គឺ កាមច្ជន្ទ: ឈ្មោះថាភាព ៤៩៩ ១ ខេត្តម្ម: ឈ្មោះថាភាព គែមួយ ១ បេ ១ គិលេសទាំងពួង ឈ្មោះថាភាព ៤៩៦ ១ អរហត្តមគ្គ ឈ្មោះថាភាព គែមួយៗ

ពាក្យថា ការគ្រាស់ដឹង គឺគ្រាស់ដឹងខុក្ខុសច្ច ដាមវិញ្ញាបដ់វេធ គ្រាស់ដឹងសមុខយសច្ច ជាបហានប្បដិវេធ គ្រាស់ដឹងនិរោធសច្ច ជា សច្ចិកិរិយាបដិវេធ គ្រាស់ដឹងមគ្គសច្ច ជាកាវនាមដិវេធ ។

ពាក្យថា «សន្ទ្រៃសុទ្ធិ គឺ «សន្ទ្រៈ (ការឃើញ) រថែនស្អាត ក្នុង «ណៈនៃសោតាបត្តិមគ្គិ «សន្ទ្រៈ ស្អាត្សិសេសហើយ ក្នុង «ណៈ នៃសោតាបត្តិផល «សន្ទ្រៈ កំពុងស្អាត ក្នុង «ណៈនៃសកព គាមិមគ្គ «សន្ទ្រៈ ស្អាត្សិសេសហើយ ក្នុង «ណៈ នៃសកព គាមិផល

មហាវគ្គេ ញាណពថា

ឧស្សន់ សៃខ្លំ អភាគមិតក្កក្ខាលោ ឧស្សន់ សៃ
ឧស្សន់ សៃខ្លំ អភាគមិតក្កក្ខលោ ឧស្សន់ សៃខ្លំ អេហត្ត
ឧស្សន់ សៃខ្លំ គំញាត់ខ្លេច ញា ហាំ បស់នេះ ហេតុលោ

ឧស្សន់ សៃខ្លំ គំញាត់ខ្លេច ញា ហាំ បស់នេះ ហេតុលោ

ឧស្សន់ សៃខ្លំ គំញាត់ខ្លេច ញា ហាំ បស់នេះ បេតុលោ

ឧស្សន់ សៃខ្លំ គំញាត់ខ្លេច ញា ហាំ បស់នេះ ខេត្ត
គត្តប្បនិបាន បញ្ជា ឧស្សន់សៃខ្លំញា ហាំ ។

(២៤៣) គេខំ វិឌិតត្តា បញ្ញា ១ជ្ជុំញាណំ ។

ប្រ អន់ចូតោ វិឌិត រួច ឧុក្ខាតោ វិឌិត រួច អនន្តាតា វិឌិត យ យំ វិឌិត នំ នំ ១មនីតិ វិឌិតត្តា
បញ្ញា ១ជួញាណំ វេឌិន សញ្ញា សង្ហារៈ វិឌិត
យំ យំ វិឌិត នំ នំ ១មនីតិ វិឌិតត្តា បញ្ញា ១ជ្ជុំ
ញាណំ នុក្ខាតោ វិឌិត ជាមរណំ អន់ចូតោ វិឌិត
យំ យំ វិឌិត នំ នំ ១មនីតិ វិឌិតត្តា បញ្ញា ១ជ្ជុំ
ញាណំ នុក្ខាតេ វិឌិតត្តា បញ្ញា ១ជ្ជុំញាណំ ។

នេះ វិច្ចតិ វិឌិតត្តា បញ្ញា ១ជ្ជុំញាណំ ។

១ ា. ម. ជាទស។ប។ជាញ្ញា លង្ហា្លា ។

ឲស្យនៈ កំពុន៍ស្អាត ក្នុង•ណៈ ខែអនាគាមមគ្គ ៤ស្យនៈ ស្អាតរំសេស ហើយ ក្នុង•ណៈ ខែអនាគាមផល ៤ស្យនៈ កំពុន៍ស្អាត ក្នុង១ណៈ ខែអា ហេត្តមគ្គ ៤ស្សនៈ ស្អាតវិសេសហើយក្នុង១ណៈ នៃអរហត្តផល ឈ្មោះថា ញាណ ដោយអត្តថាដឹង៍នូវ៉ិតម៌នោះ ឈ្មោះបញ្ញា ដោយអត្តថាដឹង៍ច្បាស់ នូវិតម៌នោះ ហេតុនោះ លោក ពោលថា បញ្ហាក្នុងការគ្រាស់ដឹង់ខ្សំ កាសេ គ្រោះ នូវិតម៌ទាំង៍ពួងឲ្យមកតែមួយ នូវកំលេសមានភាព ផ្សេង ។ នឹងគុណមានភាពតែមួយ ឈ្មោះថា សេស្សនវិសុទ្ធិញ្ញាណ ។

(២៤៣) បញ្ញា គ្រោះការដឹងច្បាស់ ឈ្មោះថា ខត្តិញ្ញាណ គើ
ដូចម្ដេច ។ បុគ្គលដឹងច្បាស់រូបថាមិនទៀន ដឹងច្បាស់រូបថាជាខុត្ត ដឹង
ច្បាស់រូបថាជាអនត្តា រូបណា ។ ដែលបុគ្គលដឹងច្បាស់ហើយ រូបនោះ។
គួរ (ជាយ៉ាងនោះមែន) ហេតុនោះ បញ្ញាគ្រោះការដឹងច្បាស់ ឈ្មោះ
ថា ខត្តិញាណ បុគ្គលដឹងច្បាស់ នូវវេទនា សញ្ញា សង្ហារ វិញ្ញាណ ចត្ត្ ។ បេ ។ ជាមណេះ ថាមិនទៀន ដឹងច្បាស់ដាមរណៈ ថាជាខុត្ត ដឹង
ច្បាស់ដាមរណៈ ថាជាអនត្តា ដាមរណៈណា ។ ដែលបុគ្គលដឹងច្បាស់
ជាមរណៈ នោះ ។ គួរ(ជាយ៉ាងនោះមែន) ហេតុនោះ បញ្ញា ព្រោះការដឹង
ច្បាស់ ឈ្មោះថា ១ត្តិញ្ញាណ ឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្តថាជីងនូវជម៌ នោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអត្តថាជីងច្បាស់នូវជម៌នោះ ហេតុនោះ
សោកពោលថា បញ្ហាព្រោះការដឹងច្បាស់ ឈ្មោះថា ១ត្តិញ្ញាណ ។

សុត្តនូចិនពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស បតិសម្តិ១មត្ថោ

ដុឌ្ឌី ខណ្ឌ ឧដ្ឋ នេស ឧដ្ឋ ឧ ឧណ្ឌ ខេត ខ្មែត នេះ ខេត្ត ខេត្ត

មុខក្នុង មាតិ មាន្តី និង ខ្លែង មានក្នុង មានក្កាន្ត មានក្នុង មានក្បាន មានក្នុង មានក្

o នូ. សមោទាហ់នេ ។

សុត្តផ្តប់ជិក ខុទ្ទកាតិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

(៩៤៤) បញ្ហាក្រោះមារយល់ត្រូវ ឈ្មោះមាមរយោគហនញ្ហាណ គេដូចម្ដេច ។ បុគ្គលពាល់ត្រូវនូវរូប ថាមិន ទៀន ពាល់ត្រូវនូវរូប ឋាជាខុត្ត ពាល់ត្រូវនូវរូប ថាជាអនត្តា ពាល់ត្រូវនូវរូបណា ១ សួង់នូវ រួប នោះ 🤊 (ឃើញថាជាយ៉ាង៍នោះមែន) ហេតុនោះ បញ្ហា ព្រោះសេចក្ដី ពាល់ត្រវ ឈ្មោះថាបរិយោគាហឧញ្ញាណ បុគ្គលពាល់ត្រវ នូវវេ**ខនា** សញ្ញា សង្ខារវិញ្ចាណ ចក្ខុ ។ បេ ។ ជកមរណ: ថាមិន ទៀន ថា ជាទុក្ខ ថាជាអនត្តា ពាលត្រវន្ធវិជ្ជាមរណៈ ណា ។ ស្ទន់នូវជ្ជាមរណៈ នោះ១ (ឃើញថាជាយ៉ាង៍នោះមែន) ហេតុនោះ បញ្ហាក្រោះការពាល ដឹងនូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ហា ដោយអគ្គថាដឹងច្បាស់ នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ហាព្រោះការពាលត្រវ ឈ្មោះថា<u>-</u> បរ យោគាហនញាណ

មហាវគ្គេ ញាណពវា

មាតាមឡើញ ព្រៃមាតសិនិយាត្ មេខយុង ។ ខេ ។ គ្នស្សាត់ខ្លួនដែលក្នុ ច្នេះ គ្នស្សាត់ខ្លាំត្រមាត់ពីជំ-លាត្ ពុខញុខ្មុ មាសារួដខ្មុំសាំជិលត្ ពុខញ្ចុំ មាស៊ី-រួតខ្លាំតហាត់ ដៃខញ្គុំ ឧបាន ឧប័ត្តិជាជួយបក្ មុខ-ញ្ចុំ ដូច្នេះ មានស្នា មានស្នា មានស្នា មាន ស្នា មាន ស្លា អ រុះខេល្ខ រ៉ូនុស្ណារិត្តិសេត្ត រុះខេល្ខ មាន ត្តិយាត្ត ពុទ្ធ មនុស្សាវិតមានពិនិធ្លាន ក្រុខ ក្នុង ខណ្ដេ ខ អាវុបសណ្ដេ យោគ វិតក្ដា ខ មាវុបសន្ដា យោត្តិ សញ្ញា ខ អវុបសន្តា យោត្តិ **នប្បច្ចូយ**ាចិ រុខេញ្ឌ ដង្ហេ ខ ដែលងើ យោង រួមយ៉ា ឧ អវិ-បស់ត្តា យោត្តិសញ្ជា ច អ/្បស់ត្តា យោត្តិ តប្បច្ចុ វ៉ាន្តា ខ វ៉ុបសន្តា យោធិ្ សញ្ញា ខ អវ៉ុបសន្តា ကောင္စီ နာရွက္ခ်ကာစ္ ၾကက္ဆန္းက်ပ္ေတာ့ အေက်ခဲ့ နာရီမ်ိဳးကေတာ့ យោតិ តែក្លា ខ វូបសន្តា យោធ្នំ **សញា** ខ វុបសត្តា យោជ្ជំ ឧ នេហ្សុប្រាច់ វុជេយ៍នេ

មហាវិត្ត ញាណពជា

ឋេ**ទនា** ព្រោះ**កា**រម្ខាប់នូវសម្មាសង្គីថ្បៈជាបច្ច័យក៏មាន ២ បេ ២ វេទនា ព្រោះមញ្ហវិមុត្តជាបច្ច័យក៏មាន វេទនា ព្រោះការមោប នូវមិប្តាវិមុត្ត ជាបច្ច័យក៏មាន វេទនា ក្រោះសម្នាវិទុត្តជាបច្ច័យក៏មាន វេទនា ក្រោះ រម្នាប់ នូវសម្នាមិត្តិជាបច្ច័យក៏មាន វេទនា ក្រោះធន្ទ:ជាបច្ច័យក៏មាន វេទនា ព្រោះការរម្វាប់នូវឌន្ទៈជាបច្ច័យក៏មាន វេទនា ព្រោះវិតក្ក:ជា បច្ច័យក៏មាន វេទនា ព្រោះការរម្លាប់នូវវិតក្ដ:ជាបច្ច័យក៏មាន វេទនា ក្រោះសញ្ជាជាបច្ច័យក៏មាន វេទនា ក្រោះការរម្ងប់នូវសញ្ជាជាបច្ច័យ ត៌មាន ធន្ទ:មិនសុប វិតក្ក:មិនសុប សញ្ជាមិនសុប វេទនា ក្រោះ នន្ទ:ជាដើមមិនស្គប់នោះជាបច្ចុយក៏មាន នន្ទ:ស្គប់ តែវិតក្លៈមិនសូប សញ្ជាមិនស្គប់ វេទនា ព្រោះវិតត្តៈនឹងសញ្ជាមិនសូម៉ានោះជាបច្ចុយ កមាន ធន្ទ:សុប វិតក្ក:សុប តែសញ្ជាមិនសុប វេទនា សញ្ជាមិនស្លានោះជាបច្ច័យក៏មាន ធន្ទ:ស្លា វិតក្ក:ស្លា សញ្ញា ស្ថ វេទនា មិនមាន ព្រោះគន្លៈជាដើមសូបនោះជាបច្ច័យក៏មាន

សុត្តន្តូបិនពេ ខុទ្ធពនិកាយស្យ បនិសម្ភិទាមគ្នោ

មន្ត្រីសា ឧទ្ទិល មន្ទិ មាល់ ខស្មិ ស្រេ ឧទ្ធិលា មន្ទិ មាល់ ខស្មិ ស្រេ ខ្មែន ខេ

(៤៤៦) អនុ អនុឧសស្ថា ឧណ្តា សញ្ញារិវាដ្ឋ ញាណំ ។ ខេត្តម្នាំ ចំបត់ត្តា បញ្ជា កាមចួន្តតោ សញ្ជាយ វេដ្ឋត័ត្ត អធ៌មត្តត្តា បញ្ជា សញ្ជាវែរដ្ឋ ញាណំ អព្យាទាខាធិបតត្តា បញ្ជា ព្យាទាន តោ សញ្ញាយ វ៉ៃដូនីនិ អធិបឥត្តា បញ្ញា សញ្ញាវ៉ៃឌ្តេ ញាលាំ អលោកសញ្ញាធំបត់ត្នា បញ្ជា ៩៤មិច្ចតោ សញ្ញា-យ រ៉ុំដើន្ទ អញ្ជូនឱ្យ ឧឈា មួយ រុំដើ ឈិហ អាក្រៃ ទេ និបត្ត បញ្ហា ជុន្ទព្រះ សញ្ញាយ រ៉ៃដូន៉េន៍ អភិបត្ត បញ្ជា សញ្ជា ស្ពេញ ១ ម្នាវត្ថានា-ជំបត់ត្នា បញ្ជា វិចិក្សិយ សញ្ជាយ វិវឌ្គីគឺ អε៌បតត្តា មញ្ញា សញ្ញាវិស្ត្រ ញាណំ ញាណា-**ជំបនត្ថា បញ្ហា អ**ៅជួរ**យ សញ្ញាយ វ៉ាដូន៉េន់ អ**ធិបត្តា

e a. អយ**េតែ**ស្មីបំ ។ ម. អសេរិតស្មីបិ ។

សុត្តត្តបំដាក់ 🧃 ខ្វាក់ ខាយ បដ្តិសម្ភិទាមគ្គ

សេចក្តីព្យាយាម ដើម្បីសម្រេចអហេត្តដែលមិនទាន់សម្រេច នាកាល ឋានៈគឺអហេត្តនោះសម្រេចហើយ វេទនា ព្រោះបច្ច័យនៃព្រះអហេត្ត នោះក៏មាន ឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្តថាដឹងនូវធម៌នោះ ឈ្មោះថា បញ្ហា ដោយអត្តថាដឹងច្បាស់ នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ហាក្នុងការប្រមូល ឈ្មោះថាបទេសវិហារញ្ញាណ ។

(៤៤៦) បញ្ហាក្រោះភាពជាអធិបតី ឈ្មោះថាសញ្ជាវដ្ដែញ្ជាណ គើ ដូចម្ដេច ។ បញ្ហាព្រោះមាននេត្តូម្នះជាអធិបតី រមៀលចេញថាកកាមចុន្ត-បញ្ហារុសា**ព**ជាអធ្មត ល្ច្រាះថាស**ញ្ញា**វវដ្ដ_ **ព្នា** ណ បញ្ហាក្រោះការមនមាន**ព**្យជាជាជាជបត រមៀលចេញហកព្យ_ **បញ្ជាព្រោះភាពជាអ**ធប**ត** ឈ្មោះថាសញ្ជាវៅដ្ឋ បញ្ញាព្រោះមានអាលោកសញ្ញា ជាអធិបត រមេ|៤៤២ញូលក ព្រោះភាពជាអធបត៌ ្ចបញ្ជា ព្រោះមានអវិស្តេច:ជាអធិបតី រមៀលចេញចាក សពាវដេពា ណ **ទ**ទួចសញ្ញា បញ្ហាក្រោះភាពជាអធបត ហេតុនោះ ឈោះថាសញា . បញ្ហា ព្រោះមានធម្មវៃត្ថានជាអធិបតី វមេ|លចេញ**លក**វិច_ បញ្ហាក្រោះ**ភាព**ជាអធបត ត្លសញា េឈាះថាសញាវ<u>-</u> បញ្ហាព្រោះមានញាណជាអធិបតី រមៀលចេញចាក់អវិជ្ជា វដ្តញា ណ

មហាវិធ្គេ ញាណពជា

ខេត្តា សញ្ជាក់ ដើ ឈ្មាញ ស្នង់ខ្លួន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្តា ខេត្ត ខេត្តា ខេត្ត ខេត្តា ខេត្តា

ក្ខុខំ អូឌុីឌុឌ សេខខេ តិណា ខេខេស្ស ឌុំ ណិហូ ក្នុខ អូឌុីឌុឌ សេខខេ តិណា ខេខេស្ស ឌុំ ឈិហូ ខេខេស្ស ឌុំ ឈិហ, សិស ស្រុំខុឌ្ សេខខេំ តិណា ឧកខេស មាត់ដីចំខេស ក្ខុខំ អូឌុីឌុឌ្ សេខខេំ តិណា មាត់ដីចើរ សេខខុំ ខេយិតិ វាយខុំ ខេយិតិយខំ ខេក (គក្រុម) យុទ្ធ សេខខេំ តិណា ខេខេស្ស ឌេ ឈិហ្សេ

មហាវត្ត ញាណពបា

ឈ្មោះថា*សញ្ញាវៃវដ្ដ*_ បញ្ហា ព្រោះភាពជាអធិបតី សញ្ញា ហេតុនោះ បញ្ហាក្រោះមានជាមុដ្ដ:ជាអធិបតី វមៀលចេញថាកអរតិសញ្ញា <u>េឈ្មោះថាសញ្ជាវង្គេញ្ញាណ បញ្ជា</u> ហេតុនោះ បញ្ហាក្រោះភាពជាអធបត ត្រោះមានបឋមដ្ឋានជាអធិបតី រមៀលចេញថាកន់វែណសញ្ញា ប្រេត នោះ បញ្ហាព្រោះភាពជាអធិបតី ឈ្មោះថាសញ្ជាវិវដ្តញាណ ។ បេ ។ បញ្ហា ព្រោះមានអរហត្តមគ្គ ជាអធបត រមេ|លចេញថាតសព្ទកលេស_ ហេតុនោះ បញ្ហាក្រោះភាពជាអធិបត ឈ្មោះថាសញ្ញាវវដ្ដ_ សញា ញ្ញាណ ឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្ថថាជីងនូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាមញា ដោយអត្ថថាជីងីច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា um $\mathfrak{M}$ ព្រោះភាពជាអធិបត ឈ្មោះថាសញាវិវដ្ត**ញា** ណ

(២៤៧) បញ្ញា ក្នុងភាព មេជ្រ ឈ្មោះថា ចេះ តាវិវដ្ដញ្ញា ណ តើដូច
ម្ដេច ។ កាមច្ជន្ទះ ឈ្មោះថា ភាព មេជ្រ ។ នេត្តម្លះ ឈ្មោះថា ភាពវតម្លួយ
កាលបុគ្គលក្រិះរិះនូវ នេត្តម្នះដែលជាភាព តែមួយ ចិត្ត មេង មេៀល ចាក
កាមច្ជន្ទះ ហេតុ នោះ បញ្ហាក្នុងភាព មេជ្រ ។ ឈ្មោះថា ចេ តាវិវដ្ដញ្ញា ណ
ព្យាបាទ ឈ្មោះថា ភាព មេជ្រ ។ អព្យាបាទ ឈ្មោះថា ភាព តែមួយ កាល
បុគ្គលគ្រិះរិះនូវអព្យាបាទ ដែលជាភាព តែមួយ ចិត្ត មេជ្ជ មេជ្ជ មេត្ត បញ្ជាក្នុងភាព មេជ្ជ ។ ឈ្មោះថា ភាព តែមួយ កាល
បុគ្គលគ្រិះរិះនូវអព្យាបាទ ដែលជាភាព តែមួយ ចិត្ត មេជ្ជ មេជ្ជ កាល ចិត្ត ហេតុ នោះ បញ្ជាក្នុងភាព មេជ្រ ។ ឈ្មោះថា ចេរ តាវិវដ្ដញ្ញា ណ

សុត្តន្តបំដកេ ទុទ្ធកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

សុត្តនូបិដិក ខុទ្ទកនិកាយ បតិសម្ភិទាមគ្ន

ឋនមទ្ធ: ឈ្មោះថាភាពផ្សេង ៗ អាលោកសញ្ញា ឈ្មោះថាភាពតែមួយ ដែលជា**ភាព**តែមួយ កាលបុគ្គលត្រះរះនូវ**គា**េលកសញ្ញា ញ ០គ្គវមែង រមៀលចេញចាក់ថ្ងីសទ្ធ: ហេតុនោះ បញ្ហាក្នុងភាពថេ្យងី។ ឈ្មោះថា ចេតោវិវដ្ដព្រា ណ កិលេសទាំងពួង ឈ្មោះថាភាពផ្សេងៗ ៗ ប្រ **ៗ** អ្វហត្**ម**គ ត គ ឈ្មោះថាកា**ពតែ**មួ**យ** កាលបុគ្គលត្រះវះ ន្ធវិអរហត្តមគ ដែលជាភាពតែមួយ ចិត្តរមៀលចេញ**ភកកិលេស៣ី**ងពួ**ង** ហេតុនោះ ឈ្មោះថាចេតៅវិវដ្ដញា ណ បញ្ជាក្នុងភាពផ្សេង ៗ ញ ក្ **ឈោះ**ថាញា ណ **ដោយអគ្គ**ថាជីងនូវធមនោះ ហើលខណុជិញ ដោយអត្តថាជីង**ច្បា**សនូវ ះផេរមជ លោកពោលថា បញ្ជាក្នុងភាពផ្សេង។ ឈ្មោះ ញ ។ ហេតុនោះ ថា ចេតោវវដ្ដ ញា ណ

ឈ្មោះថាចិត្តវិវដ្តញាណ គេដូច (២៤៨) បញ្ជាក្នុងការអធ្វាន ម្ដេច ។ បុគ្គលកាលលះនូ**វកា**មច្ជន្ទះ តែងអធដ្ឋា ខចត្តដោយអ**ណាច**នេត្តម្នះ ហេតុនោះ បញ្ហាក្នុងការអធិដ្ឋាន ឈ្មោះថាចិត្តវិវដ្តញ្ញាណ តែងអធ់ដ្ឋានចិត្តដោយអណាចអត្យា 🕫 🕫 លះនូវត្យា ជាទ បញ្ជាក្នុងការអធ្មជ្ជាន ឈ្មោះថាចិត្តវិដ្ឋញាណ ញ បុគ្គលកាលលះនូវថិន_ ដោយម**ណា**ចអា**លេត**សញា ញ តែ**ង**អធដ្ឋាន**ច**ត្ត ឈ្មោះថា ចិត្តវិវិដ្ឋ ញា ណ បញ្ជាក្នុងការអធ្លាន ញ ចុ 7 10 បុគ្គលកាល តែងអធិដ្ឋានចិត្ត លះនូវតលេសទាំងអស់ រ**ដាយ**អំណាចអរហត្តមគ្គ

មហាវិធ្នេ ញ្ញាណពជា

(၉၉५) ឧဋ សុយ ខេ ពេយ ឈិហរុរៈដើ ញ្ហាណ់ ខេទ្តិ^(១) សុញ្ញុំ អុទ្តេខ វា អុទ្តិធ្វេយឧ វា ច្ចៃខ ក ដុវេធ ក សស្បៈនេះ ក អវិទ្ធិសោមដ-ម្ភេធ វាតិ យថាកូតិ ខជាធតោ ខុស្សូតោ ខ កា-មាភ្នំរៅសា ស្នា ឃុំ ស្ន្និត សុញ្ជា បញ្ជា ញាសាវ៉ាដ្តេ ញាសា សោន សុត្តា ។ បេ ។ **ឃា**ំ សុញ្ញ ជំរាំ សុញ្ញា **ការយោ** សុ**ញ្ញោ ម**ទោ សុ**ញ្ញោ** អន្តេធ ក អត្តនយេន ក និច្ឆេ ក នុវេន ក សស្សាតន ក អវិទ្ធាណាមជម្មេខ ក់ត យថាក្នុត បជាន តោ បស់ស្រា ខ ភាមាភិនិវេស តោ^(៣) ញា ណ រុំរុឌ្ឌ័ឌ្ឌ សុយៈ នេ ពិញ **ឈ សុំរុះ ពិ**យ ហុ នុ-ယားမေးများ ကားလာ ပညာမင္းမ်ိဳးမွာ ဝင္ယာ ေနျာင္းမ်ိဳးမွာ សុញ្ជា ខេញ្ញា ញាណវ៉ៃឌ្គេ ញាល**ំ ។**

១ ម. ចក្ខុ ។ ៤ ន. ម. ជានពោ បស្សពោ ចក្ខារាំនំវេសពោ ។ ៣ ន. ម. ជានពោ បស្សពោ មភាពិនិវេសពោ ។

ហេតុនោះ បញ្ហាក្នុងការអធិជ្ជាន ឈ្មោះថាចិត្តវិវដ្ដញ្ញាណ ឈ្មោះថា ញាណ ដោយអគ្គថាជំន់នូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ហា ដោយអគ្គថាដឹង ច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ហាក្នុងការអធិដ្ឋាន ឈ្មោះថាចិត្តវិវដ្ដញ្ញាណ ។

(២៤៧) បញ្ជាក្នុងសភាវៈសួន្យ ឈ្មោះថាញាណវៃដ្តញាណ គេ កាលបុគ្គលដ៏ងច្បាស់ ឃើញច្បាស់តាមពិតថា ហាតុវត្តជារបស់ខ្លួន **ហត្តការទៀ**ង**ខា**ត់ លក្កការមិត្តថេរ លក ការស្រុកដ ឬថាករបស់ដែលមិនមានការប្រែប្រលង់ជាធម្មតា ញាណត វមៀលចេញចាក់សេចក្តីប្រកាន់ស្កត់ខ្លាំកាម ហេតុនោះ បញ្ហាក្នុង៍សភាវៈ សូន្យ ឈ្មោះថាញាណវិវដ្តញាណ កាលបុគ្គលដីឥព្យាស យើញច្បាស តាមព័ត្ឋ ត្រចៀកសូន្យ ១បេ។ ច្រមុះសូន្យ អណ្តាតសូន្យ កាយសូន្យ *ហកការទៀ*ឪ**ខា**ត់ **ហ**កា 🤊 ន **លក់វត្តជា**របស់ទ្វន ឋិតថេរ ចាត់ការស្រុកដ ឬចាករបស់ដែលមន់ប្រែប្រលង់ជម្មតា ករមៀលចេញថាកសេចក្តីប្រកានសួតនូវតាម ហេតុនោះ បញ្ជាក្នុង ២ ។ សភាវៈសូន្យ ឈ្មោះថាញាណវវដ្តញាណ ឈ្មោះថាញាណ ដោយអគ្គ ថាជ័ងនូវធមនោះ ស្ត្រាះថាម**ញា** ដោយអគ្គថាដឹងច្បាសនុវិធមនោះ បញ្ជាក្នុងសភាវ:សួន្យ ឈ្មោះថាញាណ_ **លេក**ពោលថា វិវដ្ដ**ញា** ណ **១** 7

សុគ្គផ្តូលិដីពេ 🤊 ខ្ទុកនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

(៤៥០) ភេទ សេស្សីខេត្ត ឧណា រូមោយស្រុវ ឈ្មី ។ ខេត្តិ ទើន សាងជីថ្មី មេសវិទីឧទ្ទ មេ។ ស្សីខ្លើ តួយា រួមេខង្សែនេះ ឈិឃុំ អ្យាមនេះ ព្យាទាន់ វេស្សជូតតំ វេ**ស្សក្ដេ ខញ្ញា** វិមោក្ខាវិវេដ្ដ ញាណ់ អហេត្រសញ្ញាយ ដូចគ្នំ មេស្បីជីខ្មុំខ្ រេស្សាដែ ឧយា រូមេឌំរុរជើ ឈិយ អុមេរិធេខ នទិត្ត ម្នេសប្រឹជ្ជិន្ឌន ម្នេស្សាន្ដែ តិណា មួយនៅក្រុង ញាណ ជដ្ឋាវគ្គាធេធ វិចិត្តិច្ច កេស្សដឹងន មេសវិ-ម្ដេក្សា គ្រេងទីរ៉ុម្ដេី ឃិហ្ ។ ខេ ។ អរសនិ-មក្ដេន សត្តក្ដាលេស វេស្សជូតិត វេស្សក្ដេ បញ្ជា ខខ ដើខ ឧយ្យា ខេខ ដុំជំនួ ម្រេស្សីខ្មើ ឧយ្ដា រួមេរ− ស្នារ ដែ ណិហ្**រ**

សុត្តត្តបំដាក់ ទុទ្ធពត៌កាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

(6៥0) បញ្ហាក្នុងការលះបង់ ឈ្មោះថាវិមោក្ខុវិវដ្តញ្ញាណ ដ្ចម្តេច ។ បុគ្គលលះបង់កាមចូន: ដោយនេត្តម្មៈ ហេតុនោះ បញ្ជាក្នុង ឈ្មោះថាវិសេត្តវិវដ្តញ្ញាណ បុគ្គលលះបង់ព្យាធាទដោយ បញ្ហាក្នុងការលះបង់ ឈ្មោះថាវិមោក្ខវិវដ្ត ហេតុនោះ បុគ្គលលះបង់ថ្មីនមន្ទៈដោយអាលោកសញា ហេតុនោះ បញា ញ ក្នុងការលះបង់ ឈ្មោះថាវិមោត្តវៃដ្ឋញាណ បុគ្គលលះបង់ទទួច:ដោយ អវិត្តេចៈ ហេតុនោះ បញ្ហាក្នុងការលះបង់ ឈ្មោះថាវិមោត្តវិវដ្ដញាណ មញ្ជាក្នុងការលះ្ជង់ ញ ។ បុគលលះបង់វិចកិច្ចាដោយធម្មវគ្គាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាវីមេត្តវិវដ្តញ្ញាណ ។ បេ ។ បុគ្គលលះបង់កំលេសទាំងអស់ ដោយអរហត្តមគ្គ ហេតុនោះ បញ្ហាក្នុងការលះបង់ ឈ្មោះថាវិមោក្ខុ វិវដ្តញ្ញាណ ឈ្មោះថាញាណ ដោយអគ្គថាជំង់នូវធម៌នោះ ឈ្មោះថា មញា ដោយអត្ថមាជនីច្បាស់ខ្លាំធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា ញ បញ្ហាក្នុងការលះបង់ ឈ្មោះថាវិមោត្តវិវដ្តញ្ញាណ ។

(២៤១) បញ្ញាក្នុងអត្តថាជារបស់ពិត ឈ្មោះថា សច្ចវិវដ្តពារ ណ តើ ដូចម្ដេច ។ បុគ្គលកាលកំណត់ខ្លួវអត្តថាបៀតបៀន អត្តថាប្រជុំគាត់តែង អត្តថាក្ដៅសព្វ អត្តថាប្រែប្រួលនៃខុត្តសច្ច វមែងគ្រឡប់ (៣កកាម) ហេតុនោះ បញ្ញា ក្នុងអត្តថាជារបស់ពិត ឈ្មោះថាសច្ចវិវដ្ដញ្ញាណ

មហាវគ្គេ ញាណពជា

សមុខយុស្សី អាយុសខុឌ្មី ខ្លួនជុំ ម 🛍 🚓 មហ្គ ពោជដ្ដ បជ**ហ**ន្តោ អំដ្ឋតត នេស្សដ្ឋ បញ្ជា សច្ចាំរ-នេ ញាណំ នំរោនស្ប និស្បាណដ្ដំ វិជិតដ្ដំ អស_ ខ្ញុំតម្តី អមតម្តី សច្ចិការេ ្តា អិដ្ឋតិតិ ត៩ម្តេចក្រ សត្វរៈ ខេត្ត ឈ្នាល នេះ ស្គាល់ ខេត្ត ដ្ចំ អាធិបតេយ្យដ្ចំ អាវេស្តោ វិវឌ្គគិត តម្លេដ្ឋ បញ្ជា សទ្វីវឌ្ដេ ញាណំ សញ្ជាវិវឌ្ដោ ខេតេវិវឌ្ដោ ខិត្តវិ-ಕ್ಷು ಮುಲ್ಕಾರ್ಟ್ಗಳು ಕ್ಷಾತ್ರಾಕ್ಷ್ಣ ಕ್ಷಾತ್ರಿಕ್ಕಾರ ಕ್ಷಾತ್ರಿಕ್ಕಾರ್ ឧន្តោ វៃដ្ឋគ័ត សញ្ជាវៃដ្រោ ខេតយន្តោ វៃដ្ឋគ័ត ខេត្តេក្សដ្ឋា វិជាខណ្តេ ក្សេត្តិត ចិត្តកំដោ

មហាវត្ត ញាណកជា

បុគ្គលកាលលះបង់ នូវអត្តថាប្រមូលមក អត្តថានិទាន អត្តថាប្រកបព្រម អត្តថាជាបច្ចុំពាក់ នៃសមុខយសច្ចុ រមែងគ្រឡប់ (លកកាម) ហេតុនោះ បញ្ហាក្នុងអត្តថាជាវបស់ពិត ឈ្មោះថាសច្ចវិវដ្តញាណ បុគ្គលកាលធ្វេទ្យ ជាក់ច្បាស់ នូវិអត្តថាលោសចេញ អត្តថាស្ទប់ស្វាត់ អត្តថាមិនមា**ន** បច្ចុយតាក់តែង អត្តថាអមតៈ នៃទិរោធសច្ច រមែងត្រឡប់ (៣ភ កាម) ហេតុនោះ បញ្ហាក្នុងអត្តថាជារបស់ពិត ឈ្មោះថាសច្ចវិវិជ្ជញ្ហាណ បុគ្គលកាលចម្រេននូវអត្តថា ចេញទៅ អត្តថាជា ហេតុ អត្តថា ឃេញ អត្ត ថាភាពជាអធិបតី នៃមគ្គសច្ច រមែងត្រឡប់ (៣៩៣ម) ហេតុនោះ បញ្ជាក្នុងអត្តថាថារបស់ពិត ឈ្មោះថាសព្វវិដ្ដញ្ញា ណ (វិវដ្ដបុគ្គលមាន **៦** គ) សញ្ញាវិវដ្ដបុគ្គល ១ ចេត្រាវិវដ្ដបុគ្គល ១ ញា ណវៃដ្ឋបុគ្គល ១ វិមោត្តវិវដ្ឋបុគ្គល ១ សច្ចវិវដ្ឋបុគ្គល ១ ។ បុគ្គល ណាកាលដឹងច្បាស់ រមៀលចេញ (တកក់លេសទាំងពួង) បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាសញ្ញាអិដ្តបុគ្គល បុគ្គលណាកាលត្រះរិះ រួមៀលចេញ (៣ក កាមច្នន:) បុគ្គល**នោះ ឈ្មោះថាចេតៅវៃ**ជួបគ្គល បុគ្គល**ណា**កាល ដឹងរ៉ែសេស វមៀល (ចាកកលេស) បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា ចត្តវិវដ្ដបុគ្គល

សុត្តន្តប់ដំពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស បដិសម្តិកាមគ្នោ

ញាណ់ ការពន្លា វ៉ាដ្ឋនគំ ញាណវ៉ាដ្រោ វេស្សដូន្តេ អ្នក្ខេត្ត រូបសង្សានោ ឧទ្ធន្ត អ្នក្សន្ត អាចិរ្យនោ រ (គុណុគ) ពាង មាឈារួរ ដោ ងង នេះមារុរដោ យន្ត ខេតេរជ្រង្កា នន្ត សញ្ជាវ៉ាដ្តោ យន្ត សញ្ជាវ៉ាដ្ឋោ ខេម្សេក្ស ខេត្ត ចូនប្រដោ ៣៩ ចូនប្រដោ ឧឌ សញាវ៉ាន្តោ ខេខេត្តវ៉ាន្តោ យត្ត សញ្ជាវ៉ាន្តោ ខេខោ-រុំជ្រោ ខ្ពស់ជ្រង ខង ឈិហរុវង្គេ ៣ង ឈិហ-វេឌោ តត្ត សញ្ជាវៃដោ ចេតាវិវឌ្ដា ចិត្តវិវឌ្ដោ យនិ សណារូ ដើរ ខេមស្ស ដើរ ខ្ពុខ្សារ ដើរ ណិ ឃ-វ្រៃដ្តោ នគ្គ រម្រា**ក្**រៃដ្រោ យគ្ រមេកក្រៃដ្រា នគ្ សញ្ញា វិវឌ្គោ ខេតេវវឌ្គោ ខិត្តវិវឌ្គោ ញាណវិវឌ្គោ

សុត្តផ្គល់ជិក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្គ

បុគ្គលណាកាលធ្វើនូវញាណ រមៀលចេញ (៣កសេចក្ដីប្រកាន់នូវ
តាម) បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាញាណវិវដ្ដបុគ្គល បុគ្គលណាកាលលះបន់
រមៀលចេញ (៣ភៈលេស) បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាវិទោត្ដវិវដ្ដបុគ្គល
បុគ្គលណាតាំងនៅក្នុងសេចក្ដីពិត រមៀលចេញ (៣កកាម) បុគ្គល
នោះ ឈ្មោះថាសច្ជវិវដ្ដបុគ្គល ។

(៤៥៤) សញ្ញាវិវដ្តបុគ្គល មានភ្នុង ណៈនៃមគ្គណា ចេតោវិវដ្ត បុគ្គល ក៏មានក្នុង ខណៈនៃមគ្គ នោះដែរ ចេតោវិវដ្ដបុគ្គល មានក្នុង ខណ: នៃមគ្គណា សញ្ញាវិវដ្តបុគ្គល កមានក្នុង 🤋 ណៈនៃមគ្គនោះដែរ សញ្ញាវិវដ្ត_ បុគ្គល ចេត្រាវិវដ្ដបុគ្គល មានក្នុង ណៈនៃមគ្គណា ចគ្គវិវដ្ដបុគ្គល កមាន ក្នុង ១ណៈនៃមគ្គនោះដែរ ចិត្តវិដ្ដបុគ្គល មានក្នុង ១ណៈនៃមគ្គណា សញ្ញា វិវដ្ឋបុគ្គល ចេត្រៅវិដ្ឋបុគ្គល តមានត្ន្និ ១ណ:នៃមគ្គនោះដែរ សញ្ញាវិវដ្ដ បុគ្គល ចេត្រៅវដ្តបុគ្គល ចត្តវដ្តបុគ្គល មានក្នុង 🤊 ណៈនៃមគ្គណា ញា ណ. វិវដ្តបុគ្គល តិមានក្នុង១ណ:នៃមគ្គនោះដែរ ញាណវិវដ្តបុគ្គល មានក្នុង ១ណៈនៃមគ្គណា សញ្ជាវិវដ្ដបុគ្គល ចេតោវិវដ្ដបុគ្គល ចិត្តវិវដ្ដបុគ្គលកមាន ក្នុង ១ណៈនៃមគ្គនោះផែរ សញាវិវដ្ដបុគ្គល ចេតៅវិដ្ដបុគ្គល ចិត្តវិវដ្ដ -បុគ្គល ញាណវិវដ្តបុគ្គល មាន**ក្នុង១ណ:ខែម**គ្គណា វិយេត្តវិវដ្តបុគ្គល ក៏ មានក្នុង ១ ណៈនៃមគ្គ នោះដែរ វិមោត្តវិវដ្ដបុគ្គល មានក្នុង ១ ណៈនៃមគ្គ ណា សញ្ញាវិវដ្ដបុគ្គល ចេត្តវិវដ្ឋបុគ្គល ចិត្តវិវដ្ឋបុគ្គល ញាណវិវដ្ដបុគ្គល

មហាវិធ្នេ ញាណាជា

យ៖ មណ្ឌរដ្ឋា ខេខារជ្រង្គា ខ្ពះជង្គ ឈាយរុវ-ដោ រួមេយុរ្សដែ ឧយ សត់រូបដា ៣៥ សត់រូបដាំ ននិ មាយរុរៈដើរ នេះសរុរៈដើរ ខ្ពុខរុរៈដើរ ឈិហរុរៈដើរ វិទោក្សាវីជ្រោ តំញាត់ដួន ញាណំ ខជានជដ្ឋន ឧស ខេត ដូចិន្ទ ឧ៩គើ ឧស មជំរុំគ្រើ ឈិហ**ុ រ** (၉၄၈) မန္ မာကရီ ဥဆိရီ ၅မ-អត្តនត សុទសញ្ញា បេហុសញ្ញា អ**ជ្**ដ្ឋន<u>.</u> រុ ទេ មុខ្មីខេ គើ ឧណ មុខិរ្ទ ឈ ហ រ ៩៩ ភិក្ខុ ៩ស្គមាធិប្បធានសង្ខាកសម*្ពាក់*តំ ៩ធ្នឹ-ទាន់ ភាប់តំ ប៉ែយចិត្តសមាធ៌ ។ ខេ ។ ចិត្ត_ សមាជ៌ ។ បេ ។ វ៉ឺទំសាសមាជំប្បជាជស់ខ្លារ-សមន្ទាត់តំ ឥន្ទិចាន ភាប់តំ សោ ៩មេសុ ខត្តសុ ឥទ្ធិថា ខេស្ម ចិត្ត ចាំការ៉េត ចាំឧមេត មុខ ការោត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មរិកាវេត្ត មានមេត្ត មុខ ការិត្តា កម្មន៍យំ

ក៏មានក្នុង១ណៈនៃមគ្គ នោះដែរ សញ្ញារំដៃ្ដបុគ្គល ចេតោវិដ្ដបុគ្គល ចិត្តវិវដ្ដបុគ្គល ញាណវិវដ្ដបុគ្គល វិមោក្ខវិដ្ដបុគ្គល មានក្នុង១ណៈនៃមគ្គ
ណា សច្ចវិដ្ដបុគ្គល ក៏មានក្នុង១ណៈនៃមគ្គ នោះដែរ សច្ចវិវដ្ដបុគ្គល
មានក្នុង១ណៈនៃមគ្គណា សញ្ញាវិដ្ដបុគ្គល ចេតៅវិដ្ដបុគ្គល ចិត្តវិដ្ដបុគ្គល ញាណវិវដ្ដបុគ្គល វិមោត្តវិវដ្ដបុគ្គល ក៏មានក្នុង១ណៈនៃមគ្គ នោះ
ដែរ ឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្ថថាដឹងនូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ហា
ដោយអត្ថថាដឹងច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុ នោះ លេកពោលថា បញ្ហា
ក្នុងអត្ថថាជាវបស់ពិត ឈ្មោះថាសច្ចវិវដ្ដញ្ញាណ ។

(២៥៣) បញ្ហាក្នុងអត្តថាសម្រេច ដោយអំណាចនៃការអធិដ្ឋាន

នូវសុ១សញ្ហា (១) និងលហុសញ្ហា (២) ព្រោះការកំណត់នូវកាយនិងចិត្តថា

តែមួយ ឈ្មោះថាឥទ្ធវិធញ្ញាណ តើដូចម្ដេច ។ កិត្តក្នុងសាសនានេះ

ចម្រើននូវឥទ្ធិបាទ ដែលប្រកបដោយខេន្តសមាធិនិងបធានសង្ហារ ចម្រើន

នូវឥទ្ធិបាទដែលប្រកបដោយវិយេសមាធិ ។ បេ ។ ចិត្តសមាធិ ។ បេ ។

វិមសាសមាធិនិងបធានសង្ហារ កិត្តនោះអប់រំ បង្គឹកចិត្ត ធ្វើចិត្តឲ្យទន់ គួរ

ដល់កម្ម ក្នុងឥទ្ធិបាទទាំង ៤ នេះ កិត្តនោះលុះអប់រំ បង្គឹកចិត្ត ធ្វើចិត្តឲ្យទន់

១ សញ្ញាដែលប្រកបដោយឧបេក្ខាក្នុងចតុត្តដ្ឋាន ។ ៤ សញ្ញាដែលរូចស្រឡ:បាក តីរែណធម៌ផង បាកធម៌ជាទំនាស់មានវិតក្ដ:ជាដើមផង ។ អដ្ឋកយិ ។

សុត្តខ្ពប់ដីពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស បដិសម្ព័ទាមគ្នោ

តាយម្បី ចំន្តែ សមោធមាត់ ច័ត្តម្បី កាយេ សមោឧហត់ កាយវេសន ចិត្ត បរិណាមេត់ ចិត្ត-វសេន តាយំ មរិណាមេត់ តាយវសេន ចិត្ត អធិដ្ឋាត់ ចិត្តស្រែន តាយំ អធិដ្ឋាត់ តាយ-វេសន ចិត្ត ចរៃណាមេត្វ ចិត្តវសេន កាយ មរិណាមេត្ត តាយវេសន ចិត្ត អនិដ្ឋមាំត្វា ចិត្ត. វសេន កាយ់ អជ៌ដួហិត្វា សុខសញ្ញា សហ្_ សញ្ញា តា យេ ឱក្កមិត្ត វិហរនិ សោ នថា ភាវិ-តេន ចំគ្លេន មរិសុន្ទេន មរិយានាគេន ឥន្ទិវិត្តញ្ញា_ ណាយ ចិត្ត អភិជិញរតិ អភិជិញមេតិ សោ អនេតា-င်္ဂါကို ရီဖွိုင်္ဂီ ဗဂ္ဂရုကော် သုံးကောင်း ဟုရှာ စဟုတ យោតិ ពហុជាថិ ហុត្វា ឯកោ យោតិ អាវិកាវិ ត់ពេកាវ៉េ តំពេកកុម្ពី តំពេចគោរ តំពេចពុត៌ អសដ្ច-មានោ កញ្ចតិ សេ**យ្យថា**ខំ អាកាសេ ខមវិយា^{ខ៌} នុម្មដ្ឋនិម្មដ្ឋំ ការោតិ សេយ្យដាច់ នុឧកោ នុឧកោចិ អភិជ្ជមាធេ តច្ចតិ សេយ្យថាចិ ចមវិយ៍ អាកាសេចិ

សុត្តន្តបំដាក 🤋 ទួកនិកាយ បដិសម្ពិទាមគ្ន

គ្យដល់កម្ម ក្នុងឥទ្ធិបាទ ទាំង៤ នេះហើយ ក៏បញ្ចូលកាយក្នុងចិត្តទុះ បញ្ចូល ចិត្តក្នុងកាយៗ៖ បង្អោនចិត្តដោយអំណាចនៃកាយៗ៖ បង្អោនកាយ ដោយអំណាចនៃចិត្តខ្លះ អធិដ្ឋានចិត្តដោយអំណាចនៃកាយខ្លះ អធិដ្ឋាន កាយ ដោយអំណាចនៃចិត្ត 🤋 លុះបង្គោនចិត្ត ដោយអំណាចនៃកាយ បង្កោនកាយដោយអំណាចនៃចិត្ត អធិដ្ឋានចិត្តដោយអំណាចនៃកាយ អ_ ធិដ្ឋានកាយដោយអំណាចនៃចិត្តហើយ ក៏បញ្ចូលនូវសុទសញ្ញានិង្គលហុ-សញ្ញារស្មត្តភាយ កត្តនោះ មានចិត្តអប់រំ បរសុទ្ធ ផ្លូវផង ដូច្នោះហើយ កបង្គោនបន្ទន់ចិត្តទៅ ក្នុងឥទ្ធិវិធញ្ញាណ កក្ខិនោះ តែងបានសោយនូវ ចំណែកនៃឫទ្ធិច្រើនយ៉ាង គឺធ្វើមនុស្សតែមួយរូប ឲ្យទៅជាច្រើនរូបក៏បាន **ទំ៖ ដ្រុំតន់សារ**ត្រែន្តរិត ខាំស្បាយតិកាស់ ក្នុង ខាំស្បាយ ខេត្ត ក្នុង ខាំស្បាយ ខេត្ត ក្នុង ខាំស្បាយ បាន ខេត្ត ក្នុង ខាំស្បាយ បាន ខេត្ត ក្នុង ខាំស្បាយ បាន ខេត្ត ក្នុង ខេត្ត ខេត្ត ក្នុង ខេត្ត ខេត្ត ក្នុង ខេត្ត ក្នុង ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ក្នុង ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ក្នុង ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខេត ទីវាលក៍បាន ធ្វើទីវាលឲ្យទៅជាទីកំបាំងក៏បាន ដើរ (ទម្ងះ) ទៅវាង ក្រៅជញ្ជាំន **ភន**ក្រៅកំពែន ភានក្រៅភ្នំ មិនទើសភាក់ដូចជាដើរទៅ ក្នុងទីវាលក៏បាន ធ្វើនូវការមុជចុះនិងធើបឡើងក្នុងផែនដី ដូចជាមុជងើប ក្នុងទឹកកំបាន ដើរ**ទៅ**លើទឹកមិនបែកឆ្លាយ ដូចជាដើរលើផែនដីក៏បាន

មហាវិធ្នេ ញាណពជា

ឧប្បីខ្ពើ ឧណ្ណា ឧច្ចិរូខេ ឈាឃុ រ ឧកក្ដេខ ឧណ្ណា ខេក ខ្មុំន យាយត្សិ ខ្មុំនៀ វាយា ខេកក្ដេខ ឧណ្ណា ខេក ខ្មុំន យាយត្សិ ខ្មុំនៀ វាយា ខេកក្ដេខ ឧណ្ណា ខេក ខ្មុំន យោយត្សិ ខ្មុំនៀ វាយា ខេកក្ដេខ ឧណ្ដា ខេក្ខិតិ ប្រាយា ឧកក្ដេខ ឧណ្ដា ខេត្ត និក្សា ខេត្ត ប្រាយា ឧកក្ដេខ ឧណ្ដា ខេត្ត ខេត្ត ប្រាយា ឧកក្ដេខ ឧត្តិ ខេត្ត ប្រាយា ឧកក្ដេខ ឧត្តិ ខេត្ត ប្រាយា ឧកក្ដិខេត្ត ប្រាយា ឧកក្ដិខេត្ត ខេត្ត ប្រាយា ឧកក្ដិខេត្ត ប្រាយា ឧកក្ដិខេត្ត ខេត្ត ប្រាយា ឧកក្ដិខេត្ត ប្រាយា ឧក្យិខេត្ត ប្រាយា ឧក្យិខេត្ត ប្រាយា ឧក្យិខេត្ត ប្រាយា ឧកក្ដិខេត្ត ប្រាយពី ឧក្យិខេត្ត ប្រាយា ឧកក្ដិខេត្ត ប្រាយា ឧកក្ដិខេត្ត ប្រាយពិនិ ប្រាយពិនិ ប្រាយា ឧក

ខ ឱ. ម. កមតិ។ ៤ ម. ប្រាម្សតិ ។

សៅទាំងត្អែនឲ្យដ៏អាតាសត៌បាន ដូចជាសត្វស្លាប អាចចាប់ស្លាបអង្គ្រិល ព្រះចន្ទន់ង់ព្រះអាទិត្យទាំងនេះ ដែលមានឫទ្ធិច្រើនយ៉ាងនេះ ដែលមាន អានុភាពច្រើនយ៉ាងនេះកំបាន ញ៉ាំងអំណាចឲ្យប្រព្រឹត្តទៅដោយកាយ ហេតូតទៅទល់នឹងត្រហ្មលោកក៏បាន ឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្ថថាដឹង នូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអត្ថថាដឹងច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ហា ក្នុងអត្ថថាសម្រេច ដោយអំណាចនៃការអធិដ្ឋាន នូវសុខសញ្ញានឹងលហុសញ្ញា ព្រោះការកំណត់នូវកាយនិងចិត្តថាតែមួយ ឈ្មោះថាឥទ្ធិវិធញ្ញាណ ។

(២៥៤) បញ្ញាក្នុងការសួន៍នូវសទូនិមិត្ត មានភាព មេត្រគ្មានិងមាន
ភាពតែមួយ ដោយអំណាចនៃការផ្យាយទៅនៃវិតក្ក: ឈ្មោះថា សេតជាគុវិសុទ្ធិញ្ញាណ តើដូចម្ដេច ។ កិត្តក្នុងសាសខានេះ ចម្រើននូវឥទ្ធិជាទាំដែលប្រកបដោយធន្ទសមាធិ វិរិយសមាធិ ចិត្តសមាធិ វិមិសាសមាធិ
នឹងបធានសង្ខារ ភិក្ខុ នោះ អប់រំ បង្គឹកចិត្ត ធ្វើចិត្តឲ្យទន់ គួរដល់កម្មភ្នង
ឥទ្ធិជាទទាំង ៤ នេះ ភិក្ខុ នោះលុះអប់រំបង្គឹកចិត្ត ធ្វើចិត្តឲ្យទន់ គួរដល់កម្មភ្នង
ក្នុងឥទ្ធិជាទទាំង ៤ នេះ ចិត្តនោះលុះអប់រំបង្គឹកចិត្ត ធ្វើសុខនិមិត្តនៃសំឡេង
ក្នុងឥទ្ធិជាទទាំង ៤ នេះ បើយ វេមានធ្វើខុកក្នុងចិត្ត នូវសខ្លួនមិត្តនៃសំឡេង
ក្នុងឥទ្ធិជាទទាំង ៤ នេះ ហើយ វេមានធ្វើខុកក្នុងចិត្ត នូវសខ្លួនមិត្តនៃសំឡេង
ក្នុងទីធ្លាយក៏បាន ធ្វើខុកក្នុងចិត្តនូវសខ្លួនមិត្តនៃសំឡេង ក្នុងទីជិតកំបាន

សុគ្គន្តប៉ិនកេ ខុទ្ទពនិកាយស្យ បងិសម្តិភាមគ្នោ

មនស់ភាពេត ជុំខ្សាកោន់ថ សន្ទាន់ សន្ទន់ម៉ត្ត មន្-សិការេត សណ្ដសណ្ដាន់ថំ សន្ទាន់ សន្ទនិមិត្ត មន-សិកាហេតិ ឬវត្តមាយ និសាយ សន្ទាន់ សន្ទនិមិត្ត មនសិក្សាភិ បច្ចិមាយ និសាយ សន្ទាន់ សន្ទនិ-ម៉ុត្ត មន្ទុសការោត ខុត្តបយ ខុស្លយ សុខ្ពាន ស. ខ្ទុំជំមិត្ត មនសិកាហេតិ ឧត្តិណាយ និសាយ សន្ទាន់ សន្ទាន់ សន្ទន់មត្ថ មន្ទស្មុយពេធ បច្ចិស្សាល់ អនុនិ-សាយ សគ្គាន់ សុខ្ទុនមត្ត មនុស្ស វេត្ត វុត្ត្តាយថ អនុនិសាយ សន្ទាន់ សន្ទ្ធិមិត្ត មន្សិការោត ឧត្តិណាយថំ អនុនិសាយ សន្ទាន់ សន្ទនិមិត្ត មន្ សិក្សាត់ ហេដ្ឋិមាយថំ និសាយ សន្ទាន់ សន្ទនិ ម៉ត្ត មនស់ការេត ឧបមោយបំ និសាយ សគ្គាន់ សន្ទជមត្ត មជស់ការោត សោ ត្រាំ ការ៉ាត្រជ ច់ត្តេន មរស់ខ្លេន ស្រោយនេះខេន សោនយន់លា

១ ឱ ម សុខុមាន៍បិ ។ ៤ ឱ តត្ត ។

សុត្តនូលិនព ៖ ទូពនិកាយ បនិសម្ភិទាមគ្ន

ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវសខ្លួនមត្តនៃសំឡេង ដែលគ្រោតគ្រាតក់បាន ធ្វើទុក ក្នុងបត្តនូវសទូនមត្តនៃសំឡេង ដែលល្អសុខកំណុន ធ្វេតក្នុងបត្ត នូវ សទូនមត្តនៃសំឡេង ដែលល្អតក្រៃលែងកំពុន ធ្វេតុកុងចិត្ត នូវសទូ-និមត្តនៃសំឡេង ក្នុងទិសទាងកើតក៏បាន ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវសទ្ធនិមត្ត នៃសំឡេង ក្នុងទិសខាងលេចកំបាន ធ្វើខុកក្នុងចត្ត នូវសទូនមត្តនៃ សំឡេង ក្នុងទិសទាងជើងក៏បាន ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវសទូនមត្តនៃសំឡេន ក្នុងទិសខាងត្បូងកំបាន ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវសទ្ទនិមិត្តនៃសំឡេង ក្នុង ទិសបន្ទាប់ទិសខាងកើតក៏បាន ធ្វើទុកក្នុងបត្ត នូវសទ្ធន៍មត្តនៃសំឡេង ក្នុងទសបន្ទាប់ទសាងលិចក៏បាន ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវសទ្ធន៍មត្តនៃសំឡេង ក្នុងទិសបន្ទាប់ទិសខាងជើងក៏បាន ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវសុទ្ធមត្តនៃ សំឡេងក្នុងទសបន្ទាប់ទស់សាងត្បូងកំបាន ធ្វើខុកក្នុងចិត្ត នូវសទូនមត្ត នៃសំឡេង ក្នុងទិសខាងក្រោមកំបាន ធ្វើខុកក្នុងចិត្ត នូវសទ្ធនិមិត្ត នៃសំឡេង ក្នុងទិសខាងលើកំពុន កក្កនោះមានចិត្តអប់រំ បរិសុទ្ធ ផ្សផង ដូច្នោះហើយ តែងបង្ហោន បន្ទនិចត្តទៅ ក្នុងសោត៣គុ

មហាវិធ្តេ ញ្ជាណាជា

រួមខ្មែញ មេខាន់ មេខានេខាន់ មេ

(២៥៥) កេខំ តិស្ណាំ ចិត្តាន់ ថ្ងៃព្រាត្តា និទ្ធិយាន់

បកាន់សែន បានត្រូកត្តាំញាសេចយោបរិយេតា

បនេ បញ្ជា ចេតេចបើយញាសា ។ និង កិត្តិ

និស្សមានិប្បជាឧសន្ធាសេមន្នាក់ និទ្ធិចាន់ ការ៉េតំ

សសមានិប្បជាឧសន្ធាសេមន្នាក់ និទ្ធិចានសុ និទ្ធិចាន់ ការ៉េតំ

បន្ទិត្ត បរិការ៉េតំ

បត្តិ បរិការ៉េតំ

សោតធាតុសៃុទ្ធិញាណណាយ ។

វិសុទ្ធិញ្ញាណ កិត្ត នោះមេន៍ស្លាប់ពុន្ធវិសំឡេន៍៤យ៉ាន៍ គឺសំឡេន៍ជាទិត្ត១
សំឡេន៍ជារបស់មនុស្ស១ ទាំន៍ធ្វាយទាំន៍ជិត ដោយសោតធាតុដូចជាទិត្ត
ដ៏ស្អាត កន្ទន៍នូវសោតធាតុនៃមនុស្ស (សាមញា ឈ្មោះថាញាណ
ដោយអត្តថាដឹងនូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអត្តថាដឹងច្បាស់
នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ញាក្នុន៍ការស្ទន់នូវសុទ្ធន៍មិត្ត
មានភាពថ្យេន៍ ១ និង៍មានភាពតែមួយ ដោយអំណាចនៃការផ្សាយនូវ
វិតក្ត: ឈ្មោះថាសោតធាតុវិសុទ្ធិញ្ញាណ ។

(២៥៥) បញ្ញាក្នុងការសួន៍នូវការគ្រាប់ទៅនៃវិញ្ញាណ មានភាព
មន្ទ្រី ៗ និងមានភាពតែមួយ ដោយអំណាបនៃបសាទ របស់ឥន្ទ្រិយ
ទាំងឡាយ ក្រោះផ្សាយទៅ នៃចិត្តទាំង ល (0) ឈ្មោះថាចេតោបរិយ្ញ្ញាណ តើដូចម្ដេច ៗ កិត្តិក្នុងសាសខានេះ ចម្រើននូវឥទ្ធិហុទដែល
ប្រកបដោយជន្ទសមាធិ និងបធានសង្ហារ ចម្រើននូវឥទ្ធិហុទដែលប្រកប
ដោយវិយេសមាធិ ៗ បេ ៗ ចិត្តសមាធិ ៗ បេ ៗ វិម៌សាសមាធិ
និងបធានសង្ហារ កិត្តិនោះ អប់រំ បង្គឹកចិត្ត ធ្វើចិត្តិឲ្យទន់ គួរដល់កម្ម
ក្នុងឥទ្ធិហុទទាំង ៤ នេះ កិត្តនោះ លុះអប់រំ បង្គឹកចិត្ត ធ្វើចិត្តិឲ្យទន់
គួរដល់កម្ម ក្នុងឥទ្ធិហុទទាំង ៤ នេះ ហើយ វមែងដឹងយ៉ាងនេះថា

o – សោមនស្ស ទោមនស្ស ឧបេក្ខា ។ អដ្ឋកប៉ា ។

សុគ្គន្តបំដកេ ខុទ្ធកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

នុច្ចរំ មោងក្សារិទ្ធិលម្តីខ្លួន នុច្ចរំ នេះ នេះមានម្បី។ ្ស្រ៊ូយសមុដ្ឋិត ឥន រូខំ ឧបេក្ខិស្ត្រិយសមុដ្ឋិតន្តិ សោ តថា ភាពិតន ចិត្តេន បរិសុន្ធេន បរិយោធាតេន ចេ-តោ បរយញ្ជាណាយ ចិត្ត អភិនិយាវតិ អភិនិន្នាមេត សោ បរសត្តានំ បរបុក្ខលាន់ ចេតសា ចេតោ ប្រិច្ច បជាសាទិ សរាគ វា ចិត្ត សរាគ ចិត្តិ បជាសាទិ វីតែកត់ វា ចិត្តវិត្យត់ ចិត្ត្តិ ប្រាសាត់ សុព្ធាស់ វា ចិត្ត សុធាស់ ចិត្តិ ខ្ពស់ នា និត្តិ ខ្ពស់ វា ចិត្តិ សមាល វា ចិត្ត វត្សាល វា ចិត្ត សន្ធិត្ត វា ចិត្ត វិទ្ធិត្ត វា ចិត្ត មហេតុត វា ចិត្ត អមហេតុត វា ចិត្ត សនុត្ត ។ ខេត្ត អនុត្ត ។ ខេត្ត សមាហិត ។ ខេត្ត អសមាហ៍និវា ចិត្ត វិមុន វា ចិត្ត អវិមុន វា ចិត្ត អធិ_ មុត្ត វា ចិត្ត អជ្ជមុត្ត វា ចិត្ត អជ្ជមុត្ត ចិត្ត្តិ ប្រា-ភាគិ គំញាគ ដួច ញាណំ បជាជជ ដួន បញ្ហា គេជ

សុត្តត្តបំដក ខុទ្ធពន៌កាយ បដិសម្តិខាមគ្គ

កើតទ្បើនដោយសោមនស្សិទ្រួយ រូបនេះ កើតឡើងដោយ ទោមនស្សិន្ត្រិយ រូបនេះ កើតឡើងដោយទ្យបក្ខិន្ត្រិយ ភាក្ខុរ**នា**ះ មានចិត្តអប់រ បរិសុទ្ធ ផ្ទុវផង៍ ដូច្នោះហើយ ក៏បង្គោនបន្ទន់ចិត្តទៅ ក្នុងចេត្រាបរិយញ្ញាណ កិក្ខុនោះ វមែងកំណត់ជំងឺនូវចិត្តរបស់សត្វដទៃ របស់បុគ្គលដទៃ ដោយចិត្តរបស់ខ្លួន ដឹងនូវចិត្តដែលប្រកបដោយវាគ: ថាចិត្តប្រកបដោយវាគៈផង ដឹងនូវចិត្តដែលប្រាស់ ចាក់វាគៈ ថាចិត្តប្រាស ញករាគៈផង ជំងឺនូវចិត្តដែលប្រកបដោយ**ពេសៈ ថា**ចិត្តប្រកបដោយ ពេស:៨ង៍ ដឹងនូវចិត្តដែលប្រាស**ភពពសៈ៨ង៍ ដឹងនូវចិត្ត**ដែលប្រកប ដោយមោហ:ផង ដឹងនូវចិត្តដែលប្រាស់ចាក់មោហៈផង នូវចិត្តដែលរួញ nថង នូវចិត្តដែលវាយមាយថ**ង នូវចិត្តដែលជាមហគ្គតៈ** គឺចិត្តដល់ភាព ធំ (បានដល់រូបាវចរនិងអរូបាវចរ) ផង នូវចិត្តដែលមិនមែនដាមហគ្គត: គឺជាកាមាវចរផង៍ នូវចិត្តដែលមានចិត្តដទៃក្រែលែងជាង គឺជាកាមាវចរ ផ**ង នូវចិត្តដែលមិនមានចិត្តដ**ែ**ទក្រលែងដាង គឺរូបាវចរនិ**ងអរូបា**វច**រផ**ង** នូវចិត្តដែលតាំងមាំផង នូវចិត្តដែលមិនបានតាំងមាំផង នូវចិត្តដែលរួច ស្រឲ្យះផង នូវចិត្តដែលមិនរួចស្រឲ្យះផង នុវចិត្តដែលចុះសិចផង នូវ ចត្តដែលមិនចុះស៊ប់ ថាចិត្តមិនចុះស៊ប់ផង ឈ្មោះថា ញាណ ដោយអគ្គ ឋាដីវន្តវិធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ហា ដោយអត្តថាដីវិច្បាស់នូវធម៌នោះ

មហាវៃធ្គេ ញាណពជា

វុទ្ធតិ តិណ្ណឺ ចិត្តានំ វិទ្ឆាវត្ថា ៩៩ឆ្គិយានំ ខសានវសេន នានត្តេកាត្តវិញ្ញា ណទបំណមរិយោកាមានេ មញ្ញា ខេ-តោមវិយញ្ញាណំ ។

(၉၄၇) ယင္ ဝင္ခဲကေရးနီမာက္ ဆေဆာင္ သာဗ မီး-យន្ត្រារ្សាស្រេន ត្រាំ្រាសាស តេសា ដំណែ ខ្មែរមាន ។ ៩៩ ភក្តិ នទួសមាន ។ បេ ។ មុខ ការត្វា កម្មេល វាំ បេជាជាតិ មុនស្នំ មុខ ខុខ ឈុខ មុខសារីសៀស មុច ឧប្បជ្ជតិ យឧ៌ធំ អវិជ្ជាបច្ចូយា សង្ខាក សង្ខាក-ဂါမီကာ န္မိုယ္က လူ နီမိုယ္က လာဂါမီကာ အ**ခၤိဂ္** အ**ခ**-រិតត្តិជំណ មានបាលឧច្ចុ អាទបាលឧច្ចេកិយ ឌមោបិ ឌមាវិតវិជិល ធ្ងេង ធ្ងេងគគិល ន្ទុស្សា ន្ទុស្សាន**់ ខ្**ទុស្សាន្ទ ខ្<mark>មុទ្ធ ទេ ខ្</mark>មុទ្ធ ទេ ខ្មុទ្ធ ទេ ខ្មុទ្ធ ទេ ខ្មុទ្ធ ទេ ខ្មុទ្ធ ទេ ខ្មុទ្ធ ទេ ខ្ អប្រេ អត្សជិណ ខាន្ទ ខាន្ទពិធិណ ខាមសម្ ហេតុនោះ លោកពោលថា បញ្ញាក្នុងការស្ទង់នូវការគ្រាច់ទៅនៃវិញ្ញាណ មានភាពផ្សេងៗនិងមានភាពតែមួយ ដោយអំណាចនៃបសាទ របស់ ឥន្ទ្រិយទាំងទ្បាយ ព្រោះផ្សាយទៅនៃចិត្តទាំង ៣ ឈ្មោះថាចេតោ... បរយញ្ញាណ ។

(6 ៩ ៦) បញ្ហាក្នុងការស្ទង់នូវធម៌ទាំង ឡាយ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ក្រោះបច្ច័យ ដោយអំណាចនៃកាផេ្យយទៅនៃកម្ម ដែល**មា**នភាព ផ្សេង ១ និងមានភាពតែមួយ ឈ្មោះថាបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ គើ ដូចម្ដេច ។ កក្ខុក្នុងសាសនា ខេះ (១ម្រើននូវឥទ្ធិបាទ) ប្រកបដោយធន្ធ្ សមាធិ ។ បេ ។ លុះធ្វើចត្តឲ្យទន់ គួរដល់កម្មហើយ វមែង៍ដឹង៍យ៉ាង៍នេះ ឋា កាលបេធម្មជាគនេះមាន ជម្មជាគនោះ កមានដែរ ព្រោះតែជម្ ជាតនេះកើតឡើង ទើបធម្មជាតនុះកើតឡើងដែរ គឺសង្គារទាំងឡាយ កើតមាន ព្រោះអវិជ្ជាជាបច្ច័យ វិញ្ញា ណ កើតមាន ព្រោះសង្គារជាបច្ច័យ នាមរូបកើតមាន ក្រោះវិញ្ញា ណជាបច្ចុយ ស ឡាយគនៈកើតមាន ក្រោះ សាមរូបជាបច្ច័យ ផស្សៈ កើតមាន ព្រោះសទ្បាយគនៈជាបច្ច័យ វេទនា កើតមាន ព្រោះផស្សៈជាបច្ចុយ តណ្តា កើតមាន ព្រោះ**វេទនា**ជា បច្ច័យ ខ្យុលនេះកើតមាន ព្រោះតណ្ដាជាបច្ច័យ កព្រកិតមាន ព្រោះ 🗣 ជាស្ត្រិយ ជាគិកើតមាន ក្រោះកព្ជាបច្ច័យ ជ្រមរណៈក្រភ ព្រោះជាតិជាបច្ច័យ សេចក្តីសេក សេចក្តីទ្បឹកទ្បួល ល៍ ហុកកាយ លំហុកបិត្ត និងសេចក្តីតានតឹងបិត្ត ក៏កើតមានព្រម

សុត្តន្តបំផិពេ 🤫 ពន៌កាយស្ស បដិសម្តី ១មេត្តា

ក្យុធឧទ្យា យុស្សា ខ្មែញ មានពេល យោតិ សោ តថា ភាវិតេន ចិត្តេន ចរិសុខ្លេន មក្រោយនោះ ខេត្ត ខ្មែត ក្រាន់ក្នុង ខ្មែត ក្រាយ ខ្មែត អភិនិយាវតិ អភិនិជ្ជាមេត សោ អនេក្សាប៉ាត់ បុត្វេធិវាសំ អនុស្សានិ សេយ្យដីនំ ឯក់ចំ ជាតំ ខេត្ត យុខ្មាល ឧទ្ធាសារិត យុខ្មាល នេះទៅវិត្ ជាតិយោ បញ្ចុំ ជាតិយោ ឧសច ជាតិយោ រឺសម្ប ជាត់យោ តំសម្បី ជាត់យោ ចត្តាអែម្បី ជាត់យោ បញ្ហាសម្បី ជាតិយោ ជាតិសតម្បី ជាតិសហស្បូម្បី ជាតិសតសហសុទ្ធៀ អនេកោច ស់វឌ្គាប្យេ អនេះ យេត្ត រ្យុស្តីយរណី អាចាយត្ត មានីរ្យុស្តីយរណី អ**ត់**-ម្រាស់ ស្វេយ ស្វេយ ស្វេស ស្វេស្សា ស្វេសាបេ រារូស់ខ៨៤ ជាន្មអាដ្នេ វាងសាល់ពរណៈ មេរា តតោ ខុតោ អមុទ្រ ឧឧទានី ត្រូតទាស់ រាវំនាមោ រាំគោត្តោ រាំដណ្ណោ រាដ្ស សារេ រាំសុខឧត្តម**្ន** ដំស់វេឌី រៀវមាយុខវិយេឌ្ណោ សោ គតោ ចុតោ វឌ្ឌបញ្ញេតិ វតិ សាការ សងុធ្លេស អនេកវិ-

សុត្វន្តបំងក ខុទ្ធពនិកាយ បង្គិសម្ភិទាមគ្ន

ការកើត ឡើង នៃកង៍ ខុត្ខ ទាំង៍អស់នុះ វមែងមានយ៉ាង៍នេះ ភិក្ខុ នោះ មាន ចិត្តអប់រំ បរសុទ្ធ ផ្លូវផង់ដូច្នោះហើយ ក៏បង្គ្រានបន្ទន់ចិត្តទៅក្នុងបុត្វេនវា_ សានុស្សភិញ្ញាណ ភិក្ខុ នោះ វមែន៍វល់ឹកឃើញនូវបុគ្គេនវាស ច្រើន យាង គីរលឹក ឃើញជាន ១ ជាតិ ១ : ២ ជាតិ ១ : ៣ ជាតិ ១ : ៤ ជាតិ ១ : ៤ ជាគំរុះ ១០ ជាគំរុះ ៤០ ជាគំរុះ ៣០ ជាគំរុះ ៤០ ជាគំរុះ ៥០ ជាតិ ខ្វះ មួយយេជាតិ ខ្វះ មួយពាខជាតិ ខ្វះ មួយសែនជាតិ ខ្វះ អស សំវដ្តកប្បដ៏ច្រើនខ្វះ វិវដ្តកប្បដ៏ច្រើនខ្វះ អស់សំវដ្តវិវដ្តកប្បដ៏ច្រើនខ្វះថា អាត្មាអញកើតហើយ ក្នុង^{ទី}ឯណោះ មានឈ្មោះយ៉ាងនេះ មានគោត្រ យ៉ាងនេះ មានវណ្ណៈយ៉ាងនេះ មានអាហាវយ៉ាងនេះ បានខូវសុខនិង **ុក្ខ យ៉ាង**នេះ មានទីបំផុតអាយុយ៉ាងនេះ អា_{ញិ}រក្យានោះ លុះច្បុតហក ទីនោះ បានទៅកើតក្នុ^{ន្តទី}ឯណោះ កាលដែលកើតក្នុងទីនោះ អាត្មាអញ មានឈ្មោះយ៉ាង៍ ខេះ មាន គោត្រយ៉ាដ៍ នេះ មានវណ្ណៈយ៉ាង៍ នេះ មាន អាហារយ៉ាង៍នេះ បាននូវសុខនិងខុក្ខយ៉ាង៍នេះ មានទីបំផុតអាយុយ៉ាង៍នេះ អាត្វាអញនោះ លុះឲ្យតហកទីនោះ ទើបមកកើតក្នុងទីនេះ (ភិក្ខុនោះ) វមែជរលឹកឃើញនូវបុព្វេនិវាសច្រើនយ៉ាង ព្រមទាំងគាការ ព្រមទាំង •ទ្ទេស យ៉ា**ង**នេះឯង ឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្តថាជំង់នូវធម៌នោះ

មហាវីគ្គេ ញាណាវា

(៤៥៧) តាខំ ឱ្យសារសេខ នាន់ត្រួកគួរូបធំ ធ្^ងស្នេ_ច ខស្សខ្មែ ខណ្ឌ ខ្ពុំ ខេស្ស ។ **វ**ជ ក់ក្លា ជន្សមាជិប្បជាជស់ខ្លាំសេមឆ្នាក់ក់ ឥន្ទិចាន់ ភាប់ទី ហ៊ុំយែសមាជ៌ ។ បេ ។ ចិត្តសមាជ៌ ។ បេ ។ វ៉ៃម៉ំសាសសត្ថិៗ ជាឧស**ខ្លាំ**វសមត្ថាក់តំ ឥទ្ធិសន់ ភា-ឋភិសោ ដមេស ខត្តសុ ដន្ទិលខេស ចិត្ត មាភាវភិ បានមេតិ មុខ្មុំ ការោតិ កម្មន័យ សោ ឥមេសុ ចតុសុ ឥទ្ធិថា នេសុ ចិត្ត ចាំភាវេត្តា ចាំន មេត្តា មុខ្មុំ ការត្វ កម្មជ័យ អាលោកសញ្ញុំ មនសិការោត ឧវាសញ្ញា អធិដ្ឋានិ យថា ឧវា នថា រន្តិ យថា វន្តិ នជា និង ឥត្ត ដៃដ្ឋាន ខេត្តសា អចច្រែលានខ្លើន សប្បតាស់ ចិត្ត ភាវេត សោ តថា ភាវិតេខ ចិត្តេខ ប្រុស្សនិក ត្រូវ ត្រូវ ស្ត្រិត និង្គិត ស្ត្រិត និង្គិត និង្គិត និង្គិត និង្គិត និង្គិត និង្គិត និង្គិត និង្គិត ណាយ ចិត្ត អភិជិហវតិ អភិជិញ្ញាមេតិ សោ ខំពេល ចក្ខា វិសុខ្លេស អតិកាន្មានុសក្រាន

ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអគ្គថាដឹងច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លោក ពោលថា បញ្ញាក្នុងការសួន៍ នូវធម៌ទាំងឡាយ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ព្រោះបច្ច័យ ដោយអំណាចនៃការផ្សាយទៅនៃកម្ម មានភាពផ្សេង១៖ធិ មានភាពតែមួយ ឈ្មោះថាបុព្វេនិវាសានុស្សតិញ្ញាណ ។

បញ្ហាក្នុងអត្តថា ឃើញនូវរូបនិមិត្ត មានភាពផ្សេង ១ ដោយអំណាចនៃពន្ធំ ឈ្មោះមាទពួចក្ដីញាណ **នង៍**មានភាពតែមួយ តើដូចម្ដេច ។ កិត្តក្នុងសាសនានេះ ចម្រើននូវឥទ្ធិថា៖ ប្រកបដោយ ឧន្ទសមាធិ និងបធានសង្ខារ ចម្រើននូវឥទ្ធិបាទប្រកបដោយវិបិយសមាធិ ។ បេ ។ ចិត្តសមាធិ វិមិសាសមាធិ និធីបធានសង្គារ y 10 y កក្ខុ នោះ រៈមេដអប់រំ បង្កីកចិត្ត ធ្វើចិត្តឲ្យទន គួរដល់កម្ម ក្នុងឥទ្ធិបាទ ទាំង ៤ នេះ ភក្ខុ ទោះ លុះអប់រ បង្កិតចិត្ត ធ្វើចិត្តឲ្យទន់ គួរដល់កម្ម ក្នុងឥទ្ធិបាទទាំង ៤ នេះហើយ ទើបធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវអាលោកសញ្ញា អធិដ្ឋាននូវទិកសញ្ញា (សេចក្តីសំគាល់ក្នុងពេលថ្ងៃ) ថា ក្នុងវេលថ្ងៃ យ៉ាងណា ក្នុងវេលាយប់ ក៏យ៉ាងនោះ យប់យ៉ាងណា ថ្ងៃក៏យ៉ាង នោះ (ភិក្ខុនោះ) មានចិត្តបើកហើយ ឥតមានកំលេសរួចរឹត វមែធិ៍ ចម្រើននូវចិត្តដែលប្រកបដោយពន្ធបាន ភិក្ខុនោះ មានចិត្តអប់រ បរិសុទ្ធ ផ្សផង់ដូច្រោះហើយ កិប្រងានបន្ទន់បត្ត ៧ក្នុងសត្តានំចុត្តប្រុកតញ្ហាណ ភិក្ខុ នោះ មានទិព្យក្ដដ៏ស្អាត បរិសុទ្ធ កន្ងន៍នូវបក្ខុបេសមនុស្សសាមពា

មាខ្មែរ នេះមាទេ ស្ថិតខ្មុំ ស្មាន ស្ដ្រី នេះ សុរ ណេ ឧទ្ធ ឈេ សុកនេ ឧក្ខនេ យថាកាម្មបកេ សត្តេ មជានាត់ ៩មេ វគ កោ ភា សត្វា ភាយខុច្ចាំគេន សមន្នាតតា ដើនុទ្ធរំនេន សមន្នាតតា មនោនុទ្ធរំនេន សមន្នាតតា អរិយាន នុខវានកា មិច្ឆានិឌ្និកា មិច្ឆា-ខំដូតមួសមាខាខា តេ តាយស**្ កេខ ប**រម្មរណា អភាយ ឧត្តត វិធិភាគ ធំរយំ ឧបបញ្ញា ៩មេ 🕇 បន កោះ ស្ត្រា តាយសុខរំ នេះ សមន្ទាក់តា រួចសុ-ចរំតេន សមញ្ញាតតា មានាសុខរំតេន សមញ្ញាតតា អាំយាន់ អនុមាវនភា សម្ពាន់ដ្គិកា សម្ពាន់ដ្គិកម្ម-សមានាណា នេ កាយស្បា ភេឌា បរម្មរណា សុគត សក្ត លោក ឧបបញ្ញាត់ ៩គ ខិត្រេខ ចក្ខានា វិសុ-ខ្លេន អត់ក្លាន្តមានុសកោន សត្តេ បស្បតិ **ច**ៅមានេ ឧឧឧឌ្ឌិសនេ ស្ពេះ ឧណ្ឌា ខេត្តស្លើ សុត នេ នុត្ត នេ យថាកម្មេចក្រ សុត្ត ខជានាត់ ត់ញាត់ដ្ឋេន ញាណ៍ ខជាជនដ្ដេន ខញ្ញា តេជ វុទ្ធ ជុំកាស់ស្រែន នាន់ត្រេកត្តិរួមនិមត្តាន់ និស្ស-ឧឌ្ឌេ ខញ្ញា ឧិត្ទេក្តុញ្ញាណ៍ ។

រមែង ឃើញនូវសត្វទាំង ឡាយ កំពុងច្បុត កំពុងកេត មោក៣០ ខុត្តម មានរូបល្អ រូបអាក្រក ទៅកាន់សុគត ទៅកាន់ទុគ្គត រមែងដឹងច្បាស់ ខ្លាំសត្វទាំងឡាយ ដែលអន្ត្រោលទៅតាមយថាកម្មថា ខ្ញុំ ភ្នកសត្វដឹ ចម្រើននេះ ប្រកបដោយកាយខុច្ចាំត ប្រកបដោយ៤០ខុច្ចាំត ប្រកប ដោយមនោទុច្ចវិត ជាអ្នកតិ ដៀលនូវពួកព្រះអរិយៈ ជាមិល្ខខិដ្ឋិ សមា_ ពន្លាម់ល្ខាទិជ្ជិ ពួកសត្វនោះ លុះបែកធ្លាយវាងកាយបន្ទាប់អំពីសេចក្ដ ស្វាប់ទៅ ក៏ទៅកើតក្នុងអហុយ ខុគ្គត វិនិបាត នវក ចំណែកខាង ពុកសត្វជំចម្រើននេះ ប្រកបដោយកាយសុចវិត ប្រកបដោយវិចីសុចវិត ប្រភបដោយមានាសុចាត ជាអ្នកមិនតិះដៀល នូវពួកព្រះអរិយ: ជា សម្មាទិដ្ឋិ សមាខាននូវសមាទិដ្ឋិ ពួកសត្វនោះ លុះបែកគ្នាយ**រាជកា**យ ឋន្ទាប់អំពីសេចក្តីស្លាប់ កទៅកើតក្នុងសុគត សួគ ទៅលោក កក្ខុនោះ មានទិត្តចក្ខុដិបរសុទ្ធ កន្មន៍នូវចក្ខុរបស់មនុស្សសាមញា រ**មែ**ងឃើញខ្លូវ ព្ទុកសត្វដែលកំពុងច្បុត កំពុងកើត ថោក៣០ ទុត្តម មានរូបល្អ រួម អាក្រក់ លៅកាន់សុគត លៅកាន់ខុត្តតំ រមែងដឹងច្បាស់នូវពួកសត្វដែល អន្ទោលទៅភាមកម្ម យ៉ាង នេះឯង ឈ្មោះថា ញាណ ដោយអត្ថថាដឹងនូវ ធម**នោះ ឈ្មោះ**ថាបញ្ហា ដោយអត្តថាដឹងច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុ**នោះ** លោកពោលថា បញ្ញាក្នុងអត្តថាឃើញនូវរូបនិមិត្ត មានភាពផ្សេង ។ និង មានភាពតែមយ ដោយអំណាចនៃពន្ធ ឈ្មោះថា ទិពុចក្ពុញា ណ ។

មហាវិគ្គេ ញាណពថា

(២៥៨) ភេ៩ ខេត្តស្បដ្ឋិយា អាការេហិ តិណ្ណូឆ្នំ ឥទ្ទិយាន់វស់ភាវតា ខញ្ញា ភាសង់នៃ ១ យេ ញាណំ។ ឧស នេស ខ្លាំ មាន ខ្លាំ មាន ខ្លាំ ស្សាធិតិទ្រ្តិយស្បី អញ្ញិទ្ធិយស្ប អញ្ញា តារិទ្ធិយស្ប ។ អនញ្ញាតញ្ហស្បាត់តិទុខ្គ័យ ភាត់ដ្ឋានាធំ កច្ចតិ អញ្ជាំទីធ្វេល កាត់ដ្ឋាល់ កព្ត អញ្ជាតារិទ្ធ្ជិល កា-ឋានំ កច្ចតិ សោតាបត្តិមក្តុំ អញ្ជីក្រ្តិយ៍ នេ ឋានានិ តម្តេច សោតាបត្តដល់ សភាពាតាមិមត្ត សភាពា-តាមិដល់ អភាតាមិមត្ត អភាតាមិដល់ អរសាត្តមត្ត អញ្ជាតាក្នែធ្លុំយំ ឯក់ ឋានំ កច្ឆិ អយ្តេត្តដល់ ។ (គុតុមុ) មោយឧឌ្គិធដីយ៉យោ អចឈមឈម្រិ-ឧឌ្សិថ្មិយស្សី មន្ទិវិច្ចិញ អន្តគេរង់ លោង រួរូក្សេច ត្តស្នាស្ស ឈ្មេង មានវិច្ចិក និត្តជាមា នឈ្លាំខ្លុំ ច្នុំ ម្នាប់ នេស្ស ខេត្ត ខ្លុំ ក្នុំ ខ្លាំ ក្នុង ខេត្ ចរារា យោតិ សោមឧស្សិក្ខិយ អភិនន្ទនចរារាំ⁽⁰⁾

ម. អភិសន្ទនបរិវារំ ។

មហាវគ្គ ញ្ញាណកជា

(៤៥៨) បញ្ជាដែលស្ងាត់ជំនាញ នៃឥន្ទ្រិយទាំងល ដោយ អាការ ៦៤ ឈ្មោះថាអាសក្ខេយញ្ញាណ គើដូចម្ដេច ។

អនញ្ញាតញាស្យាមតិទ្រិយ ដល់ខ្លាំឋាន ប៉ុន្មានយ៉ាង អញ្ញាទ្រិយ ដល់នូវឋានប៉ុន្មានយ៉ាង អញ្ញាតាវិទ្រិយ ដល់នូវឋានប៉ុន្មានយ៉ាង ។ អនញ្ញាតញ្ញាស្យាមតិទ្រិយ ដល់នូវឋានមួយ គឺសោតាបត្តិមគ្គ អញ្ជាទ្រិយ ដល់នូវឋាន ៦ គឺសោតាបត្តិផល១ សកលាតាមមគ្គ ១ សកលាតាមិផល១ អនាតាមិមគ្គ១ អនាតាមិផល១ អរហត្តមគ្គ១ អញ្ញាតាវិទ្រិយ ដល់នូវ ឋានមួយ គឺ អរហត្តផល ។

(២៤៧) ក្នុង១៣:ខែសោតបត្តិមគ្គ អនញ្ញាតញ្ជាស្យាមិតិខ្លិយ មាន
សន្ធិខ្លែយ ដែលមានការដៀសបដាបរិវារ មានវិរិយិខ្លិយ ដែលមានការ
ដ្ឋសព្វឹង ដាបរិវារ មានសតិខ្លែយ ដែលមានការប្រុងប្រយ័ត្នយប់វារ
មានសមាធិខ្លែយ ដែលមានការមិនរាយមាយ ជាបរិវារ មានបញ្ញាខ្លែយ
ដែលមានការឃើញជាបរិវារ មានមនិខ្រិយ ដែលមានការដើងច្បាស់
ជាបរិវារ មានសេមនស្សិខ្លិយ ដែលមានការសើមជាយជាបរិវារ

o ពាក្យជា " ដល់ទូវឋាន " គឺ " សម្រេច—កើតមាន—ក្នុងហេតុ " ។

សុគ្គន្តបំដីពេ 🤫 កនិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

យោតិ ជីវិតិទុក្ខិយំ មវត្តសក្តុតាជិបតេយ្យមរិវារ យោតិ សោតាបត្តិមក្តុទ្ធាលោ ជាតា ជម្នា ឋយុត្តា ចិត្តស-មុដ្ឋាន រូចំ សត្វេ កុសសា យោធិ្ត សត្វេះ អនា-អប្បយុត្តាទីនោ យោធ្តុំ សត្វេរ លោកគ្រា យោធ្តុំ មាន្តែ ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នង ក្នុង ក អន្តតាតត្តស្នាមត្តិខ្លួយស្ប ឥមាន អដ្ឋិខ្លួយ នេ សហជាតម្សាក យោធិ អញមញ្ជាក់ យោធិ ជំស្មួយខរិកភ យោធ្តុំ សម្បូយុត្តខរិកភ យោធ្តុំ ស_ មាតតា ហោធ្លំ សមាជាតា ហោធ្លំ ស់សដ្ឋា ហោធ្លំ សម្បយ្យត្ត ម្រាធ្នំ នៅ នស្ប អាការ មេវ យោត្តិ មរិកភ ៥ ។

(២៦០) សោតាបត្តដល់ត្វាសោ អញ្ញារិជ្ជិយស្ប សន្និរុជ្ជិយ អនិមោត្វាបរិកាំ ហោតិ រីវិយិរុជ្ជិយ បត្តសបរិកាំ ហោតិ សតិរុជ្ជិយ ឧបដ្ឋានបរិកាំ ហោតិ សមានិរុជ្ជិយ អក្រៃបបរិកាំ ហោតិ បញ្ញារុជ្ជិយ ឧស្សានបរិកាំ ហោតិ មនិរុជ្ជិយ ដោននបរិកាំ ហោតិ សោមនស្បិរុជ្ជិយ អភិនន្ទិនបរិកាំ

សុត្តន្តបំដក ខុទ្ទកនិកាយ បដ៌សម្ភិទាមគ្ន

ុមានជីវិតិន្ត្រិយ ដែលមានភាពនៃសន្តតិ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅជាអធិបតីជា បរិវាវ ធម៌ទាំង ឲ្យយដែលកើតក្នុង ខណៈនៃ សោតាបត្តមគ្គ លើកលែង ាត់ប្រដែលមានចិត្តដាសមុដ្ឋានចេញ សុទ្ធតែជាកុសលទាំងអស់ សុទ្ធ តែមិនមានអាសរៈពាំងអស់ សុទ្ធតែនាំសត្វចេញថាកង្គែៈពាំងអស់ សុទ្ធ តែដល់នូវការមិនសន្សិន្តវិកលេស ពុំង៍អស់ សុទ្ធតែជាលេកុត្តរៈ ពុំផ អស់ សុទ្ធតែមាននិញនជាអារម្មណ៍ពំង់អស់ ក្នុង១ណៈនៃសោតាបត្តមគ្គ អនញាត្រាស្យាមតិន្ត្រិយ មានឥន្ត្រិយទាំង៨ នេះ ដែលមានសហជា... កប្បច្ច័យជាបរិវារ ដែលមានអញ្ញាមញ្ញាប្បច្ច័យជាបរិវារ ដែលមាននិស្ស-យប្បច្ច័យជាបរិវារ ដែលមានសម្បយុត្តប្បច្ច័យជាបរិវារ ប្រព្រឹត្តទៅជា មួយគ្នា កើតជាមួយគ្នា លាយឡំជាមួយគ្នា ប្រកបជាមួយគ្នា ធម៌ទាំង នោះ ជាអាការៈផង ជាបរិវាវផង នៃអនញ្ញាតញ្ហាស្យាមតិន្ត្រិយនោះ ។ (២៦០) ក្នុង ១៣: នៃសោតាបត្តផល អញ្ញាន្ទ្រិយ មានសទ្ធិន្ទ្រិយ ដែលមានការដឿស៊ីប៉ុដាបរិវារ មានវីវិយន្ត្រិយ មានដែលមានការផ្គ**ន** ទ្បើងជាបរិវារ មានសតិទ្រ្តិយ ដែលមានការប្រុងប្រយ័ត្នជាបរិវារ មាន សមាធិន្ទ្រិយ ដែលមានការមិនវាយមាយជាបរវាវ មានបញ្ហាន្ទ្រិយ ដែលមានការឃើញជាបរិវារ មានមនន្ត្រិយ ដែលមានការដឹងច្បាស ជាបរិវាវមា នសោមនស្សិន្ត្រិយ ដែលមានការសើមជ្រាយ ជាបរិវាវ

មហាវិច្ចេ ញ្ញាណពថា

ឈោត ជីវិតិទ្វិល បវត្តសន្តតាធិបតេយ្យបរិវា យោត សោតាបត្តិដល់ក្ខាលោ ជាតា ជម្មា សត្វេវ អត្បា-គាតា យោត្ត ឋមេត្វា ចិត្តសមុដ្ឋាធំ រុប សត្វេវ អសាសាវ យោធ្នំ សត្វៅ លោកគ្រាវ យោធ្នំ សត្វៅ វុធ្គិយស្ប ឥមាធិ អដ្ឋិទ្ធ្គិយាធិ សមាជាគមរិវារា ស្រា ន្ត អញ្ជូន ពេល ពេល ន្ត និស្សិយពរប្រ សោ និ សម្បយុត្តបរិវាភ ហោធ្នំ សហគតា ហោធ្នំ សហ-ជាតា យោឌ្គិ សំសដ្ឋា យោឌ្គិ សម្បីយុត្តា យោឌ្គិ តេះ ឧស្ស អាការ ខេះ យោធ្គុំ ខេះវ៉ារ ខ ។ (២៦០) សភានាតាមិមក្តុក្ខាណ ។ បេ ។ ស_ កានាតាមដល់ក្លាណេ ។ បេ ។ អនាតាមិមក្តក្លាណេ ។ បេ ។ អភាតាមដែលក្ខាណេ ។ បេ ។ អរហត្តម_ នុទ្ធលោ អញ្ជន្ន័យស្បី មន្ទិវិភ័យ មន្សាយិនប្រុ យោតិ ។ បេ ។ ជីវិតិក្ខ្លិយ បវត្តសន្តតាធិបតេយ្<u>យ</u>-ត្សេរ ឈេន អរសន្នឧដ្ដដំហេ ឃុខ ខេត្ត ឋ ខេត្តា ចិត្តសង្សាធ រុខ សត្វេ តាស្សា យោធិ

មានជីវិតខ្លួយ ដែលមានភាពនៃសន្តត់ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅជាអធិបត់ ជា បរិវារ ធមិទាំងឲ្យយដែលកើតក្នុង១ណៈនៃសោតាបត្តិផល លើកលែង តែរូបដែលមានចិត្តជាសមុដ្ឋានចេញ សុទ្ធតែជាអព្យក្រិតទាំងអស់ សុទ្ធ តែមិនមានអាសវៈទាំងអស់ សុទ្ធតែជាលោកគ្គរៈទាំងអស់ សុទ្ធតែមាន និញានជាអារម្មណ៍ទាំងអស់ ក្នុង១ណៈនៃសោតាបត្តិផល អញ្ញាខ្លួយ មានឥន្ទ្រិយទាំង ៨ នេះ ដែលមានសហជាតប្បច្ច័យជាបរិវារ ដែលមាន អញ្ញាមញ្ញាប្បច្ច័យជាបរិវារ ដែលមានសហជាតប្បច្ច័យជាបរិវារ ដែលមាន សម្បយុត្តប្បច្ច័យជាបរិវារ ប្រព្រឹត្តទៅជាមួយគ្នា កើតជាមួយគ្នា លាយ ទ្បំជាមួយគ្នា ប្រកបជាមួយគ្នា ធម៌ទាំងនោះ ជាអាការផង ជាបរិវារ ផង នៃអញ្ញាខ្ជិយនោះ ។

(៤៦១) ក្នុង១ណៈ ខែសក្ខភាមិមគ្គ ។ បេ ។ ក្នុង១ណៈ ខែ
សក្ខភាមិមិល ។ បេ ។ ក្នុង១ណៈ ខែអនាគាមិមគ្គ ។ បេ ។ ក្នុង
១ណៈ ខែអនាគាមិមិល ។ បេ ។ ក្នុង១ណៈ ខែអរហត្តមគ្គ អញ្ញាខ្ទិយ
មានសទ្ធិខ្ទិយ ដែលមានការ នឿសិបជាបរិវារ ។ បេ ។ មាន
ជីវិតិខ្ទិយ ដែលមានការ នឿសិបជាបរិវារ ។ បេ ។ មាន
ជីវិតិខ្ទិយ ដែលមានការ ខែសន្តតិ កំពុងប្រព្រឹត្ត ទៅជាអតិបតី ជា
បរិវារ ធម៌ទាំងឡាយ ដែលកើតក្នុង១ណៈ ខែអរហត្តមគ្គ លើកលែង
តែរូប ដែលមានចិត្តជាសមុជ្ជាន ចេញ សុទ្ធតែជាកុសល ទាំងអស់

សុគ្គន្គប់ជិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្យូ បដិសដ្តិខាមគ្នោ

យោទ្ធិ ឬដេខិត ភូឌិមានដីច្ចាំ នៃ មាខិត្ត សន្ទិច្ចិក អត្តមេនិត្តប្តេះ យោធ្នូ រួច មាខិត្ត សង្ខិច្ចិក អត្តមេនិត្តប្តេះ យោធ្នូ រួច មាខិត្ត សង្ខិច្ចិក អត្តមេនិត្តប្តេះ យោធ្នូ រួច មា សង្ខិច្ចិក សង្ខិចិត្ត អង្គមិត្ត អង្គមិត្ត សង្ខិចិត្ត ក្នុង មាន្ត្រិក អង្គមិត្ត សង្ខិចិត្ត ក្នុង មាន ក្នុង ប្រេង ស្ថិត ស្រាន្ត ស្រេន ស្បើមិត្ត អង្គមិត្ត ប្រេង មា ស្រាន្ត ស្រេន ស្បើមិត្ត អង្គមិត្ត ស្រាន្ត ស្រេន ស្បើមិត្ត ស្រាន្ត ស្រេន ស្បើមិត្ត ស្រាន្ត ស្រេន ស្បាន ស្រេន ស្រិន ស្វ ស្រេន ស្រិន ស្រេន ស្រេន ស្រេន ស្រិន ស្រាន ស្រិន ស្រាន ស្រាន ស្វ ស្រេន ស្រេន ស្រាន ស្រាន ស្រាន ស្រាន ស្រាន ស្រាន ស្រាន ស្រាន ស្បាន ស្រាន ស្រាន ស្រាន ស្បាន ស្រាន ស្បាន ស្រាន ស្រាន ស្រាន ស្រាន ស្បាន ស្រាន ស្រាន ស្រាន ស្បាន ស្ប

សុគ្គនូបិងក ខុទ្ទកនិកាយ បងិសម្ភិទាមត្ត

សុទ្ធតែមិនមានអាសរៈ ពាំងអស់ សុទ្ធតែនាំសត្វឲ្យចេញថាតវដ្ដៈ ពាំងអស់
សុទ្ធតែដល់នូវការមិនសន្សំនូវតំលេស ខាំងអស់ សុទ្ធតែជា លោកុត្តៈ ពាំង
អស់ សុទ្ធតែមាននិញ្ហាន ជាអារម្មណ៍ ពាំងអស់ ក្នុង១ណៈ នៃអរហត្តមគ្គ
អញ្ញាន្ទ្រិយ មានឥទ្រ្ទិយពាំង ៩ នេះ ដែលមានសហជាតប្បច្ច័យ ជា
បរិវារ ដែលមានអញ្ញាមញ្ញាប្បច្ច័យ ជាបរិវារ ដែលមាននិស្សយប្បច្ច័យ ជា
បរិវារ ដែលមានអម្បយុត្តប្បច័យ ជាបរិវារ ប្រព្រឹត្ត ទៅជាមួយគ្នា កើត
ជាមួយគ្នា លាយទ្បិត្តា ប្រកបជាមួយគ្នា ធម៌ពាំងនោះ ជាអាការៈ ៨ង
ជាបរិវារ នៃអញ្ជាន្ទិយនោះ ។

(៤៦៤) ក្នុង១ណៈនៃអរហត្តថល អញ្ញាតាច្រៃ្ទិយ មានសន្ទិន្ទ្រិយ ដែលមានការដ្ឋសិចដាបរិវារ មានវិរយិទ្រិយ ដែលមានការដ្ឋឥទ្យើង ជាបរិវារ មានសតិទ្រិយ ដែលមានការច្រុងប្រយ័ត្នជាបរិវារ មានសតិទ្ធិយ ដែលមានការប្រុងប្រយ័ត្នជាបរិវារ មានសមាជិន្ទិយ ដែលមានការប្រុងប្រយ័ត្នជាបរិវារ មានសមាជិន្ទិយ ដែលមានការជំងឺច្បាស់ ជាបរិវារ មានសេទិទ្រិយ ដែលមានការជំងឺច្បាស់ ជាបរិវារ មានសេមានសេមានការសើមជ្រាយ ជាបរិវារ មាន ជីវិតិទ្រិយ ដែលមានការសើមជ្រាយ ជាបរិវារ មាន ជីវិតិទ្រិយ ដែលមានការសើមជ្រាយ ជាបរិវារ មាន ជីវិតិទ្រិយ ដែលមានកាពនៃសន្តតិ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ជាអធិបតី ជាបរិវារ ធមិទាំងទ្បាយដែលកើតក្នុង១ណៈនៃអរហត្តផល លើកលែង តែរូប ដែលមានចិត្ត ជាសមុដ្ឋានចេញ សុទ្ធតែជាអព្យាក្រឹតទាំងអស់

មហាវិគ្គេ ញាណាជា

អភាសា ហោធ្នំ សព្វៅ លោកក្តា ហោធ្នំ សព្វៅ និមាធិ អដ្ឋដ្ឋា ហោធ្នំ សព្វៅ ហោធ្នំ សព្វាធ្នំ សព្វៅ ហោធ្នំ សម្បាធ្នំ សព្វាធ្នំ សព្វាធ្ធ សព្វាធ្នំ សព្វាធ្ងំ សព្វាធ្នំ សព្យាធ្នំ សព្វាធ្នំ សព្វាធ្នំ សព្វាធ្នំ សព្វាធ្នំ សព្វាធ្នំ សព្វាធ្

(២៦៣) អាសាវតិ ភាគមេ តេ អាសាវ ។
តាមសរា ភាសរា ខិដ្ឋាសរា អាំជ្ជាសរា ។
តាទ្រេត អាសាវ ខ័យខ្លិ ។ សោតាបត្តិមក្ដេ អេវៈវៈ
សេសា ខំដ្ឋាសរា ខ័យតិ អភាយកមេខីយោ កាមា.
សរា ខ័យតិ អភាយកមេខីយោ ការសរា ខ័យតិ
អភាយកមខីយោ អាំជ្ជាសរា ខ័យតិ ឯក្ខេត អា.
ស្រា ខ័យខំ សភាពាម៌មក្ដេខ ខ្ញុំព្យាតា កាមា.
សរា ខ័យនំ សភាពាម៌មក្ដេខ ខ្ញុំព្យាតា កាមា.
សរា ខ័យតំ តានេតាម៉េមក្ដេខ ខ្ញុំព្យាតា កាមា.
សរា ខ័យតំ តានេតាម៉េមក្ដេខ ខ្ញុំព្យាតា កាមា.

មហាវិត្ត ញ្ជាណពជា

សុទ្ធតែមិនមានអាសរៈ ទាំងអស់ សុទ្ធតែជា លោកុត្តរៈ ទាំងអស់ សុទ្ធ តែមាននិញ្ជានជាអាម្មេណ៍ ទាំងអស់ ក្នុង ១ ឈៈ នៃអរហត្តផល អញ្ជាភាជា វិទ្រ្ទិយ មានឥន្ទ្រិយទាំង ៤ នេះ ដែលមានសហជាតប្បច្ច័យ ជាបរិវាវ ដែលមានអញ្ជាមញ្ញប្បច្ច័យ ជាបរិវាវ ដែលមាននិស្សយប្បច្ច័យ ជាបរិវាវ ដែលមានអញ្ជាយុត្តប្បច្ច័យជាបរិវាវ ប្រទ្រឹត្ត ទៅជាមួយគ្នា កើតជាមួយគ្នា លាយទ្បិគ្នា ប្រកបជាមួយគ្នា ធម៌ទាំង នោះ ជាអាការផង ជាបរិវាវផង នៃអញ្ញា តាវិទ្រិយ នោះ ឥន្ទ្រិយ នេះ មានប្រមាណ ៤ ប្រាំប់ជង ត្រូវជា

(៤៦៣) សំនួរត្រង់ពាក្យថា អាសរៈ តើអាសរៈ ដូចម្ដេច

រុះ ។ កាមាសរៈ ១ ការសរៈ ១ ខិដ្ឋាសរៈ ១ អវិជ្ជាសរៈ ១ ។

អាសរៈ ទាំងនុំ៖ វមែនអស់ក្នុងធម៌ដូចម្ដេច ។ ខិដ្ឋាសរៈ អស់ឥត

មានសេសសល់ កាមាសរៈ ដែលញ៉ាំងសត្វឲ្យទៅកាន់អបាយ ក៏អស់

ការសរៈ ដែលញ៉ាំងសត្វឲ្យទៅកាន់អបាយ ក៏អស់ អវិជ្ជាសរៈ ដែល

ញ៉ាំងសត្វឲ្យទៅកាន់អបាយ ក៏អស់ ដោយសោតាបត្តិមគ្គ អាសវៈ

ទាំងនេះ វមែងអស់ក្នុងធម៌នេះឯង កាមាសវៈជំគ្រោតគ្រាត វមែង

អស់ ការសវៈ ដែលបិតនៅជាមួយនឹងកាមាសវៈនោះ ក៏អស់

សុត្តនូបិដកេ ទុទ្ធកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ត ខេត្ត ដៀ អរិជ្ជាសរេវ ទីយទិ ឯ ត្រូវត អស។

ទីយន្តិ អភាគាមិមក្កេន អន់សេស ភាមាសរេវ

ទីយទិ ឥនេត្ត ដៀ ការសរេវ ទីយទិ ត ខេត្ត ដៀ

អេវិជ្ជាសរេវ ទីយទិ ឯ ត្រូវត អស។ ទីយន្តិ អរហត្ត
មក្កេន អន់សេស ការសរាវ ទីយន្តិ ទំញាត់ ដូន

ញាណំ ខជាននដ្ឋេន បញ្ញា នេន ប៉ុទ្ធិ ខេតុស្ស
ដួយ អាតារេបាំ ទិណ្ណូ នៃ ឥន្ត្រិយានំ ស៊េអាវតា
បញ្ញា អាសវានំ ១យេ ញាណំ ។

(២៦៤) គេខំ ខរិញ្ញាដ្ឋ ឧញ្ញា ឧុគ្គេ ញាលំ ខញានដ្ឋ ឧញ្ញា សមុខយេ ញាលំ សច្ឆិតាំយៃដ្ឋ ឧញ្ញា នំរេ េ ញាលំ ភាវឧដ្ឋ ឧញ្ញា មក្តេ ញាលំ។ ឧុគ្គ ស្ប ខ័ឌ្យឧដ្ឋោ សត្តាខដ្ឋោ សន្ធិតដ្ឋោ វិខរិណា-មដ្ឋោ ខរិញ្ញាដ្ឋោ សមុខយស្ប អាយុខខេដ្ឋា នំខានដ្ឋោ សញ្ញោតដ្ឋោ ខល់ពោនដ្ឋោ ខហាឧដ្ឋោ នំពេនស្បា

សុត្តន្តបំដែក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្គ

អៅជ្ជាសាះ ដែលបិតនៅជាមួយ នឹងការសាះនោះ ក៏អស់ ដោយ សកពាតមិមគ្គ អាសាះ ទាំងនេះ វាមងអស់ក្នុងធម៌នេះឯង កាមា... សារៈ អស់ឥតមានសេសសល់ ការសាះដែលបិតនៅជាមួយគ្នានឹងកាមា... សារៈ អស់ឥតមានសេសសល់ ការសាះដែលបិតនៅជាមួយគ្និងកាស់ ដោយអាតាមិមគ្គ អាសារៈ ទាំងនេះ វាមងអស់ក្នុងធម៌នេះឯង ការសាះ អស់ឥតមានសេសសល់ អវិជ្ជាសាះអស់ដោយអហេត្តមគ្គ អាសារៈ ទាំង នេះ វាមង់អស់ ក្នុងធម៌នេះឯង ឈ្មោះថាញាណ ដោយអគ្គថាដឹងនូវ ធម៌នោះ ឈ្មោះថាបញ្ហា ដោយអគ្គថាដឹងច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុ សោះ លោកពោលថា បញ្ហាដែលស្ថាត់ជំនាញ នៃឥន្ទ្រិយទាំង តា ដោយអាការ ២៤ ឈ្មោះថា អាសាវក្ខុយញ្ញាណ ។

(២០៤) បញ្ញា ក្នុងអត្ថថា កំណត់ដឹង ឈ្មោះថាខុត្តញ្ញាណ បញ្ញា
ក្នុងអត្ថថាលះ ឈ្មោះថាសមុខយញ្ញាណ បញ្ញាក្នុងអត្ថថាចច្រើន ឈ្មោះថាមគ្គញ្ញាណ
ក្មេដ្ឋបម្តេច ។ ខុត្ខសច្ច មានអត្តថាចៀតចៀន មានអត្តថាក្តៅក្រហាយ
មានអត្តថាបច្ច័យតាក់តែង មានអត្តថាប្រែប្រូល មានអត្តថាក់ក្តាក់ណត់
ដឹង សមុខយសច្ច មានអត្តថាប្រមូលមក មានអត្តថាជាហេតុ មាន
អត្តថាប្រកប្រម មានអត្តថាកូរតំណត់
មានអត្តថាលេចបំបាត់ មានអត្តថាជាហេតុ មាន
អត្តថាប្រកប្រមម មានអត្តថាកូរតំណត់

មហាវិគ្គេ ញាណាបា

យ ខេត្ត ញា ណំ ។ មក្តស ខេត្ត ញា ណំ ខុត្តស មុខ យេ ខេត្ត ញា ណំ ខុត្តស បា ខេត្ត ញា ណំ ខុត្តស បា ខេត្ត បា ខេត្ត ខេត្ត បា ខេត្ត ខេត

តដំតហៈស្និហា តហ៉ាំខ្ញុំ មោមហុំ ទេត់ឃុំ ត្សិតលោ ឌតីរួនលោ មាហ់ឆ្និហា វិតហម្លិហា មាម៉េ លា វិតនៃ្ទ តិរិញ តម្មាទកា រួចលោ (គុទុទ) ឧឌិ មានត្ ៩យើ ជិវិហា រ ៩ឃ្មឹ មានអត្តថារលាស់ចេញ មានអត្តថាស្ងាត់ មានអត្តថាមិនមានបច្ច័យប្រជុំ
តាក់តែង មានអត្តថាមិនស្វាប់ មានអត្តថាធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ មគ្គសច្ច មានអត្តថាស្រោចស្រង់ មានអត្តថាជាហេតុ មានអត្តថាយើញ មានអត្ត ថាជាអធិបតី មានអត្តថាគួរចម្រើន ឈ្មោះថាញាណ ដោយអត្តថាដឹង នូវធម៌ ឈ្មោះថាបញ្ញា ដោយអត្តថាដឹងច្បាស់នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ ស្រាក់:ពាលថា បញ្ហាក្នុងអត្តថាកំណត់ដឹង ឈ្មោះថាខុត្តញាណ បញ្ហា ក្នុងអត្តថាលះ ឈ្មោះថាសមុខយញ្ញាណ បញ្ហាក្នុងអត្តថាធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ឈ្មោះថានិរោធញ្ញាណ បញ្ហាក្នុងអត្តថាចម្រើន ឈ្មោះថាមគួញាណ ។

(៤៦៩) ខុត្តញ្ញាណ ខុត្តសមុខយញ្ញាណ ខុត្តនិរោធញ្ញាណ
ខុត្តនិរោធគាមនិបដិបទាញ្ញាណ គេដូចម្ដេច ។ ញាណ របស់បុគ្គល
ដែលប្រគបព្រមដោយមគ្គ ឈ្មោះថាខុត្តញ្ញាណផង ឈ្មោះថាខុត្តសមុខ យញ្ញាណផង ឈ្មោះថាខុត្តនិរោធញ្ញាណផង ឈ្មោះថាខុត្តនិរោធគា មិនិបដិបទាញាណផង ។

(២៦៦) បណ្តាញាណទាំងនោះ ទុក្ខញ្ញាណ តើដូចម្តេច ។ បញ្ញា ការដឹងច្បាស់ សេចក្តីពិចារណាធម៌ សេចក្តីជ្រើសរើស សេចក្តីពិចារណា ការកំណត់ ការកត់សំគាល់ ការកត់គ្រា កាពជា បណ្ឌិត ភាពជាអ្នកឈ្វាស់វៃ ភាពជាបុគ្គលមានសេចក្តីដែះស្អាត

សុគ្គន្តប់ដពេ ទុទ្ធពនិកាយស្ស បដិសម្មិនាមគ្នោ

វេកព្យ ចំន្នា ឧបបរិក្សា ភ្ជាំ មេជា បរិណាយិកា វិម-ស្សានា សម្បដ្ដិញ ខេត្តនេះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ពល់ បញ្ជាស់ទ្ធ បញ្ជាទាស់នោ បញ្ជាអល់កោ ចញ្ជាប់ និស្សាសា ខណ្ឌ នេះ មាន ឧត្សិខលោ ភាសិឌ្ជី ។ ខ្ ង្ខំ ខ េឌ្ឌ ឈិយ ។ (គុទ្ធម) ន់ទំនាក់ឧញ មារម ឯ ខេ ង នំខ្ទុំ មួ-រោជ អារត្ត ។ បេ ។ ឧក្ខាធិរោជកាម់ជំ ១៩បែធ មារដ **ណ វ**ឧឌីឌីឌ ឧដ្ឋា ឧឌ្ឍខស ៧ ខេ **។** មសោយោ ឧតីស្រោ មាសីឌ្យី មុខ ដែង ៥៤៤ មេ រោជតាមិនិយា ខដឹមពាយ ញាណ តំញាត់ដ្ឋេន ឈ្មាល ឧធ្យាខខធ្មើខ ឧឈ្មា ខេខ ដំនំន្ទ ៩ នេះ ឈ្មា ឃាំ ឧុក្ខាសមុខ យេ ញាណំ ឧុក្ខាធិរោធ ញាណំ ឧុក្ខា င္ပြဲအေလးခ်င္တြက္ စရွိစလာတ ေက်ာက္**ာ**

ကန္တိုင္တေတာ့ က မႏၱီလ် သြာတ္ မႏၱဝါဒီတမ္ခဲ့တ က ေတာ့ က္ခုံႏ္ခိုင္တိုင္တယ္ တိုင္တေတာ့ လို အန္တာျပီး မန္တိုင္တေတာ့ လို အန္တာျပီး မရိုင္တေတာ့ လို အမ္တာျပီး မန္တာျပီး မရိုင္တေတာ့ လို အန္တာျပီး မရိုင္တေတာ့ လိုင္တေတာ့ လိုင္တေတာ့ မေတာ့ လိုင္တေတာ့ မေတာ့ လိုင္တေတာ့ မေတာ့ လိုင္တေတာ့ မေတာ့ မေတ

សុត្តន្តបំដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

ភាពដាបុក្ខលមានសេចក្តីភ្ជុំច្បាស់ ការគិត សេចក្តីយល់ ធម្មជាតដូចជា ដែនដី ធម្មជាតក់ចាត់កំលេស ធម្មជាតណៃនាំ ធម្មជាតឃើញច្បាស់ សេចក្តីដឹងល្អ សភាពដូចជាដន្ទួញ បញ្ញា បញ្ញាខ្ទុំយ បញ្ញាពល: គ្រឿងសស្ត្រគឺបញ្ញា ប្រាសាទគឺបញ្ញា ពន្ធិគឺបញ្ញា ឧភាសគឺបញ្ញា គ្រឿងសុស្ត្រគឺបញ្ញា វតនៈគឺបញ្ញា សេចក្តីមិនវៃធ្វេង ធម្មវិចឃៈ សម្នាទិដ្ឋ ឯណា ប្រារព្ធនូវសេចក្តីទុក្ខ ហើយកើតឡើង នេះលោកហៅថា ទុក្ខញ្ញាណ ។

(៤៦៧) បញ្ញា ការដ៏ឥញ្ជាស់ ។ បេ។ សេចក្ដីមិខវៈធ្វេីន ធម្មវិចយៈ សម្មាធិដ្ឋ ណា ប្រារព្ធនូវខុត្តសមុធយ ។បេ។ ប្រារព្ធនូវខុត្ត
និរោធ ។ ប ។ ប្រារព្ធនូវខុត្តនិរោធគាមិនីបដិបទា ហើយកើតឡើន
នេះលោកហៅថា ខុត្តនិរោធគាមិនីបដិបទាញាណ ឈ្មោះថាញាណ
ដោយអគ្គថាដឹងនូវធម៌នោះ ឈ្មោះថាប្រាជា ដោយអគ្គថាដឹងច្បាស់
នូវធម៌នោះ ហេតុនោះ លោកពោលថា ខុត្តញាណ ខុត្តសមុខយញ្ញាណ
ខុត្តនិរោធញាណ ខុត្តនិរោធគាមិនីបដិបទាញាណ ។

(៩៦៨) អត្ថប្បដិសម្ភិត ញា ណ ធម្មប្បដិសម្ភិត ញា ណ និវុត្តិប្បដិ សម្ភិត ញា ណ បដិកា ណប្បដិសម្ភិត ញា ណ គើដូចម្ដេច ។ ញា ណ ក្នុនិ អត្ថតំន ឡាយ ឈ្មោះថា អត្ថប្បដិសម្ភិត ញា ណ ញា ណក្នុនិធម៌ទាំន ឡាយ ឧម្មេស ញាណ ឧទ្ធប្បនិសទ្ធិធា និរុត្តិសុ ញាណ ឧ៍រុត្តិហ្គុឌិសទ្ធិនា ខឌិកាណេសុ ញាណំ ខឌិកាណ-រាត្រម្ភិស អនិសេខ នេី ឧណី អនិសិត្តមអ្វិចេ ឈិហ ត្តដាលខន្តេំ ត្តឈ្លាំ ខតិតវិត្តមាន្តិខេ ឈិហ្សា គ្នាំ-ត្តិទានត្តេ ខញ្ញា និរុត្តិហ្សដិសភ្នំ ខេ ញា ណំ ខដិតាណ-ဆင္လန္က စက္က စင္ခ်ာက လာ စ႑္ခ်ီ လမ္ဘီး ေတာ့ လ်ာ မန္မာ့မန္စာ-ខេ ឧយា អនិត្បិន្ទមាន្ទីខេ ឈិហ្ ខគីរុស្សខេ ឧយា នតី និឌ្ឍនុម្មាន យោហា ខ្មុំខ្មុំអុស្ថាទេ នយា ខ្មុំខ្មុំនិន្យនុក សម្ភី ខេ ញាណំ បដិកាលាវវត្ថា ខេ បញ្ញា បដិកាលា-ဂါီဌာဟမွို (ဒဏ္ဏာလ က် အီလက်မွီ (က ဝဏ္ဏာ ဗခိုဂါ -ជំសទ្ធិនេ ញាណំ ខ្មុំត្តិសហ្វុក្ខាណេ ខញ្ញា ខ្មុំត្តិ-រឿឌ្ធម្ម ដែ ឈ្មិញ ខេត្ត ខេត្

ឈ្មោះថាធម្មហ្វដ់សម្ភិតញាណ ញាណក្នុងនិវុត្តិតំងឡាយ ឈ្មោះ ឋានិវត្តិហ្សដិសម្ភិញញាណ ញាណក្នុងបដិកាណ ឈ្មោះថាបដិកាណ_ ព្យដ្ឋសម្ភិតាញាណ (ជាផ្លា ក្នុងអត្ថាផ្សេង ។ ឈ្មោះថាអត្ថប្បដ្ឋសម្ភិ-សាណា យ៉ាជា ជីខ្ពងគ្រឿង រ ហើល លោធគិតិក្រុមស័ស ណិ ហ ប្រាជ្ញា ក្នុងនុវុត្តផ្សេង ។ ឈ្មោះថា នុវុត្តប្បដិសម្ភិញ ញាណ ប្រាជ្ញា ក្នុង ចដិកាណ ៨**វុន ្រ្សា**ះថា បដិកាណ ហ្វដិសម្ភិក ញា ណ ្រុង ក្នុង ការសួង៍នូវអត្ថ ឈ្មោះថាអត្ថប្បដិសម្ភិទាញាណ ច្រាញ់ ក្នុងការសួង៍ នៅធម៌ ឈ្មោះថាធម្មប្បដ្ឋសម្ភិតាញាណ ប្រាញ់ ក្នុងការសួងនៅនិះ្ត ឈ្មោះថា និវុត្តិហ្សដិសម្ភិ**ទាញា** ណ ប្រាញ ក្នុង កាស្ទេង់ នូវថដិកា ណ ឈ្មោះថាបដិកាណប្បដិសម្ភិញញាណ ប្រាជ្ញា ក្នុងការកំណត់នូវអត្ថ ឈ្មោះថាអត្តប្បដ្ឋសម្ភិទាញាណ ជ្រាថា ក្នុងការកំណត់នូវធម៌ ឈ្មោះ ឋាធម្មហ្បដ្ឋសម្ភិតញ្ញាណ ប្រាជ្ញា ក្នុងការកំណត់នូវនិវុត្តិ ឈ្មោះថា និវុត្តិហ្សដ់សម្ភិភាញាណ ប្រាជ្ញា ក្នុងការកំណត់បន្ទវដិតាណ ឈ្មោះថា បដិកាណប្បដិសម្ភិទាញាណ ប្រាញ់ ក្នុងការកត់សំគាល់នូវអគ្គ ឈ្មោះ ឋាអត្តប្បដ្ឋិសម្ភិញញាណ ជ្រាជ្ញា ក្នុងការកត់សំគាល់នូវធម៌ ឈ្មោះ ឋាធម្មប្បដែសម្ភិតញាណ ប្រាញ់ ក្នុងការកត់សំគាល់នូវនិរុត្តិ ឈ្មោះ ឋានិរុត្តិហ្វដិសម្ភិញញាណ ប្រាជ្ញា ក្នុងការគត់សំគាល់នូវបដិកាណ

សុត្តន្តប់ជំពេ រុទ្ធពន៌កាយស្យូ បង្គិសម្ភិទាមគ្នោ

ပည္သည္က က ကိုင္သည္တိုင္တည္တယ္ မန္မွစ္မက္ေတြ။ စည္သည္ကိုင္သည္တြင္း ကိုင္သည္ကိုင္သည့္အေတြကိုင္သည့္အေတြကိုင္သည့္အေတြကို អឌិត្យិត្នទាស់ខេ ឈាហា ឌិតី៩ឧហយ៍ហោ ជ ឃា ឌតី ឯពី ជួហ ង់ខេ ឃាំ ឃុំ ខ្វុំខ្វុំ និធ្យ នៃ ហេ ဗ <u>ണ</u> ၅) ្សំខ្លួនកម្ភិនេ ឈាល ឧឌិភាណឧឧល-ညီလော ឧយ ឧឌ្ឍ សេនិឌ្ឍ សេនិន ឈ្មិល មនិ-ကေးေပးက္ကာ ဆမ္ချားဦးလမ္ဘါးေတြာ လက္ခ်င္ခ်ားမွာျပဳကေန ဝဏ္ဏ မ်န္တီပျီမွီလမ္တိုင္ပေတြဟု မင္စီက**လာပျီးမ**င္ေ វេខេ ឧញ្ញា អន្តព្យដ្ឋអង្គិខេ ញាណ ន**ឌ្**ឌ្យាភាវខេ ឧឈា ឧតីជាន្ទមាន យាហា ច្នាំខ្លាមចេ ឧឈា ច់ខ្លែត្រូវ ម្នាន ប្រាហា ឧទ្ធមាលាតាងមុខ ឧស្ ឧត្តមាយាជាន្ទុមាន ឈ្មាយ អង្គធ្វោងទេ ខញ្ញា អនិត្សិត្ត**ទុស**គ្និនេ ឈាហា ខតិញើងទេ ឧ**ឈា ខតិ**ត្បិ-ញាណំ ឧន្ទមហេជ្រើសខេ ឧ**ណ** ೩) ಶ್ವಚ ភាណៈៗដើសអ្នី ខេ ញាណំ អគ្គវិភេខ ខេ ឧ ឃ

សុត្តន្តបំឧក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

ឈ្មោះថាមជិកាណប្បដិសម្ភិទាញាណ ហ្វេជា ក្នុងការបែកធ្វាយអត្ថ ឈ្មោះថាអត្តប្បដិសម្ភិទាញាណ ប្រាញ់ ក្នុងការបែកគ្នាយធម៌ ឈ្មោះ ឋាធម្មប្បដ្ឋសម្ភិទាញាណ ប្រាជ្ញា ក្នុងការបែកធ្លាយនិរុត្តិ ឈ្មោះថា និវត្តិហ្វដិសម្ភិតាញាណ ប្រាជ្ញា ក្នុងការបែកធ្លាយបដិកាណ ឈ្មោះ មាបដិកាណប្បដិសម្ភិទាញាណ ប្រាជ្ញា ក្នុងការបង្កើតនូវអត្ថ ឈ្មោះ ថាអត្តប្បដិសម្ភិញញាណ ប្រាញ់ ក្នុងការបង្កើតនូវធម៌ ឈ្មោះថា ជម្មហ្វដិសម្ភិទាញាណ ប្រាជ្ញា ក្នុងការបង្កើតនូវនិរុត្តិ ឈ្មោថា និរុត្តិហ្វុ ដិសម្តិញញាណ ប្រាញ ក្នុងការបង្កើតនូវបដិកាណ ឈ្មោះថាបដិ-ភាណប្បដ្ឋសម្ភិទាញាណ (ធ្លាញ ក្នុងការចុះបំភ្នំនូវអត្ត ឈ្មោះថាអត្ត_ ព្យដ្ឋសម្ភិទាញាណ ព្រាជា ក្នុងការខ្លះបំភ្លឺនូវជមិ ឈ្មោះថាជម្មប្បដ្ឋិ សម្ភទាញាណ ប្រាជ្ញា ក្នុងការធ្លុះបំភ្លឺនូវនិរុត្ត ឈ្មោះថានិរុត្តប្បដ្ឋ_ សង្គិភាញាណ (ធាញ ភ្នំឥកវេទ្ធុះបំភ្នំនូវបដ្តមាណ ឈ្មោះថាបដ្តមា ណប្បជិសម្ភិទាញាណ (ធ្លាញ់ ក្នុងការធ្វើអគ្គឲ្យក្ខឹរុងរឿង ឈ្មោះថា

មហាវគ្គេ ញាណពវា

o s. ម. ឥន្ទ្រិយបកេបរិយត្តេ ញាណ៍ ។ ៤ ម. បរលោកដ្លែកយទស្សាវិនេ ។

អនុប្បដិសម្ភិត ញា ណ ប្រុជ្ញា ក្នុងការធ្វើធម៌ឲ្យក្ខុំរុងរឿង ឈ្មោះថាធម្មប្បដិសម្ភិត ញា ណ ប្រុជ្ញា ក្នុងការធ្វើនិរុត្តិឲ្យក្ខុំរុងរឿង ឈ្មោះថានិរុត្តិ
ប្បដិសម្ភិត ញា ណ ប្រុជ្ញា ក្នុងការធ្វើនិរុត្តិឲ្យក្ខុំរុងរឿង ឈ្មោះថានិរុត្តិ
ប្បដិសម្ភិត ញា ណ ប្រុជ្ញា ក្នុងការធ្វើបដិកាណឲ្យក្ខុំរុងរឿង ឈ្មោះថា
បដិកាណប្បដិសម្ភិត ញា ណ ប្រុជ្ញា ក្នុងការប្រកាសនូវធមិ ឈ្មោះថា
អនុប្បដិសម្ភិត ញា ណ ប្រុជ្ញា ក្នុងការប្រកាសនូវធមិ ឈ្មោះថា
ជម្លាំដិសម្ភិត ញា ណ ប្រុជ្ញា ក្នុងការប្រកាសនូវធមិ ឈ្មោះថា
និរុត្តិប្បដិសម្ភិត ញា ណ ប្រុជ្ញា ក្នុងការប្រកាសនូវជមិ ឈ្មោះថា
និរុត្តិប្បដិសម្ភិត ញា ណ ប្រុជ្ញា ក្នុងការប្រកាសនូវបដិកាណ ឈ្មោះថា
និរុត្តិប្បដិសម្ភិត ញា ណ ប្រុជ្ញា ក្នុងការប្រកាសនូវបដិកាណ ឈ្មោះថា
និរុត្តិប្បដិសម្ភិត ញា ណ ប្រុជ្ញា ក្នុងការប្រកាសនូវជមិ ហេតុ
នារុត្តិប្បដិសម្ភិត ញា ណ បដិកាណប្បដិសម្ភិត ញា ណ និងប្បដិសម្ភិត ញា ណ
និរុត្តិប្បដិសម្ភិត ញា ណ បដិកាណប្បដិសម្ភិត ញា ណ ១

(២០៧) ឥន្ទ្រិយបរោបវិយត្តញ្ញាណ របស់តដ្ឋាគត តើដូចម្ដេប ។

[ព្រះតថាគត[ខ្មែល ញាញូកសត្តក្នុង លោកនេះ ដែលមានធ្ងូលីតិចក្នុង ក្នែក

មានធ្មូលីច្រើនក្នុង ក្នែក មានឥន្ទ្រិយបាស់ក្រា មានឥន្ទ្រិយខន់ មានអាការ

ល្អ មានអាកាអោក្រក់ ជាសត្វគួរឱ្យគ្រាស់ដឹងបាន ដោយងាយ ឲ្យគ្រាស់
ដឹងបាន ដោយក្រ សត្វពួកខ្លះ ឃើញបរលោកនឹង ទោសមានរាគៈជា

ដើមថាជាកំយ សត្វពួកខ្លះ មិន ឃើញបរលោកនឹង ទោសមានរាគៈជា
ដើមថាជាកំយ សត្វពួកខ្លះ មិន ឃើញបរលោកនឹង ទោសមានរាគៈជា
ដើមថាជាកំយ ឲ្យីយ (ញាណបែបនេះ ឈ្មោះថា វន្ទ្រិយបររាបវិយត្ត.

ញាណរបស់ព្រះគថាគត) ។

សុត្តនូបិដកេ 🧃 ទូកនិកាយស្យ បដិសម្តិទាមគ្នោ

amig នៅ ឯងការជ្រើ ឧសារជ្រើន អារាជ្រើ ជំនិលោ ឧសារជ្យ មារាជ្យ មារាជ្យ ជំនិលា ឧសារជ្យ ជំនិលា ឧសារជ្យ ម៉ារាជ្យ ជំនិលា ឧសារជ្យ ជំនិល ជំនិញ ជំនិល ជំនិញ ជំន

(၉၅၀) စွဲတို့ဖြေ ရဲင္ခုိင္ခ်ိုကေ များ ရဲင္ခုိင္ခ်ိုကေ များ ရဲင္ခုိင္ခ်ိုကေ မရင္ခ်ိုင္ခ်ိုကေ များ ရဲင္ခုိင္ခ်ိုကေ မရင္ခ်ိုင္ခ်ိုကေ မရင္ခ်ိုင္ခ်ိုကေ မရင္ခ်ိုင္ခ်ိုကေ မရင္ခ်ိုင္ခ်ိုကေ မရင္ခ်ိုင္ခ်ိုကေ မရင္ခ်ိုင္ခ်ိုကေ မရင္ခ်ိုင္ခ်ိုကေ မရင္ခ်ိုင္ခ်ိုကေ မရင္ခ်ိန္ခ်ိုကေ မရင္ခ်ိန္ခ်ိဳကေ မရင္ခ်ိန္ခ်ိဳကေ မရင္ခ်ိန္ခ်ိဳကေ မရင္ခ်ိန္ခ်ိဳက္ခ်ိဳကေ မရင္ခ်ိန္ခ်ိဳကေ မရင္ခ်ိန္ခ်ိဳကေ မရင္ခ်ိန္ခ်ိဳက္ခ်ိဳကေ မရင္ခ်ိန္ခ်ိဳကေ မရင္ခ်ိန္ခ်ိဳကေတာ့ မရင္ခ်ိန္ခ်ိဳကေတာ့ မရင္ခ်ိန္ခ်ိဳကေတာ့ မရင္ခ်ိန္ခ်ိဳကေတာ့ မရင္ခ်ိန္ခ်ိဳကေတာ့ မရင္ခ်ိန္ခ်ိဳကေတာ့ မရင္ခ်ိန္တိုကေတာ့ မရင္ခံရိန္တိုကေတာ့ မရင္ခ်ိန္တိုကေတာ့ မရင္တိုကေတာ့ မရင္တို႔ေတာ့ မရင္တို႔ေတာ့ မရင္တိန္တိုကေတာ့ မရင္တို႔ေတာ့ မရင္တိန္တိုကေတာ့ မရင္တိန္တို႔ေတာ့ မရင္တိန္တို႔ေတာ့ မ

ក្មែក ខ្លួន ប្រេះ មានធូលីគិច ក្នុងក្អែក មានធូលីច្រើន ក្នុងក្អែក មានធូលីច្រើន ក្នុងក្អែក មានធូលីច្រើន ក្នុងក្អែក បុគ្គលដែលមានសញ្ហា ឈ្មោះថាអ្នកមានធូលីគិច ក្នុងក្អែក បុគ្គលដែលមានសញ្ហា ឈ្មោះថាអ្នកមានធូលីច្រើន ក្នុងក្អែក បុគ្គលដែល មានព្យាយាមប្រារព្ធហើយ ឈ្មោះថាអ្នកមានធូលីច្រើន ក្នុងក្អែក បុគ្គលដែល មានស្មារតីតម្កល់មាំ ឈ្មោះថាអ្នកមានធូលីច្រើន ក្នុងក្អែក បុគ្គលដែល មានស្មារតីតម្កល់មាំ ឈ្មោះថាអ្នកមានធូលីច្រើន ក្នុងក្អែក បុគ្គលដែល មានស្មារតីតម្កល់មាំ ឈ្មោះថាអ្នកមានធូលីច្រើន ក្នុងក្អែក បុគ្គលដែល មានស្មារតីតម្កល់មាំ ឈ្មោះថាអ្នកមានធូលីច្រើនក្នុងក្អែក បុគ្គលដែលមានចិត្ត តម្កល់មាំ ឈ្មោះថាអ្នកមានធូលីច្រើនក្នុងក្អែក បុគ្គលដែលមានចិត្ត តម្កល់មាំ ឈ្មោះថាអ្នកមានធូលីច្រើនក្នុងក្អែក បុគ្គលដែលមានចិត្ត តម្កល់មាំ ឈ្មោះថាអ្នកមានធូលីច្រើន ក្នុងក្អែក បុគ្គលដែលមានប្រាជា ស្មារថា ឈ្មោះថា ស្គាល់មាំ ឈ្មោះថា ក្មុងក្រុក បុគ្គលដែលថា ឈ្មោះថា អ្នកមានធូលីច្រើន ក្នុងក្អែក បុគ្គលដែលមានប្រាជា ហ្មោះថា ស្គាល់មាំ ស្មារថា ស្មារសារថា ស្មារថា ស្បារ ស្បារ ស្បារ ស្មារថា ស្មារថា ស្មារថា ស្បារ ស្មារថា ស្មារសារថា ស្មារថា ស្មារ ស្បារ ស្មារថា ស្មារបារសារថា ស្មារថា ស្បារ ស្បារ ស្មារថា ស្មារ ស្មារ ស្មារសារសារបារ ស្មារ ស្មារ ស្មារ ស្បារ ស្មារ ស្មារ ស្បារ ស្មារ ស្មារ ស្បារ ស្មារ ស្មារ ស្បារ ស្បារ ស្មារ ស្មារ ស្មារ ស្បារ ស្បារ ស្មារ ស្បារ សារបារ ស្មារ ស្មារ ស្មារ ស្មារ ស្មារ ស្បារ ស្មារ ស្បារ ស្បារ ស្មារសារបារ ស្មារ ស្មារ ស្មារ ស្មារ ស្មារ ស្មារ ស្មារ ស្មារ ស្មារ ស្ប

(៩៧៦) ត្រង់ពាក្យថា មានឥន្ទ្រិយ០ស់ក្អា មានឥន្ទ្រិយ៤ន់ គឺបុគ្គល់ ដែលមានសទ្ធា ឈ្មោះថាអ្នកមានឥន្ទ្រិយ០ស់ក្វា បុគ្គលដែលឥតសទ្ធា ឈ្មោះថា អ្នកមានឥន្ទ្រិយ៤ន់ បុគ្គលដែលមានព្យាយាមប្រវញ្ជហើយ ឈ្មោះថាអ្នកមានឥន្ទ្រិយ០ស់ក្វា បុគ្គលដែលទ្ធិលច្រអូស ឈ្មោះថាអ្នក មានឥន្ទ្រិយ៤ន់ បុគ្គលដែលមានស្មារគឺតម្កល់មាំ ឈ្មោះថាអ្នកមាន ឥន្ទ្រិយ០ស់ក្វា បុគ្គលដែលមានស្មារគឺតម្កល់មាំ ឈ្មោះថាអ្នកមាន

មហាវិធ្គេ ញាណកដា

င်္ဂိုးကာ ခုန္တန္နိုးကာ မမာစားေရး ငုဂ္ဂိုးကာ နေရး ကား ငုဂ္ဂိုးကာ နေရာင္တိုးကာ မန္

ត្តេលេ ស្វាតារេ នុប្បញ្ញោ បុគ្គលេ ន្វាតារេ ។

បុគ្គលេ ស្វាតារេ នុប្បញ្ញោ បុគ្គលេ ន្វាតារេ ។

បុគ្គលេ ន្វាតារេ សមាទាំតោ បុគ្គលេ ស្វាតារេ បញ្ជាំវិច្ច

បុគ្គលេ ន្វាតារេ សមាទាំតោ បុគ្គលេ ស្វាតារេ បញ្ជាំវិច្ច

បុគ្គលេ ន្វាតារេ សមាទាំតោ បុគ្គលេ ស្វាតារេ បញ្ជាំវិច

បុគ្គលេ ស្វាតារេ នុប្បញ្ញោ បុគ្គលេ ន្វាតារេ ។

ကော မာရှိသောရကာ မန**်း**အော် ရမ်းကော အွန်တာရကား (၉၅၈) မာရှိသောရကာ အွန်တော်ရလေး မေးအော် ရမ်း

មហាវគ្គ ញាណពជា

បុគ្គលដែលមានចិត្តតម្កល់មាំ ឈ្មោះថាអ្នកមានឥន្ទ្រិយចាស់ក្រា បុគ្គល ដែលមានចិត្តមិនតម្កល់មាំ ឈ្មោះថាអ្នកមានឥន្ទ្រិយចន់ បុគ្គលដែលមាន ប្រាជ្ញា ឈ្មោះថាអ្នកមានឥន្ទ្រិយបាស់ក្រា បុគ្គលដែលឥតប្រាជ្ញា ឈ្មោះ ថាអ្នកមានឥន្ទ្រិយទន់ ។

ឈ្មោះជាអ្នកមានអាយាហ្គេ បុគ្គលដែលគុខប្រជា ឈ្មោះជាអ្នកមាន

អាយាអោត្រក់ ។

(២៧៤) ត្រន់នាក្យជា មានអាយាហ្គេ មានអាយាអាក្រក់ និបុគ្គល

(២៧៤) ត្រន់នាក្យជា មានអាយាហ្គេ បុគ្គលដែលមានអាយាអាក្រក់ បុគ្គលដែលមានអាយាហ្គេ

បុគ្គលដែលភ្លេចស្មារតី ឈ្មោះជាអ្នកមានអាយាអាក្រក់ បុគ្គលដែលមានចិត្ត

មានចិត្តតម្កល់មាំ ឈ្មោះជាអ្នកមានអាយាអាក្រក់ បុគ្គលដែលមានចិត្ត

មិនតម្កល់មាំ ឈ្មោះជាអ្នកមានអាយាអាក្រក់ បុគ្គលដែលមានចិត្ត

មិនតម្កល់មាំ ឈ្មោះជាអ្នកមានអាយាអាក្រក់ បុគ្គលដែលមានចិត្ត

មិនតម្កល់មាំ ឈ្មោះជាអ្នកមានអាយាអាក្រក់ បុគ្គលដែលមានចិត្ត

អាយាអាក្រក់ ។

(៤៧៣) ៣ក្យថា គួរឲ្យគ្រាស់ដឹនបានដោយងាយ គួរឲ្យគ្រាស់ ដឹងបានដោយក្រ គឺបុគ្គលដែលមានសទ្ធា ឈ្មោះថាអ្នកគួរឲ្យគ្រាស់ដឹង បានដោយងាយ បុគ្គលដែលឥតសទ្ធា ឈ្មោះថាអ្នកគួរឲ្យគ្រាស់ដឹង

សុត្តផ្តល់ដំពេ ខុទ្ធពនិកាយស្ស បដិសម្តីទាមគ្នោ

ហេ ខតរហេយរុជីឧ៣ខការិរុ ខំតន្ទឹមការិទ្ធ ត់ដំហ តរហេយរុជីឧ៣ខការិរុ យុហ្គុខេ ត់ដ ត់ដំហេ ខតរហេយរុជីឧ៣ឧកវិរុរ្គ មកវិធើ ត់ដំហេ ឧរហេយរុជីឧ៣ឧកវិរុរ្គ មកវិធើ ត់ដំហេ ឧរហេយរុជីឧ៣ឧកវិរុរ្គ មកវិធើ ក្រុមក្រុងតេជិយខេត់ និរហេយរុជីឧ៣ឧកវិរុរ្គ

សុត្តនូបំដែក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

បានដោយក្រ បុគ្គលដែលមានព្យាយាមប្រាវព្ធលើយ ឈ្មោះថាអ្នក
គួរឲ្យគ្រាស់ដឹងបានដោយកាយ បុគ្គលដែលមានចិត្តកម្ពល់មាំ ឈ្មោះថាអ្នក
គួរឲ្យគ្រាស់ដឹងបានដោយកាយ បុគ្គលដែលមានចិត្តកម្ពល់មាំ ឈ្មោះថា
អ្នកគួរឲ្យគ្រាស់ដឹងបានដោយកាយ បុគ្គលដែលមានចិត្តកម្ពល់មាំ ឈ្មោះថា
អ្នកគួរឲ្យគ្រាស់ដឹងបានដោយក្រ បុគ្គលដែលមានចិត្តកម្ពល់មាំ ឈ្មោះ
ថាអ្នកគួរឲ្យគ្រាស់ដឹងបានដោយកាយ បុគ្គលដែលមានចិត្តកម្ពល់មាំ ឈ្មោះ
ថាអ្នកគួរឲ្យគ្រាស់ដឹងបានដោយកាយ បុគ្គលដែលមានចិត្តកម្ពល់មាំ ឈ្មោះ
ថាអ្នកគួរឲ្យគ្រាស់ដឹងបានដោយកាយ បុគ្គលដែលមានចិត្តកម្ពល់មាំ
អ្នកគួរឲ្យគ្រាស់ដឹងបានដោយកាយ បុគ្គលដែលមានចិត្តមនុកម្ពល់មាំ
អ្នកគួរឲ្យគ្រាស់ដឹងបានដោយកាយ បុគ្គលដែលមានចិត្តមនុកម្ពល់មាំ
អ្នកគួរឲ្យគ្រាស់ដឹងបានដោយកាយ បុគ្គលដែលមានបុគ្គមាំ ឈ្មោះថា

(២៧៤) ៣ក្យុមា សត្វពួកទុះ ឃើញបរលោកនឹងទោស មាន
វាគៈជាជើមថាជាក័យ សត្វពួកទុះ មិនឃើញបរលោកនឹងទោស មាន
វាគៈជាជើមថាជាក័យ សេចក្ដីថា បុគលដែលមានសព្វា ឈ្មោះថាអ្នក
ឃើញបរលោកនឹងទោសមានវាគៈជាជើមថាជាក័យ បុគ្គលដែលឥតសព្វា
ឈ្មោះថាអ្នកមិនឃើញនូវបរលោកនឹងទោស មានវាគៈជាជើមថាជាក័យ
បុគ្គលដែលមានព្យាយាមប្រវេញហើយ ឈ្មោះថាអ្នកឃើញនូវបរលោក
ខឹងទោស មានវាគៈជាជើមថាជាក័យ បុគ្គលដែលខ្លិលប្រអូស ឈ្មោះ
ថាអ្នកមិនឃើញ នូវបរលោកនឹងទោស មានវាគៈជាជើម ថាជាក័យ
បុគ្គលដែលមានវាគៈជាជើមថាជាក័យ បុគ្គលដែលខ្លិលប្រអូស ឈ្មោះ
ថាអ្នកមិនឃើញ នូវបរលោកនឹងទោស មានវាគៈជាជើម ថាជាភ័យ

មហាវិធ្គេ ញាណកជា

លោយរុឌីមេ៣ឧសារិរុ រ សោយរុឌីមេ៣ឧសារិរុ មសសរយេ ជំឧីហេ ខេរ-ខេត្តហេយរុឌីមេ៣ឧសារិរុ មសសរយេ ជំឧីហេ ខេត្តហេយរុឌីមេ៣ឧសារិរុ មហាស្វេយ ជំឧីហេ ខេត្តហេយរុឌិម្ហាឧសារិរុ មេសសរយេ ជំឧីហេ ខេត្តហេយរុឌិម្ហាឧសារិរុ មិនីហិធ្វេ ជំឧីហេ ខេត្តហេយរុឌិម្ហាឧសារិរុ មិនីហិធ្វេ ជំឧីហេ ខេត្តហេយរុឌិម្ហាឧសារិរុ មិនីហិធ្វេ ជំឧីហេ ខេត្តហេយុធ្វេម្ហាឧសារិរុ មិនីហិធ្វេ

(២៧៥) លោកភានិ ១ជ្ជលោកភា ជាគ្គលេកភា អយតឧលេកភា ប៉ៃត្តិកាលែកភា ប៉ៃត្តិកម្ភាលេក កោ សម្បត្តិកាលេកភា សម្បត្តិសម្ភាលេក ប្រភា លោកភា សព្វេ សត្តា អាហារដ្ឋិតិកា ខ្វេ លោកភា ជាមញ្ជូប សណ្តា អាហារដ្ឋិតិកា ខ្វេ លោកភា ជាមញ្ជូប សង្គា អាហារដ្ឋិតិកា ខ្វេ លោកភា ជាមញ្ជូប សង្គា អាហារ ជញ្ជូ សោកភា ជាមួយ សង្គា សេកភា ជាមួយ សង្គា ការិក អាយតជារិក សង្គា លោកភា សង្គា វិញ្ញាលាដ្ឋិក បុគ្គលដែលមាស្មារតីតម្កល់មាំ ឈ្មោះថាអ្នកឃើញនូវបរលោកនឹងទោស មានវាគៈជាដើមថាជាក់យ បុគ្គលដែលក្មេចស្មារតី ឈ្មោះថាអ្នកមិន ឃើញនូវបរលោកនឹងទោសមានវាគៈជាដើមថាជាក់យ បុគ្គលដែលមាន ចិត្តតម្កល់មាំ ឈ្មោះថាអ្នកឃើញនូវបរលោកនឹងទោសមានវាគៈជាដើម ថាជាក់យ បុគ្គលដែលមានចិត្តមិនតម្កល់ម៉ា ឈ្មោះថាអ្នកមិនឃើញនូវ បរលោកនឹងទោស មានវាគៈជាដើមថាជាក់យ បុគ្គលដែលមានប្រាជា ឈ្មោះថា អ្នកឃើញនូវបរលោកនឹងទោស មានវាគៈជាដើមថាជាកំយ បុគ្គលដែលឥតប្រាជា ឈ្មោះថាអ្នកមិនឃើញនូវបរលោកនឹងទោសមាន វាគៈជាដើមថាជាក់យ បុ

(២៧៥) ពាក្យថា លោក បានដល់ខន្ធលោក ៣គុលោក អាយតនលោក វិបត្តិការលោក គឺអបាយលោក វិបត្តិការបោក គឺ អបាយលោក វិបត្តិការបោក គឺ អក្សាយលោក វិបត្តិការបោក គឺ អក្សាយលោក វិបត្តិការបោក គឺ អក្សាយលោក អប្បត្តិការលោក គឺកុសលកម្មដែលនាំ ទៅកើតក្នុងសុគតិលោក លោក សម្បត្តិការបោក គឺកុសលកម្មដែលនាំ ទៅកើតក្នុងសុគតិលោក លោក ២ បានដល់ពួកសត្ថាំងអស់ដែលតាំង នៅបានដោយអាហារ លោក ២ បានដល់នាម ១ រូប ១ លោក ១ បានដល់វេទនា ៣ លោក ៤ បានដល់អាហារ ៤ លោក៩ បានដល់ទបានក្នុន្ទ ៩ លោក ៦ បាន ដល់អាហារ ៤ លោក៩ បានដល់ទបានក្នុន្ទ ៩ លោក ៦ បាន ដល់អាហារ ៤ លោក៩ បានដល់ទបានក្នុន្ទ ៩ លោក ៦ បាន ដល់អាយតនៈ ខាងក្នុង ៦ លោក ៧ បានដល់ទីតាំង នៃវិញាាណ ភាព បានដល់ទីតាំង នៃវិញា ណា ភាព បានដល់ទីតាំង និង សាក្សា បាន សាក្សា បានដល់ទីតាំង នៃវិញា ណា ភាព បានដល់ទីតាំង និង សាក្សា បាន សាក្សា បាន សាក្សា បានដល់ទីតាំង និង សាក្សា បាន សាក្សា បាន សាក្សា បាន សាក្សា បាន សាក្សា បាន សាក្សា បាន សាក្សា សាក្ស

សុត្តនូបិដិពេ 🤫 ពនិកាយស្យ បដិសម្តិទាមគ្នោ

ត់ លោ អដ្ឋ លោកា អដ្ឋ លោក ខេម្មា នៅ លោកា នៅ សត្តាវាសា ខស លោកា ខសាយគណៈ ទ្វាខស លោកា ខ្វាខសាយគណៈ អដ្ឋារស លោកា អដ្ឋារស **ភា**តុយោ ។

តិ នេត្ត នេត្ត និត្ត និត្តិនិត្ត និត្ត និត្តិនិត្ត និត្ត និ

(២៧៧) កានទំ ត់សាក់តស្បី សត្ថានំ សស្សា-ឧស្សាយ ញាលាំ ។ ៩៩ ត់សាក់តោ សត្ថានំ សា-សយំ ជាល់និ អជុសយំ ជាល់និ ប់វិតំ ជាល់និ អធ៌មុន្តិ ជាល់និ កញ្កព្យ សុខ្លេ ប្រាល់និ ។

(២៧៨) ភាគមោ ខ សត្តាធំ អាស យោ ។

សុត្តតូបិដ្ឋា ខុទ្ទពនិកាយ បដិសម្ភិតាមក្នុ

លោក៨ បានដល់លោកពមិ៨ លោក៩ បានដល់ទី នៅបេសសត្វ ៩ លោក ១០ បានដល់អាយគនៈ ទាំង ១០ លោក ១២ បានដល់ អាយគនៈ ១២ លោក ១៤ បានដល់អាគុ ១៨ ។

(២៧೬) តាក្យថា ទោស សេចក្ដីថា កំលេសទាំងអស់ ឈ្មោះថា ទោស ខុច្ចាត់ទាំងអស់ ឈ្មោះថាទោស អភិសង្ហារទាំងអស់ ឈ្មោះថា ទោស កុរត់មិតម្មទាំងអស់ ឈ្មោះថា ទោស សេចក្ដីសំគាល់ថា កំយដ៏ ក្រៀវក្វា វេមង់ប្រាកដក្នុងលោកនេះផង ក្នុងទោសនេះផង ដោយការ យល់ឃើញយ៉ាងនេះឯង ប្រៀបដូចពេជ្ឈយាងលើកន្លេងវា (ប្រុង ដឹងប្រហារ) ព្រះគថាគតទ្រង់ដោប ឃើញ យល់ ចាក់ច្ចុះ នូវឥន្ទ្រិយ ទាំង ៩ នេះ ដោយអាការទាំង ៩០ នេះ នេះឯង ឈ្មោះថាតន្ទ្រិយ្យា ចាំង ៩ នេះ ដោយអាការទាំង ៩០ នេះ នេះឯង ឈ្មោះថាតន្ទ្រិយ្យា

(២៧៧) សត្តាសយានុសយញ្ញាណ បេស់ព្រះតថាគត តើដូច
ម្តេច ។ ព្រះតថាគតជ្រាបនូវតាសយធម៌ ជ្រាបនូវអនុសយធម៌ ជ្រាប
នូវចរឹត ជ្រាបនូវតាធ្យាស្រ័យបេស់សត្វទាំងឡាយ ជ្រាបនូវពួកសត្វ
ដែលមានក័ព្ទនឹងឥតក័ព្ទ ក្នុងលោកនេះ (ញាណបែបនេះ ឈ្មោះថា
សត្តាសយានុសយញ្ញាណ បេស់ព្រះតថាគត) ។

(២៧៨) អាសយធម៌ បេសពួកសត្វ តើដូចម្ដេច ។

មហាវគ្គេ ញាណពថា

សសុរ្គោ លោ កោទិ វា អសសុរ្គា លោ កោទិវា អន្តវា លោ កោតិវា អនុន្តវា លោ កោតិវា តិ ជីវ តំ សរីវត្តិ វា មញ្ញុំ ជីវិ មញ្ញុំ សរីវត្តិ វា **យោ**តិ ត្រាត្ត ប្រជាព្រះ ។ ខ ព្រោត ត្រាត្ត បរម្មរណៈតែ វា ហោះតិ ខ ឧ ខ ហោះតិ តជាក់តោ បម្មើរណាត់ វា នៅ យោត់ ន ន យោត់ តថាក់តោ បម្មេះឈាត់ វា ៩តំ អាខេដ្ឋិសន្និស្សិតា វា សត្ថា យោឌ្នំ កែវឌិឌ្ឌិសឆ្និស្បិតា ៤ ស្គេ ៤ ខេ ខាក អន្តេ អនុបតម្ម ឥនប្បច្ចូលតាបដិច្ចសមុច្បន្នេសុ ឧម្មេស អនុលោមិកា ទន្តិ បដិលន្នា យោតិ យដោ-ភ្នំ វ ញាល់ ភាម៉ សេវជ្ឈាវ ជាភានិ អយ់ បុក្តលោ ភាមកុរុកោ ភាមាសយោ ភាមាជិមុត្តោ-ត កាម^(១) សេវន្តពោះ ជាភាគ អយ់ ពុក្តលោ នេត្តម្មតរកោ នេត្តម្ចាសយោ នេត្តម្ចាន់មន្ត្រាត់ ខេត្តិថ្មី ស្សេខិយ្យេះ យុខាន្ទ អញ្ចុ ឯមហេ ၅ေျခာဒေလႏုကာ ၅ေျခာအေလးဟာ ေဈးဓာဆမ်းရွားနွာ

១**ន. កាយំ** ។

ពុកសត្វដែលអាស្រ័យនូវកវទិជ្ជិត្ត អាស្រ័យនូវវិកវទិជ្ជិត្តថា លោកទៀន៍ថ្វ ថា លោកមិន ទៀង ថា លោកមានទីបំផុត ថា លោកមិនមានទីបំផុត ថា នោះ ជាជីវិត នោះជាសរីរៈ ថាជីវិតដទៃ សរីរៈដ ខ ថាសត្វស្លាប់ ទៅកើតទៀត ឋា សតុស្វាប់នៅមិនកើតទៀត ថាសតុស្វាប់នៅកើតទៀតក៏មាន មិន កើតទៀតក៏មាន ឬថាសត្វស្លាប់ទៅកើតទៀតក៏មិនមែន មិនកើតទៀតក៏ មិនមែន មួយទៀត អនុលោមក១ន្តី ដែលសត្វបានក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលកើតឡើងព្រោះអាស្រ័យនូវធម៌ខេះជាបច្ច័យ អាស្រ័យនូវអន្តធម៌ទាំង ពីវនេះ មួយវិញទៀត យថាភូតុញាណ វមែងដឹងនូវបុគ្គលអ្នកសេពកាម គឺដឹងនៅបុគ្គលអ្នកសេព៣មថា បុគ្គលនេះ ធ្ងនក្នុង៣ម ដេកត្រាំក្នុង៣ម ចុះចិត្តសិបត្តង៍កាម ដឹងនូវបុគ្គលអ្នកសេពនូវនេត្តម្ម:ថា បុគ្គលនេះ ធ្ងន ក្នុង ខេត្តម្នះ ដេកត្រាំក្នុង ខេត្តមួះ ចុះបត្តសិបក្នុង ខេត្តម្នះ ដឹង នៅបុគលអក សេពនូវព្យាធានថា បុគ្គលនេះ ធ្ងន់ក្នុងព្យាធាន ដេកគ្រាំក្នុងព្យាធាន

ព្យាទាន់ សេវន្តញ្ញាវ ជានាន់ អយ់ បុក្កលោ អព្យានានកក្រោ អព្យានានាសយោ អព្យានានាធំទុត្តោន់
អព្យានាន់ សេវន្តញ្ញាវ ជានាន់ អយ់ បុក្កលោ
ជំនម់ន្នកក្រោ ជំនម់ន្ទាសយោ ជំនម់ន្ទាន់មុត្តោន់
ជំនម់ន្នំ សេវន្តញ្ញាវ ជានាន់ អយ់ បុក្កលោ អលោកសញ្ញាក់ក្រោ អាលោកសញ្ញាសយោ អាលោកសញ្ញាក់ក្រោ អាលោកសញ្ញាសយោ អាលោកសញ្ញាជំទុត្តោន់ អាលោកសញ្ញាសយោ អាលោកសញ្ញាជំទុត្តោន់ អាលោកសញ្ញា សេវន្តញ្ញាវ
ជានាន់ អយ់ សត្តាន់ អាសយោ ។

(២៧៤) ភេឌមេ ១ សត្តានំ អនុសយោ ។
សត្តានុសយា ភាមានអយោ ខិតិញ្ចនុសយោ ភា៖

សត្តានុសយា អាំដ្ឋានុសយោ ប៉េខិតិញ្ចនុសយោ ភា៖

បត្តសយោ អាំដ្ឋានុសយោ យំ លោក ខិយ្យចំ
សានាទំ រ៉េន្ត សត្តានំ ភាមានានុសយោ អនុសេនិ
យំ លោក អញ្ជិយរូខំ អសានរូខំ រ៉េន្ត សត្តានំ
បន្ទំបានុសយោ អនុសេនិ នៃ នៃសុ ខ្លុំសុ ១ ម្នេំ
បន្ទំបានុសយោ អនុសេនិ និង នៃសុ ខ្លុំសុ ១ ម្នេំ
សុ អាំដ្ឋា អនុខនិតា នាខេត្តដ្ឋា មានោ ១ និដ្ឋិ ១

សុ អាំដ្ឋា អនុខនិតា នាខេត្តដ្ឋៅ មានោ ១ និដ្ឋិ ១

សុ អាំដ្ឋា អនុខនិតា នាខេត្តដ្ឋៅ មានោ ១ និដ្ឋិ ១

សុត្តនូបិងក ខុទ្ទកនិកាយ ប្រវិសម្ភិទាមគ្ន

ចុះចិត្តស៊ិបក្នុងព្យា បាទ ដឹងនូវបុគ្គលអ្នកសេពនូវអព្យា បាទថា បុគ្គលនេះ ធ្ងន់ក្នុងអព្យាធាទ ដេកគ្រាក្នុងអព្យាធាទ ចុះចិត្តសិច ក្នុងអព្យាធាទ ដឹងនូវបុគ្គលអ្នកសេពនូវថីនមិទ្ធ:ថា បុគ្គលនេះ ធ្ងន់ក្នុងថិនមិទ្ធ: ដេកគ្រាំ ក្នុង ថ្មីនមិទ្ធ: ចុះចិត្តសិបក្ខុង ថ្មីនមិទ្ធ: ដឹង នូវបុគ្គលអ្នកសេពនូវអាលោក_ សញ្ជាថា បុគ្គលនេះ ធ្ងន់ក្នុងតាលេកសញ្ញា ដេកត្រាក្នុងតាលេកសញ្ញា ចុះចិត្តសិប់ក្នុងអាលោកសញ្ញា នេះឈ្មោះថាអាសយធម៌ របស់ពួកសត្វ។ (៤៧៩) អនុសយធម៌របស់សត្វ គើដូចម្ដេច ។ អនុសយធម៌ ៧ គឺ កាមរាគានុស័យ ១ បដិឃានុស័យ ១ មានានុស័យ ១ ខិដ្ឋានុស័យ ១ វិចិតិ បានស័យ ១ ភវពគានុស័យ ១ អវិជ្ជានុស័យ ១ គារម្មណ៍ណាមានសភាព គ្លូរស្រទ្ធាញ គ្លូរត្រេកអរក្នុងលោក កាមរាគានុស័យរបស់ពួកសត្វ វមែង ដេកត្រាំ ក្នុងអារម្មណ៍នោះ អារម្មណ៍ណាមានសភាពមិនគួរស្រឡាញ់ មិនគួរគ្រេតអរគ្នងលោក បដិឃានុសយរបស់ពួកសត្វ រមែធ៍ដេកគ្រាំ ក្នុងអារម្មណ៍នោះ អវិជ្ជាតែងជាបតាមក្នុងធម៌ទាំងពីវនេះ ឯមានះ ទិដ្ឋិនឹង វិចិត្ត ្ថា ដែលឋិតនៅជាមួយនឹងអវិជ្ជានោះ អ្នក្រុជ្ជគម្បីយល់តាមន័យ ដូចបានពោលមកនេះឯង នេះឈ្មោះថាអនុសយធម បេសពុកសត្ ។

មហាវគ្គេ ញាណពា

(២៨០) ភានមញ្ចូសត្ថាន ចាន់ ។ បុត្តាភស*ត្*្នា_ រោ អព្*ញា*ភិសន្ត្នាពេ អានញ្ជាភិស**ន្ត្**ារ បរិត្ត**ភូម**_ កោ វា មហេតុមកោ វា ៩៤ សត្តាជំ ខាះតំ ។ (២៤០) ភាគមា ខ សត្តាធ អធ៌មុត្តិ ។ សត្ថិ សត្ត ហ័យជមុត្តិកា សន្តិ សត្ត បណីតាជមុត្តិកា បានាធំមុត្តិកា សត្ត បានាធំមុត្តិកោ សត្តេ សៅជុំ កដេន្តិ ប្យារួទាសន្តិ ប្ណាតាធិមុត្តិកា សត្តា ប្ណា-តាជមុន្តកោ សុន្តេ សេវៈភ្នំ ក្នុក្ខ ប្រវត្តិ អត្តិ តម្បី អន្ទាន់ ហ័ណៈខែមុត្តិកា សត្តា ហ័យ ខេមុត្តិកោ ស គេ សេវីសុ គជឹសុ ប $\hat{\mathbf{u}}$ ត្រស់សុ ប $\hat{\mathbf{w}}$ តែ $\hat{\mathbf{n}}$ មត្តកា សត្ត បណីតាជិម្មតិកេ សត្ត សេវីសុ ភជិសុ បយ់ក្រោស់សុ អភាគតម្បី អឌ្ធាធំ ហ៊ុនាធិ_ មុន្តិកា សត្ត បានាធិមុនគេ សុវុស្ស ត្ កដ់សុុត្ត បយ់គ្រស់សុុត្តិ បណ៌តាខ៌មុត្តិកា សត្តា បណ៌តានិមុន្តិភោ សន្តេ សៅស្បត្តិ ភជិស្បត្តិ បយ៌- (៤៨០) ចរិតរបស់ពួកសត្វ គេដូចម្ដេច ។ បុញ្ញាកិសង្ខារ អបុញ្ញាកិសង្ខារ អនេញ្ជាកិសង្ខារ ដែលជាកូមិតូច ឬកូមិធំ នេះ ឈ្មោះថាចរិតរបស់ពួកសត្វ ។

[២៤១] អធ្យាស្រ័យរបស់ពួកសត្វ តើដូចម្ដេច ។ ពួកសត្វដែល មានអធ្យាស្រ័យ ថោកទាបក៏មាន ពួកសត្ដដែលមានអធ្យាស្រ័យ ១ឪ១្គស ក៏មាន ពួកសត្វដែលមានអធ្យាស្រយថោកទាប រមែន៏គបរក សេពគប ចូល ៧អង្គ័យជិត នូវពួកសត្វដែលមានអធ្យាស្រយ ថោក៣៤ (ដូចគ្នា) ព្នុកសត្វដែលមានអធ្យាស្រ័យ១្គន៍១្ពស់ វមែនគប់រក សេពគប់ ចូលទៅ អង្គ័យជំង នូវពួកសត្វដែលមានអធ្យាស្រ័យ ន្ទង់ ន្គស់ (ដូចគ្នា) សូម្បីក្នុង កាលកន្ទង់ ទៅ ហើយ ពួកសត្វដែលមានអធ្យាស្រ័យ មេវិក គប់រក ហើយ សេព្ទគប់ហើយ ចូលទៅអង្គ័យជិតហើយ នូវពួកសត្វដែលមាន អធ្យាស្រ័យថោកទាប (ដូចគ្នា) ព្លួកសត្វដែលមានអធ្យាស្រ័យខ្លួងខ្លែស គប់រកហើយ សេពគប់ហើយ ចូលទៅអង្គ័យជិតហើយ នូវពុកសត្ ដែលមានអធ្យាស្រ័យខ្ពង់ខ្ពស់ (ដូចគ្នា) សូម្បីក្នុងតាលជាអនាគត សត្វដែលមានអធ្យាស្រ័យ ថាកេខាប នឹងគប់កេ នឹងសេពគប់ នឹងចូល ទៅអង្គ័យជិត នូវពួកសត្តដែលមានអធ្យាស្រ័យថោក៣ប (ដូចគ្នា) ពួកសត្វដែលមានអធ្យាស្រ័យ ន្ទង់ ន្ទង់ និងគប់រក នឹងសេពគប់ នឹង ចូល ទៅអង្គ័យជិត នូវត្បូកសត្វដែលមានអធ្យស្រ័យ គ្គី គ្មិស (ដូចគ្នា)

សុគ្គន្តបិដិពេ ទុទ្ធពនិកាយស្យូ បដិសម្ភីទាមគ្នោ

ទ្រាស់សុត្ត អយ់ សត្តជំ អជ៌មុត្ត ។

(២៤៤) ភេឌមំ តវោតតស្ប យមកប្បដ្ដិហិរ ((°) ញាលាំ ។ ៩៩ តវាតគោ យមកប្បដិហិរ ភាពនាំ អសាសាលាំ សាវភោហិ ឧបវិតភាយគោ អភ្ជុំក្ខាញ្ញា បវត្តនាំ ហេដ្ឋិមកាយគោ ឧឧភភាព បវត្តនាំ ហេដ្ឋិមកាយគោ អភ្ជុំក្ខាញ្ញា បវត្តនាំ

[🧕] ន្ . យមកហ្គានិហររ ។

សុត្តនូបិដក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ពិទាមគ្ន

នេះឈ្មោះថាអធ្យាស្រ័យបេសពួកសត្ ។

(៤៨៤) ពួកសត្វដែលឥតភ័ព តើដូបម្ដេច ។ ពួកសត្វណា ដែលប្រកបដោយទំនប់គឺកម្ម ប្រកបដោយទំនប់គឺកិលេស ប្រកបដោយ ទំនប់គឺវិបាក ជាសត្វមិនមានសន្ធា មិនមានធន្ទៈ ឥតប្រាជ្ញា មិនគួរ ដើម្បីចុះកាន់និយាមៈ (គន្ធង៍) ដែលត្រឹមត្រូវក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ពួកសត្វទាំងនេះ ឈ្មោះថាអ្នកឥតភ័ព ។

(៤៩៣) ពួកសត្វដែលមានកំពូ តើដូចម្ដេច ។ ពួកសត្វណា
ដែលមិនប្រកបដោយទំនប់គឺកម្ម មិនប្រកបដោយទំនប់គឺកំលេស មិន
ប្រកបដោយទំនប់គឺវិបាក ជាសតុមានសទ្ធា មានធន្ទៈ មានប្រាដ្ឋា គ្បូរ
ដើម្បីចុះកាន់និយាមៈ (គន្ទីង) ដែលត្រឹមត្រវក្សតុសលធម៌ទាំងទ្បាយ
ពួកសតុទាំងនេះ ឈ្មោះថាអ្នកមានកំពូ នេះឈ្មោះថាសត្តាសយានុស្ញាណ របស់ព្រះគ្រាគត្ត ។

(២៨៤) យមកហ្វាដ់ហិរញ្ញាណ របស់ព្រះតថាគត គើដូច ម្ដេច ។ ព្រះតថាគតទ្រង់ធ្វើយមកហ្វាដ់ហារ្យ ដែលមិនទួទៅដល់ពួក សាវិកក្នុងលោកនេះ គឺគំនរក្ដើងចេញអំពីព្រះកាយទានលើ ធ្នារទឹក ចេញអំពីព្រះកាយទាងក្រោម គំនរក្ដើងចេញអំពីព្រះកាយទាងក្រោម

មហាវិគ្គេ ញាណពជា

នុប្សេកាយ តោ នុធភាពរា បង្ក្រឹត្ត បុរត្តមកាយ តោ អក្កក្នុ ទ្វេ ១៩គ្គិត មច្ចិមកាយ តោ ខ្ឧក**ភា**ក ១៩. ត្តិតិ បច្ចឹមកាយតោ អក្តិកា្គ្រោ ប!ត្តិតិ បុរត្តិមកា-យ តោ ខ្លុកការ បវត្តតំ ឧក្ខិណ្ឌកក្ខិតោ អក្តិ-ក្ខុ ទៅត្ត វាមអក្ខាត្រា ឧធភាព មាត្តិ វា-ត្សយំខ្មែរ មន្ត្រីនៃ ត្រឹង ខង្គិយមង្គំ ខេ វិន-កាជារា បវត្តទី ឧក្ខណៈកណ្ណៈសេនតោ អក្តិក្ខាញា ប់ត្រត់ វាមកណ្ណសោតតោ ខុឧកជារា ប់ត្រត់ វាម-កណ្ដសោនតោ អក្តិកូច្នោ បវត្តតំ ឧក្ខិណកណ្ដ សោតតោ អត្តក្ដាញ បវត្តតិវាមេលាសិកាសេតតោ ន្ធភាពរា ប់វត្តតំ វាមនាសិកាសេត តោ អក្កក្នុ ្នោ បង្គេត់ ឧក្ខិណៈនាស់ការសេតតោ ខុឧកជាវា ប់វត្តតិ ឧក្ខិណមច្បីក្នុ៩ តោ អក្កក្ខា ប់វត្តតិ វាម-អស់ក្រា្ដ តោ ឧឧភ ជារា ប់វត្តតិ វាមអស់ក្រា្ដ តោ អត្តត្នា បវត្តតំ ឧត្តិលាអង្គគ្លេង សា ឧគេជាវា

ត្នារ**ទឹ**កចេញអំពីព្រះកាយ**វា**ងលើ គំនរក្ខេងចេញអំពីព្រះកាយវាងមុ**វ** ញ្ញារ**ឹក**ចេញអំពីព្រះកាយ វាងក្រោយ គំនរភ្លើងចេញអំពីព្រះកាយ វាង ក្រោយ ធ្នារទឹកចេញអំពីទ្រះកាយទាងមុខ គំនវក្កើងចេញអំពីទ្រះនេត្រ ខានស្តាំ គ្នាវទឹកចេញអំពីព្រះនេត្រខាងធ្វេង គំនររក្នុងចេញអំពីព្រះ ^{នេ}ត្រទាងច្រេង ធ្នារទឹកចេញអំពីព្រះខេត្រទាងស្គាំ គំនរក្កេងចេញអំពី វន្ធព្រះកាណ៌**ទា**ន៍ស្គាំ គ្នារទឹកចេញអំពីវន្ធព្រះកាណិទាន់ ធ្វេង គំនវ ក្កើនចេញ អំពីវន្នព្រះកាណ៌ វាន់ធ្វេង ឆ្នាំវេទឹកចេញអំពីវន្ធព្រះកាណិ **វា**ន៍ស្តាំ គំនរក្កើនចេញអំពីរន្ធព្រះ**នាសិកាវា**ង៍ស្តាំ គ្នារទឹកចេញអំពីរន្ធ ព្រះនាសិកាវាឥច្ចេង គំនរក្ដើងចេញអំពីរន្ធព្រះនាសិកាវាងគ្វេង ឆ្នាវ ទឹកចេញអំពីរន្ធ្មព្រះនាសិកា វាឥស្គាំ គំនរភើ្មេសចេញអំពីចង្អួយព្រះអង្សា **ភា**ងស្តាំ ធ្នារទឹកចេញអំពីចង្គួយព្រះអង្ស**ភា**ងច្នេង គំនរភ្លើងចេញ

សុត្តផ្គល់ជីពេ 🧃 ខ្មានិកាយស្ស បដិសម្តិទាមគ្នោ

ពុស្ត្រ ខេត្តហាលខាខា អដ្ឋឌ្នា សៃ ស្និត្ត មុខសា ត្តតោ ជ្ជភាពភាព ប្រវត្តិត វាមហត្តតា អក្តិក្ញា ឆ្នោ បវត្តតំ ឧក្ខិណ្ឌាត្តតា ខុឧកភាព បវត្តតំ ឧក្ខណៈ បស្បាតា អក្តិគ្នា នៅត្រត់ វាមបស្បាតា ឧធភាជាវា ប់វត្តតិវាមបស់រូតោ អត្តិកូន្លោ ប់វត្តតិ ឧក្ខិណបស តោ ឧឧភភាព បវត្តតំ ឧក្ខិណៈខានតោ អក្តិក្ខាព្រា ប់វត្តតំ វាមភាឧតោ ខ្លុខភាពរារ ប់វត្តតំ វាមភាឧតោ អត្តត្បា ប់វត្តិ ឧត្តិសាទាឧតា ឧឧកជារា ប់វត្តិ អន្តែលន្តលេខា អន្តិក្ខាន្ទោ ខវត្តតិ អន្តែលន្តាំកាមាំ ន្ទេកជាក បវត្តតិ អត្ត់លន្ត្រាំកាហិ អត្តិក្ខុន្ទោ បវ-ត្តតំ អត្តលត្តលេហ៍ ឧឧកជាវា បវត្តតំ ឯកេត-លោមតោ អត្តិត្ខាន្ធា បវត្តតិ ឯកោកលោមតោ **នុ**ឧភាជាវា បវត្តតិ លោមក្យុបតោ លោមក្យុបតោ អត្តត្ហា ខារត្តត លោមក្ខេត្រា លោមក្នុខតោ ខ្នែកជារា បវត្តតិ ជុំ វណ្ណាធំ ជំណាធំ ប៉ុត្តកាធំ

សុត្តត្តបិងព 👣 ភូពនិកាយ បងិសម្ភិទាមគ្គ

គំនរក្ខេងចេញ អំពីព្រះហស្តទាងស្ដាំ គ្នារទឹកចេញអំពីព្រះហស្តទាង ្រត្ត គំនរភ្លើងចេញអំពីព្រះហស្ត**ទា**ងច្រេង គ្នារទិកចេញអំពីព្រះហស្ត **វាន៍ស្ត្រ គំនរក្ដើង ចេញអំពីវាន៍វាង៍វាស្ត្រ គ្នាទើកចេញអំពីវាន៍វាន៍ទ្វេង៍** គំនរក្វើងចេញ អំពី**ខាងខាងច្រេង ឆ្នារទឹកចេញ**អំពីខាង**ខា**ងស្តាំ គំន**រ** ក្ដេងបេញអំពីព្រះបាទទាងស្ដាំ គ្នារទឹកបេញអំពីព្រះបាទទាងធ្វេង គំនរ ក្ខេងចេញអ័ពីព្រះធាទវាងធ្វេង គ្នាវទឹកចេញអំពីព្រះធាទវាងស្ដាំ គំនវ ក្ខេង ចេញអំពី ព្រះអង្គុលីមួយ ។ គ្នាវទឹក ចេញអំពីចន្ទោះ នៃព្រះអង្គុលី តំនរក្កើងចេញអំពីចន្ងោះនៃ ព្រះអង្គុលី ធ្លាវទឹកចេញអំពីព្រះអង្គុលីមួយ ៗ នំនរ ក្នុង ចេញអំពីព្រះ លោមមួយ ។ គ្នាវទឹកចេញអំពីព្រះ លោមាមួយ ។ គនរក្មេងចេញអំពីរណ្ដេព្រះលេសមួយ ។ គ្នារទឹកចេញអំពីវណ្ដេព្រះ លោមា (ព្រះមានព្រះភាគ(ទង់ថញេញ) នូវព្រះធព្វណ្ណវង្សី ១ៀវ លឿង

មហាវិច្ចេ ញាណពជា

លោស់នគាន់ ឱ្យតាន់ មញ្ញេដ្ឋាន់ បកសុក្រន កក្ស ចន្ទមត្ត ជំមុំតោ តិដូត វា ជំសឺនតិ វា សេយ្យ ក់ កម្សេត ភគក តិដ្ឋតិ ជំម្នាំ ស្ន-មុនិ ក និសីឧនិ ក សេយ្យ ក កាប្បនិ កកក ជំស័នត់ ជំម្និកោ ចន្តមត់ ។ តិដ្ឋតំ ។ សេយុ វា កាប្បតិ ភកវា សេយ្យ កាប្បតិ ជំម្និតោ ចន្ទត់ ។ គំដូត់ ។ ធំសុខត ។ កក។ (១) ចន្ទត់ ។ ជំស័នតិវា សេយ្យ វា កាប្បតិ ជំម្នាំតា តិដូតិ ភភវា ចផ្តុមតិ វា តិដ្ឋតិ វា សេយ្យ៉ា វា កា ខ្យែត និម្មិតោ និស័នតិ កក្ស តិដ្ឋា វា និស័នតិ វា ចន្ថមតិ វា ធំម្នាំ តោ សេយ្យ កាប្បេត នធំ តថាកតស្ស យម-ဆေးရပါရှိတဲ့။ သောက် ော

(២៨៤) ភាគតុ ឧស្សខម្មាំ ឧសាយស្រ នក្សីសិទ្ធ ម៉ូសិទ្ (គុឌុ៤) អាយស្រ ស្រ ស្រ ស្រ ស្រ ប្រាំ

១ ន. ម. និម្មីលោ បង្កមតិ ភគវា តិដ្ឋិតិ វា និសីទតិ វា សេយ្យ៉ូ វា កប្បើតិ និម្មីលោ ភិដ្ឋិតិ ភគវា បង្កមតិ វា និសីទតិ វា សេយ្យ៉ូ វា កប្បើតិ និម្មីលោ និសីទតិ ភគវា បង្កមតិ វា តិដ្ឋិតិ វា សេយ្យ៉ូ វា កប្បើតិ និម្មីលោ សេយ្យ៉ូ កប្បើតិ ភគវា បង្កមតិ វា តិដ្ឋិតិ វា និសីទតិ វា ឥទិ តាភាគតស្ស យមកប្បាជិហិប ញាណឺ ។

ក្រហម ស ហត្សបាទ ផ្នេក ៗ ព្រះមាខព្រះកាត់ទ្រង់បង្គ្រឹម ព្រះពុទ្ធនិម៌្មត **្រង់ឈ**រ ឬទ្រង់គង់ ឬទ្រង់ផ្ទុំ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ឈរ ព្រះពុទ្ធ-និម្មិត្រទន់បង្ក្រម ឬទ្រន់គន់ ឬទ្រន់ផ្ទុំ ព្រះមានព្រះកាត្យន់គន់ ព្រះ ពុទ្ធនិម៌្មត្រូវបង្ក្រឹម ឬទ្រង់ឈរ ឬទ្រង់ផ្គុំ ព្រះមានព្រះកាគទ្រង់ផ្គុំ ព្រះពុទ្ធនិម្មិត្តទ្រង់ចង្ក្រម ឬទ្រង់ឈរ ឬទ្រង់គង់ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ ចង្ក្រម ឬទ្រង់គន់ ឬផ្ទុំ ព្រះពុទ្ធនិម្មិតទ្រង់ឈរ ព្រះមានព្រះភាគ**្រ**ង់ ចង្ក្រម ឬទ្រង់ឈរ ឬទ្រង់ផ្ទុំ ព្រះពុទ្ធនិម៌្មតទ្រង់គង់ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ ឈរ ឬទ្រន់គន់ ឬទ្រន់ចន្ត្រម ព្រះពុទ្ធនិម្មិតទ្រន់ផ្ទុំ នេះឈ្មោះថា យមកប្បដ្ឋហិរញាណ របស់ព្រះគ្នងគត ។ ញ

(២៨៩) មហាករុណាសមាបត្តិញ្ញា ណ របស់ព្រះតថាគិត តើដូចម្ដេច ។ កាលព្រះពុទ្ធមានព្រះកាគទាំងទ្បាយ ទ្រង់ឃើញ ដោយអាការច្រើន

សុត្តន្តបំដីពេ 🧃 ស្ថិតនិកាយស្បូ បដិសម្ភិទាមគ្នោ

កស់ខ្លាន់ សត្តេសុ មហាការណា ជុំក្លាមតិ អាន់ត្រា លោកសន្និវាសោត ខស្សន្តាន់ ពុន្ធាន់ កក់វត្តាន់ សត្តេសុ មហាការុណា ជុំក្លាមតំ ជួយ្យត្រោ លោកសន្ទិវាសោតិ ។ បេ ។ ជុំក្លាមតិ ខយា-តោ លោកសន្ទិវាសោត៌ ។ ខេ ។ ជុំក្លុមតិ កុមក្ត បដិបន្តោ លោកសន្និកសេតិ បស្បត្តានំ ពុន្ធានំ ភ៩វេឌ្ឌាន់ សត្តេសុ មហាការុណា ជុំក្លាមតិ ជុបនឹ យត៌ លោកោ អន្ទរវាតិ បស្បត្តាធំ ពុន្ធាធំ កក់វត្តាធំ សត្តេសុ មហាការុណា ជុំក្លាមតិ អត្តាណោ លេកោ អនកស្បារក់ (0) មស្បត្តាន់ ពុន្ធាន់ កក់វត្តាន់ ស_ ន្តេសុ មហាការុណា វុត្តមត្ត អស្បាតា លោកោ សត្វ ខហាយ គមជ័យឆ្និ ខស្សីខ្លាន់ គុឌ្ឋាន់ គគ-វត្តាធំ សត្តេសុ មហាការុណា វិក្តាមតិ ៕នោ លោកោ អភិត្តោ តណ្ហាខាសេតិ ខស្សីខ្លាន់ ពុន្ធាន់ កក់វត្តាន សត្តេសុ មហាការណា ជុំក្លាមតិ អត្តា_ ណោ លោកសច្ចិវាសេតិខស្បត្តជំពុឌ្ធជំ។ ខេ។ មលេណោ លោកសឆ្អិវសេត៌ ខស្សីខ្លាច ។ ខេ។

១ ម. អនពិសភេពិ ។

សុគ្គន្តបំដាក់ ខុទ្ធកនិកាយ បន្ទិសម្តីខាមគ្គ

មហាករុណា វមែនចុះសិបក្នុងពួកសត្វ គឺកាលព្រះពុទ្ធមានព្រះកាគ្យទង់ ឃើញថា លោកសន្និវាសត្រវៈភ្លើង នេះសព្វហើយ មហាករុណាចុះស៊ីប ក្នុងពួកសត្វ កាលព្រះពុទ្ធមានព្រះកាគ្យទន់ឃើញថា លោកសន្ទ្រាស មានសេចក្តី១ល់ទ្វាយ (ជានិច្ច) ។ បេ ។ ថា លោកសន្និវាសមាន ដំណើរទៅ (ដានិច្ច) ។ បេ ។ ព្រះសម្ពុទ្ធមានព្រះកាគទ្រន់យើញថា ı លាកសន្និវាស ដើរទៅកាន់ផ្លូវ ខុស មហាករុណាក៏ចុះស៊ិចក្នុងពួកសត្ កាលព្រះពុទ្ធមានព្រះកាគទ្រង់ឃើញថា សត្វលេកមិនទៀន ត្រូវដ្ឋា នាំចូលទៅ (រកសេចក្តីស្លាប់) មហាករុណា ក៏ចុះសិចក្នុងពួកសត្វ កាលព្រះពុទ្ធមានព្រះកាគទ្រង់ ឃើញថា សត្វលោកឥតមានទីពឹង ឥត មានទីផ្នែក មហាករុណាក៏ចុះស៊ប់ ក្នុងពួកសត្វ កាលព្រះពុទ្ធ មាន ព្រះភាគ ទ្រង់ឃើញថា សត្វលោកគ្មានអ្វីជារបស់ខ្លួន ត្រូវលះ on ហេស ទាំ និងស ហើយ ទៅ មហាករុណាក៏ចុះ លិច ក្នុងពួកសត្វ កាលព្រះពុទ្ធ មានព្រះភាគ ខ្⁸ជយើញថា សត្វលោកមានសេចក្ដី រះវាត មិនផ្នែត ជា**ពស:**នៃតណ្តា មហាក្សាណាក៏ចុះស៊ីប ក្នុង ពួកសត្ កាលព្រះពុទ្ធទ្រង់ឃើញថា លោកសន្ទ្រាស ឥតទីពឹន ។ បេ ។ កាល ឲ្រន៍ ឃើញថា លោកសន្និវាស ឥតទីពួន ។ បេ ។

មហាជ្រៃ យាហារា

អស់រណោ លោកសច្ចិក្សោត បស់រុទ្ធានំ ។ ប្រ ។ អស់រណ៍ត្តតោ លោកសន្និក់សេតិ ខស្សន្ពាន់ ។ ខេ ។ ទិន្នតោ លោកោ អវុមសន្តោតិ មស្សន្តានិ ។ មេ ។ សសហ្វេ លោកសន្និវាសេ វិន្ទេ ឬដុសល្ងេចាំ នុស្ស នុស្ស ស្រាច សហ្វន នុស្ស អញ្ជូន មេយាត៌ បង់រុំត្រាច់ អាំជួចគារាវាណោ លោកសច្ចំ_ វាសោ គាំលេសខញ្ជា ខត្តាត្តា តស្ប ឧត្តាញា តោច អាលោក ឧស្បុត អញ្ជូន **មយុត្** បស្បត្តាន់ អវិជ្ជាក់តោ លោកសន្និកសោ អន្ទគ្គុតោ មរិយោជន្នោ^(ខ) តន្តាកាលជាតោ^(២) កុខ្សាក្ខណ្ឌិកាជា-តោ^(៣) មុញ្ជបព្ជវា្ត អាសាយធុត្តតិវិធិទាត់ សំសារ យនុវឌ្ឍន្ន ឧស្សន្នាន់ អន្ទែរសៃនោសសហ៊ូនោ លោកសន្និវាសា គាំលេសកាលិក្ខាតាតិ ខស្បត្តាន់ ភេទនោសម្រាលជីជិត្រា^(៤) លោកសេឆ្និកសោ កស្ប

១ ឱ. បរិយោន ត្វោ ។ ៤ ម. តត្តាកុលកជា ពោ ។ ៣ ម. គុលាគុណ្ឌិកជា ពោ ។ ៤ ម. រាធទោសមោហដដដដំណៃ ។

e្រន់ឃើញថា លោកសន្និវាសឥតទីរឭក ។ បេ ។ e្រន់ឃើញថា លោក-សន្និវាសមិនមានវត្ថុជាទីរពុក ។បេ។ ទ្រង់ឃើញថា សត្វលោកកំពុងបើ រវាយមិនសូបរម្នាប់ ។ ថេ ។ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាសច្រកថដោយ សរមុតហើយ ដោយសរ ៨ ្រង ១ បុគ្គលដទៃ នីមួយ ក្រៅពីតថាគតនឹង ដកសររបស់លោកសន្នវាសនោះមិនមានឡើយ ទ្រង់យើញថា លោក សន្នាស មានផងឹតតិអវិជ្ជា ជាគ្រឿន៍ព្យាធ គ្នាក់ចុះក្នុងទ្រុងគឺកលេស បុគ្គលដ់ខែនីមួយ ជាអ្នកបង្ហាញនូវពន្ធឹងល់លោកសន្និវាសនោះ ក្រៅពី តថាគតមិនមានឡើយទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាសលុះក្នុងអំណាចអវិជ្ជា ជាអ្នកន៍ងឹតន៍ន៍ល ត្រូវអវិជ្ជារួបវិត សាំញ៉ាំដូចអំបោះនៃជាន៍គម្បាញ ស្ទុំគេស្វាញ ដូចអម្បាះដែលជានិតម្បាញ ប្រឡាក់ដោយទឹកជាយ ដូចស្មៅ យាបូង៍និង៍ស្មៅដំណេកទន្សាយ មិនប្រព័ត្តកន្ង នូវអបាយ ទុគ្គត ខែមាត និងសង្យាវមានឡើយ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្ន់វាស ជាប់ដោយទោសគឺពិសនៃអវិជ្ជា ប្រកបដោយកំហុសគឺកំលេស ខ្រន់ ឃើញថា លោកសន្និវាស ត្រូវវាគ: ទោស: មោហ: ចាក់ស្រែះហើយ

សុគ្គន្តបិដិពេ ខុទ្ទពនិកាយស្ស បដិសម្តិតាមគ្នោ

ឧទ ញោ កោច ជដ ដៃដិតា^(១) អញទ្រ មយាទ បសុុក្ណាជំ នណ្ហាស់ផ្បាដ់បុរ្ដិមុុក្តោ លោកសន្និក-សោត៌ បស់ត្រាន់ តណ្ដាជាលេខ ខិត្តតា លោក-សន្តិស សេតិ ខស្សនានំ តណ្តាស្រេតេន វយ្ណតិ លោកសន្តិវាសេតិ បស្បត្តន់ តណ្តាសក្តាជនេន សញ្ជាត្ត លោកសឆ្នាំស្រាត់ ប្រសា្ត្រាន់ តណ្ហានុ-សយេន អនុសដោ^(២) លោកសន្នាក់សេតិ ខស្ស-ត្តាន់ តណ្តាសត្តាមេន សន្តម្បីត លោកសន្និកសេត បស្បន្តាន់ តណ្តាយនៃ ប្រទេស បាន លោកស. ឆ្នំកំណេត ខស្សត្តាធំ ឧជ្ជិសន្យាជខ្យដ់ម៉ុត្តោ លេ-តាសន្ទិកសេតិ ខស្បត្តាធំ និឌ្ឌិជាលេន ជុំតុតោ លោកសន្និវាសេត បស្បត្តន និឌ្ឌិសេតេន វយ្ជត លោកសន្និវាសេត៌ ខស្សត្តានំ និឌ្គិសុត្រោជនេន សញ្ចុត្តា លោកសន្ទាស់សេតិ ខស្បត្តាន់ និដ្ឋានុស-យេជ អនុស ដោ លោកសេជ្ជាសេត បស្បត្តាជំ

ខ ម. ជំងឺ ជំជំនំ៣ ។ 🖢 🤋. អនុលហគពោ ។

សុត្តខ្ពប់ដក ខុទ្ទកទិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

បុគ្គលដទៃនិមួយ ជាអ្នកដោះនូវបណ្តាញ របស់លោកសន្និវាសនោះ ្រៅពិតថាគតមិនមានឡើយ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាសសិកចុះក្នុង ឃ្នាបគឺតណ្ហា ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាស ត្រវបណ្តាញគិតណ្ហា ្រូបតែ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាស ត្រូវនៃរត្រណ្ឌបន្សត់ទៅហើយ ទេន់ឃើញថា ហេតសន្និវាសច្រកចហើយដោយចំណងគឺតណ្ហា ទ្រង់ ឃើញថា លោកសន្និវាស ត្រាំនៅក្នុងតម្រាំគឺតណ្តា ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាសក្ដៅដោយតំដៅគឺតណ្ដា ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាស ក្តៅ**ត្រហាយដោយសេចក្តី**ក្តៅត្រហាយគឺ**គណ្តា** ទ្រង់<mark>ឃើញ</mark>ថា លោក សន្និវាស ស៊ិកចុះក្នុនឃ្នាបគឺមិជ្ជិ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាស ត្រូវ បណ្តាញគឺ ខិដ្តិរួបរឹតហើយ ទ្រង់ ឃើញថា ហេតសន្និវាស ត្រូវនៃ រួចិដ្ឋ បន្សាគ់ទៅ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាស ប្រកបដោយគ្រឿងប្រកប គឺខិដ្ឋិ ខ្ទង់ឃើញថា លោកសន្ទិវាស ត្រាំនៅក្នុងតម្រាំ គឺខិដ្ឋិ

មហាវង្គេ ញាណពជា

ឧិជ្ជិសន្តាបេន សន្តម្បត់ លោកសន្និវាសេត បស្ស-ត្តាននិដ្ឋមន្ត្រាយនេមវឌ្ឍន៍ (៣) កេត្តសន្និវាសេត បស្បាញ ជាតិយា អនុត្តតា លោកសន្តិរសោត បស្បីខ្លាខ្ងំ ។ បេ ។ ជិវាយ អនុស ដោ លោកសង្គិ-វាសោត បស្បន្នាន់ ។ មេ ។ ត្បាធិ៍មាំ អភិក្ខុតោ លោកស្ន្ទិកសោត៌ បស្ស្តាន ។ បេ ។ មរណេន អភិហត្តា^(២) លោកសន្និវាសោតិ បស្បត្តាន់ ។ បេ។ ឧុក្ខេខតិតេ (m) ហេតុសដ្ឋាសោតិ បស្បត្តាជា តណ្តាយ ខ្ញុំតោ លោកសន្និកសោតិ បស្បត្តនំ ជាទាការបរិក្សាត្ត លោកសន្នាស់សោត បស្សន្នាន មទូលសេន (៤) មក្តិត្តោ លោកសន្នាវសោត មស្ន-ត្តាន់ មហាពន្ធនពគ្នោ លោកអង្គិវាសោ កកពន្ធ-នេន នោសពន្ធនេន មាសពន្ធនេន មានពន្ធនេន ន្ទស្ពីមន្ទិនេទ ស្រសាស្ត្រ និត្តស្តិនេច ១ ឱ. បរិទ្យុយ្ណតិ ។ ៤ ម. អញ្ញហពោ ។ ៣ ម. ទុក្ខោ បតិគ្គិពោ ។ ៤ **ន.** បច្ចុបាសេន ។

មហាវគ្គ ញាណពថា

្រុន់ឃើញថា លោកសន្និវាសក្ដៅដោយកំដៅគឺខិជ្ជិ ទ្រង់ឃើញថា លោក សន្នវាស ក្ដៅក្រហាយដោយសេចក្ដីក្ដៅក្រហាយគឺខិដ្ឋិ ខ្ទង់ឃើញថា លោកសន្និវាសប្រកបដោយជាតិជានិច្ច ។ បេ ។ ទ្រង់ឃើញថា រណក_ សន្និវាស គ្រាំក្នុងជរា ។បេ។ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាសត្រវិព្យាធិ គ្របសង្កត់ហើយ ។បេ។ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាស ត្រូវមរណ: បៀតបៀន ។ បេ ។ ខ្ទេស់ ឃើញថា លោកសន្និវាស មានខុត្តធ្លាក់ត្រូវ ហើយ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាសត្រវត្តណ្ហាទាក់ជាប់ហើយ ទ្រង់ ឃើញថា លោកសន្និវាសស្រេចហើយដោយកំពែងគឺជព ទ្រង់ឃើញ ថា លោកសន្និវាសត្រូវអន្តាក់គឹមច្ចុវិត្យូត ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និ វាស ជាប់ ដោយបំណងក្រើនគឺបំ**ណ**ង្កាគ: បំណង ទោស: បំណង មោហៈ ចំណន្តមានះ ចំណន៍ទិដ្ឋិ ចំណង្គិលេស ចំណន៍ទុច្ចវិត

សុត្តន្ត្របិនពេ ខុទ្ទពនិកាយស្យូ បនិសម្តិតាមគ្នោ

តស្បា ជត្តព្រោ កោច ពដ្ឋ (១) មេ ចេតា អញ្ជូន ម_ យាត់ ខស្សត្តាធំ មហាសម្ពាធឲ្យដ៏ចន្ទោ លោកសេធ្និ-ក់សោ តស្បី ឧទ្តុំពោ កោច ជុំភាស^(៤) ឧស្បូត អញទ្រុមហាន់ ខុស្សីខ្លាំ មេហាឧហៈពោ គេខ ឧហ្-ពុឌ្ធោ លោកសន្និវាសោ នស្ប នន្តេញ កោច បល់ពោជ ដេ ខេស^(៣) អញទ្រ មហាត់ បស**្**ត្តាជ ។ បេ។មហាបទា នៅ បត់តោ លោកសន្និវាសោ តស្ប ជគ្នុញោ កោច បទាតា ជុធ្គា អញ្ជុទ មហេត្ បស្បី^{ស្លា}ច មហាភាសា_រ ឧក្សាធិ ហេភា− សន្ទិវាសោ តស្ប ឧត្តញោ កោច កត្តារំតាបត អញ្ញាត្រ មយាត់ បស្បន្នាធំ មហាសំសារ បដ៌បណ្ដោ លោកសន្តិស ស តស្ប នត្តព្រោ កោច សំសារា មោ ខេស អញ្ជូន មហាត់ បស្បីខ្លាច មហាវិទុក្ដេ សម្បីកំនួន លោកសន្និវាសោ នស្ប នគ្គុំញោ កោច វិឌុត្តា ឧត្តតា អញុត្រ មយាតិ បស្បា្តាធ

១ ម. ពន្ធំ ។ ៤ ខ. ម. ឧកាល់ ។ ៣ ម. ភេព ។

សុត្តន្ត្លប់ដែក ទុទ្ធកានិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

បុគ្គ**លដ^{្រែ}នមួយ** ជាអ្ន**ក**្រោយនូវចំណងរបស់លោកសន្ទរាសនោះ ក្រៅ ពិតថាគតមិនមានឡើយ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្ទិវាសដើរទៅកាន់ទី ចង្អៀតទ្វាំង បុគ្គលដ់ ខែនីមួយ ជាអ្នកបង្ហាញនូវពន្លឺដល់ លោកសន្ទិវាស នោះ ក្រៅពីតថាគតមិនមាន ឡើយ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាសមាន កង្គល់ដោយកង្គល់ច្រើន បុគ្គលដទៃនីមួយ ជាអ្នកកាត់នូវកង្គល់របស់ លោកសន្និវាស់នោះ ក្រៅពីគថាគតមិនមានឡើយ ។ បេ ។ ទ្រង់ឃើញ ឋា លោកសន្នវាសធ្លាក់ចុះក្នុងជ្រោះធំ បុគ្គលដទៃនីមួយ ជាអ្នកស្រង់ លោកសន្និវាស នោះ ឲ្យច្រពីជ្រោះ ក្រៅពិតថាគតមិនមានឡើយ ទ្រន់ ឃើញថា លោកសន្និវាសដើរទៅកាន់ផ្លូវលំបាក់ទ្វាំង បុគ្គលដ់ ទៃនីមួយ ជាអ្នកបង្គសលាកសន្និវាសនោះ ឲ្យធ្ងង់ផ្លូវលំបាក ក្រៅពីតថាគតមិនមាន ឡើយ ទ្រង់យើញថា លោកសន្និវាសដើរទៅក្នុងមហាសង្យារ បុគ្គល ដទៃនិមួយ ជាអ្នកស្រាយលោកសន្និវាសនោះឲ្យច្របាកសន្យារ ក្រៅ ពីតថាគតមិនមានឡើយ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្ទិវាស វិលវិលនៅ ក្នុងផ្លូវតម្រឡាង បុគ្គលដទៃនីមួយ ជាអ្នកស្រង់លោកសន្ទវាសនោះ **ឲ្យរួចហក**ផ្ទុវកម្រ ក្រៅពីតថាគតមិនមានឡើយ ទ្រង់ឃើញថា

ဗကၢေးကြေျပး စက္စားဆြာ ကြာန္မာ့မည္စီညီးကာ^(၈) ၈၈-ក្តីស នោសក្តិនា មោហក្តិនា ជាតិយា ជភមរយោន សោគេហិ បរិនេយា ខ្មត្តេហិ នោមនស្បេហិ ន្ទាយាសេហ៌ អញ្ញស តេស្ប នត្ញា កោបំ និញ្ហាបេ**តា** អញ្ញាទ្រ មហាតិ បូស្បីខ្លាន ខ្លុំ**ត**េកា លោកសន្និវាសេ បញ្ជាត់ ជំចូមត្តាឈោ បត្តឧឈ្នោ ត្តាព្រទ្ធ មស្សនាន វឌ្គន្ធនព្រះ្ធា (២) **លោកសេដ្**-វាសោ អាឃាតនប្បីឲ្យដ្ឋិតោ តស្បី ឧត្តាញោ កោចិ ពន្ធំ មោ ខេតា អញ្ជា្ន មហាតិ ប្រស្នា្ន អភា ដោ លោកសន្និក់សេ បរមការុញប្បត្រា នស្ស នន្ត្រាញ កោចិ តាយេតា អញ្ជូន មយាតិ ម**ស្ប**្តានិ ។ បេ ។ ឧុក្ខាភិត្តដ្ឋា លោកសេត្តិវាសោ ចអត្ត ប័ឌ្យត្រោតិ បស្បត្តាធំ ធិច្ចកពិតោ លោកសន្និវា-សោ ជំទូទំចាតោតិ ខុស្សត្តាជំ ។ ខេ

១ ន. ម. ឯត្តន្តរេ តស្ស នត្តញ្ញោ កោចិបលិបា ឧទ្ធ៣ អញ្ញាត្រ មយាតិ បស្សត្តានិ ។ បេ ។ អញ្តាហភោ លោកសន្និវាសោ ។ បេ ។ អាទិត្តោ លោកសន្និវាសោតិ ទិស្សត្តិ ។ ៤ ន. ម. វដ្ឋពន្ធនពន្ធោ ។

លោកសន្និវាសលិចចុះក្នុនល្បាប់ជ្រៅ ត្រូវក្ងើនគឺវាគ: ក្ងើនគឺទោស: ក្ងើន គឺមោហៈ នឹងីជាតិ ជព មរណៈ សោកៈ បរិទៅ: ទុក្ខៈ ពេមនស្សៈ • ជា **យាសៈ ញាំ ញី ហើយ បុគ្គលដ ៃ ខនីមួយ ដាអ្នកលត់ ក្ងើង**វបស់ លោក_ សន្និវាសនោះ ក្រៅពីតថាគតមិនមានឡើយ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និ-វាស អណ្តែតឡើន ឥតមានទីពឹងជាខិច្ច មានអាជ្ញាគ្រូវហើយ ធ្វើតាមតែ អាជ្ញានោះ រមែនលំបាត ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្ទិវាសដាប់ចំណន់វដ្ដ: ជ្រាកដក្នុងទីសម្រាប់សម្រាប់ បុគ្គលដទៃនីមួយ ជាអ្នកស្រាយចំណងឲ្យ ដល់លេកសន្និវាសនោះ ក្រៅពីគថាគគមិនមានឡើយ ទ្រង់:ឃើញថា លោកសន្និវាសឥតមានទីព័នាក់ ដល់នូវកាពគួរអាណត់ក្រោក បុគ្គល ដទៃនីមួយ ជាអ្នកជួយស្រេចស្រង់លោកសន្និវាសនោះ ក្រៅពីតថាគត មិនមានឡើយ ។ បេ ។ ទ្រង់ ឃើញថា លោកសន្ទ្រាសត្រូវសេចក្តុទុក្ខ ញក់ដោតហើយ ត្រូវសេចក្តីទុក្ខបៀតបៀនហើយអស់កាលយូវ **ទ្រង់** យេញថា លោកសន្និវាសជាប់ទំពាក់ជានិច្ច ស្រុកឃ្វានជានិច្ច ។ បេ ។

សុត្តន្តបិនពេ 🧃 ពនិកាយស្ស បនិសម្តិខាមគ្នោ

អន្ទោ លោកសន្និវាសោ អចក្សាកាតិ បស្បត្តន មាននេះត្តោ លោកសន្និវាសោ អម្ចាណាយកោត បស**្ត**្រានំ វិប**ខំ** បក្ខុន្តេ^(១) លោកសន្និវាសោ អញ្ជសាចរន្ទោ តស្បី ខុន្តំ ញេ កោច អរិយុចខ្ អានេតា អញុត្ត មហាតិ ខស្សត្តនំ មហោឃ-ចក្ខុះ ្នោះ លោកសន្និវាសេ នស្ប នក្ខុះញា កោច៌ ជុំឃា ជុខ្លួតា អញ្ជូន មហាតិ មក្សួញជំ ខ្លីហ ខំដ្ឋិតនេស បរិយុដ្ឋិតោ លោកអន្តិការភាត សន្នាក់សោទ៌ ខស្សីខ្លាន់ យោគេហិ ម្វាតែ (២) លោកសន្ទិវាសេ ខេត្យញៀតយោជិត្រោតិ ខស្សួញនំ ខត្តចាំ តណ្ដេចាំ តណ្ដាំតោ លោកសន្និវាសេតិខស្ប-ត្តាន់ ខេត្តហ៊ា ឧទានានេហ៊ា ឧទានិយត៌ លោកអេន្និ-វាសោត៌ បស្បត្តាន់ បញ្ជូនតិសមារុឌ្យោ លោកសន្និ-វាសោត បស្សីខ្លាន បញ្ចូល តាមតុលោហ វដ្ឋតិ លោកសន្និវាសេតិ ខស្សីខ្លាន ខញ្ចូល និវរលោហិ

១ ម. បក្តុត្វោ ។ 🖟 **ទ. ម. បក្តូហ**ិយោគេហិយុត្តោ ។

សុត្តនូវជំនាក់ ។ ទូកនិកាយ បតិសម្ភិទាមគ្ន

ealiment លោកសន្និវាសទ្ធាក់ ឥតមានចក្ខុ ខ្ពង់យើញថា លោក_ សន្និវាស មានក្នែកវិនាសហើយ ឥតមានអ្នកដឹកដៃ ទ្រង់យើញថា លោកសន្ទិវាស ស្ទុះទៅកាន់ផ្លូវ ស្ត្រីវេទុសផ្លូវ បុគ្គលដែរ និមួយ ជា អ្នកទាំ លោកសន្និវាសនោះ ឲ្យដើរទៅកាន់ផ្លូវដ៏ប្រសើរ ក្រៅពីគមាគត គនសន ទៀត ខែតុក្ខេស្ត ហេដុសទិសសស់ សៀមមុខមុខ ជំនិញ ជំនិញ ដទៃនីមួយ ជាអ្នកស្រង់នូវលោកសន្ទវាស**នោះ**អំពីជំនន់ ក្រៅពីតថាគត មិនមានឡើយ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាស ត្រូវទិជ្ជិទាំងពីអរួបតែ ្រន់យើញថា លោកសន្និវាសប្រតិបត្តិ ទុសព្រោះឲុច្ចតែទាំង ៣ ទ្រន់ ឃើញថា **លោកសន្ទិ**វាសពេញដោយយោគធម៌ ប្រកបដោយយោគ_ ជមិត្តិន៍ ៤ ខ្ទែរឃើញថា **លោកស**ន្ទិវាសញក់ស្រែះហើយដោយគណ្ឌ_ ក់លេសទាំង៤ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាសប្រកាន់មាដោយ 🖣 🗘 🗀 ទានទាំង៤ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាសឡើងកាន់គត់ទាំង៥ ទ្រង់ ឃើញថា លោកសន្និវាសវមេនគ្រេកអរដោយកាមគុណទាំង ៩ ខ្^{នុ}ន៍ ឃើញថា លោកសន្ទិវាស គ្រវនីវរណៈពន្លែ៩ គ្របសង្កត់ហើយ

មហាវិធ្គេ ញាណាជា

ខុំត្ខាតា លោកសន្តិវាសោត បស**្ស**គ្គាន់ ដូចា វិក្ខ-ម្វីលេស អ្នង លោយមានីសមាន ឧសាវីយន្ទ ឧស្ តណ្ដាកាយេហ៍ ជ្លឺត លោកសន្និវាសោត៌ ខស្ស-នានំ នហិ និឌ្ឌិតនេហិ មរិយុឌ្ឌិតោ លោកសន្និវាសោតិ បស្បីញ្ញាន សត្តហ៍ អនុសយេហ៍ អនុសដោ លោកា-សន្តិវាសោត បស្បន្នាន់ សត្តមាំ សញ្ញ្រាន់នេមាំ សញ្ជា លោកសន្ទាសេត បស្បាន សត្តហិ មានេហ៍ ជុណ្ណ តោ ហេកសឆ្នាំ/សេត ខសុុស្ពេន អដ្ឋមា លោកជម្មេចាំ សម្បីជំនួត លោកសន្និវា-សោទ៌ បស្សីខ្លាន អដ្ឋមា មិច្ចត្រូមា និយតោ លោក-សន្នាំសោទ បក្សត្តាន់ អដ្ឋហិ បុរិសនោសេហ៍ ឧុស្សតិ លោកសន្និវាសោតិ ខស្សត្តនំ នៅហិ m_ ឃាតវត្តបា អាឃាតោ^(១) លោកសន្នារ់សេត ខស្ប ន្ទាន់ នេះវិនមានេហ៍ ខុណ្ណាតា លោកសន្និកសេត បស្បីខ្លាច នៅហ៊ុ តណ្ដេទូលគេហ៊ុ ជម្មេហ៊ុ វជ្ជតិ លោកសន្ទាំកសេត បស្បន្នាន់ ឧសហ កាលេសវត្ត-ញ គល់ស្បត់ លោកសន្ទាសោត ខស្សន្ទាន់

១ នូ. មុ. អាឃាតិពោ ។

ទ្រន់ឃើញថា លោកសន្និវាសវមេន៍វិវាទដោយវិវាទមូល**ទាំ**ន ៦ ឃើញថា លោកសន្និវាសរមែងត្រេកអរដោយតណ្ដាកាយទាំន្ន ៦ ខ្ទន់ ឃើញថា លោកសន្ទវាសត្រវិទិដ្ឋិទាំង៦ រួមរឹកហើយ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាសត្រាំនៅហើយដោយគម្រាំទាំង៧ ទ្រង់ឃើញថា លោក-សន្និវាសច្រកបហើយ ដោយសញ្ញ្រេដនៈទាំង ៧ ទ្រង់ឃើញថា លោក សន្និវាស ប៉ុង ឡើង ហើយ ដោយមាន៖ ព័ង៌ ៧ ខ្ទុំ ឃើញថា លោក_ សន្និវាសវិលវល់តាមលោកគមិទាំង ៤ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាស ទៀតដោយមិច្ចត្តធម៌ទាំង ៨ ទ្រង់ជយើញថា លោកសន្នវាសរមែន ប្រទូស្ត្រដោយទោសសម្រាប់បុរស ៨ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាស ចង់គំនុំដោយអាឃាតវត្ថុទាំង៩ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាស ភ្លេង ្ស្បីជលើយដោយមាន៖ទាំង ៩ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាសវមេធ ត្រេកអរដោយតណ្ដាមូលកធម៌ទាំង៩ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាស រមែនសៅហ្មូនដោយកំលេសវគ្គទាំន ១០ ទ្រន់ឃើញថា លោកសន្ន្រាស

សុគ្គន្តបំដកេ ទុទ្ធពនិកាយស្យ បដិសម្លិញមគ្នោ

ឧសហ អាយានវត្ថា អាយាតា លោកសេឌ្និ-វាសោត ខស្សន្នាន់ ឧសភា អក្សសលេមា កាម្មីបុរន្ស ភាព ខេត្ត បស**្ត្**នានំ ឧសហ៌ សញ្ញោជនេហិ សញ្ញ**េត្តា** លោកសន្និវាសោត បស្បត្តន ឧសហ មិច្ចត្តេហិ និយាតា លោកសន្និកសោត បក្សន្ទាន ឧសវត្ត<u>-</u> តាយ ទំនួរនិដ្ឋិយា សមន្ទានតោ លោកសន្និវា-សោត៌ ខស្សត្តាធំ ឧស្សត្តាយ សក្តាយធិដ្ឌិយា (១) សមញ្ជាត់តោ លោកសេឆ្នាំងសេត បស្បីនាច អដ្– សតតណ្ឋា ប ខេត្ត ពេល នេះ ខេត្ត សោត៌ ប្សុវុទ្ធន៍ ពុឌ្ធនំ ភក់វេឌ្ធ សុគ្គេសុ មហាការុណា ឧក្តមទំ ខ្យាសដ្ឋិយា ឧដ្ឋិតតេសំ មរិយុដ្ឋិតោ លោកសន្និវាសោទិ មស្បត្តាធំ គុន្ធាធំ កស់ស្ពាន សត្តេសុ មហាការណា ជុំក្លាមត អហ-ព្យុទ្ធ និណ្ណោ លោកោ ខ អន់ណ្ណោ អហព្យុទ្ធ មុត្តោ ហេក្រោ ច អមុត្តោ អហពាម ឧក្រោ

១ **ន. ម. អ**ត្តតាហិកាយ ទិដ្ឋិយ ។ ៤ ន. ម. អដ្ឋសតតណ្តាបបញ្ចូលតេហិ ។

សុត្តត្តបំដាក់ ទុទ្ធពនិកាយ បដិសម្តិទាមគ្ន

បឥគំនុំដោយអាយាតវត្តទាំង ១០ ខ្រន់ឃើញថា លោកសន្និវាស ប្រភពព្រម ហើយ ដោយអកុសលកម្មបថទាំង ១០ ទ្រង់ ឃើញថា លោក_ សន្និវាស់ប្រភពដោយសញ្ញោជនៈទាំង ១០ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និ-វាស ទៀន ដោយមិច្ចត្តុធម៌ទាំន ១០ ទ្រន់ ឃើញថា លេកសន្និវាស **ប្រភពលើយដោយមិញទិដ្ឋិមានវត្តទ**្ធ ទ្រង់យើញថា លោកសន្និវាស ប្រភពហើយដោយសក្តាយទិដ្ឋិមានវត្ត ១០ ព្រះពុទ្ធមានព្រះភាគទាន ទ្យាយ ^{ទ្រង់}ឃើញថា លោកសន្និវាសត្រវិចបញ្ហូនមិតិតណ្តានាំ**ន** ទod ឲ្យយើតយូវហើយ មហាកុរណាក៏បុះសិបក្មុងពួកសត្វ ព្រះពុទ្ធ មានព្រះភាគទាំងទ្វាយ ទ្រង់ឃើញថា លោកសន្និវាសត្រូវទិដ្ឋិទាំង ১៤ រួបតែ ហើយ មហាករុណាក៏ចុះសិបក្នុងពួកសត្វ ព្រះពុទ្ធមានព្រះ ភាគទាំ**វទ្យា**យ ទ្រង់ឃើញថា តថាគត្ចង្បូចហើយ ឯសត្វលោក មិនទាន់ធ្នូងនៅឡើយ គថាគត្បូចហើយ ឯសត្វលោកមិនទាន់រួចនៅ ឡើយ តឋាគតហ៊ឹតហ៊ុនហើយ ឯសតុលោកមិនទានហ៊ឹតហ៊ុននៅឡើយ

មហាវេធ្ន ញាណពជា

ញាហុ ។

(ហេ មេ ខ មន្តេស មសារាំទ្ធិ មស្រ្តិ មេខ្លេក មេខាន្ទិយា មេខាន្ទិយា មេខាន្ទិលា មេខាន្ទិសា មេខាន្ទិសា មេខាន្ទិលា មេខាន្ទិសា មេខានិសិសា មេខានិសិសា មេខានិសា មេខានិសិសា មេខាន

អស្នង សត្វ ជានាង្គ សត្វិត្ត អស្សាហ ញា ហ សាស្ត្រិនឧកខ្មុំង អស្សាក្ស ជាខាង្គ កមិយិង-សាស្ត្រិនឧកខ្មុំង អស្សាក្ស ជាខាង្គ កមិយិង-ក្នុង អស្សាក្ស នាង្គ្ន អស្សាហ ណិហ្ ក្នុង អស្សាក្ស ជាខាង្គ កមិយិងយ៉ាហ្

es. ម. ប្រហេមិ ភ្នាហ៍ ។ ៤ ម. ប្រេប បរិសិក្ខាសបេតុ<u>ត្តិ</u> ។

មហាផ្ដែ ញាណពងា

តឋាគតស្កប់ហើយ ឯសត្វលោក មិនទាន់ស្កប់នៅឡើយ តឋាគត
សប្បាយចិត្តហើយ ឯសត្វលោក មិនទាន់សប្បាយចិត្តនៅឡើយ
តឋាគតលេត់កំលេសហើយ ឯសត្វលោក មិនទាន់លេត់កំលេសនៅ
ឡើយ តឋាគតធ្វេត់ហើយ ដើម្បីចម្ងង (សត្វលោក) តឋាគត្សេច
ហើយ ដើម្បីញ៉ាំងសត្វលោកឲ្យរួច តឋាគតហ្វុកហ្វុំនហើយ ដើម្បី
ហ្វឹកហ្វឺនសត្វលោក តឋាគតស្កប់ម្នោប់ហើយ ដើម្បីញ៉ាំង៍សត្វលោក
ឡស្កប់ម្នាប់ តឋាគតសប្បាយចិត្តហើយ ដើម្បីញ៉ាំង៍សត្វលោកឲ្យ
សប្បាយចិត្ត តឋាគតលេត់កំលេសហើយ ដើម្បីញ៉ាំង៍សត្វលោកឲ្យ
សប្បាយចិត្ត តឋាគតលេត់កំលេសហើយ ដើម្បីញ៉ាំង៍សត្វលោកឲ្យ
សប្បាយចិត្ត តឋាគតលេត់កំលេសហើយ ដើម្បីញ៉ាំង៍សត្វលោកឲ្យ
សប្បាយចិត្ត តឋាគតលេត់កំលេសហើយ ដើម្បីញ៉ាំង៍សត្វលោកឲ្យ
សប្បាយចិត្ត តឋាគត្រលេត់កំលេសហើយ ដើម្បីញ៉ាំង៍សត្វលោកឲ្យ
សប្បាយចិត្ត តឋាគត្រលេត់កំលេសហើយ ដើម្បីញ៉ាំង៍សត្វលោកឲ្យ
សប្បាយចិត្ត តឋាគត្រលេត់កំលេសហើយ ដើម្បីញ៉ាំង់សត្វលោកឲ្យ
សប្បាយចិត្ត តឋាគត្រលេត់កំលេសហើយ នើមន្តីញ៉ាំង់សត្វលោកមាមហា -

(២៤៦) សពុញ្ញាតញ្ញាណ របស់ព្រះតថាគត គើដូចម្ដេច ។ ព្រះតថាគត ជ្រាបទ្រន់សន្និតធម៌នឹងអសន្និតធម៌ទាំងអស់ មិនមាន សេសសល់ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសពុញ្ញាតញ្ញាណ គ្រឿងពរាំងក្នុងញាណ នោះមិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាអនាវណេញ្ញាណ ព្រះតថាគត្រង់ ជ្រាបសពុន្ធវហេតុជាអនាគត ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសពុញ្ញាណ

សុត្តន្តប់ដំពេ ខុទ្ទពនិកាយស្យូ បដិសម្តិទាមគ្នោ

នៃខ្លួន អបុរេហ យ៉ាហា អឌុខ មេខំ សាលន់តំ សត្ថាត់ញាណ់ ឥត្ត អាវេណ៎ ឧត្តិត៍ អសាវេណ ញាណ ខច្ចុខ្យុជ្ញ សត្វ ជា៣គិតិ សត្យាត្យា លំ នគ្គ អាវេលំ ១គ្គ អភាវេលា ញាណ់ ខេឌ្ឌព្រៃ វុទា ខ ឃុំ ត សត់ ជា៣៩៩ មានិយ្យ ស្នា មាព្រហ្ស ខេន្ត្ត មយុស្រ ញ្ជាណៈ សេភ៩ញៅ សន្តា ខ ។ មេ ។ ឃាន... ញ្ជេរ គន្ធា ខ ជិញ្ហ ខេ។ សោ ខ ការយោ ខេត្ត ដោឌីណិ ខ គ សេ ខេត្ត ឌ គាំ ខ ត្សុ ខ សត្វ ជានាគីគិ សត្វាត្តា**កាល់ តត្ អាវេលា** ខេឌ្ឌ អយុស្រ, ឈាហ ។

o a. តំ លេញំ ។

សុត្តនូបិងក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិខាមគ្ន

គ្រឿនរារាន៍ក្នុងញាណនោះមិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាអ**នាវ**ណេ_ ព្រះតថាគត ទ្រង់ជ្រាបសព្វនូវហេតុជាអតិត: គ្រឿង**រា^{ក់}ង៍**ភ្នុង៍ញាណ**នោះមិ**នមាន ហេតុ **.ឈ្មាះ**ថាសព្ទពា**តពា**ាណ បញ្ចុំ ញ នោះ ឈ្មោះថាអនាវិណេញ្ញាណ ទ្រះតថាគត ទ្រង់ជ្រាបសព្វនូវិហេតុជា *គ្រឿ*ឥរារាន៍ក្នុ**ន** រ**ឈ្មោះ**ថាសព្ទភាគញាណ ញ ញា្រណៈនោះមិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាអនាវរណ្យា្រណ ក្រុកនឹង រួប(យ៉ាងណា) ព្រះតថាគត ^{ទ្រង់}ជ្រាបសព្វនូវជមិនោះ យ៉ាងនោះដែរ ហេតុ ទោះ ឈ្មោះថាសពុញ្ញាតញ្ញាណ គ្រឿងវារ៉ាង**ត្នងញាណ នោះមិ**ន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាអ**នា**វរណ**ញា** ណ ត្រចៀតនឹងសំឡេង ។ បេ ។ ច្រមុះ នឹងក្នុំន អណ្តាតនឹងសេ កាយនឹងសម្ពស្ស ចិត្តនឹងធម្មា_ រម្មណ៍ យ៉ាងីណា ព្រះតថាគត ទ្រង់ជ្រាបសព្វនូវធម៌នោះទាំងអស់ យ៉ាង នោះដែរ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសព្ទព្វាតញ្ញាណ គ្រឿនរារាំងក្នុងញាណ ហេតុ នោះ ឈ្មោះថាអនាវែណញាណ ។

(៩៨៧) ព្រះតថាគត ឲ្រង់ជ្រាបសព្វ នូវអត្ថនៃអនិច្ចធមិ នូវអត្ថនៃខុក្ខធមិ នូវអត្ថនៃអនត្តធមិ ទាំងប៉ុន្មាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសព្វពាតញាណ គ្រឿងពព៌ង ក្នុងញាណនោះ មិនមាន

មហាវគ្គេ ញាណាជា

អសាវេលា ញាណ យាវនា រូបសុរ្ជ អនិច្ចុន្តិ ឧុទ្ធាន្តិ អន្តដូ មត្វ ជានាគិត មេត្ញា**តញាណ់ គ**គ្ អាវេណ ខត្តិតំ អនាវេណ ញាណំ យាវតា វេឌ-នាយ យាវេតា សញ្ញាយ យាវេតា ស**ខ្លា**វជំ យាវេតា រុំញ្ញាណស្ដ្ យាត្រា ចក្ខុស្ដ្ ។ ខេ ។ ជ៣មរ-ណស្ប អនិទ្ធ ខុត្ត ដ អនត្ត សត្វ សាភាតិ សត្វញ ញ ស នន្ទ អាវេណ៍ ឧទ្ទ័ន អនាវរណ៍ ണ് ഹം 🔻

(២៥៤) យាវតា អភិញ្ញាយ អភិញ្ញាដ្ឋំ ជាសន្ទន់ សព្វញ្ញានញ្ញាល់ នន្ត អាវលៅ ឧន្ត្ទិន អនាវលៅ ញាល់ យាវតា ខរិញ្ញាយ ខរិញ្ញដ្ឋំ យាវតា ខណៈ ខេត្ត យាវតា ហេតុនោះ ឈ្មោះថាអនាវរណញ្ញាណ ព្រះតថាគត ទ្រន់ជ្រាបសព្វ
នូវអត្តនៃអនិច្ចធម៌ នូវអត្តនៃទុក្ខធម៌ នូវអត្តនៃអនត្តធម៌ របស់រូប
ទាំងប៉ុន្មាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសព្វញាតញ្ញាណ គ្រឿងរារាំងក្នុងញាណ
នោះមិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាអនាវរណញ្ញាណ ព្រះតថាគត្រន់
យោបសព្វ នូវអត្តនៃអនិច្ចធម៌ នូវអត្តនៃទុក្ខធម៌ នូវអត្តនៃអនត្តធម៌
របស់វិច្ឆា ណេទាំងប៉ុន្មាន របស់សញ្ញាទាំងប៉ុន្មាន របស់សង្គារទាំងប៉ុន្មាន
របស់វិច្ឆា ណេទាំងប៉ុន្មាន របស់ចក្ខុទាំងប៉ុន្មាន របស់សង្គារទាំងប៉ុន្មាន
របស់វិច្ឆា ណេទាំងប៉ុន្មាន របស់ចក្ខុទាំងប៉ុន្មាន របស់សង្គារទាំងប៉ុន្មាន
ព្វាណានេះមិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសព្វញាតញ្ញាណ គ្រឿងរារាំងក្នុង
ញាណនោះមិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាអព្វាភិប្បាញាណ វ

(២៨៨) ព្រះគថាគត (២៩ ជ្រាបសព្វ នូវអត្តនៃការជំនិញ្ជាស់
របស់អភិញ្ញា ទាំនីប៉ុន្មាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសពុញ្ញាតញ្ញាណ
គ្រឿន៍វារាំង ក្នុងញា ណនោះមិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាអនា...
វេណញ្ញា ណ ព្រះគថាគត (២៩ ជ្រាបសព្វ នូវអត្តនៃការកំណត់ជំនិ
របស់បញ្ញា ទាំងប៉ុន្មាន នូវអត្តនៃការសេរបង់ របស់បហានៈទាំងប៉ុន្មាន

សុគ្គន្តបំដិពេ ទុទ្ធពនិកាយស្ប បនិសម្ភិទាមក្ដោ

ភាវនាយ ភាវខដ្ខំ យាវតា សច្ចិត្តិយោយ សច្ចិត្តិ-ណុក្តី មាខំ ពុសខុឌ្ឌ មាខំឃុខឃុំ មាខ្លែ ខេត្ត អសាវេហា ឈាហា ឈាវសា ១ខ្លាន់ ១ខ្នុន្ត សត្វ ជាខាត់ត សព្ទាត្តិត្តាលា តត្ត អាវេណ៌ ឧត្តិត អស់វេណ ញាណ យាវតា ភាត្រំ ភាតដ្ឋ យាវតា អាយាន៩ អាយាតជដ្ដំ ហាវតា សង្ខូតាជំ សង្ខូតដ្ យាវតា អសន្ល័តសុរ្ អសន្ល័តជួ សត្វ ជានាគិតិ ភាពិយន្តិ មាព្រហ្ម ខន្ទិន អសាព្រហ្ ണ് ഹ് 🔻

លាវុខា ងយ់ភាព ខគ្នេ លាវុខា ងពិរយៈខេ ខគ្នេ ភាពិយៈខណ្ឌ សាល ខេត្ត អូប្រក ខេត្ត អូប្រក យ៉ា ហ្ (ឧក្ស) លាវុខា យ់ភាពេ ខេត្ត អូប្រក ខេត្ត

សុត្តឲ្តបំផក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្តិខាមគ្គ

នូវអត្ថនៃការចំរើន របស់កាវនាទាំងប៉ុន្មាន នូវអត្ថនៃការធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ **របស់ស**ច្ចកិរិយា ខាំងប៉ុន្មាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសព្ធញាតញ្ញា ណ *គ្រឿ*ន់ព្យាធ័ត្តផ្តី ញា ណ នោះមនមាន ហេតុនោះ េ**ឈ្មោះ**ថាអ្**នាវ**រណ_ ព្រះគថាគត្រង់ជ្រាបសព្វ នូវអត្តនៃគិនរ ប្រសិទ្ធនូទាំង ឈ្មោះថាសព្ទភាគញាណ គ្រឿនភាពិនក្នុនញាណ ញ នោះមនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាអនាវរណញាណ ព្រះគថាគត្រឡឹ ជ្រាបសត្វ នូវអត្តនៃ៣គុ បេស៣គុខា័ងប៉ុន្មាន ន្ទរីអត្ថនៃអាយតនៈ របស់អាយគន:ព័ងប៉ុន្មាន នូវអគ្គនៃសង្គិតធម៌ របស់សង្គិតធម៌ព័ងប៉ុន្មាន ន្តរអត្តនៃអសង្គឹតធម *របស់អសង្ខ៍តធម៌* តាន៍បុន្មាន គ្រឿងភាពិង ក្នុងញាណ នោះ មិនមាន រើស្នះមាសព្ទពាត្ត <u>ពា</u>ា ណ **ឈ្មោះ**ថាអនាវរណ**ញ្ញា** ណ

(២៤៩) ព្រះតថាគត្រន់ជ្រាបសព្វ នូវកុសលធម៌ទាំន៍ប៉ុន្មាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសព្វពាតញ្ញាណ គ្រឿនពព៌ន៍ ក្នុន៍ញាណនោះ មិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាអនាវេណញ្ញាណ ព្រះតថាគត្រន់ ជាបសព្វ នូវអកុសលធម៌ ទាំន៍ប៉ុន្មាន នូវអព្យក្កគធម៌ ទាំន៍ប៉ុន្មាន

មហាវិគ្គេ ញ្ជាណពជា

យាវតា ភាមាវេខម ឧឌ្មេ យាវតា រួនាវេខម ឌធ្មើ ឈុរខា អវិទ្យាជ្រា ឌធ្មើ ឈុរខា អធ្សាយ-ប្ចេ ឌម្មេ សត្វ សភាគិត សត្វាត្តិ ននិ មារបោ ខន្ទ័ន្ទ អការបោ ណិហា ៣រួម ឧុគ្គស ្ប ឧុគ្គ្ម សត្វ ជាជាគិតិ សព្យុត្យាសាលាំ តត្ត អាវេណ៍ ឧត្ត័ត់ អនាវែណ៍ ញាណ៍ ។ យាវតា សមុខយុស្ស សមុខយុដ្ឋ យាវតា និរោជសុរ្ត និរោ-ន្ទី យាវតា មក្កស្ប មក្ខុ សត្វ ជានាគិត សត្-ញ្ញុំ ស្ត្រ ស្រុះ ស្ត្រ ស្ត្ត ស្ត្រ ស្ត្ត

្នា (ខ ។ ឈុរខា ខតិតនៃទ្រុសដុំយៈលេ ខតិតនៃទ្រុមដុំ មានុខភ្នំ មាខំ ចាបានទ មាខិយ្យនយាហ្ ខង់ គ្រុប) ឈុរខា អង់តនិត្តមានិធាល អង់តនិត្ត គ្រុប) ឈុរខា អង់តនិត្តមានិធាល អង់តនិត្ នូវកាមាចៃជេម៌ទាំងប៉ុន្មាន នូវក្រៅចាធម៌ទាំងប៉ុន្មាន នូវអុក្រៅបាធម៌ តាំងប៉ុន្មាន នូវអបរិយាបន្ទមិតាំងប៉ុន្មាន ហេតុ នោះ ឈ្មោះថាសព្ធពាត្ ្រេទ្យីឥត្ថាឥត្សីញាណ នោះមិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថា អនាវេណាញាណ ព្រះគមាគតទ្រង់ជ្រាមសព្វ ល្អអង្គនៃមុក្ខ របស់ ទុក្សបច្ទាំ**ង៍**ប៉ុន្មាន ហេតុនោះ **ឈ្មោះ**ថាសព្ទព្**តុ**ញ្ញាណ គ្រឿង**វា**រាង ក្នុងញាណ នោះមិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះ មានវេណញាណ ព្រះគេ បា គត្រន់ជ្រាបសព្វនូវអត្ថនៃសមុខ័យ បេសសមុខយសច្ចទាំងប៉ុន្មាន នូវ អត្ថនៃនិកោធ របស់និកោធសច្ចទាំងប៉ុន្មាន នូវអត្ថនៃមគ្គ របស់មគ្គសច្ច ទាំងប៉ុន្មាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសព្ទ៣តញ្ជាណ គ្រឿង**រា**រាំង ក្នុង ញាណ នោះមិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាអត្តាវណេញាណ ។ (bdo) ព្រះតថាគត្រង់ជ្រាបសព្វ នូវអត្ថនៃការបែកធ្វាយអត្ថ បេស អត្ថប្បដិសម្ភិទា ទាំន្មប៉ុន្មាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសព្យាត្រិញ ហេ ។ បេ ។ ព្រះតថាគត្រង់ជ្រាបសព្វ នូវអត្តនៃការបែកធ្វាយធម៌ របស់ធម្មប្បជ

សុត្តខ្ពប់ដីកេ ទុទ្ធកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

ញ្ជាញ់ ។

(គុស) លារុឌ អន្សេធអ្នក នេះ អង្សេហ ខេត្តិន អង្សេហ

បង្ហាញ អន្សេធម្មអាវិញ ធ្វុជ្ជ អង្គ ធំនុ រួយិងខ្លុំ

សមិយិនយោហ ឧនិ អាវេហ្ ខេត្តិ អង្គ ធំនាំ រួយិងខ្លុំ

សមិយិនយោហ ឧនិ អាវេហ្ ខេត្តិន អង្សេហ

(គុស) លារុឌ អន្សេធអូ ឧទមា មារុំ ជាងខ្លុំខ្លុំ

(គុស) លារុឌ អន្សេធអូ អង្សេហ

(គុស) បារុឌ អង្សេច ខ្លុំ អង្សេក មានស្លាំ អង្គេក មានស្លាំ អង្សេក មានស្លាំ អង្សេក មានស្លាំ អង្គេក មានស្លាំ អង្សេក មានស្លាំ អង្គេក មានស្លាំ អង្គិស អង្គិ

សុត្តន្តបំដែក ទុទ្ធកទិកាយ បដិសម្តិទាមគ្ន

សម្តីតា តាំងប៉ុន្មាន នូវអត្ថនៃការបែកគ្នាយន់ក្តេ បេសន់ក្តេប្បដែលម្កិត ទាំងប៉ុន្មាន នូវអត្ថនៃការបែកគ្នាយបដិកាណ របស់បដិកាណប្បដិសម្តិតា តាំងប៉ុន្មាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសព្វាកាតញាណ គ្រឿងរារាំង ក្នុង ញាណនោះ មិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសព្វាកាតញាណ គ្រះ តថាគត្រង់ផ្រាបសព្វ នូវឥន្ទ្រិយបរោបយៃក្ខញ្ញាណ តាំងប៉ុន្មាន ហេតុ នោះ ឈ្មោះថាសព្វាកាតញាណ គ្រឿងរារាំង ក្នុងញាណនោះមិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាអនាវរណញាណ ព្រះតថាគត្រង់ជាបញ្ហាណ នូវសក្តាសយានុសយញាណ ទាំងប៉ុន្មាន នូវយមកហ្វាដ់ហិរញ្ញាណ ទាំងប៉ុន្មាន នូវមហាករុណាសមាបក្តិញ្ញាណទាំងប៉ុន្មាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសព្វាត្តាញាណ គ្រឿងរារាំងក្នុងញាណនោះមិនមាន ហេតុ ឈ្មោះថាសព្វាត្តាញាណ គ្រឿងរារាំងក្នុងញាណនោះមិនមាន ហេតុ នោះ ឈ្មោះថាអនាវរណញាណ ។

(២៧០) ព្រះតថាគតឲ្រដ៏ដ្រាបសព្វ ដោយព្រះទ័យ នូវអារម្មណ៍
ដែលលេក ព្រមទាំងទៅលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ដែលពួកសត្វ
ព្រមទាំងសមណ្យាញណ៍ ទាំងមនុស្សជាសម្មតិទេព និងមនុស្សដ៏
សេសទាំងប៉ុន្មាន បានឃើញ ឮ ពាល់ត្រូវ ដឹង សម្រេច ស្វែងកេត្រាច់
វេត្តាត់តាមហើយ ព្រោះហេតុនោះ ឈ្មោះថាសព្វញ្ញាតុញ្ញាណ គ្រឿង
វាពិងក្នុងញាណនោះមិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាអនាវិសេញ្ញាណ ។

មហាវិធ្គេ ញាណពជា

ជ តស្ប អនិដ្ឋមិខត្ត ភាពា

អ ដោ អរិញ្ញាតម ជា 🗟 តព្វំ សត្វ អត្តិ យឧត្តិ ឧយ្យ តថាតាតា (តាន (សមយេន) សមន្ចគ្នា។ គ្រុងគ) មានដំពង់ខ្មុំ ម្នេះ មេខាង មាន ខេង រ ឧទ័ស មនិយាហាច ៩ នៃ ឈាហ មនិយាហ ខង្គ-សមុខយេ ញាណ់ ពុន្ធញាណ់ ឧុក្ខានិរោធ ញាណ ពុន្ធញ្ញាណំ ឧុក្ខាធិរោជកាមិធិយា ជដ៏ជ**នាយ ញា**ណំ ពុន្ធញ្ញាណ៍ អត្តប្បដិសម្ភិនេ ញាណ៍ ពុន្ធញ្ញាណ៍ ឌតិតវិឌ្ឍន្នមន្ត្រ ឈ្មិញ ឃុំ ១និញ ឃុំ ចុំរំខ្លួនវិឌ្ឍន្នមន្ត្រ ញាលា ពុន្ធត្លាលា ខដិតាលាខ្យដិសទ្ធិនេ ញាលាំ ပ်င္သီးမ်ား က္န္တန္နီက ရေပ ရန္ကန္နီးက ရေပ ေတာ့ ကုန္ကန္နီးက ရေ សត្តាន់ អាសយាឧស្យាយ ញាណ ពុឌ្ឌញាណ យម-ဆေရေါင္းတဲ့၊ သောက္ ရင္မီ္သားက္ မေတာက္မႈကာ-សមាជន្និលា ណិហ្ មនិយ្យហ្ម មានិយ្យបា ពុទ្ធិស្លាល អសុវេលេស្ណាល ពុទ្ធិស្លាល ៩៩៦ ចុន្តស ពុទ្ធញ្ញា ហោ និ ឥ មេស ចុន្តសន្និ ពុទ្ធញ្ញា ហោ នំ

មហាវត្ត ញាណពបា

របស់អ្វីមួយ ក្នុងលោកនេះ ដែលព្រះតថាគតនោះ មិន ឃើញហើយ មិនមានឡើយ មួយទៀត របស់ណាដែល គេតប្បីដឹងហើយ តែសត្វលោកមិនដឹង មិនស្គាល់ ព្រះ តថាគត្រង់ជ្រាបច្បាស់ នូវរបស់នោះទាំងអស់ ហេតុនោះ

(៤៩៤) សំនួរត្រង់ពាក្យថា សមន្តចក្តុ គេសមន្តចក្តុ ដោយអត្ត ស៊ើះជាប់ខយាល ១ က္မ္ကာကေ ၅၆ ခု မွန္ကာကေ စစ္ ទុក្ខសមុខយញ្ជាណ ឈ្មោះថាជុទ្ធញ្ញាណ ទុ ទុក្ខនរោធញ្ជាណ ឈ្មោះថា *ឲុត្តឱរោធ តាមនិបដីបត* ញា ណ ឈ្មោះជាជន្~~ខ័យ~~្យាយ ១ ឈ្មោះជាពុទ្ធព្យាណ ១ ធម្មប្បដ្ឋសម្ភភាញាណ អត្ថប្បដសម្ភេស ញា ណ ឈ្មោះថាពុទ្ធញាណ ១ ន៍វុត្តប្បដ្ឋសម្ភិត ញាណ ឈ្មោះថាពុទ្ធញាណ ១ ឋដិកាណប្បដិសម្តីទាញាណ ឈ្មោះថាពុទ្ធញាណ ១ ៩ទ្រួយបរោបយេ ឈ្មោះថាពុទ្ធពាណ១ សត្តាសយានុសយញាណ ឈ្មោះថា ពុទ្ធភាណៈ ១ យមកហ្វាដហវញ្ជាណ ឈ្មោះថាពុទ្ធភាណៈ ១ មហា-ឈ្មោះថាពុទ្ធ**ញា** ណ សពពាតពា ណ **ក**ុណាសមាបត្តព្រា ណ អនាវរណ**ញា** ណ ញ ឈ្មោះថាពុទ្ធព្វាណ ១ ឈ្មោះថាពុទ្ធព្នាណ ១ បណ្តាព្ធិញ្ញាណទាំង ១៤ នេះ សូឌ ១៤ នេះ ឈ្មោះជាជិតិយាយ

សុត្តនូបិនពេ ខុទ្ទពនិកាយស្បូ បនិសម្ភិទាមគ្នោ

អាខិត្តា^(១) អដ្ឋ ញាណាចំ សាវគេសានាណោចំ ជ ញាណាចំ អសានាណាចំ សាវគេសា ។

(៤៤៣) យាវតា ឧុក្ខស្ប ឧុក្ខដ្ឋោ សញ្ជោ ញា តោ អញ្ជា ខេត្តដ្ឋា ឧត្តិតិ សព្វញ្ជូនញ្ញាលា ឧុក្ខស្ស ឧុក្ខដ្ឋោ សញ្ចេ ស្នា ឧដ្ឋោ សញ្ចេ វិឌិតោ សញ្ចេ សច្ចិកាតោ សញ្ចេ ៩ស្និតោ ចញ្ចាយ អដុស្ស៊ី តោ ចញ្ចាយ ខុត្តដ្ឋោ ឧត្តិត សត្វ-ញ្ញុំ ស្ពេស សង្គ អាវរណ៍ នង្គស់ អនា**វរណ៍ ញា** ឈំ យាវតា សមុខយសុុ សមុខយដ្ឋោ យាវតា និរោ≎− ស្បី ខំពេញ ដោយ សាវតា មក្សស្បី មក្តដោយ វាតា អត្ ប្បដិសម្ភិនាយ អត្ថប្បដិសម្ភិនដ្ឋោ យាវតា ជម្មប្ប-ដំសម្ព័នាយ នម្មឲ្យដំសម្ព័ន្ឌដោ យាវតា ធំរុត្តិឲ្យដំស_ ម្ភិលយ ជំរុត្តិហ្សដិសម្ភិន ដោយ ហេវតា បដិកាណហ្សដិ-សម្ពិនាយ បដិតាណប្បដិសម្ពិនដ្ឋោ សញ្ចេ ញាតោ

១ ន. ម. អយំ ជាហោ ៩គ្គិ ។

ញា ណ ៩ វាន ដើម ្ហាសល់ ហួកសាវិក ៦ញា ណ ៦ (វានីបុន) មិនទួលដល់ ពួកសាវិក ឡើយ ។

(២៩៣) អត្តនៃឲុត្ត របស់ឲុត្តសច្ចទាំងប៉ុន្មាន ព្រះគថាគត្រង់ ជ្រាបសព្វហេយ អត្ថនៃទុក្ខ ឈ្មោះថាព្រះតថាគតមិនជ្រាប មិនមាន ស្មើយ ហេតុខោះ ឈ្មោះថាសព្ទពាតញាណ គ្រឿនរារាំនិក្ខុន៍ញាណ នោះមិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាអនាវែណញាណ អត្ថនៃទុក្ខ ប្រស **ទុក្ខសច្ចទាំងប៉ុន្មាន ព្រះគថាគត្រង់ជ្រាបសព្វហើយ ឃើញសព្វហើយ** ដឹងច្បាស់សព្ទហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់សព្ទហើយ ពាល់ត្រវិសព្ទហើយ ដោយប្រាជ្ញា អត្តនៃទុក្ខ ឈ្មោះថាព្រះគថាគតមិនពាល់គ្រវលើយដោយ ហ្គ្រាញ់ មិនមានឡើយ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសព្វញ្ជា**តញាណ គ្រឿ**ជ **រារាំងក្នុងញា ណ នោះមិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះ**ថាអនាវរណញ្ញា ណ អត្ថនៃសមុទ័យ វបស់សមុទយសច្ចុខាំងប៉ុន្មាន អត្ថនៃនិរោធ របស់និរោធ-សច្ចទាំងប៉ុន្មាន អត្ថនៃមគ្គ របស់មគ្គសច្ចទាំងប៉ុន្មាន អត្ថនៃការបែក ធ្វាយនូវអត្ថ របស់អត្ថប្បជាសម្ភិទាទាំងប៉ុន្មាន អត្តនៃការបែកធ្វាយធម៌ របស់ធម្មប្បជុំសម្ភិតា ទាំងប៉ុន្មាន អត្ថនៃការបែកធ្លាយនិវុត្តិ របស់និវុត្តិ-ប្បដិសម្ភិព ព ន៍ប៉ុន្មាន អត្ថនៃការបែកធ្លាយ ៤ ជិកាណ វបស់បដិ ភាណប្បដ្ឋិសម្ភិទាទាំងប៉ុន្មាន ព្រះគថាគត្រង់ផ្រាបសព្វហើយ ឃើញ_

មហាវិគ្គេ ញាណពជា

សញ្ចេ និដ្ឋោ សញ្ចេ វិនិតោ សញ្ចេ សច្ចិកាតោ សញ្ចោ ៩ស្សិតោ ខញ្ញាយ អដស្សិតោ ខញ្ញាយ ឧត្តមាលាតារិត្តមម្ពី ខេត្តមាន មាន ខេត្តមាន ខេត្ត មារុរហ្វេ ខឌ្គ័ឌ អសារុរហ្ ឈាហ លាវុខា ឌុវិច្ចិកា-ម ពេទ្ធិយុទ្តេ ញាលាំ យាវតា សត្តាធំ អាសយាខុ-^{យារ}តា **ខ**្មាកក្**ណា**សមាខត្តិយា ញាណ សព្វ ញាន់ សត្វ និឌ្ឌ សត្វ វិនិន សត្វ សច្ចិកាន់ សត្វ ಕಳ್ಳುತ್ತ ದಮ್ಮಣ ಇಕಳ್ಳುತ್ತ ದಮ್ಮಣ ಹಬ್ಬುಗಳು អាមាធន្លំលោ ឃាំ ឃាំ ខេត្ត អាព្យានយាល នេះ អាវាណ៍ ឧត្តិត អនាវាណ៍ ញាណ យោវតា ស នៅ. តស្ប លោកស្ប សមាគេស្ប សព្រហ្គស្ប ស្រុស្សិតយាដែលបាល ឧង្សាល មានេះធម្មមាហិក និ~~ដ្ឋ~~ សុន មុន វិញ្ញាន បន្ត បរិយេសិន អ**ុ**-^{နှဲ}င်း၏ ဗေးသလ လက္ခံ ကွား၏ လက္ခံ ခွဲ ခွဲ လက္ခံ နှဲ့ခွဲ လက္ခံ နှင့်၏

មហាវគ្គ ញាណកប៉ា

សព្ទហើយ ដឹងច្បាស់សព្ទហើយ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់សព្ទហើយ ពាល់ ត្រាសព្ទហើយ ដោយប្រាជ្ញា អត្ថនៃការបែកធ្វាយបដិកាណ ថាព្រះតថាគត មិនពាល់ត្រូវហើយ ដោយ ជ្រាញ់ មិនមានឡើយ ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសព្ទពាត្**ពា**ណ គ្រឿងរាព់ង ក្នុងញាណនោះ មិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាអនាវរណញ្ញាណ ឥន្ត្រិយបពេបយៃត្ត-ញ្ញាណទាំងប៉ុន្មាន សត្តាសយានុសយញ្ញាណទាំងប៉ុន្មាន យមកប្បា-ដំហិរញ្ញាណទាំងប៉ុន្មាន មហាករុណាសមាបត្តិញាណទាំងប៉ុន្មាន ព្រះ តថាគត្រន់ជ្រាបសព្វហើយ ឃើញសព្វហើយ ដឹងច្បាស់សព្វហើយ ធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់សព្ទហើយ ពាល់ត្រូវសព្វហើយ ដោយច្រាដ្ឋា មហា_ ករុណាសមាបត្តិញ្ញាណ ឈ្មោះថាព្រះតថាគតមិនពាល់ត្រូវហើយដោយ ជ្រាយ់ គ្នេសខ ស្នេស សេមិខេត្ត ហើះស្នេស សេមិយា មា មេឡិក រារាង ក្នុងញា ណនោះ មិនមាន ហេតុនោះ ឈ្មោះថាអនាវែណញា ណ របស់អ្វីមួយដែលសត្វ**លេក ព្រម**ទាំងទៅលោក មាវលោក ព្រហ្មលោក ដែលពួកសត្វ ព្រមទាំងសមណ្យាញ្ណា៍ ទាំងមនុស្សជាសម្មតិទេព នឹងមនុស្សដ៏សេសព៌ងប៉ុន្មាន ឃើញហើយ ឮហើយ ពាល់ត្រូវហើយ ដឹង ហើយ សម្រេចហើយ ស្វែងរកហើយ គ្រាច់វង្គាត់គាមហើយ ព្រះ តថាគត្រន៍ជ្រាបសព្វហើយ ឃើញសព្វហើយ ជ្រាបច្បាស់សព្វហើយ

សុត្តខ្ពស់ដីកែ ទុទ្ធកនិកាយស្ស បដិសម្ភិទាមគ្នោ

សត្វ សច្ចិត្ត សត្វ ដស្បិត បញ្ជាយ អដស្បិត បញ្ជាយ ឧត្តិត សត្វញ្ញុតញ្ញាណ ឥត្ត អាវេណ ឧត្តិតិ អភាវេណ ញាណ ។

> ឧ តមា ្រង់ដូមិខត្ត កិញ្ចិ អឋោ អវិញ្ញានម ជាជំនាញ់ មេពុំ អភិញ្ញាមិ យឧត្ថិ ឧយៀ ត្រាសា នោះ (មម យេធ) មមនួចក្តុទិ ។ ញាណាយ នាំព្រៃ ។

សុត្តន្តបំដាក ខុទ្ទកនិកាយ បដិសម្ភិទាមគ្ន

ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់សព្វហើយ ពាល់ត្រវសព្វហើយ ដោយប្រាជ្ញា របស់
អ្វីមួយ ឈ្មោះថាព្រះគថាគតមិនពាល់គ្រវដោយប្រាជ្ញា មិនមានឡើយ
ហេតុនោះ ឈ្មោះថាសព្វពាតញាណ គ្រឿន៍រារាំងក្នុងញាណនោះមិន
មាន ព្រោះហេតុនោះ ឈ្មោះថាអនាវរណញ្ញាណ ។
របស់អ្វីមួយ ក្នុងលោកនេះ ដែលព្រះគថាគតនោះមិន
ឃើញហើយ មិនមានឡើយ មួយទៀត របស់ណា
ដែលគេគប្បីដឹង តែសតុលោកមិនដឹង មិនស្គាល់ ព្រះ
គថាគត្រឲ្យដែលច្បាស់ នូវរបស់នោះទាំងអស់ ហេតុ
នោះ ទើបឈ្មោះថាសមន្តបត្ត ។

ចាប់ ញាណាដាំ ។

លុំត្តស្តិជិញ

ខុទ្ធកនិ**កាយស្យ** បដឹសម្តិទាមគ្គោ

បរមោ ភាគោ

មាតិក	)						អង្គេ
ញា ណ ក	ឋា មាគិក្ខុះធ្	!សា	•	•		•	9
	មហាវិគ្គេ	M	ណ្យ	'n			
ញាណត	ឋានផ្ទេះស	· ·		•	•		₽ .
សុគមយ	ញ្ញា ណ និ ខ្មែ ញ	ነለን	•	•	•		"
អភ ពោយ ញ	្រីខេត្តកោ	•		•	•	٠	Ŋ
ត្ត ដោយវ	ន់ខ្មែរសា		•	•	•	٠	હ "ત
ឋហា តពុ	E18140	•	•	•	•	•	୯ ମ
ការវត្តទ	វេទ្ធសោ •	•	•	•	•		80
សព្ខភាគផ្	ក្នុវន្ធរក្សា	•	•	•	•	•	ମାର୍ଘ
ហា ន ភា គ	្រែបត្ ក ន ្រ	វិវេសា		•	•	•	<i>ർ</i> ം
លក្ខណត្ត	តិនទេសោ			•	•	•	a' ්
	អរិយ្ជ	វហ្វ្ហិប	֝֝֜֞֞֝֝֜֞֝֝֜֞֝֝֜֞֝֜֝֞֝֓֓֓֓֓֞֝֟֝֓֓֓֓֟֝֓֓֓֓֟֝֓֓֓֟֝				
ឲ្យស្ល ខេត្ត	ម្រាសា • រ	•	•	•	•	•	ದ ರ

សុ**ត្តន្តបំ**ជិក

ទុទ្ធកតិកាយ បដ៌សម្តិទាមគ្គ

បឋមភាគ

មាធិ កា							ទំព័រ
ញាណតឋាមាគរ	ក្ខខ្លួក រ	Ĵ	•	•	•	•	Đ
មហា	វគ្គ	ញា	ណ៌	ាឋា			
ញាណកឋាន់ខ្ទេ	N		•	•	•	•	è
សុគមយញា ណ រ ញ	318 K	ſ	•	•	•	•	"
អភិពោយ្យនិខ្ទេក ញ		•	•	•		•	Ŋ
ឋារញ្ញាយ្យន់ខ្ទេស		•	•	•	•	•	৫৯
មហាតព្ និខ្ទេស		•	•	•	•	•	ರಣಿ
ការេតពុនខេ្	•	•	•	•	•	•	စ်စ
សច្ចិកាតព្ទន់ខ្ទេស	ſ	•	•	•	•	•	ମାର୍ଘ
ហាន ភា គិយចិត្តក្	810	Æ	•	•	•	•	<i>ർ</i> ം
លក្ខណត្តកន់ទ្វេក	· 15	•	•	•	•	•	ದ હ
អរិយ	ប្រល	វិលព័	î î:				
ឲុក្ខសចន្ទេស	•	•	•	•	•	•	ಜ ೬

មាត៌កាបត្តាតិ

មហាវិគ្គេ ញាណកឋា

មាតិ 	អង្គេ
សមុខយសច្ចនិទ្ធេសោ · · · · ·	,,
ន់រោធសច្ចន់ខ្មែរសា · · · · · · ·	"
មគ្គសច្ចនទ្ទេសោ · · · · · · · ·	"
សច្ចមកណ្ឌក · · · · · ·	d'&
ស៊ីលមយ្យពា ណន់ខ្ទេរសា 🕠 🕟 🔹	48
សមាធិកាវិនាមយញា ណន់ខ្ទេះសា 🕠 🕟	904
ធម្មដ្ឋិតិញា ណន់ថ្មេះសា · · · · · ·	ഊന
សមសនញាណន់ខ្លេសេ · · · ·	960
ខុមយព្យ ញា ណន់ទេស្រា · · · · ·	စမက
កង្គានុម ស្សនាញា ណ ន់ខ្ទេស · · ·	૭ હત્ _ય
អាទីនវិ ពា ណន់ខ្មែរសា · · · ·	စက္ကမ
សង្ហារុមេក្ខាញាណន់ខ្មែរសា 🕠 · ·	စက္မ
គោត្រកូញាណន់ខ្មេះសា · · · ·	ବ୍ୟା
មគ្គញ្ញាណន់ខ្មែរកា • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	୭୪୪
ផលញាណន់ខ្មែរសា · · · · · · · ·	೯೮೩

សន្លឹកប្រាប់មាធិកា

មាតិកា	ទំព័ រ
មហាវិគ្គ ញាណតបា	
សមុទយសច្ចន់ខ្ទេស · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	್ ದ ಓ
នកោធសត្ថខាទូស	"
មគុសច្ចុះទេស	"
សច្ចមកណ្តេះ	ત હ
សិលមួយញា ណន់ខ្ទេស · · · · · ·	ષ છે
សមាធិកាវិនាមយញ្ញា ណន់ខ្ទេស	७० ५
ធម្មដ្ឋតិញាណន់ខ្ទេស · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	୭ ୭.ŋ
សមសនញាណន់ទ្ទេស	9 60
ទទយ ព្យយញ្ញាណន់ខ្ទេស · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	စ္မက
កង្គានុបស ្រាញា ណន់ខ្ទេស · · · · · ·	૦ ૯ ત
អាទីនវិញ្ញាណនិទ្ទេស	സെ
សង្ខារុមេក្ខាញាណន៍ខ្ទេស	೯೧೧ ಚ
គោត្រកូញ្ញាណន់ខ្ទេស	୭୯ <i>ମ</i>
មគ្គុញាណន់ខ្ទុស	૧૯/૯/
ឌលយាហាទូទើស · · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	9 & ત

មាធិកាបត្តាតិ

មាត៌កា				អង្គេ
មហាវិគ្គេ ញាណ	ក បី	î		
វិម្មនញ្ញា ណន្ធខ្មេសោ 🕟 .	•	•	•	၈၉၉
មចូវេត្តណញា ណន់ខ្មែរសា ញ	•	•	•	9 6 6
វគ្ នា នត្ ញា ណន់ ខ្ទេសោ	•	•	•	စစ် «
គោចវនាឧត្តញាណន់ខ្លេសា ១២	•	•	•	"
ចវិយា <i>នានត្</i> ញាណន់ខ្មែរសា	•	•	•	จญล
ភូមិនានគុញា ណន់ខ្មែរសា ·	•	•	•	9×16
ធម្មនានត្តពារ ណន់ខ្មែរសា 🔹	•		•	೩ ಳಉ
ញាណបញ្ចកន់ខ្ទេសោ .	•		•	૭ થ્યું થ્યુ
បដ់សម្ភិទា ញា ណន់ខ្មែរសា .			•	600
ញា ណត្តយន់ខ្មែរសា .	•	•	•	ළ ංග්
អានន្តរកសមាធិញា ណន់ខ្ទេះស	)	•	•	600
អរណ៍វិហាវញ្ញាណន់ខ្មែរសា	•		•	660
នរោធសមាបត្តពារណ៍ន៍ខ្មែរសា		•		ଜନ୍ଦ
ឋនេញនញា ណន់ខ្មែរសា	•	•	•	<i>၆</i> က ၀
សមសសត្តព្រាណន់ខ្មែរសា	•	•	•	៤ ៣១

មាត៌កា	អង្គេ
មហាវិគ្គេ ញរណតថា	
ស ល្ខេត្តញ្ញា ណ ខ ខ្មែរសា 🕠 🕟 .	ළ ගුර
វិរយាវម្មញ្ញាណនិស្វេសា · · · ·	မ က္စ
អត្តសទូស្សនញ្ញា ណន្ទទ្ទេសោ 🕟 🕟	ළගුස්
eស្សន្ទបរសុទ្ធិញាណន់ខ្មែរសា · · ·	ළිගු⊀
<u> </u>	& ८₀
ឋ ទេសវិហារ ញាណន់ ទេស្រា • • •	6 66
វិវដ្តញ្ញាណន់ខ្មែរសា · · · · ·	6 66
ឥទវិធីញាណន់ខ្មែរសា · · · ·	669
សោត្តជាសុទ្ធិញាណខ្មែរសេ · ·	ෂ්ප්භ
ចេតោមវិយញ្ញា ណន់ខ្ទេសេ 🕟 🕟	હ ઇ ઇ
បុ ព្វេ នវាសានុស្សត្ ញា ណន់ខ្មែសេ · ·	હિલા
ទិត្តបក្តញាណន់ខ្មែរសា · · · ·	644
អា ស វត្ត យញាណ ន់ខ្មែរសា · · ·	680
សច្ចុញ្ញា ណុចតុត្តឲ្យខណ្ឌេស្រា · · ·	,,
សុទ្ធិតបដ់សម្ពិ ត ញា ណន់ខ្មែរសា · ·	೬೬ದ
ឥទ្រួយបរោបវិយគ្គុញាណនិខ្មេរសា 🕟 .	L Mo

សន្លឹកប្រាប់មាំតិកា	வல்
មាត៌កា	ទំព័រ
មហាវិគ្គ ញូណេកបា	
ស លេខត្ត ពា ណ ខ្ល ខ្លស • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	& თ&
វីវិយារមួញ ណន់ខ្ទេស	င် က္ခ
អ្នសន្ទស្សនញ្ញា លាន ខ្ទេស · · · · ·	ර ආ
ទស្សនឋាសុទ្ធិញាណនិទ្ទេស · · · · ·	ළිගුන්
ទន្ទិញា ណឋវ យោគ្នា ហណុញ្ញា ណន់ ខ្ទេស • ព្យា	660
ចទេសវិហាវញ្ញាណន់ខ្ទេស · · · · · •	હ હ હ
វិវដ្ដ ញា ណ ន ្ទេស	6 66
ដទ្ធិវិធីញ្ហាណន់ខ្មែស • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	669
សោគពតុវិសុទ្ធិញ្ញាណន់ខ្ទេស · · · · ·	ලිස් හ
ចេត្រាបវិយញ្ញាណន់ខ្ទេស · · · · · ·	હ હ હ
បុគេនិវាសានុស្សតិញ្ញា ណិនិទ្ទេស 🕟 😳	હિલા
ទព្ធភ្នុកា ណន្តទ្រុស	હ & ત
អាសវត្ថុយញាណន់ខ្ទេស · · · · · •	6 E O
សច្ចញ្ញា ណចតុក្ខិយន់ខ្ទេស	"
សុទ្ធិតបដ់សម្ពុទាញា ណន់ខ្ទេស · · · ·	೬೬೦
ឥន្ទ្រិយថារាចវិយត្តញា ណន់ខ្ទេស · · · ·	ษ _{ที่จ}

រុំរំ និង រុំរំ និង នឹង

រ្នំដែលលេ	អវ៉ែទិយលេ	អង្កេ	រដ្ឋលេ វាយំ
បរិញ្ញា បដ្តិវេជ្ជា	ម ព្រោមដំរ៉េង ដ្ឋោ ញ	๑๗	99
អភិពោយ្យ	ımlı	"	୭ ୯
បរិញ្ញាបរេធបង្គា ញ	មវិញ្ញាមដ់វេធដ្រោ	"	"
ដវាមវរណ_	ជវាមវ រណ	60	d
_{បដិសម្ព} ព	បដ់សម្ភិ ព	೬ದ	9
សត្ <i>ន</i> ពព	សត្ន ពេល	ளுத்	"
តណា កាយា ហ	<i>តណាកា</i> យា	<i>હ</i>	ஏ
ූ තැක	ភាវនា	& &	96
พช า -	<i>ស</i> ಆೖ_	ત હ	ď
ឋាសុទ្ធ	ចារិសុទ្ធិ	48	b
ชานูริกา ผิ	ស្រ្តេស្ត្រ ស្រុស្ត្រ	ત છ	Ŀ
សម្មោធានំ	សមោណនំ	9 o 9	99
ឋដ្ឋប្	បដ់ប្	๑๑๗	ሪ
ឋសន្និ យា	បដុសន្និយា	99 <i>&</i>	6 o
ണ്	றூ ណ ்	<u> ७</u> ७ ४	96
"	"	១៣៥	• •

រុំរៀលរថិត្ត

រ្វិវទំលាល	អវិរុទ្ធជាហេ	អង្កេ	រដ្ឋលេ វាឃុំ
ជំជុំជូនស្វ ន	បុថុដ្ដនស្ស ច	စေပါက	9 <i>ฝ</i>
មជិសង្ហា _	បជិសត្តា	२ ८८	6 0
បដិស ង្ខាស ន្តិដ្ឋ នា	បដិសង្ខា សន្តិដ្ឋនា	"	96
សង្ខាបេត្តាសុ	សង្គារុបេក្ខាសុ	"	o પ
វិម្មភ	វិមុត	စ္စက	9 0
หลัញ_	អាក់ញា_	೯೯೮	9 ದ
មានា សុ ពាា 'ញ	មនោ សុព្រោ	હ ેળ	ଚ ଚ
ளு வ வா ம	ញា ណា យ	હ હહ	୭୯
មញ្ញា មដ្ឋិកាណ ញ	ម្ <i>ពា</i>	6 nº	Ŀ
បកម្មា	មកមា	ଜ୍ୟନ	ದ
ភូមាវរ ហេន	កម្មាវរៈណន	bడ _ి	• 0
សាវិតហិ	សាវគេហិ	25	อต
ទក្ខិណ អង ្គដកោ	<i>ទ</i> ក្ខណៈអង់ក្រុង គោ	ଧେଷ୍ଡ	ඉස්
ជា នាគត	ជាខាតត	6 26	૯
ជាតដ្ឋំ	ជាតុដំ ពិ	626	Ŋ

ၯၞႜၮႃၟၮၓၮၮၟၟၜၟႜၯႍၟႜၟႜၟ

ពាក្យទុស	ញា	้ จักัง	បន្ទាព់
មនោត្រវ	ម្នះ	**	୭ ଚ
"	"	90	ഩ
គ្រវន៍ដ៏ច្បាស់	<i>ត្រវ</i> ដឹងច្បាស់	စ စ	છ જ્√
ក្ខុអាវម្ម ណ	ភ្នំងី <i>មា</i> រម្ម ណ៍	ന ഹ്	9 0
រល់ត ុក្	, វល់ត់ខ្ព	۷,9	b
បុគល	ឋគ ល រ គ	ليها	b
សត្វិទ្រិយ	ស ្ថិ[ទួយ	த ்	"
ដចម្ដេច	ដូចម្ដេច	୭୦୦	စစ်
យតសញា ញ	យត់នេស ពា ញ	စဂက္	હ
វិញា ណ ញាយ គន	វិញាណ <i>ញ្ចាយតន</i> ញ	"	"
អក់ពា្ធពា	សក់ ញ្ញា ស្ត្	90 င်	96
<i>ថា ទី</i> តាំងី	ជា ទី តាំង	၈ ၈ က	"
សម្ពាធ	សមាធិ	"	ව ක්
(୭୦ଟ	(᠀○æ')	065	۵
អា <i>កា</i> ឲ្យ	សាការ ញ	ൈർ	9 §
<i>បុគ</i> ល	ឋគល រ គ	"	့ စ်
បូ ល កា ន់នូវ	ចល កា ន់	"	<i>๏ ๗</i>

សន្ទឹកស្រប់ពាក្យខុស.ត្រូវ

	ر ق	$\mathcal{L}_{\nu}$	
ពាក្យ•្មស	ភាក្យ ត្រូវ	•ี่ •ี่กัก	បន្ទាត់
ប្រព្រត្តិ	ប្រព័ត្ត	9 0 0	عاه
ចិត្តវិញ ត ស	បត្តរួច ត្រូ	စစ်က	Ŀ
ព្រសពកម្ម	ព្រុសថាភកម្ម	୭ ଟ ଜ	9 0
ពាស្ទុះ	<i>ការស្ទុ</i> ះ	၈၀က	06
នូ វ សង្គាវ	នៃស ត្តារ	6 b m	ඉ ය්
សមាទិដ្ឋិ	សម្នាខិដ្ឋិ	680	99
មា ខរសាមនស្សិន្ទ័យ	မာန္ကေလမည္တိုင္ခဲ့ဖ	686	• ದ
ជាជីវិត	ជាជីវៈ	ଜ୍ଞାନ	ሪ
ณีใ ส นใจ	ณี <i>1</i> :ฝาง	"	"
ដែលសត្វបានក្នុង	ក្ ង៍	"	ಡ
မာလြဏ် အနှံ	, សត្វតែង បានព្រោះមិន		
	များကြွ ထား	"	es.
្ ខ្ ន ប្ភ	្ ់ ទូនប់គ	600	ઇ
ញ្ញា ណ ញ	យុញ្ញា ណ ញ	"	96
_{បពេ} ញ	<i>៤ ពេញ</i> ញ	೬೭೬	9 ற
ស្ពេញត្ ញា ណ វិញ ស្	សព្ពាត្ ញា ណ ∤ ញ ញ	62 6	ผ
Ĭ	~~,~~ –		

ស្យៅកៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

Wat. Sotoshu Unrinji Temple

The Rev. Shumyou Kitami

Jyoken Kitami

Tomiko Kitami

Michiko Kitami

788 Yabe, Totsuka-ku, Yokohama-shi, Kanagawa-ken 244 Japan

この本は次の方によって復刻されました。

曹洞宗 雲林寺 北見秀明・定賢・富子・美智子 〒244 神奈川県横浜市戸塚区矢部町788

☎045-861-1324

ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក " ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជំប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 69 (of 110 volumes total)
"SUTTANTA PITAKA"
Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh

Reproduced with the kind cooperation of the TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE First edition December 8, 1994
Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ(南伝大蔵経)全110巻・第69巻スッタンタピタカ(経部)

発 行:プノンペン仏教研究所

復刻救援:カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

発 行:1994年12月8日

印刷·製本/弘前相互印刷株式会社

製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

